PROPHETARUM POSTERIORUM

CODEX BABYLONICUS PETROPOLITANUS

AUSPICIIS AUGUSTISSIMI IMPERATORIS

ALEXANDRI II.

EDIDIT

HERMANNUS STRACK

EDITIO BIBLIOTHECAE PUBLICAE IMPERIALIS

PETROPOLI

MDCCCLXXVI

Напечатано по распоряженію Императорской Публичной Библіотеки.

Typis Academiae Scientiarum Caesareae.
(Was. Ostr. 9 lin. № 12.)

ALEXANDRO SECUNDO

AUGUSTISSIMO IMPERATORI OMNIUM RUSSORUM

SCIENTIARUM ET ARTIUM FAUTORI

REVERENTISSIME

DATUM DICATUM DEDICATUM

בשם ייי צבאות

סימן טוב וסימן יפה זה שחיף של נביאים האחרונים
לרבי יצחק בר רב יוסף יסמאל וצרו ינצרו ויעזרו וישמרו
ובצל כנפיו יסתירו ויראהו בבנין עירו ושכלל היכלו וקיבוץ
שה פזורה ויזכרהו ברצון עמו ויפקדהו בישועתו ולראות
בטובת בחירו ולשמוח בשמחת עמו ולהתהלל עם נחלתו
ויתקיים עליו זה מק בימיו תושע יהודה וישראל ישכן
לבטח וזה שמו אשר יקראו ייי צדקנו: ייי ישמרהו
ויחייהו ויאשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו׳ אמן

זה חלקו שנפל לו מירושת אביו נוחו בעדן בשנת
אלף ומאתים וששים ושמנה למנין שטרות הרה ויבוא
גואל בחייו ובחיי אחיו ובחיי כל בית ישראל אמן
נצח סלה ועד
זה שחיף ליצחק בן יוסף יסמאל למשה ולבניו אבו לפעל יוסף ודויד
יזכו לכל הברכות הכתובות בעשרים וארבעה ספרים אמן

חזון ישעיהו בן אמוץ
אשר חזה על יהודה
וירושלם בימי עזיהו יותם
אחז יחזקיהו מלכי יהודה
שמעו שמים והאזיני ארץ
כי יהוה דבר בנים גדלתי
ורוממתי והם פשעו בי
ידע שור קנהו וחמור
אבוס בעליו ישראל לא
ידע עמי לא התבונן הוי
גוי חטא עם כבד עון
זרע מרעים בנים משחיתים
עזבו את יהוה נאצו את
קדוש ישראל נזרו אחור
על מה תכו עוד תוסיפו
סרה כל ראש לחלי וכל
לבב דוי מכף רגל ועד
ראש אין בו מתם פצע
וחבורה ומכה טריה לא
זרו ולא חבשו ולא רככה
בשמן ארצכם שממה

עריכם שרפות אש
אדמתכם לנגדכם זרים
אכלים אתה ושממה
כמהפכת זרים ונותרה
בת ציון כסכה בכרם
כמלונה במקשה כעיר
נצורה לולי יהוה צבאות
הותיר לנו שריד כמעט
כסדם היינו לעמרה דמינו

שמעו דבר יהוה קציני
סדם האזינו תורת אלהינו
עם עמרה למה לי רב
זבחיכם יאמר יהוה
שבעתי עלות אילים וחלב
מריאים ודם פרים וכבשים
ועתודים לא חפצתי כי
תבאו לראות פני מי בקש
זאת מידכם רמס חצרי
לא תוסיפו הביא מנחת
שוא קטרת תועבה היא

לחדש ושבת קרא
מקרא לא אוכל און
ועצרה: חדשיכם ו
ומועדיכם שנאה נפשי
היו עלי לטרח נלאיתי
נשא: ובפרשכם כפיכם
אעלים עיני מכם גם כי
תרבו תפלה אינני שמע
ידיכם דמים מלאו: רחצו
הזכו הסירו רע מעלליכם
מנגד עיני חדלו הרע:
למדו היטב דרשו משפט
אשרו חמוץ שפטו יתום
ריבו אלמנה: לכו
נא ונוכחה יאמר יהוה
אם יהיו חטאיכם כשנים
כשלג ילבינו אם יאדימו
כתולע כצמר יהיו: אם
תאבו ושמעתם טוב
הארץ תאכלו: ואם תמאנו
ומריתם חרב תאכלו כי

פי יהוה דבר:
איכה היתה לזונה
קריה נאמנה מלאתי
משפט צדק ילין בה ועתה
מרצחים: כספך היה
לסיגים סבאך מהול
במים: שריך סוררים
וחברי גנבים כלו אהב
שחד ורדף שלמנים יתום
לא ישפטו וריב אלמנה
לא יבוא אליהם:
לכן נאם האדון יהוה
צבאות אביר ישראל הוי
אנחם מצרי ואנקמה
מאויבי: ואשיבה ידי עליך
ואצרף כבר סיגיך ואסירה
כל בדיליך: ואשיבה
שפטיך כבראשנה
ויעציך כבתחלה אחרי
כן יקרא לך עיר הצדק
קריה נאמנה: ציון במש

אלפבית מן חד וחד ואמיש ל׳ במקלי ל׳ גמלים ל׳ דמיע ל׳ חמסין ל׳ ומלתו ל׳ זמתי ל׳ חמק ל׳ טמונים ל׳ ימיקו ל׳ כמה ל׳ למחות ל׳ ממלאה ל׳
נמוגים שממית עמיתי פימה עמע קמשנים רמוס שמעניה תמרוקי

במשפט תפדה ושביה
בצדקה׃ ושבר פשעים
וחטאים יחדו ועזבי יהוה
יכלו׃ כי יבשו מאילים
אשר חמדתם ותחפרו
מהגנות אשר בחרתם׃ כי
תהיו כאלה נבלת עלה
וכגנה אשר מים אין לה׃
והיה החסן לנערת ופעלו
לניצוץ ובערו שניהם יחדו
ואין מכבה׃
הדבר אשר חזה ישעיהו
בן אמוץ על יהודה וירושלם׃
והיה באחרית הימים
נכון יהיה הר בית יהוה
בראש ההרים ונשא מ
מגבעות ונהרו אליו כל-
הגוים והלכו עמים רבים
ואמרו לכו ונעלה אל הר-
יהוה אל בית אלהי יעקב
וירנו מדרכיו ונלכה

בארחתיו כי מציון תצא
תורה ודבר יהוה מירושלם׃
ושפט בין הגוים והוכיח
לעמים רבים וכתתו
חרבותם לאתים וחניתותיהם
למזמרות לא ישא גוי
אל גוי חרב ולא ילמדו
עוד מלחמה׃ בית
יעקב לכו ונלכה באור
יהוה׃ כי נטשתה עמך
בית יעקב כי מלאו מקדם
ועננים כפלשתים ובילדי
נכרים ישפיקו׃ ותמלא
ארצו כסף וזהב ואין
קצה לאצרתיו ותמלא
ארצו סוסים ואין קצה
למרכבתיו׃ ותמלא ארצו
אלילים למעשה ידיו
ישתחוו לאשר עשו
אצבעתיו׃ וישח אדם
וישפל איש ואל תשא

הרבית יהוה חד מן ג׳ וסימנ׳
ונשא חד מן ג׳ ב׳ בקריה ו׳ בישעיה וסימנ׳ בם בביתך ודומ׳ שחקים מגבעת ודומ׳ כסא ישכיל גביה רם בעניות ההמון׃ באחרית וחברו וכלחמקמות׃

לחם׃ בוא בצור והטמן
בעפר מפני פחד יהוה
ומהדר גאונו׃ עיני גבהות
אדם שפל ושח רום
אנשים ונשגב יהוה לבדו
ביום ההוא׃ כי
יום ליהוה צבאות על כל
גאה ורם ועל כל נשא
ושפל׃ ועל כל ארזי ה
הלבנון הרמים והנשאים
ועל כל אלוני הבשן׃ ועל
כל ההרים הרמים ועל
כל הגבעות הנשאות׃ ועל
כל מגדל גבה ועל כל
חומה בצורה׃ ועל כל
אניות תרשיש ועל כל
שכיות החמדה׃ ושח
גבהות האדם ושפל רום
אנשים ונשגב יהוה לבדו
ביום ההוא׃ והאלילים
כליל יחלף׃ ובאו במערות

צרים ובמחלות עפר מפני
פחד יהוה ומהדר גאונו
בקומו לערץ הארץ׃ ביום
ההוא ישליך האדם את
אלילי כספו ואת אלילי
זהבו אשר עשו לו להשתחות
לחפר פרות ולעטלפים׃
לבוא בנקרות הצרים
ובסעפי הסלעים מפני
פחד יהוה ומהדר גאונו
בקומו לערץ הארץ׃ ה
חדלו לכם מן האדם אשר
נשמה באפו כי במה נחשב
הוא׃
כי הנה האדון יהוה צבאות
מסיר מירושלם ומיהודה
משען ומשענה כל משען
לחם וכל משען מים׃ גבור
ואיש מלחמה שופט ונביא
וקסם וזקן׃ שר חמשים
ונשוא פנים ויועץ וחכם

אלפבית מן חד וחד חסיר בווים אלו ל בר ל גאונו ל דגו ל הסבב ל וקל ל זכרו ל חרבנא ל טרים ל יאש ל כפת ל לאת ל מדע ל
נבית ל סבב ל פדית ל צדיקת ל קמו ל רחבת ל תעדו ל חלין כל חד וחד לית דכותיה חסיר תיבותא וו׃ ○○○

חרשים ונבון לחש ונתתי
נערים שריהם ותעלולים
ימשלו בם ונגש העם איש
באיש ואיש ברעהו ירהבו
הנער בזקן והנקלה בנכבד
כי יתפש איש באחיו בית
אביו שמלה לכה קצין
תהיה לנו והמכשלה ה
הזאת תחת ידך ישא
ביום ההוא לאמר לא
אהיה חבש ובביתי אין
לחם ואין שמלה לא תשימני
קצין עם כי כשלה ירושלם
ויהודה נפל כי לשונם
ומעלליהם אל יהוה
למרות עני כבודו הכרת
פניהם ענתה בם וחטאתם
כסדם הגידו לא כחדו אוי
לנפשם כי גמלו להם רעה
אמרו צדיק כי טוב כי
פרי מעלליהם יאכלו אוי

לרשע רע כי גמול ידיו
יעשה לו עמי נגשיו מעולל
ונשים משלו בו עמי מא
מאשריך מתעים ודרך
ארחתיך בלעו
נצב לריב יהוה ועמד לדין
עמים יהוה במשפט יבוא
עם זקני עמו ושריו ואתם
בערתם הכרם גזלת העני
בבתיכם מלכם תדכאו
עמי ופני עניים תטחנו נאם
אדני יהוה צבאות
ויאמר יהוה יען כי גבהו
בנות ציון ותלכנה נטוות
גרון ומשקרות עינים הלוך
וטפף תלכנה וברגליהם
תעכסנה ושפח אדני
קדקד בנות ציון ויהוה
פתהן יערה
ביום ההוא יסיר אדני את
תפארת העכסים

חד מן ד׳ כתיבין ה״א ותבו וקריין תרתין מלין וסימנ׳ בנו׳ מה אשרית מלכם והנה מאשתם מחסבתמו לבני מיני ישו׳ מזת חלכאים
לגאונים מנוסעיה מנסעיה המפרוצים:

וה שביסים וה שהרנים
הנטפות והשרות והרעלות
הפארים והצעדות וה
הקשרים ובתי הנפש
והלחשים הטבעות והנזמי
האף: המחלצות והמעטפות
והמטפחות והחריטים:
והגלינים והסדינים
והצנפות והרדידים:
והיה תחת בשם מק
והיה תחת חגרה נקפה
ותחת מעשה מקשה
קרחה ותחת פתיגיל
מחגרת שק כי תחת יפי
מתיך בחרב יפלו וגבורתך
במלחמה ואנו ואבלו
פתחיה ונקתה לארץ
תשב: והחזיקו שבע נשים
באיש אחד ביום ההוא
לאמר לחמנו נאכל
ושמלתנו נלבש רק יקרא

שמך עלינו אסף חרפתנו:

ביום ההוא יהיה צמח
יהוה לצבי ולכבוד ופרי
הארץ לגאון ולתפארת
לפליטת ישראל: והיה
הנשאר בציון והנותר
בירושלם קדוש יאמר
לו כל הכתוב לחיים
בירושלם: אם רחץ אדני
את צאת בנות ציון ואת
דמי ירושלם ידיח מקרבה
ברוח משפט וברוח בער:
וברא יהוה על כל מכון
הר ציון ועל מקראה
ענן יומם ועשן ונגה אש
להבה לילה כי על כל כבוד
חפה: וסכה תהיה לצל
יומם מחרב ולמחסה
ולמסתור מזרם וממטר:
אשירה נא

אלפבית מן הר והר חר בדלת והדבר אדיקס ל׳ ארוקם ל׳ בחדרו בחדרי ל׳ החדרי חדרו ל׳ ותגודדו ל׳ ותגודדו ל׳ הראדל׳ והראדל׳ ידרחל
הריה ירוה ירוה ויעערו ויע ישור ויע במספר במספר לרוב ל׳ מדור מדור וסערו וסערו עורנו ע פטרת פט ימד ער שחרו שה תרזץ תרזץ

לידידי שירת דודי לכרמו
כרם היה לידידי בקרן
בן שמן ויעזקהו ויסקלהו
ויטעהו שרק ויבן מגדל
בתוכו וגם יקב חצב בו
ויקו לעשות ענבים ויעש
באשים ועתה יושב
ירושלם ואיש יהודה
שפטו נא ביני ובין כרמי
מה לעשות עוד לכרמי
ולא עשיתי בו מדוע קויתי
לעשות ענבים ויעש באשים
ועתה אודיעה נא אתכם
את אשר אני עשה לכרמי
הסר משוכתו והיה לבער
פרץ גדרו והיה למרמס
ואשיתהו בתה לא יזמר
ולא יעדר ועלה שמיר
ושית ועל העבים אצוה
מהמטיר עליו מטר כי
כרם יהוה צבאות בית

ישראל ואיש יהודה נטע
שעשועיו ויקו למשפט
והנה משפח לצדקה והנה
צעקה הוי מגיעי
בית בבית שדה בשדה
יקריבו עד אפס מקום
והושבתם לבדכם בקרב
הארץ באזני יהוה
צבאות אם לא בתים
רבים לשמה יהיו גדלים
וטובים מאין יושב כי
עשרת צמדי כרם יעשו
בת אחת וזרע חמר יעשה
איפה הוי משכימי
בבקר שכר ירדפו מאחרי
בנשף יין ידליקם והיה
כנור ונבל תף וחליל ויין
משתיהם ואת פעל יהוה
לא יביטו ומעשה ידיו לא
ראו לכן גלה עמי מבלי
דעת וכבודו מתי רעב

בבית חד מן ו׳ וסימנ׳ ראבל ומשבות ישכתי ובמגיעי והיה: בשדה חד מן ה׳ וסימנ׳ נעבר נטה מגיעי יפגעו ללקט:
ועשעה חד מן ו׳ וסימנ׳ כנור אשור וחמר יבנו ואופנים מעמדים מספרים לפנים והיו נעם ב׳ בו:

והמונו צחה צמא׃ לכן
הרחיבה שאול נפשה
ופערה פיה לבלי חק׃
וירד הדרה והמונה
ושאונה ועלז בה׃ וישח
אדם וישפל איש ועיני
גבהים תשפלנה׃ ויגבה
יהוה צבאות במשפט
והאל הקדוש נקדש
בצדקה׃ ורעו כבשים
כדברם וחרבות מחים
גרים יאכלו׃ הוי
משכי העון בחבלי השוא
וכעבות העגלה חטאה׃
האמרים ימהר יחישה
מעשהו למען נראה׃
ותקרב ותבואה עצת
קדוש ישראל ונדעה׃
הוי האמרים לרע טוב
ולטוב רע שמים חשך

לאור ואור לחשך שמים
מר למתוק ומתוק למר׃
הוי חכמים
בעיניהם ונגד פניהם
נבנים׃ הוי גבורים
לשתות יין ואנשי חיל
למסך שכר׃ מצדיקי
רשע עקב שחד וצדקת
צדיקים יסירו ממנו׃
לכן כאכל קש
לשון אש וחשש להבה
ירפה שרשם כמק יהיה
ופרחם כאבק יעלה כי
מאסו את תורת יהוה
צבאות ואת אמרת קדוש ישראל
נאצו׃ על כן חרה אף
יהוה בעמו ויט ידו עליו
ויכהו וירגזו ההרים ותהי
נבלתם כסוחה בקרב
חוצות בכל זאת לא שב
אפו ועוד ידו נטויה׃ ונשא

מלין בקריה דפשטין עובחר ולית וזגין כל חד וחד לית דכו׃ בבהוה ל׳ ורפה ויוה ל׳ ההמנה ומוצא ל׳ ויעחק ל׳ עשו ל׳ תושב ל׳ חצר ל׳ פקשה ל׳
לעולה ל׳ החולה ל׳ רחס...

נס לגוים מרחוק ושרק
לו מקצה הארץ והנה
מהרה קל יבוא אין עיף
ואין כושל בו לא ינום ולא
יישן ולא נפתח אזור
חלציו ולא נתק שרוך
נעליו אשר חציו שנונים
וכל קשתותיו דרכות
פרסות סוסיו כצר נחשבו
וגלגליו כסופה שאגה לו
כלביא ושאג ככפירים
וינהם ויאחז טרף ויפליט
ואין מציל וינהם עליו
ביום ההוא כנהמת ים
ונבט לארץ והנה חשך
צר ואור חשך בעריפיה

בשנת מות המלך עזיהו
ואראה את אדני ישב
על כסא רם ונשא ושוליו
מלאים את ההיכל שרפים
עמדים ממעל לו שש
כנפים שש כנפים לאחד
בשתים יכסה פניו ובשתים
יכסה רגליו ובשתים
יעופף וקרא זה אל זה
ואמר קדוש קדוש קדוש
יהוה צבאות מלא כל
הארץ כבודו וינעו אמות
הספים מקול הקורא
והבית ימלא עשן ואמר
אוי לי כי נדמיתי כי איש
טמא שפתים אנכי ובתוך
עם טמא שפתים אנכי
יושב כי את המלך יהוה
צבאות ראו עיני ויעף
אלי אחד מן השרפים
ובידו רצפה במלקחים
לקח מעל המזבח ויגע
על פי ויאמר הנה נגע
זה על שפתיך וסר עונך
וחטאתך תכפר ואשמע

ו׳ כתבין וו וקרי י׳ בריש תיב׳ וסימנ׳ ושאג ושפטוהו ועשו ורב ורכה וצפון וחכם ושדם וקר ושף: חשך חד מן ד׳ וסימנ׳ בעריפיה באוהלו השמש משחור: יעופף חד מן ב׳ וסימניהון ועוף ובשתים:

את קול יהוה אמר את
מי אשלח ומי ילך לנו
ואמר הנני שלחני ויאמר
לך ואמרת לעם הזה
שמעו שמוע ואל תבינו
וראו ראו ואל תדעו השמן
לב העם הזה ואזניו ה
הכבד ועיניו השע פן
יראה בעיניו ובאזניו
ישמע ולבבו יבין ושב
ורפא לו ואמר עד מתי
אדני ויאמר עד אשר
אם שאו ערים מאין
יושב ובתים מאין אדם
והאדמה תשאה שממה
ורחק יהוה את האדם
ורבה העזובה בקרב
הארץ ועוד בה עשריה
ושבה והיתה לבער כאלה
וכאלון אשר בשלכת
מצבת בם זרע קדש

מצבתה
ויהי בימי אחז בן יותם בן
עזיהו מלך יהודה עלה
רצין מלך ארם ופקח בן
רמליהו מלך ישראל
ירושלם למלחמה עליה
ולא יכל להלחם עליה
ויגד לבית דוד לאמר נחה
ארם על אפרים וינע
לבבו ולבב עמו כנוע עצי
יער מפני רוח
ויאמר יהוה אל ישעיהו
צא נא לקראת אחז אתה
ושאר ישוב בנך אל קצה
תעלת הברכה העליונה
אל מסלת שדה כובס
ואמרת אליו השמר
והשקט אל תירא ולבבך
אל ירך משני זנבות
האודים העשנים האלה
בחרי אף רצין וארם ובן

ורבה חד מן ד׳ וסימנהון עליך העזובה משממה רעיו׃
ראו חד מן ג׳ בח וסימנ ויאמרו וראו כי ראו׃
ויהי בימי חד מן ה׳ וסימנ אמרפל אחז יהויקים שפט אחשורש׃

רמליהו׃ יען כי יעץ עליך
ארם רעה אפרים ובן
רמליהו לאמר׃ נעלה
ביהודה ונקיצנה ונבקענה
אלינו ונמליך מלך בתוכה
את בן טבאל׃ כה
אמר אדני יהוה לא תקום
ולא תהיה׃ כי ראש ארם
דמשק וראש דמשק רצין
ובעוד ששים וחמש שנה
יחת אפרים מעם׃ וראש
אפרים שמרון וראש
שמרון בן רמליהו אם לא
תאמינו כי לא תאמנו׃
ויוסף יהוה דבר אל אחז
לאמר׃ שאל לך אות
מעם יהוה אלהיך העמק
שאלה או הגבה למעלה׃
ויאמר אחז לא אשאל
ולא אנסה את יהוה׃
ויאמר שמעו נא בית דוד

קל״ד
בלק
וח׳ ותאמנו

המעט מכם הלאות
אנשים כי תלאו גם את
אלהי׃ לכן
יתן אדני הוא לכם אות
הנה העלמה הרה וילדת
בן וקראת שמו עמנו אל׃
חמאה ודבש יאכל לדעתו
מאוס ברע ובחור בטוב׃
כי בטרם ידע הנער מאס
ברע ובחר בטוב תעזב
האדמה אשר אתה קץ
מפני שני מלכיה׃ יביא
יהוה עליך ועל עמך ועל
בית אביך ימים אשר לא
באו למיום סור אפרים
מעל יהודה את מלך אשור׃
והיה ביום
ההוא ישרק יהוה לזבוב
אשר בקצה יארי מצרים
ולדבורה אשר בארץ׃
אשור׃ ובאו ונחו כלם

קל״ד
ה׳
ג׳
ג׳
וח׳ יקוץ עליו

שטה כל חד וחד לית זוגה׃ ממלכתי וממלכתו ממלכה וממלכה ומלכותו ומלכותה נמליך ותמליך במלכו מהמליך וימלכו המלך ממלכת׃ס

בנחלי הבתות ובנקיקי
הסלעים ובכל הנעצוצים
ובכל הנהללים׃ ביום
ההוא יגלח אדני בתער
השכירה בעברי נהר
במלך אשור את הראש
ושער הרגלים וגם את
הזקן תספה׃ והיה ביום
ההוא יחיה איש עגלת
בקר ושתי צאן׃ והיה
מרב עשות חלב יאכל
חמאה כי חמאה ודבש
יאכל כל הנותר בקרב
הארץ׃ והיה ביום ההוא
יהיה כל מקום אשר
יהיה שם אלף גפן באלף
כסף לשמיר ולשית יהיה׃
בחצים ובקשת יבוא
שמה כי שמיר ושית
תהיה כל הארץ׃ וכל
ההרים אשר במעדר

יעדרון לא תבוא שמה
יראת שמיר ושית והיה
למשלח שור ולמרמס
שה׃ ויאמר
יהוה אלי קח לך גליון
גדול וכתב עליו בחרט
אנוש למהר שלל חש
בז׃ ואעידה לי עדים
נאמנים את אוריה הכהן
ואת זכריהו בן יברכיהו׃
ואקרב אל הנביאה ותהר
ותלד בן ויאמר יהוה
אלי קרא שמו מהר שלל
חש בז׃ כי בטרם ידע
הנער קרא אבי ואמי
ישא את חיל דמשק ואת
שלל שמרון לפני מלך
אשור׃ ויסף
יהוה דבר אלי עוד לאמר׃
יען כי מאס העם הזה
את מי השלח ההלכים

ודעהד מן יט וסימנ ישראל יעקב עוני בטרם בטרם לבן איפה יככוו בדברים תבואהו יצבר בער יכבדון כי תאמר נבהל שמר
ב בן כרמים וחסכל

לאט ומשוש את רצין ובן
רמליהו ולכן הנה אדני
מעלה עליהם את מי
הנהר העצומים והרבים
את מלך אשור ואת כל
כבודו ועלה על כל אפיקיו
והלך על כל גדותיו וחלף
ביהודה שטף ועבר עד
צואר יגיע והיה מטות
כנפיו מלא רחב ארצך
עמנו אל רעו
עמים וחתו והאזינו כל
מרחקי ארץ התאזרו
וחתו התאזרו וחתו עצו
עצה ותפר דברו דבר
ולא יקום כי עמנו אל
כי כה אמר
יהוה אלי כחזקת היד
ויסרני מלכת בדרך העם
הזה לאמר לא תאמרון
קשר לכל אשר יאמר

העם הזה קשר ואת
מוראו לא תיראו ולא
תעריצו את יהוה צבאות
אתו תקדישו והוא מ
מוראכם והוא מעריצכם
והיה למקדש ולאבן נגף
ולצור מכשול לשני בתי
ישראל לפח ולמוקש
ליושב ירושלם וכשלו
בם רבים ונפלו ונשברו
ונוקשו ונלכדו
צור תעודה
חתום תורה בלמדי וחכיתי
ליהוה המסתיר פניו מ
מבית יעקב וקויתי לו
הנה אנכי והילדים אשר
נתן לי יהוה לאתות ו
ולמופתים בישראל מעם
יהוה צבאות השכן בהר
ציון
וכי יאמרו אליכם דרשו

ותפר וא זוגין מן חד חד מלרע וחד מלעיל ות בריש תיבותא ותפר ותפר ותרץ ותרץ ותשמידם ותשם ותמת ותמת ותלחם ותל
ותלבב ותחולל ותחולל ותיטב ותיטב ותתעטף ותתעטף ותאמלם ותי ותכונן ותכונן: סס חלון כל חד וחד לית דכותיה: ססס

אל האבות ואל הידענים
המצפצפים והמהגים
הלוא עם אל אלהיו ידרש
בעד החיים אל המתים
לתורה ולתעודה אם לא
יאמרו כדבר הזה אשר
אין לו שחר ועבר בה
נקשה ורעב והיה כי
ירעב והתקצף וקלל
במלכו ובאלהיו ופנה
למעלה ואל ארץ יביט
והנה צרה וחשכה מעוף
צוקה ואפלה מנדח כי
לא מועף לאשר מוצק
לה כעת הראשון הקל
ארצה זבולן וארצה
נפתלי והאחרון הכביד
דרך הים עבר הירדן
גליל הגוים העם ההלכים
בחשך ראו אור גדול
ישבי בארץ צלמות אור

נגה עליהם הרבית הגוי
לא הגדלת השמחה ש׳
שמחו לפניך כשמחת
בקציר כאשר יגילו ין
בחלקם שלל כי את על
סבלו ואת מטה שכמו
שבט הנגש בו החתת כ
כיום מדין כי כל סאון
סאן ברעש ושמלה מגוללה
בדמים והיתה לשרפה
מאכלת אש כי ילד ילד
לנו בן נתן לנו ותהי המשרה
על שכמו ויקרא שמו
פלא יועץ אל גבור אבי
עד שר שלום למרבה
המשרה ולשלום אין קץ
על כסא דוד ועל ממלכתו
להכין אתה ולסעדה
במשפט ובצדקה מעתה
ועד עולם קנאת יהוה
צבאות תעשה זאת

למרבה ז׳ ב׳ ותהי למרבת

וה זוגין חד מלרע וחד מלעיל לאלום למהום למבול למבול למסך למסך למשפחות למני לאחרת למ לבאים לב לור לו להוץ לה לכלב
לכלב לנגע לנ לנכרי לנכ לנטרים לנ לנביאים לנ לבשת לבנ לפאה לפ לעמיתות לצ לתורה לת ולבשמים לבשמים:

דבר שלח
יהוה ביעקב ונפל בישראל
וידעו העם כלו אפרים
ויושב שמרון בגאוה וב
ובגדל לבב לאמר׃ לבנים
נפלו וגזית נבנה שקמים
גדעו וארזים נחליף׃ וישגב
יהוה את צרי רצין עליו
ואת איביו יסכסך׃ ארם
מקדם ופלשתים מאחור
ויאכלו את ישראל בכל
פה בכל זאת לא שב אפו
ועוד ידו נטויה׃ והעם לא
שב עד המכהו ואת יהוה
צבאות לא דרשו׃
ויכרת יהוה מישראל
ראש וזנב כפה ואגמון
יום אחד׃ זקן ונשוא פנים
הוא הראש ונביא מורה
שקר הוא הזנב׃ ויהיו
מאשרי העם הזה מתעים

ומאשריו מבלעים׃ על כן
על בחוריו לא ישמח אדני
ואת יתמיו ואת אלמנתיו
לא ירחם כי כלו חנף ומרע
וכל פה דבר נבלה בכל
זאת לא שב אפו ועוד
ידו נטויה׃ כי בערה כאש
רשעה שמיר ושית תאכל
ותצת בסבכי היער
ויתאבכו גאות עשן׃ ב
בעברת יהוה צבאות
נעתם ארץ ויהי העם
כמאכלת אש איש אל
אחיו לא יחמלו׃ ויגזר
על ימין ורעב ויאכל על
שמאול ולא שבעו איש
בשר זרעו יאכלו׃ מנשה
את אפרים ואפרים את
מנשה יחדו המה על
יהודה בכל זאת לא שב
אפו ועוד ידו נטויה׃

קדר בא׳ · ב׳ · ל׳ · ל׳ · ב׳ העגקים · ל׳ · ל׳ · מרע · מקשיב · ל׳ · ל׳ · כת

תאכל חד מן יו׳ וסימנ׳ ויצו ובית ובית ובית ועשית דמו תנור עלה עלה חשלוש חשלוש בערה לחמך ואנך איש צופיה יבוא יגיע׃ ס ס
מהין חד מן ג׳ וסימנהון
וסככה ישבי להטות׃ ס

הוי החקקים חקקי און
ומכתבים עמל כתבו
להטות מדין דלים ולגזל
משפט עניי עמי להיות
אלמנות שללם ואת
יתומים יבזו ומה תעשו
ליום פקדה ולשואה
ממרחק תבוא על מי
תנוסו לעזרה ואנה
תעזבו כבודכם בלתי
כרע תחת אסיר ותחת
הרוגים יפלו בכל זאת
לא שב אפו ועוד ידו
נטויה הוי
אשור שבט אפי ומטה
הוא בידם זעמי בגוי
חנף אשלחנו ועל עם
עברתי אצונו לשלל
שלל ולבז בז ולשומו
מרמס כחמר חוצות

והוא לא כן ידמה ולבבו
לא כן יחשב כי להשמיד
בלבבו ולהכרית גוים לא
מעט כי יאמר הלא שרי
יחדו מלכים הלא ככרכמיש
כלנו אם לא כארפד חמת
אם לא כדמשק שמרון
כאשר מצאה ידי
לממלכת האליל ופסיליהם
מירושלם ומשמרון הלא
כאשר עשיתי לשמרון
ולאליליה כן אעשה
לירושלם ולעצביה

והיה כי יבצע אדני את
כל מעשהו בהר ציון
ובירושלם אפקד על פרי
גדל לבב מלך אשור ועל
תפארת רום עיניו כי
אמר בכח ידי עשיתי
ובחכמתי כי נבנותי ואסיר

אלפבית מן חד חד ודי בריש תיבותא ואנון ל׳ יבצע ל׳ יגמא ל׳ ודבא ל׳ וחפר ל׳ וענה ל׳ ווכח ל׳ וחבה ל׳ יטור ל׳ וידע ל׳ יכחד ל׳ וידע׳
ומח ינו יסע יערה יגלה יקוד וריח ושנא יתוס׳ חלון כל חד וחד לית דכוותיה׃

גבולת עמים ועתידותיהם
שושתי ואוריד כאביר
יושבים ותמצא כקן ידי
לחיל העמים וכאסף
ביצים עזבות כל הארץ
אני אספתי ולא היה נדד
כנף ופצה פה ומצפצף
היתפאר הגרזן על החצב
בו אם יתגדל המשור על
מניפו כהניף שבט
את מרימיו כהרים מטה
לא עץ לכן
ישלח האדון יהוה
צבאות במשמניו רזון
ותחת כבדו יקד יקד
כיקוד אש והיה אור
ישראל לאש וקדושו
ללהבה ובערה ואכלה
שיתו ושמירו ביום אחד
וכבוד יערו וכרמלו מנפש
ועד בשר יכלה והיה

כמסס נסס ושאר עץ
יערו מספר יהיו ונער
יכתבם והיה
ביום ההוא לא יוסיף עוד
שאר ישראל ופליטת
בית יעקב להשען על
מכהו ונשען על יהוה
קדוש ישראל באמת
שאר ישוב שאר יעקב
אל אל גבור כי אם יהיה
עמך ישראל כחול הים
שאר ישוב בו כליון חרוץ
שוטף צדקה כי כלה
ונחרצה אדני יהוה צבאות
עשה בקרב כל הארץ
לכן כה אמר
אדני יהוה צבאות אל
תירא עמי ישב ציון
מאשור בשבט יככה ומטהו
ישא עליך בדרך מצרים
כי עוד מעט מזער וכלה

האדון יהוה צבאות חד מן ח׳ בס׳ וסימנ׳ אביר מסיר ישלח משען וסכותי׃
בדרך מצרים חד מן ג׳ וסימנ׳ בשבט ושלא שלחתי׃
ישב חד מן ח׳ חס׳ בס׳ וסימנ׳ בשנת אל תירא ואמר לפקדעון ויי צבאות ה׳ פ׃

ועם ואפי על תבליתם׃
ועורר עליו יהוה צבאות
שוט כמכת מדין בצור
עורב ומטהו על הים ונשאו
בדרך מצרים׃
והיה ביום ההוא יסור
סבלו מעל שכמך ועלו
מעל צוארך וחבל על
מפני שמן׃ בא על עית
עבר במגרון למכמש
יפקיד כליו׃ עברו מעברה
גבע מלון לנו חרדה הרמה
גבעת שאול נסה׃ צהלי
קולך בת גלים הקשיבי
לישה עניה ענתות׃ נדדה
מדמנה ישבי הגבים העיזו׃
עוד היום בנב לעמד
ינפף ידו הר בית ציון
גבעת ירושלם׃
הנה האדון יהוה צבאות
מסעף פארה במערצה

ורמי הקומה גדועים
והגבהים ישפלו׃ ונקף
סבכי היער בברזל והלבנון
באדיר יפול׃
ויצא חטר מגזע ישי ונצר
משרשיו יפרה׃ ונחה עליו
רוח יהוה רוח חכמה ובינה
רוח עצה וגבורה רוח דעת
ויראת יהוה׃ והריחו ביראת
יהוה ולא למראה עיניו
ישפוט ולא למשמע אזניו
יוכיח׃ ושפט בצדק דלים
והוכיח במישור לענוי
ארץ והכה ארץ בשבט
פיו וברוח שפתיו ימית
רשע׃ והיה צדק אזור
מתניו והאמונה אזור
חלציו׃ וגר זאב עם כבש
ונמר עם גדי ירבץ ועגל
וכפיר ומריא יחדו ונער
קטן נהג בם׃ ופרה ודב

אלפבית מן חד וחד ריש פסוק ואראה ובשרב וגר ודי והלא ונרחה וחטא וטמאתם ויריחו גבהי ויללו ומעת ונהר וסכה ועלך [illegible]רה ונצאני וקרבנו ורחבות ל׳
וש אביתם ותבואתה סכום כל חד וחד ליתן דכותיה׃

תרעינה יחדו ירבצו ילדיהן
ואריה כבקר יאכל תבן
ושעשע יונק על חר פתן
ועל מאורת צפעוני גמול
ידו הדה׃ לא ירעו ולא
ישחיתו בכל הר קדשי
כי מלאה הארץ דעה את
יהוה כמים לים מכסים׃
והיה ביום
ההוא שרש ישי אשר
עמד לנס עמים אליו
גוים ידרשו והיתה מנחתו
כבוד׃
והיה ביום ההוא יוסיף
אדני שנית ידו לקנות את
שאר עמו אשר ישאר
מאשור וממצרים ומפתרוס
ומכוש ומעילם ומשנער
ומחמת ומאיי הים׃ ונשא
נס לגוים ואסף נדחי יש
ישראל ונפצות יהודה

יקבץ מארבע כנפות
הארץ׃ וסרה קנאת
אפרים וצררי יהודה
יכרתו אפרים לא יקנא
את יהודה ויהודה לא יצר
את אפרים׃ ועפו בכתף
פלשתים ימה יחדו יבזו
את בני קדם אדום ומואב
משלוח ידם ובני עמון
משמעתם׃ והחרים יהוה
את לשון ים מצרים והניף
ידו על הנהר בעים רוחו
והכהו לשבעה נחלים
והדריך בנעלים׃ והיתה
מסלה לשאר עמו אשר
ישאר מאשור כאשר ה
היתה לישראל ביום עלתו
מארץ מצרים׃ ואמרת
ביום ההוא אודך יהוה
כי אנפת בי ישב אפך
ותנחמני׃ הנה אל ישועתי

אדני דנת בטף לד׳ בנב׳ ובסין וספח רחץ יסיר ואראה ואשמע עד מתי יתן יגלה ולכן שלה ישמח ובשע יוסיף החצפה מצפה בעוד נגש
ונתן עבדיך עשקה לו עליהם עשני ואמרו ואמרתם ואמרתם והודה רחבות אנך אנך המזבח וירשנה מהיכל מחללים׃

אבטח ולא אפחד כי עזי
וזמרת יה יהוה ויהי לי
לישועה ושאבתם מים
בששון ממעיני הישועה
ואמרתם ביום ההוא הודו
ליהוה קראו בשמו הודיעו
בעמים עלילתיו הזכירו כי
נשגב שמו זמרו יהוה כי
גאות עשה מידעת זאת
בכל הארץ צהלי ורני
יושבת ציון כי גדול ב
בקרבך קדוש ישראל

משא בבל אשר חזה
ישעיהו בן אמוץ על הר
נשפה שאו נס הרימו קול
להם הניפו יד ויבאו פתחי
נדיבים אני צויתי למקדשי
גם קראתי גבורי לאפי
עליזי גאותי קול המון
בהרים דמות עם רב קול

שאון ממלכות גוים נאספים
יהוה צבאות מפקד צבא
מלחמה באים מארץ
מרחק מקצה השמים
יהוה וכלי זעמו לחבל כל
הארץ
הילילו כי קרוב יום יהוה
כשד משדי יבוא על כן
כל ידים תרפינה וכל לבב
אנוש ימס ונבהלו צירים
וחבלים יאחזון כיולדה
יחילון איש אל רעהו
יתמהו פני להבים פניהם
הנה יום יהוה בא אכזרי
ועברה וחרון אף לשום
הארץ לשמה וחטאיה
ישמיד ממנה כי כוכבי
השמים וכסיליהם לא
יהלו אורם חשך השמש
בצאתו וירח לא יגיה אורו
ופקדתי על תבל רעה ועל

ויתמהמה ויאמר דהקרה נא וימאן דיוסף וישחט דמדמי ונבהלו ויאמר דרום מציון ואמר לה הדין כלהון ר״פ זרקין מסלסלין ס״ס

רשעים עונם והשבתי
גאון זדים וגאות עריצים
אשפיל׃ אוקיר אנוש
מפז ואדם מכתם אופיר׃
על כן שמים ארגיז
ותרעש הארץ ממקומה
בעברת יהוה צבאות
וביום חרון אפו׃ והיה
כצבי מדח וכצאן ואין
מקבץ איש אל עמו יפנו
ואיש אל ארצו ינוסו׃ כל
הנמצא ידקר וכל הנספה
יפול בחרב׃ ועלליהם
ירטשו לעיניהם ישסו
בתיהם ונשיהם תשגלנה׃
הנני מעיר עליהם את
מדי אשר כסף לא יחשבו
וזהב לא יחפצו בו׃ וקשתות
נערים תרטשנה ופרי
בטן לא ירחמו על בנים
לא תחוס עינם׃ והיתה

תשכבנה ק׳

בבל צבי ממלכות תפארת
גאון כשדים כמהפכת
אלהים את סדם ואת
עמרה׃ לא תשב לנצח
ולא תשכן עד דור ודור
ולא יהל שם ערבי ורעים
לא ירבצו שם׃ ורבצו שם
ציים ומלאו בתיהם אחים
ושכנו שם בנות יענה
ושעירים ירקדו שם׃ וענה
איים באלמנותיו ותנים
בהיכלי ענג וקרוב לבוא
עתה וימיה לא ימשכו׃ כי
ירחם יהוה את יעקב
ובחר עוד בישראל והניחם
על אדמתם ונלוה הגר
עליהם ונספחו על בית
יעקב׃ ולקחום עמים
והביאום אל מקומם וה
והתנחלום בית ישראל על
אדמת יהוה לעבדים׃

ב׳ בעתה אחישנה

שטה כל חד וחד קנצין משכב מקטר משלך מגש מוכן מצהב מדה מרדף מנח ממלח מדבר מלטש מחכם מחפש מפזר נטש עיבים

ולשפחות והיו שבים
לשביהם ורדו בנגשיהם
והיה ביום
הניח יהוה לך מעצבך
ומרגזך ומן העבדה
הקשה אשר עבד בך
ונשאת המשל הזה על
מלך בבל ואמרת איך
שבת נגש שבתה מדהבה
שבר יהוה מטה רשעים
שבט משלים מכה עמים
בעברה מכת בלתי סרה
רדה באף גוים מרדף
בלי חשך נחה שקטה
כל הארץ פצחו רנה גם
ברושים שמחו לך ארזי
לבנון מאז שכבת לא
יעלה הכרת עלינו שאול
מתחת רגזה לך לקראת
בואך עורר לך רפאים
כל עתודי ארץ הקים

מכסאותם כל מלכי גוים
כלם יענו ויאמרו אליך
גם אתה חלית כמונו אלינו
נמשלת הורד שאול
גאונך המית נבליך
תחתיך יצע רמה ומכסיך
תולעה איך נפלת משמים
הילל בן שחר נגדעת
לארץ חולש על גוים
ואתה אמרת בלבבך
השמים אעלה ממעל
לכוכבי אל ארים כסאי
ואשב בהר מועד בירכתי
צפון אעלה על במותי
עב אדמה לעליון אך
אל שאול תורד אל ירכתי
בור ראיך אליך ישגיחו
אליך יתבוננו הזה האיש
מרגיז הארץ מרעיש
ממלכות שם תבל כמדבר
ועריו הרס אסיריו לא

ויאמרו חד מן ה׳ ר״פ וסימנ׳ זקניך נהרו חוסר יענו וישמעו תמיד תמיד בגוים חננו : כמונו חד מן ד׳ וסימנ׳ תדין חלית ויחו כי עתה:
שחר חד מן ד׳ וסימניהון
אין לו הילל אעירה והברו:

פתח ביתה כל מלכי גוים
כלם שכבו בכבוד איש
בביתו ואתה השלכת
מקברך כנצר נתעב לבוש
הרגים מטעני חרב יורדי
אל אבני בור כפגר מובס
לא תחד אתם בקבורה
כי ארצך שחת עמך
הרגת לא יקרא לעולם
זרע מרעים הכינו לבניו
מטבח בעון אבותם בל
יקמו וירשו ארץ ומלאו
פני תבל ערים וקמתי
עליהם נאם יהוה צבאות
והכרתי לבבל שם ושאר
ונין ונכד נאם יהוה ושמתיה
למורש קפד ואגמי מים
וטאטאתיה במטאטא
השמד נאם יהוה צבאות
נשבע יהוה
צבאות לאמר אם לא
כאשר דמיתי כן היתה
וכאשר יעצתי היא תקום
לשבר אשור בארצי ועל
הרי אבוסנו וסר מעליהם
עלו וסבלו מעל שכמו
יסור׃ זאת העצה היעוצה
על כל הארץ וזאת היד
הנטויה על כל הגוים כי
יהוה צבאות יעץ ומי
יפר וידו הנטויה ומי
ישיבנה׃
בשנת מות המלך אחז
היה המשא הזה אל
תשמחי פלשת כלך כי
נשבר שבט מכך כי מ
משרש נחש יצא צפע
ופריו שרף מעופף ורעו
בכורי דלים ואביונים
לבטח ירבצו והמתי ברעב
שרשך ושאריתך יהרג
הילילי שער זעקי עיר

היתה חד מן ד׳ וסימנהון כו עיר קרשך ולחמה לצירה׃ דמיתי חד מן ב׳ וסימנ׳ ויהוה נשבע יעץ חד מן ג׳ וסימנהון ומי יפר זמות ושל׳ בתל׳ קמ׳׃

נמוג פלשת כלך כי מצפון
עשן בא ואין בודד
במועדיו ומה יענה
מלאכי גוי כי יהוה יסד
ציון ובה יחסו עניי עמו׃
משא מואב
כי בליל שדד ער מואב
נדמה כי בליל שדד קיר
מואב נדמה׃ עלה הבית
ודיבן הבמות לבכי על
נבו ועל מידבא מואב
ייליל בכל ראשיו קרחה
כל זקן גרועה׃ בחוצתיו
חגרו שק על גגותיה
וברחבתיה כלה ייליל
ירד בבכי׃ ותזעק חשבון
ואלעלה עד יהץ נשמע
קולם על כן חלצי מואב
יריעו נפשו ירעה לו׃
לבי למואב יזעק בריחיה
עד צער עגלת שלשיה

כי מעלה הלוחית בבכי
יעלה בו כי דרך חורנים
זעקת שבר יעערו׃ כי מי
נמרים משמות יהיו כי
יבש חציר כלה דשא
ירק לא היה׃ על כן יתרה
עשה ופקדתם על נחל
הערבים ישאום׃ כי ה
הקיפה הזעקה את
גבול מואב עד אגלים
יללתה ובאר אילים
יללתה׃ כי מי דימון מלאו
דם כי אשית על דימון
נוספות לפליטת מואב
אריה ולשארית אדמה׃
שלחו כר משל ארץ
מסלע מדברה אל הר
בת ציון׃ והיה כעוף נודד
קן משלח תהיינה בנות
מואב מעברות לארנון׃
הביאו עצה עשו פלילה

מעלה חד מן ז״א בחו׳ וסימנהון גרה ודול ודומ׳ בית חורון ארומים שנים בבנימן הלוחית מנחה אלוים׳ ס״ס ו׳סדר חד
מי ד׳ וסימנהון ציון בציון דויד המלך׃

שיתי כליל צלך בתוך
צהרים סתרי נדחים
נדחים נדד אל תגלי
יגורו בך נדחי מואב הוי
סתר למו מפני שודד כי
אפס המץ כלה שד תמו
רמס מן הארץ
והוכן בחסד כסא וישב
עליו באמת באהל דוד
שפט ודרש משפט ומהר
צדק שמענו גאון מואב
גא מאד גאותו וגאונו
ועברתו לא כן בדיו לכן
ייליל מואב למואב כלה
ייליל לאשישי קיר
חרשת תהגו אך נכאים
כי שדמות חשבון אמלל
גפן שבמה בעלי גוים
הלמו שרוקיה עד יעזר
נגעו תעו מדבר שלחותיה
נטשו עברו ים על כן

אבכה בבכי יעזר גפן
שבמה אריוך דמעתי
חשבון ואלעלה כי על
קיצך ועל קצירך הידד
נפל ונאסף שמחה וגיל
מן הכרמל ובכרמים לא
ירנן ולא ירעע יין ביקבים
לא ידרך הדרך הידד
השבתי על כן מעי למואב
ככנור יהמו וקרבי לקיר
חרש והיה כי נראה כי
נלאה מואב על הבמה
ובא אל מקדשו להתפלל
ולא יוכל זה
הדבר אשר דבר יהוה
אל מואב מאז ועתה דבר
יהוה לאמר בשלש שנים
כשני שכיר ונקלה כבוד
מואב בכל ההמון הרב
ושאר מעט מזער לוא
כביר

שיתי חד מן ג̇ וסימנהון אתתי כליל לבך: אכלס: והוכן חד מן ג̇ וסימנהון בחסד חסוכך והנחה: סס
ולא יוכל חד מן ד̇ וסימ׳ וכסה מקדשו לשאת לדין: וכלו ולא יכל דכ בכור לא יכול:

משא דמשק הנה דמשק
מוסר מעיר והיתה מעי
מפלה׃ עזבות ערי ערער
לעדרים תהיינה ורבצו
ואין מחריד׃ ונשבת מב
מבצר מאפרים וממלכה
מדמשק ושאר ארם
ככבוד בני ישראל יהיו
נאם יהוה צבאות׃
והיה ביום ההוא
ידל כבוד יעקב ומשמן
בשרו ירזה׃ והיה כאסף
קציר קמה וזרעו שבלים
יקצור והיה כמלקט
שבלים בעמק רפאים׃
ונשאר בו עוללת כנקף
זית שנים שלשה גרגרים
בראש אמיר ארבעה
חמשה בסעפיה פריה
נאם יהוה אלהי ישראל׃
ביום ההוא ישעה האדם

על עשהו ועיניו אל קדוש
ישראל תראינה׃ ולא יש
ישעה אל המזבחות
מעשה ידיו ואשר עשו
אצבעתיו לא יראה
והאשרים והחמנים׃
ביום ההוא יהיו
ערי מעזו כעזובת החרש
והאמיר אשר עזבו מפני
בני ישראל והיתה שממה׃
כי שכחת אלהי ישעך
וצור מעזך לא זכרת על
כן תטעי נטעי נעמנים
וזמרת זר תזרענו׃ ביום
נטעך תשגשגי ובבקר
זרעך תפריחי נד קציר
ביום נחלה וכאב אנוש׃
הוי המון עמים
רבים כהמות ימים יהמיון
ושאון לאמים כשאון
מים כבירים ישאון לאמים

חצי הנביאים
מן אלף בית דלוג
ב׳ בליש
פת
ב׳ מל׳
ב׳ וח׳ והאמיר
ב׳

אלפבית דלוג מוחר וח׳ ח מלר׳ וח׳ מלע׳ כאחל׳ כאחד׳ כארזים כאבק כא׳ כברית כב׳ כגמול כג׳ וכרקב וכ׳ וככפיר וכ׳ כיתה כיון כשריב כע׳
כחוט כח׳ כחתן כח׳ כחלב כח׳ ככבוד ככ׳ כמת כמ׳ כמופת כמ׳ כמלונה כמ׳ כסוחה כס׳ כסופה כס׳ כשואה כש׳ כשושנה כש׳ כצר כצ׳
כמות כו׳ כרשע כר׳

כשאון מים רבים ישאון
וגער בו ונס ממרחק ורדף
כמץ הרים לפני רוח
וכגלגל לפני סופה: לעת
ערב והנה בלהה בטרם
בקר איננו: זה חלק
שוסנו וגורל לבזזנו:
הוי ארץ צלצל
כנפים אשר מעבר לנהרי
כוש: השלח בים צירים
ובכלי גמא על פני מים
לכו מלאכים קלים אל
גוי ממשך ומורט אל עם
נורא מן הוא והלאה גוי
קו קו ומבוסה אשר בזאו
נהרים ארצו: כל ישבי
תבל ושכני ארץ כנשא
נס הרים תראו וכתקע
שופר תשמעו:
כי כה אמר יהוה אלי
אשקוטה ואביטה במכוני

כחם צח עלי אור כעב
טל בחם קציר: כי לפני
קציר כתם פרח ובסר
גמל יהיה נצה וכרת
הזלזלים במזמרות ואת
הנטישות הסיר התז:
יעזבו יחדו לעיט הרים
ולבהמת הארץ וקץ
עליו העיט וכל בהמת
הארץ עליו תחרף:
בעת ההיא
יובל שי ליהוה צבאות
עם ממשך ומורט ומעם
נורא מן הוא והלאה גוי
קו קו ומבוסה אשר בזאו
נהרים ארצו אל מקום
שם יהוה צבאות הר ציון:

משא מצרים הנה יהוה
רכב על עב קל ובא
מצרים ונעו אלילי מצרים

חד מן יא זוגין מן חד חד מפק הי וח לי מפ בס תיב מכרה מכרה: ושערה ושערה: לרבעה לרבעה: מעונה מענה: נצה נצה: ואתנה ואתנה: רכבה לרכבה: חילה לחילה: כבכורה כבכורה: חכה חכה: ערכה ערכה:

מפניו ולבב מצרים ימס
בקרבו וסכסכתי מצרים
במצרים ונלחמו איש
באחיו ואיש ברעהו עיר
בעיר ממלכה בממלכה
ונבקה רוח מצרים בקרבו
ועצתו אבלע ודרשו
אל האלילים ואל האטים
ואל האבות ואל הידענים
וסכרתי את מצרים ביד
אדנים קשה ומלך עז
ימשל בם נאם האדון
יהוה צבאות ונשתו מים
מהים ונהר יחרב ויבש
והאזניחו נהרות דללו
וחרבו יארי מצור קנה
וסוף קמלו ערות על
יאור על פי יאור וכל
מזרע יאור ייבש נדף
ואיננו ואנו הדיגים
ואבלו כל משליכי ביאור

ד
ד
ל ומלא בית
ד
קמ

חכה ופרשי מכמרת על
פני מים אמללו ובשו
עבדי פשתים שריקות
וארגים חורי והיו שתתיה
מדכאים כל עשי שכר
אגמי נפש אך אולים
שרי צען חכמי יעצי
פרעה עצה נבערה איך
תאמרו אל פרעה בן
חכמים אני בן מלכי קדם
אים אפוא חכמיך ויגידו
נא לך וידעו מה יעץ
יהוה צבאות על מצרים
נואלו שרי צען נשאו
שרי נף התעו את מצרים
פנת שבטיה יהוה מסך
בקרבה רוח עועים והתעו
את מצרים בכל מעשהו
כהתעות שכור בקיאו
ולא יהיה למצרים מעשה
אשר יעשה ראש וזנב

מן
וא
זונן
חד
דג
וח
יפ
חי
בס
תיב

ב
א
ד
פ
א
ס
פ
בקומו

אלפבית מן חד חד רישהון קמץ ואך ובך ונפו ודך והם וום וזר וחור וטח ויש וכה ודנו ומו ונכד וסוף ועוף ופרא וצאה וקם ורחם ושב ותהוס

כפה ואגמון׃ ביום ההוא
יהיה מצרים כנשים וחרד
ופחד מפני תנופת יד
יהוה צבאות אשר הוא
מניף עליו׃ והיתה אדמת
יהודה למצרים לחגא
כל אשר יזכיר אתה אליו
יפחד מפני עצת יהוה
צבאות אשר הוא יועץ
עליו׃ ביום ההוא
יהיו חמש ערים בארץ
מצרים מדברות שפת
כנען ונשבעות ליהוה
צבאות עיר ההרס יאמר
לאחת׃ ביום
ההוא יהיה מזבח ליהוה
בתוך ארץ מצרים ומצבה
אצל גבולה ליהוה׃ והיה
לאות ולעד ליהוה צבאות
בארץ מצרים כי יצעקו
אל יהוה מפני לחצים

וישלח להם מושיע ורב
והצילם׃ ונודע יהוה
למצרים וידעו מצרים
את יהוה ביום ההוא
ועבדו זבח ומנחה ונדרו
נדר ליהוה ושלמו׃ ונגף
יהוה את מצרים נגף
ורפוא ושבו עד יהוה
ונעתר להם ורפאם׃
ביום ההוא תהיה
מסלה ממצרים אשורה
ובא אשור במצרים
ומצרים באשור ועבדו
מצרים את אשור׃
ביום ההוא יהיה
ישראל שלישיה למצרים
ולאשור ברכה בקרב
הארץ׃ אשר ברכו יהוה
צבאות לאמר ברוך עמי
מצרים ומעשה ידי אשור
ונחלתי ישראל׃

בתרין קמ׳

מן לפבית חד חד מלרע

לאיים לאפוד לבהמה לבקרים לגר לגברים לדין להמזבח להגדול ולוויו לזר לחגא לטמא ליסוד לכרוב ללילה למחנה למסלה למאור למרום
לנער לשבע לעד לעלות לעינים לפר לפרכת לצדיק לקבץ לרב לשמחה לתבן׃

בשנת בא תרתן אשדודה
בשלח אתו סרגון מלך
אשור וילחם באשדוד
וילכדה׃
בעת ההיא דבר יהוה
ביד ישעיהו בן אמוץ
לאמר לך ופתחת השק
מעל מתניך ונעלך תחלץ
מעל רגליך ויעש כן הלך
ערום ויחף׃ ויאמר
יהוה כאשר הלך עבדי
ישעיהו ערום ויחף שלש
שנים אות ומופת על
מצרים ועל כוש׃ כן ינהג
מלך אשור את שבי
מצרים ואת גלות כוש
נערים וזקנים ערום ויחף
וחשופי שת ערות מצרים׃
וחתו ובשו מכוש מבטם
ומן מצרים תפארתם׃
ואמר ישב האי הזה

ביום ההוא הנה כה מבטנו
אשר נסנו שם לעזרה
להנצל מפני מלך אשור
ואיך נמלט אנחנו׃
משא מדבר ים כסופות
בנגב לחלף ממדבר בא
מארץ נוראה׃ חזות קשה
הגד לי הבוגד בוגד והשודד
שודד עלי עילם צורי
מדי כל אנחתה השבתי׃
על כן מלאו מתני חלחלה
צירים אחזוני כצירי
יולדה נעויתי משמע
נבהלתי מראות׃ תעה לבבי
פלצות בעתתני את נשף
חשקי שם לי לחרדה׃
ערך השלחן צפה הצפית
אכול שתה קומו השרים
משחו מגן׃ כי כה
אמר אלי אדני לך העמד
המצפה אשר יראה יגיד׃

כל ספ' יושב מל' בת' במה חס' וסימנ בשנת אלתירא ואמר לפקד עון ייי צבאות ר״פ

משבע חרמו ד' דכת' חס' וסימנ חלחלה צירים צירות מסיר כל הדברים׃

וראה רכב צמד פרשים
רכב חמור רכב גמל
והקשיב קשב רב קשב
ויקרא אריה על מצפה
אדני אנכי עמד תמיד
יומם ועל משמרתי אנכי
נצב כל הלילות והנה זה
בא רכב איש צמד פרשים
ויען ויאמר נפלה נפלה
בבל וכל פסילי אלהיה
שבר לארץ מדשתי ובן
גרני אשר שמעתי מאת
יהוה צבאות אלהי
ישראל הגדתי לכם
משא דומה אלי קרא
משעיר שמר מה מלילה
שמר מה מליל אמר שמר
אתה בקר וגם לילה אם
תבעיון בעיו שבו אתיו
משא בערב
ביער בערב תלינו ארחות

דדנים לקראת צמא
התיו מים ישבי ארץ ת
תימא בלחמו קדמו נדד
כי מפני חרבות נדדו מפני
חרב נטושה ומפני קשת
דרוכה ומפני כבד מלחמה
כי כה אמר
אדני אלי בעוד שנה כשני
שכיר וכלה כל כבוד
קדר ושאר מספר קשת
גבורי בני קדר ימעטו כי
יהוה אלהי ישראל דבר

משא גיא חזיון מה לך
אפוא כי עלית כלך לגגות
תשאות מלאה עיר הומיה
קריה עליזה חלליך לא
חללי חרב ולא מתי מלחמה
כל קציניך נדדו יחד מקשת
אסרו כל נמצאיך אסרו
יחדו מרחוק ברחו על

אלפבית מן חד וחד חד קמץ וחד פתח אמור אמר ל׳ אורחות ארחת ל׳ בקרוב בקרב ל׳ גוותיו ל׳ גוותני ל׳ רועכו רעכו הורועכו הודיעכו ל׳
ויקום ויקם זרוע זרע חנון חנן טהור טהר יחיונו יחזנו כתום כתם לאמתם לאם מעזור מעזר נתון נתן עניתי ענתי צאת יצאת
קראני קראני רמוני רמני שבלתי שב תאומי תאמו יחלין כל חד וחד לית דכותיה׃ ס

כן אמרתי שעו מני אמרר
בבכי אל תאיצו לנחמני
על שד בת עמי כי יום
מהומה ומבוסה ומבוכה
לאדני יהוה צבאות בגיא
חזיון מקרקר קר ושוע
אל ההר ועילם נשא
אשפה ברכב אדם פרשים
וקיר ערה מגן ויהי מי
מבחר עמקיך מלאו רכב
והפרשים שת שתו הש
השערה ויגל את מסך
יהודה ותבט ביום ההוא
אל נשק בית היער ואת
בקיעי עיר דוד ראיתם
כי רבו ותקבצו את מי
הברכה התחתונה ואת
בתי ירושלם ספרתם
ותתצו הבתים לבצר
החומה ומקוה עשיתם
בין החמתים למי הברכה

הישנה ולא הבטתם אל
עשיה ויצרה מרחוק לא
ראיתם ויקרא אדני יהוה
צבאות ביום ההוא לבכי
ולמספד ולקרחה ולחגר
שק והנה ששון ושמחה
הרג בקר ושחט צאן אכל
בשר ושתות יין אכול ושתו
כי מחר נמות ונגלה באזני
יהוה צבאות אם יכפר
העון הזה לכם עד תמתון
אמר אדני יהוה צבאות

כה אמר אדני יהוה צבאות
לך בא אל הסכן הזה על
שבנא אשר על הבית מה
לך פה ומי לך פה כי חצבת
לך פה קבר חצבי מרום
קברו חקקי בסלע משכן
לו הנה יהוה מטלטלך
טלטלה גבר ועטך עטה

מן אלפבית מן ג׳ ג׳ עד תוו וה וו בריש דלוג: הרוג חד מן ג׳ וסימנהון הרגני נא תהרגנו בקר ושחט: וה והרוג בשנאיהם:

צנוף יצנפך צנפה כדור
אל ארץ רחבת ידים שמה
תמות ושמה מרכבות
כבודך קלון בית אדניך
והדפתיך ממצבך וממעמדך
יהרסך׃ והיה ביום ההוא
וקראתי לעבדי לאליקים
בן חלקיהו׃ והלבשתיו
כתנתך ואבנטך אחזקנו
וממשלתך אתן בידו
והיה לאב ליושב ירושלם
ולבית יהודה׃ ונתתי מפתח
בית דוד על שכמו ופתח
ואין סגר וסגר ואין פתח׃
ותקעתיו יתד במקום
נאמן והיה לכסא כבוד
לבית אביו׃ ותלו עליו כל
כבוד בית אביו הצאצאים
והצפעות כל כלי הקטן
מכלי האגנות ועד כל
כלי הנבלים׃ ביום ההוא

נאם יהוה צבאות תמוש
היתד התקועה במקום
נאמן ונגדעה ונפלה ונכרת
המשא אשר עליה כי
יהוה דבר׃
משא צר הילילו אניות
תרשיש כי שדד מבית
מבוא מארץ כתים נגלה
למו׃ דמו ישבי אי סחר
צידון עבר ים מלאוך׃ וב
ובמים רבים זרע שחר
קציר יאור תבואתה ותהי
סחר גוים׃ בושי צידון כי
אמר ים מעוז הים לאמר
לא חלתי ולא ילדתי ולא
גדלתי בחורים רוממתי
בתולות׃ כאשר שמע
למצרים יחילו כשמע צר׃
עברו תרשישה הילילו
ישבי אי׃ הזאת לכם
עליזה מימי קדם קדמתה

יבלוה רגליה מרחוק לגור
מי יעץ זאת על צר המ
המעטירה אשר סחריה
שרים כנעניה נכבדי ארץ
יהוה צבאות יעצה לחלל
גאון כל צבי להקל כל
נכבדי ארץ עברי ארצך
כיאר בת תרשיש אין
מזח עוד ידו נטה על הים
הרגיז ממלכות יהוה צוה
אל כנען לשמד מעזניה
ויאמר לא תוסיפי עוד
לעלוז המעשקה בתולת
בת צידון כתים קומי ע
עברי גם שם לא ינוח לך
הן ארץ כשדים זה העם
לא היה אשור יסדה ל
לציים הקימו בחוניו
עררו ארמנותיה שמה
למפלה הילילו אניות
תרשיש כי שדד מעזכן

והיה ביום ההוא
ונשכחת צר שבעים שנה
כימי מלך אחד מקץ
שבעים שנה יהיה לצר
כשירת הזונה קחי כנור
סבי עיר זונה נשכחה
היטיבי נגן הרבי שיר
למען תזכרי והיה מקץ
שבעים שנה יפקד יהוה
את צר ושבה לאתננה
וזנתה את כל ממלכות
הארץ אשר על פני
האדמה והיה סחרה
ואתננה קדש ליהוה
לא יאצר ולא יחסן כי
לישבים לפני יהוה יהיה
סחרה לאכל לשבעה
ולמכסה עתיק
הנה יהוה בוקק הארץ
ובולקה ועוה פניה והפיץ
ישביה והיה כעם ככהן

מעזנה ל׳ לרבעה ל׳ לרבעה ל׳ ושערה ל׳ ושערה ל׳ מכרה ל׳ מכרת וסימנ׳ לא מפק חד בקוף תיבותא
חד מן ז׳א זוגין מן חד חד מפק וחד וחד
מעונה נעה נעה ואתננה לאתננה רכבה לרכבה חולה לחולה בכורה בכורה חכה חכה ערכה ערכה וכל חד וחד לית דכותיה

כעבד כאדניו כשפחה
כגברתה כקונה כמוכר
כמלוה כלוה כאשר נשא
בו׃ הבוק תבוק הארץ
והבוז תבוז כי יהוה דבר
את הדבר הזה׃ אבלה
נבלה הארץ אמללה
נבלה תבל אמללו מרום
עם הארץ׃ והארץ חנפה
תחת ישביה כי עברו
תורת חלפו חק הפרו
ברית עולם׃ על כן אלה
אכלה ארץ ויאשמו ישבי
בה על כן חרו ישבי ארץ
ונשאר אנוש מזער׃ אבל
תירוש אמללה גפן
נאנחו כל שמחי לב׃ שבת
משוש תפים חדל שאון
עליזים שבת משוש כנור׃
בשיר לא ישתו יין ימר
שכר לשתיו׃ נשברה

קרית תהו סגר כל בית
מבוא׃ צוחה על היין ב
בחוצות ערבה כל שמחה
גלה משוש הארץ׃ נשאר
בעיר שמה ושאיה יכת
שער׃ כי כה יהיה בקרב
הארץ בתוך העמים
כנקף זית כעוללת אם
כלה בציר׃ המה ישאו
קולם ירנו בגאון יהוה
צהלו מים׃ על כן באורים
כבדו יהוה באיי הים
שם יהוה אלהי ישראל׃
מכנף הארץ
זמרת שמענו צבי לצדיק
ואמר רזי לי רזי לי אוי
לי בגדים בגדו ובגד
בוגדים בגדו׃ פחד ופחת
ופח עליך יושב הארץ׃
והיה הנס מקול הפחד
יפל אל הפחת והעולה

והארץ חנפה ר״פ וסימנהון [illegible]

בקונה [illegible] וסימנהון
כמוכר [illegible]

מתוך הפחת ילכד בפח
כי ארבות ממרום נפתחו
וירעשו מוסדי ארץ רעה
התרעעה ארץ פור
התפוררה ארץ מוט
התמוטטה ארץ נוע
תנוע ארץ כשכור
והתנודדה כמלונה וכבד
עליה פשעה ונפלה ולא
תוסיף קום:
והיה ביום ההוא יפקד
יהוה על צבא המרום
במרום ועל מלכי הא
האדמה על האדמה:
ואספו אספה אסיר על
בור וסגרו על מסגר ומרב
ומים יפקדו: וחפרה ה
הלבנה ובושה החמה
כי מלך יהוה צבאות בהר
ציון ובירושלם ונגד זקניו
כבוד:

יהוה אלהי אתה ארוממך
אודה שמך כי עשית פ
פלא עצות מרחק אמונה
אמן: כי שמת מעיר לגל
קריה בצורה למפלה:
ארמון זרים מעיר לעולם
לא יבנה: על כן יכבדוך
עם עז קרית גוים עריצים
ייראוך: כי היית מעוז
לדל מעוז לאביון בצר
לו מחסה מזרם צל מחרב
כי רוח עריצים כזרם קיר:
כחרב בציון שאון זרים
תכניע חרב בצל עב זמיר
עריצים יענה:
ועשה יהוה צבאות לכל
העמים בהר הזה משתה
שמנים משתה שמרים
שמנים ממחים שמרים
מזקקים: ובלע בהר הזה
פני הלוט הלוט על כל

ואספו חד מן ב׳ חסירין וסימ׳ ואספו אספה אסיר: עליהם:
רעה חד מן ג׳ א׳ בת׳ א׳ בנ״א בב׳ וסימנהון היא
וסגרו חד מן ב׳ חס׳ וסימנהון על מסגר דלתים בשוק:
התרועעה ורגל מועדת:

העמים והמסכה הנסוכה
על כל הגוים׃ בלע המות
לנצח ומחה אדני יהוה
דמעה מעל כל פנים
וחרפת עמו יסיר מעל
כל הארץ כי יהוה דבר׃
ואמר ביום ההוא
הנה אלהינו זה קוינו לו
ויושיענו זה יהוה קוינו
לו נגילה ונשמחה בישועתו׃
כי תנוח יד יהוה בהר
הזה ונדוש מואב תחתיו
כהדוש מתבן במי מ
מדמנה׃ ופרש ידיו
בקרבו כאשר יפרש
השחה לשחות והשפיל
גאותו עם ארבות ידיו׃
ומבצר משגב חומתיך
השח השפיל הגיע לארץ
עד עפר׃ ביום
ההוא יושר השיר הזה

בארץ יהודה עיר עז לנו
ישועה ישית חומות וחל׃
פתחו שערים ויבא גוי
צדיק שמר אמנים׃ יצר
סמוך תצר שלום שלום
כי בך בטוח׃ בטחו ביהוה
עדי עד כי ביה יהוה צור
עולמים׃ כי השח ישבי
מרום קריה נשגבה
ישפילנה ישפילה עד
ארץ יגיענה עד עפר׃
תרמסנה רגל רגלי עני
פעמי דלים׃ ארח לצדיק
מישרים ישר מעגל צדיק
תפלס׃ אף ארח משפטיך
יהוה קוינוך לשמך ול
ולזכרך תאות נפש׃ נפשי
אויתיך בלילה אף רוחי
בקרבי אשחרך כי כאשר
משפטיך לארץ צדק
למדו ישבי תבל׃ יחן

במו חד מן ט וסימנהון תנוח כי תלך חיון חיון לירות אחבירה ושל׳ פי ארבע מרמנה במי כת ופלג׃ ס ונשמחה חד מן ד וסימנ
קוינו לו ונרננה זה היום משכבי׳ וה׳ נשמחה׃ דהפך ים׃

רשע בל למד צדק ע
בארץ נכחות יעול ובל
יראה גאות יהוה׃
יהוה רמה ידך בל יחזיון
יחזו ויבשו קנאת עם אף
אש צריך תאכלם׃
יהוה תשפת שלום
לנו כי גם כל מעשינו פ
פעלת לנו׃ יהוה
אלהינו בעלונו אדנים
זולתך לבד בך נזכיר
שמך׃ מתים בל יחיו
רפאים בל יקמו לכן
פקדת ותשמידם ותאבד
כל זכר למו׃ יספת לגוי
יהוה יספת לגוי נכבדת
רחקת כל קצוי ארץ׃
יהוה בצר פקדוך צקון
לחש מוסרך למו׃ כמו
הרה תקריב ללדת ע

תחיל תזעק בחבליה כן
היינו מפניך יהוה׃ הרינו
חלנו כמו ילדנו רוח יש
ישועת בל נעשה ארץ
ובל יפלו ישבי תבל׃ יחיו
מתיך נבלתי יקומון ה
הקיצו ורננו שכני עפר
כי טל אורת טלך וארץ
רפאים תפיל׃
לך עמי בא בחדריך ס
וסגר דלתיך בעדך חבי
כמעט רגע עד יעבור
זעם׃ כי הנה יהוה יצא
ממקומו לפקד עון ישב
הארץ עליו וגלתה הארץ
את דמיה ולא תכסה
עוד על הרוגיה׃
ביום ההוא יפקד
יהוה בחרבו הקשה והגדולה
והחזקה על לויתן נחש
ברח ועל לויתן נחש ע

על לויתן והרג את התנין
אשר בים ביום
ההוא כרם חמר ענו לה
אני יהוה נצרה לרגעים
אשקנה פן יפקד עליה
לילה ויום אצרנה חמה
אין לי מי יתנני שמיר
שית במלחמה אפשעה
בה אציתנה יחד או
יחזק במעזי יעשה ש
שלום לי שלום יעשה לי
הבאים ישרש יעקב
יציץ ופרח ישראל ומלאו
פני תבל תנובה
הכמכת מכהו הכהו אם
כהרג הרגיו הרג בסא
בסאסאה בשלחה
תריבנה הגה ברוחו הקשה
ביום קדים לכן בזאת
יכפר עון יעקב וזה כל
פרי הסר חטאתו בשומו

כל אבני מזבח כאבני גר
מנפצות לא יקמו אשרים
וחמנים כי עיר בצורה
בדד נוה משלח ונעזב
כמדבר שם ירעה עגל
ושם ירבץ וכלה סעפיה
ביבש קצירה תשברנה
נשים באות מאירות א
אותה כי לא עם בינות
הוא על כן לא ירחמנו
עשהו ויצרו לא יחננו
והיה ביום
ההוא יחבט יהוה משבלת
הנהר עד נחל מצרים
ואתם תלקטו לאחד
אחד בני ישראל
והיה ביום ההוא יתקע
בשופר גדול ובאו האבדים
בארץ אשור והנדחים
בארץ מצרים והשתחוו
ליהוה בהר הקדש

אלפבית מן חד וחד משמשי את בש ארחות אתבריות ביבש בשליש גור גור גערדופק דלק דומשק הפנהמין ויפרויעף יעויוע
חנס חרחס מוחן ירוחם יחם בכל כליל:

בירושלם׃ הוי
עטרת גאות שכרי אפרים
וציץ נבל צבי תפארתו
אשר על ראש גיא ש׳
שמנים הלומי יין׃ הנה
חזק ואמץ ליהוה כזרם
ברד שער קטב כזרם
מים כבירים שטפים
הניח לארץ ביד׃ ברגלים
תרמסנה עטרת גאות
שכורי אפרים׃ והיתה
ציצת נבל צבי תפארתו
אשר על ראש גיא שמנים
כבכורה בטרם קיץ אשר
יראה הראה אותה ב׳
בעודה בכפו יבלענה׃
ביום ההוא
יהיה יהוה צבאות לע׳
לעטרת צבי ולצפירת
תפארה לשאר עמו׃
ולרוח משפט ליושב על

המשפט ולגבורה משיבי
מלחמה שערה׃
וגם אלה ביין שגו
ובשכר תעו כהן ונביא
שגו בשכר נבלעו מן היין
תעו מן השכר שגו בראה
פקו פליליה׃ כי כל ש׳
שלחנות מלאו קיא צאה
בלי מקום׃
את מי יורה דעה ואת
מי יבין שמועה גמולי
מחלב עתיקי משדים׃
כי צו לצו צו לצו קו לקו
קו לקו זעיר שם זעיר
שם׃ כי בלעגי שפה ש׳
ובלשון אחרת ידבר אל
העם הזה׃ אשר אמר
אליהם זאת המנוחה
הניחו לעיף וזאת המ׳
המרגעה ולא אבוא ש׳
שמוע׃ ויהי להם דבר

ב׳ בענ׳ א חס׳ א׳ מל׳ חס׳ כת׳ ב׳ בענ׳ ל׳ מפ׳ חד׳ וחד ל׳ מפ׳ חד׳ ל׳ דג׳

ל׳ וחס׳ ל׳ ל׳ ומל׳ ל׳ ל׳ אלין

אלפבית מן חד חד דלוג מלעיל לא זקף׃ לאלהים ל׳ לאלפים ל׳ לאנשים ל׳ לאמרי ל׳ לבתים ל׳ לבמות ל׳ לברית ל׳ לדם ל׳ לדור ל׳
לדור ל׳ לחון ל׳ לחרם ל׳ לחיים ל׳ לטהר ל׳ לטרח ל׳ לטובת ל׳ לטובים ל׳ ליושב ל׳ למאה ל׳ למת ל׳ לנפש ל׳ לנגע ל׳ לשער ל׳ לעיף ל׳ לעלה ל׳ לפתח ל׳ לפנים ל׳ לרע ל׳
לרעה ל׳ לראש ל׳ לרבבה ל׳ לשור ל׳ לשער ל׳ לשלל ל׳

דבר יהוה צו לצו צו לצו
קו לקו קו לקו זעיר שם
זעיר שם למען ילכו
וכשלו אחור ונשברו ו
ונוקשו ונלכדו׃
לכן שמעו דבר יהוה א
אנשי לצון משלי העם
הזה אשר בירושלם׃ כי
אמרתם כרתנו ברית
את מות ועם שאול ע
עשינו חזה שוט שוטף
כי עבר לא יבואנו כי
שמנו כזב מחסנו ובשקר
נסתרנו׃
לכן כה אמר אדני יהוה
הנני יסד בציון אבן אבן
בחן פנת יקרת מוסד
מוסד המאמין לא יחיש׃
ושמתי משפט לקו ו
וצדקה למשקלת ויעה
ברד מחסה כזב וסתר

מים ישטפו׃ וכפר בריתכם
את מות וחזותכם את
שאול לא תקום שוט
שוטף כי יעבר והייתם
לו למרמס׃ מדי עברו יקח
אתכם כי בבקר בבקר
יעבר ביום ובלילה והיה
רק זועה הבין שמועה׃
כי קצר המצע מהשתרע
והמסכה צרה כהתכנס׃
כי כהר פרצים יקום
יהוה כעמק בגבעון ירגז
לעשות מעשהו זר מעשהו
ולעבד עבדתו נכריה
עבדתו׃ ועתה אל תתלוצצו
פן יחזקו מוסריכם כי
כלה ונחרצה שמעתי
מאת אדני יהוה צבאות
על כל הארץ׃
האזינו ושמעו קולי ה
הקשיבו ושמעו אמרתי׃

מן אלפבית מן חד וחד חורו נגרין

אלפבית מן חד וחד חורו נגרין אילו ל׳ בוצע ל׳ גמר ל׳ דלו ל׳ חרה ל׳ ופשו ל׳ ירח חומה ל׳ טורפי ידפפו ל׳ כרה ל׳ לעו ל׳ ומרדל׳ נדדו ל׳ ספו ל׳ עיש ל׳ פרץ ל׳ צרח ל׳ קינה ל׳ רבצה ל׳ שכחה ל׳ תלה׃ ס ס

הכל היום יחרש החרש
לזרע יפתח וישדד
אדמתו הלוא אם שוה
פניה והפיץ קצח וכמן
יזרק ושם חטה שורה
ושערה נסמן וכסמת גבלתו

ויסרו למשפט אלהיו
יורנו כי לא בחרוץ יודש
קצח ואופן עגלה על כמן
יוסב כי במטה יחבט קצח
וכמן בשבט לחם יודק כי
לא לנצח אדוש ידושנו
והמם גלגל עגלתו ופרשיו
לא ידקנו גם זאת מעם
יהוה צבאות יצאה הפלא
עצה הגדיל תושיה

הוי אריאל אריאל קרית
חנה דוד ספו שנה על שנה
חגים ינקפו והציקותי
לאריאל והיתה תאניה
ואניה והיתה לי כאריאל
וחניתי כדור עליך וצרתי
עליך מצב והקימתי עליך
מצרת ושפלת מארץ
תדברי ומעפר תשח
אמרתך והיה כאוב מארץ
קולך ומעפר אמרתך
תצפצף והיה כאבק דק
המון זריך וכמץ עבר המון
עריצים והיה לפתע
פתאם מעם יהוה צבאות
תפקד ברעם וברעש וקול
גדול סופה וסערה ולהב
אש אוכלה והיה כחלום
חזון לילה המון כל הגוים
הצבאים על אריאל וכל
צביה ומצדתה והמציקים
לה והיה כאשר יחלם
הרעב והנה אוכל והקיץ
וריקה נפשו וכאשר יחלם
הצמא והנה שתה והקיץ

אלפבית מן חד וחד וזד ברוש תיבותא ואתה יבל יגורך ידיאון יחולל יוסב ווודון יחולל וטיפון יינך יכלה ילקטו ומכר יניש יסד׳
יעביר יפץ יצוה יקוט ידד ישלח ותנו: סס חלין כל חד וחד לית דכותיהו:

והנה עיפה ונפשו שוקקה
כן יהיה המון כל הגוים
הצבאים על הר ציון׃

התמהמהו ותמהו השתע
השתעשעו ושעו שכרו
ולא יין נעו ולא שכר׃ כי
נסך עליכם יהוה רוח
תרדמה ויעצם את
עיניכם את הנביאים
ואת ראשיכם החזים
כסה׃ ותהי לכם חזות
הכל כדברי הספר החתום
אשר יתנו אתו אל יודע
הספר לאמר קרא נא
זה ואמר לא אוכל כי
חתום הוא׃ ונתן הספר
על אשר לא ידע ספר
לאמר קרא נא זה ואמר
לא ידעתי ספר׃
ויאמר אדני יען כי נגש

העם הזה בפיו ובשפתיו
כבדוני ולבו רחק ממני
ותהי יראתם אתי מצות
אנשים מלמדה׃ לכן הנני
יוסף להפליא את העם
הזה הפלא ופלא ואבדה
חכמת חכמיו ובינת נבניו
תסתתר׃ הוי
המעמיקים מיהוה לסתר
עצה והיה במחשך מעשיהם
ויאמרו מי ראנו ומי ידענו׃
הפככם אם כחמר היצר
יחשב כי יאמר מעשה
לעשהו לא עשני ויצר
אמר ליצרו לא הבין׃
הלוא עוד מעט מזער
ושב לבנון לכרמל והכרמל
ליער יחשב׃ ושמעו ביום
ההוא החרשים דברי
ספר ומאפל ומחשך עיני
עורים תראינה׃ ויספו ע

נשא נסה׃ במשא במסה׃ סלא סלה׃ רפא רפה׃ ירשא ירשה׃ הוא הוה׃ וזוא וזוה׃ ושנא ושנה׃ ופא ופה׃ יתרא יתרה׃ חגבא חגבה׃
הפלא והפלה׃ עדינא עדינה׃ והוא והוה׃ והפלא והפלה׃ יקירא יקירה הלין זוגין מן ב̇ב̇ חד כת̇ א בס̇ חד ת̇ ה כת̇ ה׃

ענוים ביהוה שמחה
ואביוני אדם בקדוש
ישראל יגילו: כי אפס
עריץ וכלה לץ ונכרתו
כל שקדי און: מחטיאי
אדם בדבר ולמוכיח בשער
יקשון ויטו בתהו צדיק
לכן כה אמר
יהוה אל בית יעקב אשר
פדה את אברהם לא
עתה יבוש יעקב ולא
עתה פניו יחורו: כי בראתו
ילדיו מעשה ידי בקרבו
יקדישו שמי והקדישו
את קדוש יעקב ואת
אלהי ישראל יעריצו:
וידעו תעי רוח בינה
ורוגנים ילמדו לקח:
הוי בנים סוררים
נאם יהוה לעשות עצה
ולא מני ולנסך מסכה

ולא רוחי למען ספות
חטאת על חטאת:
ההלכים לרדת מצרים
ופי לא שאלו לעוז במעוז
פרעה ולחסות בצל
מצרים: והיה לכם מעוז
פרעה לבשת והחסות
בצל מצרים לכלמה: כי
היו בצען שריו ומלאכיו
חנס יגיעו: כל הבאיש על
עם לא יועילו למו לא לעזר
ולא להועיל כי לבשת וגם
לחרפה: משא
בהמות נגב בארץ צרה
וצוקה לביא וליש מהם
אפעה ושרף מעופף
ישאו על כתף עירים
חילהם ועל דבשת גמלים
אוצרתם על עם לא יועילו:
ומצרים הבל וריק יעזרו
לכן קראתי לזאת רהב

חס · כב · ומל · הוביש · ז · ב · ב חס

ורז חרמו כב וסימנ ואפו ואתפש וגמלני מלמד ברבו בראתו ויצרו נטו ועלך פרשתי למתפרות וגמלני מלמד וישב סבבוני שמע פרשתי חמלמד ופניתי נגעד מיראים קמתי:

חם שבת׃ עתה בוא כתבה
על לוח אתם ועל ספר
חקה ותהי ליום אחרון
לעד עד עולם׃ כי עם
מרי הוא בנים כחשים
בנים לא אבו שמוע תורת
יהוה׃ אשר אמרו לראים
לא תראו ולחזים לא
תחזו לנו נכחות דברו לנו
חלקות חזו מהתלות׃ סורו
מני דרך הטו מני ארח
השביתו מפנינו את קדוש
ישראל׃ לכן כה
אמר קדוש ישראל יען
מאסכם בדבר הזה ותבטחו
בעשק ונלוז ותשענו עליו׃
לכן יהיה לכם העון הזה
כפרץ נפל נבעה בחומה
נשגבה אשר פתאם לפתע
יבוא שברה׃ ושברה כשבר
נבל יוצרים כתות לא יחמל

ולא ימצא במכתתו חרש
לחתות אש מיקוד ולחשף
מים מגבא׃ כי כה
אמר אדני יהוה קדוש
ישראל בשובה ונחת
תושעון בהשקט ובבטחה
תהיה גבורתכם ולא
אביתם׃ ותאמרו לא כי
על סוס ננוס על כן תנוסון
ועל קל נרכב על כן יקלו
רדפיכם׃ אלף אחד מפני
גערת אחד מפני גערת
חמשה תנסו עד אם
נותרתם כתרן על ראש
ההר וכנס על הגבעה׃
ולכן יחכה יהוה לחננכם
ולכן ירום לרחמכם כי
אלהי משפט יהוה אשרי
כל חוכי לו׃ כי עם
בציון ישב בירושלם בכו
לא תבכה חנון יחנך לקול

יו׳ רפ מל ב וח׳ וכתות

ב א ר פ א ס פ ומל ב

ותהי חד מן יו׳ רפ וסימנ אשה נדתה אחריתי לפוקיע פלשתים פלשתים להשות לחשאות סכנת כתבה שמעו החרש נחמתי משברתך׃

זעקך כשמעתו ענך ונתן
לכם אדני לחם צר ומים
לחץ ולא יכנף עוד מוריך
והיו עיניך ראות את
מוריך ואזניך תשמענה
דבר מאחריך לאמר זה
הדרך לכו בו כי תאמינו
וכי תשמאילו וטמאתם
את צפוי פסילי כספך
ואת אפדת מסכת זהבך
תזרם כמו דוה צא תאמר
לו ונתן מטר זרעך אשר
תזרע את האדמה ולחם
תבואת האדמה והיה
דשן ושמן ירעה מקניך
ביום ההוא כר נרחב
והאלפים והעירים עבדי
האדמה בליל חמיץ
יאכלו אשר זרה ברחת
ובמזרה והיה על כל הר
גבה ועל כל גבעה נשאה

פלגים יבלי מים ביום הרג
רב בנפל מגדלים והיה
אור הלבנה כאור החמה
ואור החמה יהיה שבעתים
כאור שבעת הימים ביום
חבש יהוה את שבר עמו
ומחץ מכתו ירפא
הנה שם יהוה בא
ממרחק בער אפו וכבד
משאה שפתיו מלאו זעם
ולשונו כאש אכלת ורוחו
כנחל שוטף עד צואר
יחצה להנפה גוים בנפת
שוא ורסן מתעה על לחיי
עמים השיר יהיה לכם
כליל התקדש חג ושמחת
לבב כהולך בחליל לבוא
בהר יהוה אל צור ישראל
והשמיע יהוה את הוד
קולו ונחת זרועו יראה
בזעף אף ולהב אש אוכלה

אלפבית מן חד וה׳ חד וה׳ וה״א: ואחרון והאחרון ואהל וה״א ואלפים וה״א ובקר וה״ב וגוים וה״ג וגבהים וה״ג וגבה וה״ג ודל וה״ד והרים וה״ד
וחצר וה״ה וחטים וה״ח וחכמים וה״ח ומלא וה״מ ומשחית וה״מ ומשלח וה״מ ונגע וה״נ ושטן וה״ש ועירים וה״ע ופרח וה״פ וצרעת וה״צ וקדש וה״ק
ורגלים וה״ר ושיר וה״ש ושפט וה״ש ותבן וה״ת ותרומה וה״ת ותורות וה״ת

נפץ וזרם ואבן ברד׃ כי
מקול יהוה יחת אשור
בשבט יכה׃ והיה כל מעבר
מטה מוסדה אשר יניח
יהוה עליו בתפים ובכנרות
ובמלחמות תנופה נלחם
בם׃ כי ערוך מאתמול
תפתה גם הוא למלך הוכן
העמיק הרחב מדרתה
אש ועצים הרבה נשמת
יהוה כנחל גפרית בערה
בה׃
הוי הירדים מצרים לעזרה
על סוסים ישענו ויבטחו
על רכב כי רב ועל פרשים
כי עצמו מאד ולא שעו
על קדוש ישראל ואת
יהוה לא דרשו׃ וגם הוא
חכם ויבא רע ואת דבריו
לא הסיר וקם על בית
מרעים ועל עזרת פעלי

און׃ ומצרים אדם ולא אל
וסוסיהם בשר ולא רוח
ויהוה יטה ידו וכשל עוזר
ונפל עזר ויחדו כלם יכליון׃
כי כה אמר יהוה
אלי כאשר יהגה האריה
והכפיר על טרפו אשר
יקרא עליו מלא רעים
מקולם לא יחת ומהמונם
לא יענה כן ירד יהוה
צבאות לצבא על הר ציון
ועל גבעתה׃ כצפרים עפות
כן יגן יהוה צבאות על
ירושלם גנון והציל פסח
והמליט׃ שובו לאשר
העמיקו סרה בני ישראל׃
כי ביום ההוא ימאסון
איש אלילי כספו ואלילי
זהבו אשר עשו לכם
ידיכם חטא׃ ונפל אשור
בחרב לא איש וחרב לא

אדם תאכלנו ונס לא מפני
חרב ובחוריו למס יהיו:
וסלעו ממגור יעבור וחתו
מנס שריו נאם יהוה
אשר אור לו בציון ותנור
לו בירושלם:
הן לצדק ימלך מלך
ולשרים למשפט ישרו:
והיה איש כמחבא רוח
וסתר זרם כפלגי מים
בציון כצל סלע כבד
בארץ עיפה ולא תשעינה
עיני ראים ואזני שמעים
תקשבנה ולבב נמהרים
יבין לדעת ולשון עלגים
תמהר לדבר צחות: לא
יקרא עוד לנבל נדיב
ולכילי לא יאמר שוע:
כי נבל נבלה ידבר ולבו
יעשה און לעשות חנף
ולדבר אל יהוה תועה

להריק נפש רעב ומשקה
צמא יחסיר: וכלי כליו
רעים הוא זמות יעץ לחבל
ענוים באמרי שקר ובדבר
אביון משפט: ונדיב נדיבות
יעץ והוא על נדיבות יקום:

נשים שאננות קמנה
שמענה קולי בנות בטחות
האזנה אמרתי: ימים על
שנה תרגזנה בטחות כי
כלה בציר אסף בלי יבוא:
חרדו שאננות רגזה
בטחות פשטה וערה וחגורה
על חלצים: על שדים
ספדים על שדי חמד על
גפן פריה: על אדמת עמי
קוץ שמיר תעלה כי על
כל בתי משוש קריה עליזה:
כי ארמון נטש המון עיר
עפל ובחן היה בעד

בעל חרמון ר רפ וסימ׳ ככד כנטותו נטוו עובר: ס ט: יעבור חרמון: מל׳ וטומנ וסלעו למה תאמר ירדפם חיק עולם אם על המלך קימו:

מערות עד־עולם משוש
פראים מרעה עדרים׃
עד־יערה עלינו רוח
ממרום והיה מדבר
לכרמל וכרמל ליער
יחשב׃ ושכן במדבר משפט
וצדקה בכרמל תשב׃
והיה מעשה הצדקה
שלום ועבדת הצדקה
השקט ובטח עד־עולם׃
וישב עמי בנוה שלום
ובמשכנות מבטחים
ובמנוחת שאננות׃ וברד
ברדת היער ובשפלה
תשפל העיר׃ אשריכם
זרעי על־כל־מים משלחי
רגל־השור והחמור׃
הוי שודד ואתה
לא שדוד ובוגד ולא־בגדו
בו כהתמך שודד תושד
כנלתך לבגד יבגדו־בך׃

יהוה חננו לך קוינו
היה זרעם לבקרים אף
ישועתנו בעת צרה׃ מקול
המון נדדו עמים מרוממתך
נפצו גוים׃ ואסף שללכם
אסף החסיל כמשק גבים
שקק בו׃ נשגב יהוה כי
שכן מרום מלא ציון משפט
וצדקה׃ והיה אמונת עתיך
חסן ישועת חכמת ודעת
יראת יהוה היא אוצרו׃

הן אראלם צעקו חצה
מלאכי שלום מר יבכיון׃
נשמו מסלות שבת עבר
ארח הפר ברית מאס
ערים לא חשב אנוש׃
אבל אמללה ארץ החפיר
לבנון קמל היה השרון
כערבה ונער בשן וכרמל׃
עתה אקום

אלפבית בין חד וחד קמץ מ׳ בסוף תיבותא׃ אראלם ל׳ בורם ל׳ גבורם ל׳ דגום ל׳ החלם ל׳ וחמם ל׳ זרמתם ל׳ חלקם ל׳ טלם ל׳ וראתם ל׳ כוסם ל׳ לאמתם ל׳ מתנם ל׳ נטיעתם שפתם ל׳ עשם ל׳ פרם ל׳ צאתם ל׳ קחם ל׳ רישם ל׳ שתם תתם׃ חלין כל חד וחד לית דכותיהון׃

יאמר יהוה עתה ארומם
עתה אנשא תהרו חשש
תלדו קש רוחכם אש
תאכלכם והיו עמים
משרפות שיד קוצים
כסוחים באש יצתו
שמעו רחוקים
אשר עשיתי ודעו קרובים
גבורתי פחדו בציון חט
חטאים אחזה רעדה
חנפים מי יגור לנו אש
אוכלה מי יגור לנו מוקדי
עולם הלך צדקות ודבר
מישרים מאס בבצע
מעשקות נער כפיו
מתמך בשחד אטם אזנו
משמע דמים ועצם עיניו
מראות ברע הוא מרומים
ישכן מצדות סלעים
משגבו לחמו נתן מימיו
נאמנים מלך ביפיו תח

תחזינה עיניך תראינה
ארץ מרחקים לבך יהגה
אימה איה ספר איה שקל
איה ספר את המגדלים
את עם נועז לא תראה
עם עמקי שפה משמוע
נלעג לשון אין בינה חזה
ציון קרית מועדנו עיניך
תראינה ירושלם נוה
שאנן אהל בל יצען בל
יסע יתדתיו לנצח וכל
חבליו בל ינתקו כי אם
שם אדיר יהוה לנו מקום
נהרים יארים רחבי ידים
בל תלך בו אני שיט וצי
אדיר לא יעברנו כי יהוה
שפטנו יהוה מחקקנו
יהוה מלכנו הוא יושיענו
נטשו חבליך בל יחזקו כן
תרנם בל פרשו נס אז
חלק עד שלל מרבה

אלפבית דחסרין כל חד וחד לית דכוו׃ אלי ל׳ בנו ל׳ גבורתי ל׳ הקרב ל׳ וילנו ל׳ זמרת ל׳ חיצד ל׳ טרים ל׳
ירץ ל׳ כאלף ל׳ לבאם ל׳ מעה ל׳ נצב ל׳ סרו ל׳ עיבני ל׳ פדת ל׳ קרב ל׳ רחם ל׳ שמי ל׳ תגר ל׳ ס״ס

פסחים בזזו בז ובל יאמר
שכן חליתי העם הישב
בה נשא עון
קרבו גוים לשמע ולאמים
הקשיבו תשמע הארץ
ומלאה תבל וכל צאצאיה
כי קצף ליהוה על כל
הגוים וחמה על כל צבאם
החרימם נתנם לטבח
וחלליהם ישלכו ופגריהם
יעלה באשם ונמסו הרים
מדמם ונמקו כל צבא
השמים ונגלו כספר
השמים וכל צבאם יבול
כנבל עלה מגפן וכנבלת
מתאנה כי רותה בשמים
חרבי הנה על אדום תרד
ועל עם חרמי למשפט
חרב ליהוה מלאה דם
הדשנה מחלב מדם
פרים ועתודים מחלב

כליות אילים כי זבח ליהוה
בבצרה וטבח גדול בארץ
אדום וירדו ראמים עמם
ופרים עם אבירים ורותה
ארצם מדם ועפרם מ
מחלב ידשן כי יום נקם
ליהוה שנת שלומים לריב
ציון ונהפכו נחליה לזפת
ועפרה לגפרית והיתה
ארצה לזפת בערה לילה
ויומם לא תכבה לעולם
יעלה עשנה מדור לדור
תחרב לנצח נצחים אין
עבר בה וירשוה קאת
וקפוד וינשוף וערב ישכנו
בה ונטה עליה קו תהו
ואבני בהו חריה ואין שם
מלוכה יקראו וכל שריה
יהיו אפס ועלתה ארמנתיה
סירים קמוש וחוח ב
במבצריה והיתה נוה

אלפבית מן חד וחד סופהון ה' קמצין אחמה בתולתיה גדריה דרויה המוניה ויגיעה ונסכיה ורועתיה חרותיה טמאיה ועשויה
כריתותיה לכהניה מעשיה נהרתיה שכיניה עשוה פפתותיה צירה קריאיה שלוחיה תעשיה: כל חד וחד לית דכותיה:

תנים חציר לבנות יענה
ופגשו ציים את איים
ושעיר על רעהו יקרא
אך שם הרגיעה לילית
ומצאה לה מנוח׃ שמה
קננה קפוז ותמלט ובקעה
ודגרה בצלה אך שם
נקבצו דיות אשה רעותה׃
דרשו מעל ספר יהוה
וקראו אחת מהנה לא
נעדרה אשה רעותה לא
פקדו כי פי הוא צוה ורוחו
הוא קבצן׃ והוא הפיל
להן גורל וידו חלקתה להם
בקו עד עולם יירשוה
לדור ודור ישכנו בה׃
ישֻׂשום מדבר
וציה ותגל ערבה ותפרח
כחבצלת׃ פרח תפרח
ותגל אף גילת ורנן כבוד
הלבנון נתן לה הדר הכרמל

ותרין
עלה
וסימ׳
כי טוב
כמו
חרים

והשרון המה יראו כבוד
יהוה הדר אלהינו׃
חזקו ידים רפות
וברכים כשלות אמצו׃
אמרו לנמהרי לב חזקו
אל תיראו הנה אלהיכם
נקם יבוא גמול אלהים
הוא יבוא וישעכם׃ אז
תפקחנה עיני עורים ואזני
חרשים תפתחנה׃ אז ידלג
כאיל פסח ותרן לשון אלם
כי נבקעו במדבר מים
ונחלים בערבה׃ והיה
השרב לאגם וצמאון
למבועי מים בנוה תנים
רבצה חציר לקנה וגמא׃
והיה שם מסלול ודרך
ודרך הקדש יקרא לה
לא יעברנו טמא והוא למו
הלך דרך ואוילים לא
יתעו׃ לא יהיה שם אריה

ב׳
חס׳
חס׳
חיצו
הסף

ד״ג
והוא
מן כא

גֹ תתן כא וסימ׳ והפדה פקדיהם ולעיר ויעל ולו החספר פרוח שאו ואבר לאש הפך משכב שפן ויתמרמר הסכל פתשגן יביאו תכן מרומים
משכב ויתנהו׃

ופריץ חיות בל יעלנה
לא תמצא שם והלכו
גאולים ופדויי יהוה ישבון
ובאו ציון ברנה ושמחת
עולם על ראשם ששון
ושמחה ישיגו ונסו יגון
ואנחה׃
ויהי בארבע עשרה שנה
למלך חזקיהו עלה סנחריב
מלך אשור על כל ערי
יהודה הבצרות ויתפשם
וישלח מלך אשור את
רבשקה מלכיש ירושלמה
אל המלך חזקיהו בחיל
כבד ויעמד בתעלת הבו
הברכה העליונה במסלת
שדה כובס ויצא אליו
אליקים בן חלקיהו אשר
על הבית ושבנא הספר
ויואח בן אסף המזכיר׃
ויאמר אלהם

רבשקה אמרו נא אל
חזקיהו כה אמר המלך
הגדול מלך אשור מה
הבטחון הזה אשר בטחת
אמרתי אך דבר שפתים
עצה וגבורה למלחמה
עתה על מי בטחת כי מרדת
בי הנה בטחת על משענת
הקנה הרצוץ הזה על
מצרים אשר יסמך איש
עליו ובא בכפו ונקבה כן
פרעה מלך מצרים לכל
הבטחים עליו וכי תאמרו
אלי אל יהוה אלהינו
בטחנו הלוא הוא אשר
הסיר חזקיהו את במתיו
ואת מזבחתיו ויאמר
ליהודה ולירושלם לפני
המזבח הזה תשתחוו׃
ועתה התערב נא את
אדני המלך אשור ואתנה

ישובון חד מן ז׳ וסימנ׳ בהעער בהעער ופדויי ופדויי ופליטי יולדה גבול תסתיר ויגל באוח׃ ס׳ ודושלומה חד מן ח׳ וסימנ׳
ותבא וירכיבו רב שקה דישע בעיצת סנחריב׃

לך אלפים סוסים אם
תוכל לתת לך רכבים
עליהם ואיך תשיב את
פני פחת אחד עבדי אדני
הקטנים ותבטח לך על
מצרים לרכב ולפרשים
ועתה המבלעדי יהוה
עליתי על הארץ הזאת
להשחיתה יהוה אמר
אלי עלה אל הארץ ה
הזאת והשחיתה
ויאמר אליקים
ושבנא ויואח אל רב
שקה דבר נא אל עבדיך
ארמית כי שמעים אנחנו
ואל תדבר אלינו יהודית
באזני העם אשר על
החומה ויאמר רבשקה
האל אדניך ואליך שלחני
אדני לדבר את הדברים
האלה הלא על האנשים

הישבים על החומה לאכל
את חראיהם ולשתות
את שיניהם עמכם ויעמד
רבשקה ויקרא בקול
גדול יהודית ויאמר שמעו
את דברי המלך הגדול
מלך אשור כה אמר
המלך אל ישא לכם
חזקיהו כי לא יוכל להציל
אתכם ואל יבטח אתכם
חזקיהו אל יהוה לאמר
הצל יצילנו יהוה ולא
תנתן העיר הזאת ביד
מלך אשור אל תשמעו
אל חזקיהו כי כה
אמר המלך אשור עשו
אתי ברכה וצאו אלי ואכלו
איש גפנו ואיש תאנתו
ושתו איש מי בורו עד באי
ולקחתי אתכם אל ארץ
כארצכם ארץ דגן ותירוש

Marginal notes: ל׳ · כב׳ · ב׳ · בס׳ · אל׳ · מל׳ · חס׳

צואתם ז׳ · מימי רגליהם ז׳ · חד׳ מלין דכת׳ א׳ א׳ וק׳ ב׳ ב׳

ב׳ ועתה התערב נא · מל׳

בגד מזד כסות אשרת מלכם כאשתם והנדו להם לבנימיני הלכאים ושימות המפרועים מנסעה שיניהם וחבריו חדי חו׳ מלין דכ׳ א׳ א׳ וק׳ ב׳ ב׳

ארץ לחם וכרמים׃ פן
יסית אתכם חזקיהו
לאמר יהוה יצילנו ההציל
אלוהי הגוים איש את
ארצו מיד מלך אשור׃
איה אלוהי חמת וארפד
איה אלוהי ספרוים וכי
הצילו את שמרון מידי׃
מי בכול אלוהי הארצות
האלה אשר הצילו את
ארצם מידי כי יציל יהוה
את ירושלם מידי ויחרישו
ולוא ענו אותו דבר כי מצות
המלך היא לאמר לוא
תענוהו ויבוא אליקים בן
חלקיהו אשר על הבית
ושבנא הספר ויואח בן
אספ המזכיר אל חזקיהו
קרועי בגדים ויגידו לו
את דברי רבשקה׃
ויהי כשמוע המלך

חזקיהו ויקרע את בגדיו
ויתכס בשק ויבוא בית יהוה
וישלח את אליקים אשר
על הבית ואת שבנא
הסופר ואת זקני הכהנים
מתכסים בשקים אל
ישעיהו בן אמוץ הנביא
ויאמרו אליו כה אמר
חזקיהו יום צרה ותוכחה
ונאצה היום הזה כי באו
בנים עד משבר וכח אין
ללדה אולי ישמע יהוה
אלוהיך את דברי רבשקה
אשר שלחו מלך אשור
אדוניו לחרף אלוהים חי
והוכיח בדברים אשר
שמע יהוה אלוהיך ונשאת
תפלה בעד השארית
הנמצאה ויבואו עבדי
המלך חזקיהו אל ישעיהו
ויאמר אליהם ישעיהו

תאמרון חד מן ו וסימנהון לאדני לאיש יבש גלעד בטחנו אדניכם לצדקיהו מלך יהודה רמיסבקלע כאשר אדניכם יחזקיהו: ססס:

כה תאמרון אל אדניכם
כה אמר יהוה אל תירא
מפני הדברים אשר ש
שמעת אשר גדפו נערי
מלך אשור אותי הנני נותן
בו רוח ושמע שמועה ושב
אל ארצו והפלתיו בחרב
בארצו וישב רבשקה
וימצא את מלך אשור
נלחם על לבנה כי שמע
כי נסע מלכיש וישמע
אל תרהקה מלך כוש
לאמר יצא להלחם אתך
וישמע וישלח מלאכים
אל חזקיהו לאמר כה
תאמרון אל חזקיהו מלך
יהודה לאמר אל ישאך
אלהיך אשר אתה בוטח
בו לאמר לא תנתן ירוש
ירושלם ביד מלך אשור
הנה אתה שמעת אשר

עשו מלכי אשור לכל
הארצות להחרימם ואתה
תנצל ההצילו אותם אלהי
הגוים אשר השחיתו א
אבותי את גוזן ואת חרן
ורצף ובני עדן אשר
בתלשר איה מלך חמת
ומלך ארפד ומלך לעיר
ספרוים הנע ועוה ויקח
חזקיהו את הספרים מיד
המלאכים ויקראהו ויעל
בית יהוה ויפרשהו חזקיהו
לפני יהוה ויתפלל
חזקיהו אל יהוה לאמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
ישב הכרבים אתה הוא
האלהים לבדך לכל מ
ממלכות הארץ אתה
עשית את השמים ואת
הארץ הטה יהוה אזנך
ושמע פקח יהוה עינך

ישב חד מנה חס בספ׳ וסימנ׳ בשנת אל תירא ואמר לפקדעון ויי צבאות רפ׳ ס ושמע חד מנה וסימ׳ קרב וישא הטה הטהוטה:

וראה ושמע את כל דברי
סנחריב אשר שלח לחרף
אלהים חי אמנם יהוה
החריבו מלכי אשור את
כל הארצות ואת ארצם
ונתן את אלהיהם באש
כי לא אלהים המה כי
אם מעשה ידי אדם עץ
ואבן ויאבדום ועתה
יהוה אלהינו הושיענו
מידו וידעו כל ממלכות
הארץ כי אתה יהוה אלהים
לבדך וישלח
ישעיהו בן אמוץ אל
חזקיהו לאמר כה אמר
יהוה אלהי ישראל אשר
התפללת אלי אל סנחריב
מלך אשור זה הדבר
אשר דבר יהוה עליו בזה
לך לעגה לך בתולת בת
ציון אחריך ראש הניעה

בת ירושלם את מי חרפת
וגדפת ועל מי הרימותה
קול ותשא מרום עיניך
אל קדוש ישראל ביד
עבדיך חרפת אדני ותאמר
ברב רכבי אני עליתי מרום
הרים ירכתי לבנון ואכרת
קומת ארזיו מבחר ברשיו
ואבוא מרום קצו יער
כרמלו אני קרתי ושתיתי
מים ואחרב בכף פעמי
כל יארי מצור הלוא שמעת
למרחוק אותה עשיתי
מימי קדם ויצרתיה עתה
הבאתיה ותהי להשאות
גלים נצים ערים בצרות
וישביהן קצרי יד חתו ובשו
היו עשב שדה וירק דשא
חציר גגות ושדמה לפני
קמה ושבתך וצאתך
ובואך ידעתי ואת התרגזך

ונתון חד מן ז׳ וסימנהון אברך העלה את אלהיהם ככר לחם את כל זה תמרוקיהן הלבושי ועתה יי אלהינו חד מן ג׳ וסימנהון
הושיענו ורוני אשר הוצאת:

אלי׃ יען התרגזך אלי
ושאננך עלה באזני ושמתי
חחי באפך ומתגי בש
בשפתיך והשיבתיך
בדרך אשר באת בה׃
וזה לך האות אכול ע
השנה ספיח ובשנה
השנית שחיס ובשנה
השלישית זרעו וקצרו
ונטעו כרמים ואכול פרים׃
ויספה פליטת בית יהודה
הנשארה שרש למטה
ועשה פרי למעלה׃ כי
מירושלם תצא שארית
ופליטה מהר ציון קנאת
יהוה צבאות תעשה זאת׃
לכן כה אמר
יהוה אל מלך אשור לא
יבוא אל העיר הזאת ולא
יורה שם חץ ולא יקדמנה
מגן ולא ישפך עליה

ג׳ — ו׳ — ואכלו ק׳ — מו סב מלין מוקדם ומאחר — כול ספ׳ מל׳ במא עיל

סללה׃ בדרך אשר בא
בה ישוב ואל העיר הזאת
לא יבוא נאם יהוה׃ וגנותי
על העיר הזאת להושיעה
למעני ולמען דוד עבדי׃
ויצא מלאך
יהוה ויכה במחנה אשור
מאה ושמנים וחמשה
אלף וישכימו בבקר והנה
כלם פגרים מתים׃
ויסע וילך וישב
סנחריב מלך אשור וישב
בנינוה׃ ויהי הוא משתחוה
בית נסרך אלהיו ואדרמלך
ושראצר בניו הכהו בחרב
והמה נמלטו ארץ אררט
וימלך אסרחדן בנו ת
תחתיו׃ בימים
ההם חלה חזקיהו למות
ויבוא אליו ישעיהו בן ע
אמוץ הנביא ויאמר אליו

כול ספ׳ מל׳ במא עיל — ו׳ דג׳ ובתולת פת׳ — ד׳ ותנח נמלטו נמלטו ממלכות פת

וירעו חד מן ה רפ וסימנ׳ הארץ הקהל ענני ממלכות ממלכות ועץ ויראו עבודתי שכר מושל ירדך׃

כה אמר יהוה צו לביתך
כי מת אתה ולא תחיה
ויסב חזקיהו פניו אל
הקיר ויתפלל אל יהוה
ויאמר אנה יהוה זכר נא
את אשר התהלכתי לפניך
באמת ובלב שלם והטוב
בעיניך עשיתי ויבך
חזקיהו בכי גדול
ויהי דבר יהוה אל
ישעיהו לאמר הלוך
ואמרת אל חזקיהו כה
אמר יהוה אלהי דוד
אביך שמעתי את תפלתך
ראיתי את דמעתך הנני
יוסף על ימיך חמש
עשרה שנה ומכף מלך
אשור אצילך ואת העיר
הזאת וגנותי על העיר
הזאת וזה לך האות מאת
יהוה אשר יעשה יהוה

את הדבר הזה אשר דבר
הנני משיב את צל המעלות
אשר ירדה במעלות אחז
בשמש אחרנית עשר
מעלות ותשב השמש
עשר מעלות במעלות
אשר ירדה
מכתב לחזקיהו מלך
יהודה בחלתו ויחי מחליו
אני אמרתי בדמי ימי
אלכה בשערי שאול
פקדתי יתר שנותי אמרתי
לא אראה יה יה בארץ
החיים לא אביט אדם
עוד עם יושבי חדל דורי
נסע ונגלה מני כאהל
רעי קפדתי כארג חיי
מדלה יבצעני מיום עד
לילה תשלימני שויתי
עד בקר כארי כן ישבר
כל עצמותי מיום עד

ג̇ חזקיהו חזקיהו עמשא סימן חזון ראש דסיפ

ג̇ אנא רישע דע התנדבם

חס כת ווד

אלפבית מן חד וחד אשורי ל̇ באותי ל̇ גוי ל̇ דורי ל̇ חורתי ל̇ וחמותי ל̇ ומתי ל̇ חמותי ל̇ טובתי ל̇ יריתי כתפול̇ לחותי ל̇ מרשתי ל̇
נחמתי ל̇ ספי עתי ל̇ פקרתי ל̇ צמתי ל̇ קפדתי ל̇ רפדתי ל̇ שכלתי ל̇ תחנתי ל̇ תאבתי ל̇ כל חד וחד לית דכותיה: חזק הכותב ביה:

לילה תשלימני׃ כסוס
עגור כן אצפצף אהגה
כיונה דלו עיני למרום׃
אדני עשקה לי ערבני׃
מה אדבר ואמר לי והוא
עשה אדדה כל שנותי
על מר נפשי׃ אדני עליהם
יחיו ולכל בהן חיי רוחי
ותחלימני והחיני׃ הנה
לשלום מר לי מר ואתה
חשקת נפשי משחת בלי
כי השלכת אחרי גוך כל
חטאי׃ כי לא שאול תודך
מות יהללך לא ישברו
יורדי בור אל אמתך׃ חי
חי הוא יודך כמוני היום
אב לבנים יודיע אל אמתך׃
יהוה להושיעני ונגנותי
ננגן כל ימי חיינו על בית
יהוה׃ ויאמר ישעיהו ישאו
דבלת תאנים וימרחו על

השחין ויחי׃ ויאמר חזקיהו
מה אות כי אעלה בית יהוה׃

בעת ההוא שלח מרדך
בלאדן בן בלאדן מלך
בבל ספרים ומנחה אל
חזקיהו וישמע כי חלה
ויחזק׃ וישמח עליהם
חזקיהו ויראם את בית
נכתה את הכסף ואת
הזהב ואת הבשמים ואת
השמן הטוב ואת כל בית
כליו ואת כל אשר נמצא
באוצרתיו לא היה דבר
אשר לא הראם חזקיהו
בביתו ובכל ממשלתו׃
ויבא ישעיהו הנביא
אל המלך חזקיהו ויאמר
אליו מה אמרו האנשים
האלה ומאין יבאו אליך
ויאמר חזקיהו מארץ

חד מן נב זוגין חד מלרע וחד מלעיל חד משך לסוף תיבה וחד לריש תיבה רוחא והוא רעננד רעא גלילי גלילי ונקותה ונקיתה אללי אל
אמללתה אם נכר נכר הצליחהנא והצל דלו דלו מלה כרה דלותי דלותי וגאלי גאלי ססס

רחוקה באו אלי מבבל
ויאמר מה ראו בביתך
ויאמר חזקיהו כל אשר
בביתי ראו לא היה דבר
אשר לא הראיתם בא
באוצרתי ויאמר ישעיהו
אל חזקיהו שמע דבר
יהוה צבאות הנה ימים
באים ונשא כל אשר
בביתך ואשר אצרו
אבתיך עד היום הזה בבל
ולא יותר דבר אמר יהוה
ומבניך אשר יצאו ממך
אשר תוליד יקחו והיו
סריסים בהיכל מלך בבל
ויאמר חזקיהו אל ישעיהו
טוב דבר יהוה אשר דברת
ויאמר כי יהיה שלום ואמת
בימי נחמו נחמו
עמי יאמר אלהיכם דברו
על לב ירושלם וקראו

אליה כי מלאה צבאה
כי נרצה עונה כי לקחה
מיד יהוה כפלים בכל
חטאתיה קול
קורא במדבר פנו דרך
יהוה ישרו בערבה מסלה
לאלהינו כל גיא ינשא
וכל הר וגבעה ישפלו
והיה העקב למישור
והרכסים לבקעה ונגלה
כבוד יהוה וראו כל בשר
יחדו כי פי יהוה דבר

קול אמר קרא ואמר מה
אקרא כל הבשר חציר
וכל חסדו כציץ השדה
יבש חציר נבל ציץ כי רוח
יהוה נשבה בו אכן חציר
העם יבש חציר נבל ציץ
ודבר אלהינו יקום לעולם
על הר גבה עלי

את כל — כת — ג׳ ר׳ בספ ר׳ בקריה — ב׳ להושיה — ד׳ חרב ונגלה תתענג וישבו

יצאו חד מן ד׳ וסימנהון דן אליעזר ואני יתן וראיתם ומבניך ומבני חיים בשער דרכים מלאכים מקדש בחליים עלו

לך מבשרת ציון הרימי
בכח קולך מבשרת ירוש
ירושלם הרימי אל תיראי
אמרי לערי יהודה הנה
אלהיכם הנה אדני יהוה
בחזק יבוא וזרעו משלה
לו הנה שכרו אתו ופעלתו
לפניו כרעה עדרו ירעה
בזרעו יקבץ טלאים
ובחיקו ישא עלות ינהל
מי מדד בשעלו מים וש
ושמים בזרת תכן וכל
בשליש עפר הארץ ושקל
בפלס הרים וגבעות
במאזנים מי תכן את רוח
יהוה ואיש עצתו יודיענו
את מי נועץ ויבינהו וילמדהו
בארח משפט וילמדהו
דעת ודרך תבונות יודיענו
הן גוים כמר מדלי וכשחק

מאזנים נחשבו הן איים
כדק יטול ולבנון אין די
בער וחיתו אין די עולה
כל הגוים כאין
נגדו מאפס ותהו נחשבו
לו ואל מי תדמיון אל ומה
דמות תערכו לו הפסל
נסך חרש וצרף בזהב
ירקענו ורתקות כסף צורף
המסכן תרומה עץ לא
ירקב יבחר חרש חכם
יבקש לו להכין פסל לא
ימוט הלוא
תדעו הלוא תשמעו הלוא
הגד מראש לכם הלוא
הבינותם מוסדות הארץ
הישב על חוג הארץ
וישביה כחגבים הנוטה
כדק שמים וימתחם כאהל
לשבת הנתן רוזנים לאין
שפטי ארץ כתהו עשה

שטה כל חד וחד לית דכותיה: אכלו ל׳. ותכל ל׳. אכלת ל׳. האכלתם ל׳. וכל תאכלו ל׳. מאכל ל׳. ואכל ל׳. ויכלו ל׳. ויכלו ל׳. כלו ל׳.
כלו ל׳. וכלכלו ל׳. כבל. האכלום ל׳. כאכל ל׳. כאכלים ל׳ ואכלם ל׳. תאכל ל׳. כלתם ל׳. ולכלכל ל׳. וכל ל׳. האוכל ל׳. ומאכלות ל׳. תאכלהו

אף בל נטעו אף בל זרעו
אף בל שרש בארץ גזעם
וגם נשף בהם ויבשו
וסערה כקש תשאם׃
ואל מי תדמיוני
ואשוה יאמר קדוש׃ שאו
מרום עיניכם וראו מי
ברא אלה המוציא במספר
צבאם לכלם בשם יקרא
מרב אונים ואמיץ כח
איש לא נעדר׃ למה
תאמר יעקב ותדבר
ישראל נסתרה דרכי
מיהוה ומאלהי משפטי
יעבור׃ הלוא ידעת אם
לא שמעת אלהי עולם
יהוה בורא קצות הארץ
לא ייעף ולא ייגע אין
חקר לתבונתו׃ נתן ליעף
כח ולאין אונים עצמה
ירבה׃ ויעפו נערים ויגעו

ובחורים כשול יכשלו׃
וקוי יהוה יחליפו כח יעלו
אבר כנשרים ירוצו ולא
ייגעו ילכו ולא ייעפו׃
החרישו אלי איים
ולאמים יחליפו כח יגשו
אז ידברו יחדו למשפט
נקרבה׃ מי העיר ממזרח
צדק יקראהו לרגלו יתן
לפניו גוים ומלכים ירד
יתן כעפר חרבו כקש
נדף קשתו׃ ירדפם יעבור
שלום ארח ברגליו לא
יבוא׃ מי פעל ועשה קרא
הדרות מראש אני יהוה
ראשון ואת אחרנים אני
הוא׃ ראו איים וייראו
קצות הארץ יחרדו קרבו
ויאתיון׃ איש את רעהו
יעזרו ולאחיו יאמר חזק׃
ויחזק חרש את צרף

למשפט חד מן ח׳ דג וסימנ׳ עמדו יפלא וישב וישבת והשכים ויעש ויסרו נחמה יעיר איום ויסרתיך וחבירו וקרבתו לעולם בקום׃
ויחזק חד מן ה׳ וסימנ׳ חרשה חרש עזר המצורות ומלו אזכל אזכרתו רבה ויחזק עוד׃

מחליק פטיש את הולם
פעם אמר לדבק טוב
הוא ויחזקהו במסמרים
לא ימוט׃ ואתה
ישראל עבדי יעקב
אשר בחרתיך זרע
אברהם אהבי׃ אשר
החזקתיך מקצות הארץ
ומאציליה קראתיך
ואמר לך עבדי אתה
בחרתיך ולא מאסתיך׃
אל תירא כי עמך אני
אל תשתע כי אני אלהיך
אמצתיך אף עזרתיך
אף תמכתיך בימין צדקי׃
הן יבשו ויכלמו כל הנחרים
בך יהיו כאין ויאבדו אנשי
ריבך׃ תבקשם ולא
תמצאם אנשי מצתך
יהיו כאין וכאפס אנשי
מלחמתך׃ כי אני יהוה

אלהיך מחזיק ימינך
האמר לך אל תירא אני
עזרתיך׃ אל
תיראי תולעת יעקב מתי
ישראל אני עזרתיך נאם
יהוה וגאלך קדוש ישראל׃
הנה שמתיך למורג חרוץ
חדש בעל פיפיות תדוש
הרים ותדק וגבעות כמץ
תשים׃ תזרם ורוח תשאם
וסערה תפיץ אתם ואתה
תגיל ביהוה בקדוש ישראל
תתהלל׃
העניים והאביונים מבי
מבקשים מים ואין לשונם
בצמא נשתה אני יהוה
אענם אלהי ישראל לא
אעזבם׃ אפתח על שפיים
נהרות ובתוך בקעות
מעינות אשים מדבר
לאגם מים וארץ ציה

למוצאי מים׃ אתן במדבר
ארז שטה והדס ועץ
שמן אשים בערבה ברוש
תדהר ותאשור יחדו׃
למען יראו וידעו וישימו
וישכילו יחדו כי יד יהוה
עשתה זאת וקדוש
ישראל בראה׃
קרבו ריבכם יאמר
יהוה הגישו עצמותיכם
יאמר מלך יעקב׃ יגישו
ויגידו לנו את אשר
תקרינה הראשנות מה
הנה הגידו ונשימה לבנו
ונדעה אחריתן או ה
הבאות השמיענו׃ הגידו
האתיות לאחור ונדעה
כי אלהים אתם אף תיטיבו
ותרעו ונשתעה ונרא
יחדו׃ הן אתם מאין
ופעלכם מאפע תועבה
יבחר בכם׃ העירותי
מצפון ויאת ממזרח שמש
יקרא בשמי ויבא סגנים
כמו חמר וכמו יוצר ירמס
טיט׃ מי הגיד מראש ונדעה
ומלפנים ונאמר צדיק
אף אין מגיד אף אין
משמיע אף אין שמע
אמריכם׃ ראשון לציון
הנה הנם ולירושלם מבשר
אתן׃ וארא ואין איש
ומאלה ואין יועץ ואשאלם
וישיבו דבר׃ הן כלם און
אפס מעשיהם רוח ותהו
נסכיהם׃

הן עבדי אתמך בו בחירי
רצתה נפשי נתתי רוחי
עליו משפט לגוים יוציא׃
לא יצעק ולא ישא ולא
ישמיע בחוץ קולו׃ קנה
רצוץ לא ישבור ופשתה

וידעו חד מן ג׳ וסימן הארץ הקהל ענת ממלכות ממלכות יעץ יראו עבודתי שמך מושל ידך׃ ל׳ ויבוא חד מן ג׳ וסימ׳
בקרבנו שורר סגנים גוי כבשם עלימו הצפון ועמיד ב׳ בו שאו שאו׃

כהה לא יכבנה לאמת
יוציא משפט׃ לא יכהה
ולא ירוץ עד ישים בארץ
משפט ולתורתו איים
ייחלו׃
כה אמר האל יהוה
בורא השמים ונוטיהם
רקע הארץ וצאצאיה
נתן נשמה לעם עליה
ורוח להלכים בה׃ אני
יהוה קראתיך בצדק
ואחזק בידך ואצרך
ואתנך לברית עם לאור
גוים׃ לפקח עינים עורות
להוציא ממסגר אסיר
מבית כלא ישבי חשך׃
אני יהוה הוא שמי וכבודי
לאחר לא אתן ותהלתי
לפסילים׃ הראשנות הנה
באו וחדשות אני מגיד
בטרם תצמחנה אשמיע

אתכם׃
שירו ליהוה שיר חדש
תהלתו מקצה הארץ
יורדי הים ומלאו איים
וישביהם׃ ישאו מדבר
ועריו חצרים תשב קדר
ירנו ישבי סלע מראש
הרים יצוחו׃ ישימו ליהוה
כבוד ותהלתו באיים יגידו׃
יהוה כגבור יצא כאיש
מלחמות יעיר קנאה
יריע אף יצריח על
איביו יתגבר׃
החשיתי מעולם אחריש
אתאפק כיולדה אפעה
אשם ואשאף יחד׃ אחריב
הרים וגבעות וכל עשבם
אוביש ושמתי נהרות
לאיים ואגמים אוביש׃
והולכתי עורים בדרך
לא ידעו בנתיבות לא ידעו

אלפבית מן דלית תרין תרין לא כלועל׳ לאט לאט׃ לאחד לא׃ לאלף לא׃ לאיים לי׳ לאחרנה לא׳ לבן לב׳ לבחפזו לב׳
לבדים לב׳ לגוי לג׳ לגפנ׳ לג׳ לובחלו׳ לטובל׳ט׳ למנחה למ׳ לנשים לנ׳ לעדרים לע׳ לקץ לק׳ לראש לר׳ לשרים לש׳

אדריכם אשים מחשך
לפניהם לאור ומעקשים
למישור אלה הדברים
עשיתם ולא עזבתים׃
נסגו אחור יבשו בשת
הבטחים בפסל האמרים
למסכה אתם אלהינו׃
החרשים שמעו
והעורים הביטו לראות׃
מי עור כי אם עבדי וחרש
כמלאכי אשלח מי עור
כמשלם ועור כעבד יהוה׃
ראות רבות ולא תשמר
פקוח אזנים ולא ישמע׃
יהוה חפץ למען צדקו
יגדיל תורה ויאדיר והוא
עם בזוז ושסוי הפח
בחורים כלם ובבתי כלאים
החבאו היו לבז ואין מציל
משסה ואין אמר השב׃
מי בכם יאזין זאת יקשב

וישמע לאחור מי נתן
למשסה יעקב וישראל
לבוזים הלוא יהוה זו
חטאנו לו ולא אבו בדרכיו
הלוך ולא שמעו בתורתו׃
וישפך עליו חמה אפו
ועזוז מלחמה ותלהטהו
מסביב ולא ידע ותבער
בו ולא ישים על לב׃

ועתה כה אמר יהוה׃
בראך יעקב ויצרך
ישראל אל תירא כי
גאלתיך קראתי בשמך
לי אתה כי תעבר במים
אתך אני ובנהרות לא
ישטפוך כי תלך במו אש
לא תכוה ולהבה לא
תבער בך כי אני יהוה
אלהיך קדוש ישראל
מושיעך נתתי כפרך

לאור חד מן ז׳ וסימנ׳ ויקרא אשים נקוד ויצאני בבקר יקום ויצא׃ במו׳ חד מן ט׳ וסימנ׳ כי תלך חצי חצין לירות אחבירת
ושל׳ כי ארב מרמה במו׳ כת׳ ופלג׳:

מצרים כוש וסבא תחתיך׃
מאשר יקרת בעיני נכבדת
ואני אהבתיך ואתן אדם
תחתיך ולאמים תחת
נפשך׃ אל תירא כי אתך
אני ממזרח אביא זרעך
וממערב אקבצך׃ אמר
לצפון תני ולתימן אל
תכלאי הביאו בני מרחוק
ובנותי מקצה הארץ׃ כל
הנקרא בשמי ולכבודי
בראתיו יצרתיו אף
עשיתיו׃ הוציא עם עור
ועינים יש וחרשים ואזנים
למו׃ כל הגוים נקבצו יחדו
ויאספו לאמים מי בהם
יגיד זאת וראשנות ישמיענו
יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו
ויאמרו אמת׃ אתם עדי
נאם יהוה ועבדי אשר
בחרתי למען תדעו ותאמינו

לי ותבינו כי אני הוא לפני
לא נוצר אל ואחרי לא
יהיה׃
אנכי אנכי יהוה ואין מב
מבלעדי מושיע׃ אנכי
הגדתי והושעתי והשמעתי
ואין בכם זר ואתם עדי
נאם יהוה ואני אל׃ גם
מיום אני הוא ואין מידי
מציל אפעל ומי ישיבנה׃
כה אמר יהוה
גאלכם קדוש ישראל
למענכם שלחתי בבלה
והורדתי בריחים כלם
וכשדים באניות רנתם׃
אני יהוה קדושכם בורא
ישראל מלככם׃
כה אמר יהוה הנותן
בים דרך ובמים עזים
נתיבה׃ המוציא רכב וסוס
חיל ועזוז יחדו ישכבו בל

בבלה חד מן כט וסימנ ונשא החיל ונל יהויכין עמורי שלחתי למגורי חסן מושבים ואם נבאים כגלתר יובאו ואת יכניה דברי ביר
הגולה הגלה כי אמרתם לביא בקחתו החילים ויאסרהו ואת עמורי אמר נא והבאתי והביאתיהו חצבא ולתשובת עליך׃

יקומו ודעכו כפשתה כבו
אל תזכרו ראשנות וקדמניות
אל תתבננו הנני עשה
חדשה ועתה תצמח הלוא
תדעוה אף אשים במדבר
דרך בישמון נהרות
תכבדני חית השדה תנים
ובנות יענה כי נתתי במ
במדבר מים נהרות
בישימון להשקות עמי
בחירי עם זו
יצרתי לי תהלתי יספרו
ולא אתי קראת יעקב
כי יגעת בי ישראל לא
הבאת לי שה עלתיך
וזבחיך לא כבדתני לא
העבדתיך במנחה ולא
הוגעתיך בלבונה לא
קנית לי בכסף קנה וחלב
זבחיך לא הרויתני אך
העבדתני בחטאותיך

הוגעתני בעונתיך אנכי
אנכי הוא מחה פשעיך
למעני וחטאתיך לא אזכר
הזכירני נשפטה יחד ספר
אתה למען תצדק אביך
הראשון חטא ומליציך
פשעו בי ואחלל שרי
קדש ואתנה לחרם יעקב
וישראל לגדופים
ועתה שמע יעקב עבדי
וישראל בחרתי בו כה
אמר יהוה עשך ויצרך
מבטן יעזרך אל תירא
עבדי יעקב וישרון בחרתי
בו כי אצק מים על צמא
ונזלים על יבשה אצק
רוחי על זרעך וברכתי
על צאצאיך וצמחו בבין
חציר כערבים על יבלי
מים זה יאמר ליהוה אני
וזה יקרא בשם יעקב

שטה דכל חד וחד לית דכו מעבדנו ומעבדה ויעבדו לעבדיהם העבדתיך ויעבר מעבדיהם ועבדיהם תעבדון כעבר תעבדון לעבדה העבד

וזה יכתב ידו ליהוה
ובשם ישראל יכנה
כה אמר יהוה מלך
ישראל וגאלו יהוה
צבאות אני ראשון ואני
אחרון ומבלעדי אין
אלהים ומי כמוני יקרא
ויגידה ויערכה לי מ
משומי עם עולם ואתיות
ואשר תבאנה יגידו למו
אל תפחדו ואל תרהו
הלא מאז השמעתיך
והגדתי ואתם עדי היש
אלוה מבלעדי ואין צור
בל ידעתי יצרי פסל
כלם תהו וחמודיהם
בל יועילו ועדיהם המה
בל יראו ובל ידעו למען
יבשו מי יצר אל ופסל
נסך לבלתי הועיל הן

כל חבריו יבשו וחרשים
המה מאדם יתקבצו כלם
יעמדו יפחדו יבשו יחד
חרש ברזל מעצד ופעל
בפחם ובמקבות יצרהו
ויפעלהו בזרוע כחו גם
רעב ואין כח לא שתה
מים וייעף חרש עצים
נטה קו יתארהו בשרד
יעשהו במקצעות ובמחוגה
יתארהו ויעשהו כתבנית
איש כתפארת אדם לשבת
בית לכרת לו ארזים
ויקח תרזה ואלון ויאמץ
לו בעצי יער נטע ארן
וגשם יגדל והיה לאדם
לבער ויקח מהם ויחם
אף ישיק ואפה לחם אף
יפעל אל וישתחו עשהו
פסל ויסגד למו חציו שרף
במו אש על חציו בשר

ובנער ובקומה את וישקהו אתו ואחרון אשר עשרון לנו ולבנינו עד יצאה חמה החיל מקק עצות לולא חרי הו כלין דמנקדין ו
בתורה ד בנביאים א בכתובים: חרש חד מנ׳ וסימנהון עובדוי דקיסא פרזלא:

ויאכל יצלה צלי וישבע
אף יחם ויאמר האח
חמותי ראיתי אור ושאריתו
לאל עשה לפסלו יסגוד
לו וישתחו ויתפלל אליו
ויאמר הצילני כי אלי
אתה לא ידעו ולא יבינו
כי טח מראות עיניהם
מהשכיל לבותם ולא
ישיב אל לבו ולא דעת
ולא תבונה לאמר חציו
שרפתי במו אש ואף
אפיתי על גחליו לחם
אצלה בשר ואכל ויתרו
לתועבה אעשה לבול עץ
אסגוד רעה אפר לב
הותל הטהו ולא יציל את
נפשו ולא יאמר הלוא
שקר בימיני זכר
אלה יעקב וישראל כי
עבדי אתה יצרתיך עבד

לי אתה ישראל לא תנשני
מחיתי כעב פשעיך ו
וכענן חטאתיך שובה
אלי כי גאלתיך רנו שמים
כי עשה יהוה הריעו
תחתיות ארץ פצחו הרים
רנה יער וכל עץ בו כי
גאל יהוה יעקב ובישראל
יתפאר כה
אמר יהוה גאלך ויצרך
מבטן אנכי יהוה עשה
כל נטה שמים לבדי רקע
הארץ מי אתי מפר
אתות בדים וקסמים
יהולל משיב חכמים אחור
ודעתם יסכל מקים דבר
עבדו ועצת מלאכיו ו
ישלים האמר לירושלם
תושב ולערי יהודה ו
תבנינה וחרבותיה אקומם
האמר לצולה חרבי ו

ה מלין דכתבין ב תיבותא וקריין חד מלה וסימנ׳ כי טוב מבן ... למ׳ ... אחי בחר בתוחם מן ... כי ענים:
יהולל חרבו ג׳ ... וסימנ׳ ושופטים כי עשק וקוסמים: ושלים חד מן ג׳ וסימנהון מלאכיו חפצי ברעות ...:

ונהרותיך אוביש׃ האמר
לכורש רעי וכל חפצי
ישלם ולאמר לירושלם
תבנה והיכל תוסד׃
כה אמר יהוה למשיחו
לכורש אשר החזקתי
בימינו לרד לפניו גוים
ומתני מלכים אפתח
לפתח לפניו דלתים
ושערים לא יסגרו׃ אני
לפניך אלך והדורים
אושר דלתות נחושה
אשבר ובריחי ברזל
אגדע׃ ונתתי לך אוצרות
חשך ומטמני מסתרים
למען תדע כי אני יהוה
הקורא בשמך אלהי
ישראל׃ למען עבדי יעקב
וישראל בחירי ואקרא
לך בשמך אכנך ולא
ידעתני׃ אני יהוה ואין

עוד זולתי אין אלהים
אאזרך ולא ידעתני׃ למען
ידעו ממזרח שמש וממערבה
כי אפס בלעדי אני יהוה
ואין עוד׃ יוצר אור ובורא
חשך עשה שלום ובורא
רע אני יהוה עשה כל
אלה׃ הרעיפו
שמים ממעל ושחקים
יזלו צדק תפתח ארץ
ויפרו ישע וצדקה תצמיח
יחד אני יהוה בראתיו׃
הוי רב את יצרו
חרש את חרשי אדמה
היאמר חמר ליצרו מה
תעשה ופעלך אין ידים
לו׃ הוי אמר לאב מה
תוליד ולאשה מה תחילין׃

כה אמר יהוה קדוש
ישראל ויצרו האתיות

רב חרמון לב קמ׳ וסימנ׳ רכושם רכושם ויקת מצריו תיצאו ואני העם הרב הרבה ושלו ועבדך היורדים בנפל חרש ריבך בחיל
ישרשיו ושובבתיך המון המון בזוו ויקבצו ויאספו וכרקים בשרוע שלום אכל מאוצר יקרא חכמה והעביר העם מלכות פנינים
לפים
כופר׃

שאלוני על בני ועל פעל
ידי תצוני אנכי עשיתי
ארץ ואדם עליה בראתי
אני ידי נטו שמים וכל
צבאם צויתי׃ אנכי הע
העירתיהו בצדק וכל
דרכיו אישר הוא יבנה
עירי וגלותי ישלח לא
במחיר ולא בשחד אמר
יהוה צבאות׃ כה
אמר יהוה יגיע מצרים
וסחר כוש וסבאים אנשי
מדה עליך יעברו ולך
יהיו אחריך ילכו בזקים
יעברו ואליך ישתחוו
אליך יתפללו אך בך אל
ואין עוד אפס אלהים׃
אכן אתה אל מסתתר
אלהי ישראל מושיע׃
בושו וגם נכלמו כלם יחדו
הלכו בכלמה חרשי

צירים׃ ישראל נושע
ביהוה תשועת עולמים
לא תבשו ולא תכלמו עד
עולמי עד׃
כי כה אמר יהוה בורא
השמים הוא האלהים
יצר הארץ ועשה הוא
כוננה לא תהו בראה
לשבת יצרה אני יהוה
ואין עוד׃ לא בסתר
דברתי במקום ארץ חשך
לא אמרתי לזרע יעקב
תהו בקשוני אני יהוה
דבר צדק מגיד מישרים׃
הקבצו ובאו התנגשו
יחדו פליטי הגוים לא
ידעו הנשאים את עץ
פסלם ומתפללים אל אל
לא יושיע׃ הגידו והגישו
אף יועצו יחדו מי השמיע
זאת מקדם מאז הגידה

וכל צבאם חד מן ד׳ וסימנהון ויכלו וכל צויתי ושמי השמים׃ במחיר חד מן ג׳ וסימנ׳ אנכי ראשיך מימינו׃ הלוא אני הרפוג׳
וסימנהון כי השמיע במשוד לענות דדברי׃ לא ישוב חד מן ז׳ וסימנהון תורא אשתבע ונפל אריה אדכר ונחך׃ ס״ס

הלוא אני יהוה ואין עוד
אלהים מבלעדי אל
צדיק ומושיע אין זולתי
פנו אלי והושעו כל אפסי
ארץ כי אני אל ואין עוד
בי נשבעתי יצא מפי
צדקה דבר ולא ישוב
כי לי תכרע כל ברך
תשבע כל לשון אך
ביהוה לי אמר צדקות
ועז עדיו יבוא ויבשו כל
הנחרים בו ביהוה יצדקו
ויתהללו כל זרע ישראל
כרע בל קרס נבו היו
עצביהם לחיה ולבהמה
נשאתיכם עמוסות משא
לעיפה קרסו כרעו יחדו
לא יכלו מלט משא ונפשם
בשבי הלכה
שמעו אלי בית יעקב
וכל שארית בית ישראל

העמסים מני בטן הנשאים
מני רחם ועד זקנה אני
הוא ועד שיבה אני אסבל
אני עשיתי ואני אשא
ואני אסבל ואמלט
למי תדמיוני ותשוו ות
ותמשלוני ונדמה הזלים
זהב מכיס וכסף בקנה
ישקלו ישכרו צורף
ויעשהו אל יסגדו אף
ישתחוו ישאהו על כתף
יסבלהו ויניחהו תחתיו
ויעמד ממקומו לא ימיש
אף יצעק אליו ולא יענה
מצרתו לא יושיענו
זכרו זאת והתאששו
השיבו פושעים על לב
זכרו ראשנות מעולם כי
אנכי אל ואין עוד אלהים
ואפס כמוני מגיד מראשית
אחרית ומקדם אשר לא

ששה דכל חד וחד לית וזגין הנשאים נשאתיכם ישאהו אשאני נשאתני ונשאתנו ומשאת ומשאכם נשוי נשאה והנשאים ומשאיהו
הנשאת משתו משאה::

נעשו אמר עצתי תקום
וכל חפצי אעשה׃ קרא
ממזרח עיט מארץ מ
מרחק איש עצתו אף
דברתי אף אביאנה ש
יצרתי אף אעשנה׃
שמעו אלי אבירי
לב הרחוקים מצדקה׃
קרבתי צדקתי לא תרחק
ותשועתי לא תאחר ונתתי
בציון תשועה לישראל
תפארתי׃ רדי
ושבי על עפר בתולת בת
בבל שבי לארץ אין כסא
בת כשדים כי לא תוסיפי
יקראו לך רכה וענגה׃
קחי רחים וטחני קמח
גלי צמתך חשפי שבל גלי
שוק עברי נהרות׃ תגל
ערותך גם תראה חרפתך
נקם אקח ולא אפגע אדם׃

גאלנו יהוה
צבאות שמו קדוש ישראל׃
שבי דומם ובאי בחשך
בת כשדים כי לא תוסיפי
יקראו לך גברת ממלכות׃
קצפתי על עמי חללתי
נחלתי ואתנם בידך לא
שמת להם רחמים על
זקן הכבדת עלך מאד׃
ותאמרי לעולם אהיה
גברת עד לא שמת אלה
על לבך לא זכרת אחריתה׃
ועתה שמעי
זאת עדינה היושבת
לבטח האמרה בלבבה
אני ואפסי עוד לא אשב
אלמנה ולא אדע שכול׃
ותבאנה לך שתי אלה
רגע ביום אחד שכול
ואלמן כתמם באו עליך
ברב כשפיך בעצמת

באשר חד מן ה׳ וסימנ׳ חגר חשך חסחד כי עי מצא אמצא יתהלכו תגורי בחבריך והבן חעורת נא תמותי מה יתרון סוף דבר מלך
אבחר ותעשו ואפרחו תלינו׃ מנחת ד׳ ובאשר׃ יצאו חרמן ח׳ וסימנהון והאנשים לשלום למלחמה ב׳ בפס׳ הנשבעים וידרכו מהאש ומארצו׃

חבריך מאד׃ ותבטחי
ברעתך אמרת אין ראני
חכמתך ודעתך היא
שובבתך ותאמרי בלבך
אני ואפסי עוד׃ ובא עליך
רעה לא תדעי שחרה
ותפל עליך הוה לא תוכלי
כפרה ותבא עליך פתאם
שאה לא תדעי׃ עמדי
נא בחבריך וברב כשפיך
באשר יגעת מנעוריך
אולי תוכלי הועיל אולי
תערוצי׃ נלאית ברב
עצתיך יעמדו נא ויושעך
הברי שמים החזים ב
בכוכבים מודיעים לחדשים
מאשר יבאו עליך׃ הנה
היו כקש אש שרפתם
לא יצילו את נפשם מיד
להבה אין גחלת לחמם
אור לשבת נגדו׃ כן היו

לך אשר יגעת סחריך
מנעוריך איש לעברו תעו
אין מושיעך׃ שמעו
זאת בית יעקב הנקראים
בשם ישראל וממי יהודה
יצאו הנשבעים בשם
יהוה ובאלהי ישראל
יזכירו לא באמת ולא
בצדקה׃ כי מעיר הקדש
נקראו ועל אלהי ישראל
נסמכו יהוה צבאות שמו׃
הראשנות מאז
הגדתי ומפי יצאו ואשמיעם
פתאם עשיתי ותבאנה׃
מדעתי כי קשה אתה
וגיד ברזל ערפך ומצחך
נחושה׃ ואגיד לך מאז
בטרם תבוא השמעתיך
פן תאמר עצבי עשם
ופסלי ונסכי צום׃ שמעת
חזה כלה ואתם הלוא

אלפבית מן חד חד חד ב׳ וחד ב׳ באויב ל׳ כבלע בכנל כגלגל בג ל׳ כדבש ל׳ בר ל׳ כחגלות ל׳ בה וכמצוה ל׳ ובה כזרע ל׳
בו ל׳ כחמץ בה כחטאינו בה כירועות ביר׳ ככוכבים בכוכבים כמהר ב׳ כנגע ב׳ כשלמה ב׳ כערף ב׳ כפשתים כפש כצדקו ובצדקו
כקיטור בין כרע ברע כשמש ב׳ בתפוחים בת׳

תגידו השמעתיך חדשות
מעתה ונצרות ולא ידעתם
עתה נבראו ולא מאז
ולפני יום ולא שמעתם
פן תאמר הנה ידעתין
גם לא שמעת גם לא ידעת
גם מאז לא פתחה אזנך
כי ידעתי בגוד תבגוד
ופשע מבטן קרא לך
למען שמי אאריך אפי
ותהלתי אחטם לך לבלתי
הכריתך הנה צרפתיך
ולא בכסף בחרתיך בכור
עני למעני למעני אעשה
כי איך יחל וכבודי לאחר
לא אתן שמע
אלי יעקב וישראל מקראי
אני הוא אני ראשון אף
אני אחרון אף ידי יסדה
ארץ וימיני טפחה שמים
קרא אני אליהם יעמדו

יחדו הקבצו כלכם ושמעו
מי בהם הגיד את אלה
יהוה אהבו יעשה חפצו
בבבל וזרעו כשדים אני
אני דברתי אף קראתיו
הבאתיו והצליח דרכו
קרבו אלי שמעו זאת
לא מראש בסתר דברתי
מעת היותה שם אני
ועתה אדני יהוה שלחני
ורוחו
כה אמר יהוה גאלך קדוש
ישראל אני יהוה אלהיך
מלמדך להועיל מדריכך
בדרך תלך לוא הקשבת
למצותי ויהי כנהר שלומך
וצדקתך כגלי הים ויהי
כחול זרעך וצאצאי מעיך
כמעתיו לא יכרת ולא
ישמד שמו מלפני צאו
מבבל ברחו מכשדים

ד̇ · שר סימן · ב̇ · ב̇ · וחס · וחס

ד̇ · מן · ז · מלין · ג ג · כב · וחס

יא יחדיו ודקפין דמשמשין ת׳ ולית זוגין: והגשתם ל׳ וקדשתם ל׳ והלבשתם ל׳ והודעתם ל׳ ושננתם ל׳ וקשרתם ל׳ שמעתם ל׳
נטפתם ושלחתם והקרבתם הרחתם:

בקול רנה הגידו השמיעו
זאת הוציאוה עד קצה
הארץ אמרו גאל יהוה
עבדו יעקב ולא צמאו
בחרבות הוליכם מים
מצור הזיל למו ויבקע
צור ויזבו מים אין שלום
אמר יהוה לרשעים ׃

שמעו איים אלי והקשיבו
לאמים מרחוק יהוה
מבטן קראני ממעי אמי
הזכיר שמי וישם פי
כחרב חדה בצל ידו
החביאני וישימני לחץ
ברור באשפתו הסתירני
ויאמר לי עבדי אתה
ישראל אשר בך אתפאר
ואני אמרתי לריק יגעתי
לתהו והבל כחי כליתי
אכן משפטי את יהוה

ופעלתי את אלהי ׃
ועתה אמר יהוה
יצרי מבטן לעבד לו
לשובב יעקב אליו וישראל
לא יאסף ואכבד בעיני
יהוה ואלהי היה עזי ויאמר
נקל מהיותך לי עבד
להקים את שבטי יעקב
ונצורי ישראל להשיב
ונתתיך לאור גוים להיות
ישועתי עד קצה הארץ ׃

כה אמר יהוה גאל ישראל
קדושו לבזה נפש למתעב
גוי לעבד משלים מלכים
יראו וקמו שרים וישתחוו
למען יהוה אשר נאמן
קדש ישראל ויבחרך ׃
כה אמר יהוה
בעת רצון עניתיך וביום
ישועה עזרתיך ואצרך

לאור חד מן יג רפ וסימן וקויתם נתן שמש בבר שמים גוים גוים עמים יומם עולם עולם חייך יקו ואיחלה ׃ ל וישתחוו חד מן
ז׳ וסימן ויעבדוך בו וקמו רזה יזכרו גוים מלכים ׃ ל קדש חד מן ג׳ חס וסימן מלכים נדר אשרי ׃ מנא סימן ׃

ואתנך לברית עם להקים
ארץ להנחיל נחלות
שממות: לאמר לאסורים
צאו ולאשר בחשך הגלו
על דרכים ירעו ובכל
שפיים מרעיתם: לא ירעבו
ולא יצמאו ולא יכם שרב
ושמש כי מרחמם ינהגם
ועל מבועי מים ינהלם:
ושמתי כל הרי לדרך
ומסלתי ירמון: הנה אלה
מרחוק יבאו והנה אלה
מצפון ומים ואלה מארץ
סינים: רנו שמים וגילי
ארץ ופצחו הרים רנה
כי נחם יהוה עמו ועניו
ירחם: ותאמר
ציון עזבני יהוה ואדני
שכחני: התשכח אשה
עולה מרחם בן בטנה גם
אלה תשכחנה ואנכי לא

אשכחך: הן על כפים
חקתיך חומתיך נגדי
תמיד: מהרו בניך מהרסיך
ומחריביך ממך יצאו:
שאי סביב עיניך וראי
כלם נקבצו באו לך חי
אני נאם יהוה כי כלם
כעדי תלבשי ותקשרים
ככלה: כי חרבתיך ושממתיך
וארץ הרסתך כי עתה
תצרי מיושב ורחקו
מבלעיך: עוד יאמרו
באזניך בני שכליך צר לי
המקום גשה לי ואשבה:
ואמרת בלבבך מי ילד
לי את אלה ואני שכולה
וגלמודה גלה וסורה ואלה
מי גדל הן אני נשארתי
לבדי אלה איפה הם:
כה אמר אדני יהוה הנה

ארץ קמצ חד מן ו̇ר̇ יז̇ק̇ וסימנ ורכיבהו שאול חכינו אבל רנו רנו ואשים חשף ותשכח נדי חנני עזו משא בחרבם: וכל אתנחתה וסופי פסוקיה דכוו במ̇ד̇ פת̇ וסימנ רגעיקצוי ענוים רגזוה:

אשא אל גוים ידי ואל
עמים ארים נסי והביאו
בניך בחצן ובנתיך על
כתף תנשאנה והיו מלכים
אמניך ושרותיהם מיניקתיך
אפים ארץ ישתחוו לך
ועפר רגליך ילחכו וידעת
כי אני יהוה אשר לא
יבשו קוי׃ היקח
מגבור מלקוח ואם שבי
צדיק ימלט׃ כי כה אמר
יהוה גם שבי גבור יקח
ומלקוח עריץ ימלט ואת
יריבך אנכי אריב ואת
בניך אנכי אושיע׃ וה
והאכלתי את מוניך את
בשרם וכעסיס דמם
ישכרון וידעו כל בשר
כי אני יהוה מושיעך
וגאלך אביר יעקב׃
כה אמר יהוה איזה

ב · מן אלפבית תרין לישנין · ב · יג · ג · א · פת · ב · קמ · נא · פת · גבור · מעפר · קמ · ל · ומל

ספר כריתות אמכם אשר
שלחתיה או מי מנושי
אשר מכרתי אתכם לו
הן בעונתיכם נמכרתם
ובפשעיכם שלחה אמכם׃
מדוע באתי ואין איש
קראתי ואין עונה הקצור
קצרה ידי מפדות ואם
אין בי כח להציל הן
בגערתי אחריב ים אשים
נהרות מדבר תבאש
דגתם מאין מים ותמת
בצמא׃ אלביש שמים
קדרות ושק אשים כסותם׃
אדני יהוה
נתן לי לשון למודים לדעת
לעות את יעף דבר יעיר
בבקר בבקר יעיר לי אזן
לשמע כלמודים׃ אדני
יהוה פתח לי אזן ואנכי
לא מריתי אחור לא נסוגתי׃

ל · ומל · ל · וחס · ל · ל ומל · ל · ל · ומל · ל · יג

אלפבית מן בב ותרין לישנין אורה אורה בבגרו בבגדו גמול גל דברות רב החול חה ודן וד זקן זקן חלה ח טרף טו ישך ושך כארי
כב למר למר מול מ נסו נסו סמר סמר ענות ע פתח פתח צררות צ קרבו ק רעה רע שברו ש תכו תכו

גוי נתתי למכים ולחיי
למרטים פני לא הסתרתי
מכלמות ורק ואדני יהוה
יעזר לי על כן לא נכלמתי
על כן שמתי פני כחלמיש
ואדע כי לא אבוש קרוב
מצדיקי מי יריב אתי
נעמדה יחד מי בעל מ
משפטי יגש אלי הן
אדני יהוה יעזר לי מי הוא
ירשיעני הן כלם כבגד
יבלו עש יאכלם
מי בכם ירא יהוה ש
שמע בקול עבדו אשר
הלך חשכים ואין נגה לו
יבטח בשם יהוה וישען
באלהיו הן
כלכם קדחי אש מאזרי
זיקות לכו באור אשכם
ובזיקות בערתם מידי
היתה זאת לכם למעצבה

תשכבון
שמעו אלי רדפי צדק
מבקשי יהוה הביטו אל
צור חצבתם ואל מקבת
בור נקרתם הביטו אל
אברהם אביכם ואל שרה
תחוללכם כי אחד קראתיו
ואברכהו וארבהו כי
נחם יהוה ציון נחם כל
חרבתיה וישם מדברה
כעדן וערבתה כגן יהוה
ששון ושמחה ימצא בה
תודה וקול זמרה
הקשיבו אלי עמי
ולאומי אלי האזינו כי
תורה מאתי תצא ומשפטי
לאור עמים ארגיע קרוב
צדקי יצא ישעי וזרעי
עמים ישפטו אלי איים
יקוו ואל זרעי ייחלון שאו
לשמים עיניכם והביטו

ות׳ חשכו ריק · ג׳ אבוש · ב׳ לפני · ב׳ בארץ מצרים · וחס׳

שטה דכל חד וחד דלית וגזה אברך ל׳ ואברכהו ל׳ ואברכם ל׳ אברכם ל׳ ואברכך ל׳ ומברך ל׳ ומברכיך ל׳ ומברכתיך ל׳ תברך ל׳
וברכתי ל׳ וברכתים ל׳ המתברך ל׳ והתברך ל׳ מברכיו ל׳ ברכנוכם ל׳ ברך ל׳ בברכו ל׳ ויתברכו ל׳ סס כל חד וחד לית דכותיה בלישנא:

אל הארץ מתחת כי
שמים כעשן נמלחו
והארץ כבגד תבלה
וישביה כמו כן ימותון
וישועתי לעולם תהיה
וצדקתי לא תחת
שמעו אלי ידעי
צדק עם תורתי בלבם
אל תיראו חרפת אנוש
ומגדפתם אל תחתו כי
כבגד יאכלם עש וכצמר
יאכלם סס וצדקתי
לעולם תהיה וישועתי
לדור דורים עורי
עורי לבשי עז זרוע יהוה
עורי כימי קדם דרות
עולמים הלוא את היא
המחצבת רהב מחוללת
תנין הלוא את היא ה
המחרבת ים מי תהום
רבה השמה מעמקי ים

דרך לעבר גאולים ופדויי
יהוה ישבון ובאו ציון ברנה
ושמחת עולם על ראשם
ששון ושמחה ישיגון נסו
יגון ואנחה אנכי
אנכי הוא מנחמכם מי
את ותיראי מאנוש ימות
ומבן אדם חציר ינתן
ותשכח יהוה עשך נוטה
שמים ויסד ארץ ותפחד
תמיד כל היום מפני חמת
המציק כאשר כונן
להשחית ואיה חמת
המציק מהר צעה להפתח
ולא ימות לשחת ולא
יחסר לחמו ואנכי יהוה
אלהיך רגע הים ויהמו
גליו יהוה צבאות שמו
ואשים דברי בפיך ובצל
ידי כסיתיך לנטע שמים
וליסד ארץ ולאמר לציון

חד מן יב בחד לשן קריין כחי וסימנ׳ רחב רחב תרחיבני רחבים ורחבם גרחב רחב רחב והרחיבני ירחבו רחב רחב׃ סס
ישובון חד מן ד׳ וסימנ׳ בהעבר בהעבר ופדויי ופדויי ופליטי יולדה גבול תסיר ויגל באיח׃

עמי אתה:
התעוררי התעוררי
קומי ירושלם אשר שתית
מיד יהוה את כוס חמתו
את קבעת כוס התרעלה
שתית מצית: אין מנהל
לה מכל בנים ילדה ואין
מחזיק בידה מכל בנים
גדלה: שתים הנה קראתיך
מי ינוד לך השד והשבר
והרעב והחרב מי אנחמך:
בניך עלפו שכבו בראש
כל חוצות כתוא מכמר
המלאים חמת יהוה גערת
אלהיך: לכן שמעי נא
זאת עניה ושכרת ולא
מיין: כה אמר
אדניך יהוה ואלהיך
יריב עמו הנה לקחתי
מידך את כוס התרעלה
את קבעת כוס חמתי לא

תוסיפי לשתותה עוד:
ושמתיה ביד מוגיך אשר
אמרו לנפשך שחי ונעברה
ותשימי כארץ גוך וכחוץ
לעברים: עורי
עורי לבשי עזך ציון לבשי
בגדי תפארתך ירושלם
עיר הקדש כי לא יוסיף
יבא בך עוד ערל וטמא:
התנערי מעפר קומי
שבי ירושלם התפתחו
מוסרי צוארך שביה בת
ציון: כי כה אמר
יהוה חנם נמכרתם ולא
בכסף תגאלו: כי
כה אמר אדני יהוה מ
מצרים ירד עמי בראשנה
לגור שם ואשור באפס
עשקו: ועתה מה לי פה
נאם יהוה כי לקח עמי
חנם משלו יהילילו נאם

בנקבות · חס · וחס · ב · חס

בשין · יח · בסמך · סחי · חס · בספ · חי · ז · ל · ל · ליו · ז

שטה דגל חדוחד לית דכו׳ גדולות הגדלות ולגדלים בגדול גדלתי תגדל התגדל גדלו והגדולה ויתגדל מגדול מגדיל גדולתו גדל
המגדולים ומגדל ואגדלה גדלו גדלך וגדליה גדלה והתגדלתי הגדלה ׃׃

יהוה ותמיד כל היום שמי
מנאץ לכן ידע עמי שמי
לכן ביום ההוא כי אני הוא
המדבר הנני
מה נאוו על ההרים רגלי
מבשר משמיע שלום
מבשר טוב משמיע ישועה
אמר לציון מלך אלהיך
קול צפיך נשאו קול יחדו
ירננו כי עין בעין יראו
בשוב יהוה ציון פצחו
רננו יחדו חרבות ירושלם
כי נחם יהוה עמו גאל
ירושלם חשף יהוה את
זרוע קדשו לעיני כל
הגוים וראו כל אפסי ארץ
את ישועת אלהינו
סורו סורו
צאו משם טמא אל תגעו
צאו מתוכה הברו נשאי
כלי יהוה כי לא בחפזון

תצאו ובמנוסה לא תלכון
כי הלך לפניכם יהוה
ומאספכם אלהי ישראל
הנה ישכיל
עבדי ירום ונשא וגבה
מאד כאשר שממו עליך
רבים כן משחת מאיש
מראהו ותארו מבני אדם
כן יזה גוים רבים עליו
יקפצו מלכים פיהם אשר
לא ספר להם ראו ואשר
לא שמעו התבוננו
מי האמין לשמעתנו
וזרוע יהוה על מי נגלתה
ויעל כיונק לפניו וכשרש
מארץ ציה לא תאר לו
ולא הדר ונראהו ולא
מראה ונחמדהו נבזה
וחדל אישים איש מכאבות
וידוע חלי וכמסתר פנים
ממנו נבזה ולא חשבנהו

שטה חד כן לא קריין חד כל חד וח לית דכוו וסימנ׳ צהר בהם חיי ויעזו הנגיד וסהיר החרם המצהוים אפסים נד חומת שפתהו
הלאת הלל יחל יחל תקל תפץ נגח והללו וחלתם חברו חברו חברי לחבר הקצו בקצעתם בהקצותו הקצו התרקונה:

אכן חלינו הוא נשא
ומכאבינו סבלם ואנחנו
חשבנהו נגוע מכה אלהים
ומענה והוא מחלל מפשענו
מדכא מעונתינו מוסר
שלומנו עליו ובחברתו
נרפא לנו כלנו כצאן תעינו
איש לדרכו פנינו ויהוה
הפגיע בו את עון כלנו׃
נגש והוא נענה ולא יפתח
פיו כשה לטבח יובל
וכרחל לפני גזזיה נאלמה
ולא יפתח פיו מעצר
וממשפט לקח ואת דורו
מי ישוחח כי נגזר מארץ
חיים מפשע עמי נגע למו
ויתן את רשעים קברו
ואת עשיר במתיו על לא
חמס עשה ולא מרמה ב
בפיו ויהוה חפץ דכאו
החלי אם תשים אשם

נפשו יראה זרע יאריך
ימים וחפץ יהוה בידו יצלח
מעמל נפשו יראה ישבע
בדעתו יצדיק צדיק עבדי
לרבים ועונתם הוא יסבל
לכן אחלק לו ברבים ואת
עצומים יחלק שלל תחת
אשר הערה למות נפשו
ואת פשעים נמנה והוא
חטא רבים נשא ולפשעים
יפגיע׃
רני עקרה לא ילדה פצחי
רנה וצהלי לא חלה כי
רבים בני שוממה מבני
בעולה אמר יהוה הרחיבי
מקום אהלך ויריעות
משכנותיך יטו אל תחשכי
האריכי מיתריך ויתדתיך
חזקי כי ימין ושמאול
תפרצי וזרעך גוים יירש
וערים נשמות יושיבו אל

כל דסמיך לאדכרה

פסוקין רישיהון כסופיהון

שטה כל חד וחד לית זוגה ותחולל ותחולל יחולל והילל לשלל וילל וזולל מחולל כחולל סולל ונהלל ויתהולל בלל חלל עולל תקלל
יקלל ויפלל ימלל וילל חלול משולל ומתפלל מכלל ויקלל צליל מלל ימלל בעליל והתחולל ואחלל ולחלל ושלל כליל חמחלל׃

תיראי כי לא תבושי ואל
תכלמי כי לא תחפירי כי
בשת עלומיך תשכחי
וחרפת אלמנותיך לא
תזכרי עוד כי בעליך
עשיך יהוה צבאות שמו
וגאלך קדוש ישראל
אלהי כל הארץ יקרא
כי כאשה עזובה ועצובת
רוח קראך יהוה ואשת
נעורים כי תמאס אמר
אלהיך ברגע קטן
עזבתיך וברחמים גדלים
אקבצך בשצף קצף
הסתרתי פני רגע ממך
ובחסד עולם רחמתיך
אמר גאלך יהוה
כימי נח זאת לי אשר
אשר נשבעתי מעבר מי
נח עוד על הארץ כן
נשבעתי מקצף עליך

ומגער בך כי ההרים
ימושו והגבעות תמוטינה
וחסדי מאתך לא ימוש
וברית שלומי לא תמוט
אמר מרחמך יהוה
עניה סערה לא
נחמה הנה אנכי מרביץ
בפוך אבניך ויסדתיך
בספירים ושמתי כדכד
שמשתיך ושעריך לאבני
אקדח וכל גבולך לאבני
חפץ וכל בניך למודי יהוה
ורב שלום בניך בצדקה
תכונני רחקי מעשק כי
לא תיראי וממחתה כי
לא תקרב אליך הן גור
יגור אפס מאותי מי גר
אתך עליך יפול הן אנכי
בראתי חרש נפח באש
פחם ומוציא כלי למעשהו
ואנכי בראתי משחית

כלי וכלי כל לישנה חד מן יח וסימנ ויבאו פתוח גבר חרעים ברזל בשלם ספות שנבו ומוציא טהור חירק אחר הציגני חטיו משחתו
מפנו פז יקר: וכל יוצר יוצר חרש חפץ חמדה דכוו במא ויחי להזקיהו עשר וכבוד הרבה מאד ואצרות וכל תורת כחפם ומוו ויצאו
נישה ולעזר הכהן ער סופה דסיפ וכל יב ותלין דכוו במב הפרטים הכין:

לחבל כל כלי יוצר עליך
לא יצלח וכל לשון תקום
אתך למשפט תרשיעי
זאת נחלת עבדי יהוה
וצדקתם מאתי נאם יהוה
הוי כל צמא
לכו למים ואשר אין לו
כסף לכו שברו ואכלו
ולכו שברו בלוא כסף
ובלוא מחיר יין וחלב למה
תשקלו כסף בלוא לחם
ויגיעכם בלוא לשבעה
שמעו שמוע אלי ואכלו
טוב ותתענג בדשן נפ
נפשכם הטו אזנכם ולכו
אלי שמעו ותחי נפשכם
ואכרתה לכם ברית עולם
חסדי דוד הנאמנים הן
עד לאומים נתתיו נגיד
ומצוה לאמים הן גוי לא
תדע תקרא וגוי לא ידעוך

אליך ירוצו למען יהוה
אלהיך ולקדוש ישראל
כי פארך   דרשו
יהוה בהמצאו קראהו
בהיותו קרוב יעזב רשע
דרכו ואיש און מחשבתיו
וישב אל יהוה וירחמהו
ואל אלהינו כי ירבה
לסלוח כי מחשבתי מח
מחשבתיכם ולא דרכיכם
דרכי נאם יהוה כי גבהו
שמים מארץ כן גבהו
דרכי מדרכיכם ומחשבתי
ממחשבתיכם כי כאשר
ירד הגשם והשלג מן
השמים ושמה לא ישוב
כי אם הרוה את הארץ
והולידה והצמיחה ונתן
זרע לזרע ולחם לאכל
כן יהיה דברי אשר יצא
מפי לא ישוב אלי ריקם

כי אם עשה את אשר
חפצתי והצליח אשר
שלחתיו כי בשמחה תצאו
ובשלום תובלון ההרים
והגבעות יפצחו לפניכם
רנה וכל עצי השדה ימחאו
כף תחת הנעצוץ יעלה
ברוש תחת הסרפד יעלה
הדס והיה ליהוה לשם
לאות עולם לא יכרת
כה אמר יהוה
שמרו משפט ועשו צדקה
כי קרובה ישועתי לבוא
וצדקתי להגלות אשרי
אנוש יעשה זאת ובן אדם
יחזיק בה שמר שבת
מחללו ושמר ידו מעשות
כל רע ואל יאמר בן
הנכר הנלוה אל יהוה
לאמר הבדל יבדילני
יהוה מעל עמו ואל יאמר

הסריס הן אני עץ יבש
כי כה אמר יהוה
לסריסים אשר ישמרו את
שבתותי ובחרו באשר חפצתי
ומחזיקים בבריתי ונתתי
להם בביתי ובחומתי יד
ושם טוב מבנים ומבנות
שם עולם אתן לו אשר
לא יכרת ובני
הנכר הנלוים על יהוה
לשרתו ולאהבה את שם
יהוה להיות לו לעבדים
כל שמר שבת מחללו
ומחזיקים בבריתי והביאותים
אל הר קדשי ושמחתים
בבית תפלתי עולתיהם
וזבחיהם לרצון על מזבחי
כי ביתי בית תפלה יקרא
לכל העמים נאם אדני
יהוה מקבץ נדחי ישראל
עוד אקבץ עליו לנקבציו

חד מן יב חסירין ו בריש תיבותה וקריין וסימנ בניך תחת עד ויליד דור דר לא חמל לא חונה אין זקנים אינם אנחנו: ססס:
אלהר ין וסימ רעה משרתו לא יוכל נכון ויפסל עליה עלה ויעל מבעלה שלחו במראות והלכו וחבירו והביאותים העלים יגחוני: וכל כרפי
רכון:

כל חיתו שדי אתיו לאכל
כל חיתו ביער׃ צפו
עורים כלם לא ידעו כלם
כלבים אלמים לא יוכלו
לנבח הזים שכבים אהבי
לנום׃ והכלבים עזי נפש
לא ידעו שבעה והמה
רעים לא ידעו הבין כלם
לדרכם פנו איש לבצעו
מקצהו׃ אתיו אקחה יין
ונסבאה שכר והיה כזה
יום מחר גדול יתר מאד׃
הצדיק אבד ואין איש
שם על לב ואנשי חסד
נאספים באין מבין כי
מפני הרעה נאסף הצדיק׃
יבוא שלום ינוחו על מש
משכבותם הלך נכחו׃
ואתם קרבו הנה
בני עננה זרע מנאף ותזנה׃
על מי תתענגו על מי

תרחיבו פה תאריכו לשון
הלוא אתם ילדי פשע
זרע שקר׃ הנחמים בא
באלים תחת כל עץ רענן
שחטי הילדים בנחלים
תחת סעפי הסלעים׃
בחלקי נחל חלקך הם
הם גורלך גם להם שפכת
נסך העלית מנחה העל
אלה אנחם׃ על הר גבה
ונשא שמת משכבך גם
שם עלית לזבח זבח׃ ואחר
הדלת והמזוזה שמת ז
זכרונך כי מאתי גלית ותעלי
הרחבת משכבך ותכרת
לך מהם אהבת משכבם
יד חזית׃ ותשרי למלך
בשמן ותרבי רקחיך ו
ותשלחי ציריך עד מרחוק
ותשפילי עד שאול׃ ברב
דרכך יגעת לא אמרת

לשון חד מן יז וסימנ כבר נלעג ותתענגו נשבעתי כלכלי עמקי עמקי ותעלו יכרת יוסיף בשוט יכון מרפא מות מוכיח
לשמך לאדם בלעגי ונחשבה רמיה רכה׃ הבין חד מן ח׳ וסימנהון הוה כלביא שאלין חכמה לסוסיא׃

נואש חית ידך מצאת
על כן לא חלית ואת מי
דאגת ותיראי כי תכזבי
ואותי לא זכרת לא שמת
על לבך הלא אני מחשה
ומעולם ואותי לא תיראי
אני אגיד צדקתך ואת
מעשיך ולא יועילוך׃
בזעקך יצילך קבוציך
ואת כלם ישא רוח יקח
הבל והחוסה בי ינחל
ארץ ויירש הר קדשי׃
ואמר סלו סלו פנו דרך
הרימו מכשול מדרך
עמי׃ כי כה אמר
רם ונשא שכן עד וקדוש
שמו מרום וקדוש אשכון
ואת דכא ושפל רוח
להחיות רוח שפלים
ולהחיות לב נדכאים׃ כי
לא לעולם אריב ולא

לנצח אקצוף כי רוח מלפני
יעטוף ונשמות אני עשיתי׃
בעון בצעו קצפתי ואכהו
הסתר ואקצף וילך שובב
בדרך לבו׃ דרכיו ראיתי
וארפאהו ואנחהו ואשלם
נחמים לו ולאבליו׃ בורא
ניב שפתים שלום שלום
לרחוק ולקרוב אמר יהוה
ורפאתיו׃ והרשעים כים
נגרש כי השקט לא יוכל
ויגרשו מימיו רפש וטיט׃
אין שלום אמר אלהי
לרשעים׃

קרא בגרון אל תחשך
כשופר הרם קולך והגד
לעמי פשעם ולבית יעקב
חטאתם׃ ואותי יום יום
ידרשון ודעת דרכי
יחפצון כגוי אשר צדקה
עשה ומשפט אלהיו לא

נח נח׃ צא צא׃ יד יד׃ חיהו חיהו׃ הס הס׃ חנחן חנחן׃ רע רע׃ ט זב זב׃ אין ט זוגין מן בׄ בׄ תיבותא סמיכין להדדי
כו ב ב אתין כל חד וחד לית דכוו׳ נואש חד מן ד׳ וסימנהון אמרת ואמרו ותאמרו ולרוח אחרי׳ וה ונואש ממני׃

עזב ישאלוני משפטי־
צדק קרבת אלהים
יחפצון: למה צמנו ולא
ראית ענינו נפשנו ולא
תדע הן ביום צמכם
תמצאו חפץ וכל עצביכם
תנגשו: הן לריב ומצה
תצומו ולהכות באגרף
רשע לא תצומו כיום
להשמיע במרום קולכם:
הכזה יהיה צום אבחרהו
יום ענות אדם נפשו
הלכף כאגמן ראשו
ושק ואפר יציע הלזה
תקרא צום ויום רצון
ליהוה: הלוא זה צום
אבחרהו פתח חרצבות
רשע התר אגדות מוטה
ושלח רצוצים חפשים
וכל מוטה תנתקו: הלוא
פרס לרעב לחמך ועניים

מרודים תביא בית כי
תראה ערם וכסיתו
ומבשרך לא תתעלם:
אז יבקע כשחר אורך
וארכתך מהרה תצמח
והלך לפניך צדקך כבוד
יהוה יאספך: אז תקרא
ויהוה יענה תשוע ויאמר
הנני אם תסיר מתוכך
מוטה שלח אצבע ודבר
און: ותפק לרעב נפשך
ונפש נענה תשביע וזרח
בחשך אורך ואפלתך
כצהרים: ונחך יהוה תמיד
והשביע בצחצחות נפ
נפשך ועצמתיך יחליץ
והיית כגן רוה וכמוצא
מים אשר לא יכזבו מ
מימיו: ובנו ממך חרבות
עולם מוסדי דור ודור
תקומם וקרא לך גדר:

פרץ משבב נתיבות לשבת
אם תשיב משבת רגלך
עשות חפציך ביום קדשי
וקראת לשבת ענג
לקדוש יהוה מכבד
וכבדתו מעשות דרכיך
ממצוא חפצך ודבר דבר
אז תתענג על יהוה
והרכבתיך על במותי
ארץ והאכלתיך נחלת
יעקב אביך כי פי יהוה
דבר׃ הן לא
קצרה יד יהוה מהושיע
ולא כבדה אזנו משמוע׃
כי אם עונתיכם היו מב
מבדלים בינכם לבין
אלהיכם וחטאותיכם
הסתירו פנים מכם
משמוע׃ כי כפיכם נגאלו
בדם ואצבעותיכם בעון
שפתותיכם דברו שקר

לשונכם עולה תהגה׃ אין
קורא בצדק ואין נשפט
באמונה בטוח על תהו
ודבר שוא הרו עמל
והוליד און׃ ביצי צפעוני
בקעו וקורי עכביש יארגו
האכל מביציהם ימות
והזורה תבקע אפעה׃
קוריהם לא יהיו לבגד
ולא יתכסו במעשיהם
מעשיהם מעשי און
ופעל חמס בכפיהם׃
רגליהם לרע ירצו וימהרו
לשפך דם נקי מחשבתיהם
מחשבות און שד ושבר
במסלותם׃ דרך שלום
לא ידעו ואין משפט
במעגלותם נתיבותיהם
עקשו להם כל דרך בה
לא ידע שלום׃ על כן
רחק משפט ממנו ולא

נשפט חד מן ז̇ וסימנהון קורא באש נקיתי שאון חכם׃ כי פי יוד דבר חד מן ד̇ וסימנ חרב ונגלת תתענג וישבו׃
מעשי ו̇ל̇ בט̇ חד מן יא בזור וסימנ קוריהם משפטו להכעיסני ויקטרו דרב̇ ים̇ תמשילהו שמחתני חמה ראו גדולים נאמנים לאבות יגמר׃ס

תשיגנו צדקה נקוה
לאור והנה חשך לנגהות
באפלות נהלך נגששה
כעורים קיר וכאין עינים
נגששה כשלנו בצהרים
כנשף באשמנים כמתים
נהמה כדבים כלנו וכיונים
הגה נהגה נקוה למשפט
ואין לישועה רחקה ממנו
כי רבו פשעינו נגדך
וחטאותינו ענתה בנו כי
פשעינו אתנו ועונתינו
ידענום פשע וכחש ביהוה
ונסוג מאחר אלהינו דבר
עשק וסרה הרו והגו מלב
דברי שקר והסג אחור
משפט וצדקה מרחוק
תעמד כי כשלה ברחוב
אמת ונכחה לא תוכל
לבוא ותהי האמת נעדרת
וסר מרע משתולל וירא

יהוה וירע בעיניו כי אין
משפט וירא כי אין איש
וישתומם כי אין מפגיע
ותושע לו זרעו וצדקתו
היא סמכתהו וילבש
צדקה כשרין וכובע
ישועה בראשו וילבש
בגדי נקם תלבשת ויעט
כמעיל קנאה כעל גמלות
כעל ישלם חמה לצריו גמול
לאיביו לאיים גמול ישלם
וייראו ממערב את שם
יהוה וממזרח שמש את
כבודו כי יבוא כנהר צר
רוח יהוה נססה בו ובא
לציון גואל ולשבי פשע
ביעקב נאם יהוה ואני
זאת בריתי אותם אמר
יהוה רוחי אשר עליך
ודברי אשר שמתי בפיך
לא ימושו מפיך ומפי

בשין וחד בסמך מסתולל בע

חדמן ב׳ ווגין חד בשין חד בסמך הסורים השורים בסורים בשרום בוסים בוע בשום בע גרש גר השבו עני חס ויסכו ויע ויסורו ויע
וסוריע יוסר ויע דרס לראש מסתולל בע סכין שכין סחו ע מחיש שה עשק עע תסובב תע ונסב ונע שואון שי ולשבי הלשבי: סס

זרעך ומפי זרע זרעך
אמר יהוה מעתה ועד-
עולם׃ קומי
אורי כי בא אורך וכבוד
יהוה עליך זרח׃ כי הנה
החשך יכסה ארץ וערפל
לאמים ועליך יזרח יהוה
וכבודו עליך יראה׃ והלכו
גוים לאורך ומלכים לנגה
זרחך׃ שאי סביב עיניך
וראי כלם נקבצו באו לך
בניך מרחוק יבאו ובנותיך
על צד תאמנה׃ אז תראי
ונהרת ופחד ורחב לבבך
כי יהפך עליך המון ים
חיל גוים יבאו לך׃ שפעת
גמלים תכסך בכרי מדין
ועיפה כלם משבא יבאו
זהב ולבונה ישאו ותהלת
יהוה יבשרו׃ כל צאן קדר
יקבצו לך אילי נביות

ישרתונך יעלו על רצון
מזבחי ובית תפארתי אפאר׃
מי אלה כעב תעופינה
וכיונים אל ארבתיהם׃ כי
לי איים יקוו ואניות
תרשיש בראשנה להביא
בניך מרחוק כספם וזהבם
אתם לשם יהוה אלהיך
ולקדוש ישראל כי פארך׃
ובנו בני נכר חומתיך
ומלכיהם ישרתונך כי
בקצפי הכיתיך וברצוני
רחמתיך׃ ופתחו שעריך
תמיד יומם ולילה לא
יסגרו להביא אליך חיל
גוים ומלכיהם נהוגים׃ כי
הגוי והממלכה אשר לא
יעבדוך יאבדו והגוים
חרב יחרבו׃ כבוד הלבנון
אליך יבוא ברוש תדהר
ותאשור יחדו לפאר מקום

יראה חד מן יג וסימנהון בהר מצות ב׳ בו שלש שלש שליש ב׳ בו שאר מנן עליהם וכבודו בניו פעלך׃ ס מזבחי חד מן ה׳ וסימנהון במעלות מעם לעלות אבירית לרצון רצון מגישים תאירו׃

מקדשי ומקום רגלי
אכבד והלכו אליך שחוח
בני מעניך והשתחוו על
כפות רגליך כל מנאציך
וקראו לך עיר יהוה ציון
קדוש ישראל׃ תחת
היותך עזובה ושנואה
ואין עובר ושמתיך לגאון
עולם משוש דור ודור׃
וינקת חלב גוים ושד
מלכים תינקי וידעת כי
אני יהוה מושיעך וגאלך
אביר יעקב׃ תחת הנחשת
אביא זהב ותחת הברזל
אביא כסף ותחת העצים
נחשת ותחת האבנים
ברזל ושמתי פקדתך
שלום ונגשיך צדקה׃
לא ישמע עוד חמס
בארצך שד ושבר בגבוליך
וקראת ישועה חומתיך

ושעריך תהלה׃ לא יהיה
לך עוד השמש לאור
יומם ולנגה הירח לא
יאיר לך והיה לך יהוה
לאור עולם ואלהיך
לתפארתך׃ לא יבוא עוד
שמשך וירחך לא יאסף
כי יהוה יהיה לך לאור
עולם ושלמו ימי אבלך׃
ועמך כלם צדיקים
לעולם יירשו ארץ נצר
מטעו מעשה ידי להתפאר׃
הקטן יהיה לאלף והצ
והצעיר לגוי עצום אני
יהוה בעתה אחישנה׃

רוח אדני יהוה עלי יען
משח יהוה אתי לבשר
ענוים שלחני לחבש
לנשברי לב לקרא לשבוים
דרור ולאסורים פקח קוח

לאור חד כו יג רפ׳ וסימנ׳ וקויתם נתן שמש ב׳ בו שמים גוים גוים עמים יומם עולם עולם חייך יקן ואיחלתי ל׳ והשתחוו חרמנ׳ ז׳
וסימנ׳ עבדיך וראה בשופר שחות חשער רוממו רוממו׃ וקראת חד מן ה׳ וסימנהון ישמעאל הרעה הרעה עמנו אל ישועה׃

לקרא שנת רצון ליהוה
ויום נקם לאלהינו לנחם
כל אבלים: לשום לאבלי
ציון לתת להם פאר תחת
אפר שמן ששון תחת
אבל מעטה תהלה תחת
רוח כהה וקרא להם
אילי הצדק מטע יהוה
להתפאר: ובנו חרבות
עולם שממות ראשנים
יקוממו וחדשו ערי חרב
שממות דור ודור: ועמדו
זרים ורעו צאנכם ובני
נכר אכריכם וכרמיכם:
ואתם כהני יהוה תקראו
משרתי אלהינו יאמר
לכם חיל גוים תאכלו
ובכבודם תתימרו: תחת
בשתכם משנה וכלמה
ירנו חלקם לכן בארצם
משנה יירשו שמחת עולם
תהיה להם: כי אני יהוה
אהב משפט שנא גזל
בעולה ונתתי פעלתם
באמת וברית עולם
אכרות להם: ונודע בגוים
זרעם וצאצאיהם בתוך
העמים כל ראיהם יכירום
כי הם זרע ברך יהוה:

שוש אשיש ביהוה תגל
נפשי באלהי כי הלבישני
בגדי ישע מעיל צדקה
יעטני כחתן יכהן פאר
וככלה תעדה כליה: כי
כארץ תוציא צמחה
וכגנה זרועיה תצמיח כן
אדני יהוה יצמיח צדקה
ותהלה נגד כל הגוים:
למען ציון לא אחשה
ולמען ירושלם לא
אשקוט עד יצא כנגה

ישע חד מן ו׳ וסימנהון תשמרו בארעך ובלתי כדקיר במקום בסור כנוריך מלאכה יעקבם וגם נביאים: וח׳ וישמע: דויקמו:
ישע חד מן ח׳ וסימנהון הדעפו שוש וכהנה שנבו ירחקו:

צדקה וישועתה כלפיד
יבער׃ וראו גוים צדקך
וכל מלכים כבודך וקרא
לך שם חדש אשר פי
יהוה יקבנו׃ והיית עטרת
תפארת ביד יהוה וצניף
מלוכה בכף אלהיך׃ לא
יאמר לך עוד עזובה
ולארצך לא יאמר עוד
שממה כי לך יקרא חפצי
בה ולארצך בעולה כי
חפץ יהוה בך וארצך
תבעל׃ כי יבעל בחור
בתולה יבעלוך בניך
ומשוש חתן על כלה ישיש
עליך אלהיך׃
על חומתיך ירושלם
הפקדתי שמרים כל
היום וכל הלילה תמיד
לא יחשו המזכרים את
יהוה אל דמי לכם׃ ואל

תתנו דמי לו עד יכונן ועד
ישים את ירושלם תהלה
בארץ׃ נשבע יהוה בימינו
ובזרוע עזו אם אתן את
דגנך עוד מאכל לאיביך
ואם ישתו בני נכר תירושך
אשר יגעת בו׃ כי מאספיו
יאכלהו והללו את יהוה
ומקבציו ישתהו בחצרות
קדשי׃
עברו עברו בשערים פנו
דרך העם סלו סלו המ
המסלה סקלו מאבן
הרימו נס על העמים׃ הנה
יהוה השמיע אל קצה
הארץ אמרו לבת ציון
הנה ישעך בא הנה שכרו
אתו ופעלתו לפניו׃ וקראו
להם עם הקדש גאולי
יהוה ולך יקרא דרושה
עיר לא נעזבה׃

מי זה בא מאדום חמוץ
בגדים מבצרה זה הדור
בלבושו צעה ברב כחו
אני מדבר בצדקה רב
להושיע מדוע אדם
ללבושך ובגדיך כדרך
בגת פורה דרכתי לבדי
ומעמים אין איש אתי
ואדרכם באפי וארמסם
בחמתי ויז נצחם על
בגדי וכל מלבושי אגאלתי
כי יום נקם בלבי ושנת
גאולי באה ואביט ואין
עזר ואשתומם ואין סומך
ותושע לי זרעי וחמתי
היא סמכתני ואבוס
עמים באפי ואשכרם
בחמתי ואוריד לארץ
נצחם
חסדי יהוה אזכיר תהלת
יהוה כעל כל אשר גמלנו

יהוה ורב טוב לבית ישראל
אשר גמלם כרחמיו וכרב
חסדיו ויאמר אך עמי
המה בנים לא ישקרו ויהי
להם למושיע בכל צרתם
לא צר ומלאך פניו
הושיעם באהבתו ובחמלתו
הוא גאלם וינטלם וינשאם
כל ימי עולם והמה מרו
ועצבו את רוח קדשו
ויהפך להם לאויב הוא
נלחם בם ויזכר ימי עולם
משה עמו איה המעלם
מים את רעי צאנו איה
השם בקרבו את רוח
קדשו מוליך לימין משה
זרוע תפארתו בוקע מים
מפניהם לעשות לו שם
עולם מוליכם בתהמות
כסוס במדבר לא יכשלו
כבהמה בבקעה תרד רוח

יב̇ ל̇
ומצ̇ף ל̇
אמיש ל̇
במקלי ל̇
גמלם ל̇
דמינו ל̇
חמסיו ל̇
ומלתו ל̇
ומתי ל̇
חמץ ל̇
טמונים ל̇
ימיקו ל̇
כמה ל̇
למחות ל̇
ממכלאה ל̇
נמוגים ל̇
שממות ל̇
עמיתי ל̇
פימה ל̇
צמנו ל̇
קמשנים ל̇
רמוס ל̇
שמעיה ל̇
תמרוק ל̇

נלחם חד מן יב̇ פת̇ וסימנ̇ בחשבון הטוב אבי בהדדעזר ירבעם יואש יהואש ובמלחמות ויהפך פחד ויחזק: תהלות חד מן
ד̇ וסימנ̇ נורא חסדי קדוש נ̇כ̇חד שפעת: בתר ותהלות:

יהוה תניחנו כן נהגת עמך
לעשות לך שם תפארת
הבט משמים וראה מזבל
קדשך ותפארתך איה
קנאתך וגבורתך המון
מעיך ורחמיך אלי
התאפקו כי אתה אבינו
כי אברהם לא ידענו
וישראל לא יכירנו אתה
יהוה אבינו גאלנו מעולם
שמך למה תתענו יהוה
מדרכיך תקשיח לבנו
מיראתך שוב למען עבדיך
שבטי נחלתך למצער
ירשו עם קדשך צרינו
בוססו מקדשך היינו
מעולם לא משלת בם לא
נקרא שמך עליהם לוא
קרעת שמים ירדת מפניך
הרים נזלו כקדח אש
המסים מים תבעה אש

להודיע שמך לצריך
מפניך גוים ירגזו בעשותך
נוראות לא נקוה ירדת
מפניך הרים נזלו
ומעולם לא שמעו לא
האזינו עין לא ראתה
אלהים זולתך יעשה
למחכה לו פגעת את שש
ועשה צדק בדרכיך
יזכרוך הן אתה קצפת
ונחטא בהם עולם ונושע
ונהי כטמא כלנו וכבגד
עדים כל צדקתינו ונבל
כעלה כלנו ועוננו כרוח
ישאנו ואין קורא בשמך
מתעורר להחזיק בך כי
הסתרת פניך ממנו ותמוגנו
ביד עוננו ועתה יהוה
אבינו אתה אנחנו החמר
ואתה יצרנו ומעשה ידך
כלנו אל תקצף יהוה עד

לו ולו חד מן כב וסימנהון ישמעאל מיתא לבו סטימא נסוף בארעא ובמדברא בלעם חכימא יהושע קטליה אחיי בזוניה אתקטל
אבשלום ובזכותה לא שלטת ביה חיתא בישתא גברא דשמע ולא מתעכסא רוחיה:

מאד ואל לעד תזכר עון
הן הבט נא עמך כלנו
ערי קדשך היו מדבר
ציון מדבר היתה ירושלם
שממה׃ בית קדשנו
ותפארתנו אשר הללוך
אבותינו היה לשרפת
אש וכל מחמדינו היה
לחרבה׃ העל אלה
תתאפק יהוה תחשה
ותעננו עד מאד׃
נדרשתי ללוא שאלו
נמצאתי ללא בקשני
אמרתי הנני הנני אל
גוי לא קרא בשמי׃ פ
פרשתי ידי כל היום אל
עם סורר ההלכים הדרך
לא טוב אחר מחשבותיהם׃
העם המכעסים אותי
על פני תמיד זבחים בגנות
ומקטרים על הלבנים׃

הישבים בקברים ובנצורים
ילינו האכלים בשר
החזיר ופרק פגלים
כליהם׃ האמרים קרב
אליך אל תגש בי כי
קדשתיך אלה עשן באפי
אש יקדת כל היום׃ הנה
כתובה לפני לא אחשה
כי אם שלמתי ושלמתי
על חיקם׃ עונתיכם ועונת
אבתיכם יחדו אמר יהוה
אשר קטרו על ההרים
ועל הגבעות חרפוני ומדתי
פעלתם ראשנה על חיקם׃
כה אמר יהוה כאשר
ימצא התירוש באשכול
ואמר אל תשחיתהו כי
ברכה בו כן אעשה למען
עבדי לבלתי השחית
הכל׃ והוצאתי מיעקב
זרע ומיהודה יורש הרי

ללא חד מן יא וסימנהון נדרשתי שנ בת ואמרתי השמחים מה עזרת כח יעצת תקשיה והיה כחון וימים רבים ג בתוכו קדמ דנדרשתי
של בע: היתה חד מן ד וסימנ דמותו כן ערי קדשך לבדה ומלחמה לא: פרשתי חד מן ג וסימנהון ידי אתכם ידי אליך: ספ:

וירשוה בחירי ועבדי
ישכנו שמה והיה השרון
לנוה צאן ועמק עכור
לרבץ בקר לעמי אשר
דרשוני ואתם עזבי יהוה
השכחים את הר קדשי
הערכים לגד שלחן
והממלאים למני ממסך
ומניתי אתכם לחרב וכלכם
לטבח תכרעו יען קראתי
ולא עניתם דברתי ולא
שמעתם ותעשו הרע
בעיני ובאשר לא חפצתי
בחרתם׃
לכן כה אמר אדני יהוה
הנה עבדי יאכלו ואתם
תרעבו הנה עבדי ישתו
ואתם תצמאו הנה עבדי
ישמחו ואתם תבשו הנה
עבדי ירנו מטוב לב ואתם
תצעקו מכאב לב ומשבר

רוח תילילו והנחתם שמכם
לשבועה לבחירי והמיתך
אדני יהוה ולעבדיו יקרא
שם אחר אשר המתברך
בארץ יתברך באלהי
אמן והנשבע בארץ
ישבע באלהי אמן כי
נשכחו הצרות הראשנות
וכי נסתרו מעיני כי הנני
בורא שמים חדשים
וארץ חדשה ולא תזכרנה
הראשנות ולא תעלינה
על לב׃ כי אם שישו
וגילו עדי עד אשר אני
בורא כי הנני בורא את
ירושלם גילה ועמה משוש
וגלתי בירושלם וששתי
בעמי ולא ישמע בה עוד
קול בכי וקול זעקה ולא
יהיה משם עוד עול ימים
וזקן אשר לא ימלא את

אברך ואברכהו ואברכם אברכם ואברכך ומברך ומברכיך ומברכתיך תברך וברכתו וברכתים המתברך והתברך מברכיו
ברכנוכם ל׳ בירך ל׳ בברכו ל׳ ויתברכו ל׳ : הלין שטה דכל חד וח דליות זוגיה : כל חד וח לית דכוו בליש׳ :

ימיו כי הנער בן מאה שנה
ימות והחוטא בן מאה שנה
יקלל׃ ובנו בתים וישבו
ונטעו כרמים ואכלו פ
ריים׃ לא יבנו ואחר ישב
ולא יטעו ואחר יאכל
כי כימי העץ ימי עמי
ומעשה ידיהם יבלו בחירי׃
לא ייגעו לריק ולא ילדו
לבהלה כי זרע ברוכי
יהוה המה וצאצאיהם
אתם׃ והיה טרם יקראו
ואני אענה עוד הם
מדברים ואני אשמע׃
זאב וטלה ירעו כאחד
ואריה כבקר יאכל תבן
ונחש עפר לחמו לא
ירעו ולא ישחיתו בכל
הר קדשי אמר יהוה׃

כה אמר יהוה השמים
כסאי והארץ הדם רגלי
אי זה בית אשר תבנו לי
ואי זה מקום מנוחתי׃ ואת
כל אלה ידי עשתה ויהיו
כל אלה נאם יהוה ואל
זה אביט אל עני ונכה
רוח וחרד על דברי׃ שוחט
השור מכה איש זובח
השה ערף כלב מעלה
מנחה דם חזיר מזכיר
לבנה מברך און גם המה
בחרו בדרכיהם ובשקוציהם
נפשם חפצה׃ גם אני אב
אבחר בתעלוליהם ומ
ומגורתם אביא להם יען
קראתי ואין עונה דברתי
ולא שמעו ויעשו הרע
בעיני ובאשר לא חפצתי
בחרו׃ שמעו
דבר יהוה החרדים אל
דברו אמרו אחיכם שנאיכם

ואכל חד מן יג וסימנ׳ לחם מחרצנים מתת משרת המאה המאה הציו יבנו אורעה בחמות קצירו ימיו מתוקה׃
דברו חד מן יג וסימנ׳ היקרך הקלותני הבית התשבי כי יהוה עשתה הטבת הלוא הנביא ב׳ בו הלוא ויתפללו וישנו׳

מנדיכם למען שמי יכבד
יהוה ונראה בשמחתכם
והם יבשו׃ קול שאון
מעיר קול מהיכל קול
יהוה משלם גמול לאיביו׃
בטרם תחיל ילדה בטרם
יבוא חבל לה והמליטה
זכר׃ מי שמע כזאת מי
ראה כאלה היוחל ארץ
ביום אחד אם יולד גוי
פעם אחת כי חלה גם
ילדה ציון את בניה׃
האני אשביר ולא אוליד
יאמר יהוה אם אני
המוליד ועצרתי אמר
אלהיך׃
שמחו את ירושלם וגילו
בה כל אהביה שישו
אתה משוש כל המתאבלים
עליה׃ למען תינקו
ושבעתם משד תנחמיה

למען תמצו והתענגתם
מזיז כבודה׃ כי
כה אמר יהוה הנני נטה
אליה כנהר שלום וכנחל
שוטף כבוד גוים וינקתם
על צד תנשאו ועל ברכים
תשעשעו׃ כאיש אשר
אמו תנחמנו כן אנכי
אנחמכם ובירושלם תנחמו׃
וראיתם ושש לבכם
ועצמותיכם כדשא
תפרחנה ונודעה יד יהוה
את עבדיו וזעם את איביו׃
כי הנה יהוה באש
יבוא וכסופה מרכבתיו
להשיב בחמה אפו
וגערתו בלהבי אש׃ כי
באש יהוה נשפט ובחרבו
את כל בשר ורבו חללי
יהוה׃ המתקדשים
והמטהרים אל הגנות

אחר אחת בתוך אכלי
בשר החזיר והשקץ
והעכבר יחדו יספו נאם
יהוה ואנכי מעשיהם
ומחשבתיהם באה לקבץ
את כל הגוים והלשנות
ובאו וראו את כבודי
ושמתי בהם אות ושלחתי
מהם פליטים אל הגוים
תרשיש פול ולוד משכי
קשת תבל ויון האיים
הרחקים אשר לא שמעו
ולא ראו את כבודי והגידו
את כבודי בגוים והביאו
את כל אחיכם מכל הגוים
מנחה ליהוה בסוסים
וברכב ובצבים ובפרדים
ובכרכרות על הר קדשי
ירושלם אמר יהוה כאשר
יביאו בני ישראל את
המנחה בכלי טהור בית

יהוה וגם מהם אקח
לכהנים ללוים אמר יהוה
כי כאשר השמים החדשים
והארץ החדשה אשר
אני עשה עמדים לפני
נאם יהוה כן יעמד זרעכם
ושמכם והיה מדי חדש
בחדשו ומדי שבת בשבתו
יבוא כל בשר להשתחות
לפני אמר יהוה ויצאו
וראו בפגרי האנשים
הפשעים בי כי תולעתם
לא תמות ואשם לא תכבה
והיו דראון לכל בשר

ד׳ ספרים דלא
מגמרינן בסוף
סימן יתקא

דברי ירמיהו בן חלקיהו
מן הכהנים אשר בענתות
בארץ בנימן אשר היה
דבר יהוה אליו בימי

אלפבית מן חד חד בגוו אחזו ל׳ בחוו ל׳ גחון ל׳ דראון ל׳ הדיון ל׳ ומחריון ל׳ חניין ל׳ טחון ל׳ יחון ל׳ כליון ל׳ לישון ל׳ מעין ל׳ נדון ל׳
סאון ל׳ עינן ל׳ פתחון ל׳ צען ל׳ קלון ל׳ דיון ל׳ שריוני ל׳ תחון ל׳ סס חלין כל חד וחד לית דכותיה וסופהון נון

יאשיהו בן אמון מלך
יהודה בשלש עשרה שנה
למלכו ויהי בימי יהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה
עד תם עשתי עשרה שנה
לצדקיהו בן יאשיהו מלך
יהודה עד גלות ירושלם
בחדש החמישי:
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר בטרם אצרך
בבטן ידעתיך ובטרם
תצא מרחם הקדשתיך
נביא לגוים נתתיך ואמר
אהה אדני יהוה הנה לא
ידעתי דבר כי נער אנכי:
ויאמר יהוה אלי אל
תאמר נער אנכי כי על
כל אשר אשלחך תלך
ואת כל אשר אצוך תדבר
אל תירא מפניהם כי אתך
אני להצלך נאם יהוה:

וישלח יהוה את ידו ויגע
על פי ויאמר יהוה אלי
הנה נתתי דברי בפיך:
ראה הפקדתיך היום
הזה על הגוים ועל
הממלכות לנתוש ולנתוץ
ולהאביד ולהרוס לבנות
ולנטוע:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
מה אתה ראה ירמיהו
ואמר מקל שקד אני ראה:
ויאמר יהוה אלי היטבת
לראות כי שקד אני על
דברי לעשתו:
ויהי דבר יהוה אלי שנית
לאמר מה אתה ראה
ואמר סיר נפוח אני ראה
ופניו מפני צפונה: ויאמר
יהוה אלי מצפון תפתח
הרעה על כל ישבי הארץ:
כי הנני קרא לכל משפחות

ויהי בימי חד מן ה׳ ר׳ פ׳ וסימנ׳ אמרפל אחז יהויקים שפטו אחשורוש: צפונה חד מן ה׳ מל׳ בס׳ וסימנ׳ סיר ושל׳ הליך
וקראת כי אם דלנביאים עליו:

ממלכות צפונה נאם יהוה
ובאו ונתנו איש כסאו פ
פתח שערי ירושלם ועל
כל חומתיה סביב ועל
כל ערי יהודה ודברתי
משפטי אותם על כל
רעתם אשר עזבוני
ויקטרו לאלהים אחרים
וישתחוו למעשי ידיהם
ואתה תאזר מתניך
וקמת ודברת אליהם
את כל אשר אנכי אצוך
אל תחת מפניהם פן
אחתך לפניהם ואני הנה
נתתיך היום לעיר מבצר
ולעמוד ברזל ולחמות
נחשת על כל הארץ
למלכי יהודה לשריה
לכהניה ולעם הארץ
ונלחמו אליך ולא יוכלו
לך כי אתך אני נאם יהוה

להצילך
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
הלך וקראת באזני
ירושלם לאמר כה אמר
יהוה זכרתי לך חסד
נעוריך אהבת כלולתיך
לכתך אחרי במדבר
בארץ לא זרועה קדש
ישראל ליהוה ראשית
תבואתה כל אכליו יאשמו
רעה תבא אליהם נאם
יהוה
שמעו דבר יהוה בית
יעקב וכל משפחות בית
ישראל כה אמר יהוה
מה מצאו אבותיכם בי
עול כי רחקו מעלי וילכו
אחרי ההבל ויהבלו ולא
אמרו איה יהוה המעלה
אתנו מארץ מצרים המוליך
אתנו במדבר בארץ ערבה

יו זוגין לית דכותהו ובכל הארץ ואל הארץ בישבה ג כברת ה אל הארץ ליושבה א כל הממלכות הארץ ולעם הארץ ומדלות ה ג
עניי הארץ לאפסי הארץ עממי ואל הארץ לדקע הארץ ועמי הארץ

ושוחה בארץ ציה וצלמות
בארץ לא עבר בה איש
ולא ישב אדם שם ואביא
אתכם אל ארץ הכרמל
לאכל פריה וטובה ותבאו
ותטמאו את ארצי ונחלתי
שמתם לתועבה הכהנים
לא אמרו איה יהוה ותפשי
התורה לא ידעוני והר
והרעים פשעו בי וה
והנביאים נבאו בבעל
ואחרי לא יועילו הלכו
לכן עד אריב אתכם נאם
יהוה ואת בני בניכם
אריב כי עברו איי כתיים
וראו וקדר שלחו והת
והתבוננו מאד וראו הן
היתה כזאת ההימיר גוי
אלהים והמה לא אלהים
ועמי המיר כבודו בלוא
יועיל שמו שמים על זאת

ושערו חרבו מאד נאם
יהוה כי שתים רעות עשה
עמי אתי עזבו מקור מים
חיים לחצב להם בארות
בארת נשברים אשר לא
יכלו המים העבד ישראל
אם יליד בית הוא מדוע
היה לבז עליו ישאגו
כפירים נתנו קולם וישיתו
ארצו לשמה עריו נצתה
מבלי ישב גם בני נף
ותחפנס ירעוך קדקד
הלוא זאת תעשה לך
עזבך את יהוה אלהיך
בעת מוליכך בדרך ועתה
מה לך לדרך מצרים
לשתות מי שחר ומה לך
לדרך אשור לשתות מי
נהר תיסרך רעתך
ומשבותיך תוכחך ודעי
וראי כי רע ומר עזבך

בספ · ב · ג · ר · פ · עוד · ק · גב · דכת · חס · חס · בר · פס

מן · מלין ב · זוגין · תו · ק · פנחס · ק · ג · רפ · ג · רפ

שכוה ל מלין ב זוגין שם שם עור עור חן חן כובא כובא בארת בארת בארות בז ראשי רא לחם לה המונים המו אמה ג מובחר
ערמות ע המרים חמ גבים גבים הנער הנ חו חו חם חם יה יה ברזל בר בא בא בז בז עברו עב אחך ג עליכם על נחלתו חוחי חכמת חכ

נחנח · צא צא · הב הב · ריעיע

את יהוה אלהיך ולא
פחדתי אליך נאם אדני
יהוה צבאות׃ כי מעולם
שברתי עלך נתקתי
מוסרותיך ותאמרי לא
אעבור כי על כל גבעה
גבהה ותחת כל עץ רענן
את צעה זנה׃ ואנכי
נטעתיך שורק כלה זרע
אמת ואיך נהפכת לי סורי
הגפן נכריה׃ כי אם תכבסי
בנתר ותרבי לך ברית
נכתם עונך לפני נאם
אדני יהוה׃ איך תאמרי
לא נטמאתי אחרי ה
הבעלים לא הלכתי ראי
דרכך בגיא דעי מה
עשית בכרה קלה משרכת
דרכיה׃ פרה למד מדבר
באות נפשו שאפה רוח
תאנתה מי ישיבנה כל

מבקשיה לא ייעפו
בחדשה ימצאונה׃ מנעי
רגלך מיחף וגרונך מצמאה
ותאמרי נואש לוא כי
אהבתי זרים ואחריהם
אלך׃ כבשת גנב כי ימצא
כן הובישו בית ישראל
המה מלכיהם שריהם
כהניהם ונביאיהם׃ אמרים
לעץ אבי אתה ולאבן
את ילדתנו כי פנו אלי ע
ערף ולא פנים ובעת רעתם
יאמרו קומה והושיענו׃
ואיה אלהיך אשר עשית
לך יקומו אם יושיעוך
בעת רעתך כי מספר עריך
היו אלהיך יהודה׃
למה תריבו אלי
כלכם פשעתם בי נאם
יהוה׃ לשוא הכיתי את
בניכם מוסר לא לקחו

ח מלין דכת׳ וו בסוף תיב׳ וקרי׳ הי׳ וסימנ׳ להשיבו נפשו ואיו והיו נפקו ונפלו אתעקרו ויתגרו ׃ ט׳ נאם אדני יהוה צבאות
חד מן ד׳ וסימנ׳ תיסרך פחד ידון מה לכם תדכאו׳

אכלה חרבכם נביאיכם
כאריה משחית׃ הדור
אתם ראו דבר יהוה
המדבר הייתי לישראל
אם ארץ מאפליה מדוע
אמרו עמי רדנו לוא נבוא
עוד אליך׃ התשכח בתולה
עדיה כלה קשריה ע
ועמי שכחוני ימים אין
מספר׃ מה תיטבי דרכך
לבקש אהבה לכן גם את
הרעות למדתי את דרכיך׃
גם בכנפיך נמצאו דם
נפשות אביונים נקיים לא
במחתרת מצאתים כי על
כל אלה׃ ותאמרי כי נקיתי
אך שב אפו ממני הנני
נשפט אותך על אמרך
לא חטאתי׃ מה תזלי מאד
לשנות את דרכך גם
ממצרים תבשי כאשר

בשת מאשור׃ גם מאת
זה תצאי וידיך על ראשך
כי מאס יהוה במבטחיך
ולא תצליחי להם׃ לאמר
הן ישלח איש את אשתו
והלכה מאתו והיתה
לאיש אחר הישוב אליה
עוד הלוא חנוף תחנף
הארץ ההיא ואת זנית
רעים רבים ושוב אלי
נאם יהוה׃ שאי עיניך
על שפים וראי איפה
לא שגלת על דרכים
ישבת להם כערבי במדבר
ותחניפי ארץ בזנותיך
וברעתך׃ וימנעו רבבים
ומלקוש לוא היה ומצח
אשה זונה היה לך מאנת
הכלם׃ הלוא מעתה
קראתי לי אבי אלוף
נערי אתה׃ הינטר לעולם

חד מן ה׳ זוגין חד לשון זכר וחד לשון נקבה׃ וינך וינך הלליך הלליך תפיך תפיך שוליך שוליך ואבדתיך ואבדתיך שמניך
שמניך ואכלתיך ואכלתיך בכנפיך בכנפיך׃...

אם ישמר לנצח הנה
דברתי ותעשי הרעות
ותוכל׃
ויאמר יהוה אלי בימי
יאשיהו המלך הראית
אשר עשתה משבה
ישראל הלכה היא על
כל הר גבה ואל תחת כל
עץ רענן ותזני שם ואמר
אחרי עשותה את כל
אלה אלי תשוב ולא שבה
ותראה בגודה אחותה
יהודה וארא כי על כל
ארות אשר נאפה משבה
ישראל שלחתיה ואתן
את ספר כריתתיה אליה
ולא יראה בגדה יהודה
אחותה ותלך ותזן גם
היא והיה מקל זנותה
ותחנף את הארץ ותנאף
את האבן ואת העץ וגם

בכל זאת לא שבה אלי
בגודה אחותה יהודה בכל
לבה כי אם בשקר נאם
יהוה ויאמר יהוה אלי
צדקה נפשה משבה
ישראל מבגדה יהודה
הלך וקראת את הדברים
האלה צפונה ואמרת
שובה משבה ישראל נאם
יהוה לוא אפיל פני בכם
כי חסיד אני נאם יהוה
לא אטור לעולם אך
דעי עונך כי ביהוה אלהיך
פשעת ותפזרי את דרכיך
לזרים תחת כל עץ רענן
ובקולי לא שמעתם נאם
יהוה שובו בנים שובבים
נאם יהוה כי אנכי בעלתי
בכם ולקחתי אתכם אחד
מעיר ושנים ממשפחה
והבאתי אתכם ציון ונתתי

שטה בל חד וחד לית זוגה וה צדוקי והצדקתיו צדקו צדקו מצדוקו ומצדוקי צדקה צדקה צדקך צדקה צדקה׃ ססססס כ׳ כתבין ה׳ בסוף
תיב ולא קר וסימנ׳ ואראה ואבאה אריה האריה רעה הרעה באה ובאה קוה וקוה יקוה תראה נמצאה דזאתה יעשה אלה
פקחה הרבה ורעה אחביה יודה

לכם רעים כלבי ורעו
אתכם דעה והשכיל:
והיה כי תרבו ופריתם
בארץ בימים ההמה נאם
יהוה לא יאמרו עוד
ארון ברית יהוה ולא יעלה
על לב ולא יזכרו בו ולא
יפקדו ולא יעשה עוד:
בעת ההיא יקראו לירושלם
כסא יהוה ונקוו אליה
כל הגוים לשם יהוה
לירושלם ולא ילכו עוד
אחרי שררות לבם הרע:

בימים ההמה ילכו בית
יהודה על בית ישראל
ויבאו יחדו מארץ צפון
על הארץ אשר הנחלתי
את אבותיכם: ואנכי
אמרתי איך אשיתך
בבנים ואתן לך ארץ
חמדה נחלת צבי צבאות
גוים ואמר אבי תקראו
לי ומאחרי לא תשובו אכן
בגדה אשה מרעה כן
בגדתם בי בית ישראל
נאם יהוה: קול על שפיים
נשמע בכי תחנוני בני
ישראל כי העוו את דרכם
שכחו את יהוה אלהיהם:
שובו בנים שובבים ארפה
משובתיכם הננו אתנו
לך כי אתה יהוה אלהינו:
אכן לשקר מגבעות ה
המון הרים אכן ביהוה
אלהינו תשועת ישראל:
והבשת אכלה את יגיע
אבותינו מנעורינו את
צאנם ואת בקרם את
בניהם ואת בנותיהם:
נשכבה בבשתנו ותכסנו
כלמתנו כי ליהוה אלהינו

בימים ההמה חד מן ט׳ וסימנ׳ כי תרבו ושל׳ אעשה אתכם יבואו יבקש אשפך אשיב יחזקן ראיתי ביהודה. ושצ׳ בימים ההם:
ואנכי חד מן ט׳ ר״פ וסימנהון בחד כי פנה לא חטאתי היום רגע לקבץ תולעת בבנים: וכל תריעשרה ראשי פסוקין ד׳ כוו ואנכי:

חטאנו אנחנו ואבותינו
מנעורינו ועד היום הזה
ולא שמענו בקול יהוה
אלהינו׃ אם תשוב ישראל
נאם יהוה אלי תשוב
ואם תסיר שקוציך מפני
ולא תנוד׃ ונשבעת חי
יהוה באמת במשפט
ובצדקה והתברכו בו
גוים ובו יתהללו׃ כי
כה אמר יהוה לאיש
יהודה ולירושלם נירו
לכם ניר ואל תזרעו אל
קוצים׃ המלו ליהוה והסרו
ערלות לבבכם איש
יהודה וישבי ירושלם
פן תצא כאש חמתי
ובערה ואין מכבה מפני
רע מעלליכם׃ הגידו
ביהודה ובירושלם השמ
השמיעו ואמרו ותקעו

שופר בארץ קראו מלאו
ואמרו האספו ונבואה
אל ערי המבצר׃ שאו נס
ציונה העיזו אל תעמדו
כי רעה אנכי מביא מצפון
ושבר גדול׃ עלה אריה
מסבכו ומשחית גוים
נסע יצא ממקמו לשום
ארצך לשמה עריך
תצינה מאין יושב׃ על
זאת חגרו שקים ספדו
והילילו כי לא שב חרון
אף יהוה ממנו׃
והיה ביום ההוא נאם
יהוה יאבד לב המלך
ולב השרים ונשמו הכהנים
והנבאים יתמהו׃ ואמר
אהה אדני יהוה אכן
השא השאת לעם הזה
ולירושלם לאמר שלום
יהיה לכם ונגעה חרב

אם חד מן י״ד ר״ פ׳ בשמואל וירמיה וסימנ׳ יחטא דמו להלחם תיראו אם כה פקוד עוננו ימושו תשבו יסתר יצאתי תשוב טוב בעדים׃ אנכי מביא חד מן ד׳ וסימנ׳ שאו נס שמעי הארץ כאשר הבאתי ככה תשקע׃ בספ׳

עד הנפש׃ בעת ההיא
יאמר לעם הזה ולירושלם
רוח צח שפים במדבר
דרך בת עמי לוא לזרות
ולוא להבר׃ רוח מלא
מאלה יבוא לי עתה גם
אני אדבר משפטים א
אותם׃ הנה כעננים יעלה
וכסופה מרכבותיו קלו
מנשרים סוסיו אוי לנו
כי שדדנו׃ כבסי מרעה
לבך ירושלם למען
תושעי עד מתי תלין
בקרבך מחשבות אונך׃
כי קול מגיד מדן ומשמיע
און מהר אפרים׃ הזכירו
לגוים הנה השמיעו על
ירושלם נצרים באים
מארץ המרחק ויתנו
על ערי יהודה קולם׃ כ
כשמרי שדי היו עליה

מסביב כי אתי מרתה
נאם יהוה׃ דרכך ומעלליך
עשו אלה לך זאת רעתך
כי מר כי נגע עד לבך׃

מעי מעי אחולה קירות
לבי המה לי לבי לא א
אחרש כי קול שופר
שמעתי נפשי תרועת
מלחמה׃ שבר על שבר
נקרא כי שדדה כל הארץ
פתאם שדדו אהלי רגע
יריעתי׃ עד מתי אראה
נס אשמעה קול שופר׃

כי אויל עמי אותי לא י
ידעו בנים סכלים המה
ולא נבונים המה חכמים
המה להרע ולהיטיב
לא ידעו׃ ראיתי את הארץ
והנה תהו ובהו ואל השמים

ראה ראי׃ ורכבה רומי׃ מלכה מלכי׃ מדוה מדוי׃ בוזה בוזי׃ הי ביוד׃ ויוד כדי׃ הלין ה׳ זוגין מן ב ב כל חד וחד׃ חד בהי וחד ביוד וסימנ׃ רחמו רומיו לקחו ומדוו ומתבוו׃ ויכשילוהו והקרוב׃ מקול בני אפרים׃ חללני לכן תן׃ והשיב והסיר׃ שמרבן יככר׃

ואין אורם ראיתי ההרים
והנה רעשים וכל הגבעות
התקלקלו ראיתי והנה
אין האדם וכל עוף
השמים נדדו ראיתי והנה
הכרמל המדבר וכל
עריו נתצו מפני יהוה
מפני חרון אפו כי
כה אמר יהוה שממה
תהיה כל הארץ וכלה
לא אעשה על זאת
תאבל הארץ וקדרו
השמים ממעל על כי
דברתי זמתי ולא נחמתי
ולא אשוב ממנה מקול
פרש ורמה קשת ברחת
כל העיר באו בעבים
ובכפים עלו כל העיר
עזובה ואין יושב בהן
איש ואתי שדוד מה
תעשי כי תלבשי שני כי

תעדי עדי זהב כי תקרעי
בפוך עיניך לשוא תתיפי
מאסו בך עגבים נפשך
יבקשו כי קול כחולה
שמעתי צרה כמבכירה
קול בת ציון תתיפח תפרש
כפיה אוי נא לי כי עיפה
נפשי להרגים
שוטטו בחוצות ירושלם
וראו נא ודעו ובקשו
ברחובותיה אם תמצאו
איש אם יש עשה משפט
מבקש אמונה ואסלח
לה ואם חי יהוה יאמרו
אכן לשקר ישבעו יהוה
עיניך הלוא לאמונה
הכיתה אתם ולא חלו
כליתם מאנו קחת מוסר
חזקו פניהם מסלע מאנו
לשוב ואני אמרתי אך
דלים הם נואלו כי לא

אתם חד פו יו חס בס וסימנ הכיתה אותם למרת הפיצתם אקבץ את ירושלם וצוית תפי פקדי קוליה ותקרא ולדר ותכבשו ואביא כפגש זכר׃ וישׂ מל

ידעו דרך יהוה משפט
אלהיהם׃ אלכה לי אל
הגדלים ואדברה אותם
כי המה ידעו דרך יהוה
משפט אלהיהם אך
המה שברו על נתקו
מוסרות׃ על כן הכם אריה
מיער זאב ערבות יש
ישדדם נמר שקד על
עריהם כל היוצא מהנה
יטרף כי רבו פשעיהם
עצמו משבותיהם׃ אי
לזאת אסלוח לך בניך
עזבוני וישבעו בלא
אלהים ואשבע אותם
וינאפו ובית זונה יתגודדו׃
סוסים מיזנים משכים
היו איש אל אשת רעהו
יצהלו׃ העל אלה לוא
אפקד נאם יהוה ואם
בגוי אשר כזה לא תתנקם

נפשי׃ עלו
בשרותיה ושחתו וכלה
אל תעשו הסירו נטישותיה
כי לוא ליהוה המה׃ כי
בגוד בגדו בי בית ישראל
ובית יהודה נאם יהוה׃
כחשו ביהוה ויאמרו לוא
הוא ולא תבוא עלינו
רעה וחרב ורעב לוא
נראה׃ והנביאים יהיו
לרוח והדבר אין בהם
כה יעשה להם׃
לכן כה אמר יהוה
אלהי צבאות יען דברכם
את הדבר הזה הנני נתן
דברי בפיך לאש והעם
הזה עצים ואכלתם׃ הנני
מביא עליכם גוי ממרחק
בית ישראל נאם יהוה
גוי איתן הוא גוי מעולם
הוא גוי לא תדע לשנו

ולא תשמע מה ידבר
אשפתו כקבר פתוח כלם
גבורים ואכל קצירך
ולחמך יאכלו בניך
ובנותיך יאכל צאנך
ובקרך יאכל גפנך
ותאנתך ירשש ערי
מבצריך אשר אתה בטח
בהנה בחרב וגם בימים
ההמה נאם יהוה לא
אעשה אתכם כלה והיה
כי תאמרו תחת מה עשה
יהוה אלהינו לנו את כל
אלה ואמרת אליהם
כאשר עזבתם אותי
ותעבדו אלהי נכר בארצכם
כן תעבדו זרים בארץ
לא לכם הגידו
זאת בבית יעקב והשמיעוה
ביהודה לאמר שמעו נא
זאת עם סכל ואין לב

עינים להם ולא יראו
אזנים להם ולא ישמעו
האותי לא תיראו נאם
יהוה אם מפני לא תחילו
אשר שמתי חול גבול לים
חק עולם ולא יעברנהו
ויתגעשו ולא יוכלו והמו
גליו ולא יעברנהו ולעם
הזה היה לב סורר ומורה
סרו וילכו ולא אמרו
בלבבם נירא נא את יהוה
אלהינו הנתן גשם וירה
ומלקוש בעתו שבעת
חקות קציר ישמר לנו
עונותיכם הטו אלה
וחטאותיכם מנעו הטוב
מכם כי נמצאו בעמי
רשעים ישור כשך יקושים
הציבו משחית אנשים
ילכדו ככלוב מלא עוף
כן בתיהם מלאים מרמה

אריקמ בהדרי והראה הררי ויעברו וורדמם וריפת ויראה ורוממתי ואורך זרח יעבר יריח יעערו יתגוררו יסערנו ישור וישורר
כמספר לריב למאור לצור לתורה מדור מעצר מצור מעבירים עורינו פטרת פרעהו פרח פרח ויפרו צר ערכתה שחרו תרוץ תצור

על כן גדלו ויעשירו׃ שמנו
עשתו גם עברו דברי רע
דין לא דנו דין יתום ויצליחו
ומשפט אביונים לא שפטו
העל אלה לא אפקד נאם
יהוה אם בגוי אשר כזה
לא תתנקם נפשי׃
שמה ושערורה נהיתה
בארץ׃ הנבאים נבאו
בשקר והכהנים ירדו על
ידיהם ועמי אהבו כן ומה
תעשו לאחריתה׃ העזו
בני בנימן מקרב ירושלם
ובתקוע תקעו שופר ועל
בית הכרם שאו משאת
כי רעה נשקפה מצפון
ושבר גדול׃ הנוה והמענגה
דמיתי בת ציון׃ אליה יבאו
רעים ועדריהם תקעו
עליה אהלים סביב רעו
איש את ידו׃ קדשו עליה

מלחמה קומו ונעלה
בצהרים אוי לנו כי פנה
היום כי ינטו צללי ערב׃
קומו ונעלה בלילה ונשחיתה
ארמנותיה׃ כי
כה אמר יהוה צבאות
כרתו עצה ושפכו על
ירושלם סללה היא
העיר הפקד כלה עשק
בקרבה׃ כהקיר בור
מימיה כן הקרה רעתה
חמס ושד ישמע בה על
פני תמיד חלי ומכה׃ הוסרי
ירושלם פן תקע נפשי
ממך פן אשימך שממה
ארץ לוא נושבה׃
כה אמר יהוה צבאות
עולל יעוללו כגפן שארית
ישראל השב ידך כבוצר
על סלסלות׃ על מי א
אדברה ואעידה וישמעו

אלפבית מן חד חד ב׳ בריש תיבותא. באחבת ל׳ כבקר ל׳ כגאון ל׳ כדברי ל׳ כהקיר ל׳ כוסה ל׳ כזאת ל׳ כחסד ל׳ כטהרת ל׳ כיקר ל׳
בכיור כליל במלחמה כנשך כספר כעמי כפרעה כצאתי כקבר כראשון כשבת בתרין חלין כל חד וחד לית דכותיה בבאה׃ ס״ס

הנה ערלה אזנם ולא
יוכלו להקשיב הנה דבר
יהוה היה להם לחרפה
לא יחפצו בו ואת חמת
יהוה מלאתי נלאיתי הכיל
שפך על עולל בחוץ ועל
סוד בחורים יחדו כי גם
איש עם אשה ילכדו זקן
עם מלא ימים ונסבו ב
בתיהם לאחרים שדות
ונשים יחדו כי אטה את
ידי על ישבי הארץ נאם
יהוה כי מקטנם ועד
גדולם כלו בוצע בצע
ומנביא ועד כהן כלו עשה
שקר וירפאו את שבר
עמי על נקלה לאמר
שלום שלום ואין שלום
הבישו כי תועבה עשו גם
בוש לא יבושו גם הכלים
לא ידעו לכן יפלו בנפלים

בעת פקדתים יכשלו
אמר יהוה כה
אמר יהוה עמדו על
דרכים וראו ושאלו
לנתבות עולם אי זה דרך
הטוב ולכו בה ומצאו מ
מרגוע לנפשכם ויאמרו
לא נלך והקמתי עליכם
צפים הקשיבו לקול שופר
ויאמרו לא נקשיב לכן
שמעו הגוים ודעי עדה
את אשר בם שמעי הארץ
הנה אנכי מביא רעה אל
העם הזה פרי מחשבותם
כי על דברי לא הקשיבו
ותורתי וימאסו בה למה
זה לי לבונה משבא תבוא
וקנה הטוב מארץ מרחק
עלותיכם לא לרצון
וזבחיכם לא ערבו לי לכן
כה אמר יהוה הנני נתן

יכלו חד מן ו׳ וסימנ׳ לקום אמחצם ויהונתן צופין ונלחמו ונלחמו אדברה מביא זנח נעו כים: שלום שלום חד מזה וסימנהון
וירפאו וירפו תעיר ורפאתיו ורוח: אנכי מביא חד מן ד׳ בס׳ וסימנ׳ שאו נס שמעי הארץ באשר הבאתי ככה תשקע:

אל העם הזה מכשלים
וכשלו בם אבות ובנים
יחדו שכן ורעו ואבדו:
כה אמר יהוה
הנה עם בא מארץ צפון
וגוי גדול יעור מירכתי
ארץ: קשת וכידון יחזיקו
אכזרי הוא ולא ירחמו
קולם כים יהמה ועל
סוסים ירכבו ערוך
כאיש למלחמה עליך
בת ציון: שמענו את שמעו
רפו ידינו צרה החזיקתנו
חיל כיולדה: אל תצאי
השדה ובדרך אל תלכי
כי חרב לאויב מגור מס
סביב: בת עמי חגרי שק
והתפלשי באפר אבל
יחיד עשי לך מספד
תמרורים כי פתאם יבוא
השדד עלינו: בחון נתתיך

בעמי מבצר ותדע ובחנת
את דרכם: כלם סרי ס
סוררים הלכי רכיל נחשת
וברזל כלם משחיתים
המה: נחר מפח מאשתם
עפרת לשוא צרף צרוף
ורעים לא נתקו: כסף
נמאס קראו להם כי
מאס יהוה בהם:
הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה לאמר:
עמד בשער בית יהוה
וקראת שם את הדבר
הזה ואמרת שמעו דבר
יהוה כל יהודה הבאים
בשערים האלה להשתחות
ליהוה: כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
היטיבו דרכיכם ומעלליכם
ואשכנה אתכם במקום
הזה: אל תבטחו לכם אל

בגי מזה כסיה אשדת מלכם מאשתם והנחו מהם חלכאים ישימות המפרועים מנסערה לבעמוני שיניהם וחבירו חלון בת א א
וקי ב ב: עקוף חד מן ד׳ וסימנהון כאיש כאיש ושלחן מאתכול:

דברי השקר לאמר ה
היכל יהוה היכל יהוה
היכל יהוה המה כי אם
היטיב תיטיבו את דרכיכם
ואת מעלליכם אם עשו
תעשו משפט בין איש
ובין רעהו גר יתום ואלמנה
לא תעשקו ודם נקי אל
תשפכו במקום הזה
ואחרי אלהים אחרים
לא תלכו לרע לכם ושכנתי
אתכם במקום הזה בא
בארץ אשר נתתי לאבותיכם
למן עולם ועד עולם הנה
אתם בטחים לכם על
דברי השקר לבלתי הועיל
הגנב רצח ונאף והשבע
לשקר וקטר לבעל והלך
אחרי אלהים אחרים
אשר לא ידעתם ובאתם
ועמדתם לפני בבית הזה

אשר נקרא שמי עליו
ואמרתם נצלנו למען
עשות את כל התועבות
האלה המערת פריצים
היה הבית הזה אשר
נקרא שמי עליו בעיניכם
גם אנכי הנה ראיתי נאם
יהוה כי לכו
נא אל מקומי אשר בשילו
אשר שכנתי שמי שם
בראשונה וראו את אשר
עשיתי לו מפני רעת עמי
ישראל ועתה יען עשותכם
את כל המעשים האלה
נאם יהוה ואדבר אליכם
השכם ודבר ולא שמעתם
ואקרא אתכם ולא עניתם
ועשיתי לבית אשר נקרא
שמי עליו אשר אתם
בטחים בו ולמקום אשר
נתתי לכם ולאבותיכם

אלפבית מן חד חד רפי ופתח האלהי הבת הגנב הדרכי ההמיר חנות חזכיר החייתם הטובים היום הכלב הליה המלך הנמצא הסכת העבדי הפנו הצאן הקץ הראש השמרים התרים: כל חד וחד לית דכותיה בתמחא ה בריש מלתא:

כאשר עשיתי לשלו׃
והשלכתי אתכם מעל
פני כאשר השלכתי את
כל אחיכם את כל זרע
אפרים׃
ואתה אל תתפלל בעד
העם הזה ואל תשא בעדם
רנה ותפלה ואל תפגע בי
כי אינני שמע אתך׃ הא
האינך ראה מה המה
עשים בערי יהודה ובחצות
ירושלם׃ הבנים מלקטים
עצים והאבות מבערים
את האש והנשים לשות
בצק לעשות כונים למלכת
השמים והסך נסכים
לאלהים אחרים למען
הכעסני׃ האתי הם מ
מכעסים נאם יהוה הלוא
אתם למען בשת פניהם׃
לכן כה אמר אדני יהוה

הנה אפי וחמתי נתכת אל
המקום הזה על האדם
ועל הבהמה ועל עץ השדה
ועל פרי האדמה ובערה
ולא תכבה׃ כה
אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל עלותיכם ספו על
זבחיכם ואכלו בשר׃ כי
לא דברתי את אבותיכם
ולא צויתים ביום הוציא
אותם מארץ מצרים על
דברי עולה וזבח׃ כי אם
את הדבר הזה צויתי
אותם לאמר שמעו בקולי
והייתי לכם לאלהים ואתם
תהיו לי לעם והלכתם
בכל הדרך אשר אצוה
אתכם למען ייטב לכם׃
ולא שמעו ולא הטו את
אזנם וילכו במעצות
בשררות לבם הרע ויהיו

חד מן יב דחסרין יוד בסי תיבו וקר׃ וסימנ׳ ישבדוד בניתי מעלו ידו אלהי הוציא ועשיתי עלו וצפו ודעתי ודעתי ראשי׃ סס

לאחור ולא לפנים׃ למן
היום אשר יצאו אבותיכם
מארץ מצרים עד היום
הזה ואשלח אליכם את
כל עבדי הנביאים יום
השכם ושלח׃ ולוא שמעו
אלי ולא הטו את אזנם
ויקשו את ערפם הרעו
מאבותם׃ ודברת אליהם
את כל הדברים האלה
ולא ישמעו אליך וקראת
אליהם ולא יענוכה׃ ע
ואמרת אליהם זה הגוי
אשר לוא שמעו בקול
יהוה אלהיו ולא לקחו
מוסר אבדה האמונה
ונכרתה מפיהם׃
גזי נזרך והשליכי
ושאי על שפים קינה כי
מאס יהוה ויטש את דור
עברתו׃ כי עשו בני יהודה

הרע בעיני נאם יהוה
שמו שקוציהם בבית
אשר נקרא שמי עליו
לטמאו׃ ובנו במות התפת
אשר בגיא בן הנם לשרף
את בניהם ואת בנתיהם
באש אשר לא צויתי ולא
עלתה על לבי׃ לכן
הנה ימים באים נאם יהוה
ולא יאמר עוד התפת
וגיא בן הנם כי אם גיא
ההרגה וקברו בתפת מאין
מקום׃ והיתה נבלת העם
הזה למאכל לעוף השמים
ולבהמת הארץ ואין
מחריד׃ והשבתי מערי
יהודה ומחצות ירושלם
קול ששון וקול שמחה
קול חתן וקול כלה כי
לחרבה תהיה הארץ׃
בעת ההיא נאם יהוה

ל רפ׳ · מל׳ · לה · מל׳ · מל׳ · מל׳ · בע · לה · מל׳ · מל׳ · כול · חס׳

הו׳
כנמרך
היום
עוד
בספר
כעת
ולציון
לעסהוה
עוד
התפת
שוע
עזובה
שנבת
מספר
שנבת

כ׳ מלין הי בס׳ תיב׳ וגבה ירכה ככה כמכה אותכה עמכה בכה יפיאכה יעצרכה חנכה יענוכה בשככה הראותכה
כחכה תנצרכה לחלכה הלכה כפכה בכה יברכוכה׃

ויציאו את עצמות מלכי
יהודה ואת עצמות שריו
ואת עצמות הכהנים ואת
עצמות הנביאים ואת
עצמות יושבי ירושלם
מקבריהם: ושטחום
לשמש ולירח ולכל צבא
השמים אשר אהבום
ואשר עבדום ואשר הלכו
אחריהם ואשר דרשום
ואשר השתחוו להם לא
יאספו ולא יקברו לדמן
על פני האדמה יהיו:
ונבחר מות מחיים לכל
השארית הנשארים מן
המשפחה הרעה הזאת
בכל המקמות הנשארים
אשר הדחתים שם נאם
יהוה צבאות: ואמרת
אליהם כה אמר יהוה
היפלו ולא יקומו אם ישוב

ולא ישוב: מדוע שובבה
העם הזה ירושלם משבה
נצחת החזיקו בתרמות
מאנו לשוב: הקשבתי
ואשמע לוא כן ידברו אין
איש נחם על רעתו לאמר
מה עשיתי כלה שב
במרוצתם כסוס שוטף
במלחמה: גם חסידה
בשמים ידעה מועדיה
ותר וסוס ועגור שמרו
את עת באנה ועמי לא
ידעו את משפט יהוה:
איכה תאמרו חכמים
אנחנו ותורת יהוה אתנו
אכן הנה לשקר עשה
עט שקר ספרים: הבישו
חכמים חתו וילכדו הנה
בדבר יהוה מאסו וחכמת
מה להם: לכן
אתן את נשיהם לאחרים

בדבר יהוה חד כן ח׳ וסימנהון מלכא מאס בחבריה ואתגלי בשמיא: וכל ענינא דנביא אחר זקן כון במא ויתהון כדבר יי׳: ט ט :
כה אמר יי׳ חד מן ד׳ בספ׳ וסימנ׳ היפלו ממלא בתורתו הנני נתן:

שדותיהם ליורשים כי
מקטן ועד גדול כלה
בצע בצע מנביא ועד
כהן כלה עשה שקר
וירפו את שבר בת עמי
על נקלה לאמר שלום
שלום ואין שלום הבישו
כי תועבה עשו גם בוש
לא יבשו והכלם לא
ידעו לכן יפלו בנפלים
בעת פקדתם יכשלו אמר
יהוה
אסף אסיפם נאם יהוה
אין ענבים בגפן ואין
תאנים בתאנה והעלה
נבל ואתן להם יעברום
על מה אנחנו ישבים
האספו ונבוא אל ערי
המבצר ונדמה שם כי
יהוה אלהינו הדמנו
וישקנו מי ראש כי חטאנו

ליהוה קוה לשלום ואין
טוב לעת מרפא והנה
בעתה מדן נשמע נחרת
סוסיו מקול מצהלות
אביריו רעשה כל הארץ
ויבואו ויאכלו ארץ ומ
ומלואה עיר וישבי בה
כי הנני משלח
בכם נחשים צפענים אשר
אין להם לחש ונשכו
אתכם נאם יהוה
מבליגיתי עלי יגון
עלי לבי דוי הנה קול
שועת בת עמי מארץ
מרחקים היהוה אין בציון
אם מלכה אין בה מדוע
הכעסוני בפסליהם ב
בהבלי נכר עבר קציר
כלה קיץ ואנחנו לוא נושענו
על שבר בת עמי השברתי
קדרתי שמה החזקתני

ה̇ מלין תילגש בטעם ממו שבתיכם ההרותיה מבליגתי גלודכם תועבותיכם למכראשנה ונלובותיך שהם: כל חד וחד בתרין טעמין לית דכו:

הצרי אין בגלעד אם רפא
אין שם כי מדוע לא עלתה
ארכת בת עמי מי
יתן ראשי מים ועיני מקור
דמעה ואבכה יומם ולילה
את חללי בת עמי מי יתנני
במדבר מלון ארחים
ואעזבה את עמי ואלכה
מאתם כי כלם מנאפים
עצרת בגדים וידרכו את
לשונם קשתם שקר ולא
לאמונה גברו בארץ כי
מרעה אל רעה יצאו
ואתי לא ידעו נאם יהוה
איש מרעהו השמרו ועל
כל אח אל תבטחו כי כל
אח עקוב יעקב וכל רע
רכיל יהלך ואיש ברעהו
יהתלו ואמת לא ידברו
למדו לשונם דבר שקר
העוה נלאו שבתך בתוך

מרמה במרמה מאנו דעת
אותי נאם יהוה
לכן כה אמר יהוה
צבאות הנני צורפם
ובחנתים כי איך אעשה
מפני בת עמי חץ שוחט
לשונם מרמה דבר בפיו
שלום את רעהו ידבר
ובקרבו ישים ארבו העל
אלה לא אפקד בם נאם
יהוה אם בגוי אשר כזה
לא תתנקם נפשי
על ההרים אשא בכי ונהי
ועל נאות מדבר קינה כי
נצתו מבלי איש עבר ולא
שמעו קול מקנה מעוף
השמים ועד בהמה נדדו
הלכו ונתתי את ירושלם
לגלים מעון תנים ואת ערי
יהודה אתן שממה מבלי
יושב מי האיש החכם

יצאו חד מן ח׳ בתרין קמצ׳ וסימנ׳ והאנשים לשלום למלחמ׳ ב׳ בפס׳ וממי וידרכו האש ופארנו והעם:
ויבן חד מן ג׳ רפ׳ וסימנ׳ מי האיש מי חכם ושב׳

ויבן את זאת ואשר דבר
פי יהוה אליו ויגדה על
מה אבדה הארץ נצתה
כמדבר מבלי עבר׃
ויאמר יהוה על עזבם
את תורתי אשר נתתי
לפניהם ולא שמעו בקולי
ולא הלכו בה׃ וילכו אחרי
שררות לבם ואחרי
הבעלים אשר למדום
אבותם׃ לכן
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני מ
מאכילם את העם הזה
לענה והשקיתים מי
ראש׃ והפצותים בגוים
אשר לא ידעו המה
ואבותם ושלחתי אחריהם
את החרב עד כלותי
אותם׃
כה אמר יהוה צבאות

התבוננו וקראו למקוננות
ותבואינה ואל החכמות
שלחו ותבואנה׃ ותמהרנה
ותשנה עלינו נהי ותרדנה
עינינו דמעה ועפעפינו
יזלו מים׃ כי קול נהי נ
נשמע מציון איך שדדנו
בשנו מאד כי עזבנו ארץ
כי השליכו משכנותינו׃
כי שמענה נשים
דבר יהוה ותקח אזנכם
דבר פיו ולמדנה בנותיכם
נהי ואשה רעותה קינה׃
כי עלה מות בחלונינו בא
בארמנותינו להכרית
עולל מחוץ בחורים
מרחבות׃ דבר כה נאם
יהוה ונפלה נבלת האדם
כדמן על פני השדה
וכעמיר מאחרי הקצר
ואין מאסף׃

שטה כל חד וחד לית זוגין בלקיחה ותקח והקח הלקח ולקחו ויקח ואקח יקח תלקח לקחת אקח ואקח מלקוחי קחנה קחתך לקוחים ולקחו אלקח׃ ס

כה אמר יהוה
אל יתהלל חכם בחכמתו
ואל יתהלל הגבור בגבורתו
ואל יתהלל עשיר בעשרו
כי אם בזאת יתהלל ה
המתהלל השכל וידע
אותי כי אני יהוה עשה
חסד ומשפט וצדקה
בארץ כי באלה חפצתי
נאם יהוה׃ הנה
ימים באים נאם יהוה
ופקדתי על כל מול
בערלה׃ על מצרים ועל
יהודה ועל אדום ועל בני
עמון ועל מואב ועל כל קצוצי פאה
הישבים במדבר כי כל
הגוים ערלים וכל בית
ישראל ערלי לב׃
שמעו את הדבר אשר
דבר יהוה עליכם בית
ישראל׃ כה אמר יהוה

אל דרך הגוים אל תלמדו
ומאתות השמים אל תחתו
כי יחתו הגוים מהמה׃ כי
חקות העמים הבל הוא
כי עץ מיער כרתו מעשה
ידי חרש במעצד׃ בכסף
ובזהב ייפהו במסמרות
ובמקבות יחזקום ולא
יפיק׃ כתמר מקשה המה
ולא ידברו נשוא ינשאו כי
לא יצעדו אל תיראו מהם
כי לא ירעו וגם היטיב
אין אותם׃ מאין
כמוך יהוה גדול אתה
וגדול שמך בגבורה׃ מי
לא יראך מלך הגוים כי
לך יאתה כי בכל חכמי
הגוים ובכל מלכותם מאין
כמוך׃ ובאחת יבערו
ויכסלו מוסר הבלים עץ
הוא׃ כסף מרקע מתרשיש

Marginal notes: אל יתהלל ג׳ · ב׳ · בארץ · עשה · ועל · בפס׳ · קדים · קרחי · מחמד · לחמוד · כהמד · סימן · בריל · וח׳ · תחת · תמר · יב · פת׳ · וכל · דסמ׳ · לאדב

מוסר יב׳ פת׳ וסימנ׳ ובחכמתו ובגבורתו ובאחת מאהביך מלכים כלמתי השכל שמעו והקשיבו ובעבס ינאץ עווה לין וכל דסמיך לאדניה כה׳
וגדול חד מן ח׳ וסימנ׳ שכור וגדעו כמוך חפשי וילך וחברו פרדי וחברו.

יובא וזהב מאופז מעשה
חרש וידי צורף תכלת
וארגמן לבושם מעשה
חכמים כלם׃ ויהוה אלהים
אמת הוא אלהים חיים
ומלך עולם מקצפו תרעש
הארץ ולא יכלו גוים
זעמו׃ כדנה
תאמרון להום אלהיא
די שמיא וארקא לא
עבדו יאבדו מארעא
ומן תחות שמיא אלה׃
עשה ארץ בכחו
מכין תבל בחכמתו וב
ובתבונתו נטה שמים׃
לקול תתו המון מים
בשמים ויעלה נשאים
מקצה הארץ ברקים
למטר עשה ויוצא רוח
מאצרתיו׃ נבער כל אדם
מדעת הביש כל צורף

ד׳ · ד׳ · ב׳ · ל׳ בנביי וכל עזרא · ב׳ · מ׳ · ב׳ ומדוד מסעדין · ח׳ · ד׳ · פ׳ · ד׳ בעוני · ג׳ דחס · ח׳ דחאין

מפסל כי שקר נסכו ולא
רוח בם׃ הבל המה מעשה
תעתעים בעת פקדתם
יאבדו׃ לא כאלה חלק
יעקב כי יוצר הכל הוא
וישראל שבט נחלתו יהוה
צבאות שמו׃ אספי
מארץ כנעתך ישבתי
במצור׃ כי כה אמר יהוה
הנני קולע את יושבי הארץ
בפעם הזאת והצרותי להם
למען ימצאו׃ אוי לי
על שברי נחלה מכתי ואני
אמרתי אך זה חלי ואשאנו׃
אהלי שדד וכל מיתרי
נתקו בני יצאני ואינם אין
נטה עוד אהלי ומקים
יריעותי׃ כי נבערו הרעים
ואת יהוה לא דרשו על
כן לא השכילו וכל מרעיתם
נפוצה׃

ל׳ חס׳ · ל׳ · ל׳ וי׳ל׳ן · ב׳ · ל׳ ומלא בית · ל׳ וחס

אלפבית מן חד וחד חד א׳ וחד וא׳ אשאנו ואשאנו ל׳ בוין ובוין ל׳ גלתה וגל׳ דמה ודמהל׳ חקר וח ל׳ חדל וח׳ החוקי וחל׳ טה וטחל׳
ידל וידל כפר וכפר לחשך ול׳ מך ומך נרמה ונ׳ ספר וספר עריחם וע׳ קובע וק׳ רוק ודוק שפך וש תורודם ות׳ חלין כלחוח ליתרב׃

קול שמועה הנה באה
ורעש גדול מארץ צפון
לשום את ערי יהודה
שממה מעון תנים׃
ידעתי יהוה כי לא
לאדם דרכו לא לאיש
הלך והכין את צעדו׃
יסרני יהוה אך במשפט
אל באפך פן תמעטני׃
שפך חמתך על הגוים
אשר לא ידעוך ועל
משפחות אשר בשמך
לא קראו כי אכלו את
יעקב ואכלהו ויכלהו ואת
נוהו השמו׃
הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה לאמר׃
שמעו את דברי הברית
הזאת ודברתם אל איש
יהודה ועל ישבי ירושלם׃
ואמרת אליהם כה אמר

יהוה אלהי ישראל ארור
האיש אשר לא ישמע
את דברי הברית הזאת
אשר צויתי את אבותיכם
ביום הוציאי אותם מארץ
מצרים מכור הברזל
לאמר שמעו בקולי
ועשיתם אותם ככל
אשר אצוה אתכם והייתם
לי לעם ואנכי אהיה לכם
לאלהים׃ למען הקים
את השבועה אשר נשבעתי
לאבותיכם לתת להם ארץ
זבת חלב ודבש כיום הזה
ואען ואמר אמן יהוה׃
ויאמר יהוה
אלי קרא את כל הדברים
האלה בערי יהודה
ובחצות ירושלם לאמר
שמעו את דברי הברית
הזאת ועשיתם אותם כי

ל״א / בט׳ / מלרע
ה׳
וחס׳ / יוד / במ״ע
וחס׳
גבי / ואמרת / ב׳
מל׳
מל׳
מל׳
מל׳

באה חד מן ל״א בט׳ מלרע וסימנהון שלום ארחת לנערה מעשיהם שמועה ויקם מגדל משפחות יהודה
וכל מלכים ויחזקאל כה׳ מלרע בס״ב מן לעיל וסימנ׳ והשמועה הצפירה׃
וכוח כערב׃

העד העדתי באבותיכם
ביום העלותי אותם מארץ
מצרים ועד היום הזה
השכם והעד לאמר ש
שמעו בקולי ולא שמעו
ולא הטו את אזנם וילכו
איש בשרירות לבם
הרע ואביא עליהם את
כל דברי הברית הזאת
אשר צויתי לעשות ולא
עשו
ויאמר יהוה אלי נמצא
קשר באיש יהודה
ובישבי ירושלם שבו
על עונת אבותם הר
הראשנים אשר מאנו
לשמע את דברי והמה
הלכו אחרי אלהים
אחרים לעבדם הפרו
בית ישראל ובית יהודה
את בריתי אשר כרתי
את אבותם
לכן כה אמר יהוה הנני
מביא אליהם רעה אשר
לא יוכלו לצאת ממנה
וזעקו אלי ולא אשמע
אליהם והלכו ערי יהודה
וישבי ירושלם וזעקו אל
האלהים אשר הם מקטרים
להם והושע לא יושיעו
להם בעת רעתם כי מספר
עריך היו אלהיך יהודה
ומספר חצות ירושלם
שמתם מזבחות לבשת
מזבחות לקטר לבעל

ואתה אל תתפלל בעד
העם הזה ואל תשא בעדם
רנה ותפלה כי אינני שמע
בעת קראם אלי בעד
רעתם מה
לידידי בביתי עשותה

מה ומה חד מן כ״ב פת וסימנ׳ ידענו ידענו והתרועה ההמון והדבר הדבר קול גם ענה משפט לעשות תכו וחכמת לידידי פנה כבודי ואין בר נדרי זכר אני לא תשא הוה הארם שחימים׃

המזמתה הרבים ובשר
קדש יעברו מעליך כי
רעתכי אז תעלזי׃ זית
רענן יפה פרי תאר קרא
יהוה שמך לקול המולה
גדלה הצית אש עליה
ורעו דליותיו׃ ויהוה
צבאות הנוטע אותך
דבר עליך רעה בגלל
רעת בית ישראל ובית
יהודה אשר עשו להם
להכעסני לקטר לבעל׃
ויהוה הודיעני
ואדעה אז הראיתני
מעלליהם׃ ואני ככבש
אלוף יובל לטבוח ולא
ידעתי כי עלי חשבו
מחשבות נשחיתה עץ
בלחמו ונכרתנו מארץ
חיים ושמו לא יזכר עוד׃
ויהוה צבאות

שפט צדק בחן כליות
ולב אראה נקמתך מהם
כי אליך גליתי את ריבי׃

לכן כה אמר יהוה על
אנשי ענתות המבקשים
את נפשך לאמר לא
תנבא בשם יהוה ולא תמות
בידנו׃
לכן כה אמר יהוה צבאות
הנני פקד עליהם הב
הבחורים ימתו בחרב
בניהם ובנותיהם ימתו
ברעב׃ ושארית לא
תהיה להם כי אביא
רעה אל אנשי ענתות
שנת פקדתם׃ צדיק אתה
יהוה כי אריב אליך אך
משפטים אדבר אותך
מדוע דרך רשעים
צלחה שלו כל בגדי בגד׃

אלפבית מן חד וחד
דלוג מלעיל בוא וסימ׳
ואתנאף ואיש ואשמרה ובך ובאו וגפו וגמא ודל ודין ודרך וחם וחבוים וזר וחור וטף ויש וכרם וכח וליש ולנו ולחם ומר ומי
ונפג ונכר ונער וסוף ושף ועז ועור ופרץ ופלא וצאה וקדם וקול וקם ורמש ורע ורק ושם ושוב ותך׃

נטעתם גם שרשו ילכו
גם עשו פרי קרוב אתה
בפיהם ורחוק מכליותיהם
ואתה יהוה ידעתני תראני
ובחנת לבי אתך התקם
כצאן לטבחה והקדשם
ליום הרגה: עד
מתי תאבל הארץ ועשב
כל השדה ייבש מרעת
ישבי בה ספתה בהמות
ועוף כי אמרו לא יראה
את אחריתנו: כי את
רגלים רצתה וילאוך
ואיך תתחרה את הסוסים
ובארץ שלום אתה בוטח
ואיך תעשה בגאון הירדן:
כי גם אחיך ובית אביך
גם המה בגדו בך גם המה
קראו אחריך מלא אל
תאמן בם כי ידברו אליך
טובות:

עזבתי את ביתי נטשתי
את נחלתי נתתי את ידידות
נפשי בכף איביה: היתה
לי נחלתי כאריה ביער
נתנה עלי בקולה על כן
שנאתיה: העיט צבוע
נחלתי לי העיט סביב
עליה לכו אספו כל חית
השדה התיו לאכלה: ר
רעים רבים שחתו כרמי
בססו את חלקתי נתנו
את חלקת חמדתי למדבר
שממה: שמה לשממה
אבלה עלי שממה נשמה
כל הארץ כי אין איש שם
על לב: על כל שפים במדבר
באו שדדים כי חרב ליהוה
אכלה מקצה ארץ ועד
קצה הארץ אין שלום
לכל בשר: זרעו חטים
וקצים קצרו נחלו לא

יא יחידין דקמצין דמשמשין ת׳ ולית זוגין: והגשתם וקדשתם והלבשתם והורעתם ושננתם וקשרתם שמעתם נטעתם ושלחתם והקרבתם והרחתם:

יועלו ובשו מתבואתכם
מחרון אף יהוה׃
כה אמר יהוה על כל שכני
הרעים הנגעים בנחלה
אשר הנחלתי את עמי
את ישראל הנני נתשם
מעל אדמתם ואת בית
יהודה אתוש מתוכם והיה
אחרי נתשי אתם אשוב
ורחמתים והשבתים איש
לנחלתו ואיש לארצו׃
והיה אם למד ילמדו את
דרכי עמי להשבע בשמי
חי יהוה כאשר למדו את
עמי להשבע בבעל ונבנו
בתוך עמי׃ ואם לא ישמעו
ונתשתי את הגוי ההוא
נתוש ואבד נאם יהוה׃

כה אמר יהוה אלי הלוך
וקנית לך אזור פשתים

ושמתו על מתניך ובמים
לא תבאהו׃ ואקנה את
האזור כדבר יהוה ואשם
על מתני׃
ויהי דבר יהוה אלי שנית
לאמר׃ קח את האזור
אשר קנית אשר על מתניך
וקום לך פרתה וטמנהו
שם בנקיק הסלע׃ ואלך
ואטמנהו בפרת כאשר
צוה יהוה אתי׃ ויהי מקץ
ימים רבים ויאמר יהוה
אלי קום לך פרתה וקח
משם את האזור אשר
צויתיך לטמנו שם׃ ואלך
פרתה ואחפר ואקח את
האזור מן המקום אשר
טמנתיו שמה והנה נשחת
האזור לא יצלח לכל׃

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃

כה אמר יהוה ככה אשחית
את גאון יהודה ואת גאון
ירושלם הרב׃ העם הזה
הרע המאנים לשמוע
את דברי ההלכים
בשררות לבם וילכו
אחרי אלהים אחרים
לעבדם ולהשתחות
להם ויהי כאזור הזה
אשר לא יצלח לכל׃
כי כאשר
ידבק האזור אל מתני
איש כן הדבקתי אלי
את כל בית ישראל ואת
כל בית יהודה נאם יהוה
להיות לי לעם ולשם
ולתהלה ולתפארת
ולא שמעו׃ ואמרת
אלהם את הדבר הזה
כה אמר יהוה
אלהי ישראל כל נבל

ימלא יין ואמרו אליך
הידע לא נדע כי כל נבל
ימלא יין׃ ואמרת אלהם
כה אמר יהוה הנני ממלא
את כל ישבי הארץ הזאת
ואת המלכים הישבים
לדוד על כסאו ואת
הכהנים ואת הנביאים
ואת כל ישבי ירושלם
שכרון׃ ונפצתים איש אל
אחיו והאבות והבנים
יחדו נאם יהוה לא אחמול ולא
אחוס ולא ארחם מהשחיתם׃
שמעו והאזינו אל תגבהו
כי יהוה דבר׃ תנו ליהוה
אלהיכם כבוד בטרם
יחשך ובטרם יתנגפו
רגליכם על הרי נשף
וקויתם לאור ושמה לצל
לצלמות ישית לערפל׃
ואם לא תשמעוה במסתרים

תבכה נפשי מפני גוה ודמע
תדמע ותרד עיני דמעה
כי נשבה עדר יהוה׃
אמר למלך ולגבירה
השפילו שבו כי ירד
מראשותיכם עטרת
תפארתכם׃ ערי הנגב
סגרו ואין פתח הגלת
יהודה כלה הגלת שלומים׃

שאו עיניכם וראו הבאים
מצפון איה העדר נתן
לך צאן תפארתך׃ מה
תאמרי כי יפקד עליך
ואת למדת אתם עליך
אלפים לראש הלא
חבלים יאחזוך כמו אשת
לדה׃ וכי תאמרי בלבבך
מדוע קראני אלה ברב
עונך נגלו שוליך נחמסו
עקביך׃ היהפך כושי עורו

ונמר חברברתיו גם אתם
תוכלו להיטיב למדי הרע׃
ואפיצם כקש עובר לרוח
מדבר׃ זה גורלך מנת
מדיך מאתי נאם יהוה
אשר שכחת אותי ותבטחי
בשקר׃ וגם אני חשפתי
שוליך על פניך ונראה
קלונך׃ נאפיך ומצהלותיך
זמת זנותך על גבעות
בשדה ראיתי שקוציך
אוי לך ירושלם לא
תטהרי אחרי מתי עד׃

אשר היה דבר
יהוה אל ירמיהו על
דברי הבצרות׃ אבלה
יהודה ושעריה אמללו
קדרו לארץ וצוחת
ירושלם עלתה׃ ואדיריהם
שלחו צעיריהם למים
באו על גבים לא מצאו

מים שבו כליהם ריקם
בשו והכלמו וחפו ראשם׃
בעבור האדמה חתה כי
לא היה גשם בארץ בשו
אכרים וחפו ראשם׃ כי
גם אילת בשדה ילדה
ועזוב כי לא היה דשא׃
ופראים עמדו על שפים שאפו
רוח כתנים כלו עיניהם
כי אין עשב׃ אם עונינו
ענו בנו יהוה עשה למען
שמך כי רבו משובתינו
לך חטאנו׃ מקוה ישראל
מושיעו בעת צרה למה
תהיה כגר בארץ וכארח
נטה ללון׃ למה תהיה
כאיש נדהם כגבור לא
יוכל להושיע ואתה
בקרבנו יהוה ושמך
עלינו נקרא אל תנחנו׃

כה אמר יהוה לעם הזה
כן אהבו לנוע רגליהם
לא חשכו ויהוה לא רצם
עתה יזכר עונם ויפקד
חטאתם׃ ויאמר
יהוה אלי אל תתפלל בעד
העם הזה לטובה׃ כי יצמו
אינני שמע אל רנתם וכי
יעלו עלה ומנחה אינני
רצם כי בחרב וברעב
ובדבר אנכי מכלה אותם׃
ואמר אהה אדני יהוה
הנה הנבאים אמרים להם
לא תראו חרב ורעב לא
יהיה לכם כי שלום אמת
אתן לכם במקום הזה׃

ויאמר יהוה אלי שקר
הנבאים נבאים בשמי
לא שלחתים ולא צויתים
ולא דברתי אליהם חזון

כאיש חד מן ב׳ וסימנ׳ והמתה אחיה ויצאו ויקם ויאסף עמר ויט כגבור תנחמנו קשת קשת נדהם לנביאים הם לאך ואחי כמהלך
מתהלך ויגעו ואצוה ויאספו׃

שקר וקסם ואלול ותרמות
לבם המה מתנבאים לכם
לכן כה אמר
יהוה על הנבאים הנבאים
בשמי ואני לא שלחתים
והמה אמרים חרב ורעב
לא יהיה בארץ הזאת
בחרב וברעב יתמו הנבאים
ההמה והעם אשר המה
נבאים להם יהיו משלכים
בחצות ירושלם מפני
הרעב והחרב ואין מקבר
להמה המה נשיהם ובניהם
ובנתיהם ושפכתי עליהם
את רעתם ואמרת אליהם
את הדבר הזה תרדנה
עיני דמעה לילה ויומם
ואל תדמינה כי שבר
גדול נשברה בתולת בת
עמי מכה נחלה מאד אם
יצאתי השדה והנה חללי

חרב ואם באתי העיר
והנה תחלואי רעב כי גם
נביא גם כהן סחרו אל
ארץ ולא ידעו
המאס מאסת את
יהודה אם בציון געלה
נפשך מדוע הכיתנו ואין
לנו מרפא קוה לשלום
ואין טוב ולעת מרפא והנה
בעתה ידענו יהוה רשענו
עון אבותינו כי חטאנו לך
אל תנאץ למען שמך אל
תנבל כסא כבודך זכר
אל תפר בריתך אתנו
היש בהבלי הגוים מגשמים
ואם השמים יתנו רביבים
הלא אתה הוא יהוה
אלהינו ונקוה לך כי אתה
עשית את כל אלה
ויאמר יהוה אלי
אם יעמד משה ושמואל

באונקלי
לסוראי

ואל אראה: ואל תגעו: ואל תזכור: ואל תתגר: ואל יתהלל: ואל תדמינה: ואל תלך: ואל תבאו: ואל תעלו: ואל תרא: ואל תשמח
ואל תהיו: ואל אבושה: ואל תבוא: ואל יבאו: ואל תסתר: ואל תעזבנו: ואל תבישני: ואל ישמחו: ואל תבכו: ואל תאמר:
ואל תהיו ל': ואל תאכלו ל': ואל תשתו ל':

לפני אין נפשי אל העם
הזה שלח מעל פני ויצאו
והיה כי יאמרו אליך
אנה נצא ואמרת אליהם
כה אמר יהוה אשר
למות למות ואשר לחרב
לחרב ואשר לרעב לרעב
ואשר לשבי לשבי ופ
ופקדתי עליהם ארבע
משפחות נאם יהוה את
החרב להרג ואת הכלבים
לסחב ואת עוף השמים
ואת בהמת הארץ לאכל
ולהשחית ונתתים לזועה
לכל ממלכות הארץ
בגלל מנשה בן יחזקיהו
מלך יהודה על אשר
עשה בירושלם כי מי
יחמל עליך ירושלם ומי
ינוד לך ומי יסור לשאל
לשלם לך את נטשת

אתי נאם יהוה אחור תלכי
ואט את ידי עליך ואשחיתך
נלאיתי הנחם ואזרם בז
במזרה בשערי הארץ
שכלתי אבדתי את עמי
מדרכיהם לוא שבו עצמו
לי אלמנתו מחול ימים
הבאתי להם על אם בחור
שדד בצהרים הפלתי
עליה פתאם עיר ובהלות
אמללה ילדת השבעה
נפחה נפשה באה שמשה
בעוד יומם בושה וחפרה
ושאריתם לחרב אתן
לפני איביהם נאם יהוה
אוי לי אמי כי ילדתני איש
ריב ואיש מדון לכל הארץ
לא נשיתי ולא נשו בי כלה
מקללוני אמר
יהוה אם לא שריתך לטוב
אם לוא הפגעתי בך בעת

רעה ובעת צרה את האיב
הירע ברזל ברזל מצפון
ונחשת חילך ואוצרותיך
לבז אתן לא במחיר ובכל
חטאותיך ובכל גבוליך
והעברתי את איביך
בארץ אשר לא ידעת
כי אש קדחה באפי
עליכם תוקד
אתה ידעת יהוה
זכרני ופקדני והנקם לי
מרדפי אל לארך אפך
תקחני דע שאתי עליך
חרפה נמצאו דבריך
ואכלם ויהי דבריך לי
לששון ולשמחת לבבי כי
נקרא שמך עלי יהוה
אלהי צבאות לא ישבתי
בסוד משחקים ואעלז
מפני ידך בדד ישבתי כי
זעם מלאתני למה היה

כאבי נצח ומכתי אנושה
מאנה הרפא היו תהיה
לי כמו אכזב מים לא
נאמנו לכן כה
אמר יהוה אם תשוב
ואשיבך לפני תעמד
ואם תוציא יקר מזולל
כפי תהיה ישבו המה
אליך ואתה לא תשוב
אליהם ונתתיך לעם
הזה לחומת נחשת בצורה
ונלחמו אליך ולא יוכלו
לך כי אתך אני להושיעך
ולהצילך נאם יהוה
והצלתיך מיד רעים
ופדתיך מכף עריצים

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
לא תקח לך אשה ולא
יהיו לך בנים ובנות ב
במקום הזה כי כה אמר

בדרך חד מן ח וסימנ כל ימי ינחנו וישכנו כי עיר קדמו ישבתי ישבה ישב: ל הרין חד מן ד בוו וסימנ ואבירם ואם כי יהיה
כמו אכזב והצלתיך כי חיו בחור: לחומת חד מן ג וסימנ בנחרת דמשק נפלה:
בס:

יהוה על הבנים ועל הבנות
הילודים במקום הזה ועל
אמתם הילדות אותם
ועל אבותם המולדים
אותם בארץ הזאת ממותי
תחלאים ימתו לא יספדו
ולא יקברו לדמן על פני
האדמה יהיו ובחרב
וברעב יכלו והיתה נבלתם
למאכל לעוף השמים
ולבהמת הארץ׃ כי
כה אמר יהוה אל תבוא
בית מרזח ואל תלך
לספוד ואל תנד להם כי
אספתי את שלומי מאת
העם הזה נאם יהוה את
החסד ואת הרחמים׃
ומתו גדלים וקטנים
בארץ הזאת לא יקברו
ולא יספדו להם ולא
יתגדד ולא יקרח להם׃

ולא יפרסו להם על אבל
לנחמו על מת ולא ישקו
אותם כוס תנחומים על
אביו ועל אמו׃ ובית משתה
לא תבוא לשבת אותם
לאכל ולשתות׃ כי
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני משבית
מן המקום הזה לעיניכם
ובימיכם קול ששון וקול
שמחה קול חתן וקול
כלה׃ והיה כי תגיד לעם
הזה את כל הדברים
האלה ואמרו אליך על
מה דבר יהוה עלינו את
כל הרעה הגדולה הזאת
ומה עוננו ומה חטאתנו
אשר חטאנו ליהוה
אלהינו׃ ואמרת אליהם
על אשר עזבו אבותיכם
אותי נאם יהוה וילכו

כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל חד מן ד׳ דישבע שבע מלין וסימנ׳ משבית על חבלים על ברזל אל ישיאו עוד יקנו כאשר נתץ בתה בבל כגרן׃

אחרי אלהים אחרים
ויעבדום וישתחוו להם
ואתי עזבו ואת תורתי
לא שמרו ואתם הרעתם
לעשות מאבותיכם והנכם
הלכים איש אחרי שררות
לבו הרע לבלתי שמע
אלי והטלתי אתכם מעל
הארץ הזאת על הארץ
אשר לא ידעתם אתם
ואבותיכם ועבדתם שם את
אלהים אחרים יומם
ולילה אשר לא אתן לכם
חנינה לכן הנה
ימים באים נאם יהוה
ולא יאמר עוד חי יהוה
אשר העלה את בני
ישראל מארץ מצרים
כי אם חי יהוה אשר
העלה את בני ישראל
מארץ צפון ומכל הארצות

אשר הדיחם שמה
והשבתים על אדמתם
אשר נתתי לאבותם
הנני שלח
לדוגים רבים נאם יהוה
ודיגום ואחרי כן אשלח
לרבים צידים וצדום מעל
כל הר ומעל כל גבעה
ומנקיקי הסלעים כי עיני
על כל דרכיהם לא נסתרו
מלפני ולא נצפן עונם
מנגד עיני ושלמתי
ראשונה משנה עונם
וחטאתם על חללם את
ארצי בנבלת שקוציהם
ותועבותיהם מלאו את
נחלתי
יהוה עזי ומעזי ומנוסי
ביום צרה אליך גוים יבאו
מאפסי ארץ ויאמרו
אך שקר נחלו אבותינו

ויאמרו חד מן ט רפ וסימנ זקנך נחלו חוסה אמת יענו תמיד תפיד בגוים חננו : ס משנה חד מן ד וסימנ ויכתב וכתב
ראשונה אלקנה :

הבל ואין בם מועיל׃
היעשה לו אדם אלהים
והמה לא אלהים׃ לכן
הנני מודיעם בפעם הזאת
אודיעם את ידי ואת
גבורתי וידעו כי שמי
יהוה׃ חטאת
יהודה כתובה בעט ברזל
בצפרן שמיר חרושה
על לוח לבם ולקרנות
מזבחותיכם׃ כזכר בניהם
מזבחותם ואשריהם
על עץ רענן על גבעות
הגבהות׃ הררי בשדה
חילך כל אוצרותיך
לבז אתן במתיך בחטאת
בכל גבוליך׃ ושמטתה
ובך מנחלתך אשר
נתתי לך והעבדתיך
את איביך בארץ אשר
לא ידעת כי אש קדחתם

באפי עד עולם תוקד׃
כה אמר יהוה
ארור הגבר אשר יבטח
באדם ושם בשר זרעו
ומן יהוה יסור לבו׃ והיה
כערער בערבה ולא
יראה כי יבוא טוב ושכן
חררים במדבר ארץ
מלחה ולא תשב׃
ברוך הגבר אשר
יבטח ביהוה והיה יהוה
מבטחו׃ והיה כעץ שתול
על מים ועל יובל ישלח
שרשיו ולא ירא כי יבא
חם והיה עלהו רענן
ובשנת בצרת לא ידאג
ולא ימיש מעשות פרי׃
עקב הלב מכל ואנש
הוא מי ידענו׃ אני יהוה
חקר לב בחן כליות ולתת
לאיש כדרכו כפרי

ישלח חד מן יב דג וסימנ׳ בלבותך והכיתי כלה הירעה המחומה רזון אשתו יובל למלא התהפכות בם בהם׃ ולתת חד
מן ח׳ וסימנ׳ שקץ סנאה יעזרה דקרתא וגרא בפירי סבי ברכתא׃

מעליו קרא
דגר ולא ילד עשה עשר
ולא במשפט בחצי ימו
יעזבנו ובאחריתו יהיה
נבל׃ כסא כבוד מרום
מראשון מקום מקדשנו׃
מקוה ישראל יהוה כל
עזביך יבשו יסורי בארץ
יכתבו כי עזבו מקור מים
חיים את יהוה׃
רפאני יהוה וארפא
הושיעני ואושעה כי
תהלתי אתה׃ הנה המה
אמרים אלי איה דבר
יהוה יבוא נא׃ ואני לא
אצתי מרעה אחריך ויום
אנוש לא התאויתי אתה
ידעת מוצא שפתי נכח
פניך היה׃ אל תהיה לי
למחתה מחסי אתה ביום
רעה׃ יבשו רדפי ואל
אבשה אני יחתו המה ואל

אחתה אני הביא עליהם
יום רעה ומשנה שברון
שברם׃ כה אמר יהוה
אלי הלך ועמדת בשער
בני עם אשר יבאו בו
מלכי יהודה ואשר יצאו
בו ובכל שערי ירושלם׃
ואמרת אליהם שמעו
דבר יהוה מלכי יהודה
וכל יהודה וכל ישבי
ירושלם הבאים בשערים
האלה׃ כה אמר יהוה
השמרו בנפשותיכם ואל
תשאו משא ביום השבת
והבאתם בשערי ירושלם׃
ולא תוציאו משא מבתיכם
ביום השבת וכל מלאכה
לא תעשו וקדשתם את
יום השבת כאשר צויתי
את אבותיכם׃ ולא שמעו
ולא הטו את אזנם ויקשו

את ערפם לבלתי שומע
ולבלתי קחת מוסר והיה
אם שמע תשמעון אלי
נאם יהוה לבלתי הביא
משא בשערי העיר
הזאת ביום השבת ולקדש
את יום השבת לבלתי
עשות בה כל מלאכה
ובאו בשערי העיר
הזאת מלכים ושרים
ישבים על כסא דוד
רכבים ברכב ובסוסים
המה ושריהם איש יהודה
וישבי ירושלם וישבה
העיר הזאת לעולם ובאו
מערי יהודה ומסביבות
ירושלם ומארץ בנימן
ומן השפלה ומן ההר ומן
הנגב מבאים עלה וזבח
ומנחה ולבונה ומבאי תודה
בית יהוה ואם לא תשמעו

אלי לקדש את יום השבת
ולבלתי שאת משא ובא
בשערי ירושלם ביום
השבת והצתי אש בשעריה
ואכלה ארמנות ירושלם
ולא תכבה
הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה לאמר
קום וירדת בית היוצר
ושמה אשמיעך את דברי
וארד בית היוצר והנהו
עשה מלאכה על האבנים
ונשחת הכלי אשר הוא
עשה בחמר ביד היוצר
ושב ויעשהו כלי אחר
כאשר ישר בעיני היוצר
לעשות ויהי
דבר יהוה אלי לאמור
הכיוצר הזה לא אוכל
לעשות לכם בית ישראל
נאם יהוה הנה כחמר ביד

חד מן הי דכת׳ חדה תיבותא וקר׳ תרתין מלין וסימנ׳ בגד מזה אשורת מילכם והנהו מאשתם מהם בניסן לבנימיני ישומות הלבאים
לגאונים מנוסעריה מנשה המפרעים: והצתי אש חד מן ו׳ וסימנהון בשעריה ביערה מצרים דמשק זדון רבה:

היוצר כן אתם בידי בית
ישראל׃ רגע
אדבר על גוי ועל ממלכה
לנתוש ולנתוץ ולהאביד׃
ושב הגוי ההוא מרעתו
אשר דברתי עליו ונחמתי
על הרעה אשר חשבתי
לעשות לו׃ ורגע
אדבר על גוי ועל ממלכה
לבנות ולנטע׃ ועשה
הרעה בעיני לבלתי שמע
בקולי ונחמתי על הטובה
אשר אמרתי להיטיב
אותו׃ ועתה
אמר נא אל איש יהודה
ועל יושבי ירושלם לאמר
כה אמר יהוה הנה אנכי
יוצר עליכם רעה וחשב
עליכם מחשבה שובו נא
איש מדרכו הרעה והיטיבו
דרכיכם ומעלליכם ואמרו

נואש כי אחרי מחשבותינו
נלך ואיש שררות לבו
הרע נעשה׃
לכן כה אמר יהוה שאלו
נא בגוים מי שמע כאלה
שערורת עשתה מאד
בתולת ישראל׃ היעזב
מצור שדי שלג לבנון אם
ינתשו מים זרים קרים
נוזלים׃ כי שכחוני עמי
לשוא יקטרו ויכשלום
בדרכיהם שבילי עולם
ללכת נתיבות דרך לא
סלולה׃ לשום ארצם לשמה
שריקות עולם כל עובר
עליה ישם ויניד בראשו׃
כרוח קדים אפיצם לפני
אויב ערף ולא פנים אראם
ביום אידם׃ ויאמרו
לכו ונחשבה על ירמיהו
מחשבות כי לא תאבד

קרי׳ — מל׳ — חס׳ — ז׳ הלך — מל׳ — ג׳ בנביי עליכם וכמו גבי

ד׳ — וחס׳ — ב׳ — מל׳ — ב׳ — שרוקת כת׳ ופיל׳ — ג׳

נואש חד מן ד׳ וסימנ׳ אמרת ותאמרי ואמרו ולרוח אמריו וח׳ ונואש ממני ל׳ על ירמיהו חד מן ג׳ וסימנ׳ ונחשבה חדבר דמן
שלש ויקצפו׃ סלולה חד מן ב׳ וסימנ׳ נתיבות וארחיקר של׳

תורה מכהן ועצה מחכם
ודבר מנביא לכו ונכהו
בלשון ואל נקשיבה אל
כל דבריו הקשיבה יהוה
אלי ושמע לקול יריבי
הישלם תחת טובה רעה
כי כרו שוחה לנפשי זכר
עמדי לפניך לדבר
עליהם טובה להשיב
את חמתך מהם לכן תן
את בניהם לרעב והגרם
על ידי חרב ותהיינה
נשיהם שכלות ואלמנות
ואנשיהם יהיו הרגי מות
בחוריהם מכי חרב ב
במלחמה תשמע זעקה
מבתיהם כי תביא עליהם
גדוד פתאם כי כרו שוחה
ללכדני ופחים טמנו לרגלי
ואתה יהוה ידעת את
כל עצתם עלי למות אל

תכפר על עונם וחטאתם
מלפניך אל תמחי והיו
מכשלים לפניך בעת
אפך עשה בהם
כה אמר יהוה
הלך וקנית בקבק יוצר
חרש ומזקני העם ומזקני
הכהנים ויצאת אל גיא
בן הנם אשר פתח שער
החרסית וקראת שם
את הדברים אשר אדבר
אליך ואמרת שמעו דבר
יהוה מלכי יהודה וישבי
ירושלם כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
הנני מביא רעה על
המקום הזה אשר כל
שמעה תצלנה אזניו יען
אשר עזבני וינכרו את
המקום הזה ויקטרו בו
לאלהים אחרים אשר

כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל חד מן ז׳ בס׳ וסימנ׳ תצלנה וצוית ולבית הרכבים הלוך דעבד מלך הכושי שום תשומון פוקד למואב: ויהיו וא רפ וסימנ׳ דם תאמים הראשון לאות על מדין דברי מכשלים האנשים נדים כמני חיים שריך:

לא ידעום המה ואבותיהם
ומלכי יהודה ומלאו את
המקום הזה דם נקים
ובנו את במות הבעל
לשרף את בניהם באש
עלות לבעל אשר לא
צויתי ולא דברתי ולא
עלתה על לבי
לכן הנה ימים
באים נאם יהוה ולא
יקרא למקום הזה עוד
התפת וגיא בן הנם כי
אם גיא ההרגה ובקתי
את עצת יהודה וירושלם
במקום הזה והפלתים
בחרב לפני איביהם
וביד מבקשי נפשם
ונתתי את נבלתם למאכל
לעוף השמים ולבהמת
הארץ ושמתי את העיר
הזאת לשמה ולשרקה

כל עבר עליה ישם
וישרק על כל מכתיה
והאכלתים את בשר
בניהם ואת בשר בנתיהם
ואיש בשר רעהו יאכלו
במצור ובמצוק אשר
יציקו להם איביהם
ומבקשי נפשם ושברת
את הבקבק לעיני הא
האנשים ההלכים אותך
ואמרת אליהם כה אמר
יהוה צבאות ככה
אשבר את העם הזה
ואת העיר הזאת כאשר
ישבר את כלי היוצר
אשר לא יוכל להרפה
עוד ובתפת יקברו מאין
מקום לקבור כן אעשה
למקום הזה נאם יהוה
וליושביו ולתת את העיר
הזאת כתפת והיו בתי

ויצא הרמון וב׳ חס׳ וסימ׳ פרח המטות בפילגשו הדדעזר משרתו למרחב מנחם האשרה ה מלתחה פשחור נשא
מארות מגלה ושז בל׳ כת בוו

ירושלם ובתי מלכי יהודה
כמקום התפת הטמאים
לכל הבתים אשר קטרו
על גגתיהם לכל צבא
השמים והסך נסכים
לאלהים אחרים׃
ויבא ירמיהו
מהתפת אשר שלחו יי
יהוה שם להנבא ויעמד
בחצר בית יהוה ויאמר
אל כל העם׃ כה
אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני מבי אל
העיר הזאת ועל כל
עריה את כל הרעה
אשר דברתי עליה כי
הקשו את ערפם לבלתי
שמוע את דברי׃ וישמע
פשחור בן אמר הכהן
והוא פקיד נגיד בבית
יהוה את ירמיהו נבא

את הדברים האלה ויכה
פשחור את ירמיהו הנביא
ויתן אתו על המהפכת
אשר בשער בנימן העליון
אשר בבית יהוה׃ ויהי
ממחרת ויצא פשחור
את ירמיהו מן המהפכת
ויאמר אליו ירמיהו לא
פשחור קרא יהוה שמך
כי אם מגור מסביב׃
כי כה אמר יהוה
הנני נתנך למגור לך ולכל
אהביך ונפלו בחרב
איביהם ועיניך ראות יי
ואת כל יהודה אתן ביד
מלך בבל והגלם בבלה
והכם בחרב׃ ונתתי את
כל חסן העיר הזאת ואת
כל יגיעה ואת כל יקרה
ואת כל אוצרות מלכי
יהודה אתן ביד איביהם

ובזזום ולקחום והביאום
בבלה ואתה פשחור וכל
ישבי ביתך תלכו בשבי
ובבל תבוא ושם תמות
ושם תקבר אתה וכל
אהביך אשר נבאת להם
בשקר׃
פתיתני יהוה ואפת חזקתני
ותוכל הייתי לשחוק כל
היום כלה לעג לי כי מדי
אדבר אזעק חמס ושד
אקרא כי היה דבר יהוה
לי לחרפה ולקלס כל
היום ואמרתי לא אזכרנו
ולא אדבר עוד בשמו
והיה בלבי כאש בערת
עצר בעצמתי ונלאיתי
כלכל ולא אוכל כי
שמעתי דבת רבים מגור
מסביב הגידו ונגידנו כל
אנוש שלומי שמרי צלעי

אולי יפתה ונוכלה לו
ונקחה נקמתנו ממנו׃
ויהוה אותי כגבור עריץ
על כן רדפי יכשלו ולא
יכלו בשו מאד כי לא
השכילו כלמת עולם לא
תשכח׃ ויהוה צבאות
בחן צדיק ראה כליות
ולב אראה נקמתך מהם
כי אליך גליתי את ריבי׃

שירו ליהוה הללו את
יהוה כי הציל את נפש
אביון מיד מרעים׃
ארור היום אשר
ילדתי בו יום אשר ילדתני
אמי אל יהי ברוך׃ ארור
האיש אשר בשר את
אבי לאמר ילד לך בן
זכר שמח שמחהו׃ והיה
האיש ההוא כערים אשר

יג במעע פס מסרתה מכה ומסרתה מכה וחרה מלה בינ יהון : וביר אשתו וביר ל׳: וענו אשור וענו ל׳: ופגע ברבשת ופגע ל׳:
ואצבעת ירין ואצבעת: ואותה תשא ואתה: ואפס עצור ואפס: ושם תמות ושם: והשמיעו במגדל וה: וכן רבים וכן: ושרי
שלושין ושרי: ובחשך ילך וב: וגשם מטר וג: ואל תאכלו ואל

הפך יהוה ולא נחם ו
ושמע זעקה בבקר
ותרועה בעת צהרים
אשר לא מותתני מרחם
ותהי לי אמי קברי ורחמה
הרת עולם׃ למה זה מ
מרחם יצאתי לראות
עמל ויגון ויכלו בבשת
ימי׃
הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה בשלח
אליו המלך צדקיהו את
פשחור בן מלכיה ואת
צפניה בן מעשיה הכהן
לאמר׃ דרש נא בעדנו
את יהוה כי נבוכדראצר
מלך בבל נלחם עלינו
אולי יעשה יהוה אותנו
ככל נפלאתיו ויעלה
מעלינו׃ ויאמר ירמיהו
אליהם כה תאמרן אל

צדקיהו׃ כה אמר יהוה
אלהי ישראל הנני מסב
את כלי המלחמה אשר
בידכם אשר אתם נלחמים
בם את מלך בבל ואת
הכשדים הצרים עליכם
מחוץ לחומה ואספתי
אותם אל תוך העיר
הזאת׃ ונלחמתי אני אתכם
ביד נטויה ובזרוע חזקה
ובאף ובחמה ובקצף
גדול׃ והכיתי את יושבי
העיר הזאת ואת האדם
ואת הבהמה בדבר גדול
ימתו׃ ואחרי כן נאם יהוה
אתן את צדקיהו מלך
יהודה ואת עבדיו ואת
העם ואת הנשארים ב
בעיר הזאת מן הדבר ומן
החרב ומן הרעב ביד
נבוכדראצר מלך בבל

Marginal notes: ג׳ / א׳ / בת׳ / א׳ / בנ׳ / א׳ / בב׳ / וסימנ׳ / הימים / בבשת / באפס׃ — חס — ב׳ גדול ובדים

תאמרון חד מן ג׳ וסימנהון לאדני לאיש יבש גלעד בטחנו אדניכם לצדקיהו מלך יהודה דמיסבקין כאשר אדניכם יחזקיהו. ל׳ ויעלה חד מן ג׳ וסימנהון מעלי מעלי מעלינו׃

וביד איביהם וביד מבקשי
נפשם והכם לפי חרב לא
יחוס עליהם ולא יחמל
ולא ירחם׃ ואל העם הזה
תאמר כה אמר יהוה
הנני נתן לפניכם את
דרך החיים ואת דרך
המות׃ הישב בעיר הזאת
ימות בחרב וברעב ובדבר
והיוצא ונפל על הכשדים
הצרים עליכם יחיה
והיתה לו נפשו לשלל׃
כי שמתי פני בעיר הזאת
לרעה ולא לטובה נאם
יהוה ביד מלך בבל תנתן
ושרפה באש׃ ולבית
מלך יהודה שמעו דבר
יהוה׃ בית דוד כה אמר
יהוה דינו לבקר משפט
והצילו גזול מיד עושק
פן תצא כאש חמתי

ובערה ואין מכבה מפני
רע מעלליכם׃ הנני אליך
ישבת העמק צור המישר
נאם יהוה האמרים מי
יחת עלינו ומי יבוא
במעונותינו׃ ופקדתי
עליכם כפרי מעלליכם
נאם יהוה והצתי אש
ביערה ואכלה כל סביביה׃
כה אמר יהוה רד בית
מלך יהודה ודברת שם
את הדבר הזה׃ ואמרת
שמע דבר יהוה מלך
יהודה הישב על כסא
דוד אתה ועבדיך ועמך
הבאים בשערים האלה׃
כה אמר יהוה
עשו משפט וצדקה
והצילו גזול מיד עשוק
וגר יתום ואלמנה אל תנו
ואל תחמסו ודם נקי אל

בחרב ברעב וב... מנה וסימנ׳ למה ורדפתי והיושב תנ׳ והיה ידוע ולקחתי קד׳ ופקדתי ורפ׳ ׃ ובחרב וברעב ... ב׳ וסימנ׳
ומן או ממכותי׃ ... והצתי אש חרמון ... וסימנ׳ בשעריה ביערה מצרים דמשק ... רבה׃

תשפכו במקום הזה כי
אם עשו תעשו את הדבר
הזה ובאו בשערי הבית
הזה מלכים ישבים לדוד
על כסאו רכבים ברכב
ובסוסים הוא ועבדו ועמו
ואם לא תשמעו את
הדברים האלה בי נש
נשבעתי נאם יהוה כי
לחרבה יהיה הבית הזה
כי כה אמר יהוה
על בית מלך יהודה גלעד
אתה לי ראש הלבנון
אם לא אשיתך מדבר
ערים לא נשבה וקדשתי
עליך משחתים איש
וכליו וכרתו מבחר ארזיך
והפילו על האש ועברו
גוים רבים על העיר הזאת
ואמרו איש אל רעהו
על מה עשה יהוה ככה

לעיר הגדולה הזאת
ואמרו על אשר עזבו את
ברית יהוה אלהיהם ויש
וישתחוו לאלהים אחרים
ויעבדום
אל תבכו למת ואל תנדו
לו בכו בכו להלך כי לא
ישוב עוד וראה את ארץ
מולדתו כי כה
אמר יהוה אל שלם בן
יאשיהו מלך יהודה המלך
תחת יאשיהו אביו אשר
יצא מן המקום הזה לא
ישוב שם עוד כי אם
במקום אשר הגלו אתו
שם ימות ואת הארץ הזאת
לא יראה עוד
הוי בנה ביתו בלא
צדק ועליותיו בלא משפט
ברעהו יעבד חנם ופעלו
לא יתן לו האמר אבנה

מה ומו' חד מן כב פת וסימנ' ידענו ידענו התרועה ההמון הדבר הדבר קול גם עתה משפט לעשות תכו תגיד וחכמת לירידי
פנה כבודי נאץ בר נריה זכר אני לא תשא הוה האדם שהיתים:

ליבית מדות ועליות
מרוחים וקרע לו חלוני
וספון בארז ומשוח בששר
התמלך כי אתה מתחרה
בארז אביך הלוא אכל
ושתה ועשה משפט
וצדקה אז טוב לו דן דין
עני ואביון אז טוב הלוא
הוא הדעת אתי נאם
יהוה כי אין עיניך ולבך
כי אם על בצעך ועל דם
הנקי לשפוך ועל העשק
ועל המרוצה לעשות

לכן כה אמר יהוה אל
יהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה לא יספדו לו הוי
אחי והוי אחות לא יספדו
לו הוי אדון והוי הדה
קבורת חמור יקבר סחוב
והשלך מהלאה לשערי

ירושלם עלי הלבנון
וצעקי ובבשן תני קולך
וצעקי מעברים כי נשברו
כל מאהביך דברתי אליך
בשלותיך אמרת לא
אשמע זה דרכך מנעוריך
כי לא שמעת בקולי כל
רעיך תרעה רוח ומאהביך
בשבי ילכו כי אז תבשי
ונכלמת מכל רעתך ישבתי
בלבנון מקננתי בארזים
מה נחנת בבוא לך חבלים
חיל כילדה חי אני נאם
יהוה כי אם יהיה כניהו
בן יהויקים מלך יהודה
חותם על יד ימיני כי משם
אתקנך ונתתיך ביד
מבקשי נפשך וביד אשר
אתה יגור מפניהם וביד
נבוכדראצר מלך בבל
וביד הכשדים והטלתי

אתך ואת אמך אשר
ילדתך על הארץ אחרת
אשר לא ילדתם שם ושם
תמותו: ועל הארץ אשר
הם מנשאים את נפשם
לשוב שם שמה לא
ישובו:
העצב נבזה נפוץ האיש
הזה כניהו אם כלי אין
חפץ בו מדוע הוטלו
הוא וזרעו והשלכו על
הארץ אשר לא ידעו:
ארץ ארץ ארץ שמעי
דבר יהוה: כה
אמר יהוה כתבו את
האיש הזה ערירי גבר
לא יצלח בימיו כי לא
יצלח מזרעו איש ישב
על כסא דוד ומשל עוד
ביהודה: הוי
רעים מאבדים ומפצים

את צאן מרעיתי נאם
יהוה: לכן כה אמר יהוה
אלהי ישראל על הרעים
הרעים את עמי אתם
הפצתם את צאני ותדחום
ולא פקדתם אתם הנני
פקד עליכם את רע
מעלליכם נאם יהוה: ואני
אקבץ את שארית צאני
מכל הארצות אשר הד
חתי אתם שם והשבתי
אתהן על נויהן ופרו ורבו:
והקמתי עליהם רעים
ורעום ולא ייראו עוד ולא
יחתו ולא יפקדו נאם
יהוה: הנה ימים באים נאם
יהוה והקמתי לדוד צמח
צדיק ומלך מלך והשכיל
ועשה משפט וצדקה
בארץ: בימיו תושע יהודה
וישראל ישכן לבטח וזה

כלי וכלי כל לשנה חרבו יוה וסימנ ויבאו פתוח גבר הרעים ברזל בשלם ספות שנ בו ומוציא טהור הירק אחר העיגני חטין
משחתו מפיגו פז יקר: וכל יוצר יוצר חרש חפץ חמדה דכוו במא ויהי לחזקיהו:

שמו אשר יקראו יהוה
צדקנו׃ לכן הנה
ימים באים נאם יהוה ולא
יאמרו עוד חי יהוה אשר
העלה את בני ישראל
מארץ מצרים׃ כי אם חי
יהוה אשר העלה ואשר
הביא את זרע בית ישראל
מארץ צפונה ומכל
הארצות אשר הדחתים
שם וישבו על אדמתם׃
לנבאים
נשבר לבי בקרבי רחפו
כל עצמותי הייתי כאיש
שכור וכגבר עברו יין
מפני יהוה ומפני דברי
קדשו׃ כי מנאפים מלאה
הארץ כי מפני אלה
אבלה הארץ יבשו נאות
מדבר ותהי מרוצתם
רעה וגבורתם לא כן׃ כי

גם נביא גם כהן חנפו גם
בביתי מצאתי רעתם
נאם יהוה׃ לכן יהיה דרכם
להם כחלקלקות ידחו
באפלה ידחו ונפלו בה
כי אביא עליהם רעה
שנת פקדתם נאם יהוה׃
ובנביאי שמרון ראיתי
תפלה הנבאו בבעל ויתעו
את עמי את ישראל׃
ובנבאי ירושלם ראיתי
שערורה נאוף והלך
בשקר וחזקו ידי מרעים
לבלתי שבו איש מרעתו
היו לי כלם כסדם וישביה
כעמרה׃
לכן כה אמר יהוה צבאות
על הנביאים הנני מאכיל
אותם לענה והשקתים
מי ראש כי מאת נביאי
ירושלם יצאה חנפה

ל מן לפ סוף מלתא קמץ מלין כל חד וחד לית דכוו — ה מל — בס׳ — ב׳ — ב׳ — ל

ל — ל — ובכף — ב׳ — מל — בע׳ — ל — מל — ל

אלפבית מן חד וחד סוף מלתא קמוץ אלה ל בנה ל גדולתו ל דודו ל חורו ל זכרו ל חכו ל טובו ל יקראו ל כפרו ל
לרא פרתו צאתו קרתו רודו שברו תתנו׃ הלין כל חד וחד לית דכותיה׃

לכל הארץ׃ כה אמר
יהוה צבאות אל תשמעו
על דברי הנבאים הנבאים
לכם מהבלים המה אתכם
חזון לבם ידברו לא מפי
יהוה׃ אמרים אמור
למנאצי דבר יהוה שלום
יהיה לכם וכל הלך ב
בשררות לבו אמרו לא
תבוא עליכם רעה׃ כי מי
עמד בסוד יהוה וירא
וישמע את דברו מי
הקשיב דברו וישמע׃
הנה סערת יהוה
חמה יצאה וסער מתחולל
על ראש רשעים יחול׃
לא ישוב אף יהוה עד
עשתו ועד הקימו מזמות
לבו באחרית הימים
תתבוננו בה בינה׃ לא
שלחתי את הנבאים

והם רצו לא דברתי
אליהם והם נבאו׃ ואם
עמדו בסודי וישמעו
דברי את עמי וישבום
מדרכם הרע ומרע
מעלליהם׃ האלהי מקרב
אני נאם יהוה ולא אלהי
מרחק׃ אם יסתר איש
במסתרים ואני לא אראנו
נאם יהוה הלוא את
השמים ואת הארץ אני
מלא נאם יהוה׃ שמעתי
את אשר אמרו הנבאים
הנבאים בשמי שקר
לאמר חלמתי חלמתי׃
עד מתי היש בלב הנבאים
נבאי השקר ונבאי תרמית
לבם׃ החשבים להשכיח
את עמי שמי בחלומתם
אשר יספרו איש לרעהו
כאשר שכחו אבותם את

אלפבית מן חד וחד בתמהא האלהי ל׳ הברכה ל׳ הגוי ל׳ הדרכי ל׳ החמור ל׳ החרימם ל׳ הזוכר ל׳ החותם ל׳ הטובה ל׳ היום ל׳ הכלב
הלוח המדבר הנמצא הסכת העבר הפנו הצאן הקץ הראש השמרים התמלך׃ אלין כל חד וחד לית דכותיה בתמהא׃

שמי בבעל הנביא אשר
אתו חלום יספר חלום
ואשר דברי אתו ידבר
דברי אמת מה לתבן את
הבר נאם יהוה הלוא כה
דברי כאש נאם יהוה
וכפטיש יפצץ סלע לכן
הנני על הנביאים נאם
יהוה מגנבי דברי איש
מאת רעהו הנני
על הנביאים נאם יהוה
הלקחים לשונם וינאמו
נאם הנני על נבאי חלמות
שקר נאם יהוה ויספרום
ויתעו את עמי בשקריהם
ובפחזותם ואנכי לא
שלחתים ולא צויתים
והועיל לא יועילו לעם
הזה נאם יהוה וכי ישאלך
העם הזה או הנביא או
כהן לאמר מה משא יהוה

ואמרת אליהם את מה
משא ונטשתי אתכם נאם
יהוה והנביא והכהן והעם
אשר יאמר משא יהוה
ופקדתי על האיש ההוא
ועל ביתו כה תאמרו איש
אל רעהו ואיש אל אחיו
מה ענה יהוה ומה דבר
יהוה ומשא יהוה לא
תזכרו עוד כי המשא
יהיה לאיש דברו והפכתם
את דברי אלהים חיים
יהוה צבאות אלהינו כה
תאמר אל הנביא מה ענך
יהוה ומה דבר יהוה ואם
משא יהוה תאמרו לכן
כה אמר יהוה יען אמרכם
את הדבר הזה משא
יהוה ואשלח אליכם
לאמר לא תאמרו משא
יהוה׃

על עבירך ורעהו והנביא

דברי חרמו יג וסימנ׳ היקרך הקלותני הבית התשבי כן יהיה עשתה היטבת הלוא הנביא ב בו הלוא ויתפלל ישנו: סלס:

לכן הנני ונשיתי אתכם
נשא ונטשתי אתכם ואת
העיר אשר נתתי לכם
ולאבותיכם מעל פני׃
ונתתי עליכם חרפת עולם
וכלמות עולם אשר לא
תשכח׃
הראני יהוה והנה שני
דודאי תאנים מועדים
לפני היכל יהוה אחרי
הגלות נבוכדראצר מלך
בבל את יכניהו בן יהויקים
מלך יהודה ואת שרי
יהודה ואת החרש ואת
המסגר מירושלם ויבאם
בבל׃ הדוד אחד תאנים
טבות מאד כתאני הב
הבכרות והדוד אחד
תאנים רעות מאד אשר
לא תאכלנה מרע׃
ויאמר יהוה אלי מה אתה

ב׳ אפסוקי ונשיתי אשוב׃

מל׳

ראה ירמיהו ואמר תאנים
התאנים הטבות טבות
מאד והרעות רעות מאד
אשר לא תאכלנה מרע׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ כה אמר יהוה
אלהי ישראל כתאנים
הטבות האלה כן אכיר
את גלות יהודה אשר
שלחתי מן המקום הזה
ארץ כשדים לטובה׃
ושמתי עיני עליהם לטובה
והשבתים על הארץ
הזאת ובניתים ולא אהרוס
ונטעתים ולא אתוש׃ ונתתי
להם לב לדעת אתי כי
אני יהוה והיו לי לעם ואנכי
אהיה להם לאלהים כי
ישבו אלי בכל לבם׃
וכתאנים הרעות
אשר לא תאכלנה מרע

ד׳ הדודי ושל׳ ושל׳ השערים

ב׳

ג׳ ושמתי וששתי על אדמתם

לזעוה לזועה כת׳ מן סב מלין דכתבין מוקדם מואחר׃ וסימנ׳ הולך האחרון דיהושע גלון גלון והמושני ותראנה והגרזי מבואך נפצות והועתיו ויקלהו בעברות הארנה האהל המותתים ימות ואכול דישע כוליה עד סוף

כי כה אמר יהוה כן אתן
את צדקיהו מלך יהודה
ואת שריו ואת שארית
ירושלם הנשארים בארץ
הזאת והישבים בארץ
מצרים ונתתים לזועה
לרעה לכל ממלכות
הארץ לחרפה ולמשל
ולשנינה ולקללה בכל
המקמות אשר אדיחם
שם׃ ושלחתי בם את
החרב ואת הרעב ואת
הדבר עד תמם מעל
האדמה אשר נתתי להם
ולאבותיהם׃
הדבר אשר היה אל
ירמיהו על כל עם יהודה
בשנה הרבעית ליהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה
היא השנה הראשנית
לנבוכדראצר מלך בבל׃

אשר דבר ירמיהו הנביא
על כל עם יהודה ואל
כל ישבי ירושלם לאמר׃
מן שלש עשרה שנה
ליאשיהו בן אמון מלך
יהודה ועד היום הזה
זה שלש ועשרים שנה
היה דבר יהוה אלי
ואדבר אליכם אשכים
ודבר ולא שמעתם׃
ושלח יהוה אליכם את
כל עבדיו הנבאים
השכם ושלח ולא
שמעתם ולא הטיתם
את אזנכם לשמע׃ לאמר
שובו נא איש מדרכו
הרעה ומרע מעלליכם
ושבו על האדמה אשר
נתן יהוה לכם ולאבותיכם
למן עולם ועד עולם׃ ואל
תלכו אחרי אלהים

לאמר חד מן ט׳ ר׳ פ׳ וסימנ׳ הן ושלח שובו נא כי ארץ לאשורים יעבר החדש אל הכהנים אלהים עזבו לך אתן חבירו׃
והישבים חד מן ג׳ וסימנ׳
בארץ ביהודה הראשנים׃

אחרים לעבדם ולהשתחות
להם ולא תכעיסו אותי
במעשה ידיכם ולא ארע
לכם ולא שמעתם אלי
נאם יהוה למען הכעסוני
במעשה ידיכם לרע
לכם׃
לכן כה אמר יהוה צבאות
יען אשר לא שמעתם
את דברי הנני שלח
ולקחתי את כל משפחות
צפון נאם יהוה ואל
נבוכדראצר מלך בבל
עבדי והבאתים על הז
הארץ הזאת ועל ישביה
ועל כל הגוים האלה
סביב והחרמתים ושמתים
לשמה ולשרקה ולחרבות
עולם והאבדתי מהם
קול ששון וקול שמחה
קול חתן וקול כלה קול

לב̇ / מל̇ / ול̇ / ל̇ / חס̇ / ד̇ / על הארץ / אל אדמתם / על הר / אל רעיזרא / קול / וקול / קול / וקול / קול / כפ̇

רחים ואור נר והיתה כל
הארץ הזאת לחרבה
לשמה ועבדו הגוים
האלה את מלך בבל
שבעים שנה והיה כמלאת
שבעים שנה אפקד על
מלך בבל ועל הגוי ההוא
נאם יהוה את עונם ועל
ארץ כשדים ושמתי אתו
לשממות עולם והבאותי
על הארץ ההוא את כל
דברי אשר דברתי עליה
את כל הכתוב בספר הזה
אשר נבא ירמיהו הנביא
על כל הגוים כי עבדו בם
גם המה גוים רבים ומלכים
גדולים ושלמתי להם
כפעלם וכמעשה ידיהם׃
כי כה אמר
יהוה אלהי ישראל אלי
קח את כוס היין החמה הזאת

ב̇ / והיתה לתת̇ / ובמלאות ימי / במלאות ספקן / ובמלאות חיים / ושאר / מלאת כת̇ / ולק̇ / מל̇ / בת̇

אותי לב̇ מל̇ וסימ̇ קדשתם וכול יהושע וכול שפטוי בת̇ בשלח משה משחים לא תיראו אויל עיבתם שבתך השכל בפרת מנת עזבו עריץ ולד עת
תכעיסו כלס דחו של̇ בע̇ נתתם וזכרו עוד גדפו שכחת שנ̇ בת̇ ויבא ר̇פ̇ אפסדאגת שנ̇ בת̇ יוסיום מעונד פרית נחג קרוא גם מיום מיראים׃

הזאת מידי והשקיתה
אתו את כל הגוים אשר
אנכי שלח אותך אליהם
ושתו והתגעשו והתהללו
מפני החרב אשר אנכי
שלח בינתם ואקח את
הכוס מיד יהוה ואשקה
את כל הגוים אשר
שלחני יהוה אליהם את
ירושלם ואת ערי יהודה
ואת מלכיה ואת שריה
לתת אותם לחרבה לשמה
לשרקה ולקללה כיום
הזה את פרעה מלך
מצרים ואת עבדיו ואת
שריו ואת כל עמו ואת
כל הערב ואת כל מלכי
ארץ העוץ ואת כל מלכי
ארץ פלשתים ואת
אשקלון ואת עזה ואת
עקרון ואת שארית

אשדוד את אדום ואת
מואב ואת בני עמון ואת
כל מלכי צר ואת כל מלכי
צידון ואת מלכי האי
אשר בעבר הים ואת
דדן ואת תימא ואת בוז
ואת כל קצוצי פאה ואת
כל מלכי ערב ואת כל
מלכי הערב השכנים במדבר
ואת כל מלכי זמרי ואת
כל מלכי עילם ואת כל
מלכי מדי ואת כל מלכי
הצפון הקרבים והרחקים
איש אל אחיו ואת כל
הממלכות הארץ אשר
על פני האדמה ומלך
ששך ישתה אחריהם
ואמרת אליהם כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
שתו ושכרו וקיו ונפלו
ולא תקומו מפני החרב

ב ואמר יושב · ב ופחות הארץ ואת כל מלכי · חס כוו · ששך בבל בגמטריא · וקיו · ופלו

בע · וחסרין · כול · חס · וו · את ואת ואת ואת בפ · ב · בענ · את ואת ואת ואת בפ · ואת בפ

חרב על בפס חר מן ד וסימנ אני קורא חרב על הכשדים בחרב תפלו או חרב [illegible] נשפט חר כן ה וסימנהון קורא באש
נקיותי שאון חכם

אשר אנכי שלח ביניכם
והיה כי ימאנו לקחת הכוס מידך לשתות ואמרת
אליהם כה אמר יהוה
צבאות שתו תשתו׃ כי
הנה בעיר אשר נקרא
שמי עליה אנכי מחל
להרע ואתם הנקה
תנקו לא תנקו כי חרב
אני קרא על כל ישבי
הארץ נאם יהוה צבאות׃
ואתה תנבא אליהם את
כל הדברים האלה ואמרת
אליהם יהוה ממרום
ישאג וממעון קדשו יתן
קולו שאג ישאג על
נוהו הידד כדרכים יענה
אל כל ישבי הארץ׃ בא
שאון עד קצה הארץ
כי ריב ליהוה בגוים נשפט
הוא לכל בשר הרשעים

נתנם לחרב נאם יהוה׃
כה אמר
יהוה צבאות הנה רעה
יצאת מגוי אל גוי וסער
גדול יעור מירכתי ארץ׃
והיו חללי יהוה ביום
ההוא מקצה הארץ ועד
קצה הארץ לא יספדו
ולא יאספו ולא יקברו
לדמן על פני האדמה
יהיו׃ הילילו הרעים וזעקו
והתפלשו אדירי הצאן
כי מלאו ימיכם לטבוח
ותפוצותיכם ונפלתם
ככלי חמדה׃ ואבד מנוס
מן הרעים ופליטה מאדירי
הצאן׃ קול צעקת הרעים
ויללת אדירי הצאן כי
שדד יהוה את מרעיתם׃
ונדמו נאות השלום מפני
חרון אף יהוה׃ עזב ככפיר

וזעקו חד מן ג' וסימנהון אוילין רעייא וזעיקו: ל' השלום חד מן ד' רב' וסימנהון ונדמו היתה יהודה זרע: מ"סל:

סכו כי היתה ארצם

לשמה מפני חרון היונה

ומפני חרון אפו׃

בראשית ממלכות יהויקים

בן יאשיהו מלך יהודה

היה הדבר הזה מאת

יהוה לאמר׃ כה אמר

יהוה עמד בחצר בית

יהוה ודברת על כל ערי

יהודה הבאים להשתחות

בית יהוה את כל הדברים

אשר צויתיך לדבר א

אליהם אל תגרע דבר׃

אולי ישמעו וישבו איש

מדרכו הרעה ונחמתי

אל הרעה אשר אנכי

חשב לעשות להם מפני

רע מעלליהם׃ ואמרת

אליהם כה אמר יהוה

אם לא תשמעו אלי

ללכת בתורתי אשר נתתי

לפניכם׃ לשמע אל דברי

עבדי הנביאים אשר

אנכי שלח אליהם והשכם

ושלח ולא שמעתם׃ ונתתי

את הבית הזה כשלה

ואת העיר הזאתה אתן

לקללה לכל גויי הארץ׃

וישמעו הכהנים

והנביאים וכל העם את

ירמיהו מדבר את הדברים

האלה בבית יהוה׃ ויהי

ככלות ירמיהו לדבר

את כל אשר צוה יהוה

לדבר אל כל העם ויתפשו

אתו הכהנים והנביאים

וכל העם לאמר מות

תמות׃ מדוע נבית בשם

יהוה לאמר כשילו יהיה

הבית הזה והעיר הזאת

תחרב מאין יושב ויקהל

כל העם אל ירמיהו בבית

דכת · בספך · ותרין · כת · בשין · ג · בר · פ · ברא · ממלכת · ממלכות · מל · חס · חס · מל

מל · ע · אל · ב · מ · ד · על · ב · אלן · מל · נבאת · ז · ב

מן בראשית ועד בראשית אל לבר מן ה׳ קדמ׳ לשמוע ויהי ככלות ואותנו עשים ושלו ושלו

כשילו חד מן ב וסימנ׳

ונתתי

מדוע

יהוה׃ וישמעו
שרי יהודה את הדברים
האלה ויעלו מבית המלך
בית יהוה וישבו בפתח
שער בית יהוה החדש׃
ויאמרו הכהנים והנביאים
אל השרים ואל כל העם
לאמר משפט מות לאיש
הזה כי נבא אל העיר
הזאת כאשר שמעתם
באזניכם׃ ויאמר ירמיהו
אל כל השרים ואל כל
העם לאמר יהוה שלחני
להנבא אל הבית הזה
ואל העיר הזאת את
כל הדברים אשר
שמעתם׃ ועתה היטיבו
דרכיכם ומעלליכם
ושמעו בקול יהוה אלהיכם
וינחם יהוה אל הרעה
אשר דבר עליכם׃ ואני

הנני בידכם עשו לי כטוב
וכישר בעיניכם׃ אך ידע
תדעו כי אם ממתים אתם
אתי כי דם נקי אתם
נתנים עליכם ואל העיר
הזאת ואל ישביה כי
באמת שלחני יהוה
עליכם לדבר באזניכם
את כל הדברים האלה׃
ויאמרו השרים
וכל העם אל הכהנים ואל
הנביאים אין לאיש הזה
משפט מות כי בשם יהוה
אלהינו דבר אלינו׃ ויקמו
אנשים מזקני הארץ
ויאמרו אל כל קהל העם לאמר׃
מיכה המורשתי היה
נבא בימי חזקיהו מלך
יהודה ויאמר אל כל עם
יהודה לאמר כה אמר
יהוה צבאות ציון שדה

לאיש חד מן לג קמ׳ וסימנ׳ מזמרת הרעתם לכלם יחשב וחשב ואם אין בתי ונגשה ותישנהו בטרם נלך ויעשה יעשה וישב הלך המגיר ותית
ותאמר ונתת ותאמר משפט משפט יכרת שמחה כבור עריב תאמר השטן תודעי לבושונתין ויקח בתי׃

תחרש וירושלים עיים
תהיה והר הבית לבמות
יער ׃ ההמת המתהו
חזקיהו מלך יהודה וכל
יהודה הלא ירא את יהוה
ויחל את פני יהוה וינחם
יהוה אל הרעה אשר
דבר עליהם ואנחנו ע
עשים רעה גדולה על
נפשותינו ׃ וגם איש היה
מתנבא בשם יהוה אוריהו
בן שמעיהו מקרית היערים
וינבא על העיר הזאת
ועל הארץ הזאת ככל
דברי ירמיהו ׃ וישמע
המלך יהויקים וכל
גבוריו וכל השרים את
דבריו ויבקש המלך
המיתו וישמע אוריהו
וירא ויברח ויבא מצרים
וישלח המלך יהויקים

אנשים מצרים את אלנתן
בן עכבור ואנשים אתו
אל מצרים ׃ ויוציאו את
אוריהו ממצרים ויבאהו
אל המלך יהויקים ויכהו
בחרב וישלך את נבלתו
אל קברי בני העם ׃ אך
יד אחיקם בן שפן היתה
את ירמיהו לבלתי תת
אתו ביד העם להמיתו ׃

בראשית ממלכת יהויקים
בן יאושיהו מלך יהודה
היה הדבר הזה אל
ירמיה מאת יהוה לאמר ׃
כה אמר יהוה אלי עשה
לך מוסרות ומטות ונתתם
על צוארך ׃ ושלחתם
אל מלך אדום ואל מלך
מואב ואל מלך בני עמון
ואל מלך צר ואל מלך

וירושלים חד מן ח׳ מל׳ וסימנ׳ מיכה אשר הגלהי
ואלה נולדו ושם אמו אחר זה׃

המיתו חד מן ג׳ וסימנ׳
ויפגשהו
המלך
בנך׃

ירמיה חד מן ד׳ וסימנ׳ מן בראשית תנינה עד לא געררת
דניאל ועזרא ואלה ראשי וירמיה ויחזיאל וירמיה החמישי׃

צידון ביד מלאכים ה
הבאים ירושלם אל
צדקיהו מלך יהודה
וצוית אתם אל אדניהם
לאמר כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
כה תאמרו אל אדניכם
אנכי עשיתי את הארץ
את האדם ואת הבהמה
אשר על פני הארץ
בכחי הגדול ובזרועי
הנטויה ונתתיה לאשר
ישר בעיני ועתה אנכי
נתתי את כל הארצות
האלה ביד נבוכדנאצר
מלך בבל עבדי וגם את
חית השדה נתתי לו
לעבדו ועבדו אתו כל
הגוים ואת בנו ואת בן
בנו עד בא עת ארצו
גם הוא ועבדו בו גוים

רבים ומלכים גדלים
והיה הגוי והממלכה אשר
לא יעבדו אתו את
נבוכדנאצר מלך בבל
ואת אשר לא יתן את
צוארו בעל מלך בבל
בחרב וברעב ובדבר
אפקד על הגוי ההוא
נאם יהוה עד תמי אתם
בידו ואתם אל תשמעו
אל נביאיכם ואל קסמיכם
ואל חלמתיכם ואל עננכם
ואל כשפיכם אשר הם
אמרים אליכם לאמר
לא תעבדו את מלך בבל
כי שקר הם נבאים לכם
למען הרחיק אתכם מעל
אדמתכם והדחתי אתכם
ואבדתם והגוי אשר יביא
את צוארו בעל מלך בבל
ועבדו והנחתיו על אדמתו

ויניאו הרמן יב׳ וסימנהון המקלל רבת כל העיר ויבאו ויעשו כן כאשר בא מצבות אוריה נגפו הטמאה ויעלו בן המלך:

נאם יהוה ועבדה וישב
בה ואל צדקיהו מלך
יהודה דברתי ככל ה
הדברים האלה לאמר
הביאו את צואריכם
בעל מלך בבל ועבדו
אתו ועמו וחיו למה תמותו
אתה ועמך בחרב ברעב
ובדבר כאשר דבר יהוה
אל הגוי אשר לא יעבד
את מלך בבל ואל תשמעו
אל דברי הנבאים ה
האמרים אליכם לאמר
לא תעבדו את מלך ב
בבל כי שקר הם נבאים
לכם כי לא שלחתים נאם
יהוה והם נבאים בשמי
לשקר למען הדיחי
אתכם ואבדתם אתם
והנבאים הנבאים לכם
ואל הכהנים ואל כל העם

הזה דברתי לאמר כה
אמר יהוה אל תשמעו
אל דברי נביאיכם הנבאים
לכם לאמר הנה כלי בית
יהוה מושבים מבבלה
עתה מהרה כי שקר
המה נבאים לכם אל
תשמעו אליהם עבדו
את מלך בבל וחיו למה
תהיה העיר הזאת חרבה
ואם נבאים הם ואם יש
דבר יהוה אתם יפגעו
נא ביהוה צבאות לבלתי
באו הכלים הנותרים
בבית יהוה ובית מלך
יהודה ובירושלם בבלה
כי כה אמר יהוה צבאות
על העמדים ועל הים
ועל המכנות ועל יתר
הכלים הנותרים בעיר
הזאת אשר לא לקחם

הביאו ה׳ חד מן ט׳ וסימנ׳ אחיכם פרקו בית אל ספרו מלאתם ישמיעו שבר צואריכם המעשר: ט׳ בחרב ברעב חד מן ח׳
וסימנ׳ למה ורדפתי היושבת ויהיו ירוע ולקחתי קד ופקדתי ורקע:

נבוכדראצר מלך בבל
בגלותו את יכוניה בן
יהויקים מלך יהודה
מירושלם בבלה ואת
כל חרי יהודה וירושלם׃
כי כה אמר
יהוה צבאות אלהי יש
ישראל על הכלים
הנותרים בית יהוה ובית
מלך יהודה וירושלם׃
בבלה יובאו ושמה יהיו
עד יום פקדי אתם נאם
יהוה והעליתים והשבתים
אל המקום הזה׃
ויהי בשנה ההיא בראשית
ממלכת צדקיה מלך
יהודה בשנת הרביעית
בחדש החמישי אמר
אלי חנניה בן עזור הנביא
אשר מגבעון בבית יהוה
לעיני הכהנים וכל העם

לאמר כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
לאמר שברתי את על
מלך בבל בעוד שנתים
ימים אני משיב אל המקום
הזה את כל כלי בית יהוה
אשר לקח נבוכדראצר
מלך בבל מן המקום הזה
ויביאם בבלה ואת יכניה
בן יהויקים מלך יהודה
ואת כל גלות יהודה הבאים
בבלה אני משיב אל
המקום הזה נאם יהוה
כי אשבר את על מלך
בבל ויאמר ירמיה הנביא
אל חנניה הנביא לעיני
הכהנים ולעיני כל העם
העמדים בבית יהוה׃
ויאמר ירמיה הנביא אמן
כן יעשה יהוה יקם יהוה
את דבריך אשר נבאת

חרי יהודה חד מן ד׳ וסימנ׳ ואריבה׃ בגלותו וישחט קרמ׳ מרבים יקם חד מן ג׳ וסימנהון דברו דבריך סעיה׃ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר חד מן ג׳ וסימנ׳ שברתי בשמכה אתם ונשיכם׃

להשיב כלי בית יהוה
וכל הגולה מבבל אל ה
המקום הזה: אך שמע
נא הדבר הזה אשר אנכי
דבר באזניך ובאזני כל
העם: הנביאים אשר היו
לפני ולפניך מן העולם
וינבאו אל ארצות רבות
ועל ממלכות גדלות ל
למלחמה ולרעה ולדבר:
הנביא אשר ינבא לשלום
בבא דבר הנביא יודע
הנביא אשר שלחו יהוה
באמת: ויקח חנניה ה
הנביא את המוטה מעל
צואר ירמיה הנביא וי
וישברהו: ויאמר חנניה
לעיני כל העם לאמר
כה אמר יהוה ככה אשבר
את על נבכדנאצר מלך
בבל בעוד שנתים ימים

מעל צואר כל הגוים וילך
ירמיה הנביא לדרכו:
ויהי דבר יהוה
אל ירמיה אחרי שבור
חנניה הנביא את המוטה
מעל צואר ירמיה הנביא
לאמר: הלוך ואמרת אל
חנניה לאמר כה אמר
יהוה מוטת עץ שברת
ועשית תחתיהן מטות
ברזל: כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
על ברזל נתתי על צואר
כל הגוים האלה לעבד
את נבוכדנאצר מלך
בבל ועבדהו וגם את חית
השדה נתתי לו: ויאמר
ירמיה הנביא אל חנניה
הנביא שמע נא חנניה
לא שלחך יהוה ואתה
הבטחת את העם הזה

מוטות
כת׳

חס
דחס
ו
דתמני
אתוו

דחס
ו
תמניא
פסוקי
דתמני
תמני
אתוו

נבכדנאצר תמניא פסוקי דתמני תמני אתואתא וסימנ׳ בימין בעת ההיא ושלי׳ בא נבכדנאצר בא נבוזרדאדן דמלכי׳
אשבור ושלי׳ ויהויכין נבכדנאצר כת׳:

על שקר לכן כה אמר
יהוה הנני משלחך מעל
פני האדמה השנה אתה
מת כי סרה דברת אל
יהוה וימת חנניה הנביא
בשנה ההוא בחדש
השביעי ואלה
דברי הספר אשר שלח
ירמיה הנביא מירושלם
אל יתר זקני הגולה ואל
הכהנים ואל הנביאים
ואל כל העם אשר הגלה
נבוכדנאצר מירושלם
בבלה אחרי צאת יכניה
המלך והגבירה והסריסים
שרי יהודה וירושלם
והחרש והמסגר מירושלם
ביד אלעשה בן שפן
וגמריה בן חלקיה אשר
שלח צדקיה מלך יהודה
אל נבוכדנאצר מלך בבל

כט
סרה
ואל
ואל
ואל
בפ
כט

בבלה לאמר כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
לכל הגולה אשר הגליתי
מירושלם בבלה בנו
בתים ושבו ונטעו גנות
ואכלו את פרין קחו נשים
והולידו בנים ובנות וקחו
לבניכם נשים ואת בנ
בנותיכם תנו לאנשים
ותלדנה בנים ובנות ורבו
שם ואל תמעטו ודרשו
את שלום העיר אשר
הגליתי אתכם שמה
והתפללו בעדה אל יהוה
כי בשלומה יהיה לכם
שלום כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
אל ישיאו לכם נביאיכם
אשר בקרבכם וקסמיכם
ואל תשמעו אל חלמתיכם
אשר אתם מחלמים כי

כט
כט
פרין ירמיה
פריהן יב
פרים
פריהם
הגליתי
כת
הגליתי
ק

בבלה כט וסימנ ונשא החיל ויגל והוביכון עמודי שלחתי למגר חסן מושבים ואם נבאים בגלותו יובאו ואת יכניה דברי ביד
הגלה הגולה כי אמרתם לביא בקחתו החילים ויאסרהו ואת עמודי אמר נא והבאתי והביאתיהו הצבא ולתשובת עליו:

בשקר הם נבאים לכם
בשמי לא שלחתים נאם
יהוה׃ כי כה אמר
יהוה כי לפי מלאת לבבל
שבעים שנה אפקד
אתכם והקמתי עליכם
את דברי הטוב להשיב
אתכם אל המקום הזה׃
כי אנכי ידעתי את
המחשבות אשר אנכי
חשב עליכם נאם יהוה
מחשבות שלום ולא
לרעה לתת לכם אחרית
ותקוה׃ וקראתם אתי
והלכתם והתפללתם
אלי ושמעתי אליכם׃
ובקשתם אתי ומצאתם
כי תדרשני בכל לבבכם׃
ונמצאתי לכם נאם יהוה
ושבתי את שביתכם
וקבצתי אתכם מכל הגוים

ומכל המקומות אשר
הדחתי אתכם שם נאם
יהוה והשבתי אתכם
אל המקום אשר הגליתי
אתכם משם׃ כי אמרתם
הקים לנו יהוה נבאים
בבלה׃
כי כה אמר יהוה אל
המלך היושב על כסא
דוד ואל כל העם היושב
בעיר הזאת אחיכם
אשר לא יצאו אתכם
בגולה׃ כה
אמר יהוה צבאות הנני
משלח בם את החרב
את הרעב ואת הדבר
ונתתי אותם כתאנים
השערים אשר לא
תאכלנה מרע׃ ורדפתי
אחריהם בחרב ברעב
ובדבר ונתתים לזועה

דברי חד מן יג וסימנ׳ היקרך הקלותני הבית התשכי כן יהוה עשתה היטבת הלוא הנביא בבן מלאות ותתפלל ושנו׃ סס
ובקשתם חד מן ג׳ וסימנהון כהנה משם אתי׃

לכל ממלכות הארץ
לאלה ולשמה ולשרקה
ולחרפה בכל הגוים אשר
הדחתים שם תחת אשר
לא שמעו אל דברי נאם
יהוה אשר שלחתי
אליהם את עבדי ה
הנביאים השכם ושלח
ולא שמעתם נאם יהוה׃

ואתם שמעו דבר יהוה
כל הגולה אשר שלחתי
מירושלם בבלה׃
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל אל אחאב
בן קוליה ואל צדקיהו
בן מעשיה הנבאים לכם
בשמי שקר הנני נתן
אתם ביד נבוכדנאצר
מלך בבל והכם לעיניכם
ולקח מהם קללה לכל

גלות יהודה אשר בבבל
לאמר ישמך יהוה
כצדקיהו וכאחאב אשר
קלם מלך בבל באש יען
אשר עשו נבלה בישראל
וינאפו את נשי רעיהם
וידברו דבר בשמי שקר
אשר לוא צויתים ואנכי
הוידע ועד נאם יהוה׃

ואל שמעיהו הנחלמי
תאמר לאמר כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
לאמר יען אשר אתה
שלחת בשמכה ספרים
אל כל העם אשר בירושלם
ואל צפניה בן מעשיה
הכהן ואל כל הכהנים
לאמר יהוה נתנך כהן
תחת יהוידע הכהן להיות
פקדים בית יהוה לכל

איש משגע ומתנבא ע

והיתה אתו אל המהפכת

ואל הצינק ועתה למה

לא גערת בירמיהו הע

הענתתי המתנבא לכם

כי על כן שלח אלינו בבל

לאמר ארכה היא בנו

בתים ושבו ונטעו גנות

ואכלו את פריהן ויקרא

צפניה הכהן את הספר

הזה באזני ירמיהו הנביא

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו

הנביא לאמר שלח על

כל הגולה לאמר כה ע

אמר יהוה אל שמעיה

הנחלמי יען אשר נבא

לכם שמעיה ואני לא

שלחתיו ויבטח אתכם

על שקר   לכן

כה אמר יהוה הנני פקד

על שמעיה הנחלמי ועל

זרעו לא יהיה לו איש

יושב בתוך העם הזה

ולא יראה בטוב אשר

אני עשה לעמי נאם יהוה

כי סרה דבר על יהוה

הדבר אשר היה אל

ירמיהו מאת יהוה לאמר

כה אמר יהוה אלהי

ישראל לאמר כתב לך

את כל הדברים אשר

דברתי אליך אל ספר

כי הנה ימים באים נאם יהוה

ושבתי את שבות עמי

ישראל ויהודה אמר

יהוה והשבתים אל הארץ

אשר נתתי לאבותם וירשוה

ואלה הדברים אשר דבר

יהוה אל ישראל ואל

ונתתה ל חס ג ל והוא מן ספרית כו חד ח חד ז וח פס בסוף תיבותא דלוג ל

פ ל ט דג וסימנ אריני עמך בטרם יאכל הנחלמי יבלו וחבירו וחסידיך המשביע: כתיבא אל ה' וסימנ כתב לך וכתבת אותו ויכתב שנ בת ודיא כתובה: ד' חנוך קאת בחורי וישבו

אתהן אתהם בנעוריהן בנעוריהם והמתן והמתם ובמשפטיהן ובמשפטיהם וידעתן וידעתם לפיהן לפיהם מוצאיהן מוצאיהם ל' מעזכן ל' מעזכם ל' פריהן ל' פריהם ל' שוממין ל' שוממים ל' תאכלון ל' תאכלום ל'

יהודה׃ כי כה אמר יהוה
קול חרדה שמענו פחד
ואין שלום׃ שאלו נא וראו
אם ילד זכר מדוע ראיתי
כל גבר ידיו על חלציו
כיולדה ונהפכו כל פנים
לירקון׃ הוי כי גדול היום
ההוא מאין כמהו ועת
צרה היא ליעקב וממנה
יושע׃ והיה ביום ההוא
נאם יהוה צבאות אשבר
עלו מעל צוארך ומוסרותיך
אנתק ולא יעבדו בו עוד
זרים׃ ועבדו את יהוה
אלהיהם ואת דוד מלכם
אשר אקים להם׃
ואתה אל תירא עבדי
יעקב נאם יהוה ואל
תחת ישראל כי הנני
מושיעך מרחוק ואת
זרעך מארץ שבים ושב

יעקב ושקט ושאנן ואין
מחריד׃ כי אתך אני נאם
יהוה להושיעך כי אעשה
כלה בכל הגוים אשר
הפצותיך שם אך אתך
לא אעשה כלה ויסרתיך
למשפט ונקה לא אנקך׃

כי כה אמר יהוה אנוש
לשברך נחלה מכתך׃
אין דן דינך למזור ר׳
רפאות תעלה אין לך׃
כל מאהביך שכחוך
אותך לא ידרשו כי מכת
אויב הכיתיך מוסר אכזרי
על רב עונך עצמו
חטאתיך׃ מה תזעק
על שברך אנוש מכאבך
על רב עונך עצמו חטאתיך
עשיתי אלה לך׃ לכן כל
אכליך יאכלו וכל צריך

אנוש חד מן ד׳ וסימנהון וכאב לשברך מכאובך חצי׳ וה ואנוש הוא׃ ע׳ חטאתיך חד מן ח׳ דחס׳ וו׳ וסימנהון
עצמו ושלא ושהרון ושל תם עונך׃ ושנ׳ מל׳ כת׳

כלם בשבי ילכו והיו
שאסיך למשסה וכל
בזזיך אתן לבז כי אעלה
ארכה לך וממכותיך
ארפאך נאם יהוה כי
נדחה קראו לך ציון
היא דרש אין לה
כה אמר יהוה הנני שב
שבות אהלי יעקוב
ומשכנתיו ארחם ונבנתה
עיר על תלה וארמון
על משפטו ישב ויצא
מהם תודה וקול משחקים
והרבתים ולא ימעטו
והכבדתים ולא יצערו
והיו בניו כקדם ועדתו
לפני תכון ופקדתי על
כל לחציו והיה אדירו
ממנו ומשלו מקרבו יצא
והקרבתיו ונגש אלי כי
מי הוא זה ערב את לבו

לגשת אלי נאם יהוה
והייתם לי לעם ואנכי
אהיה לכם לאלהים

הנה סערת יהוה חמה
יצאה סער מתגורר
על ראש רשעים יחול
לא ישוב חרון אף יהוה
עד עשתו ועד הקימו
מזמות לבו באחרית
הימים תתבוננו בה בעת
ההוא נאם יהוה אהיה
לאלהים לכל משפחות
ישראל והמה יהיו לי
לעם כה
אמר יהוה מצא חן במדבר
עם שרידי חרב הלוך
להרגיעו ישראל מרחוק
יהוה נראה לי ואהבת
עולם אהבתיך על כן
משכתיך חסד עוד א

שוסיך · ל · מל · חס

אלפבית מו חד חד מפק חד אוה בוה גשמה דודה השה והשיקה זכורה חכה טבחה ימה כבמורה לחננה מכריה נצרה שימה עצמה פנה צידה קנה ראה שכיה תלה · כל חד וחד לית דכותיה הלין וסופהון מפקין הי

אבנך ונבנית בתולת
ישראל עוד תעדי תפיך
ויצאת במחול משחקים
עוד תטעי כרמים בהרי
שמרון נטעו נטעים וחללו
כי יש יום קראו נצרים
בהר אפרים קומו ונעלה
ציון אל יהוה אלהינו
כי כה אמר יהוה
רנו ליעקב שמחה וצהלו
בראש הגוים השמיעו
הללו ואמרו הושע יהוה
את עמך את שארית
ישראל הנני מביא אותם
מארץ צפון וקבצתים
מירכתי ארץ בם עור
ופסח הרה וילדת יחדו
קהל גדול ישובו הנה
בבכי יבאו ובתחנונים
אובילם אוליכם אל נחלי
מים בדרך ישר לא יכשלו

בה כי הייתי לישראל
לאב ואפרים בכרי הוא

שמעו דבר יהוה גוים
והגידו באיים ממרחק
ואמרו מזרה ישראל
יקבצנו ושמרו כרעה
עדרו כי פדה יהוה את
יעקב וגאלו מיד חזק
ממנו ובאו ורננו במרום
ציון ונהרו אל טוב יהוה
על דגן ועל תירש ועל
יצהר ועל בני צאן ובקר
והיתה נפשם כגן רוה
ולא יוסיפו לדאבה עוד
אז תשמח בתולה במחול
ובחרים וזקנים יחדו
והפכתי אבלם לששון
ונחמתים ושמחתים מ
יגונם ורויתי נפש ה
הכהנים דשן ועמי את

שטה כל חד וחד לית דמותיה: ארחמך ל׳ ורחמך ל׳ מרחם ל׳ כרחמיך ל׳ וברחמיך ל׳ ולרחמים ל׳ לרחמים ל׳ ורחמים ל׳ ורחמין ל׳
ורחם מרחמך ארחמנו רחמנות:

טובי ישבעו נאם יהוה׃

כה אמר יהוה קול ברמה
נשמע נהי בכי תמרורים
רחל מבכה על בניה
מאנה להנחם על בניה
כי איננו׃
כה אמר יהוה מנעי קולך
מבכי ועיניך מדמעה כי
יש שכר לפעלתך נאם
יהוה ושבו מארץ אויב׃
ויש תקוה לאחריתך
נאם יהוה ושבו בנים
לגבולם׃ שמוע שמעתי
אפרים מתנודד יסרתני
ואוסר כעגל לא למד
השבני ואשובה כי אתה
יהוה אלהי׃ כי אחרי
שובי נחמתי ואחרי הודעי
ספקתי על ירך בשתי
וגם נכלמתי כי נשאתי

חרפת נעורי׃ הבן יקיר
לי אפרים אם ילד
שעשעים כי מדי דברי
בו זכר אזכרנו עוד על כן
המו מעי לו רחם ארחמנו
נאם יהוה׃
הציבי לך ציונים שימי
לך תמרורים שיתי לבך
למסלה דרך הלכתי
שובי בתולת ישראל שבי
אל עריך אלה׃ עד מתי
תתחמקין הבת השובבה
כי ברא יהוה חדשה
בארץ נקבה תסובב גבר׃
כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
עוד יאמרו את הדבר
הזה בארץ יהודה ובעריו
בשובי את שבותם יברכך
יהוה נוה צדק הר הקדש׃
וישבו בה יהודה וכל עריו

ד׳ זוגין חד בחד ולית חמה מקבצאל מן קבצאל מדמעה מן דמעה ממוצא מן מוצא מקדמת מן קדמת

יחדו אכרים ונסעו בעדר
כי הרויתי נפש עיפה וכל
נפש דאבה מלאתי׃ על
זאת הקיצתי ואראה
ושנתי ערבה לי׃
הנה ימים באים נאם
יהוה וזרעתי את בית
ישראל ואת בית יהודה
זרע אדם וזרע בהמה׃
והיה כאשר שקדתי
עליהם לנתוש ולנתוץ
ולהרס ולהאביד ולהרע
כן אשקד עליהם לבנות
ולנטוע נאם יהוה׃ בימים
ההם׃ לא יאמרו עוד
אבות אכלו בסר ושני
בנים תקהינה׃ כי אם איש בעונו ימות כל האדם האכל הבסר תקהינה שניו
הנה ימים באים נאם
יהוה וכרתי את בית
ישראל ואת בית יהודה
ברית חדשה׃ לא כברית

אשר כרתי את אבותם
ביום החזיקי בידם
להוציאם מארץ מצרים
אשר המה הפרו את
בריתי ואנכי בעלתי בם
נאם יהוה׃ כי זאת הברית
אשר אכרת את בית
ישראל אחרי הימים
ההם נאם יהוה נתתי את
תורתי בקרבם ועל לבם
אכתבנה והייתי להם
לאלהים והמה יהיו לי
לעם׃ ולא ילמדו עוד
איש את רעהו ואיש את
אחיו לאמר דעו את
יהוה כי כלם ידעו אותי
למקטנם ועד גדולם נאם
יהוה כי אסלח לעונם
ולחטאתם לא אזכר עוד׃

כה אמר יהוה נתן שמש

כן וחצין דנסבין ל׳ למיתי למידן למאה למקרא למקטנם למשלח למתחת למישרים למדבח למשער למשעו למאז למובח למשמיעים
לבלה למושיע למארים למידעי למוכיחו למרשה למימין למלכיה למאני למדית׃ כל חד וחד לית דכותיה׃

לאור יומם חקת ירח
וכוכבים לאור לילה רגע
הים ויהמו גליו יהוה
צבאות שמו אם ימשו
החקים האלה מלפני
נאם יהוה גם זרע ישראל
ישבתו מהיות גוי לפני
כל הימים
כה אמר יהוה אם ימדו
השמים מלמעלה ויחקרו
מוסדי ארץ למטה גם
אני אמאס בכל זרע
ישראל על כל אשר עשו
נאם יהוה: הנה
ימים נאם יהוה ונבנתה
העיר ליהוה ממגדל
חננאל שער הפנה ויצא
עוד קוה המדה נגדו
על גבעת גרב ונסב געתה
וכלה עמק הפגרים
והדשן וכלה שרמות:

עד נחל קדרון עד פנת
שער הסוסים מזרחה
קדש ליהוה לא ינתש
ולא יהרס עוד לעולם:
הדבר אשר
היה אל ירמיהו מאת
יהוה בשנת העשרית
לצדקיהו מלך יהודה
היא השנה שמנה עשרה
שנה לנבוכדראצר ואז
חיל מלך בבל צרים על
ירושלם וירמיהו הנביא
היה כלוא בחצר המטרה
אשר בית מלך יהודה:
אשר כלאו צדקיהו מלך
יהודה לאמר מדוע
אתה נבא לאמר כה
אמר יהוה הנני נתן את
העיר הזאת ביד מלך
בבל ולכדה: וצדקיהו
מלך יהודה לא ימלט:

לאור חד מן יג רפי וסימנהון וקויתם נתן שמש ב בו שמים גוים גוים עמים יומם עולם עולם חנך יקו ואיהלה:

מיד הכשדים כי הנתן
ינתן ביד מלך בבל ודבר
פיו עם פיו ועינו את עינו
תראינה ובבל יולך את
צדקיהו ושם יהיה עד
פקדי אתו נאם יהוה
כי תלחמו את הכשדים
לא תצליחו
ויאמר ירמיהו היה דבר
יהוה אלי לאמר
הנה חנמאל בן שלם
דדך בא אליך לאמר
קנה לך את שדי אשר
בענתות כי לך משפט
הגאלה לקנות ויבא
אלי חנמאל בן דדי כ
כדבר יהוה אל חצר
המטרה ויאמר אלי
קנה נא את שדי אשר
בענתות אשר בארץ
בנימין כי לך משפט

הירשה ולך הגאלה
קנה לך ואדע כי דבר
יהוה הוא ואקנה את
השדה מאת חנמאל בן
דדי אשר בענתות
ואשקלה לו את הכסף
שבעה שקלים ועשרה
הכסף ואכתב בספר
ואחתם ואעד עדים
ואשקל הכסף במאזנים
ואקח את ספר המקנה
את החתום ואת המצוה
והחקים ואת הגלוי
ואתן את הספר המקנה
אל ברוך בן נריה בן
מחסיה לעיני חנמאל
דדי ולעיני העדים
הכתבים בספר המקנה
לעיני כל היהודים הישבים
בחצר המטרה ואצוה
את ברוך לעיניהם לאמר

ולט חד מן יג וסימנהון תפש לנביא ד שביה שביה צדקיהו חמה וערך דפשט ידו באתתה בחיכתה ושקרת בביתאל:
דדי חד מן ה וסימנ ואקנה ואתן ושל ושל אשירה ושיר מל:

כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לקוח את
הספרים האלה את
ספר המקנה הזה ואת
החתום ואת ספר הגלוי
הזה ונתתם בכלי חרש
למען יעמדו ימים רבים׃

כי כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל עוד יקנו
בתים ושדות וכרמים
בארץ הזאת׃
ואתפלל אל יהוה אחרי
תתי את ספר המקנה
אל ברוך בן נריה לאמר׃
אהה אדני יהוה הנה
אתה עשית את השמים
ואת הארץ בכחך
הגדול ובזרועך הנטויה
לא יפלא ממך כל דבר׃
עשה חסד לאלפים

ומשלם עון אבות אל
חיק בניהם אחריהם האל הגדול
הגבור יהוה צבאות שמו׃
גדל העצה ורב העליליה
אשר עיניך פקחות על
כל דרכי בני האדם לתת
לאיש כדרכיו וכפרי
מעלליו׃ אשר שמת
אתות ומפתים בארץ
מצרים עד היום הזה
ובישראל ובאדם ותעשה
לך שם כיום הזה ותצא
את עמך את ישראל
מארץ מצרים באתות
ובמופתים וביד חזקה
ובאזרוע נטויה ובמורא
גדול ותתן להם את
הארץ הזאת אשר
נשבעת לאבתם לתת
להם ארץ זבת חלב ודבש
ויבאו וירשו אותה ולא

ספר
הספרים
כאת
חנורא
ארם
כת
הארם
בנביא

ותצא חד כו ג׳ א׳ בת א׳ בנ א׳ בכ׳ וסימנהון הארץ את עמך ותתן לחצותה׃

שמעו בקולך ובתורותך
לא הלכו את כל אשר
צויתה להם לעשות לא
עשו ותקרא אתם את
כל הרעה הזאת הנה
הסללות באו העיר ללכדה
והעיר נתנה ביד הכשדים
הנלחמים עליה מפני
החרב והרעב והדבר
ואשר דברת היה והנך
ראה ואתה אמרת אלי
אדני יהוה קנה לך
השדה בכסף והעד
עדים והעיר נתנה ביד
הכשדים ויהי
דבר יהוה אל ירמיהו
לאמר הנה אני יהוה
אלהי כל בשר הממני
יפלא כל דבר לכן
כה אמר יהוה הנני נתן
את העיר הזאת ביד

הכשדים וביד נבוכדראצר
מלך בבל ולכדה ובאו
הכשדים הנלחמים על
העיר הזאת והציתו את
העיר הזאת באש ושרפוה
ואת הבתים אשר קטרו
על גגותיהם לבעל והסכו
נסכים לאלהים אחרים
למען הכעסני כי היו
בני ישראל ובני יהודה
אך עשים הרע בעיני
מנערתיהם כי בני ישראל
אך מכעסים אתי במעשה
ידיהם נאם יהוה כי על
אפי ועל חמתי היתה
לי העיר הזאת למן היום
אשר בנו אותה ועד היום
הזה להסירה מעל פני
על כל רעת בני ישראל
ובני יהודה אשר עשו
להם להכעסני המה

על העיר חד מן י״ז· וסימנ׳ באבים רק עץ כזרח וחנה ויחי וישלח שמה וישלח אשר ויבא נבוכדנאצר ותבקע ועבדו ושבו ובאו
וגם אוש ותבקע בעות ויואל כה עשו: וכל וגנותי במ״א אל העיר ד״מ:

מלכיהם שריהם כהניהם
ונביאיהם ואיש יהודה
וישבי ירושלם: ויפנו אלי
ערף ולא פנים ולמד אתם
השכם ולמד ואינם ש
שמעים לקחת מוסר:
וישמו שקוציהם בבית
אשר נקרא שמי עליו
לטמאו: ויבנו את במות
הבעל אשר בגיא בן הנם
להעביר את בניהם ואת
בנותיהם למלך אשר לא
צויתם ולא עלתה על
לבי לעשות התועבה ה
הזאת למען החטי את
יהודה: ועתה לכן כה
אמר יהוה אלהי ישראל
אל העיר הזאת אשר
אתם אמרים נתנה ביד
מלך בבל בחרב וברעב
ובדבר: הנני מקבצם מכל

הארצות אשר הדחתים
שם באפי ובחמתי ובקצף
גדול והשבתים אל ה
המקום הזה והשבתים
לבטח: והיו לי לעם ואני
אהיה להם לאלהים:
ונתתי להם לב אחד
ודרך אחד ליראה אתי
כל הימים לטוב להם
ולבניהם אחריהם: וכרתי
להם ברית עולם אשר
לא אשוב מאחריהם
להטבי אותם ואת יראתי
אתן בלבבם לבלתי סור
מעלי: וששתי עליהם
להטיב אותם ונטעתים
בארץ הזאת באמת בכל
לבי ובכל נפשי:
כי כה אמר יהוה כאשר
הבאתי אל העם הזה
את כל הרעה הגדולה

מעלה חד מן ח׳ וסימנהון שמואל אסיא שיצי נהרהון דמואבאי וברק ברקין בבבל: אלכה חד מן ד׳ וסימנהון אעלה מעלה עלתה ותעל:

הזאת כי אנכי מביא
עליהם את כל הטובה
אשר אנכי דבר עליהם׃

ונקנה השדה בארץ
הזאת אשר אתם אמרים
שממה היא מאין אדם
ובהמה נתנה ביד הכשדים׃
שדות בכסף יקנו וכתוב
בספר וחתום והעד עדים
בארץ בנימן ובסביבי
ירושלם ובערי יהודה
ובערי ההר ובערי השפלה
ובערי הנגב כי אשיב את
שבותם נאם יהוה׃
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
שנית והוא עודנו עצור
בחצר המטרה לאמר׃
כה אמר יהוה עשה יהוה
יוצר אותה להכינה יהוה
שמו׃ קרא אלי ואענך

ואגידה לך גדלות ובצרות
לא ידעתם׃ כי
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל על בתי
העיר הזאת ועל בתי מלכי
יהודה הנתצים אל
הסללות ואל החרב׃ באים
להלחם את הכשדים
ולמלאם את פגרי האדם
אשר הכיתי באפי ובחמתי
ואשר הסתרתי פני
מהעיר הזאת על כל רעתם׃
הנני מעלה לה ארכה
ומרפא ורפאתים וגליתי
להם עתרת שלום ואמת׃
והשבתי את שבות יהודה
ואת שבות ישראל ובנתים
כבראשנה׃ וטהרתים מכל
עונם אשר חטאו לי
וסלחתי לכול עונותיהם
אשר חטאו לי ואשר

אלפבית מן חד חד מל ארוני בוני גואל דוברי הגואל ההולך וישוב ובכה חורב טהור יכומיה כולם לכול מעריע ניער סבלות עונותיו
פתאום צומח קוצר רודף שלושים תולדות תולדות׃ סס

פשעו בי והיתה לי לשם
ששון לתהלה ולתפארת
לכל גויי הארץ אשר
ישמעו את כל הטובה
אשר אנכי עשה אתם
ופחדו ורגזו על כל הטובה
ועל כל השלום אשר
אנכי עשה לה׃
כה אמר יהוה עוד ישמע
במקום הזה אשר אתם
אמרים חרב הוא מאין
אדם ומאין בהמה בערי
יהודה ובחצות ירושלם
הנשמות מאין אדם ומאין
יושב ומאין בהמה קול
ששון וקול שמחה קול
חתן וקול כלה קול
אמרים הודו את יהוה
צבאות כי טוב יהוה כי
לעולם חסדו מבאים
תודה בית יהוה כי אשיב

את שבות הארץ כבר
כבראשנה אמר יהוה׃

כה אמר יהוה צבאות
עוד יהיה במקום הזה
החרב מאין אדם ועד
בהמה ובכל עריו נוה
רעים מרבצים צאן
בערי ההר בערי השפלה
ובערי הנגב ובארץ ב
בנימן ובסביבי ירושלם
ובערי יהודה עד תעברנה
הצאן על ידי מונה אמר
יהוה׃
הנה ימים באים נאם יהוה
והקמתי את הדבר הטוב
אשר דברתי אל בית
ישראל ועל בית יהודה׃

בימים ההם ובעת ההוא
אצמיח לדוד צמח צדקה

וישמעו חדמו׳ וסימנהון תשמרו בארצך וגליתי כהקיר במקום בסוגר כנוריך מלאכה יעקבונס נביאים ׃ וח׳ וישמעו׃

ועשה משפט וצדקה
בארץ ׃ בימים ההם
תושע יהודה וירושלם
תשכון לבטח וזה שמו
אשר יקרא לה יהוה
צדקנו ׃ כי כה
אמר יהוה לא יכרת
לדוד איש ישב על כסא
בית ישראל ׃ ולכהנים
הלוים לא יכרת איש
מלפני מעלה עולה
ומקטיר מנחה ועשה
זבח כל הימים ׃
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
לאמור ׃ כה אמר יהוה
אם תפרו את בריתי היום
ואת בריתי הלילה
ולבלתי היות יומם ולילה
בעתם ׃ גם בריתי תפר
את דוד עבדי מהיות לו
בן מלך על כסאו ואת

הלוים הכהנים משרתי ׃
אשר לא יספר צבא
השמים ולא ימד חול
הים כן ארבה את זרע
דוד עבדי ואת הלוים
משרתי אתי ׃
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
לאמר ׃ הלא ראית מה
העם הזה דברו לאמר
שתי המשפחות אשר
בחר יהוה בהם וימאסם ואת
עמי ינאצון מהיות עוד
גוי לפניהם ׃
כה אמר יהוה אם לא
בריתי יומם ולילה חקות
שמים וארץ לא שמתי ׃
גם זרע יעקוב ודוד עבדי
אמאס מקחת מזרעו
משלים אל זרע אברהם
ישחק ויעקב כי אשוב
את שבותם ורחמתים ׃

ד׳ לוים דקמין לכהנים

חקות חד מן ט׳ וסימנהון לכבס העמים נותן בריתי המזבח ביתיי׳ ומנחה וישתמר הידעת חקות שמים וכל דאו את קרי בחקות
בחוקות דכו׳ : לוים דקמין לכהנים חד מן ד׳ וסימ׳ גסוגס ויעמדו ומהללים

הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה
ונבוכדראצר מלך בבל
וכל חילו וכל ממלכות
ארץ ממשלת ידו וכל
העמים נלחמים על
ירושלם ועל כל עריה
לאמר כה אמר יהוה
אלהי ישראל הלך
ואמרת אל צדקיהו מלך
יהודה ואמרת אליו כה
אמר יהוה הנני נתן את
העיר הזאת ביד מלך
בבל ושרפה באש ואתה
לא תמלט מידו כי תפש
תתפש ובידו תנתן ועיניך
את עיני מלך בבל
תראינה ופיהו את פיך
ידבר ובבל תבוא אך
שמע דבר יהוה צדקיהו

מלך יהודה כה אמר יהוה
עליך לא תמות בחרב
בשלום תמות ובמשרפות
אבותיך המלכים הראשנים
אשר היו לפניך כן ישרפו
לך והוי אדון יספדו לך
כי דבר אני דברתי נאם
יהוה

וידבר ירמיהו הנביא אל
צדקיהו מלך יהודה את
כל הדברים האלה
בירושלם וחיל מלך בבל
נלחמים על ירושלם ועל
כל ערי יהודה הנותרת
אל לכיש ואל עזקה כי
הנה נשארו בערי יהודה
ערי מבצר

הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה אחרי
כרת המלך צדקיהו ב
רית את כל העם אשר

ב׳ דס׳ חיבר וגם זרע

ומל׳

אמר ואמרת ואמרת אמר בפס׳

מל׳ בע׳

כא

כול חס׳ ב׳ מ׳ עם דבי

פיהו ופיהו חרמין ב׳ א׳ וסימנ׳ ודברת דברו אלה אחרי יפצח ויעשק לב ערב ראמות טפו עמל תהלת צדיק יתן ישקני מבית
תמלטו תורת נכונה עמל שפתי׳

בירושלם לקרא להם
דרור לשלח איש את
עבדו ואיש את שפחתו
העברי והעבריה חפשים
לבלתי עבד בם ביהודי
אחיהו איש וישמעו כל
השרים וכל העם אשר
באו בברית לשלח איש
את עבדו ואיש את
שפחתו חפשים וישמעו
(לבלתי עבד בם עוד)
וישלחו וישבו אחרי כן
וישיבו את העבדים ואת
השפחות אשר שלחו
חפשים ויכבשום לעבדים
ולשפחות
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר כה
אמר יהוה אלהי ישראל
אנכי כרתי ברית את
אבותיכם ביום הוצאי
אתם מארץ מצרים מבית

עבדים לאמר מקץ שבע
שנים תשלחו איש את
אחיו העברי אשר ימכר
לך ועבדך שש שנים
ושלחתו חפשי מעמך
ולא שמעו אבותיכם אלי
ולא הטו את אזנם ותשבו
אתם היום ותעשו את
הישר בעיני לקרא דרור
איש לרעהו ותכרתו
ברית לפני בבית אשר
נקרא שמי עליו ותשבו
ותחללו את שמי ותשבו
איש את עבדו ואיש את
שפחתו אשר שלחתם
חפשים לנפשם ותכבשו
אתם להיות לכם לעבדים
ולשפחות לכן
כה אמר יהוה אתם לא
שמעתם אלי לקרא דרור
איש לאחיו ואיש לרעהו

חפשים חד מן ח׳ וסימנהון לשלח ושל׳ ושל׳ ותכבשו רעועים: ס׳ אחיהו חד מן ג׳ וסימנהון ביהודי עזרו ושמעו: וה באחיהו:

הנני קרא לכם דרור
נאם יהוה אל החרב ואל
הדבר ואל הרעב ונתתי
אתכם לזועה לכל ממלכות
הארץ ונתתי את האנשים
העברים את ברתי אשר
לא הקימו את דברי
הברית אשר כרתו לפני
העגל אשר כרתו לשנים
ויעברו בין בתריו שרי
יהודה ושרי ירושלם
הסרסים והכהנים וכל
עם הארץ העברים בין
בתרי העגל ונתתי אותם
ביד איביהם וביד מבקשי
נפשם והיתה נבלתם
למאכל לעוף השמים
ולבהמת הארץ ואת
צדקיהו מלך יהודה ואת
שריו אתן ביד איביהם
וביד מבקשי נפשם וביד

חיל מלך בבל העלים
מעליכם הנני מצוה נאם
יהוה והשבתים אל העיר
הזאת ונלחמו עליה ולכדוה
ושרפה באש ואת ערי
יהודה אתן שממה מאין
ישב
הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה בימי
יהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה לאמר הלוך אל
בית הרכבים ודברת
אותם והבאותם בית
יהוה אל אחת הלשכות
והשקית אותם יין ואקח
את יאזניה בן ירמיהו בן
חבצניה ואת אחיו ואת
כל בניו ואת כל בית ה
הרכבים ואבא אתם בית
יהוה אל לשכת בני חנן
בן יגדליהו איש האלהים

ולביתי יהודין חרמין ד׳ וסימנהון אם תפרו בנות בתים ואם לא תשמעו אלי כה אמר ייי על: וביד חיל מלך בבל חד כין
ב׳ וסימנהון ואת צדקיהו תנתן תנתן:

אשר אצל לשכת השרים
אשר ממעל ללשכת
מעשיהו בן שלם שמר
הסף ואתן לפני בני בית
הרכבים גבעים מלאים
יין וכסות ואמר אלהם
שתו יין ויאמרו לא נשתה
יין כי יונדב בן רכב אבינו
צוה עלינו לאמר לא
תשתו יין אתם ובניכם
עד עולם ובית לא תבנו
וזרע לא תזרעו וכרם
לא תטעו ולא יהיה לכם
כי באהלים תשבו כל
ימיכם למען תחיו ימים
רבים על פני האדמה
אשר אתם גרים שם
ונשמע בקול יהונדב בן
רכב אבינו לכל אשר
צונו לבלתי שתות יין כל
ימינו אנחנו נשינו בנינו

ובנתינו ולבלתי בנות בתים
לשבתנו וכרם ושדה וזרע
לא יהיה לנו ונשב
באהלים ונשמע ונעש
ככל אשר צונו יונדב
אבינו ויהי בעלות
נבוכדראצר מלך בבל
אל הארץ ונאמר באו
ונבוא ירושלם מפני חיל
הכשדים ומפני חיל ארם
ונשב בירושלם
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
לאמר כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
הלך ואמרת לאיש
יהודה וליושבי ירושלם
הלוא תקחו מוסר לשמע
אל דברי נאם יהוה הוקם
את דברי יהונדב בן רכב
אשר צוה את בניו לבלתי
שתות יין ולא שתו עד

ב
ל
ל
ג
וכל
שמואל דכוו
ב
מ
א
יהונדב
דויאמר
ל
ג
רפ

ל
דיהידיה
ד
ג
ג
וכל
שמואל
במא
ב
בעלות
בהעלות
ל
מל
ג
המשכן
על
את דברי

ונשמע חד מן ג וסימנהון וחס בקול ונעש ססס מעשיהו חד מן ב וסימ ללשכת וכול דברי ימים כוות יונדב חד מן ג וסימנהון צוה עלינו ככל אשר צונו לאמר
וכל
שמואל
ב
מ
א

היום הזה כי שמעו את
מצות אביהם ואנכי י
דברתי אליכם השכם
ודבר ולא שמעתם אלי
ואשלח אליכם את כל
עבדי הנבאים השכם
ושלח לאמר שבו נא
איש מדרכו הרעה
והיטיבו מעלליכם ואל
תלכו אחרי אלהים
אחרים לעבדם ושבו
אל האדמה אשר נתתי
לכם ולאבתיכם ולא
הטיתם את אזנכם ולא
שמעתם אלי כי הקימו
בני יהונדב בן רכב את
מצות אביהם אשר צום
והעם הזה לא שמעו אלי
לכן כה אמר
יהוה אלהי צבאות אלהי
ישראל הנני מביא אל

יהודה ואל כל יושבי
ירושלם את כל הרעה
אשר דברתי עליהם יען
דברתי אליהם ולא שמעו
ואקרא להם ולא ענו
ולבית הרכבים אמר
ירמיהו כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
יען אשר שמעתם על
מצות יהונדב אביכם
ותשמרו את כל מצותיו
ותעשו ככל אשר צוה
אתכם לכן כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
לא יכרת איש ליונדב בן
רכב עמד לפני כל הימים
ויהי בשנה
הרביעית ליהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה היה
הדבר הזה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר קח

כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל חד מן ג וסימנ לכן דהרכבים ויאמר ירמיהו דזיקפא ועתה דויתנך
צום חד מן ג וסימנהון
כן כאשר ונסכי אשר

לך מגלת ספר וכתבת
אליה את כל הדברים
אשר דברתי אליך על
ישראל ועל יהודה ועל
כל הגוים מיום דברתי
אליך מימי יאשיהו ועד
היום הזה׃ אולי ישמעו
בית יהודה את כל הרעה
אשר אנכי חשב לעשות
להם למען ישובו איש
מדרכו הרעה וסלחתי
לעונם ולחטאתם׃
ויקרא ירמיהו את ברוך
בן נריה ויכתב ברוך מפי
ירמיהו את כל דברי יהוה
אשר דבר אליו על מגלת
ספר׃ ויצוה ירמיהו את
ברוך לאמר אני עצור
לא אוכל לבוא בית יהוה׃
ובאת אתה וקראת
במגלה אשר כתבת מפי

את דברי יהוה באזני העם
בית יהוה ביום צום וגם
באזני כל יהודה הבאים
מעריהם תקראם׃ אולי
תפל תחנתם לפני יהוה
וישבו איש מדרכו הרעה
כי גדול האף והחמה
אשר דבר יהוה אל העם
הזה׃ ויעש ברוך בן נריה
ככל אשר צוהו ירמיהו
הנביא לקרא בספר דברי
יהוה בית יהוה׃
ויהי בשנה החמשית
ליהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה בחדש התשעי
קראו צום לפני יהוה כל
העם בירושלם וכל העם
הבאים מערי יהודה
בירושלם׃ ויקרא ברוך
בספר את דברי ירמיהו
בית יהוה בלשכת גמריהו

צוהו חד מן יא וסימנהון ויגד נח ליקני המטה דודי ויעש דוד והכוח עשוה ברוך פקודתם ׃ ליונדב יונדב חד מן ג׳ כסף
וסימנ׳ צוה עלינו ככל אשר צונו לא ימות׃ וכל שמואל במא יהונדב׃

בן שפן הספר בחצר
העליון פתח שער בית
יהוה החדש באזני כל
העם וישמע מכיהו בן
גמריהו בן שפן את כל
דברי יהוה מעל הספר
וירד בית המלך על
לשכת הספר והנה שם
כל השרים יושבים
אלישמע הספר ודליהו
בן שמעיהו ואלנתן בן
עכבור וגמריהו בן שפן
וצדקיהו בן חנניהו וכל
השרים ויגד להם מכיהו
את כל הדברים אשר
שמע בקרא ברוך
בספר באזני העם וישלחו
כל השרים אל ברוך
את יהודי בן נתניהו בן
שלמיהו בן כושי לאמר
המגלה אשר קראת בה

באזני העם קחנה בידך
ולך ויקח ברוך בן נריהו
את המגלה בידו ויבא
אליהם ויאמרו אליו
שב נא וקראנה באזנינו
ויקרא ברוך באזניהם
ויהי כשמעם את כל
הדברים פחדו איש אל
רעהו ויאמרו אל ברוך
הגד נגיד למלך את כל
הדברים האלה ואת
ברוך שאלו לאמר הגד
נא לנו איך כתבת את
כל הדברים האלה מפיו
ויאמר להם ברוך מפיו
יקרא אלי את כל הדברים
האלה ואני כתב על
הספר בדיו
ויאמרו השרים אל ברוך
לך הסתר אתה וירמיהו
ואיש אל ידע איפה אתם

ודליהו חד מן ג̇ וסימנ̇ וירד וגם דליהו גרפ̇ וירד לששה עשר על יד חנניהו: שמע חד מן ד̇ וסימנ̇ ויגד כי לא בזה ולא
עני עצקו: נריהו חד מן ג̇ וסימנ̇ נתון ויקח ויתנה את הגברים:

אתם ויבאו אל המלך
חצרה ואת המגלה
הפקדו בלשכת אלישמע
הספר ויגידו באזני המלך
את כל הדברים וישלח
המלך את יהודי לקחת
את המגלה ויקחה
מלשכת אלישמע הספר
ויקראה יהודי באזני
המלך ובאזני כל השרים
העמדים מעל המלך
והמלך יושב בית החרף
בחדש התשיעי ואת
האח לפניו מבערת
ויהי כקרוא יהודי שלש
דלתות וארבעה יקרעה
בתער הספר והשלך
אל האש אשר אל האח
עד תם כל המגלה על
האש אשר על האח
ולא פחדו ולא קרעו

את בגדיהם המלך וכל
עבדיו השמעים את כל
הדברים האלה וגם
אלנתן ודליהו וגמריהו
הפגעו במלך לבלתי
שרף את המגלה ולא
שמע אלהם ויצוה
המלך את ירחמאל בן
המלך ואת שריהו בן
עזריאל ואת שלמיהו
בן עבדאל לקחת את
ברוך הספר ואת ירמיהו
הנביא ויסתרם יהוה

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
אחרי שרף המלך את
המגלה ואת הדברים
אשר כתב ברוך מפי
ירמיהו לאמר שוב קח
לך מגלה אחרת וכתב
עליה את כל הדברים

ירע ירע חד מן ט וסימנ ישרא יעצב עוני בטרם בטרם לכו איפה יככח בדברים תבואהן לצבר בער יכבדו
כי תאמר נבהל שמר ב בו כרעים והסכל

הראשנים אשר היו על
המגלה הראשנה אשר
שרף יהויקים מלך יהודה
ועל יהויקים מלך יהודה
תאמר כה אמר יהוה
אתה שרפת את המגלה
הזאת לאמר מדוע
כתבת עליה לאמר בא
יבוא מלך בבל והשחית
את הארץ הזאת והשבית
ממנה אדם ובהמה׃
לכן כה אמר יהוה
על יהויקים מלך יהודה
לא יהיה לו יושב על כסא
דוד ונבלתו תהיה משלכת
לחרב ביום ולקרח בלילה׃
ופקדתי עליו ועל זרעו
ועל עבדיו את עונם
והבאתי עליהם ועל ישבי
ירושלם ואל איש יהודה
את כל הרעה אשר דברתי

אליהם ולא שמעו׃
וירמיהו לקח
מגלה אחרת ויתנה אל
ברוך בן נריהו הספר
ויכתב עליה מפי ירמיהו
את כל דברי הספר אשר
שרף יהויקים מלך
יהודה באש ועוד נוסף
עליהם דברים רבים
כהמה׃
וימלך מלך צדקיהו בן
יאשיהו תחת כניהו בן
יהויקים אשר המליך
נבוכדראצר מלך בבל
בארץ יהודה׃ ולא שמע
הוא ועבדיו ועם הארץ
אל דברי יהוה אשר דבר
ביד ירמיהו הנביא׃

וישלח המלך צדקיהו
את יהוכל בן שלמיהו

ל׳ חס׳ כת׳ כג׳ מל׳ בע׳ מל׳ חס׳ ועל ועל ועל ואל בפ׳

ז׳ ויקח ויתנו את הגברים מל׳ ל׳ מל׳ ל׳

כול ירמיה יבוא מל׳ כת׳ בר מן ד׳ וסימנהון פתאם פליג חום ועל יהויקים מלך יהודה פליג ואת נביאיכם: סס

ואת צפניהו בן מעשיה
הכהן אל ירמיהו הנביא
לאמר התפלל נא בעדנו
אל יהוה אלהינו ׃ וירמיהו
בא ויצא בתוך העם ולא
נתנו אתו בית הכליא ׃
וחיל פרעה יצא ממצרים
וישמעו הכשדים הצרים
על ירושלם את שמעם
ויעלו מעל ירושלם ׃

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
הנביא לאמר ׃
כה אמר יהוה אלהי יש
ראל כה תאמרו אל
מלך יהודה השלח אתכם
אלי לדרשני הנה חיל
פרעה היצא לכם לעזרה
שב לארצו מצרים ׃ ושבו
הכשדים ונלחמו על
העיר הזאת ולכדה

ושרפה באש ׃
כה אמר יהוה אל תשאו
נפשתיכם לאמר הלך
ילכו מעלינו הכשדים כי
לא ילכו ׃ כי אם הכיתם
כל חיל כשדים הנלחמים
אתכם ונשארו בם
אנשים מדקרים איש
באהלו יקומו ושרפו את
העיר הזאת באש ׃ והיה
בהעלות חיל הכשדים
מעל ירושלם מפני חיל
פרעה ׃ ויצא
ירמיהו מירושלם ללכת
ארץ בנימן לחלק משם
בתוך העם ׃ ויהי הוא
בשער בנימן ושם בעל
פקדת ושמו יראייה בן
שלמיה בן חנניה ויתפש
את ירמיהו הנביא לאמר
אל הכשדים אתה נפל ׃

חד מן טב בלישנא דיצא חד וה לית וכתבו וסימנ׳ תוצא ל׳ הוצא ל׳ והוצא ל׳ הוצא ל׳ ויוצא ל׳ ואצא ל׳ ולוצא ל׳ כמוצא ל׳
היוצא כמוצא שיוצא מוצא ויצאתי ויצאנו ויצאו ויצאו ואצאו ויצאו ואצאה ויצאה הוצאה הוציאה הויצאתיה ערסוף ׃

ויאמר ירמיהו שקר אינני
נפל על הכשדים ולא
שמע אליו ויתפש יראיה
בירמיהו ויבאהו אל
השרים ויקצפו השרים
על ירמיהו והכו אתו
ונתנו אותו בית האסור
בית יהונתן הספר כי אתו
עשו לבית הכלא כי בא
ירמיהו אל בית הבור
ואל החנֻיות וישב שם
ירמיהו ימים רבים וישלח
המלך צדקיהו ויקחהו
וישאלהו המלך בביתו
בסתר ויאמר היש דבר
מאת יהוה ויאמר ירמיהו
ויאמר
יש ביד מלך בבל תנתן
ויאמר ירמיהו אל המלך
צדקיהו מה חטאתי לך
ולעבדיך ולעם הזה כי
נתתם אותי אל בית הכלא

ואיו נביאיכם אשר נבאו
לכם לאמר לא יבא מלך
בבל עליכם ועל הארץ
הזאת ועתה שמע נא
אדני המלך תפל נא
תחנתי לפניך ואל תשבני
בית יהונתן הספר ולא
אמות שם ויצוה המלך
צדקיהו ויפקדו את
ירמיהו בחצר המטרה
ונתן לו ככר לחם ליום
מחוץ האפים עד תם
כל הלחם מן העיר וישב
ירמיהו בחצר המטרה
וישמע שפטיה בן מתן
וגדליהו בן פשחור ויוכל
בן שלמיהו ופשחור בן
מלכיה את הדברים אשר
ירמיהו מדבר אל כל
העם לאמר
כה אמר יהוה הישב ס

ליום חד מן כב דג וסימנ נכנים ופרווה נשיא ואמרת ואלה ויצוה ומאכלך חילין שבעת ושבעת שנבו וכבש אחת והין לי למנחה
שנבו פתשגן פתשגן: ל

בעיר הזאת ימות בחרב
ברעב ובדבר והיצא אל
הכשדים יחיה והיתה לו
נפשו לשלל וחי
כה אמר יהוה הנתן
תנתן העיר הזאת ביד
חיל מלך בבל ולכדה
ויאמרו השרים אל
המלך יומת נא את
האיש הזה כי על כן
הוא מרפא את ידי
אנשי המלחמה
הנשארים בעיר הזאת
ואת ידי כל העם לדבר
אליהם כדברים האלה
כי האיש הזה איננו
דרש לשלום לעם הזה
כי אם לרעה ויאמר
המלך צדקיהו הנה הוא
בידכם כי אין המלך
יוכל אתכם דבר ויקחו

את ירמיהו וישלכו אתו
אל הבור מלכיהו בן המלך
אשר בחצר המטרה
וישלחו את ירמיהו
בחבלים ובבור אין מים
כי אם טיט ויטבע ירמיהו
בטיט
וישמע עבד מלך הכושי
איש סריס והוא בבית
המלך כי נתנו את ירמיהו
אל הבור והמלך יושב
בשער בנימן ויצא עבד
מלך מבית המלך
וידבר אל המלך לאמר
אדני המלך הרעו
האנשים האלה את כל
אשר עשו לירמיהו הנביא
את אשר השליכו אל
הבור וימת תחתיו מפני
הרעב כי אין הלחם עוד
בעיר ויצו המלך את

כל נביי וכתיבי וישלחו בח׳ וישלחו וסימניהון עקרו בחבלים ויכרתו ויפשיטהו: ל׳ בבית המלך חד מן ג׳ וסימנה עבד מלך כי גדול והשלישית:

עבד מלך הכושי לאמר
קח בידך מזה שלשים
אנשים והעלית את
ירמיהו הנביא מן הבור
בטרם ימות ויקח עבד
מלך את האנשים בידו
ויבא בית המלך אל תחת
האוצר ויקח משם בלוי
הסחבות ובלוי מלחים
וישלחם אל ירמיהו אל
הבור בחבלים ויאמר
עבד מלך הכושי אל
ירמיהו שים נא בלוי
הסחבות והמלחים תחת
אצלות ידיך מתחת
לחבלים ויעש ירמיהו
כן וימשכו את ירמיהו
בחבלים ויעלו אתו מן
הבור וישב ירמיהו בחצר
המטרה׃
וישלח המלך צדקיהו

ויקח את ירמיהו הנביא
אליו אל מבוא השלישי
אשר בבית יהוה ויאמר
המלך אל ירמיהו שאל
אני אתך דבר אל תכחד
ממני דבר ויאמר ירמיהו
אל צדקיהו כי אגיד לך
הלוא המת תמיתני וכי
איעצך לא תשמע אלי
וישבע המלך צדקיהו
אל ירמיהו בסתר לאמר
חי יהוה את אשר עשה
לנו את הנפש הזאת אם
אמיתך ואם אתנך ביד
האנשים האלה אשר
מבקשים את נפשך׃

ויאמר ירמיהו אל צדקיהו
כה אמר יהוה אלהי
צבאות אלהי ישראל
אם יצא תצא אל שרי

יצא חד כוו וסימנ׳ דהערב ויצא יצוא דיעקב יצא יצא דחדינה יצא יצא שמעי ויצאויצא נעמן יצא יצוא ירמיה יצא
תצא: מינהון ג מל׳ וסימנ׳ הערב שמעי נעמן׃

מלך בבל וחיתה נפשך
והעיר הזאת לא תשרף
באש וחיתה אתה וביתך
ואם לא תצא אל שרי
מלך בבל ונתנה העיר
הזאת ביד הכשדים
ושרפה באש ואתה לא
תמלט מידם׃
ויאמר המלך צדקיהו
אל ירמיהו אני דאג את
היהודים אשר נפלו
אל הכשדים פן יתנו
אתי בידם והתעללו
בי׃ ויאמר ירמיהו לא
יתנו שמע נא בקול יהוה
לאשר אני דבר אליך
וייטב לך ותחי נפשך׃
ואם מאן אתה לצאת
זה הדבר אשר הראני
יהוה׃ והנה כל הנשים
אשר נשארו בבית מלך

יהודה מוצאות אל שרי
מלך בבל והנה אמרות
הסיתוך ויכלו לך אנשי
שלמך הטבעו בבץ רגליך
נסגו אחור׃ ואת כל נשיך
ואת בניך מוצאים אל
הכשדים ואתה לא תמלט
מידם כי ביד מלך בבל
תתפש ואת העיר הזאת
תשרף באש׃
ויאמר צדקיהו
אל ירמיהו איש אל ידע
בדברים האלה ולא תמות׃
וכי ישמעו השרים כי
דברתי אתך ובאו אליך
ואמרו אליך הגידה נא
לנו מה דברת אל המלך
אל תכחד ממנו ולא נמיתך
ומה דבר אליך המלך׃
ואמרת אליהם מפיל אני
תחנתי לפני המלך לבלתי

השיבני בית יהונתן למות
שם׃ ויבאו
כל השרים אל ירמיהו
וישאלו אתו ויגד להם
ככל הדברים האלה
אשר צוה המלך ויחרשו
ממנו כי לא נשמע הדבר׃
וישב ירמיהו בחצר
המטרה עד יום אשר
נלכדה ירושלם והיה
כאשר נלכדה ירושלם׃
בשנה
התשעית לצדקיהו מלך
יהודה בחדש העשרי
בא נבוכדראצר מלך
בבל וכל חילו אל ירושלם
ויצרו עליה׃ בעשתי
עשרה שנה לצדקיהו
בחדש הרביעי בתשעה
לחדש הבקעה העיר׃
ויבאו כל שרי מלך בבל

וישבו בשער התוך נרגל
שראצר סמגרנבו שר
סכים רב סריס נרגל
שראצר רב מג וכל
שארית שרי מלך בבל׃ ויהי
כאשר ראם צדקיהו
מלך יהודה וכל אנשי
המלחמה ויברחו ויצאו
לילה מן העיר דרך גן
המלך בשער בין ה
החמתים ויצא דרך
הערבה׃ וירדפו חיל
כשדים אחריהם וישגו
את צדקיהו בערבת
ירחו ויקחו אתו ויעלהו
אל נבוכדראצר מלך
בבל רבלתה בארץ
חמת וידבר אתו משפטים׃
וישחט מלך בבל את
בני צדקיהו ברבלה
לעיניו ואת כל חרי יהודה

אל ירושלם וחד מן ו׳ג׳ וסימנ׳ בשנת הנביאים שפטי וחטף סמך ואספתי לא יעלה ויקהל ויקהל אז יקהיל וישובו ויסבו ושמעיה
וכל עזרא דכוו׳ ירושלם במא על ירושלם דואצור את חנני׃

שחט מלך בבל ואת עיני
צדקיהו עור ויאסרהו
בנחשתים לביא אתו
בבלה ואת בית המלך
ואת בית העם שרפו
הכשדים באש ואת חומת
ירושלם נתצו ואת יתר
העם הנשארים בעיר
ואת הנפלים אשר נפלו
עליו ואת יתר העם
הנשארים הגלה נבוזראדן
רב טבחים בבל ומן העם
הדלים אשר אין להם
מאומה השאיר נבוזראדן
רב טבחים בארץ יהודה
ויתן להם כרמים ויגבים
ביום ההוא ויצו נבוכדראצר
מלך בבל על ירמיהו ביד
נבוזראדן רב טבחים׃
לאמר׃ קחנו ועיניך שים
עליו ואל תעש לו מאומה

רע כי אם אשר ידבר
אליך כן עשה עמו וישלח
נבוזראדן רב טבחים
ונבושזבו רב סריס ונרגל
שראצר רב מג וכל רבי
מלך בבל וישלחו ויקחו
את ירמיהו מחצר המטרה
ויתנו אתו אל גדליהו בן
אחיקם בן שפן להוציאהו
אל הבית וישב בתוך
העם׃
ואל ירמיהו היה דבר
יהוה בהיותו עצור בחצר
המטרה לאמר׃ הלוך
ואמרת לעבד מלך הכושי
לאמר כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
הנני מבי את דברי אל
העיר הזאת לרעה ולא
לטובה והיו לפניך ביום
ההוא והצלתיך ביום

חד מן ח מלין דכתבין ולא קר וסימנ׳ אם במקום׃ אם אמנון׃ אם כאשר׃ אם גאל׃ נא יהוה׃ את אשר׃ ידרך הדרך׃ חמשר דנגב
ג מלין דכת זן וקר נון
ארז ארן קר
ונבושזבו ונבושזבן ק
ונרגז ונרגן ק

ההוא נאם יהוה ולא תנתן
ביד האנשים אשר אתה
יגור מפניהם כי מלט
אמלטך ובחרב לא תפל
והיתה לך נפשך לשלל
כי בטחת בי נאם יהוה׃
הדבר אשר
היה אל ירמיהו מאת יהוה
אחר שלח אתו נבוזראדן
רב טבחים מן הרמה
בקחתו אתו והוא אסור
באזקים בתוך כל גלות
ירושלם ויהודה המגלים
בבלה׃ ויקח רב טבחים
לירמיהו ויאמר אליו
יהוה אלהיך דבר את
הרעה הזאת אל המקום
הזה׃ ויבא ויעש יהוה
כאשר דבר כי חטאתם
ליהוה ולא שמעתם בקלו
והיה לכם הדבר הזה׃
ועתה הנה פתחתיך היום מן האזקים

אשר על ידך אם טוב בעיניך
לבוא אתי בבל בא ואשים את עיני
עליך ואם רע בעיניך לבוא אתי
בבל חדל ראה כל הארץ
לפניך אל טוב ואל הישר
בעיניך ללכת שמה לך׃
ועודנו לא ישוב ושבה
אל גדליה בן אחיקם
בן שפן אשר הפקיד מלך
בבל בערי יהודה ושב
אתו בתוך העם או אל כל
הישר בעיניך ללכת לך
ויתן לו רב טבחים ארחה
ומשאת וישלחהו׃ ויבא
ירמיהו אל גדליהו בן
אחיקם המצפתה וישב
אתו בתוך העם הנשארים
בארץ׃
וישמעו כל שרי החילים
אשר בשדה המה ואנשיהם
כי הפקיד מלך בבל את

גדליה חד מן ה׳ בנביא וסימנ׳ ושבה ויבא ויבאו אחר הכה דברי ירמ׳

עודנו ועודני חד מן ג׳ חס׳ וסימנ׳ לא מחזיק באבנו

גדליהו בן אחיקם בארץ
וכי הפקיד אתו אנשים
ונשים וטף ומדלת הארץ
מאשר לא הגלו בבלה׃
ויבאו אל גדליה המצפתה
וישמעאל בן נתניהו
ויוחנן ויונתן בני קרח
ושריה בן תנחמת ובני
עופי הנטפתי ויזניהו בן
המעכתי המה ואנשיהם׃
וישבע להם גדליהו בן
אחיקם בן שפן ולאנשיהם
לאמר אל תיראו מעבוד
את הכשדים שבו בארץ
ועבדו את מלך בבל
וייטב לכם׃ ואני הנני
ישב במצפה לעמד לפני
הכשדים אשר יבאו
אלינו ואתם אספו יין
וקיץ ושמן ושימו בכליכם
ושבו בעריכם אשר

תפשתם׃ וגם כל היהודים
אשר במואב ובבני עמון
ובאדום ואשר בכל הא
הארצות שמעו כי נתן
מלך בבל שארית ליהודה
וכי הפקיד עליהם את
גדליהו בן אחיקם בן שפן׃
וישבו כל היהודים מכל
המקמות אשר נדחו שם
ויבאו ארץ יהודה אל
גדליהו המצפתה ויאספו
יין וקיץ הרבה מאד׃

ויוחנן בן קרח וכל שרי
החילים אשר בשדה
באו אל גדליהו המצפתה׃
ויאמרו אליו הידע תדע
כי בעליס מלך בני עמון
שלח את ישמעאל בן
נתניה להכתך נפש ולא
האמין להם גדליהו בן

ט׳ בישעיה וירמיה

כל ישעיה וירמיה ר״פ גם במ״ט וגם וסימנהון אלה חכם מהם בכל זאת בימים חשפתי איש אל נתן היהודים׃ ס ס׃
ויאספו חד מן י׳ וסימנ׳ שביה שלויה שלחו שלחו לפלשתיה גרמוי דמלכה ולאחיהון כספה וחמריה׃

אחיקם ויוחנן בן קרח
אמר אל גדליהו בסתר
במצפה לאמר אלכה
נא ואכה את ישמעאל
בן נתניה ואיש לא ידע
למה יכה נפש ונפצו
כל יהודה הנקבצים
אליך ואבדה שארית
יהודה ויאמר גדליהו
בן אחיקם אל יוחנן בן
קרח אל תעשה את
הדבר הזה כי שקר אתה
דבר אל ישמעאל
ויהי בחדש השביעי בא
ישמעאל בן נתניה בן
אלישמע מזרע המלוכה
ורבי המלך ועשרה
אנשים אתו אל גדליהו
בן אחיקם המצפתה
ויאכלו שם לחם יחדו
במצפה ויקם ישמעאל

בן נתניה ועשרת האנשים
אשר היו אתו ויכו את
גדליהו בן אחיקם בן
שפן בחרב וימת אתו
אשר הפקיד מלך בבל
בארץ ואת כל היהודים
אשר היו אתו את גדליהו
במצפה ואת הכשדים
אשר נמצאו שם את
אנשי המלחמה הכה
ישמעאל ויהי ביום השני
להמית את גדליהו ואיש
לא ידע ויבאו אנשים
משכם משלו ומשמרון
שמנים איש מגלחי זקן
וקרעי בגדים ומתגדדים
ומנחה ולבונה בידם להביא
בית יהוה ויצא ישמעאל
בן נתניה לקראתם מן
המצפה הלך הלוך ובכה
ויהי כפגש אתם ויאמר

אליהם באו אל גדליהו
בן אחיקם ויהי כבואם
אל תוך העיר וישחטם
ישמעאל בן נתניה אל
תוך הבור הוא והאנשים
אשר אתו ועשרה אנשים
נמצאו בם ויאמרו אל
ישמעאל אל תמתנו כי
יש לנו מטמנים בשדה
חטים ושערים ושמן
ודבש ויחדל ולא המיתם
בתוך אחיהם והבור
אשר השליך שם ישמ
ישמעאל את כל פגרי
האנשים אשר הכה ביד
גדליהו הוא אשר עשה
המלך אסא מפני בעשא
מלך ישראל אתו מלא
ישמעאל בן נתניהו חללים
וישב ישמעאל את כל
שארית העם אשר ע

במצפה את בנות המלך
ואת כל העם הנשארים
במצפה אשר הפקיד
נבוזר אדן רב טבחים את
גדליהו בן אחיקם וישבם
ישמעאל בן נתניה וילך
לעבר אל בני עמון

וישמע יוחנן בן קרח וכל
שרי החילים אשר אתו
את כל הרעה אשר עשה
ישמעאל בן נתניה ויקחו
את כל האנשים וילכו
להלחם עם ישמעאל בן
נתניה וימצאו אתו אל
מים רבים אשר בגבעון
ויהי כראות כל העם
אשר את ישמעאל את
יוחנן בן קרח ואת כל שרי
החילים אשר אתו וישמחו
ויסבו כל העם אשר שבה

מטמונים חד כו׳ ג׳ וסימנהון יש לנו ויחפרוהו תחפשנה: קר׳ חס׳ כתבון: ל׳ אל מים רבים חד כו׳ ג׳ וסימנהון בגבעון שתולה שרשו:

ישמעאל מן המצפה
וישבו וילכו אל יוחנן בן
קרח וישמעאל בן נתניה
נמלט בשמנה אנשים
מפני יוחנן וילך אל בני
עמון ויקח
יוחנן בן קרח וכל שרי
החילים אשר אתו את
כל שארית העם אשר
השיב מאת ישמעאל
בן נתניה מן המצפה
אחר הכה את גדליהו
בן אחיקם גברים אנשי
המלחמה ונשים וטף
וסריסים אשר השיב
מגבעון וילכו וישבו בגרות
כמוהם אשר אצל בית
לחם ללכת לבוא מצרים
מפני הכשדים כי יראו
מפניהם כי הכה ישמעאל
בן נתניה את גדליהו בן

אחיקם אשר הפקיד
מלך בבל בארץ
ויגשו כל שרי החילים
ויוחנן בן קרח ויזניה בן
הושעיה וכל העם מקטן
ועד גדול ויאמרו אל
ירמיהו הנביא תפל נא
תחנתנו לפניך והתפלל
בעדנו אל יהוה אלהיך
בעד כל השארית הזאת
כי נשארנו מעט מהרבה
כאשר עיניך ראות אתנו
ויגד לנו יהוה אלהיך
את הדרך אשר נלך בה
ואת הדבר אשר נעשה
ויאמר אליהם ירמיהו
הנביא שמעתי הנני
מתפלל אל יהוה אלהיכם
כדבריכם והיה כל הדבר
אשר יענה יהוה אתכם
אגיד לכם לא אמנע מכם

גדליהו חד מן ח׳ בנביי וסימנהון ושבה ויבא ויבאו אחר הכה דברי ויר׳ ס׳ הושעיה חד מן ג׳ וסימנהון ויגשו ויאמר וילך אחריהם ס׳

דבר והמה אמרו אל
ירמיהו יהי יהוה בנו לעד
אמת ונאמן אם לא ככל
הדבר אשר ישלחך יהוה
אלהיך אלינו כן נעשה
אם טוב ואם רע בקול
יהוה אלהינו אשר אנו
שלחים אתך אליו נשמע
למען אשר ייטב לנו כי
נשמע בקול יהוה אלהינו
ויהי מקץ
עשרת ימים ויהי דבר
יהוה אל ירמיהו ויקרא
אל יוחנן בן קרח ואל כל
שרי החילים אשר אתו
ולכל העם למקטן ועד
גדול ויאמר אליהם כה
אמר יהוה אלהי ישראל אשר
שלחתם אתי אליו להפיל
תחנתכם לפניו אם שוב
תשבו בארץ הזאת

ובניתי אתכם ולא אהרס
ונטעתי אתכם ולא אתוש
כי נחמתי אל הרעה אשר
עשיתי לכם אל תיראו
מפני מלך בבל אשר אתם
יראים מפניו אל תיראו
ממנו נאם יהוה כי אתכם
אני להושיע אתכם
ולהציל אתכם מידו ואתן
לכם רחמים ורחם אתכם
והשיב אתכם אל אדמתכם
ואם אמרים אתם לא
נשב בארץ הזאת לבלתי
שמע בקול יהוה אלהיכם
לאמר לא כי ארץ מצרים
נבוא אשר לא נראה
מלחמה וקול שופר לא
נשמע וללחם לא נרעב
ושם נשב ועתה לכן שמעו
דבר יהוה שארית יהודה
כה אמר יהוה צבאות

לאמר חד מן ט״ר פ׳ וסימנהון חז וישלח שובו נא כי ארץ לאסורים ויעבר החדש אל הכהנים אלהים עזבו לך אתו וחבירו

אלהי ישראל אם אתם
שום תשמון פניכם לבוא
מצרים ובאתם לגור שם
והיתה החרב אשר אתם
יראים ממנה שם תשיג
אתכם בארץ מצרים
והרעב אשר אתם דאגים
ממנו שם ידבק אחריכם
מצרים ושם תמתו ויהיו
כל האנשים אשר שמו
את פניהם לבוא מצרים
לגור שם ימותו בחרב
ברעב ובדבר ולא יהיה
להם שריד ופליט מפני
הרעה אשר אני מביא
עליהם: כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
כאשר נתך אפי וחמתי
על ישבי ירושלם כן תתך
חמתי עליכם בבאכם
מצרים והייתם לאלה

ולשמה ולקללה ולחרפה
ולא תראו עוד את המקום
הזה: דבר יהוה עליכם
שארית יהודה אל תבאו
מצרים ידע תדעו כי
העידתי בכם היום: כי
התעתים בנפשותיכם כי
אתם שלחתם אתי אל
יהוה אלהיכם לאמר
התפלל בעדנו אל יהוה
אלהינו ובכל אשר יאמר
יהוה אלהינו כן הגד לנו
ועשינו: ואגד לכם היום
ולא שמעתם בקול יהוה
אלהיכם ולכל אשר שלחני
אליכם: ועתה ידע תדעו
כי בחרב ברעב ובדבר
תמותו במקום אשר
חפצתם לבוא לגור שם
ויהי ככלות
ירמיהו לדבר אל כל העם

ויהיו חד מן יא רפ וסימנהון תאמים הראשון לאות על מרין דברי מכשלים האנשים נדרים כמי חיים שדיך : וח
ויחיו: וח ויחיו:

את כל דברי יהוה אלהיהם
אשר שלחו יהוה אליהם
אליהם את כל הדברים
האלה ויאמר
עזריה בן הושעיה ויוחנן
בן קרח וכל האנשים
הזדים אמרים אל ירמיהו
שקר אתה מדבר לא
שלחך יהוה אלהינו
לאמר לא תבאו מצרים
לגור שם כי ברוך בן נריה
מסית אתך בנו למען תת
אתנו ביד הכשדים להמית
אתנו ולהגלות אתנו בבל
ולא שמע יוחנן בן קרח
וכל שרי החילים וכל העם
בקול יהוה לשבת בארץ
יהודה ויקח יוחנן בן קרח
וכל שרי החילים את כל
שארית יהודה אשר
שבו מכל הגוים אשר

נדחו שם לגור בארץ יהודה
את הגברים ואת הנשים
ואת הטף ואת בנות
המלך ואת כל הנפש אשר
הניח נבוזראדן רב טבחים
את גדליהו בן אחיקם
בן שפן ואת ירמיהו הנביא
ואת ברוך בן נריהו ויבאו
ארץ מצרים כי לא שמעו
בקול יהוה ויבאו עד
תחפנחס ויהי
דבר יהוה אל ירמיהו
בתחפנחס לאמר קח
בידך אבנים גדלות
וטמנתם במלט במלבן
אשר בפתח בית פרעה
בתחפנחס לעיני אנשים
יהודים ואמרת אליהם
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני שלח
ולקחתי את נבוכדראצר

הושעיה חד מן ג וסימנהון ויגשו ויאמרו וילך אחריהם ס נריהו חד מן ג וסימנהון וישלחו וירמיהו את הגברים ס

מלך בבל עבדי ושמתי
כסאו ממעל לאבנים
האלה אשר טמנתי ונטה
את שפרורו עליהם׃
ובאה והכה את ארץ
מצרים אשר למות למות
ואשר לשבי לשבי ואשר
לחרב לחרב׃ והצתי אש
בבתי אלהי מצרים ו
ושרפם ושבם ועטה את
ארץ מצרים כאשר י
יעטה הרעה את בגדו
ויצא משם בשלום׃ ושבר
את מצבות בית שמש
אשר בארץ מצרים ואת
בתי אלהי מצרים ישרף
באש׃
הדבר אשר היה אל
ירמיהו אל כל היהודים
הישבים בארץ מצרים
הישבים במגדל ובתחפנחס

ובנף ובארץ פתרוס לאמר׃
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל אתם ראיתם
את כל הרעה אשר
הבאתי על ירושלם ועל
כל ערי יהודה והנם חרבה
היום הזה ואין בהם יושב׃
מפני רעתם אשר עשו
להכעסני ללכת לקטר
לעבד לאלהים אחרים
אשר לא ידעום המה
אתם ואבתיכם׃ ואשלח
אליכם את כל עבדי
הנביאים השכם ושלח
לאמר אל נא תעשו את
דבר התעבה הזאת אשר
שנאתי׃ ולא שמעו ולא
הטו את אזנם לשוב
מרעתם לבלתי קטר
לאלהים אחרים׃ ותתך
חמתי ואפי ותבער בערי

והצתי אש חד מן ו וסימנהון בשעריה ביערה מצרים דמשק ירון רבה׃ אל כל היהודים חד מן ג׳ וסימנהון הדבר וישלח וישלח׃
יעטה חד מן ד׳ וסימנ׳ שפם הרעה הרעה כבגד׃

יהודה ובחצות ירושלם
ותהיינה לחרבה לשממה
כיום הזה ועתה
כה אמר יהוה אלהי
צבאות אלהי ישראל
למה אתם עשים רעה
גדולה אל נפשתכם ש
להכרית לכם איש
ואשה עולל ויונק מתוך
יהודה לבלתי הותיר
לכם שארית להכעסני
במעשי ידיכם לקטר
לאלהים אחרים בארץ
מצרים אשר אתם באים
לגור שם למען הכרית
לכם ולמען היותכם ש
לקללה ולחרפה בכל
גויי הארץ השכחתם את
רעות אבותיכם ואת רעות
מלכי יהודה ואת רעות
נשיו ואת רעתכם ואת

רעת נשיכם אשר עשו
בארץ יהודה ובחצות
ירושלם לא דכאו עד
היום הזה ולא יראו ולא
הלכו בתורתי ובחקתי
אשר נתתי לפניכם ולפני
אבותיכם לכן
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני שם
פני בכם לרעה ולהכרית
את כל יהודה ולקחתי
את שארית יהודה אשר
שמו פניהם לבוא ארץ
מצרים לגור שם ותמו
כל בארץ מצרים יפלו
בחרב ברעב יתמו מקטן
ועד גדול בחרב וברעב
ימתו והיו לאלה לשמה
ולקללה ולחרפה ופקדתי
על היושבים בארץ מ
מצרים כאשר פקדתי

מעשי ומעשי במעשי חר מן ר״א כת׳ ביוד וסימ׳ קורוים משפטי להכעיסני ויקטרו רדכ׳ ול׳ תמשיליהו שמחתני המה ראו גדולים נאמנים לא אמות יגמר׳

על ירושלם בחרב ברעב
ובדבר ולא יהיה פליט
ושריד לשארית יהודה
הבאים לגור שם בארץ
מצרים ולשוב ארץ
יהודה אשר המה מנשאים
את נפשם לשוב לשבת
שם כי לא ישובו כי אם
פלטים ויענו
את ירמיהו כל האנשים
הידעים כי מקטרות
נשיהם לאלהים אחרים
וכל הנשים העמדות קהל
גדול וכל העם הישבים
בארץ מצרים בפתרוס
לאמר הדבר אשר דברת
אלינו בשם יהוה איננו
שמעים אליך כי עשה
נעשה את כל הדבר
אשר יצא מפינו לקטר
למלכת השמים והסיך

לה נסכים כאשר עשינו
אנחנו ואבתינו מלכינו
ושרינו בערי יהודה ובחצות
ירושלם ונשבע לחם ונהיה
טובים ורעה לא ראינו
ומן אז חדלנו לקטר למלכת
השמים והסך לה נסכים
חסרנו כל ובחרב וברעב
תמנו וכי אנחנו מקטרים
למלכת השמים ולהסך
לה נסכים המבלעדי
אנשינו עשינו לה כונים
להעצבה והסך לה נסכים
ויאמר ירמיהו
אל כל העם על הגברים
ועל הנשים ועל כל העם
הענים אתו דבר לאמר
הלא את הקטר אשר
קטרתם בערי יהודה
ובחצות ירושלם אתם
ואבתיכם מלכיכם ושריכם

ומן הענק: ומן הלחם: ומן האיל: ומן השמן: ומן המקדש: ומן הקדשים: ומן הבקר: ומן כל: ומן העבודה: ומן מצרים: ומן אז: ומן האיש
ומן השלל ל: ומקהערים ל: ומן אויבי ל: ומן הנשים ל: ומן פלשתים וחברו:

ועם הארץ אתם זכר
יהוה ותעלה על לבו ולא
יוכל יהוה עוד לשאת
מפני רע מעלליכם מפני
התועבות אשר עשיתם
ותהי ארצכם לחרבה
ולשמה ולקללה מאין
יושב כהיום הזה מפני
אשר קטרתם ואשר
חטאתם ליהוה ולא
שמעתם בקול יהוה
ובתרתו ובחקתיו ובעדותיו
לא הלכתם על כן קראת
אתכם הרעה הזאת
כיום הזה
ויאמר ירמיהו אל כל
העם ואל כל הנשים
שמעו דבר יהוה כל
יהודה אשר בארץ
מצרים כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל

אתם ונשיכם ותדברנה
בפיכם ובידיכם מלאתם
לאמר עשה נעשה את
נדרינו אשר נדרנו לקטר
למלכת השמים ולהסך
לה נסכים הקם תקימנה
את נדריכם ועשה
תעשינה את נדריכם
לכן שמעו דבר
יהוה כל יהודה הישבים
בארץ מצרים הנני נשבעתי
בשמי הגדול אמר יהוה
אם יהיה עוד שמי נקרא
בפי כל איש יהודה אמר
חי אדני יהוה בכל ארץ
מצרים הנני שקד עליהם
לרעה ולא לטובה ותמו
כל איש יהודה אשר
בארץ מצרים בחרב
וברעב עד כלותם ופליטי
חרב ישבון מן ארץ מצרים

ארץ יהודה מתי מספר
וידעו כל שארית יהודה
הבאים לארץ מצרים
לגור שם דבר מי יקום
ממני ומהם׃ וזאת לכם
האות נאם יהוה כי פקד
אני עליכם במקום הזה
למען תדעו כי קום יקומו
דברי עליכם לרעה׃
כה אמר יהוה הנני נתן
את פרעה חפרע מלך
מצרים ביד איביו וביד
מבקשי נפשו כאשר נתתי
את צדקיהו מלך יהודה
ביד נבוכדראצר מלך
בבל איבו ומבקש נפשו׃
הדבר אשר
דבר ירמיהו הנביא אל
ברוך בן נריה בכתבו את
הדברים האלה על ספר
מפי ירמיהו בשנת הרבעית

ליהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה לאמר׃ כה אמר
יהוה אלהי ישראל עליך
ברוך׃ אמרת אוי נא לי
כי יסף יהוה יגון על מ
מכאובי יגעתי באנחתי
ומנוחה לא מצאתי׃ כה
תאמר אליו כה אמר יהוה
הנה אשר בניתי אני הרס
ואת אשר נטעתי אני
נתש ואת כל הארץ לי
היא׃ ואתה תבקש לך
גדלות אל תבקש כי הנני
מביא רעה על כל בשר
נאם יהוה ונתתי לך את
נפשך לשלל על כל
המקמות אשר תלך שם׃
אשר היה
דבר יהוה אל ירמיהו
הנביא על הגוים׃ למצרים
על חיל פרעה נכו מלך

ומל · ובחית · חס · חס · כת · חס · חס · ב · ב · בוו למצרים אחרי כלזאת

וכל לטחר מן יג וסימנהון תפשל גריה דשביה שביה ירקיה חמת וערק דפשט ידה באתנח בחיפתה ושקית בחיכאל׃

מצרים אשר היה אל
נהר פרת בכרכמש אשר
הכה נבוכדראצר מלך
בבל בשנת הרביעית
ליהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה: ערכו מגן
וצנה וגשו למלחמה: אסרו
הסוסים ועלו הפרשים
והתיצבו בכובעים מרקו
הרמחים לבשו הסרינת:
מדוע ראיתי המה חתים
נסגים אחור וגבוריהם
יכתו ומנוס נסו ולא הפנו
מגור מסביב נאם יהוה:
אל ינוס הקל ואל ימלט
הגבור צפונה על יד נהר פרת
כשלו ונפלו: מי זה כיאר
יעלה כנהרות יתגעשו
מימיו: מצרים כיאר יעלה
וכנהרות יתגעשו מים
ויאמר אעלה אכסה

ארץ אבידה עיר וישבי
בה: עלו הסוסים והתהללו
הרכב ויצאו הגבורים
כוש ופוט תפשי מגן ולודים
תפשי דרכי קשת: והיום
ההוא לאדני יהוה צבאות
יום נקמה להנקם מצריו
ואכלה חרב ושבעה ורותה
מדמם כי זבח לאדני יהוה
צבאות בארץ צפון אל
נהר פרת: עלי גלעד וקחי
צרי בתולת בת מצרים
לשוא הרביתי רפאות
תעלה אין לך: שמעו גוים
קלונך וצוחתך מלאה
הארץ כי גבור בגבור
כשלו יחדו נפלו שניהם:
הדבר אשר
דבר יהוה אל ירמיהו
הנביא לבוא נבוכדראצר
מלך בבל להכות את ארץ

יכתו חד מן ג חס וסימנ ונבוריהם וכל פסיליה מבקר: ס' אעלה חד מן ח' וסימנהון אמר מלאכה לאנתתה לארונה אריך מכסיו
קטרתה דירושלם: ס' יחדיו חד מן ג מל וסימנ שמער גם הילילו:

מצרים הגידו במצרים
והשמיעו במגדול והשמיעו
בנף ובתחפנחס אמרו
התיצב והכן לך כי אכלה
חרב סביביך מדוע נסחף
אביריך לא עמד כי יהוה
הדפו הרבה כושל גם
נפל איש אל רעהו ויאמרו
קומה ונשבה אל עמנו
ואל ארץ מולדתנו מפני
חרב היונה קראו שם
פרעה מלך מצרים שאון
העביר המועד חי אני
נאם המלך יהוה צבאות
שמו כי כתבור בהרים
וככרמל בים יבוא כלי
גולה עשי לך יושבת בת
מצרים כי נף לשמה תהיה
ונצתה מאין יושב עגלה
יפה פיה מצרים קרץ
מצפון בא בא גם שכיריה

בקרבה כעגלי מרבק כי
גם המה הפנו נסו יחדו לא
עמדו כי יום אידם בא
עליהם עת פקדתם
קולה כנחש ילך כי בחיל
ילכו ובקרדמות באו לה
כחטבי עצים כרתו יערה
נאם יהוה כי לא יחקר
כי רבו מארבה ואין להם
מספר הבישה בת
מצרים נתנה ביד עם
צפון אמר
יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני פוקד אל
אמון מנא ועל פרעה
ועל מצרים ועל אלהיה
ועל מלכיה ועל פרעה
ועל הבטחים בו ונתתים
ביד מבקשי נפשם וביד
נבוכדראצר מלך בבל
וביד עבדיו ואחרי כן

נאם המלך יהוה צבאות שמו חד מן ג̇ וסימנהון חי אני שורר והשכרתי: מרבק חד מן ד̇ וסימנהון ולאשה שכירה מתוך ופטתם
יחדיו חד מן ג̇ וסימנהון
מל̇
שמעו שכיריה ויליליו

תשכן כימי קדם נאם
יהוה׃
ואתה אל תירא עבדי
יעקב ואל תחת ישראל
כי הנני מושעך מרחוק
ואת זרעך מארץ שבים
ושב יעקוב ושקט ושאנן
ואין מחריד׃ אתה אל תירא
עבדי יעקב נאם יהוה
כי אתך אני כי אעשה
כלה בכל הגוים אשר
הדחתיך שמה ואתך
לא אעשה כלה ויסרתיך
למשפט ונקה לא אנקך׃
אשר היה
דבר יהוה אל ירמיהו
הנביא אל פלשתים
בטרם יכה פרעה את
עזה׃ כה אמר
יהוה הנה מים עלים
מצפון והיו לנחל שוטף

וישטפו ארץ ומלואה
עיר וישבי בה וזעקו
האדם והילל כל ישבי
הארץ׃ מקול שעטת
פרסות אביריו מרעש
לרכבו המון גלגליו לא
הפנו אבות אל בנים
מרפיון ידים׃ על היום
הבא לשדוד את כל
פלשתים להכרית לצר
ולצידון כל שריד עזר
כי שדד יהוה את פלשתים
שארית אי כפתור׃ באה
קרחה אל עזה נדמתה
אשקלון שארית עמקם
עד מתי תתגודדי׃
הוי חרב ליהוה
עד אנה לא תשקטי
האספי אל תערך הרגעי
ודמי׃ איך תשקטי ויהוה
צוה לה אל אשקלון ואל

למשפט חד מן הי רג וסימנ עמרו יפלא וישב יושבת וחשכים ויעש ויסרו נחמה יוצראוים ויסרתיך וחבירו וקרבתי לעולם בקום׃ ומלואה חד מן ג מל וסימנהון ארץ ארץ הארץ׃

חוף הים שם יעדה׃

למואב כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל׃
הוי אל נבו כי שדדה הב
הבישה נלכדה קריתים
הבישה המשגב וחתה׃ אין
עוד תהלת מואב בחשבון
חשבו עליה רעה לכו
ונכריתנה מגוי גם מדמן
תדמי אחריך תלך חרב׃
קול צעקה מחורנים שד
ושבר גדול׃ נשברה מואב
השמיעו זעקה צעוריה׃
כי מעלה הלחות בבכי
יעלה בכי כי במורד חורנים
צרי צעקת שבר שמעו׃
נסו מלטו נפשכם ותהיינה
כערוער במדבר׃ כי יען
בטחך במעשיך ובאוצרותיך
גם את תלכדי ויצא

ויצא כמוש בגולה כהניו
ושריו יחד׃ ויבא שדד
אל כל עיר ועיר לא
תמלט ואבד העמק
ונשמד המישור אשר
אמר יהוה׃ תנו ציץ
למואב כי נצא תצא
ועריה לשמה תהיינה
מאין יושב בהן׃
ארור עשה מלאכת יהוה
רמיה וארור מנע חרבו
מדם׃ שאנן מואב מנעוריו
ושקט הוא אל שמריו
ולא הורק מכלי אל כלי
ובגולה לא הלך על כן
עמד טעמו בו וריחו לא
נמר׃ לכן הנה
ימים באים נאם יהוה
ושלחתי לו צעים וצעהו
וכליו יריקו ונבליהם
ינפצו׃ ובש מואב מכמוש

אלפבית מן חד וחד כתיבין יוד במצע תיבותא וקריין וו אכור ברתיקות בכיס בגיים גיים גדיתיו המעינים החריפי ויושם ויליגו
זבירה חישה ישוב יען יצפינו כמיש לעריא מצעקת נפוסים עונתם פטורים ציף קריאי שוט שרין תחיל תמיש תמריק תרים סס

כאשר בשו בית ישראל
מבית אל מבטחם׃ איך
תאמרו גבורים אנחנו
ואנשי חיל למלחמה׃ ס
שדד מואב ועריה עלה
ומבחר בחוריו ירדו
לטבח נאם המלך יהוה
צבאות שמו׃ קרוב איד
מואב לבוא ורעתו מהרה
מאד׃ נדו לו כל סביביו
וכל ידעי שמו אמרו איכה נשבר
מטה עז מקל תפארה׃
רדי מכבוד ושבי בצמא
ישבת בת דיבון כי שדד
מואב עלה בך שחת
מבצריך׃ אל דרך עמדי
וצפי יושבת ערוער שאלי
נס ונמלטה אמרי מה
נהיתה׃ הביש מואב כי
חתה הילילו וזעקו הגידו
בארנון כי שדד מואב׃

ומשפט בא אל ארץ ס
המישר אל חלון ואל יהצה
ועל מופעת׃ ועל דיבון ועל
נבו ועל בית דבלתים׃ ועל
קריתים ועל בית גמול׃
ועל בית מעון׃ ועל קריות
ועל בצרה ועל כל ערי
ארץ מואב הרחקות ס
והקרבות׃ נגדעה קרן
מואב וזרעו נשברה נאם
יהוה׃ השכירהו כי על יהוה
הגדיל וספק מואב בקיאו
והיה לשחק גם הוא׃ ואם
לוא השחק היה לך ס
ישראל אם בגנבים נמצאה
כי מדי דבריך בו תתנודד׃
עזבו ערים ושכנו בסלע
ישבי מואב והיו כיונה
תקנן בעברי פי פחת׃
שמענו גאון מואב גאה
מאד גבהו וגאונו וגאותו

ורם לבו אני ידעתי נאם
יהוה עברתו ולא כן בדיו
לא כן עשו על כן על מואב
איליל ולמואב כלה אזעק
אל אנשי קיר חרש יהגה
מבכי יעזר אבכה לך
הגפן שבמה נטישתיך
עברו ים עד ים יעזר נגעו
על קיצך ועל בצירך
שדד נפל ונאספה שמחה
וגיל מכרמל מארץ מואב
ויין מיקבים השבתי לא
ידרך הידד הידד לא
הידד מזעקת חשבון
עד אלעלה עד יהץ נתנו
קולם מצער עד חרנים
עגלת שלשיה כי גם מי
נמרים למשמות יהיו
והשבתי למואב נאם
יהוה מעלה במה ומקטיר
לאלהיו על כן לבי למואב

כחללים יהמה ולבי אל
אנשי קיר חרש כחלילים
יהמה על כן יתרת עשה
אבדו כי כל ראש קרחה
וכל זקן גרעה על כל
ידים גדדת ועל מתנים
שק על כל גגות מואב
וברחבתיה כלה מספד
כי שברתי את מואב
ככלי אין חפץ בו נאם
יהוה איך חתה הילילו
איך הפנה ערף מואב
בוש והיה מואב לשחק
ולמחתה לכל סביביו
כי כה אמר יהוה הנה
כנשר ידאה ופרש כנפיו
אל מואב נלכדה הקריות
והמצדות נתפשה והיה
לב גבורי מואב ביום
ההוא כלב אשה מצרה
ונשמד מואב מעם כי על

שלשיה חרמון ג׳ וסימנהון עגלת וחבירו ישראל׳ ידאה ויראה חרמון ג׳ וסימנ׳ הנשר כנשר יעלה ויראה

יהוה הגדיל פחד ופחת
ופח עליך יושב מואב
נאם יהוה הנס מפני
הפחד יפול אל הפחת
והעלה מן הפחת ילכד
בפח כי אביא אליה אל
מואב שנת פקדתם נאם
יהוה בצל חשבון עמדו
מכח נסים כי אש יצא
מחשבון ולהבה מבין
סיחון ותאכל פאת מואב
וקדקד בני שאון אוי לך
מואב אבד עם כמוש
כי לקחו בניך בשבי
ובנתיך בשביה ושבתי
שבות מואב באחרית
הימים נאם יהוה עד הנה
משפט מואב
לבני עמון כה אמר יהוה
הבנים אין לישראל אם
יורש אין לו מדוע ירש

מלכם את גד ועמו בעריו
ישב לכן הנה ימים באים
נאם יהוה והשמעתי אל
רבת בני עמון תרועת
מלחמה והיתה לתל שממה
ובנתיה באש תצתנה
וירש ישראל את ירשיו
אמר יהוה הילילי חשבון
כי שדדה עי צעקנה
בנות רבה חגרנה שקים
ספדנה והתשוטטנה ב
בגדרות כי מלכם בגולה
ילך כהניו ושריו יחדו מה
תתהללי בעמקים זב
עמקך הבת השובבה
הבטחה באצרתיה מי
יבוא אלי הנני מביא עליך
פחד נאם אדני יהוה
צבאות מכל סביביך
ונדחתם איש לפניו ואין
מקבץ לנדד ואחרי כן

ל' לך · חס · חס · מי · ג · סבירין יצאה · א · בת · א · בנ · א · בב · חס · לקחה · לקחות · לקחו · ל · רפ

ה · ל · ל · ל · ל · ל ל · ומל · ג מל · ל · וחס · מלו · בת · ל · וחס

יצא חד מן ג' סבירין יצאה וסימנ' חשמש מחשבון דורמיה מצעורה: ישב חד מן ו וסימנ' אפך חבנים עגדך בעצת למבול:

אשוב את שבות בני עמון
נאם יהוה׃ לאדום
כה אמר יהוה צבאות
האין עוד חכמה בתימן
אבדה עצה מבנים נסרחה
חכמתם׃ נסו הפנו העמיקו
לשבת ישבי דדן כי איד
עשו הבאתי עליו עת
פקדתיו׃ אם בצרים באו
לך לא ישארו עוללות
אם גנבים בלילה השחיתו
דים׃ כי אני חשפתי את
עשו גליתי את מסתריו
ונחבה לא יוכל שדד זרעו
ואחיו ושכניו ואיננו׃ עזבה
יתמיך אני אחיה ואלמנתיך
עלי תבטחו׃
כי כה אמר יהוה הנה
אשר אין משפטם לשתות
הכוס שתו ישתו ואתה ה
הוא נקה תנקה לא תנקה

כי שתה תשתה׃ כי בי
נשבעתי נאם יהוה כי
לשמה לחרפה לחרב
ולקללה תהיה בצרה
וכל עריה תהיינה לחרבות
עולם׃ שמועה שמעתי
מאת יהוה וציר בגוים
שלוח התקבצו ובאו
עליה וקומו למלחמה׃
כי הנה קטן נתתיך בגוים
בזוי באדם׃ תפלצתך
השיא אתך זדון לבך
שכני בחגוי הסלע תפשי
מרום גבעה כי תגביה
כנשר קנך משם אורידך
נאם יהוה׃ והיתה אדום
לשמה כל עבר עליה
ישם וישרק על כל מכותה׃
כמהפכת סדם ועמרה
ושכניה אמר יהוה לא
ישב שם איש ולא יגור

דים חד מן ג̇ וסימנהון והמלאכה השחיתו וחבירו׃ שלוח חד מן ה̇ וסימנהון אתקשי בלישנא שליחהון דאומיה וכחל עינוי׃
בחגוי חד מן ג̇ וסימנ̇
שכני שכני יונתי קדמ̇
בחגוי
בת ופול׃

בה בן אדם ׃ הנה כאריה
יעלה מגאון הירדן אל
נוה איתן כי ארגיעה
אריצנו מעליה ומי בחור
אליה אפקד כי מי כמוני
ומי יעידני ומי זה רעה
אשר יעמד לפני ׃ לכן
שמעו עצת יהוה אשר
יעץ אל אדום ומחשבתיו
אשר חשב אל ישבי תימן
אם לא יסחבום צעירי
הצאן אם לא ישים
עליהם נוהם ׃ מקול נפלם
רעשה הארץ צעקה
בים סוף נשמע קולה ׃ הנה
כנשר יעלה וידאה ויפרש
כנפיו על בצרה והיה
לב גבורי אדום ביום ההוא
כלב אשה מצרה ׃
לדמשק בושה חמת וארפד
כי שמעה רעה שמעו ׃

נמגו בים דאגה השקט
לא יוכל ׃ רפתה דמשק
הפנתה לנוס ורטט החזיקה
צרה וחבלים אחזתה
כיולדה ׃ איך לא עזבה
עיר תהלה קרית משושי ׃
לכן יפלו בחוריה ברחבתיה
וכל אנשי המלחמה ידמו
ביום ההוא נאם יהוה
צבאות ׃ והצתי אש בחומת
דמשק ואכלה ארמנות
בן הדד ׃
לקדר ולממלכות חצור
אשר הכה נבוכדראצור
מלך בבל כה אמר יהוה
קומו עלו אל קדר ושדדו
את בני קדם ׃ אהליהם
וצאנם יקחו יריעותיהם
וכל כליהם וגמליהם ישאו
להם וקראו עליהם מגור
מסביב ׃ נסו נדו מאד ׃

ארגיעה חד מן ג̇ וסימנ̇ אדום וכבל לשון שקר ׃ סס עלו אל חד מן ב̇ וסימנ̇ נמגו חד מן ד̇ וסימנהון כל וכו וגם לדמשק ׃ סס
לקדר ׃
ושלו ׃
קומו ׃

העמיקו לשבת ישבי חצור
נאם יהוה כי יעץ עליכם
נבוכדראצר מלך בבל
עצה וחשב עליכם מחשבה
קומו עלו אל גוי שליו
יושב לבטח נאם יהוה לא
דלתים ולא בריח לו בדד
ישכנו והיו גמליהם לבז
והמון מקניהם לשלל
וזריתים לכל רוח קצוצי
פאה ומכל עבריו אביא
את אידם נאם יהוה והיתה
חצור למעון תנים שממה
עד עולם לא ישב שם
איש ולא יגור בה בן אדם׃
אשר היה
דבר יהוה אל ירמיהו הנביא
אל עילם בראשית מלכות
צדקיהו מלך יהודה לאמר
כה אמר יהוה צבאות
הנני שבר את קשת עילם

ראשית גבורתם והבאתי
אל עילם ארבע רוחות
מארבע קצות השמים
וזריתים לכל הרחות
האלה ולא יהיה הגוי
אשר לא יבוא שם נדחי
עולם והחתתי את עילם
לפני איביהם ולפני מבקשי
נפשם והבאתי עליהם
רעה את חרון אפי נאם
יהוה ושלחתי אחריהם
את החרב עד כלותי
אותם ושמתי כסאי
בעילם והאבדתי משם
מלך ושרים נאם יהוה׃
והיה באחרית הימים
אשוב את שבות עילם
נאם יהוה׃
הדבר אשר דבר יהוה אל
בבל אל ארץ כשדים ביד
ירמיהו הנביא הגידו בגוים

חס
ה׳ס
כת
כ׳ם
ב׳
בנו
עבדיך
ב׳
מסביב
חס

אל בבל חד מן ו׳ וסימנ׳ הדבר כ׳ער ומעלה השמיעו ויעץ ויכתב שנ׳ כת׳ בדד ה׳ כ׳ו׳ח׳ וסימנ׳ כל ימי ינחו וישכנו כי עד קומו ושבתי
ישבה יושב׃

והשמיעו שאו נס הש
השמיעו אל תכחדו אמרו
נלכדה בבל הביש בל חת
מרדך הבישו עצביה
חתו גלוליה כי עלה עליה
גוי מצפון הוא ישית את
ארצה לשמה ולא יהיה
יושב בה מאדם ועד
בהמה נדו הלכו
בימים ההמה
ובעת ההיא נאם יהוה
יבאו בני ישראל המה
ובני יהודה יחדו הלוך
ובכו ילכו ואת יהוה
אלהיהם יבקשו ציון
ישאלו דרך הנה פניהם
באו ונלוו אל יהוה ברית
עולם לא תשכח צאן
אבדות היה עמי רעיהם
התעום הרים שובבום
מהר אל גבעה הלכו שכחו

רבצם כל מוצאיהם אכלום
וצריהם אמרו לא נאשם
תחת אשר חטאו ליהוה
נוה צדק ומקוה אבותיהם
יהוה נדו מתוך
בבל ומארץ כשדים יצאו
והיו כעתודים לפני צאן
כי הנה אנכי מעיר ומעלה
אל בבל קהל גוים גדלים
מארץ צפון וערכו לה
משם תלכד חציו כגבור
משכיל לא ישוב ריקם
והיתה כשדים לשלל כל
שלליה ישבעו נאם יהוה
כי תשמחי כי תעלזי שסי
נחלתי כי תפושי כעגלה
דשה ותצהלי כאבירים
בושה אמכם מאד חפרה
יולדתכם הנה אחרית
גוים מדבר ציה וערבה
מקצף יהוה לא תשב

בימים ההמה חד מן ט וסימ׳ כי תרבו ושל׳ אעשה אתכם יבאו יבוקש אשפך אשיב וחזיון ראיתי ביהודה: משכיל חד
מן ב׳ וסימנהון כגבור רחם:

והיתה שממה כלה כל
עבר על בבל ישם וישרק
על כל מכותיה׃ ערכו על
בבל סביב כל דרכי קשת
ירו אליה אל תחמלו אל
חץ כי ליהוה חטאה׃ ה
הריעו עליה סביב נתנה
ידה נפלו אשויותיה נהרסו
חומותיה כי נקמת יהוה
היא הנקמו בה כאשר
עשתה עשו לה׃ כרתו
זורע מבבל ותפש מגל
בעת קציר מפני חרב
היונה איש אל עמו יפנו
ואיש לארצו ינוסו׃
שה פזורה
ישראל אריות הדיחו
הראשון אכלו מלך
אשור וזה האחרון עצמו
נבוכדראצר מלך בבל׃
לכן כה אמר

יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני פקד אל מלך בבל
ואל ארצו כאשר פקדתי
אל מלך אשור׃ ושבבתי
את ישראל אל נוהו ורעה
הכרמל והבשן ובהר
אפרים והגלעד תשבע
נפשו׃ בימים ההמה ובעת
ההוא נאם יהוה יבקש
את עון ישראל ואיננו ואת
חטאת יהודה ולא תמצאנה
כי אסלח לאשר אשאיר
על הארץ
מרתים עלה עליה ואל
יושבי פקוד חרב והחרם
אחריהם נאם יהוה ועשה
ככל אשר צויתיך׃
קול מלחמה בארץ
ושבר גדול׃ איך נגדע
וישבר פטיש כל הארץ
איך היתה לשמה בבל

על בבל
מל׳
כת׳
אשוית
כת
אשיות
ק׳
ב׳ מל׳
זורע
עולה
רז׳

חס׳
ט׳
וה׳
ויבקש
ודבר
ועל
ב׳

ויוצא חד מן ו׳ב׳ מל׳ וסימנ׳ החוצה העבד שלום יוסף המחנה האלה משם פתח תתו תתו יהוידע מתוכם׃ ושא׳ ו׳ג׳ חסרין וו׃

בגוים יקשתי לך וגם
נלכדת בבל ואת לא ידעת
נמצאת וגם נתפשת כי
ביהוה התגרית׃
פתח יהוה את אוצרו
ויוצא את כלי זעמו כי
מלאכה היא לאדני יהוה
צבאות בארץ כשדים׃
באו לה מקץ פתחו
מאבסיה סלוה כמו
ערמים והחרימוה אל
תהי לה שארית׃ חרבו
כל פריה ירדו לטבח הוי
עליהם כי בא יומם עת
פקדתם׃ קול
נסים ופלטים מארץ בבל
להגיד בציון את נקמת
יהוה אלהינו נקמת היכלו׃
השמיעו אל בבל רבים
כל דרכי קשת חנו עליה
סביב אל יהי פלטה שלמו

לה כפעלה ככל אשר
עשתה עשו לה כי אל יהוה
זדה אל קדוש ישראל׃
לכן יפלו בחוריה ברחבתיה
וכל אנשי מלחמתה ידמו
ביום ההוא נאם יהוה׃
הנני אליך זדון
נאם אדני יהוה צבאות
כי בא יומך עת פקדתיך׃
וכשל זדון ונפל ואין לו
מקים והצתי אש בעריו
ואכלה כל סביבתיו׃
כה אמר יהוה
צבאות עשוקים בני
ישראל ובני יהודה יחדו
וכל שביהם החזיקו בם
מאנו שלחם׃ גאלם חזק
יהוה צבאות שמו ריב יריב
את ריבם למען הרגיע
את הארץ והרגיז לישבי
בבל׃ חרב על כשדים נאם

וזדון זדמות׃ וסימנהון עתה חרבו· שאול בקעות תהומות׃ • והצתי אש חרמון׳ וסימנהון בשעריה ביערה מצרים דמשק זדון רבה

יהוה ואל ישבי בבל ואל
שריה ואל חכמיה חרב
אל הבדים ונאלו חרב אל
גבוריה וחתו חרב אל
סוסיו ואל רכבו ואל כל
הערב אשר בתוכה והיו
לנשים חרב אל אוצרתיה
ובזזו חרב אל מימיה ויבשו
כי ארץ פסלים היא
ובאימים יתהללו לכן
ישבו ציים את איים וישבו
בה בנות יענה ולא תשב
עוד לנצח ולא תשכון עד
דור ודור כמהפכת אלהים
את סדם ואת עמרה ואת
שכניה נאם יהוה לא ישב
שם איש ולא יגור בה בן
אדם הנה עם בא מצפון
וגוי גדול ומלכים רבים יערו
מירכתי ארץ קשת וכידן
יחזיקו אכזרי המה ולא

ירחמו קולם כים יהמה
ועל סוסים ירכבו ערוך
כאיש למלחמה עליך בת
בבל שמע מלך בבל את
שמעם ורפו ידיו צרה
החזיקתהו חיל כיולדה
הנה כאריה יעלה מגאון
הירדן אל נוה איתן כי
ארגיעה ארוצם מעליה
ומי בחור אליה אפקד
כי מי כמוני ומי יועדני ומי
זה רעה אשר יעמד לפני
לכן שמעו עצת יהוה
אשר יעץ אל בבל ומ
ומחשבותיו אשר חשב
אל ארץ כשדים אם לא
יסחבום צעירי הצאן אם
לא ישים עליהם נוה
מקול נתפשה בבל נרעשה
הארץ וזעקה בגוים נשמע

וישבו חרמו ב׳ וסימנ׳ לגור יושב בארצך בסכות נשוכב אחים נשיכם בסעפתיו ציים איים רבים בארץ יקנים רביעים רביעים
וישבו ישחו ישרים עדי עד כתוב לארץ:

כה אמר יהוה הנני מעיר
על בבל ואל ישבי לב קמי
רוח משחית ושלחתי
לבבל זרים וזרוהו ויבקקו
את ארצה כי היו עליה
מסביב ביום רעה אל
ידרך ידרך הדרך קשתו
ואל יתעל בסרינו ואל
תחמלו אל בחריה החרימו
כל צבאה ונפלו חללים
בארץ כשדים ומדקרים
בחוצותיה כי לא אלמן
ישראל ויהודה מאלהיו
מיהוה צבאות כי ארצם
מלאה אשם מקדוש
ישראל נסו מתוך בבל
ומלטו איש נפשו אל
תדמו בעונה כי עת נקמה
היא ליהוה גמול הוא
משלם לה כוס זהב בבל
ביד יהוה משכרת כל

כשדים בגימטריא
לב קמי
ל וסוראי
מוספין
כל
דגבי
ים לב
קמי
רך
בע
חס
בע
כו
חס

הארץ מיינה שתו גוים
על כן יתהללו גוים פתאם
נפלה בבל ותשבר הילילו
עליה קחו צרי למכאובה
אולי תרפא רפאנו את
בבל ולא נרפתה עזבוה
ונלך איש לארצו כי נגע
אל השמים משפטה
ונשא עד שחקים הוציא
יהוה את צדקתינו באו
ונספרה בציון את מעשה
יהוה אלהינו הברו החצים
מלאו השלטים העיר
יהוה את רוח מלכי מדי
כי על בבל מזמתו להשחיתה
כי נקמת יהוה היא נקמת
היכלו אל חומת בבל
שאו נס החזיקו המשמר
הקימו שמרים הכינו
הארבים כי גם זמם יהוה
גם עשה את אשר דבר

שטח דכל הרוח דליתדכו רפאתים ל· ורפאתים ל· ורפאתו ל· ורפאו ל· רפאני ל· נרפתה ב ורפאתיו ל וארפאהו ל רפאך ל·
ארפאך ל· רפאתי ל· וירפו ל·

אל יושבי בבל׃ שכנתי על
מים רבים רבת אוצרת
בא קצך אמת בצעך׃
נשבע יהוה צבאות בנפשו
כי אם מלאתיך אדם
כילק וענו עליך הידד׃
עשה ארץ בכחו
מכין תבל בחכמתו ובתבונתו
נטה שמים׃ לקול תתו
המון מים בשמים ויעל
נשאים מקצה ארץ
ברקים למטר עשה ויוצא
רוח מאצרתיו׃ נבער כל
אדם מדעת הביש כל
צרף מפסל כי שקר נסכו
ולא רוח בם׃ הבל המה
מעשה תעתעים בעת
פקדתם יאבדו׃ לא כאלה
חלק יעקב כי יוצר הכל
הוא ושבט נחלתו יהוה
צבאות שמו׃ מפץ

אתה לי כלי מלחמה
ונפצתי בך גוים והשחתי
בך ממלכות׃ ונפצתי בך
סוס ורכבו ונפצתי בך רכב
ורכבו׃ ונפצתי בך איש
ואשה ונפצתי בך זקן ונער
ונפצתי בך בחור ובתולה׃
ונפצתי בך רעה ועדרו
ונפצתי בך אכר וצמדו׃
ונפצתי בך פחות וסגנים׃
ושלמתי לבבל ולכל יושבי
כשדים את כל רעתם
אשר עשו בציון לעיניכם
נאם יהוה׃ הנני
אליך הר המשחית נאם
יהוה המשחית את כל
הארץ ונטיתי ידי עליך
וגלגלתיך מן הסלעים
ונתתיך להר שרפה׃ ולא
יקחו ממך אבן לפנה ואבן
למוסדות כי שממות עולם

צרף חד מן ד׳ וסימנ׳ נבער בהר׳ הפסל ויחזק ויוצא׳ ל׳ יעקוב חד מן ה׳ מל׳ וסימנ׳ וזכרתי ישחק גם זרע לא כאלה בתר׳ ° ° :

תהיה נאם יהוה׃ שאו נס
בארץ תקעו שופר בגוים
קדשו עליה גוים השמיעו
עליה ממלכות אררט מני
ואשכנז פקדו עליה טפסר
העלו סוס כילק סמר׃
קדשו עליה גוים את
מלכי מדי את פחותיה
ואת כל סגניה ואת כל
ארץ ממשלתו׃ ותרעש
הארץ ותחל כי קמה על
בבל מחשבות יהוה
לשום את ארץ בבל
לשמה מאין יושב׃ חדלו
גבורי בבל להלחם ישבו
במצדות נשתה גבורתם
היו לנשים הציתו משכנתיה
נשברו בריחיה׃ רץ לקראת
רץ ירוץ ומגיד לקראת
מגיד להגיד למלך בבל
כי נלכדה עירו מקצה׃

והמעברות נתפשו ואת
האגמים שרפו באש ואנשי
המלחמה חיל נבהלו׃
כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל בת
בבל כגרן עת הדריכה
עוד מעט ובאה עת הקציר
לה׃ אכלנו הממנו נבו
נבוכדראצר מלך בבל
הציגנו כלי ריק בלענו
כתנין מלא כרשו מעדני
הדיחנו׃ חמסי ושארי על
בבל תאמר ישבת ציון
ודמי אל ישבי כשדים
תאמר ירושלם׃
לכן כה אמר יהוה
הנני רב את ריבך ונקמתי
את נקמתך והחרבתי
את ימה והבשתי את
מקורה׃ והיתה בבל לגלים
מעון תנים שמה ושרקה

כלי וכלי כלי לישנה חרמין יח וסימנ ויבאו פתוח גבר הרעים ברזל בשלם ספות שנבו ומוציא טהור הירקן אחר הציגני חטין משחתו
מפיצו פז יקר וכלי יוצר יוצר חרש חפץ חמרה דכוו במא ויהי לחזקיהו׃ עשר וכבוד הרבה מאד ואצרות וכל תורת כחמס ומו ויצאו משוו
ואשר הכתו עד סופה דסיפ דכוו וכל יב ותלין דכוו במב הפרטים הכין׃

מאין יושב׃ יחדו ככפרים
ישאגו נערו כגורי אריות׃
בחמם אשית את משתיהם
והשכרתים למען יעלזו
וישנו שנת עולם ולא יקיצו
נאם יהוה׃ אורידם ככרים
לטבוח כאילים עם עתודים׃
איך נלכדה ששך ותתפש
תהלת כל הארץ איך
היתה לשמה בבל בגוים׃
עלה על בבל הים בהמון
גליו נכסתה׃ היו עריה
לשמה ארץ ציה וערבה
ארץ לא ישב בהן כל איש
ולא יעבר בהן בן אדם׃
ופקדתי על בל בבבל
והצאתי את בלעו מפיו
ולא ינהרו אליו עוד גוים
גם חומת בבל נפלה׃ צאו
מתוכה עמי ומלטו איש
את נפשו מחרון אף יהוה׃

ופן ירך לבבכם ותיראו
בשמועה הנשמעת בארץ
ובא בשנה השמועה
ואחריו בשנה השמועה
וחמס בארץ ומשל על
משל׃ לכן הנה ימים באים
ופקדתי על פסילי בבל
ועל ארצה תבוש וכל
חלליה יפלו בתוכה׃ ורננו
על בבל שמים וארץ וכל
אשר בהם כי מצפון יבוא
לה השודדים נאם יהוה׃
גם בבל לנפל חללי יש
ישראל גם לבבל נפלו׃
חללי כל הארץ׃ פליטים
מחרב הלכו אל תעמדו
זכרו מרחוק את יהוה׃
וירושלם תעלה על לבבכם׃
בשנו כי שמענו חרפה
כסתה כלמה פנינו כי באו
זרים על מקדשי בית יהוה׃

תהלת בתי חד מן ד׳ וסימנ׳ אין עוד איך לא עזבה איך נלכדה ידבר פי׳ דאיך לא תהלת תהלה כת׳ ל׳ אבד ואבד חד מן ג׳
וסימנהון כי שודד ושבר בריחיה וישב׳ ל׳ כמים חד מן ג׳ מלר׳ רבים מגרים עברו׃

לכן הנה ימים באים נאם
יהוה ופקדתי על פסיליה
ובכל ארצה יאנק חלל׃
כי תעלה בבל השמים
וכי תבצר מרום עזה
מאתי יבאו שדדים לה
נאם יהוה׃ קול
זעקה מבבל ושבר גדול
מארץ כשדים׃ כי שדד
יהוה את בבל ואבד
ממנה קול גדול והמו
גליהם כמים רבים נתן
שאון קולם׃ כי בא עליה
על בבל שודד ונלכדו
גבוריה חתתה קשתותם
כי אל גמלות יהוה שלם
ישלם׃ והשכרתי שריה
וחכמיה פחותיה וסגניה
וגבוריה וישנו שנת עולם
ולא יקיצו נאם המלך
יהוה צבאות שמו׃
כה אמר יהוה צבאות
חמות בבל הרחבה ערער
תתערער ושעריה הג
הגבהים באש יצתו ויגעו
עמים בדי ריק ולאמים
בדי אש ויעפו׃
הדבר אשר צוה
ירמיהו הנביא את שריה
בן נריה בן מחסיה בלכתו
את צדקיהו מלך יהודה
בבל בשנת הרביעית ל
למלכו ושריה שר מנוחה׃
ויכתב ירמיהו את כל
הרעה אשר תבוא אל
בבל אל ספר אחד את
כל הדברים האלה׃
הכתבים אל בבל׃ ויאמר
ירמיהו אל שריה כבאך
בבל וראית וקראת את
כל הדברים האלה׃ וז

שודד חד מן ז מל׳ וסימנ׳ בא יגורו חזות שנ׳ כת׳ חוי שנ׳ כת׳ בשלם. אל בבל חד מן ד׳ וסימנהון הדבר מעיר ומעלה השמיעו יעץ ויכתב שנ׳ כת׳׃

ואמרת יהוה אתה דברת
אל המקום הזה להכריתו
לבלתי היות בו יושב למאדם
ועד בהמה כי שממות
עולם תהיה והיה ככלתך
לקרא את הספר הזה
תקשר עליו אבן והשלכתו
אל תוך פרת: ואמרת
ככה תשקע בבל ולא
תקום מפני הרעה אשר
אנכי מביא עליה ויעפו:
עד הנה דברי ירמיהו:
בן עשרים
ואחת שנה צדקיהו במלכו
ואחת עשרה שנה מלך
בירושלם ושם אמו חמוטל
בת ירמיהו מלבנה: ויעש
הרע בעיני יהוה ככל
אשר עשה יהויקים: כי
על אף יהוה היתה
בירושלם ויהודה עד

השליכו אותם מעל פניו
וימרד צדקיהו במלך
בבל: ויהי בשנה
התשעית למלכו בחדש
העשירי בעשור לחדש
בא נבוכדראצר מלך
בבל הוא וכל חילו על ירושלם
ויחנו עליה ויבנו עליה
דיק סביב: ותבא העיר
במצור עד עשתי עשרה
שנה למלך צדקיהו:
בחדש הרביעי
בתשעה לחדש ויחזק
הרעב בעיר ולא היה
לחם לעם הארץ: ותבקע
העיר וכל אנשי המלחמה
יברחו ויצאו מהעיר
לילה דרך שער בין
החמתים אשר על גן
המלך וכשדים על העיר
סביב וילכו דרך הערבה:

ויחזק חד מן ה׳ וסימנ׳ ...

וירדפו חיל כשדים אחרי
המלך וישגו את צדקיהו
בערבת ירחו וכל חילו
נפצו מעליו ויתפשו את
המלך ויעלו אתו אל
מלך בבל רבלתה בארץ
חמת וידבר אתו משפטים
וישחט מלך בבל את בני
צדקיהו לעיניו וגם את
כל שרי יהודה שחט
ברבלתה ואת עיני
צדקיהו עור ויאסרהו
בנחשתים ויבאהו מלך
בבל בבלה ויתנהו בבית
הפקדות עד יום מותו
ובחדש החמישי
בעשור לחדש היא שנת
תשע עשרה שנה למלך
נבוכדראצר מלך בבל
בא נבוזראדן רב טבחים
עמד לפני מלך בבל

בירושלם וישרף את
בית יהוה ואת בית המלך
ואת כל בתי ירושלם ואת
כל בית הגדול שרף באש
ואת כל חמות ירושלם
סביב נתצו כל חיל כשדים
אשר את רב טבחים
ומדלות העם ואת יתר
העם הנשארים בעיר
ואת הנפלים אשר נפלו
אל מלך בבל ואת יתר
האמון הגלה נבוזראדן
רב טבחים ומדלות הארץ
השאיר נבוזראדן רב
טבחים לכרמים וליגבים
ואת עמודי הנחשת אשר
לבית יהוה ואת המכנות
ואת ים הנחשת אשר
בבית יהוה שברו כשדים
וישאו את כל נחשתם
בבלה ואת הסירות ואת

חד מן ד דכתבין בי בריש תיבותא ולא קריין וסימנהון בבית בבית בישראל ובתרבית: וחד חלוף לא כת׳ בי וקרי תחלתה תחלת ויתנם ביד הגבעונים חס:

היעים ואת המזמרות
ואת המזרקות ואת ה
הכפות ואת כל כלי הנחשת
אשר ישרתו בהם לקחו
ואת הספים ואת המחתות
ואת המזרקות ואת
הסירות ואת המנרות
ואת הכפות ואת המנקיות
אשר זהב זהב ואשר
כסף כסף לקח רב טבחים
העמודים שנים הים
אחד והבקר שנים עשר
נחשת אשר תחת המכנות
אשר עשה המלך שלמה
לבית יהוה לא היה משקל
לנחשתם כל הכלים
(שמנה) האלה והעמודים עשרה
אמה קומה העמוד האחד
וחוט שתים עשרה אמה
יסבנו ועביו ארבע אצבעות
נבוב וכתרת עליו נחשת

וקומת הכתרת האחת
חמש אמות ושבכה
ורמונים על הכתרת סביב
הכל נחשת וכאלה לעמוד
השני ורמונים ויהיו
הרמנים תשעים וששה
רוחה כל הרמנים מאה
על השבכה סביב ויקח
רב טבחים את שריה
כהן הראש ואת צפניה
כהן המשנה ואת שלשת
שמרי הסף ומן העיר
לקח סריס אחד אשר
היה פקיד על אנשי
המלחמה ושבעה אנשים
מראי פני המלך אשר
נמצאו בעיר ואת ספר
שר הצבא המצבא את
עם הארץ וששים איש
מעם הארץ הנמצאים
בתוך העיר ויקח אותם

רוחא רוחה רעננה רעננה גלילי גלילי ונקחה ונקחה אללי אללי אמלטה אמלטה נכר נכר תצליחה תצליחה דלו דלו כרה כרה
דיותי דיותי נתן נתן חרס חרס וגלי גלי. רבזונין חד מלרע וחד מלעיל

נבוזראדן רב טבחים
וילך אותם אל מלך בבל
רבלתה׃ ויכה אותם מלך
בבל וימתם ברבלה
בארץ חמת ויגל יהודה
מעל אדמתו׃ זה העם
אשר הגלה נבוכדראצר
בשנת שבע יהודים
שלשת אלפים ועשרים
ושלשה׃ בשנת שמנה
עשרה לנבוכדראצר׃
מירושלם נפש שמנה
מאות שלשים ושנים׃
בשנת שלש
ועשרים לנבוכדראצר
הגלה נבוזראדן רב טבחים
יהודים נפש שבע מאות
ארבעים וחמשה כל
נפש ארבעת אלפים
ושש מאות׃
ויהי בשלשים ושבע שנה

לגלות יהויכין מלך יהודה
בשנים עשר חדש בעשרים
וחמשה לחדש נשא אויל
מרדך מלך בבל בשנת
מלכתו את ראש יהויכין
מלך יהודה ויצא אתו
מבית הכלוא׃ וידבר אתו
טבות ויתן את כסאו
ממעל לכסא מלכים
אשר אתו בבבל׃ ושנה
את בגדי כלאו ואכל לחם
לפניו תמיד כל ימי חיו׃
וארחתו ארחת תמיד
נתנה לו מאת מלך בבל
דבר יום ביומו עד יום
מותו כל ימי חייו׃

תתתקסד

ויהי בשלשים שנה
ברביעי בחמשה לחדש

חרמן וא זוגין בב חד כת א בסוף תיב וחד כת הי נשא נסה במשא במסה סלא סלה רפא רפה ירגשא ירגשה חוא הוה חייא חיה וזיוא וזיוה ושנא
ושנה ופא ופה והרא והרה והפלא והפלה׃ ○○○

ואני בתוך הגולה על נהר
כבר נפתחו השמים
ואראה מראות אלהים׃
בחמשה לחדש הוא
השנה החמישית לגלות
המלך יויכין׃ היה היה
דבר יהוה אל יחזקאל
בן בוזי הכהן בארץ כ׳
כשדים על נהר כבר ותהי
עליו שם יד יהוה׃ וארא
והנה רוח סערה באה
מן הצפון ענן גדול ואש
מתלקחת ונגה לו סביב
ומתוכה כעין החשמל
מתוך האש׃ ומתוכה דמות
ארבע חיות וזה מראיהן
דמות אדם להנה׃ וארבעה
פנים לאחת וארבע כנפים
לאחת להם׃ ורגליהם רגל
ישרה וכף רגליהם ככף
רגל עגל ונצצים כעין

נחשת קלל׃ וידו אדם
מתחת כנפיהם על א׳
ארבעת רבעיהם ופניהם
וכנפיהם לארבעתם׃
חברת אשה אל אחותה
כנפיהם לא יסבו בלכתם
איש אל עבר פניו ילכו׃
ודמות פניהם פני אדם
ופני אריה אל הימין
לארבעתם ופני שור
מהשמאול לארבעתן
ופני נשר לארבעתן׃
ופניהם וכנפיהם פרדות
מלמעלה לאיש שתים
חברות איש ושתים מכסות
את גויתיהנה׃ ואיש אל
עבר פניו ילכו אל אשר
יהיה שמה הרוח ללכת
ילכו לא יסבו בלכתן׃
ודמות החיות מראיהם
כגחלי אש בערות כמראה

וארא חד מן ד׳ וסימנ׳ רוח סערה החיות חשמל נטמאה מלא׳ מראיהן ומ׳ חד מן ה׳ בנון וסימן רע שפל וזה ודמות כלפידים׃
וידו חד מן ד׳ וסימנ׳ כברים צורף ארם תבחלנה׃

הלפדים היא מתהלכת
בין החיות ונגה לאש ומן
האש יוצא ברק׃ והחיות
רצוא ושוב כמראה ה
הבזק׃ וארא החיות והנה
אופן אחד בארץ אצל
החיות לארבעת פניו׃
מראה האופנים ומעשיהם
כעין תרשיש ודמות אחד
לארבעתן ומראיהם
ומעשיהם כאשר יהיה
האופן בתוך האופן׃ על
ארבעת רבעיהן בלכתם
ילכו לא יסבו בלכתן׃
וגביהן וגבה להם ויראה
להם וגבתם מלאת
עינים סביב לארבעתן׃
ובלכת החיות ילכו
האופנים אצלם ובהנשא
החיות מעל הארץ ינשאו
האופנים׃ על אשר יהיה

שם הרוח ללכת ילכו
שמה הרוח ללכת והאופנים
ינשאו לעמתם כי רוח
החיה באופנים׃ בלכתם
ילכו ובעמדם יעמדו
ובהנשאם מעל הארץ
ינשאו האופנים לעמתם
כי רוח החיה באופנים׃
ודמות על ראשי החיה
רקיע כעין הקרח הנורא
נטוי על ראשיהם מלמעלה׃
ותחת הרקיע כנפיהם
ישרות אשה אל אחותה
לאיש שתים מכסות להנה
ולאיש שתים מכסות להנה
את גויתיהם׃ ואשמע את
קול כנפיהם כקול מים
רבים כקול שדי בלכתם
קול המלה כקול מחנה
בעמדם תרפינה כנפיהם׃
ויהי קול מעל לרקיע

יו׳ וחודיין דמין ולית יוגין ומן העוף ומן הבהמה מן האיל ומן הלחם ומן השמן ומן המקדש ומן הקדשים ומן הבקר ומן כל ומן
העבדה ומן מצרים ומן או ומן האש ומן השלל ומן העדים ומן אויבי ומן הנשים׃

אשר על ראשם בעמדם
תרפינה כנפיהן וממעל
לרקיע אשר על ראשם
כמראה אבן ספיר דמות
כסא ועל דמות הכסא
דמות כמראה אדם עליו
מלמעלה וארא כעין
חשמל כמראה אש בית
לה סביב ממראה מתניו
ולמעלה וממראה מתניו
ולמטה ראיתי כמראה
אש ונגה לו סביב כמראה
הקשת אשר יהיה בענן
ביום הגשם כן מראה
הנגה סביב הוא מראה
דמות כבוד יהוה ואראה
ואפל על פני ואשמע קול
מדבר ויאמר אלי בן
אדם עמד על רגליך
ואדבר אתך ותבא בי
רוח כאשר דבר אלי

ותעמדני על רגלי ואשמע
את מדבר אלי
ויאמר אלי בן אדם
שולח אני אותך אל בני
ישראל אל גוים המורדים
אשר מרדו בי המה ו
ואבותם פשעו בי עד עצם
היום הזה והבנים קשה
פנים וחזקי לב אני שולח
אותך אליהם ואמרת
אליהם כה אמר אדני
יהוה והמה אם ישמעו
ואם יחדלו כי בית מרי
המה וידעו כי נביא היה
בתוכם ואתה
בן אדם אל תירא מהם
ומדבריהם אל תירא כי
סרבים וסלונים אותך
ואל עקרבים אתה יושב
מדבריהם אל תירא
ומפניהם אל תחת כי בית

מרי המה ודברת את
דברי אליהם אם ישמעו
ואם יחדלו כי מרי המה:
ואתה בן אדם
שמע את אשר אני מדבר
אליך אל תהי מרי כבית
המרי פצה פיך ואכל
את אשר אני נתן אליך:
ואראה והנה יד שלוחה
אלי והנה בו מגלת ספר:
ויפרש אתה לפני והיא
כתובה פנים ואחור וכתוב
אליה קנים והגה והי:
ויאמר אלי בן אדם
את אשר תמצא אכול
אכול את המגלה הזאת
ולך דבר אל בית ישראל:
ואפתח את פי ויאכלני
את המגלה הזאת:
ויאמר אלי בן אדם
בטנך תאכל ומעיך

תמלא את המגלה הזאת
אשר אני נתן אליך
ואכלה ותהי בפי כדבש
למתוק: ויאמר
אלי בן אדם לך בא אל
בית ישראל ודברת בדברי
אליהם: כי לא אל עם
עמקי שפה וכבדי לשון
אתה שלוח אל בית
ישראל: לא אל עמים
רבים עמקי שפה וכבדי
לשון אשר לא תשמע
דבריהם אם לא אליהם
שלחתיך המה ישמעו
אליך: ובית ישראל לא
יאבו לשמע אליך כי
אינם אבים לשמע אלי
כי כל בית ישראל חזקי
מצח וקשי לב המה: הנה
נתתי את פניך חזקים
לעמת פניהם ואת מצחך

אלפבית מן חד חד חדבבית וחדבקף באיוב כאיוב בבלע כבלע בגלגל כג בדבש כדבש בחגלות כח ובמראה וכ בירע כו בחטאתו
כא כוריעות בו במהר כמ בנגע כנ בשלמה כש בערך כע בפשתים כפ בצלמו כ בקיטור כ ברע כר בשלחן כש בתפוחים כתפוחים:

חזק לעמת מצחם: כש
כשמיר חזק מצר נתתי
מצחך לא תירא אתם
ולא תחת מפניהם כי בית
מרי המה: ויאמר
אלי בן אדם את כל דברי
אשר אדבר אליך קח
בלבבך ובאזניך שמע:
ולך בא אל הגולה אל
בני עמך ודברת אלהם
ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה אם ישמעו
ואם יחדלו: ותשאני רוח
ואשמע אחרי קול רעש
גדול ברוך כבוד יהוה
ממקומו: וקול כנפי
החיות משיקות אשה
אל אחותה וקול האופנים
לעמתם קול רעש גדול:
ורוח נשאתני ותקחני
ואלך מר בחמת רוחי ויד

יהוה עלי חזקה: ואבוא
אל הגולה תל אביב ה
היושבים אל נהר כבר
ואשר המה ישבים שם
ואשב שם שבעת ימים
משמים בתוכם: ויהי מקץ
שבעת ימים
ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
בן אדם צפה נתתיך לבית
ישראל ושמעת מפי דבר
והזהרת אתם ממני:
באמרי לרשע מות תמות
ולא הזהרתו ולא דברת
להזהיר רשע מדרכו
הרשעה לחיתו הוא רשע
בעונו ימות ודמו מידך
אבקש: ואתה כי הזהרת
רשע ולא שב מרשעו
ומדרכו הרשעה הוא
בעונו ימות ואתה את
נפשך הצלת: ובשוב צדיק

ידקותו חד מן רכת ירקתו ג̇ וסימנהון תזכרן תזכרנה תזכרנה: הוי חד מן ד בוו וסימנהון הזהרתו ויראה וישב
חבל ישיב ושלו: אל נהר כבר חד מן ב וסימנהון ואבוא ובמראה:

מצדקו ועשה עול ונתתי
מכשול לפניו הוא ימות כי
לא הזהרתו בחטאתו
ימות ולא תזכרן צדקתו
אשר עשה ודמו מידך
אבקש: ואתה כי הזהרתו
צדיק לבלתי חטא צדיק
והוא לא חטא חיו יחיה
כי נזהר ואתה את נפשך
הצלת: ותהי
עלי שם יד יהוה ויאמר
יהוה אלי קום צא אל
הבקעה ושם אדבר
אותך: ואקום ואצא אל
הבקעה והנה שם כבוד
יהוה עמד ככבוד אשר
ראיתי על נהר כבר ואפל
על פני: ותבא בי רוח
ותעמדני על רגלי וידבר
אתי ויאמר אלי בא הסגר
בתוך ביתך: ואתה בן

אדם הנה נתנו עליך
עבותים ואסרוך בהם
ולא תצא בתוכם: ולשונך
אדביק אל חכך ונאלמת
ולא תהיה להם לאיש
מוכיח כי בית מרי המה:
ובדברי אותך אפתח את
פיך ואמרת אליהם כה
אמר אדני יהוה השמע
ישמע והחדל יחדל כי
בית מרי המה:
ואתה בן אדם קח לך
לבנה ונתתה אותה לפניך
וחקות עליה עיר את
ירושלם: ונתתה עליה
מצור ובנית עליה דיק
ושפכת עליה סללה
ונתתה עליה מחנות ושים
עליה כרים סביב:
ואתה קח לך מחבת
ברזל ונתתה אותה קיר

אותך חד מן יד מל בלשון זכר וסימנ׳ וארבה ואחשך ותלה הודיע ואך ככל אשר אני בותי׳ דנועדתי הטחה חרף כי כן קני
אקנה והשקיתיה אתו שולח שולח ובדברו ונטשתיך והוצאתי קויתי:

ברזל בינך ובין העיר׃
והכינתה את פניך אליה
והיתה במצור וצרת עליה
אות היא לבית ישראל׃

ואתה שכב על צדך
השמאלי ושמת את עון
בית ישראל עליו מספר
הימים אשר תשכב עליו
תשא את עונם׃ ואני
נתתי לך את שני עונם
למספר ימים שלש מאות
ותשעים יום ונשאת עון
בית ישראל׃ וכלית את
אלה ושכבת על צדך
הימני שנית ונשאת את
עון בית יהודה ארבעים
יום יום לשנה יום לשנה
נתתיו לך׃ ואל מצור
ירושלם תכין פניך
וזרעך חשופה ונבאת

עליה׃ והנה נתתי עליך
עבותים ולא תהפך מצדך
אל צדך עד כלותך ימי
מצורך׃ ואתה קח לך
חטין ושערים ופול
ועדשים ודחן וכסמים
ונתתה אותם בכלי אחד
ועשית אתם לך ללחם
מספר הימים אשר אתה
שכב על צדך שלש מאות
ותשעים יום תאכלנו׃
ומאכלך אשר תאכלנו
במשקול עשרים שקל
ליום מעת עד עת תאכלנו׃
ומים במשורה תשתה
ששית ההין מעת עד עת
תשתה׃ ועגת שערים
תאכלנה והיא בגללי צאת
האדם תעגנה לעיניהם׃

ויאמר יהוה ככה יאכלו

ל׳ דחס׳ וו ושׂ׳ והכינות כת׳ כול

ב׳

ל׳ מי׳ מל׳ ניו בשׂ׳ כל חד וח׳ ל׳ דכוו

ל׳ מל׳ בׄ׳ דג׳

ל׳ קדמ׳ דחס׳ את

ל׳ דחס׳ ייד

ב׳ בנ׳ חשופא קד׳ דסם

אלפבית מן חד וחד בנון אחרין ל׳ בחוין ל׳ גבולין דינין ל׳ האיין ל׳ ויחנון ל׳ זן ל׳ חטין ל׳ טחון ל׳ ידעתין ל׳ כארכן ל׳ לבכיהן ל׳ משפטן
נון סגנין עיין פרוו צידני קבצן ראשן שוממין תחתיהן׃ הלין כל חד וחד לית דכו׳ וסופהון נון׃

בני ישראל את לחמם
טמא בגוים אשר אדיחם
שם ואמר אהה אדני
יהוה הנה נפשי לא מטמאה
ונבלה וטרפה לא אכלתי
מנעורי ועד עתה ולא בא
בפי בשר פגול
ויאמר אלי ראה נתתי לך
את צפועי הבקר תחת
גללי האדם ועשית את
לחמך עליהם
ויאמר אלי בן אדם הנני
שבר מטה לחם בירושלם
ואכלו לחם במשקל ובד
בדאגה ומים במשורה
ובשממון ישתו למען
יחסרו לחם ומים ונשמו
איש ואחיו ונמקו בעונם

ואתה בן אדם קח לך
חרב חדה תער הגלבים
תקחנה לך והעברת על
ראשך ועל זקנך ולקחת
לך מאזני משקל וחלקתם
שלשית באור תבעיר
בתוך העיר כמלאת ימי
המצור ולקחת את הש
השלשית תכה בחרב
סביבותיה והשלישית
תזרה לרוח וחרב אריק
אחריהם ולקחת משם
מעט במספר וצרת אותם
בכנפיך ומהם עוד תקח
והשלכת אותם אל תוך
האש ושרפת אתם באש
ממנו תצא אש אל כל
בית ישראל
כה אמר אדני יהוה זאת
ירושלם בתוך הגוים
שמתיה וסביבותיה ארצות
ותמר את משפטי לרשעה
מן הגוים ואת חקותי מן

אתם כה חס׳ בס וס״פ ושרפת ונשיא ועשו כסתותי כנה שנאת וועשה והשפט אשר יעשה תיננא לחפץ לבטח פתרים צפה רדיתם במרעה
ירעה ואפיץ ארבה וקרב קץ דודבר ועשיתי וקדם דולא יטפאו ואסתיר ובתר דבשוכבי בה בגלותי ואכל:

הארצות אשר סביבותיה
כי במשפטי מאסו וחקותי
לא הלכו בהם׃
לכן כה אמר אדני
יהוה יען המנכם מן הגוים
אשר סביבותיכם בחקתי
לא הלכתם ואת משפטי
לא עשיתם וכמשפטי
הגוים אשר סביבותיכם
לא עשיתם׃ לכן
כה אמר אדני יהוה הנני
עליך גם אני ועשיתי בת
בתוכך משפטים לעיני
הגוים׃ ועשיתי בך את
אשר לא עשיתי ואת
אשר לא אעשה כמהו
עוד יען כל תועבתיך׃

לכן אבות יאכלו בנים
בתוכך ובנים יאכלו
אבותם ועשיתי בך שפטים

וזריתי את כל שאריתך
לכל רוח׃
לכן חי אני נאם אדני יהוה
אם לא יען את מקדשי
טמאת בכל שקוציך
ובכל תועבתיך וגם אני
אגרע ולא תחוס עיני
וגם אני לא אחמול׃
שלשתיך בדבר ימותו
וברעב יכלו בתוכך
והשלשית בחרב יפלו
סביבותיך והשלשית
לכל רוח אזרה וחרב
אריק אחריהם׃ וכלה
אפי והנחותי חמתי בם
והנחמתי וידעו כי אני
יהוה דברתי בקנאתי
בכלותי חמתי בם׃ ואתנך
לחרבה ולחרפה בגוים
אשר סביבותיך לעיני כל
עובר׃ והיתה חרפה

וידעו כי אני יהוה דברתי חד מן ד׳ וסימנ׳ וכלה מבחריו לאש ונתתיך על הרי חד מן ד׳ וסימנהון בן אדם קרא׳ למען לא ישמע
ורעיתים ושלא׃

וגדופה מוסר ומשמה
לגוים אשר סביבותיך
בעשותי בך שפטים באף
ובחמה ובתכחות חמה
אני יהוה דברתי בשלחי
את חצי הרעב הרעים
בהם אשר היו למשחית
אשר אשלח אתם
לשחתכם ורעב אסף
עליכם ושברתי לכם מטה
לחם ושלחתי עליכם
רעב וחיה רעה ושכלך
ודבר ודם יעבר בך וחרב
אביא עליך אני יהוה
דברתי׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם שים פניך אל
הרי ישראל והנבא אליהם
ואמרת הרי ישראל
שמעו דבר אדני יהוה
כה אמר אדני יהוה

להרים ולגבעות לאפיקים
ולגאות הנני אני מביא
עליכם חרב ואבדתי
במותיכם ונשמו מזבחותיכם
ונשברו חמניכם והפלתי
חלליכם לפני גלוליכם׃
ונתתי את פגרי בני ישראל
לפני גלוליהם וזריתי את
עצמותיכם סביבות
מזבחותיכם בכל מושבותיכם
הערים תחרבנה והבמות
תישמנה למען יחרבו
ויאשמו מזבחותיכם ונשברו
ונשבתו גלוליכם ונגדעו
חמניכם ונמחו מעשיכם׃
ונפל חלל בתוככם וידעתם
כי אני יהוה והותרתי
בהיות לכם פליטי חרב
בגוים בהזרותיכם בארצות׃
וזכרו פליטיכם אותי בגוים
אשר נשבו שם אשר

אשלח חד מן ב׳ וסימנהון אנכי אנכי ויהיכן את אימתי מזו והכרתי ואדבר בשלחי הן ואעצר : וח׳ ואשלח את כלוארים : ס ס :

אשר נשברתי את לבם
הזונה אשר סר מעלי ואת
עיניהם הזנות אחרי
גלוליהם ונקטו בפניהם
אל הרעות אשר עשו
לכל תועבתיהם וידעו כי
אני יהוה לא אל חנם
דברתי לעשות להם
הרעה הזאת
כה אמר אדני יהוה הכה
בכפך ורקע ברגלך ואמר
אח אל כל תועבת רעות
בית ישראל אשר בחרב
ברעב ובדבר יפלו הרחוק
בדבר ימות והקרוב
בחרב יפול והנשאר והנצור
ברעב ימות וכליתי חמתי
בם וידעתם כי אני יהוה
בהיות חלליהם בתוך
גלוליהם סביבות מזבחותיהם
אל כל גבעה רמה בכל

ראשי ההרים ותחת כל
עץ רענן ותחת כל אלה
עבתה מקום אשר נתנו
שם ריח ניחח לכל גלוליהם
ונטיתי את ידי עליהם
ונתתי את הארץ שממה
ומשמה ממדבר דבלתה
בכל מושבותיהם וידעו
כי אני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
ואתה בן אדם כה אמר
אדני יהוה לאדמת ישראל
קץ בא הקץ על ארבעת
כנפות הארץ עתה הקץ
עליך ושלחתי אפי בך
ושפטתיך כדרכיך ונתתי
עליך את כל תועבותיך
ולא תחוס עיני עליך ולא
אחמול כי דרכיך עליך
אתן ותועבותיך בתוכך
תהיין וידעתם כי אני

במחזה: מקשה: ורפה: הזונה: יונה: לעוזר: חמנה: החוזה: ומוצא: דנה: חלין ג מלין בקריה דפשטין ציב חד ולית זוגין:

יהוה: כה אמר
אדני יהוה רעה אחת
רעה הנה באה: קץ בא
בא הקץ הקיץ אליך
הנה באה: באה הצפירה
אליך יושב הארץ בא
העת קרוב היום מהומה
ולא הד הרים: עתה
מקרוב אשפוך חמתי
עליך וכליתי אפי בך
ושפטתיך כדרכיך ונתתי
עליך את כל תועבתיך:
ולא תחוס עיני ולא אחמול
כדרכיך עליך אתן
ותועבותיך בתוכך תהיינה
וידעתם כי אני יהוה מכה:
הנה היום הנה
באה יצאה הצפירה צץ
המטה פרח הזדון: החמס
קם למטה רשע לא מהם
ולא מהמונם ולא מהמהם

ולא נה בהם: בא העת
הגיע היום הקונה אל
ישמח והמוכר אל יתאבל
כי חרון אל כל המונה: כי
המוכר אל הממכר לא
ישוב ועוד בחיים חיתם
כי חזון אל כל המונה לא
ישוב ואיש בעונו חיתו
לא יתחזקו: תקעו בתקוע
והכין הכל ואין הלך
למלחמה כי חרוני אל כל
המונה: החרב בחוץ והדבר
והרעב מבית אשר בשדה
בחרב ימות ואשר בעיר
רעב ודבר יאכלנו: ופלטו
פליטיהם והיו אל ההרים
כיוני הגאיות כלם המות
איש בעונו: כל הידים
תרפינה וכל ברכים תלכנה
מים: וחגרו שקים וכסתה
אתם פלצות ואל כל פנים

בושה ובכל ראשיהם קרחה
כספם בחוצות ישליכו
וזהבם לנדה יהיה כספם
וזהבם לא יוכל להצילם
ביום עברת יהוה נפשם
לא ישבעו ומעיהם לא
ימלאו כי מכשול עונם היה
וצבי עדיו לגאון שמהו
וצלמי תועבתם שקוציהם
עשו בו על כן נתתיו להם
לנדה ונתתיו ביד הזרים
לבז ולרשעי הארץ לשלל
וחללוה והסבותי פני מהם
וחללו את צפוני ובאו בה
פריצים וחללוה
עשה הרתוק כי הארץ
מלאה משפט דמים והעיר
מלאה חמס והבאתי רעי
גוים וירשו את בתיהם
והשבתי גאון עזים ונחלו
מקדשיהם

קפדה באו ובקשו שלום
ואין הוה על הוה תבוא
ושמועה אל שמועה
תהיה ובקשו חזון מנביא
ותורה תאבד מכהן ועצה
מזקנים המלך יתאבל
ונשיא ילבש שממה וידי
עם הארץ תבהלנה
מדרכם אעשה אתם
ובמשפטיהם אשפטם
וידעו כי אני יהוה
ויהי בשנה הששית בששי
באחד לחדש אני יושב
בביתי וזקני יהודה יושבים
לפני ותפל עלי שם יד
אדני יהוה ואראה והנה
דמות כמראה אש ממ
מראה מתניו ולמטה אש
ממראה מתניו ולמעלה
כמראה זהר כעין החשמלה
וישלח תבנית יד ויקחני

עדיו חד מן ג׳ וסימנ ולאשתו ועבי לבלום: ותורה חד מן ח׳ וסימנ הוה ישמרו עדות מצוה ומצות. וידי חד מן ד׳ וסימנ כבדים ערוף ארם תבהלנה:

בציצת ראשו ותשא אתי
רוח בין הארץ ובין השמים
ותבא אתי ירושלמה ב
במראות אלהים אל פתח
שער הפנימית הפונה
צפונה אשר שם מושב
סמל הקנאה המקנה
והנה שם כבוד אלהי
ישראל כמראה אשר
ראיתי בבקעה ויאמר
אלי בן אדם שא נא עיניך
דרך צפונה ואשא עיני
דרך צפונה והנה מצפון
לשער המזבח סמל הקנאה
הזה בבאה ויאמר אלי
בן אדם הראה אתה מהם
עשים תועבות גדלות
אשר בית ישראל עשים
פה לרחקה מעל מקדשי
ועוד תשוב תראה תועבות
גדלות ויבא אתי אל פתח

החצר ואראה והנה חר
אחד בקיר ויאמר אלי בן
אדם חתר נא בקיר ואחתר
בקיר והנה פתח אחד
ויאמר אלי בא וראה את
התועבות הרעות אשר
הם עשים פה ואבוא
ואראה והנה כל תבנית
רמש ובהמה שקץ וכל
גלולי בית ישראל מחקה
על הקיר סביב סביב
ושבעים איש מזקני בית
ישראל ויאזניהו בן שפן
עמד בתוכם עמדים לפניהם
ואיש מקטרתו בידו ועתר
ענן הקטרת עלה ויאמר
אלי הראית בן אדם אשר
זקני בית ישראל עשים
בחשך איש בחדרי משכיתו
כי אמרים אין יהוה ראה
אתנו עזב יהוה את הארץ

בגד מזוה כסות אשרת מלכם מאשתם וחנוהו מהם חלאים וישומות הספרעים מנסערה לבעמינו שיעהם וחברו: הלין חדי מלין דכת
א א וק ב ב: ל ענן חד מוד׳ פת׳ וסימני יהוה הקטרת ועתר אורך: ס ס

ויאמר אלי עוד תשוב
תראה תועבות גדלות
אשר המה עשים ויבא
אתי אל פתח שער בית
יהוה אשר אל הצפונה
והנה שם הנשים ישבות
מבכות את התמוז ויאמר
אלי הראית בן אדם עוד
תשוב תראה תועבות
גדלות מאלה ויבא אתי
אל חצר בית יהוה הפנימית
והנה פתח היכל יהוה
בין האולם ובין המזבח
כעשרים וחמשה איש
אחריהם אל היכל יהוה
ופניהם קדמה והמה
משתחויתם קדמה לשמש
ויאמר אלי הראית בן
אדם הנקל לבית יהודה
מעשות את התועבות
אשר עשו פה כי מלאו

את הארץ חמס וישבו
להכעיסני והנם שלחים
את הזמורה אל אפם וגם
אני אעשה בחמה לא
תחוס עיני ולא אחמול
וקראו באזני קול גדול
ולא אשמע אותם ויקרא
באזני קול גדול לאמר
קרבו פקדות העיר ואיש
כלי משחתו בידו והנה
ששה אנשים באים
מדרך שער העליון אשר
מפנה צפונה ואיש כלי
מפצו בידו ואיש אחד
בתוכם לבש בדים וקסת
הספר במתניו ויבאו
ויעמדו אצל מזבח הנחשת
וכבוד אלהי ישראל נעלה
מעל הכרוב אשר היה
עליו אל מפתן הבית ויקרא
אל האיש הלבש הבדים

Marginal notes: נ״א · מל · ד · נ״א · חס · מן ה׳׳ תיקון סופרים · ית׳ חס׳ כת׳ · חס׳ · חס׳

ואברהם ברעתי מרחם אמו מקללים הזמרה לא נמות תמיר כבודו איש אלהים ישראל ב בו וחבריו דרב הוא בו וירשיעו ואהיה
מחללים והפחתם וימירו קבעים בבכית עינו:

אשר קסת הספר במתניו
ויאמר יהוה אלו עבר
בתוך העיר בתוך ירושלם
והתוית תו על מצחות
האנשים הנאנחים
והנאנקים על כל ה
התועבות הנעשות
בתוכה ולאלה אמר
באזני עברו בעיר אחריו
והכו על תחוס עינכם
ואל תחמלו זקן בחור
ובתולה טף ונשים תהרגו
למשחית ועל כל איש
אשר עליו התו אל תגשו
וממקדשי תחלו ויחלו
באנשים הזקנים אשר
לפני הבית ויאמר אליהם
טמאו את הבית ומלאו
את החצרות חללים צאו
ויצאו והכו בעיר ויהי

כהכותם ונאשאר אני
ואפלה על פני ואזעק
ואמר אהה אדני יהוה
המשחית אתה את כל
שארית ישראל בשפכך
את חמתך על ירושלם
ויאמר אלי עון בית ישראל
ויהודה גדול במאד מאד
ותמלא הארץ דמים
והעיר מלאה מטה כי
אמרו עזב יהוה את
הארץ ואין יהוה ראה
וגם אני לא תחוס עיני
ולא אחמל דרכם בראשם
נתתי והנה האיש לבש
הבדים אשר הקסת
במתניו משיב דבר לאמר
עשיתי כאשר צויתני
ואראה והנה
אל הרקיע אשר על
ראש הכרבים כאבן ספיר

ונאשר כת׳ ונשאר ק׳
וחס׳ כת׳
ככל אשר ק׳

ויצאו ז׳ וסימנ׳ ממנו ולדיה יקנך אחרינו והכו ישבי וראו: רפ׳ וקמ׳ ואפלה חד מן ג׳ וסימניהון כהכתם נתתי חד מן ג׳ בתרין קמ׳ וסימנ׳ וגם אני ולקחוני אני חכל: נבעתי רחמיו דדברי הימ׳

כמראה דמות כסא נראה
עליהם ויאמר אל האיש
לבש הבדים ויאמר בא
אל בינות לגלגל אל תחת
לכרוב ומלא חפניך גחלי
אש מבינות לכרבים וזרק
על העיר ויבא לעיני
והכרבים עמדים מימין
לבית בבאו האיש והענן
מלא את החצר הפנימית
וירם כבוד יהוה מעל
הכרוב על מפתן הבית
וימלא הבית את הענן
והחצר מלאה את נגה
כבוד יהוה וקול כנפי
הכרבים נשמע עד החצר
החיצנה כקול אל שדי
בדברו ויהי בצותו את
האיש לבש הבדים
לאמר קח אש מבינות
לגלגל מבינות לכרבים

ובא ויעמד אצל האופן
וישלח הכרוב את ידו
מבינות לכרובים אל
האש אשר בינות הכרבים
וישא ויתן אל חפני לבש
הבדים ויקח ויצא וירא
לכרבים תבנית יד אדם
תחת כנפיהם וארא
והנה ארבעה אופנים
אצל הכרובים אופן אחד
אצל הכרוב אחד ואופן
אחד אצל הכרוב אחד
ומראה האופנים כעין
אבן תרשיש ומראיהם
דמות אחד לארבעתם
כאשר יהיה האופן בתוך
האופן בלכתם אל
ארבעת רבעיהם ילכו
לא יסבו בלכתם כי
המקום אשר יפנה
הראש אחריו ילכו לא

ויבא חד מן כ׳ וסימנ׳ אל אברם ... אל יעקב ... ויבא ויקהל ... ויבא באהל ... מלאך ורכב
אל שלמה ורעדו לכרובים בגבהו:

יסבו בלכתם וכל בשרם
וגביהם וידיהם וכנפיהם
והאופנים מלאים עינים
סביב לארבעתם אופניהם
לאופנים להם קורא
הגלגל באזני וארבעה
פנים לאחד פני האחד
פני הכרוב ופני השני
פני אדם והשלישי פני
אריה והרביעי פני נשר
וירמו הכרובים היא החיה
אשר ראיתי בנהר כבר
ובלכת הכרובים ילכו
האופנים אצלם ובשאת
הכרובים את כנפיהם
לרום מעל הארץ לא
יסבו האופנים גם הם
מאצלם בעמדם יעמדו
וברומם ירומו אותם כי
רוח החיה בהם ויצא
כבוד יהוה מעל מפתן

הבית ויעמד על הכרובים
וישאו הכרובים את
כנפיהם וירומו מן הארץ
לעיני בצאתם והאופנים
לעמתם ויעמד פתח שער
בית יהוה הקדמוני וכבוד
אלהי ישראל עליהם
מלמעלה היא החיה
אשר ראיתי תחת אלהי
ישראל בנהר כבר ואדע
כי כרבים המה ארבעה
ארבעה פנים לאחד
וארבע כנפים לאחד
ודמות ידי אדם תחת
כנפיהם ודמות פניהם
המה הפנים אשר ראיתי
על נהר כבר מראיהם
ואותם איש אל עבר פניו
ילכו ותשא אתי רוח ותבא
אתי אל שער בית יהוה
הקדמוני הפונה קדימה

ומראה חד מן ה׳ וסימנ׳ כבוד אש נגע נתן האופנים הכרובים הילדים הערב: ל׳ וארבע חד מן ג׳ וסימנ׳ כי לא אבוש כי דברי ווי כי כרובים:
ואותם חד מן ג׳ וסימנהון
והעמיד ודמות ויבאו:
קר׳ חס׳:

והנה בפתח השער ע׳
עשרים וחמשה איש
ואראה בתוכם את
יאזניהו בן עזר ואת פ׳
פלטיהו בן בניהו שרי
העם׃
ויאמר אלי בן אדם אלה
האנשים החשבים און
והיעצים עצת רע בעיר
הזאת׃ האמרים לא
בקרוב בנות בתים היא
הסיר ואנחנו הבשר׃
לכן הנבא עליהם
הנבא בן אדם׃ ותפל עלי
רוח יהוה ויאמר אלי
אמר כה אמר יהוה כן
אמרתם בית ישראל
ומעלות רוחכם אני
ידעתיה׃ הרביתם חלליכם
בעיר הזאת ומלאתם
חוצתיה חלל׃ לכן

כה אמר אדני יהוה
חלליכם אשר שמתם
בתוכה המה הבשר והיא
הסיר ואתכם הוציא
מתוכה׃ חרב יראתם
וחרב אביא עליכם נאם
אדני יהוה׃ והוצאתי
אתכם מתוכה ונתתי
אתכם ביד זרים ועשיתי
בכם שפטים׃ בחרב תפלו
על גבול ישראל אשפוט
אתכם וידעתם כי אני
יהוה׃ היא לא תהיה לכם
לסיר ואתם תהיו בתוכה
לבשר אל גבול ישראל
אשפט אתכם׃ וידעתם
כי אני יהוה אשר בחקי
לא הלכתם ומשפטי לא
עשיתם וכמשפטי הגוים
אשר סביבותיכם עשיתם׃
ויהי כהנבאי ופלטיהו בן

אמר כה אמר יהוה חד מן ד׳ בספ׳ וסימנ׳ ותפל לאדמת יהודה סופכ׳ ויראתם חד מן ג׳ וסימנהון חרבא דמשור אשתא׃
על גבול חד מן ד׳ וסימנהון בחרב תפלו כסלות בחרב והנותר ב׳ כפ׳

בניהו מת ואפל על פני
ואזעק קול גדול ואמר
אהה אדני יהוה כלה
אתה עשה את שארית
ישראל
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם אחיך אחיך
אנשי גאלתך וכל בית
ישראל כלה אשר אמרו
להם ישבי ירושלם רחקו
מעל יהוה לנו היא נתנה
הארץ למורשה
לכן אמר כה אמר
אדני יהוה כי הרחקתים
בגוים וכי הפיצותים ב
בארצות ואהי להם
למקדש מעט בארצות
אשר באו שם לכן
אמר כה אמר אדני
יהוה וקבצתי אתכם מן
העמים ואספתי אתכם

מן הארצות אשר נפוצתם
בהם ונתתי לכם את
אדמת ישראל ובאו שמה
והסירו את כל שקוציה
ואת כל תועבותיה ממנה
ונתתי להם לב אחד ורוח
חדשה אתן בקרבכם
והסרתי את לב האבן
מבשרם ונתתי להם לב
בשר למען בחקתי ילכו
ואת משפטי ישמרו ועשו
אתם והיו לי לעם ואני
אהיה להם לאלהים ואל
לב שקוציהם ותועבותיהם
לבם הלך דרכם בראשם
נתתי נאם אדני יהוה
וישאו הכרובים את כנפיהם
והאופנים לעמתם וכבוד
אלהי ישראל עליהם
מלמעלה ויעל כבוד יהוה
מעל תוך העיר ויעמד

מעט למעט חד מן ז׳ קמ׳ וסימנ׳ ונשארתם ואוסיפה יתנו זרעתם פנה וקקף הכהנים: וכל אתנח וס׳ פס כוות: ל׳ תועבותיה חד מן ג׳ וסימנהון ובאו שמה הוריע והודעתה: ס׳ס

על ההר אשר מקדם לעיר
ורוח נשאתני ותביאני
כשדימה אל הגולה במ
במראה ברוח אלהים
ויעל מעלי המראה אשר
ראיתי: ואדבר אל הגולה
את כל דברי יהוה אשר
הראני: ויהי
דבר יהוה אלי לאמר: בן
אדם בתוך בית המרי
אתה ישב אשר עינים
להם לראות ולא ראו
אזנים להם לשמע ולא
שמעו כי בית מרי הם:
ואתה בן אדם עשה לך
כלי גולה וגלה יומם
לעיניהם וגלית ממקומך
אל מקום אחר לעיניהם
אולי יראו כי בית מרי
המה: והוצאת כליך ככלי
גולה יומם לעיניהם ואתה

תצא בערב לעיניהם
כמוצאי גולה: לעיניהם
חתר לך בקיר והוצאת
בו: לעיניהם על כתף תשא
בעלטה תוציא פניך
תכסה ולא תראה את
הארץ כי מופת נתתיך
לבית ישראל: ואעש כן
כאשר צויתי כלי הוצאתי
ככלי גולה יומם ובערב
חתרתי לי בקיר ביד
בעלטה הוצאתי על כתף
נשאתי לעיניהם:
ויהי דבר יהוה אלי בבקר
לאמר: בן אדם הלא
אמרו אליך בית ישראל
בית המרי מה אתה עשה:
אמר אליהם כה אמר
אדני יהוה הנשיא המשא
הזה בירושלם וכל בית
ישראל אשר המה בתוכם:

שטה כל חד וחד
לית
דכו
בריאות
ותראה
ראי
ותראה
ירא
ראה
וראיתם
ואראה
מראה
יראה
הראה
והראה
הראני
ויראה
יראו
לראתכם
ואראה
ואראך
ונראה
הראה
הראיתיך
וראה
ראו
בראה
הראני
הראני
ותרא
ראת

אמר אלהים כה אמר אדני יהוה חד מן ד׳ וסימנ׳ הנשיא השבתי ושלך על ההר קד׳ הסדר לכו׳ צויתי חד מן ח׳ וסימנ׳ כי כוכי כן כאשר
כאשר ונבאתי: כשדימה חד מן ג׳ וסימנ׳ ורוח ותרבי ותשלח

אמר אני מופתכם כאשר
עשיתי כן יעשה להם
בגולה בשבי ילכו והנשיא
אשר בתוכם אל כתף ישא
בעלטה ויצא בקיר יחתרו
להוציא בו פניו יכסה יען
אשר לא יראה לעין הוא
את הארץ ופרשתי את
רשתי עליו ונתפש
במצודתי והבאתי אתו
בבלה ארץ כשדים ואותה
לא יראה ושם ימות וכל
אשר סביבתיו עזרה וכל
אגפיו אזרה לכל רוח
וחרב אריק אחריהם
וידעו כי אני יהוה בהפיצי
אותם בגוים וזריתי אותם
בארצות והותרתי מהם
אנשי מספר מחרב מרעב
ומדבר למען יספרו את
כל תועבותיהם בגוים

אשר באו שם וידעו כי
אני יהוה ויהי
דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם לחמך ברעש תאכל
ומימיך ברגזה ובדאגה
תשתה ואמרת אל עם
הארץ כה אמר אדני
יהוה ליושבי ירושלם
אל אדמת ישראל לחמם
בדאגה יאכלו ומימיהם
בשממון ישתו למען תשם
ארצה ממלאה מחמס
כל הישבים בה והערים
הנושבות תחרבנה והארץ
שממה תהיה וידעתם
כי אני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם מה המשל הזה
לכם על אדמת ישראל
לאמר יארכו הימים
ואבד כל חזון לכן אמר

תאכל חרמז יז׳ וסימנהון ויעו ובת ובת ועשית דמו תצור עלה עלה חשליש חשליש בערה לחמך האנך אש צופיה יבוא יגיע
אזרה חדמז ג׳ וסימנ׳ ואתכם אריק עזרו׳ ויצא חד מז ג׳ וסימנ׳ והנשיא לפניו גרש׃

אלהם כה אמר אדני
יהוה השבתי את המשל
הזה ולא ימשלו אתו עוד
בישראל כי אם דברו
אלהם קרבו הימים ודבר
כל חזון׃ כי לא יהיה עוד
כל חזון שוא ומקסם חלק
בתוך בית ישראל׃ כי אני
יהוה אדבר את אשר
אדבר דבר ויעשה לא
תמשך עוד כי בימיכם
בית המרי אדבר דבר
ועשיתיו נאם אדני יהוה׃

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם הנה בית ישראל
אמרים החזון אשר הוא
חזה לימים רבים ולעתים
רחוקות הוא נבא׃ לכן
אמר אליהם כה אמר
אדני יהוה לא תמשך

עוד כל דברי אשר אדבר
דבר ונעשה נאם אדני
יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם הנבא אל נביאי
ישראל הנבאים ואמרת
לנביאי מלבם שמעו דבר
יהוה׃ כה אמר אדני יהוה
הוי על הנביאים הנבלים
אשר הלכים אחר רוחם
ולבלתי ראו׃ כשעלים
בחרבות נביאיך ישראל
היו׃ לא עליתם בפרצות
ותגדרו גדר על בית
ישראל לעמד במלחמה
ביום יהוה׃ חזו שוא וקסם
כזב האמרים נאם יהוה
ויהוה לא שלחם ויחלו
לקים דבר׃ הלוא מחזה
שוא חזיתם ומקסם כזב
אמרתם ואמרים נאם

על דכת אל וק׳ על חדמן ז׳ וסימנהון סרחעת דרמיאתרחקה דמלכי הנבאים המתנבאות הריבתר והאר פניך ול תכס
וכול פל׳ ותרין בתראי קרין לחון סוראי׃

יהוה ואני לא דברתי׃
לכן כה אמר אדני יהוה
יען דברכם שוא וחזיתם
כזב לכן הנני אליכם נאם
אדני יהוה והיתה ידי אל
הנביאים החזים שוא
והקסמים כזב בסוד עמי
לא יהיו ובכתב בית ישראל
לא יכתבו ואל אדמת
ישראל לא יבאו וידעתם
כי אני יהוה׃ יען וביען
הטעו את עמי לאמר
שלום ואין שלום והוא
בנה חיץ והנם טחים
אתו תפל׃ אמר אל טחי
תפל ויפל היה גשם
שוטף ואתנה אבני
אלגביש תפלנה ורוח
סערות תבקע׃ והנה נפל
הקיר הלא יאמר אליכם

איה הטיח אשר טחתם׃
לכן כה אמר אדני יהוה
ובקעתי רוח סערות
בחמתי וגשם שטף באפי
יהיה ואבני אלגביש בחמה
לכלה׃ והרסתי את הקיר
אשר טחתם תפל והגעתיהו
אל הארץ ונגלה יסודו
ונפלה וכליתם בתוכה
וידעתם כי אני יהוה׃ וכליתי
את חמתי בקיר ובטחים
אתו תפל ואמר לכם אין
הקיר ואין הטחים אתו׃
נביאי ישראל הנבאים
אל ירושלם והחזים לה
חזון שלום ואין שלום נאם
אדני יהוה׃
ואתה בן אדם שים פניך
אל בנות עמך המתנבאות
מלבהן והנבא עליהן׃

שים פניך על חד מן ג׳ וסימנהון בנת פרעה הר שעיר׃ על ואתנה חד מן ד׳ וסימנהון ידעתו אלגביש מצודות צאני׃
רוחם חד מן ג׳ וסימנהון
רפתה
אחר
תסף׃

ואמרת כה אמר אדני
יהוה הוי למתפרות כסתות
על כל אצילי ידי ועשות
המספחות על ראש
כל קומה לצודד נפשות
הנפשות תצודדנה לעמי
ונפשות לכנה תחיינה׃
ותחללנה אתי אל עמי
בשעלי שערים ובפתותי
לחם להמית נפשות אשר
לא תמותנה ולחיות נפשות
אשר לא תחיינה בכזבכם
לעמי שמעי כזב׃ לכן כה
אמר אדני יהוה הנני אל
כסתותיכנה אשר אתנה
מצדדות שם את הנפשות
לפרחות וקרעתי אתם
מעל זרועתיכם ושלחתי
את הנפשות אשר אתם
מצדדות את נפשים
לפרחת׃ וקרעתי את

מספחתיכם והצלתי את
עמי מידכן ולא יהיו עוד
בידכן למצודה וידעתן
כי אני יהוה׃ יען הכאות
לב צדיק שקר ואני לא
הכאבתיו ולחזק ידי רשע
לבלתי שוב מדרכו הרע
להחיתו׃ לכן שוא לא
תחזינה וקסם לא תקסמנה
עוד והצלתי את עמי
מידכן וידעתן כי אני
יהוה׃ ויבוא אלי אנשים
מזקני ישראל וישבו לפני׃

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם האנשים האלה
העלו גלוליהם על לבם
ומכשול עונם נתנו נכח
פניהם האדרש אדרש
להם׃ לכן דבר אותם וא
ואמרת אליהם כה אמר

ויבוא דסבי ויבאו חד מן ו' וסימנהון בנגב עדין מבוא הגויים אלי ובדותיא נזרו חד מן ב' חס' וסימנהון אחור מעלי ס"ס

אדני יהוה איש איש
מבית ישראל אשר יעלה
את גלוליו אל לבו ומכשול
עונו ישים נכח פניו ובא
אל הנביא אני יהוה נעניתי
לו בה ברב גלוליו למען
תפש את בית ישראל
בלבם אשר נזרו מעלי
בגלוליהם כלם׃
לכן אמר אל בית ישראל
כה אמר אדני יהוה שובו
והשיבו מעל גלוליכם
ומעל כל תועבתיכם
השיבו פניכם׃ כי איש
איש מבית ישראל ומהגר
אשר יגור בישראל וינזר
מאחרי ויעל גלוליו אל
לבו ומכשול עונו ישים
נכח פניו ובא אל הנביא
לדרש לו בי אני יהוה
נענה לו בי ונתתי פני באיש

ההוא והשמתיהו לאות
ולמשלים והכרתיו מתוך
עמי וידעתם כי אני יהוה׃
והנביא כי יפתה
ודבר דבר אני יהוה פתיתי
את הנביא ההוא ונטיתי
את ידי עליו והשמדתיו
מתוך עמי ישראל׃ ונשאו
עונם כעון הדרש כעון
הנביא יהיה׃ למען לא
יתעו עוד בית ישראל מאחרי
מעלי ולא יטמאו עוד
בכל פשעיהם והיו לי
לעם ואני אהיה להם
לאלהים נאם אדני יהוה׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ בן אדם ארץ
כי תחטא לי למעל מעל
ונטיתי ידי עליה
ושברתי לה מטה לחם
והשלחתי בה רעב יהוה

עונם
כעון
כעון
בפ׳

ויעל חד מן ז׳ רפ׳ וסימנ׳ הארבה ארונה וימר טרש וחבירו אחאב וחבירו׃ יפתה חד מן ג׳ וסימנהון ונכלה והנביא קטן׃

והכרתי ממנה אדם ובהמה
והיו שלשת האנשים
האלה בתוכה נח דנאל
ואיוב המה בצדקתם
ינצלו נפשם נאם אדני
יהוה לו חיה רעה אעביר
בארץ ושכלתה והיתה
שממה מבלי עובר מפני
החיה שלשת האנשים
האלה בתוכה חי אני נאם
אדני יהוה אם בנים ואם
בנות יצילו המה לבדם
ינצלו והארץ תהיה שמ
שממה או חרב אביא
על הארץ ההוא ואמרתי
חרב תעבר בארץ והכרתי
ממנה אדם ובהמה וש
ושלשת האנשים האלה
בתוכה חי אני נאם אדני
יהוה לא יצילו בנים ובנות
כי הם לבדם ינצלו או

דבר אשלח אל הארץ
ההיא ושפכתי חמתי
עליה בדם להכרית ממנה
אדם ובהמה ונח דנאל
ואיוב בתוכה חי אני נאם
אדני יהוה אם בן אם בת
יצילו המה בצדקתם
יצילו נפשם כי
כה אמר אדני יהוה אף
כי ארבעת שפטי הרעים
חרב ורעב וחיה רעה
ודבר שלחתי אל ירושלם
להכרית ממנה אדם
ובהמה והנה נותרה בה
פלטה המוצאים בנים
ובנות הנם יוצאים אליכם
וראיתם את דרכם ואת
עלילותם ונחמתם על
הרעה אשר הבאתי אל
ירושלם את כל אשר
הבאתי עליה ונחמו אתכם

כי תראו את דרכם ואת
עלילותם וידעתם כי לא
חנם עשיתי את כל אשר
עשיתי בה נאם אדני
יהוה׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ בן אדם
מה יהיה עץ הגפן מכל
עץ הזמורה אשר היה
בעצי היער׃ היקח ממנו
עץ לעשות למלאכה
אם יקחו ממנו יתד לתלות
עליו כל כלי׃ הנה לאש
נתן לאכלה את שני
קצותיו אכלה האש ותוכו
נחר היצלח למלאכה׃
הנה בהיותו תמים לא
יעשה למלאכה אף כי
אש אכלתהו ויחר ונעשה
עוד למלאכה׃
לכן כה אמר אדני יהוה
כאשר עץ הגפן בעץ

היער אשר נתתיו לאש
לאכלה כן נתתי את ישבי
ירושלם׃ ונתתי את פני
בהם מהאש יצאו והאש
תאכלם וידעתם כי אני
יהוה בשומי את פני בהם׃
ונתתי את הארץ שממה
יען מעלו מעל נאם אדני
יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם הודע את ירושלם
את תועבתיה׃ ואמרת כה
אמר אדני יהוה לירושלם
מכרתיך ומלדתיך מארץ
הכנעני אביך האמרי
ואמך חתית׃ ומולדותיך
ביום הולדת אותך לא כרת
שרך ובמים לא רחצת
למשעי והמלח לא המלחת
והחתל לא חתלת׃ לא חסה
עליך עין לעשות לך א

יצאו חד מן ח׳ בתרין קמ׳ וסימנ׳ ואנשים והעם לשלום למלחמה ב׳ בפס׳ וכמי וידרכו מהאש ומארצו
ובמים חד מן ב׳ וסימנ׳ הולדת חד מן ג׳ וסימ׳ היצלח חד מן ב׳ וסימ׳
רחצת שיחור עזים׃ פרעה ביום ״ בום׃ חימלט למלאכה׃

אחת מאלה לחמלה ע
עליך ותשלכי אל פני
השדה בגעל נפשך ביום
הולדת אתך ואעבר עליך
ואראך מתבוססת בדמיך
ואמר לך בדמיך חיי
ואמר לך בדמיך חיי
רבבה כצמח השדה נתתיך
ותרבי ותגדלי ותבאי
בעדי עדיים שדים נכנו
ושערך צמח ואת ערם
ועריה ואעבר עליך
ואראך והנה עתך עת
דודים ואפרש כנפי עליך
ואכסה ערותך ואשבע
לך ואבוא בברית אתך
נאם אדני יהוה ותהיי לי
וארחצך במים ואשטף
דמיך מעליך ואסכך בש
בשמן ואלבשך רקמה
ואנעלך תחש ואחבשך

בשש ואכסך משי ואעדך
עדי ואתנה צמידים על
ידיך ורביד על גרונך
ואתן נזם על אפך וע
ועגילים על אזניך ועטרת
תפארת בראשך ותעדי
זהב וכסף ומלבושך ששי
ומשי ורקמה סלת ודבש
ושמן אכלתי ותיפי במאד
מאד ותצלחי למלוכה
ויצא לך שם בגוים ביפיך
כי כליל הוא בהדרי ע
אשר שמתי עליך נאם
אדני יהוה ותבטחי ב
ביפיך ותזני על שמך
ותשפכי את תזנותיך על
כל עובר לו יהי ותקחי
מבגדיך ותעשי לך במות
טלאות ותזני עליהם
לא באות ולא יהיה ותקחי
כלי תפארתך מזהבי

אלפבית מן חד וחד לשון נקבה ובריש תיבותא ותאצלחו ל׳ ותבאת ל׳ ותגע ל׳ ותרדלח ל׳ ותחלך ותורידם ל׳ ותזנה ל׳ ותחזי ל׳ ותטב ל׳ ותישנהו ותכל ותלחטהו ותמר ותנח ותסיתני ותעד ותפסי ותצלחי למלוכה: חלין כל חד וחד לית דכותיה: ס״ס

ומכספי אשר נתתי לך
ותעשי לך צלמי זכר
ותזני בם ותקחי את בגדי
רקמתך ותכסים ושמני
וקטרתי נתתי לפניהם
ולחמי אשר נתתי לך
סלת ושמן ודבש האכלתיך
ונתתיהו לפניהם לריח
ניחח ויהי נאם אדני יהוה
ותקחי את בניך ואת
בנותיך אשר ילדת לי
ותזבחים להם לאכול
המעט מתזנותיך ותש
ותשחטי את בני ותתנים
בהעביר אותם להם
ואת כל תועבתיך ותז
נותיך לא זכרתי את
ימי נעוריך בהיותך ערם
ועריה מתבוססת בדמך
היית ויהי אחרי כל רעתך
אוי אוי לך נאם אדני

יהוה ותבני לך גב ותעשי
לך רמה בכל רחוב אל כל
ראש דרך בנית רמתך
ותתעבי את יפיך ותפשקי
את רגליך לכל עובר
ותרבי את תזנותיך ותזני
אל בני מצרים שכניך
גדלי בשר ותרבי את
תזנותך להכעיסני והנה
נטיתי ידי עליך ואגרע
חקך ואתנך בנפש שנאותיך
בנות פלשתים הנכלמות
מדרכך זמה ותזני אל בני
אשור מבלתי שבעתך
ותזנים וגם לא שבעת
ותרבי את תזנותך אל
ארץ כנען כשדימה וגם
בזאת לא שבעת מה
אמלה לבתך נאם אדני
יהוה בעשותך את כל
מעשה אשה זונה שלטת

אלפבית דלוג מן חד חד חד פתח וחד קמץ את את במעט בה גב גב חורים תו ובעם וכ חרקל חד טח וט ושק וע מכב כו
לושה לי מטע מ נהר נה סבר סמ לר רר שנותי של תקער תנן

בכנותיך גבך בראש כל
דרך ורמתך עשיתי בכל
רחוב ולא הייתי כזונה
לקלס אתנן׃ האשה
המנאפת תחת אישה
תקח את זרים׃ לכל זנות
יתנו נדה ואת נתת את
נדניך לכל מאהביך ות
ותשחדי אתם לבוא אליך
מסביב בתזנותיך׃ ויהי
בך הפך מן הנשים בת
בתזנותיך ואחריך לא
זונה ובתתך אתנן ואתנן
לא נתן לך ותהי להפך׃
לכן זונה שמעי דבר יהוה׃

כה אמר אדני יהוה יען
השפך נחשתך ותגלה
ערותך בתזנותיך על
מאהביך ועל כל גלולי
תועבותיך וכדמי בניך׃

אשר נתת להם׃ לכן הנני
מקבץ את כל מאהביך
אשר ערבת עליהם ואת
כל אהבת אהבת על כל
אשר שנאת וקבצתי
אתם עליך מסביב וגליתי
ערותך אלהם וראו את
כל ערותך׃ ושפטתיך
משפטי נאפות ושפכת
דם ונתתיך דם חמה
וקנאה׃ ונתתי אותך
בידם והרסו גבך ונתצו
רמותיך והפשיטו אתך
בגדיך ולקחו כלי תפארתך
והניחוך עירם ועריה׃
והעלו עליך קהל ורגמו
אותך באבן ובתקוך
בחרבותם׃ ושרפו בתיך
באש ועשו בך שפטים
לעיני נשים רבות והשבתיך
מזונה וגם אתנן לא תתני

אליהם חד מן ה׳ רמיז׳ וסימנהון וגליתי ולא תשאי ויהי כאמרם וקבל על כן קראו׃ נאפות חד מן ג׳ וסימנהון ושפטתיך ואנשים ב׳ בו׳׃ בתר נאפת כת׳׃

עוד׃ והנחתי חמתי בך
וסרה קנאתי ממך
ושקטתי ולא אכעס עוד׃
יען אשר לא זכרתי
את ימי נעוריך ותרגזי לי
בכל אלה וגם אני הא
דרכך בראש נתתי נאם
אדני יהוה ולא עשיתי
את הזמה על כל תועבתיך
הנה כל המשל עליך
ימשל לאמר כאמה
בתה׃ בת אמך את געלת
אישה ובניה ואחות
אחותך את אשר געלו
אנשיהן ובניהן אמכן
חתית ואביכן אמרי׃
ואחותך הגדולה שמרון
היא ובנותיה היושבת
על שמאלך ואחותך
הקטנה ממך היושבת
מימינך סדם ובנותיה׃

ולא בדרכיהן הלכת
ובתועבתיהן עשית כ
כמעט קט ותשחיתי מהן
בכל דרכיך׃ חי אני נאם
אדני יהוה אם עשתה
סדם אחותך היא ובנותיה
כאשר עשית את ובנותיך׃
הנה זה היה עון סדם
אחותך גאון שבעת לחם
ושלות השקט היה לה
ולבנותיה ויד עני ואביון
לא החזיקה׃ ותגבהינה
ותעשינה תועבה לפני
ואסיר אתהן כאשר
ראיתי׃ ושמרון
כחצי חטאתיך לא חטאה
ותרבי את תועבתיך
מהנה ותצדקי את אחותך
בכל תועבתיך אשר
עשיתי׃ גם את שאי כ
כלמתך אשר פללת

הלין ג̇ מילי דחד עשר אתואתא׃ ובתועבותיהן׃ ובעלי לותיכן׃ והאחשדרפנים׃ ה̇א חד מן ג̇ וסימניהון א בת א בנ א בכ׃
לכם זרע׃ דרכך׃ פרזלא׃

לאחותך בחטאתיך אשר
התעבת מהן תצדקנה
ממך וגם את בושי ושאי
כלמתך בצדקתך אחיותך
ושבתי את שבותהן את
שבות סדם ובנותיה ואת
שבות שמרון ובנותיה
ושבות שבותיך בתוכהנה
למען תשאי כלמתך
ונכלמת מכל אשר עשית
בנחמך אתן
ואחותיך סדם ובנותיה
תשבן לקדמתן ושמרון
ובנותיה תשבן לקדמתן
ואת ובנותיך תשבינה
לקדמתכן ולוא היתה
סדם אחותך לשמועה
בפיך ביום גאוניך בטרם
תגלה רעתך כמו עת
חרפת בנות ארם וכל
סביבותיה בנות פלשתים

השאטות אותך מסביב
את זמתך ואת תועבותיך
את נשאתים נאם יהוה
כי כה אמר
אדני יהוה ועשיתי אתך
כאשר עשית אשר בזית
אלה להפר ברית וזכרתי
אני את בריתי אותך
בימי נעוריך והקמותי
לך ברית עולם וזכרת
את דרכיך ונכלמת
בקחתך את אחותיך
הגדלות ממך אל הקטנות
ממך ונתתי אתהן לך
לבנות ולא מבריתך
והקימותי אני את בריתי
אתך וידעת כי אני יהוה
למען תזכרי ובשת ולא
יהיה לך עוד פתחון פה
מפני כלמתך בכפרי
לך לכל אשר עשית

והקימותי חד מן ג מל וסימנ קדמ׳ דיחזקאל ודעך מלכותך ודעת חד מן ז וסימנ והקימותי ונחלת והיו מלכים ויניקת וארשתיך ונלוו ויהי בשכבו

נאם אדני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם חוד חידה ומשל
משל אל בית ישראל׃
ואמרת כה אמר אדני
יהוה הנשר הגדול גדול
הכנפים ארך האבר
מלא הנוצה אשר לו
הרקמה בא אל הלבנון
ויקח את צמרת הארז׃
את ראש ינקותיו קטף
ויביאהו אל ארץ כנען
בעיר רכלים שמו׃ ויקח
מזרע הארץ ויתנהו
בשדה זרע קח על מים
רבים צפצפה שמו׃
ויצמח ויהי לגפן סרחת
שפלת קומה לפנות
דליותיו אליו ושרשיו
תחתיו יהיו ותהי לגפן
ותעש בדים ותשלח

פארות׃ ויהי נשר אחד
גדול גדול כנפים ורב
נוצה והנה הגפן הזאת
כפנה שרשיה עליו
ודליותיו שלחה לו לה
לשקות אתה מערגת
מטעה׃ אל שדה טוב אל
מים רבים היא שתולה
לעשות ענף ולשאת
פרי להיות לגפן אדרת׃
אמר כה אמר אדני יהוה
תצלח הלוא את שרשיה
ינתק ואת פריה יקוסס
ויבש כל טרפי צמחה
תיבש ולא בזרע גדולה
ובעם רב למשאות אותה
משרשיה׃ והנה שתולה
התצלח הלא כגעת בה
רוח הקדים תיבש יבש
על ערגת צמחה תיבש׃
ויהי דבר יהוה

אל מים רבים חד מן ג׳ וסימנהון אשר בגבעון והיא שתולה׃ צמחה חד מן ד׳ וסימנהון כל טרפי ושה׳ כי כארץ תביך׃ ושרשיו ב׳ תחת תחתיו שרשו׃

אלי לאמר׃ אמר נא אל
לבית המרי הלא ידעתם
מה אלה אמר הנה בא
מלך בבל ירושלם ויקח
את מלכה ואת שריה
ויבא אותם אליו בבלה׃
ויקח מזרע המלוכה
ויכרת אתו ברית ויבא
אתו באלה ואת אילי
הארץ לקח׃ להיות ממלכה
שפלה לבלתי התנשא
לשמר את בריתו לעמדה׃
וימרד בו לשלח מלאכיו
מצרים לתת לו סוסים
ועם רב היצלח הימלט
העשה אלה והפר ברית
ונמלט׃ חי אני נאם אדני
יהוה אם לא במקום ה
המלך הממליך אתו
אשר בזה את אלתו ואשר
הפר את בריתו אתו בתוך

בבל ימות׃ ולא בחיל גדול
ובקהל רב יעשה אותו
פרעה במלחמה בשפך
סללה ובבנות דיק להכרית
נפשות רבות׃ ובזה אלה
להפר ברית והנה נתן
ידו וכל אלה עשה לא
ימלט׃ לכן כה
אמר אדני יהוה חי אני
אם לא אלתי אשר בזה
ובריתי אשר הפר ונתתיו
בראשו׃ ופרשתי עליו
רשתי ונתפש במצודתי
והביאותיהו בבלה ונשפטתי
אתו שם מעלו אשר מ
מעל בי׃ ואת כל מברחו
בכל אגפיו בחרב יפלו
והנשארים לכל רוח
יפרשו וידעתם כי אני
יהוה דברתי׃
אדני
כה אמר יהוה ולקחתי

רב חד מן לג וסימנ׃ רכושם רכושם וימת מצריו ויצאו ואני העם הרב חרפתי ושלל ועבדך היורדים בנפל חרשיבך בחיל
שרשיה ושובבתיך המון המון בזזו ויקבצו ויאספו ובריקים בשרתי שלום אכל מאוצר יקרא חכמה והעמיר העם מלכות
פענים אפים כופר׃

אני מצמרת הארז הרמה
ונתתי מראש ינקותיו רך
אקטף ושתלתי אני על
הר גבה ותלול· בהר
מרום ישראל אשתלנו
ונשא ענף ועשה פרי
והיה לארז אדיר ושכנו
תחתיו כל צפור כל כנף
בצל דליותיו תשכנה·
וידעו כל עצי השדה כי
אני יהוה השפלתי עץ
גבה הגבהתי עץ שפל
הובשתי עץ לח והפרחתי
עץ יבש אני יהוה דברתי
ועשיתי· ויהי
דבר יהוה אלי לאמר·
מה לכם אתם משלים
את המשל הזה על
אדמת ישראל לאמר
אבות יאכלו בסר ושני
בנים תקהינה· חי אני·

נאם אדני יהוה אם יהיה
לכם עוד משל המשל
הזה בישראל· הן כל
הנפשות לי הנה כנפש
האב וכנפש הבן לי הנה
הנפש החטאת היא תמות·
ואיש כי יהיה
צדיק ועשה משפט
וצדקה· אל ההרים לא
אכל ועיניו לא נשא אל
גלולי בית ישראל ואת
אשת רעהו לא טמא
ואל אשה נדה לא יקרב·
ואיש לא יונה חבלתו חוב
ישיב גזלה לא יגזל לחמו
לרעב יתן ועירם יכסה בגד·
בנשך לא יתן ותרבית
לא יקח מעול ישיב ידו
משפט אמת יעשה בין
איש לאיש· בחקותי יהלך
ומשפטי שמר לעשות·

אלפבית מן חד חד פת׳ אובה ל׳ בוגד ל׳ גאה ל׳ דומה ל׳ חומד ל׳ והורה ל׳ זונה ל׳ חוטה ל׳ טרח ל׳ יונה ל׳ כרוז ל׳ לשלו ל׳
מפנה ל׳ נרא ל׳ עלפה ל׳ פרח ל׳ צאנה ל׳ קונה ל׳ רובת שוגה תבוה:

אמת צדיק הוא חיה יחיה
נאם אדני יהוה: והוליד
בן פריץ שפך דם ועשה
אח מאחד מאלה: והוא
את כל אלה לא עשה כי
גם אל ההרים אכל ואת
אשת רעהו טמא: עני
ואביון הונה גזלות גזל
חבל לא ישיב ואל הגלולים
נשא עיניו תועבה עשה
בנשך נתן ותרבית לקח
וחי לא יחיה את כל
התועבות האלה עשה
מות יומת דמיו בו יהיה:
והנה הוליד בן וירא את
כל חטאת אביו אשר
עשה ויראה ולא יעשה
כהן: על ההרים לא אכל
ועיניו לא נשא אל גלולי
בית ישראל ואת אשת
רעהו לא טמא: ואיש לא

הונה חבל לא חבל וגזלה
לא גזל לחמו לרעב נתן
ועירם כסה בגד: מעני
השיב ידו נשך ותרבית
לא לקח משפטי עשה
בחקותי הלך הוא לא י
ימות בעון אביו חיה יחיה:
אביו כי עשק עשק גזל
גזל אח ואשר לא טוב
עשה בתוך עמיו והנה
מת בעונו: ואמרתם מ
מדוע לא נשא הבן בעון
האב והבן משפט וצדקה
עשה את כל חקותי שמר
ויעשה אתם חיו יחיה:
הנפש החטאת היא
תמות בן לא ישא בעון
האב ואב לא ישא בעון
הבן צדקת הצדיק עליו
תהיה ורשעת הרשע
עליו תהיה:

יחיה חד מן יח וסימנ: ישמעאל תמיא תגע משומו ויענך שנ בו ואעמד בעקבה בנשך כל פשעיו ובשוב ישרץ
עבר לעולם עפלה יוליד ויזכר: וכל חיו וחיה דכוו

והרשע כי ישוב מכל
חטאתו אשר עשה ושמר
את כל חקותי ועשה מש
משפט וצדקה חיו יחיה
לא ימות: כל פשעיו אשר
עשה לא יזכרו לו בצדקתו
אשר עשה יחיה: החפץ
אחפץ מות רשע נאם
אדני יהוה הלוא בשובו
מדרכיו וחיה:
ובשוב צדיק מצדקתו
ועשה עול ככל התועבת
אשר עשה הרשע יעשה
וחי כל צדקתו אשר עשה
לא תזכרנה במעלו אשר
מעל ובחטאתו אשר
חטא בם ימות: ואמרתם
לא יתכן דרך אדני שמעו
נא בית ישראל הדרכי
לא יתכן הלוא דרכיכם
לא יתכנו: בשוב צדיק
מצדקתו ועשה עול ומת עליהם בעולו
אשר עשה ימות: ובשוב רשע

מרשעתו אשר עשה
ויעשה משפט וצדקה הוא
את נפשו יחיה: ויראה
וישוב מכל פשעיו אשר
עשה חיו יחיה לא ימות:
ואמרו בית ישראל לא
יתכן דרך אדני לא יתכנו
בית ישראל הלא דרכיכם
לא יתכנו: לכן איש כדרכיו
אשפט אתכם בית ישראל
נאם אדני יהוה שובו
והשיבו מכל פשעיכם ו
אשר פשעתם בם ועשו
לכם לב חדש ורוח חדשה
ולמה תמותו בית ישראל
כי לא אחפץ במות המת
נאם אדני יהוה והשיבו
וחיו:
ואתה שא קינה אל נשיאי
ישראל: ואמרת מה אמך
לביא בין אריות רבצה

ישוב כ״ד וסימנ׳ ישטמנו בעל רבות מעט ורבה הדיננו לאיש כבר כבר אמרי דעת יונה בנשך עני חבל וריב
הבעים הרע לוח התאמים מענה מפרי כענת לאוים:

בתוך כפירים רבתה גוריה
ותעל אחד מגוריה כפיר
היה וילמד לטרף טרף
אדם אכל׃ וישמעו אליו
גוים בשחתם נתפש
ויבאהו בחחים אל ארץ
מצרים׃ ותרא כי נוחלה
אבדה תקותה ותקח אחד
מגריה כפיר שמתהו׃
ויתהלך בתוך אריות כפיר
היה וילמד לטרף טרף
אדם אכל׃ וידע אלמנותיו
ועריהם החריב ותשם
ארץ ומלאה מקול
שאגתו׃ ויתנו עליו גוים
סביב ממדינות ויפרשו
עליו רשתם בשחתם נתפש׃
ויתנהו בסוגר בחחים
ויבאהו אל מלך בבל
יבאהו במצדות למען לא
ישמע קולו עוד אל הרי

ישראל׃
אמך כגפן בדמך על מים
שתולה פריה וענפה
היתה ממים רבים׃ ויהיו
לה מטות עז אל שבטי
משלים ותגבה קומתו
על בין עבתים וירא
בגבהו ברב דליותיו׃ ותתש
בחמה לארץ השלכה
ורוח הקדים הוביש פריה
התפרקו ויבשו מטה
עזה אש אכלתהו׃ ועתה
שתולה במדבר בארץ
ציה וצמא׃ ותצא אש
ממטה בדיה פריה
אכלה ולא היה בה מטה
עז שבט למשול קינה
היא ותהי לקינה׃
ויהי בשנה השביעית
בחמשי בעשור לחדש
באו אנשים מזקני ישראל

ויביאוהו חד מן ז׳ וסימנהון אדניבזק ופלשתים וישמעו ויתנהו וירכיבהו אחזיהו אוריהו׃ ל׳ אל הרי חד מן ח׳ וסימנהון
ורעיתים במדעה שים פניך הנבא בסוגר׳

לדרוש את יהוה וישבו
לפני׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם דבר את זקני
ישראל ואמרת אלהם
כה אמר אדני יהוה׃
הלדרש אתי אתם באים
חי אני אם אדרש לכם
נאם אדני יהוה התשפט
אתם התשפוט בן אדם
את תועבת אבותם׃
הודיעם ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה ביום
בחרי בישראל ואשא
ידי לזרע בית יעקב
ואודע להם בארץ
מצרים ואשא ידי להם
לאמר אני יהוה אלהיכם׃
ביום ההוא נשאתי ידי
להם להוציאם מארץ
מצרים אל ארץ אשר

תרתי להם זבת חלב ודבש
צבי היא לכל הארצות׃
ואמר אלהם איש שקוצי
עיניו השליכו ובגלולי
מצרים אל תטמאו אני
יהוה אלהיכם׃ וימרו בי
ולא אבו לשמע אלי איש
את שקוצי עיניהם לא
השליכו ואת גלולי מצרים
לא עזבו ואמר לשפך
חמתי עליהם לכלות אפי
בהם בתוך ארץ מצרים׃
ואעש למען שמי לבלתי
החל לעיני הגוים אשר
המה בתוכם אשר נודעתי
אליהם לעיניהם להוציאם
מארץ מצרים׃ ואוציאם
מארץ מצרים ואבאם
אל המדבר׃ ואתן להם
את חקותי ואת משפטי
הודעתי אותם אשר יעשה

וירא חד מן כ״ד וסימנ׳ אברם תשעים באלני אל תרד הלילה אל יעקב ויאסר בלבת ויבא ויקהל בחקהל ויבא באהל מלאך וירכב דשמואל שלמה ורעהו לכרובים בגבהו׃

אותם האדם וחי בהם׃ וגם
את שבתותי נתתי להם
להיות לאות ביני וביניהם
לדעת כי אני יהוה מקדשם׃
וימרו בי בית ישראל ב
במדבר בחקותי לא הלכו
ואת משפטי מאסו אשר
יעשה אתם האדם וחי
בהם ואת שבתתי חללו
מאד ואמר לשפך חמתי
עליהם במדבר לכלותם׃
ואעשה למען שמי לבלתי
החל לעיני הגוים אשר
הוצאתים לעיניהם׃ וגם
אני נשאתי ידי להם ב
במדבר לבלתי הביא
אותם אל הארץ אשר
נתתי זבת חלב ודבש צבי
היא לכל הארצות׃ יען
במשפטי מאסו ואת
חקותי לא הלכו בהם

ואת שבתותי חללו כי
אחרי גלוליהם לבם הלך׃
ותחס עיני עליהם משחתם
ולא עשיתי אותם כלה
במדבר׃ ואמר אל בניהם
במדבר בחוקי אבותיכם
אל תלכו ואת משפטיהם
לא תשמרו ובגלוליהם
אל תטמאו׃ אני יהוה
אלהיכם בחקותי לכו
ואת משפטי שמרו ועשו
אותם׃ ואת שבתותי
קדשו והיו לאות ביני
וביניכם לדעת כי אני
יהוה אלהיכם׃ וימרו
בי הבנים בחקותי לא
הלכו ואת משפטי לא
שמרו לעשות אותם
אשר יעשה אותם האדם
וחי בהם ואת שבתותי
חללו ואמר לשפך חמתי

הביא חד מן ח׳ וסימנהון ידעתיו ואותנו לבעבור תוסיפו יבושו תשמעון גם אני המטפחת׃ ט׳ הוצאתים חד מן ב׳ וסימנהון מן העמים לעיניהם׃ ט׳ ואת חקותי חד מן ב׳ וסימנהון יען יען׃

עליהם לכלות אפי בם
במדבר והשבתי את ידי
ואעש למען שמי לבלתי
החל לעיני הגוים אשר
הוצאתי אותם לעיניהם
גם אני נשאתי את ידי
להם במדבר להפיץ
אותם בגוים ולזרות
אותם בארצות יען
משפטי לא עשו וחקתי
מאסו ואת שבתותי חללו
ואחרי גלולי אבותם היו
עיניהם וגם אני נתתי
להם חקים לא טובים
ומשפטים לא יחיו בהם
ואטמא אותם במתנותם
בהעביר כל פטר רחם
למען אשמם למען אשר
ידעו אשר אני יהוה
לכן דבר אל בית ישראל

בן אדם ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה עוד
זאת גדפו אותי אבותיכם
במעלם בי מעל ואביאם
אל הארץ אשר נשאתי
את ידי לתת אותה להם
ויראו כל גבעה רמה וכל
עץ עבת ויזבחו שם את
זבחיהם ויתנו שם כעס
קרבנם וישימו שם ריח
ניחוחיהם ויסיכו שם את
נסכיהם ואמר אליהם מה
הבמה אשר אתם הבאים
שם ויקרא שמה במה עד
היום הזה לכן
אמר אל בית ישראל כה
אמר אדני יהוה הבדרך
אבותיכם אתם נטמאים
ואחרי שקוציהם אתם
זנים ובשאת מתנותיכם
בהעביר בניכם באש אתם

ידעו חד מן יב וסימנ׳ דרכיכם והשתנית יערו ומערבה ילמדו ואטמא הפקיד שיתה אחרון עדינו תפלה תשמע:
ויקרא חד מן ח וסימנ׳ אבשלום אבשלום הבמה הכהנים הכהנים

נטמאים לכל גלוליכם עד
היום ואני אדרש לכם בית
ישראל חי אני נאם אדני
יהוה אם אדרש לכם׃
והעלה על רוחכם היו
לא תהיה אשר אתם
אמרים נהיה כגוים
כמשפחות הארצות
לשרת עץ ואבן חי אני
נאם אדני יהוה אם לא
ביד חזקה ובזרוע נטויה
ובחמה שפוכה אמלוך
עליכם והוצאתי אתכם
מן העמים וקבצתי אתכם
מן הארצות אשר נפוצתם
בם ביד חזקה ובזרוע
נטויה ובחמה שפוכה
והבאתי אתכם אל מדבר
העמים ונשפטתי אתכם
שם פנים אל פנים כאשר
נשפטתי את אבותיכם

במדבר ארץ מצרים כן
אשפט אתכם נאם אדני יהוה
והעברתי אתכם תחת
השבט והבאתי אתכם
במסרת הברית וברותי
מכם המרדים והפושעים
בי מארץ מגוריהם אוציא
אותם ואל אדמת ישראל
לא יבוא וידעתם כי אני
יהוה ואתם בית ישראל
כה אמר אדני יהוה איש
גלוליו לכו עבדו ואחר
אם אינכם שמעים אלי
ואת שם קדשי לא תחללו
עוד במתנותיכם ובגלוליכם
כי בהר קדשי בהר מרום
ישראל נאם אדני יהוה
שם יעבדני כל בית ישראל
כלה בארץ שם ארצם
ושם אדרוש את תרומתיכם
ואת ראשית משאותיכם

והעלה חד מן ד חס בליש וסימנ על רוחכם ידיהו והקרבתם בשביעי ושלו׃ כגוים חד מן ג׳ וסימנהון מאביד ויקטרו והעלה.

בכל קדשיכם ברוח
ניחח ארצה אתכם
בהוציאי אתכם מן העמים
וקבצתי אתכם מן
הארצות אשר נפוצתם
בם ונקדשתי בכם לעיני
הגוים וידעתם כי אני
יהוה בהביאי אתכם אל
אדמת ישראל אל הארץ
אשר נשאתי את ידי
לתת אותה לאבותיכם
וזכרתם שם את דרכיכם
ואת כל עלילותיכם אשר
נטמאתם בם ונקטתם
בפניכם בכל רעותיכם
אשר עשיתם וידעתם
כי אני יהוה בעשותי
אתכם למען שמי לא
כדרכיכם הרעים
וכעלילותיכם הנשחתות
בית ישראל נאם אדני

יהוה ויהי
דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם שים פניך דרך
תימנה והטף אל דרום
והנבא אל יער השדה
נגב ואמרת ליער הנגב
שמע דבר אדני יהוה כה
אמר אדני יהוה הנני
מצית בך אש ואכלה בך
כל עץ לח וכל עץ יבש
לא תכבה להבת שלהבת
ונצרבו בה כל פנים מנגב
צפונה וראו כל בשר כי
אני יהוה בערתיה לא
תכבה ואמר אהה אדני
יהוה המה אמרים לי הלא
ממשל משלים הוא
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם שים פניך אל
ירושלם והטף אל מקדשים
והנבא אל אדמת ישראל

והנבא אל חד מן ד׳ וסימנהון יער השדה מקדשים הרוח ויקחני ל׳ וכעלילותיכם [illegible]

ואמרת לאדמת ישראל
כה אמר אדני יהוה הנני
אליך והוצאתי חרבי
מתערה והכרתי ממך
צדיק ורשע יען אשר
הכרתי ממך צדיק ורשע
לכן תצא חרבי מתערה
אל כל בשר מנגב צפונה
וידעו כל בשר כי אני יהוה
הוצאתי חרבי מתערה
לא תשוב עוד׃
ואתה בן אדם האנח ב
בשברון מתנים ובמרירות
תאנח לעיניהם והיה כי
יאמרו אליך על מה אתה
נאנח ואמרת אל שמועה
כי באה ונמס כל לב ורפו
כל ידים וכהתה כל רוח
וכל ברכים תלכנה מים
הנה באה ונהיתה נאם
אדני יהוה׃

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם הנבא ואמרת כה
אמר אדני יהוה חרב חרב
הוחדה וגם מרוטה למען
טבח טבח הוחדה למען
היה לה ברק מרטה או
נשיש שבט בני מאסת כל
עץ ויתן אתה למרטה
לתפש בכף היא הוחדה
חרב והיא מרטה לתת
אותה ביד הורג׃ זעק
והילל בן אדם כי היא
היתה בעמי היא בכל
נשיאי ישראל מגורי אל
חרב היו את עמי לכן ספק
אל ירך׃ כי בחן ומה אם
גם שבט מאסת לא יהיה
נאם אדני יהוה׃
ואתה בן אדם הנבא והך
כף אל כף ותכפל חרב
שלישתה חרב חללים היא

כפי בכפי חד מן ח וסימנהון וסבתי והסרתי ואשים ואשימה אכה ב בן בצער על מה תמירו ל זליף חד מן ג וסימנהון תיפק
ברי למדברא׃ קלקל חד מן ב וסימנ בחצים והוא לא פנים׃ ברצח חד מן ב וסימנהון לפתח פה בעצמותי׃

חרב חלל הגדול החדרת
להם למען למוג לב ו
והרבה המכשלים על כל
שעריהם נתתי אבחת
חרב אח עשויה לברק
מעטה לטבח התאחדי
הימיני השימי השמילי
אנה פניך מעדות וגם אני
אכה כפי אל כפי והנחתי
חמתי אני יהוה דברתי

ויהי דבר יהוה
אלי לאמר ואתה בן אדם
שים לך שנים דרכים לבוא
חרב מלך בבל מארץ
אחד יצאו שניהם ויד
ברא בראש דרך עיר
ברא דרך תשים לבוא
חרב את רבת בני עמון
ואת יהודה בירושלם
בצורה כי עמד מלך בבל
אל אם הדרך בראש שני

הדרכים לקסם קסם
קלקל בחצים שאל
בתרפים ראה בכבד בימינו
היה הקסם ירושלם לשום
כרים לפתח פה ברצח
להרים קול בתרועה לשום
כרים על שערים לשפך
סללה לבנות דיק והיה
להם כקסום שוא בעיניהם
שבעי שבעות להם והוא
מזכיר עון להתפש לכן
כה אמר אדני יהוה יען
הזכרכם עונכם בהגלות
פשעיכם להראות חטאותיכם
בכל עלילותיכם יען
הזכרכם בכף תתפשו

ואתה חלל רשע נשיא
ישראל אשר בא יומו בעת
עון קץ כה אמר אדני יהוה
הסיר המצנפת והרים

אלפבית מן חד חד חד אל חד על. אל אם על אם אל בור על בור אל גת ע״ג אל דלתות ע״ד אל המפתן ע״ה אל הרע ע״ו אל
חכך ע״ח אל טוב ע״ט אל יבין ע״י אל כלי ע״כ אל לשון ע״ל אל מצחו ע״מ אל נס ע״נ אל סיר ע״ס אל פה ע״פ אל צוה ע״צ אל
קצות ע״ק אל רביקה ע״ר אל שפך ע״ש אל תורת על תורת׃

העטרה זאת לא זאת
השפלה הגבה והגבה
השפיל עוה עוה עוה
אשימנה גם זאת לא היה
עד בא אשר לו המשפט
ונתתיו
ואתה בן אדם הנבא
ואמרת כה אמר אדני
יהוה אל בני עמון ואל
חרפתם ואמרת חרב חרב
פתוחה לטבח מרוטה
להכיל למען ברק בחזות
לך שוא בקסם לך כזב
לתת אותך אל צוארי
חללי רשעים אשר בא
יומם בעת עון קץ השב
אל תערה במקום אשר
נבראת בארץ מכורתיך
אשפט אתך ושפכתי
עליך זעמי באש עברתי
אפיח עליך ונתתיך ביד

אנשים בערים חרשי
משחית לאש תהיה
לאכלה דמך יהיה בתוך
הארץ לא תזכרי כי אני
יהוה דברתי
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
ואתה בן אדם התשפט
התשפט את עיר הדמים
והודעתה את כל תועבותיה
ואמרת כה אמר אדני
יהוה עיר שפכת דם בתוכה
לבוא עתה ועשתה גלולים
עליה לטמאה בדמך
אשר שפכת אשמת
ובגלוליך אשר עשית
טמאת ותקריבי ימיך
ותבוא עד שנותיך על כן
נתתיך חרפה לגוים וקלסה
לכל הארצות הקרבות
והרחקות ממך יתקלסו
בך טמאת השם רבת

עוה עוה עוה ל
ארץ ארץ ארץ ל
קדוש קדוש קדוש ל
היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה ל

כל יחזקאל ראשי פס ואתה ב׳ מ׳ ר׳ וסימנהון חזקים מצפירה בהיותו לא שהמשל סדום נשואי אשור חכם באוז ונחותה ל״ב

המהומה הנה נשיאי ע
ישראל איש לזרעו היו
בך למען שפך דם אב
ואם הקלו בך לגר עשו
בעשק בתוכך יתום
ואלמנה הונו בך קדשי
בזית ואת שבתתי חללת
אנשי רכיל היו בך למען
שפך דם ואל ההרים
אכלו בך זמה עשו בתוכך
ערות אב גלה בך טמאת
הנדה ענו בך ואיש את
אשת רעהו עשה תועבה
ואיש את כלתו טמא
בזמה ואיש את אחתו
בת אביו ענה בך שחד
לקחו בך למען שפך דם
נשך ותרבית לקחת
ותבצעי רעיך בעשק
ואתי שכחת נאם אדני
יהוה והנה הכיתי כפי

אל בצעך אשר עשית
ועל דמך אשר היו בתוכך
היעמד לבך אם תחזקנה
ידיך לימים אשר אני
עשה אותך אני יהוה
דברתי ועשיתי והפיצותי
אותך בגוים וזריתיך
בארצות והתמתי טמאתך
ממך ונחלת בך לעיני גוים
וידעת כי אני יהוה

ויהי דבר יהוה
אלי לאמר בן אדם היו
לי בית ישראל לסוג כלם
נחשת ובדיל וברזל ועופרת
בתוך כור סגים כסף היו
לכן כה אמר אדני יהוה
יען היות כלכם לסגים
לכן הנני קבץ אתכם
אל תוך ירושלם קבצת
כסף ונחשת וברזל ועופרת
ובדיל אל תוך כור לפחת

וידעת חד מן ד׳ וסימנהון והקימתי ונחלת והיו מלכים וינקת וארשתיך ונלוו ויהי בשבתו: ל

עליו אש להנתיך כן אקבץ
באפי ובחמתי והנחתי
והתכתי אתכם וכנסתי
אתכם ונפחתי עליכם באש
עברתי ונתכתם בתוכה
כהתוך כסף בתוך כור
כן תתכו בתוכה וידעתם
כי אני יהוה שפכתי חמתי
עליכם
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם אמר לה את
ארץ לא מטהרה היא
לא גשמה ביום זעם
קשר נביאיה בתוכה
כארי שואג טרף טרף
נפש אכלו חסן ויקר
יקחו אלמנותיה הרבו
בתוכה כהניה חמסו
תורתי ויחללו קדשי בין
קדש לחל לא הבדילו
ובין הטמא לטהור לא

הודיעו ומשבתותי העלימו
עיניהם ואחל בתוכם
שריה בקרבה כזאבים
טרפי טרף לשפך דם
לאבד נפשות למען בצע
בצע ונביאיה טחו להם
תפל חזים שוא וקסמים
להם כזב אמרים כה
אמר אדני יהוה ויהוה
לא דבר עם הארץ עשקו
עשק וגזלו גזל ועני ואביון
הונו ואת הגר עשקו בלא
משפט ואבקש מהם
איש גדר גדר ועמד
בפרץ לפני בעד הארץ
לבלתי שחתה ולא מצאתי
ואשפך עליהם זעמי
באש עברתי כליתים דרכם
בראשם נתתי נאם אדני
יהוה ויהי
דבר יהוה אלי לאמר בן

אדם שתים נשים בנות
אם אחת היו: ותזנינה
במצרים בנעוריהן זנו
שמה מעכו שדיהן ושם
עשו דדי בתוליהן: ושמותן
אהלה הגדולה ואהליבה
אחותה ותהיינה לי
ותלדנה בנים ובנות
ושמותן שמרון אהלה
וירושלם אהליבה: ותזן
אהלה תחתי ותעגב על
מאהביה אל אשור
קרובים: לבשי תכלת
פחות וסגנים בחורי חמד
כלם פרשים רכבי סוסים:
ותתן תזנותיה עליהם
מבחר בני אשור כלם ובכל
אשר עגבה בכל גלוליהם
נטמאה: ואת תזנותיה
ממצרים לא עזבה כי
אותה שכבו בנעוריה

והמה עשו דדי בתוליה
וישפכו תזנותם עליה: לכן
נתתיה ביד מאהביה ביד
בני אשור אשר עגבה
עליהם: המה גלו ערותה
בניה ובנותיה לקחו ואותה
בחרב הרגו ותהי שם
לנשים ושפוטים עשו בה:
ותרא אחותה אהליבה
ותשחת עגבתה ממנה
ואת תזנותיה מזנוני אחותה:
אל בני אשור עגבה פחות
וסגנים קרבים לבשי מכלול
פרשים רכבי סוסים
בחורי חמד כלם: וארא
כי נטמאה דרך אחד
לשתיהן: ותוסף אל
תזנותיה ותרא אנשי
מחקה על הקיר צלמי
כשדיים חקקים בששר
חגורי אזור במתניהם

סרוחי טבולים בראשיהם
מראה שלשים כלם דמות
בני בבל כשדים ארץ
מולדתם ותעגב עליהם
למראה עיניה ותשלח
מלאכים אליהם כשדימה
ויבאו אליה בני בבל
למשכב דודים ויטמאו
אותה בתזנותם ותטמא
בם ותקע נפשה מהם
ותגל תזנותה ותגל את
ערותה ותקע נפשי מעליה
כאשר נקעה נפשי מעל
אחותה ותרבה את
תזנותיה לזכר את ימי
נעוריה אשר זנתה ע
מארץ מצרים ותעגבה
על פלגשיהם אשר בשר
חמורים בשרם וזרמת
סוסים זרמתם ותפקדי
את זמת נעוריך בעשות

ממצרים דדיך למען שדי
נעוריך לכן
אהליבה כה אמר אדני
יהוה הנני מעיר את
מאהביך עליך את אשר
נקעה נפשך מהם והב
והבאתים עליך מסביב
בני בבל וכל כשדים פ
פקוד ושוע וקוע כל
בני אשור אותם בחורי
חמד פחות וסגנים כלם
שלשים וקרואים רכבי
סוסים כלם ובאו עליך
הצן רכב וגלגל ובקהל
עמים צנה ומגן וקובע
ישימו עליך סביב ונתתי
לפניהם משפט ושפטוך
במשפטיהם ונתתי
קנאתי בך ועשו אותך
בחמה אפך ואזניך ע
יסירו ואחריתך בחרב

צחר בהם חיי וינחו חומח ומחיר חתרס חמץ חזים חמסים נח חומת שמתהו חלאות הלל יהל יהל תהל חפץ נגה והללו וחללתם
חברו חברו הברי להברי חעו בחעתם בהעתו הצן הדרמונה: הלין שטה חד מן לא קריין ה׳ וכל חד וחד לית דכות

תפל המה בניך ובנותיך
יקחו ואחריתך תאכל
באש והפשיטוך את
בגדיך ולקחו כלי תפארתך
והשבתי זמתך ממך ואת
זנותך מארץ מצרים ולא
תשאי עיניך אליהם
ומצרים לא תזכרי עוד

כי כה אמר אדני יהוה
הנני נתנך ביד אשר שנאת
ביד אשר נקעה נפשך
מהם ועשו אותך בשנאה
ולקחו כל יגיעך ועזבוך
עירם ועריה ונגלה ערות
זנוניך וזמתך ותזנותיך
עשה אלה לך בזנותך
אחרי גוים על אשר
נטמאת בגלוליהם
בדרך אחותך הלכת
ונתתי כוסה בידך

כה אמר אדני
יהוה כוס אחותך תשתי
העמקה והרחבה תהיה
לצחק וללעג מרבה
להכיל שכרון ויגון תמלאי
כוס שמה ושממה כוס
אחותך שמרון ושתית
אותה ומצית ואת חרשיה
תגרמי ושדיך תנתקי כי
אני דברתי נאם אדני
יהוה

לכן כה אמר אדני יהוה
יען שכחת אותי ותשליכי
אותי אחרי גוך וגם את
שאי זמתך ואת תזנותיך

ויאמר יהוה אלי בן אדם
התשפוט את אהלה
ואת אהליבה והגד להן
את תועבותיהן כי נאפו
ודם בידיהן ואת גלוליהן

להן חד מן יד בנון וסימנ אוציאה ויחפר שנבו אביכן למולדת בנות והמה תפיל התשפוט והקמתי משלשות כצאן בעי
ושתית חד מן ב וסימנ
ומצית קבעת
יען

נאפו וגם את בניהן אשר
ילדו לי העבירו להם ל
לאכלה עוד זאת עשו לי
טמאו את מקדשי ביום
ההוא ואת שבתותי חללו
ובשחטם את בניהם
לגלוליהם ויבאו אל מ
מקדשי ביום ההוא לחללו
והנה כה עשו בתוך ביתי
ואף כי תשלחנה לאנשים
באים ממרחק אשר מ
מלאך שלוח אליהם ו
והנה באו לאשר רחצת
כחלת עיניך ועדית עדי
וישבת על מטה כבודה
ושלחן ערוך לפניה
וקטרתי ושמני שמת
עליה וקול המון שלו בה
ואל אנשים מרב אדם
מובאים סובאים ממדבר
ויתנו צמידים אל ידיהן

ועטרת תפארת על ר
ראשיהן ואמר לבלה
נאופים עתה יזנה תזנותיה
והיא ויבוא אליה כבוא
אל אשה זונה כן באו אל
אהלה ואל אהליבה ו
אשת הזמה ואנשים
צדיקם המה ישפטו
אותהם משפט נאפות
ומשפט שפכות דם כי
נאפת הנה ודם בידיהן

כי כה אמר אדני יהוה
העלה עליהם קהל ונתן
אתהן לזועה ולבז ורגמו
עליהן אבן קהל וברא
אותהן בחרבותם בניהם
ובנותיהם יהרגו ובתיהם
באש ישרפו והשבתי
זמה מן הארץ ונוסרו
כל הנשים ולא תעשינה

שלוח חד מן ה׳ וסימנ׳ איתנקשו בלישנה שלוחהון באומא וכחל עיני׳ ל׳ מובאים חד מן ג׳ וסימנהון ויראו והאנשים
וקול המון הוא ועמו׳ ויתנו חד מן ז׳ וסימנ׳ אברך העלה את אלוהים ככר להם את כליה תמרוקיהן ולבוש׳

כזמתכנה ונתנו זמתכנה
עליכן וחטאי גלוליכן
תשאינה וידעתם כי אני
אדני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי בשנה
התשיעית בחדש העשירי
בעשור לחדש לאמר:
בן אדם כתוב לך את שם
היום את עצם היום הזה
סמך מלך בבל אל ירושלם
בעצם היום הזה: ומשל
אל בית המרי משל ואמרת
אליהם כה אמר אדני יהוה
שפת הסיר שפת וגם
יצק בו מים: אסף נתחיה
אליה כל נתח טוב ירך
וכתף מבחר עצמים מלא:
מבחר הצאן לקוח וגם
דור העצמים תחתיה
רתח רתחיה גם בשלו
עצמיה בתוכה:

לכן כה אמר אדני יהוה
אוי עיר הדמים סיר אשר
חלאתה בה וחלאתה לא
יצאה ממנה לנתחיה
לנתחיה הוציאה לא נפל
עליה גורל: כי דמה בתוכה
היה על צחיח סלע שמתהו
לא שפכתהו על הארץ
לכסות עליו עפר: להעלות
חמה לנקם נקם נתתי את
דמה על צחיח סלע לבלתי
הכסות:
לכן כה אמר אדני יהוה
אוי עיר הדמים גם אני
אגדיל המדורה: הרבה
העצים הדלק האש התם
הבשר והרקח המרקחה
והעצמות יחרו: והעמידה
על גחליה רקה למען תחם
וחרה נחשתה ונתכה בתוכה
טמאתה תתם חלאתה:

ותחמרה הוסרה עתה עתה חרבה ידיה בבואה אנחתה ענה ושעירה ורחמה כאמה חלאתה המותה הראשה משכמה בה כלה למינה:
שטה ל' מפ' חי בס' תיב:

תאנים הלאת ולא תצא
ממנה רבת חלאתה באש
חלאתה בטמאתך זמה
יען טהרתיך ולא טהרת
מטמאתך לא תטהרי
עוד עד הניחי את חמתי
בך אני יהוה דברתי באה
ועשיתי לא אפרע ולא
אחוס ולא אנחם כדרכיך
וכעליליתיך שפטוך נאם
אדני יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם הנני לקח ממך
את מחמד עיניך במגפה
ולא תספד ולא תבכה ולוא
תבוא דמעתך האנק דם
מתים אבל לא תעשה
פארך חבוש עליך ונעליך
תשים ברגליך ולא תעטה
על שפם ולחם אנשים
לא תאכל ואדבר אל

העם בבקר ותמת אשתי
בערב ואעש בבקר כאשר
צויתי ויאמרו אלי העם
הלא תגיד לנו מה אלה
לנו כי אתה עשה ואמר
אלהם דבר יהוה היה
אלי לאמר אמר לבית
ישראל כה אמר אדני
יהוה הנני מחלל את
מקדשי גאון עזכם מחמד
עיניכם ומחמל נפשכם
ובניכם ובנותיכם אשר
עזבתם בחרב יפלו ועשיתם
כאשר עשיתי על שפם
לא תעטו ולחם אנשים
לא תאכלו ופארכם על
ראשיכם ונעליכם ברגליכם
לא תספדו ולא תבכו
ונמקתם בעונתיכם
ונהמתם איש אל אחיו
והיה יחזקאל לכם למופת

שטה יג מלין לית כלישנהון דקרן ה׳ חדק ל׳ הוחם ל׳ וינחו ל׳ חמס ל׳ מהרבת ל׳ בלהם ל׳ פתחן ל׳ הנהלולים חמץ ל׳ נריחס ל׳
החרמונה הלאת ונחו ונהמתם חבחבי מבטה במחמרות היניק ינדקו ונחמת כמתלהלה השד מיתויחדים׃

ככל אשר עשה תעשו
בבאה וידעתם כי אני
אדני יהוה׃
ואתה בן אדם הלוא ביום
קחתי מהם את מעוזם
משוש תפארתם את
מחמד עיניהם ואת משא
נפשם בניהם ובנותיהם׃
ביום ההוא יבוא הפליט
אליך להשמעות אזנים׃
ביום ההוא יפתח פיך
את הפליט ותדבר ולא
תאלם עוד והיית להם
למופת וידעו כי אני יהוה׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר בן אדם שים
פניך אל בני עמון והנבא
עליהם ואמרת לבני
עמון שמעו דבר אדני
יהוה כה אמר אדני
יהוה יען אמרך האח

אל מקדשי כי נחל ואל
אדמת ישראל כי נשמה
ואל בית יהודה כי הלכו
בגולה לכן הנני נתנך
לבני קדם למורשה וישבו
טירותיהם בך ונתנו בך
משכניהם המה יאכלו
פריך והמה ישתו חלבך׃
ונתתי את רבה לנוה גמלים
ואת בני עמון למרבץ צאן
וידעתם כי אני יהוה׃
כי כה אמר אדני יהוה
יען מחאך יד ורקעך
ברגל ותשמח בכל שאטך
בנפש אל אדמת ישראל׃
לכן הנני נטיתי את ידי
עליך ונתתיך לבג לגוים
והכרתיך מן העמים
והאבדתיך מן הארצות
אשמידך וידעת כי אני
יהוה׃

ח זוגין חד לשון נקבה וחד לשון זכר ולית זוגין יונך ל׳ יונכה ל׳ חלליך ל׳ חלליך ל׳ תפיך ל׳ תפיך ל׳ שיריך ל׳
שיריך שמניך שמנך והאבדתיך והאבדתיך והאכלתיך והאכלתיך בכנפיך בכנפיך ׃ כל חד וחד לית דכות

כה אמר אדני יהוה יען
אמר מואב ושעיר הנה
ככל הגוים בית יהודה
הנני פתח את כתף מואב
מהערים מעריו מקצהו
צבי ארץ בית הישימות
בעל מעון וקריתמה:
לבני קדם על בני עמון
ונתתיה למורשה למען
לא תזכר בני עמון בגוים:
ובמואב אעשה שפטים
וידעו כי אני יהוה:
כה אמר אדני יהוה
יען עשות אדום בנקם
נקם לבית יהודה ויאשמו
אשום ונקמו בהם: לכן
כה אמר אדני יהוה ונטתי
ידי על אדום והכרתי
ממנה אדם ובהמה
ונתתיה חרבה מתימן
ודדנה בחרב יפלו: ונתתי

את נקמתי באדום ביד
עמי ישראל ועשו באדום
כאפי וכחמתי נאם אדני
יהוה:
כה אמר אדני יהוה יען
עשות פלשתים בנקמה
וינקמו נקם בשאט בנפש
למשחית איבת עולם:
לכן כה אמר אדני יהוה
הנני נטה ידי על פלשתים
והכרתי את כרתים
והאבדתי את שארית
חוף הים: ועשיתי בם
נקמות גדלות בתוכחות
חמה וידעו כי אני יהוה
בתתי את נקמתי בם:
ויהי בעשתי עשרה שנה
באחד לחדש היה דבר
יהוה אלי לאמר: בן אדם

כאפי כבואו כג פן כדברים כחם כוסת כזהר כחיל כשחרת כידי ככל כלנה כמשח כנשא כספר כעוף כפרשה כנרד
כקיר ל׳ כרבם ל׳ כשיר ל׳ כתמר ל׳:
אלפבית כף ברישיהון כל חד וחד לית דכות

יען אשר אמרה צר על
ירושלם האח נשברה
דלתות העמים נסבה אלי
אמלאה החרבה לכן כה
אמר אדני יהוה הנני
עליך צר והעליתי עליך
גוים רבים כהעלות הים
לגליו ושחתו חמות צר
והרסו מגדליה וסחיתי
עפרה ממנה ונתתי אותה
לצחיח סלע משטח
חרמים תהיה בתוך הים
כי אני דברתי נאם אדני
יהוה והיתה לבז לגוים
ובנותיה אשר בשדה
בחרב תהרגנה וידעו כי
אני יהוה
כי כה אמר אדני יהוה
הנני מביא אל צר נבוכ
דראצר מלך בבל
מצפון מלך מלכים בסוס

וברכב ובפרשים וקהל
ועם רב בנותיך בשדה
בחרב יהרג ונתן עליך
דיק ושפך עליך סללה
והקים עליך צנה ומחי
קבלו יתן בחמותיך ומ
ומגדלותיך יתץ בחרבותיו
משפעת סוסיו יכסך
אבקם מקול פרש וגלגל
ורכב תרעשנה חומותיך
בבאו בשעריך כמבואי
עיר מבקעה בפרסות
סוסיו ירמס את כל
חוצותיך עמך בחרב יהרג
ומצבות עזך לארץ תרד
ושללו חילך ובזזו רכלתך
והרסו חומותיך ובתי
חמדתך יתצו ואבניך
ועציך ועפרך בתוך מים
ישימו והשבתי המון שיריך
וקול כנוריך לא ישמע

חמות חרמן ה וסימנ נתצו עיר ושחתו סובר ארוכה בית חורון היטיב הינה וכל ירמיה כה ב מג פת ל עמך חדמן
ה וסימנ והשביע בפרסות בקרבך שמעי תפגעי וה ועמך כלם:

עד ונתתיך לצחיח סלע
משטח חרמים תהיה לא
תבנה עוד כי אני דברתי
נאם אדני יהוה
כה אמר אדני יהוה לצור
הלוא מקול מפלתך
באנק חלל בהרג הרג
בתוכך ירעשו האיים
וירדו מעל כסאותם כל
נשיאי הים והסירו את
מעיליהם ואת בגדי
רקמתם יפשטו חרדות
ילבשו על הארץ ישבו
וחרדו לרגעים ושממו
עליך ונשאו עליך קינה
ואמרו לך איך אבדת
נושבת מימים העיר
ההללה אשר היתה
חזקה בים היא וישביה
אשר נתנו חתיתם לכל
יושביה עתה יחרדו

האין יום מפלתך ונבהלו
האיים אשר בים מצאתך
כי כה אמר
אדני יהוה בתתי אתך
עיר נחרבת כערים אשר
לא נושבו בהעלות עליך
את תהום וכסוך המים
הרבים והורדתיך את
יורדי בור אל עם עולם
והושבתיך בארץ תחתיות
כחרבות מעולם את יורדי
בור למען לא תשבי ונתתי
צבי בארץ חיים בלהות
אתנך ואינך ותבקשי
ולא תמצאי עוד לעולם נאם אדני יהוה
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר ואתה בן אדם
שא על צר קינה ואמרת
לצור הישבת על מבואת
ים רכלת העמים אל איים
רבים כה אמר

ישבו חד מן ד׳ וסימנ׳ חרדות ובנו ויקח ועשירים׃ וירדו חד מן ז׳ וסימנ׳ עבדיך חיים ראמים כסאותם מאניותיהם הערבה
פוסים׃ על צר חד מן ב׳ וסימנ׳ קינה המעטירה׃

אדני יהוה צור את אמרת
אני כלילת יפי: בלב ימים
גבוליך בניך כללו יפיך:
ברושים משניר בנו לך
את כל לחתים ארז מלבנון
לקחו לעשות תרן עליך
אלונים מבשן עשו מש
משוטיך קרשך עשו
שן בת אשורים מאיי
כתים: שש ברקמה
ממצרים היה מפרשך
להיות לך לנס תכלת
וארגמן מאיי אלישה
היה מכסך: ישבי צידון
וארוד היו שטים לך
חכמיך צור היו בך
המה חבליך: זקני גבל
וחכמיה היו בך מחזיקי
בדקך כל אניות הים
ומלחיהם היו בך לערב
מערבך: פרס ולוד ופוט

היו בחילך אנשי מלחמתך
מגן וכובע תלו בך המה
נתנו הדרך: בני ארוד
וחילך על חומותיך סביב
וגמדים במגדלותיך היו
שלטיהם תלו על חומותיך
סביב המה כללו יפיך:
תרשיש סחרתך מרב
כל הון בכסף ברזל בדיל
ועופרת נתנו עזבוניך:
יון תבל ומשך המה
רכליך בנפש אדם וכלי
נחשת נתנו מערבך: מבית
תוגרמה סוסים ופרשים
ופרדים נתנו עזבוניך:
בני דדן רכליך איים
רבים סחרת ידך קרנות
שן והובנים השיבו אשכרך:
ארם סחרתך מרב
מעשיך בנפך ארגמן
ורקמה ובוץ וראמת:

עתה חר מן כה קרחי וסימנ: ירעתי שמע קומו לך רוץ ומבלעדי הנה בוא אקום נבראו וחקץ ירחקו מקרוב יחרדו תתגדדי למה
תנו עיני אלהי ואמן חכמה תקשו בנו לבבי רעתי:

ודכדכד נתנו בעזבוניך
יהודה וארץ ישראל
המה רכליך בחטי מנית
ופנג ודבש ושמן וצרי
נתנו מערבך דמשק
סחרתך ברב מעשיך
מרב כל הון ביין חלבון
וצמר צחר ודן ויון מאוזל
בעזבוניך נתנו ברזל
עשות קדה וקנה במערבך
היה דדן רכלתך בבגדי
חפש לרכבה ערב וכל
נשיאי קדר המה סחרי
ידך בכרים ואילים
ועתודים בם סחריך
רכלי שבא ורעמה המה
רכליך בראש כל בשם
ובכל אבן יקרה וזהב
נתנו עזבוניך חרן וכנה
ועדן רכלי שבא אשור
כלמד רכלתך המה

רכליך במכללים בגלומי
תכלת ורקמה ובגנזי
ברמים בחבלים חבשים
וארזים במרכלתך אניות
תרשיש שרותיך מערבך
ותמלאי ותכבדי מאד
בלב ימים במים רבים
הביאוך השטים אתך
רוח הקדים שברך בלב
ימים הונך ועזבוניך
מערבך מלחיך וחבליך
מחזיקי בדקך וערבי
מערבך וכל אנשי מלחמתך
אשר בך ובכל קהלך אשר
בתוכך יפלו בלב ימים
ביום מפלתך לקול זעקת
חבליך ירעשו מגרשות
וירדו מאניותיהם כל
תפשי משוט מלחים כל
חבלי הים אל הארץ
יעמדו והשמיעו עליך

אלפבית לא לב לג בראשיהון
לאביגיל לבעליהון לגנב להניח לחרדת לטבחה ליקהת לרמון למרבה לפעלות לקחתך לקרבה לרכבה לשפנים לתתם׃

בקולם ויזעקו מרה ויעלו
עפר על ראשיהם באפר
יתפלשו: והקריחו אליך
קרחה וחגרו שקים ובכו
אליך במר נפש מספד
מר: ונשאו אליך בניהם
קינה וקוננו עליך מי
כצור כדמה בתוך הים:
בצאת עזבוניך מימים
השבעת עמים רבים:
ברב הוניך ומערביך
העשרת מלכי ארץ: עת
נשברת מימים במעמקי
מים מערבך וכל קהלך
בתוכך נפלו: כל ישבי
האיים שממו עליך
ומלכיהם שערו שער
רעמו פנים: סחרים
בעמים שרקו עליך
בלהות היית ואינך עד
עולם: ויהי

דבר יהוה אלי לאמר:
בן אדם אמר לנגיד צר
כה אמר אדני יהוה יען
גבה לבך ותאמר אל אני
מושב אלהים ישבתי
בלב ימים ואתה אדם
ולא אל ותתן לבך כלב
אלהים: הנה חכם אתה
מדנאל כל סתום לא
עממוך: בחכמתך
ובתבונתך עשית לך חיל
ותעש זהב וכסף באוצרותיך
ברב חכמתך ברכלתך
הרבית חילך ויגבה לבבך
בחילך:
לכן כה אמר אדני יהוה
יען תתך את לבבך כלב
אלהים: לכן הנני מביא
עליך זרים עריצי גוים
והריקו חרבותם על יפי
חכמתך וחללו יפעתך:

לשחת יורדוך ומתה
ממותי חלל בלב ימים
האמר תאמר אלהים
אני לפני הרגך ואתה
אדם ולא אל ביד מחלליך
מותי ערלים תמות ביד
זרים כי אני דברתי נאם
אדני יהוה ויהי
דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם שא קינה על
מלך צור ואמרת לו כה
אמר אדני יהוה אתה
חותם תכנית מלא חכמה
וכליל יפי בעדן גן אלהים
היית כל אבן יקרה
מסכתך אדם פטדה
ויהלם תרשיש שהם
וישפה ספיר נפך וברקת
וזהב מלאכת תפיך
ונקביך בך ביום הבראך
כוננו את כרוב ממשח

הסוכך ונתתיך בהר
קדש אלהים היית בתוך
אבני אש התהלכת תמים
אתה בדרכיך מיום
הבראך עד נמצא עולתה
בך ברב רכלתך מלו
תוכך חמס ותחטא וא
ואחללך מהר אלהים
ואבדך כרוב הסכך
מתוך אבני אש גבה
לבך ביפיך שחת חכמתך
על יפעתך על ארץ
השלכתיך לפני מלכים
נתתיך לראוה בך מרב
עוניך בעול רכלתך
חללת מקדשיך ואוצא
אש מתוכך היא אכלתך
ואתנך לאפר על הארץ
לעיני כל ראיך כל
יודעיך בעמים שממו
עליך בלהות היית ואינך

ח זוגין חד לשון נקבה וחד לשון זכר ולית זוגין׃ ונקבה ל׳ חלליך ל׳ חלליך ל׳ תפיך ל׳ תפיך ל׳ שיריך ל׳ שיריך ל׳ שמניך ל׳
שמניך ל׳ והאבדתיך ל׳ ואבדך ל׳ האכלתיך ל׳ ואכלתיך ל׳ בכנפיך ל׳ בכנפיך ל׳ כל חד וחד לית דכותיה׃

עד עולם
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם שים פניך אל
צידון והנבא עליה
ואמרת כה אמר אדני
יהוה הנני עליך צידון
ונכבדתי בתוכך וידעו
כי אני יהוה בעשותי בה
שפטים ונקדשתי בה
ושלחתי בה דבר ודם
בחוצותיה ונפלל חלל
בתוכה בחרב עליה מסביב
וידעו כי אני יהוה ולא
יהיה עוד לבית ישראל
סלון ממאיר וקוץ מכאב
מכל סביבתם השאטים
אותם וידעו כי אני אדני
יהוה כה אמר
אדני יהוה בקבצי את
בית ישראל מן העמים
אשר נפצו בם ונקדשתי

בם לעיני הגוים וישבו
על אדמתם אשר נתתי
לעבדי ליעקב וישבו
עליה לבטח ובנו בתים
ונטעו כרמים וישבו לבטח
בעשותי שפטים בכל
השאטים אתם מסביבתם
וידעו כי אני יהוה אלהיהם

בשנה העשרית בעשרי
בשנים עשר לחדש היה
דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם שים פניך על
פרעה מלך מצרים והנבא
עליו ועל מצרים כלה
דבר ואמרת כה אמר
אדני יהוה הנני עליך
פרעה מלך מצרים התנים
הגדול הרבץ בתוך יאריו
אשר אמר לי יארי ואני
עשיתני ונתתי חחים בלחייך

אלפבית חד וחד אלקים ל׳ בלי ל׳ גלמי ל׳ דלון ל׳ חלזן ל׳ ולשרים ל׳ ולעפות ל׳ חלותי ל׳ טלה ולפתו לכרבם ל׳ ללבאותיו לם
מלתעות נלוז סלון עלפה עלה קטון רבת שחי תלאבות ... כל חד וחד לית דכוותה ...

והדבקתי דגת יאריך
בקשקשתיך והעליתך
מתוך יאריך ואת כל דגת
יאריך בקשקשתיך תדבק
ונטשתיך המדברה אותך
ואת כל דגת יאריך על
פני השדה תפול לא ת
תאסף ולא תקבץ לחית
הארץ ולעוף השמים
נתתיך לאכלה וידעו כל
ישבי מצרים כי אני יהוה
יען היותם משענת קנה
לבית ישראל בתפשם
בך בכפך תרוץ ובקעת
להם כל כתף ובהשענם
עליך תשבר והעמדת
להם כל מתנים
לכן כה אמר אדני
יהוה הנני מביא עליך ח
חרב והכרתי ממך אדם
ובהמה והיתה ארץ

מצרים לשממה וחרבה
וידעו כי אני יהוה יען
אמר יאר לי ואני עשיתי
לכן הנני אליך ואל יאריך
ונתתי את ארץ מצרים
לחרבות חרב שממה
ממגדל סונה ועד גבול
כוש לא תעבר בה רגל
אדם ורגל בהמה לא
תעבר בה ולא תשב
ארבעים שנה ונתתי את
ארץ מצרים שממה בתוך
ארצות נשמות ועריה
בתוך ערים מחרבות ת
תהיין שממה ארבעים
שנה והפצתי את מצרים
בגוים וזריתים בארצות

כי כה אמר אדני יהוה
מקץ ארבעים שנה אקבץ
את מצרים מן העמים

חליין ב׳ · חליין ב׳ · כול חס׳ · השדה · בכף ק · קלד · חס׳ · ב׳ · סוגה · סוגה · ל׳ · מל׳ · כת׳ · קלד

אוה. בזה. נשמה. רוזה. חשק. וחשקה. זכורה. חכה. טבוחה. ימה. כבכורה. לחננה. מכרה. נצה. שימה. עצה. פנה. צירה. קנה.
ראה ל׳. שביה ל׳. תלוה ל׳. ופבית מן חד חד מפ חי בס תיב

אשר נפצו שמה ושבתי
את שבות מצרים והשבתי
אתם ארץ פתרוס על
ארץ מכורתם והיו שם
ממלכה שפלה מן
הממלכות תהיה שפלה
ולא תתנשא עוד על
הגוים והמעטתים לבלתי
רדות בגוים ולא יהיה
עוד לבית ישראל למבטח
מזכיר עון בפנותם
אחריהם וידעו כי אני
אדני יהוה
ויהי בעשרים ושבע שנה
בראשון באחד לחדש
היה דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם נבוכדראצר
מלך בבל העביד את חילו
עבדה גדלה אל צר כל
ראש מקרח וכל כתף
מרוטה ושכר לא היה לו

ולחילו מצר על העבדה
אשר עבד עליה
לכן כה אמר אדני יהוה
הנני נתן לנבוכדראצר
מלך בבל את ארץ מצרים
ונשא המנה ושלל שללה
ובזז בזה והיתה שכר לחילו
פעלתו אשר עבד בה נתתי
לו את ארץ מצרים אשר
עשו לי נאם אדני יהוה
ביום ההוא
אצמיח קרן לבית ישראל
ולך אתן פתחון פה בתוכם
וידעו כי אני אדני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם הנבא ואמרת
כה אמר אדני יהוה הילילו
הה ליום כי קרוב יום
וקרוב יום ליהוה יום ענן
עת גוים יהיה ובאה חרב

אט בל נב דך הה זע רחח טח יך כף לן מך נס שך עש פס צץ קט רר שר תו · אפבית מוחד חד מן תרין אתין דלוג
שמה חד מן ד׳ בס׳ פס׳
וסימנ׳
מקץ ואחמל בעשרים

במצרים והיתה חלחלה
בכוש בנפל חלל במצרים
ולקחו המונה ונהרסו
יסודותיה: כוש ופוט ולוד
וכל הערב וכוב ובני
ארץ הברית אתם בחרב
יפלו: כה אמר
יהוה ונפלו סמכי מצרים
וירד גאון עזה ממגדל
סונה בחרב יפלו בה נאם
אדני יהוה: ונשמו בתוך
ארצות נשמות: ועריו
בתוך ערים נחרבות
תהיינה: וידעו כי אני יהוה
בתתי אש במצרים ונ
ונשברו כל עזריה: ביום
ההוא יצאו מלאכים
מלפני בצים להחריד
את כוש בטח והיתה
חלחלה בהם ביום מצרים
כי הנה באה:

כה אמר אדני יהוה והשבתי
את המון מצרים ביד
נבוכדראצר מלך בבל
הוא ועמו אתו עריצי
גוים מובאים לשחת
הארץ והריקו חרבותם
על מצרים ומלאו את
הארץ חלל ונתתי יארים
חרבה ומכרתי את הארץ
ביד רעים והשמתי ארץ
ומלאה ביד זרים אני יהוה
דברתי: כה
אמר אדני יהוה והאבדתי
גלולים והשבתי אלילים
מנף ונשיא מארץ מצרים
לא יהיה עוד ונתתי יראה
בארץ מצרים והשמתי
את פתרוס ונתתי אש
בצען ועשיתי שפטים
בנא ושפכתי חמתי על
סין מעוז מצרים והכרתי

יצאו חד מן יד וסימנ: דן אליעזר יתן ואני וראיתם ומבנך ומבניך חיים חיים בשער רדכים מלאכים מוקדש בחלום עלו:
וח זיצאו:

את המון נא ונתתי אש
במצרים חול תחול סין
ונא תהיה להבקע ונף
צרי יומם: בחורי און
ופיבסת בחרב יפלו
והנה בשבי תלכנה:
ובתחפנחס חשך היום
בשברי שם את מטות
מצרים ונשבת בה גאון
עזה היא ענן יכסנה
ובנותיה בשבי תלכנה:
ועשיתי שפטים במצרים
וידעו כי אני יהוה:
ויהי באחת עשרה שנה
בראשון בשבעה לחדש
היה דבר יהוה אלי
לאמר: בן אדם את
זרוע פרעה מלך מצרים
שברתי והנה לא חבשה
לתת רפאות לשום חתול
לחבשה לחזקה לתפש

בחרב:
לכן כה אמר אדני יהוה
הנני אל פרעה מלך
מצרים ושברתי את
זרעתיו את החזקה ואת
הנשברת והפלתי את
החרב מידו: והפצותי את
מצרים בגוים וזריתים
בארצות: וחזקתי את
זרעות מלך בבל ונתתי
את חרבי בידו ושברתי
את זרעות פרעה ונאק
נאקות חלל לפניו: והח
והחזקתי את זרעות מלך
בבל וזרעות פרעה תפ
תפלנה וידעו כי אני יהוה
בתתי חרבי ביד מלך ב
בבל ונטה אותה אל ארץ
מצרים: והפצותי את
מצרים בגוים וזריתי אותם
בארצות וידעו כי אני:

חשך חד מן ד׳ דכת׳ בשין וקר׳ בסמך וסימנהון איננו עבדי יואב מקחת מרדף ובתחפנחס יפלס: ל׳ כתבו בשין וקר׳
בשין ד׳ וסימנ׳ בעריפיה באהלו ושמש משחור:

יהוה
ויהי באחת עשרה שנה
בשלישי באחד לחדש
היה דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם אמר אל פרעה
מלך מצרים ואל המונו
אל מי דמית בגדלך הנה
אשור ארז בלבנון יפה
ענף וחרש מצל וגבה
קומה ובין עבתים היתה
צמרתו מים גדלוהו
תהום רממתהו את
נהרתיה הלך סביבות
מטעה ואת תעלתיה
שלחה אל כל עצי השדה
על כן גבהא קמתו מכל
עצי השדה ותרבינה
סרעפתיו ותארכנה
פארתו ממים רבים בשלחו
בסעפתיו קננו כל עוף
השמים ותחת פארתיו

ילדו כל חית השדה ובצלו
ישבו כל גוים רבים ויף
בגדלו בארך דליותיו
כי היה שרשו אל מים
רבים ארזים לא עממהו
בגן אלהים ברושים לא
דמו אל סעפתיו וערמנים
לא היו כפראתיו כל עץ
בגן אלהים לא דמה
אליו ביפיו יפה עשיתיו
ברב דליותיו ויקנאהו
כל עצי עדן אשר בגן
האלהים לכן
כה אמר אדני יהוה יען
אשר גבהת בקומה ויתן
צמרתו אל בין עבותים
ורם לבבו בגבהו ואתנהו
ביד איל גוים עשו יעשה
לו כרשעו גרשתהו
ויכרתהו זרים עריצי גוים
ויטשהו אל ההרים ובכל

גאיות נפלו דליותיו
ותשברנה פראתיו בכל
אפיקי הארץ וירדו מצלו
כל עמי הארץ ויטשהו׃
על מפלתו ישכנו כל עוף
השמים ואל פראתיו
היו כל חית השדה׃ למען
אשר לא יגבהו בקומתם
כל עצי מים ולא יתנו
את צמרתם אל בין
עבתים ולא יעמדו
אליהם בגבהם כל שתי
מים כי כלם נתנו למות
אל ארץ תחתית בתוך
בני אדם אל יורדי בור׃

כה אמר אדני יהוה ביום
רדתו שאלה האבלתי
כסתי עליו את תהום
ואמנע נהרותיה ויכלאו
מים רבים ואקדר עליו
לבנון וכל עצי השדה
עליו עלפה׃ מקול מפלתו
הרעשתי גוים בהורדי
אתו שאולה את יורדי
בור וינחמו בארץ תחתית
כל עצי עדן מבחר וטוב
לבנון כל שתי מים׃ גם הם
אתו ירדו שאולה אל
חללי חרב וזרעו ישבו
בצלו בתוך גוים׃ אל מי
דמית ככה בכבוד ובגדל
בעצי עדן והורדת את
עצי עדן אל ארץ תחתית
בתוך ערלים תשכב את
חללי חרב הוא פרעה
וכל המונה נאם אדני
יהוה׃

ויהי בשתי עשרה שנה
בשני עשר חדש באחד
לחדש היה דבר יהוה
אלי לאמר׃ בן אדם שא

נתנו חד מן ו׳ וסימנ׳ חקק למות קבורתיות ארזים שמה כדרבונות׃ ל׳ המונו דכת המונה חד מן ד׳ וסימנ׳ אל מי דמית אותם יראה חתיתי וחסמת׃

קינה על פרעה מלך
מצרים ואמרת אליו
כפיר גוים נדמית ואתה
כתנים בימים ותגח בנהרותיך
ותדלח מים ברגליך ות
ותרפס נהרותם
כה אמר אדני יהוה
ופרשתי עליך את רשתי
בקהל עמים רבים
והעלוך בחרמי ונטשתיך
בארץ על פני השדה
אטילך והשכנתי עליך
כל עוף השמים והשבעתי
ממך חית כל הארץ
ונתתי את בשרך על
ההרים ומלאתי הגאיות
רמותך והשקיתי ארץ
צפתך מדמך אל ההרים
ואפיקים ימלאון ממך
וכסיתי בכבותך שמים
והקדרתי את כככביהם

שמש בענן אכסנו וירח
לא יאיר אורו כל מאורי
אור בשמים אקדירם
עליך ונתתי חשך על
ארצך נאם אדני יהוה
והכעסתי לב עמים רבים
בהביאי שברך בגוים
על ארצות אשר לא
ידעתם והשמותי עליך
עמים רבים ומלכיהם
ישערו עליך שער
בעופפי חרבי על פניהם
וחרדו לרגעים איש לנפשו
ביום מפלתך
כי כה אמר אדני יהוה
חרב מלך בבל תבואך
בחרבות גבורים אפיל
המונך עריצי גוים כלם
ושדדו את גאון מצרים
ונשמד כל המונה והאבדתי
את כל בהמתה מעל מים

יאספון יבהלון יגועון ידחקון יתחיבון ויבולון יזדון יטיפון יחילון יברון ילקטון ימלאון ינובון ישבירון ישדון יפילון
יקימון ל' יחיון ל' ישתקשקון ל' יתמלאון ל': הלין מלין דלית בהון וחד ברישיהון נון בסופיהון:

רבים ולא תדלחם רגל
אדם עוד ופרסות בהמה
לא תדלחם אז אשקיע
מימיהם ונהרותם כשמן
אוליך נאם אדני יהוה
בתתי את ארץ מצרים
שממה ונשמה ארץ מ
ממלאה בהכותי את כל
יושבי בה וידעו כי אני
יהוה קינה היא וקוננוה
בנות הגוים תקוננה אותה
על מצרים ועל כל המונה
תקוננה אותה נאם אדני
יהוה
ויהי בשתי עשרה שנה
בחמשה עשר לחדש
היה דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם נהה על המון מצרים
והורדהו אותה ובנות
גוים אדרם אל ארץ
תחתיות את יורדי בור

ממי נעמת רדה והשכבה
את ערלים בתוך חללי
חרב יפלו חרב נתנה משכו
אותה וכל המוניה ידברו
לו אלי גבורים מתוך שאול
את עזריו ירדו שכבו
הערלים חללי חרב שם
אשור וכל קהלה סביבותיו
קברתיו כלם חללים
הנפלים בחרב אשר נתנו
קברתיה בירכתי בור ויהי
קהלה סביבות קברתה
כלם חללים נפלים בחרב
אשר נתנו חתית בארץ
חיים שם עילם וכל המונה
סביבות קברתה כלם
חללים הנפלים בחרב
אשר ירדו ערלים אל ארץ
תחתיות אשר נתנו חתיתם
בארץ חיים וישאו כלמתם
את יורדי בור בתוך חללים

נתנו משכב לה בכל המונה
סביבותיו קברתה כלם
ערלים חללי חרב כי נתנו
חתיתם בארץ חיים וישאו
כלמתם את יורדי בור׃
בתוך חללים נתנו׃ שם
משך תבל וכל המונה
סביבותיו קברותיה כלם
ערלים מחללי חרב כי
נתנו חתיתם בארץ חיים׃
ולא ישכבו את גבורים
נפלים מערלים אשר
ירדו שאול בכלי מלחמתם
ויתנו את חרבותם תחת
ראשיהם ותהי עונתם
על עצמותם כי חתית
גבורים בארץ חיים׃ ואתה
בתוך ערלים תשבר
ותשכב את חללי חרב׃
שמה אדום מלכיה וכל
נשיאיה אשר נתנו

בגבורתם את חללי חרב
המה את ערלים ישכבו
ואת ירדי בור׃ שמה נסיכי
צפון כלם וכל צדני אשר
את חללים
ירדו ערלים ׃ בחתיתם
מגבורתם בושים וישכבו
ערלים את חללי חרב
וישאו כלמתם את יורדי
בור׃ אותם יראה פרעה
ונחם על כל המונה חללי
חרב פרעה וכל חילו׃
נאם אדני יהוה׃ כי נתתי
את חתיתו בארץ חיים
והשכב בתוך ערלים
את חללי חרב פרעה
וכל המונה נאם אדני
יהוה׃ ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם דבר אל בני עמך
ואמרת אליהם ארץ כי
אביא עליה חרב ולקחו

נתנו חד מן ז׳ וסימנ׳ חקק למות קברתיה אדום שממו כדרבנות׃ ל׳ נחם ונחם חד מן ו׳ פת וסימנ׳ אמנון פרעה
זאת זאת ציון ירושלם׃ וכל ישעיה כהות׃

עם הארץ איש אחד
מקציהם ונתנו אתו להם
לצפה וראה את החרב
באה על הארץ ותקע
בשופר והזהיר את העם
ושמע השמע את קול
השופר ולא נזהר ותבוא
חרב ותקחהו דמו בראשו
יהיה את קול השופר
שמע ולא נזהר דמו בו
יהיה והוא נזהר נפשו
מלט והצפה כי יראה
את החרב באה ולא
תקע בשופר והעם לא
נזהר ותבוא חרב ותקח
מהם נפש הוא בעונו
נלקח ודמו מיד הצפה
אדרש
ואתה בן אדם צפה נתתיך
לבית ישראל ושמעת
מפי דבר והזהרת אתם

ממני באמרי לרשע
רשע מות תמות ולא
דברת להזהיר רשע
מדרכו הוא רשע בעונו
ימות ודמו מידך אבקש
ואתה כי הזהרת רשע
מדרכו לשוב ממנה ולא
שב מדרכו הוא בעונו
ימות ואתה נפשך הצלת
ואתה בן אדם
אמר אל בית ישראל כן
אמרתם לאמר כי פשעינו
וחטאתינו עלינו ובם
אנחנו נמקים ואיך נחיה
אמר אליהם חי אני נאם
אדני יהוה אם אחפץ
במות הרשע כי אם בשוב
רשע מדרכו וחיה שובו
שובו מדרכיכם הרעים
ולמה תמותו בית ישראל
ואתה בן אדם

ממני נז וסימ תשלח באזני צדקה גדול שנ בו ויסר אוכל ועתה הוף תאמר כבוד תראו הרבה גלחתי ותכבד נכבד שנ בו כשל חלילה צריך
אספר ומשוח תחזק תחזיק תכבדי יעילני דשמו ושאל לו להרפה רחק ותאמרי ויקח ופליטי והזהרת והזהרת ירחקו ידעתי נדדו המליכו
לעצבים קח נא האם מאסתי הלא אחרי שוא אחי כמה חלילה שחקו מעלינו שתים שוא שלשה נסיתי יחוש הכן בוכיה אמנם:

אמר אל בני עמך צדקת
הצדיק לא תצילנו ביום
פשעו ורשעת הרשע
לא יכשל בה ביום שובו
מרשעו וצדיק לא יוכל
לחיות בה ביום חטאתו
באמרי לצדיק חיה יחיה
והוא בטח על צדקתו
ועשה עול כל צדקתו לא
תזכרנה ובעולו אשר עשה
בו ימות ובאמרי לרשע
מות תמות ושב מחטאתו
ועשה משפט וצדקה
חבל ישיב רשע גזלה
ישלם בחקות החיים הלך
לבלתי עשות עול
חיו יחיה לא ימות כל
חטאתו אשר חטא לא
תזכרנה לו משפט וצדקה
עשה חיו יחיה ואמרו
בני עמך לא יתכן דרך
אדני והמה דרכם לא
יתכן בשוב צדיק מצדקתו
ועשה עול ומת בהם
ובשוב רשע מרשעתו
ועשה משפט וצדקה
עליהם הוא יחיה
ואמרתם לא יתכן דרך
אדני איש כדרכיו אשפט
אתכם בית ישראל

ויהי בשתי עשרה שנה
בעשרי בחמשה לחדש
לגלותנו בא אלי הפליט
מירושלם לאמר
הכתה העיר ויד יהוה
היתה אלי בערב לפני
בוא הפליט ויפתח את
פי עד בוא אלי בבקר
ויפתח פי ולא נאלמתי
עוד
ויהי דבר יהוה אלי לאמר

יחיה חד מן יח וסימנ ישמעאל תמינא תגע משומו ויענך של בו ואעמד בעקבה בנשך כל פשעו ובשוב ישרץ גבר
עבד לעולם עפלה וולד ונזכר : וכל חיו יחיה דכוות

בן אדם ישבי החרבות
האלה על אדמת ישראל
אמרים לאמר אחד היה
אברהם ויירש את הארץ
ואנחנו רבים לנו נתנה
הארץ למורשה
לכן אמר אליהם
כה אמר אדני יהוה על
הדם תאכלו ועינכם
תשאו אל גלוליכם ודם
תשפכו והארץ תירשו
עמדתם על חרבכם
עשיתן תועבה ואיש
את אשת רעהו טמאתם
והארץ תירשו כה
תאמר אליהם כה אמר
אדני יהוה חי אני אם
לא אשר בחרבות בחרב
יפלו ואשר על פני השדה
לחיה נתתיו לאכלו
ואשר במצדות ובמערות

בדבר ימותו ונתתי את
הארץ שממה ומשמה
ונשבת גאון עזה ושממו
הרי ישראל מאין עובר
וידעו כי אני יהוה בתתי
את הארץ שממה ומשמה
על כל תועבתם אשר
עשו ואתה בן
אדם בני עמך הנדברים
בך אצל הקירות ובפתחי
הבתים ודבר חד את אחד
איש את אחיו לאמר
באו נא ושמעו מה הדבר
היוצא מאת יהוה ויבואו
אליך כמבוא עם וישבו
לפניך עמי ושמעו את
דבריך ואותם לא יעשו
כי עגבים בפיהם המה
עשים אחרי בצעם לבם
הלך והנך להם כשיר
עגבים יפה קול ומטב נגן

ישב כ״ד וסימנ׳ וישטמנו בעל רבות הרנינו לאיש כבר כבר אמרי דעת יונה בנשך עני חבל ורעב הכעים הדע אודתאמין
משנה מפרי כעת לאיש :

ושמעו את דבריך ועשים
אינם אותם ובבאה הנה
באה וידעו כי נביא היה
בתוכם׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם הנבא על רועי
ישראל הנבא ואמרת
אליהם לרעים כה אמר
אדני יהוה הוי רעי
ישראל אשר היו רעים
אותם הלוא הצאן ירעו
הרעים׃ את החלב תאכלו
ואת הצמר תלבשו
הבריאה תזבחו הצאן
לא תרעו׃ את הנחלות
לא חזקתם ואת החולה
לא רפאתם ולנשברת
לא חבשתם ואת הנדחת
לא השבתם ואת האבדת
לא בקשתם ובחזקה
רדיתם אתם ובפרך׃

ותפוצינה מבלי רעה
ותהיינה לאכלה לכל
חית השדה ותפוצינה׃
ישגו צאני בכל ההרים
ועל כל גבעה רמה ועל
כל פני הארץ נפצו צאני
ואין דורש ואין מבקש׃
לכן רעים שמעו את
דבר יהוה׃ חי אני נאם
אדני יהוה אם לא יען
היות צאני לבז ותהיינה
צאני לאכלה לכל חית
השדה מאין רעה ולא
דרשו רעי את צאני
וירעו הרעים אותם ואת
צאני לא רעו׃ לכן הרעים
שמעו דבר יהוה׃ כה
אמר אדני יהוה הנני אל
הרעים ודרשתי את
צאני מידם והשבתים
מרעות צאן ולא ירעו

דורש חד מן ד׳ מל׳ וסימנהון ישגו הגיד הבית ואתה שלמה ל׳ אותם חד מן ח׳ וסימנהון וישכם לבו והזהרתה ויחרם כבקרת
יקראו דיברו ומים׃

עוד הרעים אותם והצלתי
צאני מפיהם ולא תהיין
להם לאכלה׃
כי כה אמר אדני יהוה
הנני אני ודרשתי את
צאני ובקרתים׃ כבקרת
רעה עדרו ביום היותו
בתוך צאנו נפרשות כן
אבקר את צאני והצלתי
אתהם מכל המקומת
אשר נפצו שם ביום ענן
וערפל׃ והוצאתים מן
העמים וקבצתים מן
הארצות והביאותים אל
אדמתם ורעיתים אל
הרי ישראל באפיקים
ובכל מושבי הארץ׃
במרעה טוב ארעה אתם
ובהרי מרום ישראל
יהיה נוהם שם תרבצנה
בנוה טוב ומרעה שמן

תרעינה אל הרי ישראל׃
אני ארעה צאני ואני
ארביצם נאם אדני יהוה׃
את האבדת אבקש
ואת הנדחת אשיב
ולנשברת אחבש ואת
החולה אחזק ואת ה
השמנה ואת החזקה
אשמיד ארענה במשפט׃
ואתנה צאני כה אמר אדני
יהוה הנני שפט בין שה
לשה לאילים ולעתודים׃
המעט מכם המרעה
הטוב תרעו ויתר מרעיכם
תרמסו ברגליכם ומשקע
מים תשתו ואת הנותרים
ברגליכם תרפשון׃ וצאני
מרמס רגליכם תרעינה
ומרפש רגליכם תשתינה׃
לכן כה אמר
אדני יהוה אליהם הנני

אל הרי חד מן ד וסימנהון ורעיתים במרעה שים פניך הנבא בסוגר׃ ל אתנה ואתנה חד מן ד׳ וסימנהון ורעתו אל נביש׃
מצדרות צאני׃ ס ס
החולה חד מן ב׳ קמ וקמ׳
את הנחלת אחזק׃ ר
החולה פת

אני ושפטתי בין שה בריה
ובין שה רזה׃ יען בצד
ובכתף תהדפו ובקרניכם
תנגחו כל הנחלות עד
אשר הפיצותם אותנה
אל החוצה׃ והושעתי
לצאני ולא תהיינה עוד
לבז ושפטתי בין שה
לשה׃ והקמתי עליהם
רעה אחד ורעה אתהן
את עבדי דויד הוא ירעה
אתם והוא יהיה להם
לרעה׃ ואני יהוה אהיה
להם לאלהים ועבדי
דויד נשיא בתוכם אני
יהוה דברתי׃ וכרתי להם
ברית שלום והשבתי
חיה רעה מן הארץ וישבו
במדבר לבטח וישנו
ביערים׃ ונתתי אותם
וסביבות גבעתי ברכה

והורדתי הגשם בעתו
גשמי ברכה יהיו׃ ונתן עץ
השדה את פריו והארץ
תתן יבולה והיו על אדמתם
לבטח וידעו כי אני יהוה
בשברי את מטות עלם
והצלתים מיד העבדים
בהם׃ ולא יהיו עוד בז
לגוים וחית הארץ לא
תאכלם וישבו לבטח ואין
מחריד׃ והקמתי להם
מטע לשם ולא יהיו עוד
אספי רעב בארץ ולא
ישאו עוד כלמת הגוים׃
וידעו כי אני יהוה אלהיהם
אתם והמה עמי בית
ישראל נאם אדני יהוה׃
ואתן צאני צאן מרעיתי
אדם אתם אני אלהיכם
נאם אדני יהוה׃
ויהי דבר יהוה

והושעתי חד מן יז׳ וסימנ׳ ויוצא כמוציאם ולהבקיע ארבעה וינס וינס וינס ישבו בחוץ מדלתי ויהי לו וישכימו ויקרא ויאריכו
ורעהו והבריח בעים׃

אלי לאמר בן אדם שים
פניך על הר שעיר והנבא
עליו ואמרת לו כה אמר
אדני יהוה הנני אליך
הר שעיר ונטיתי ידי
עליך ונתתיך שממה
ומשמה עריך חרבה
אשים ואתה שממה
תהיה וידעת כי אני יהוה
יען היות לך איבת עולם
ותגר את בני ישראל על
ידי חרב בעת אידם בעת
עון קץ לכן חי אני נאם
אדני יהוה כי לדם אעשך
ודם ירדפך אם לא דם
שנאת ודם ירדפך ונתתי
את הר שעיר לשממה
ושממה והכרתי ממנו
עבר ושב ומלאתי את
הריו חלליו גבעותיך
וגאותיך וכל אפיקיך

חללי חרב יפלו בהם
שממות עולם אתנך ועריך
לא תשבנה וידעתם כי
אני יהוה יען אמרך את
שני הגוים ואת שתי
הארצות לי תהיינה
וירשנוה ויהוה שם היה
לכן חי אני נאם אדני
יהוה ועשיתי כאפך
וכקנאתך אשר עשיתה
משנאתיך בם ונודעתי
בם כאשר אשפטך
וידעת כי אני יהוה שמעתי
את כל נאצותיך אשר
אמרת על הרי ישראל
לאמר שממה לנו נתנו
לאכלה ותגדילו עלי
בפיכם והעתרתם עלי
דבריכם אני שמעתי
כה אמר אדני יהוה
כשמח כל הארץ שממה

כאיבת כאהבכם כאהלי כאהלים כאכול כאכלים כאמור באפרים כאלף כאמות כאפר כאפלה כאנשים כאלמנה כאפי כאפך כאחיו
חלין יז מלין כו בריש
כל חד וחד לית דכות

אעשה לך · כשמחתך ל
לנחלת בית ישראל על
אשר שממה כן אעשה
לך שממה תהיה הר
שעיר וכל אדום כלה
וידעו כי אני יהוה
ואתה בן אדם הנבא
אל הרי ישראל ואמרת
הרי ישראל שמעו דבר
יהוה · כה אמר אדני יהוה
יען אמר האויב עליכם
האח ובמות עולם
למורשה היתה לנו · לכן
הנבא ואמרת כה אמר
אדני יהוה יען ביען
שמות ושאף אתכם
מסביב להיותכם מורשה
לשארית הגוים ותעלו
על שפת לשון ודבת
עם · לכן הרי ישראל
שמעו דבר אדני יהוה

כה אמר אדני יהוה
להרים ולגבעות לאפיקים
ולגאיות ולחרבות · הש ·
השממות ולערים · הנ ·
הנעזבות אשר היו לבז
וללעג לשארית הגוים
אשר מסביב
לכן כה אמר אדני יהוה
אם לא באש קנאתי
דברתי על שארית ה
הגוים ועל אדום כלא
אשר נתנו את ארצי
להם למורשה בשמחת
כל לבב בשאט נפש
למען מגרשה לבז · לכן
הנבא על אדמת ישראל
ואמרת להרים ולגבעות
לאפיקים ולגאיות כה
אמר אדני יהוה הנני
בקנאתי ובחמתי דברתי
יען כלמת גוים נשאתם

לכן כה אמר אדני יהוה
אני נשאתי את ידי אם
לא הגוים אשר לכם
מסביב המה כלמתם
ישאו ואתם הרי ישראל
ענפיכם תתנו ופריכם
תשאו לעמי ישראל כי
קרבו לבוא כי הנני אליכם
ופניתי אליכם ונעבדתם
ונזרעתם והרביתי עליכם
אדם כל בית ישראל כלה
ונשבו הערים והחרבות
תבנינה והרביתי עליכם
אדם ובהמה ורבו ופרו
והושבתי אתכם כקדמותיכם
והטבתי מראשתיכם
וידעתם כי אני יהוה
והולכתי עליכם אדם את
עמי ישראל וירשוך והיית
להם לנחלה ולא תוסף
עוד לשכלם

כה אמר אדני יהוה יען
אמרים לכם אכלת אדם
אתי ומשכלת גויך היית
לכן אדם לא תאכלי עוד
וגויך לא תכשלי עוד נאם
אדני יהוה ולא אשמיע
אליך עוד כלמת הגוים
וחרפת עמים לא תשאי
עוד וגויך לא תכשלי עוד
נאם אדני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם בית ישראל ישבים
על אדמתם
ויטמאו אותה בדרכם
ובעלילותם כטמאת
הנדה היתה דרכם לפני
ואשפך חמתי עליהם
על הדם אשר שפכו על
הארץ ובגלוליהם טמאוה
ואפיץ אותם בגוים ויזרו
בארצות כדרכם וכעלילותם

טב מלין דכתבין מוקדם מואחר וסימנ׳ הולך גלוגלין והמושט ותראנה והגרי מבואך נפצות והעתיד ויקלהו בעברות
האור עד האהל המותתים ימותו ואכול וגויך במרעותם שוחט שומע דויד ובתרווך התעתם אשותיו אומות תכשלי:

שפטתים ויבוא אל הגוים
אשר באו שם ויחללו את
שם קדשי באמר להם
עם יהוה אלה ומארצו
יצאו ואחמל על שם
קדשי אשר חללוהו בית
ישראל בגוים אשר באו
שמה לכן
אמר לבית ישראל כה
אמר אדני יהוה לא
למענכם אני עשה בית
ישראל כי אם לשם קדשי
אשר חללתם בגוים אשר
באתם שם וקדשתי את
שמי הגדול המחלל ב
בגוים אשר חללתם
בתוכם וידעו הגוים כי
אני יהוה נאם אדני יהוה
בהקדשי בכם לעיניהם
ולקחתי אתכם מן הגוים
וקבצתי אתכם מכל

הארצות והבאתי אתכם
אל אדמתכם וזרקתי
עליכם מים טהורים
וטהרתם מכל טמאותיכם
ומכל גלוליכם אטהר
אתכם ונתתי לכם לב
חדש ורוח חדשה אתן
בקרבכם והסרתי את
לב האבן מבשרכם ונתתי
לכם לב בשר ואת רוחי
אתן בקרבכם ועשיתי
את אשר בחקי תלכו
ומשפטי תשמרו ועשיתם
וישבתם בארץ אשר
נתתי לאבתיכם והייתם
לי לעם ואנכי אהיה לכם
לאלהים והושעתי
אתכם מכל טמאותיכם
וקראתי אל הדגן והרביתי
אתו ולא אתן עליכם רעב
והרביתי את פרי העץ

יצאו חד מן ה בתרין קמצ׳ וסימנהון והאנשים והעם לשלום למלחמה ב׳ בפס׳ וממי וידרכו מהאש ומארצו :
באמר חדמן ג׳ וסימנ׳
ייי אלי :
לחסעם ייי :
אלי כל היום :

והנובת השדה למען
אשר לא תקחו עוד חרפת
רעב בגוים׃ וזכרתם את
דרכיכם הרעים ומעלליכם
אשר לא טובים ונקטתם
בפניכם על עונתיכם
ועל תועבותיכם׃ לא
למענכם אני עשה נאם
אדני יהוה יודע לכם
בושו והכלמו מדרכיכם
בית ישראל׃
כה אמר אדני יהוה ביום
טהרי אתכם מכל
עונותיכם והושבתי את
הערים ונבנו החרבות׃
והארץ הנשמה תעבד
תחת אשר היתה שממה
לעיני כל עובר׃ ואמרו
הארץ הלזו הנשמה
היתה כגן עדן והערים
החרבות והנשמות

והנהרסות בצורות ישבו׃
וידעו הגוים אשר ישארו
סביבותיכם כי אני יהוה
בניתי הנהרסות נטעתי
הנשמה אני יהוה דברתי
ועשיתי׃
כה אמר אדני יהוה עוד
זאת אדרש לבית ישראל
לעשות להם ארבה אתם
כצאן אדם׃ כצאן קדשים
כצאן ירושלם במועדיה
כן תהיינה הערים
החרבות מלאות צאן
אדם וידעו כי אני יהוה׃

היתה עלי יד יהוה
ויוצאני ברוח יהוה
ויניחני בתוך הבקעה
והיא מלאה עצמות׃
והעבירני עליהם סביב
סביב והנה רבות מאד

והארץ חד מן ח׳ ריש פס׳ וסימנהון היתה תמכר תעזב אשר אתם חגבלו חנפה הנשמה תעבד׃ ל׳ בושו חד מן ג׳ מל׳
וסימנהון והכלמו נכלמו בטח׃

על פני הבקעה והנה
יבשות מאד
ויאמר אלי בן אדם
התחיינה העצמות האלה
ואמר אדני יהוה אתה
ידעת ויאמר אלי הנבא
על העצמות האלה
ואמרת אליהם העצמות
היבשות שמעו דבר יהוה
כה אמר אדני יהוה
לעצמות האלה הנה
אני מביא בכם רוח
וחייתם ונתתי עליכם
גידים והעלתי עליכם
בשר וקרמתי עליכם
עור ונתתי בכם רוח
וחייתם וידעתם כי אני
יהוה ונבאתי כאשר
צויתי ויהי קול כהנבאי
והנה רעש ותקרבו
עצמות עצם אל עצמו

וראיתי והנה עליהם
גדים ובשר עלה ויקרבו
ויקרם עליהם עור
מלמעלה ורוח אין בהם
ויאמר אלי הנבא אל
הרוח הנבא בן אדם
ואמרת אל הרוח כה
אמר אדני יהוה מארבע
רוחות באי הרוח ופחי
בהרוגים האלה ויחיו
והנבאתי כאשר צוני
ותבוא בהם הרוח ויחיו
ויעמדו על רגליהם חיל
גדול מאד מאד ויאמר
אלי בן אדם העצמות
האלה כל בית ישראל
המה הנה אמרים יבשו
עצמותינו ואבדה תקותנו
נגזרנו לנו לכן הנבא
ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה הנה אני פתח

ותתאו ל · ויתאו ל · וירתמהו ל · ויתמהו ל · ויתורו ל · ויתורו ל · ויהפכו ל · ויהפכו ל · ויחיו ל · ויחיו ל · חסגו ל · ויסגו ל

טו מן כב חד מלעל וח מלרע

את קברותיכם והעליתי
אתכם מקברותיכם עמי
והבאתי אתכם אל אדמת
ישראל׃ וידעתם כי אני
יהוה בפתחי את
קברותיכם ובהעלותי
אתכם מקברותיכם עמי׃
ונתתי רוחי בכם וחייתם
והנחתי אתכם על
אדמתכם וידעתם כי
אני יהוה דברתי ועשיתי
נאם יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
ואתה בן אדם קח לך
עץ אחד וכתב עליו
ליהודה ולבני ישראל
חברו ולקח עץ אחד
וכתוב עליו ליוסף עץ
אפרים וכל בית ישראל
חברו׃ וקרב אתם אחד
אל אחד לך לעץ אחד

והיו לאחדים בידך׃ וכאשר
יאמרו אליך בני עמך
לאמר הלוא תגיד לנו מה
אלה לך׃ דבר אלהם כה
אמר אדני יהוה הנה אני
לקח את עץ יוסף אשר
ביד אפרים ושבטי ישראל
חברו ונתתי אותם עליו
את עץ יהודה ועשיתם
לעץ אחד והיו אחד בידי׃
והיו העצים אשר תכתב
עליהם בידך לעיניהם׃
ודבר אליהם כה אמר
אדני יהוה הנה אני לקח
את בני ישראל מבין הגוים
אשר הלכו שם וקבצתי
אתם מסביב והבאתי
אותם אל אדמתם׃ ועשיתי
אתם לגוי אחד בארץ
בהרי ישראל ומלך אחד
יהיה לכלם למלך ולא

אלפבית מן תרין תרין אלף וה וו אלף וסימנ׳ אראה אראה ואראה׃ בינה בינה ובינה׃ גוה גוה וגוה׃ דמו דמו ודמו׃
לקח לקח׃ וח׳ ולקח׃

יהיה עוד לשני גוים ולא
יחצו עוד לשתי ממלכות
עוד ולא יטמאו עוד
בגלוליהם ובשקוציהם
ובכל פשעיהם והושעתי
אתם מכל מושבתיהם
אשר חטאו בהם וטהרתי
אתם והיו לי לעם ואני
אהיה להם לאלהים:
ועבדי דוד מלך עליהם
ורועה אחד יהיה לכלם
ובמשפטי ילכו וחקתי
ישמרו ועשו אותם וישבו
על הארץ אשר נתתי
לעבדי ליעקב אשר
ישבו בה אבותיכם וישבו
עליה המה ובניהם ובני
בניהם עד עולם ודוד
עבדי נשיא להם לעולם
וכרתי להם ברית שלום
ברית עולם יהיה אותם

ונתתים והרביתי אותם
ונתתי את מקדשי בתוכם
לעולם והיה משכני
עליהם והייתי להם
לאלהים והמה יהיו לי
לעם וידעו הגוים כי אני
יהוה מקדש את ישראל
בהיות מקדשי בתוכם
לעולם:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם שים פניך אל
גוג ארץ המגוג נשיא
ראש משך ותבל והנבא
עליו ואמרת כה אמר
אדני יהוה הנני אליך גוג
נשיא ראש משך ותבל
ושובבתיך ונתתי חחים
בלחייך והוצאתי אותך
ואת כל חילך סוסים
ופרשים לבשי מכלול
כלם קהל רב צנה ומגן

תפשי חרבות כלם פרס
כוש ופוט אתם כלם מגן
וכובע גמר וכל אגפיה
בית תוגרמה ירכתי צפון
ואת כל אגפיו עמים רבים
אתך הכן והכן לך אתה
וכל קהלך הנקהלים
עליך והיית להם למשמר
מימים רבים תפקד
באחרית השנים תבוא
אל ארץ משובבת מחרב
מקבצת מעמים רבים
על הרי ישראל אשר
היו לחרבה תמיד והיא
מעמים הוצאה וישבו
לבטח כלם ועלית כש
כשאה תבוא כענן
לכסות הארץ תהיה
אתה וכל אגפיך ועמים
רבים אותך כה
אמר אדני יהוה והיה

ביום ההוא יעלו דברים
על לבבך וחשבת מחשבת
רעה ואמרת אעלה אל
ארץ פרזות אבוא ע
השקטים ישבי לבטח
כלם ישבים באין חומה
ובריח ודלתים אין להם
לשלל שלל ולבז בז
להשיב ידך על חרבות
נושבות ואל עם מאסף
מגוים עשה מקנה וקנין
ישבי על טבור הארץ
שבא ודדן וסחרי תרשיש
וכל כפיריה יאמרו לך
הלשלל שלל אתה בא
הלבז בז הקהלת קהלך
לשאת כסף וזהב לקחת
מקנה וקנין לשלל שלל
גדול לכן
הנבא בן אדם ואמרת
לגוג כה אמר אדני יהוה

מן סב מלין בחד לישן
כל חד וחד
ל
דכוות

הלוא ביום ההוא בשבת
עמי ישראל לבטח תדע
ובאת ממקומך מירכתי
צפון אתה ועמים רבים
אתך רכבי סוסים כלם
קהל גדול וחיל רב ועלית
על עמי ישראל כענן
לכסות הארץ באחרית
הימים תהיה והבאותיך
על ארצי למען דעת
הגוים אתי בהקדשי בך
לעיניהם גוג׃ כה
אמר אדני יהוה האתה
הוא אשר דברתי בימים
קדמונים ביד עבדי נביאי
ישראל הנבאים בימים
ההם שנים להביא אתך
עליהם׃ והיה
ביום ההוא ביום בוא גוג
על אדמת ישראל נאם
אדני יהוה תעלה חמתי

באפי׃ ובקנאתי באש
עברתי דברתי אם לא
ביום ההוא יהיה רעש
גדול על אדמת ישראל׃
ורעשו מפני דגי הים ועוף
השמים וחית השדה
וכל הרמש הרמש על
האדמה וכל האדם אשר
על פני האדמה ונהרסו
ההרים ונפלו המדרגות
וכל חומה לארץ תפול׃
וקראתי עליו לכל הרי
חרב נאם אדני יהוה
חרב איש באחיו תהיה׃
ונשפטתי אתו בדבר
ובדם וגשם שוטף ואבני
אלגביש אש וגפרית
אמטיר עליו ועל אגפיו
ועל עמים רבים אשר אתו׃
והתגדלתי והתקדשתי
ונודעתי לעיני גוים רבים

רכב לב׳ וסימנ׳ רכושם רכושם ויצאו מצריו ויצאו ואני העמסתיה חרפת ישלו ועברך היורדים כנפל חויש ריבך בחיל שרשיו ושובבתיך המון
המון ביזו ויקבנו ויאספו וברקים בשירתי שלום אכל מאורי יקרא חכמה והעמיד העם מלכות פעמים אפים כופר׃

וידעו כי אני יהוה
ואתה בן אדם
הנבא על גוג ואמרת כה
אמר אדני יהוה הנני
אליך גוג נשיא ראש משך
ותבל ושבבתיך וששאתיך
והעליתיך מירכתי צפון
והבאותך על הרי ישראל
והכיתי קשתך מיד
שמאולך וחציך מיד
ימינך אפיל על הרי
ישראל תפול אתה וכל
אגפיך ועמים אשר
אתך לעיט צפור כל
כנף וחית השדה נתתיך
לאכלה על פני השדה
תפול כי אני דברתי נאם
אדני יהוה ושלחתי אש
במגוג ובישבי האיים
לבטח וידעו כי אני יהוה
ואת שם קדשי אודיע

בתוך עמי ישראל ולא
אחל את שם קדשי עוד
וידעו הגוים כי אני יהוה
קדוש בישראל הנה
באה ונהיתה נאם אדני
יהוה הוא היום אשר
דברתי ויצאו ישבי ערי
ישראל ובערו והשיקו
בנשק ומגן וצנה בקשת
ובחצים ובמקל יד וברמח
ובערו בהם אש שבע
שנים ולא ישאו עצים
מן השדה ולא יחטבו מן
היערים כי בנשק יבערו
אש ושללו את שלליהם
ובזזו את בזזיהם נאם
אדני יהוה והיה ביום
ההוא אתן לגוג מקום
שם קבר בישראל גי
העברים קדמת הים
וחסמת היא את העברים

כל ראשי פס׳ דיחזקאל והנה ב׳ מ׳ ג׳ הנה וסימנ׳ חזקים הצפירה בחיותו לראש המשל סדים נשיאי אשור חכם באה ונהיתה

וקברו שם את גוג ואת
כל המונה וקראו גיא
המון גוג: וקברום בית
ישראל למען טהר את
הארץ שבעה חדשים:
וקברו כל עם הארץ
והיה להם לשם יום
הכבדי נאם אדני יהוה:
ואנשי תמיד יבדילו
עברים בארץ מקברים
את העברים את הנותרים
על פני הארץ לטהרה
מקצה שבעה חדשים
יחקרו: ועברו העברים
בארץ וראה עצם אדם
ובנה אצלו ציון עד קברו
אתו המקברים אל גיא
המון גוג: וגם שם עיר
המונה וטהרו הארץ:
ואתה בן אדם
כה אמר אדני יהוה אמר

לצפור כל כנף ולכל
חית השדה הקבצו ובאו
האספו מסביב על זבחי
אשר אני זבח לכם זבח
גדול על הרי ישראל
ואכלתם בשר ושתיתם
דם: בשר גבורים תאכלו
ודם נשיאי הארץ תשתו
אילים כרים ועתודים
פרים מריאי בשן כלם:
ואכלתם חלב לשבעה
ושתיתם דם לשכרון
מזבחי אשר זבחתי לכם:
ושבעתם על שלחני סוס
ורכב גבור וכל איש
מלחמה נאם אדני יהוה:
ונתתי את כבודי בגוים
וראו כל הגוים את משפטי
אשר עשיתי ואת ידי
אשר שמתי בהם: וידעו
בית ישראל כי אני יהוה

אני יהוה אלהיהם חד מן ה׳ וסימנ׳ לשבע שנ בת ואף גם זאת לבטח אתם והלאה בחגלותי ואענם: שם יחד מן ו׳ קלדין
וסימנ׳ אברם אברהם בכורה נטר קרוה דבריה:

אלהיהם מן היום ההוא
והלאה וידעו הגוים כי
בעונם גלו בית ישראל
על אשר מעלו בי ואסתר פני
מהם ואתנם ביד צריהם ויפלו
בחרב כלם כטמאתם וכפשעיהם
עשיתי אתם ואסתר פני מהם
לכן כה אמר
אדני יהוה עתה אשיב
את שבות יעקב ורחמתי
כל בית ישראל וקנאתי
לשם קדשי ונשו את
כלמתם ואת כל מעלם
אשר מעלו בי בשבתם
על אדמתם לבטח ואין
מחריד בשובבי אותם
מן העמים וקבצתי אתם
מארצות איביהם ונקדשתי
בם לעיני הגוים רבים
וידעו כי אני יהוה
אלהיהם בהגלותי אתם
אל הגוים וכנסתים על

אדמתם ולא אותיר עוד
מהם שם ולא אסתיר
עוד פני מהם אשר שפכתי
את רוחי על בית ישראל
נאם אדני יהוה
בעשרים וחמש שנה
לגלותנו בראש השנה
בעשור לחדש בארבע
עשרה שנה אחר אשר
הכתה העיר בעצם היום
הזה היתה עלי יד יהוה
ויבא אתי שמה במראות
אלהים הביאני אל ארץ
ישראל ויניחני אל הר
גבה מאד ועליו כמבנה
עיר מנגב ויבוא אותי
שמה והנה איש מראהו
כמראה נחשת ופתיל
פשתים בידו וקנה המדה
והוא עמד בשער ויד בר
אליו האיש בן אדם ראה

אל הר חרמן יו̇ וסימ̇ רעה משרתו לא יוכל נכון ויפסל עלה עלה ויעל מבעלה שלחו במראות והלכו וחבירו והביאותים
ה עללים ינחוני וכל כרמל רכוו אל הר הכרמל:

בעיניך ובאזניך שמע
ושים לבך לכל אשר אני
מראה אותך כי למען
הראותכה הבאתה הנה
הגד את כל אשר אתה
ראה לבית ישראל׃ והנה
חומה מחוץ לבית סביב
סביב וביד האיש קנה
המדה שש אמות באמה
וטפח וימד את רחב
הבנין קנה אחד וקומה
קנה אחד׃ ויבוא אל
שער אשר פניו דרך
הקדימה ויעל במעלתו
וימד את סף השער
קנה אחד רחב ואת סף
אחד קנה אחד רחב׃
והתא קנה אחד ארך
וקנה אחד רחב ובין
התאים חמש אמות וסף
השער מאצל אלם

השער מהבית קנה אחד׃
וימד את אלם השער
מהבית קנה אחד׃ וימד
את אלם השער שמנה
אמות ואילו שתים אמות
ואלם השער מהבית׃
ותאי השער דרך הקדים
שלשה מפה ושלשה
מפה מדה אחת לשלשתם
ומדה אחת לאילם מפה
ומפו׃ וימד את רחב
פתח השער עשר אמות
ארך השער שלוש
עשרה אמות׃ וגבול
לפני התאות אמה אחת
ואמה אחת גבול מפה
והתא שש אמות מפו
ושש אמות מפו׃ וימד
את השער מגג התא
לגגו רחב עשרים וחמש
אמות פתח נגד פתח׃

ובכה ידכה כמכה כמכה אותכה עמכה בכה ומצאכה יעצרכה והנה יענוכה בשמכה הראותכה כחכה תנצרכה לחלכה
חלכה כפכה בכה וברמכה׃

ויעש את אילים ששים
אמה ואל איל החצר
השער סביב סביב ועל
פני השער היאתון על
לפני אלם השער הפנימי
חמשים אמה וחלנות
אטמות אל התאים ואל
אליהמה לפנימה לשער
סביב סביב וכן לאלמות
וחלונות סביב סביב
לפנימה ואל איל תמרים
ויביאני אל החצר החיצונה
והנה לשכות ורצפה
עשוי לחצר סביב סביב
שלשים לשכות אל
הרצפה והרצפה אל
כתף השערים לעמת
ארך השערים הרצפה
התחתונה וימד רחב
מלפני השער התחתונה
לפני החצר הפנימי מחוץ

מאה אמה הקדים והצפון
והשער אשר פניו דרך
הצפון לחצר החיצונה
מדד ארכו ורחבו ותאו
שלשה מפו ושלשה מפו
ואילו ואלמו היה כמדת
השער הראשון חמשים
אמה ארכו ורחב חמש
ועשרים באמה וחלונו
ואלמו ותמרו כמדת
השער אשר פניו דרך
הקדים ובמעלות שבע
יעלו בו ואילמו לפניהם
ושער לחצר הפנימי נגד
השער לצפון ולקדים
וימד משער אל שער
מאה אמה ויולכני דרך
הדרום והנה שער דרך
הדרום ומדד אילו ואילמו
כמדות האלה וחלונים לו
ולאילמו סביב סביב כה

על חד מן ג בנורא ביתא וסימנהון והאיתון ב בו ונסבה ב בו אחריה ושל׳ נא׳ל דרך הדרום חד מן ג וסימ׳ ויולכני
ב בו ושל׳ ב בו זה וכפתחו

כהחלנות האלה חמשים
אמה ארך ורחב חמש
ועשרים אמה: ומעלות
שבעה עלותו ואלמו
לפניהם ותמרים לו אחד
מפו ואחד מפו אל אילו
ושער לחצר הפנימי
דרך הדרום וימד משער
אל השער דרך הדרום
מאה אמות: ויביאני אל
חצר הפנימי בשער
הדרום וימד את השער
הדרום כמדות האלה:
ותאו ואלו ואלמו כמדות
האלה וחלונות לו ולאלמו
סביב סביב חמשים אמה
ארך ורחב עשרים וחמש
אמות: ואלמות סביב סביב
ארך חמש ועשרים אמה
ורחב חמש אמות: ואלמו
אל חצר החיצונה ותמרים

אל אילו ומעלות שמנה
מעלו: ויביאני אל החצר
הפנימי דרך הקדים וימד
את השער כמדות האלה:
ותאו ואלו ואלמו כמדות
האלה וחלונות לו ולאלמו
סביב סביב ארך חמשים
אמה ורחב חמש ועשרים
אמה: ואלמו לחצר
החיצונה ותמרים אל
אלו מפו ומפו ושמנה
מעלות מעלו: ויביאני
אל שער הצפון ומדד
כמדות האלה: תאו אלו
ואלמו וחלונות לו סביב
סביב ארך חמשים אמה
ורחב חמש ועשרים אמה:
ואלו לחצר החיצונה
ותמרים אל אלו מפו ומפו
ושמנה מעלות מעלו:
ולשכה ופתחה באילים

מפה יא בחד בצורא ביתא וסימנ ותאי השער ג בו קדמ׳ שלו ובת דוב אולם השער ארבעה שלחנות ב בו אל אולם ב בו
ועמודים ב בו: ושאר כל עורא ביתא כפו כת בע׳

השערים שם ידיחו את
העלה ובאלם השער
שנים שלחנות מפו ושנים
שלחנות מפה לשחוט
אליהם העולה והחטאת
והאשם ואל הכתף
מחוצה לעולה לפתח
השער הצפונה שנים
שלחנות ואל הכתף
האחרת אשר לאלם
השער שנים שלחנות
ארבעה שלחנות מפה
וארבעה שלחנות מפה
לכתף השער שמונה
שלחנות אליהם ישחטו
וארבעה שלחנות לעולה
אבני גזית ארך אמה
אחת וחצי ורחב אמה
אחת וחצי וגבה אמה
אחת אליהם ויניחו את
הכלים אשר ישחטו

את העולה בם והזבח
והשפתים טפח אחד
מוכנים בבית סביב סביב
ואל השלחנות בשר
הקרבן ומחוצה לשער
הפנימי לשכות שרים
בחצר הפנימי אשר אל
כתף שער הצפון ופניהם
דרך הדרום אחד אל
כתף שער הקדים פני
דרך הצפן וידבר אלי
זה הלשכה אשר פניה
דרך הדרום לכהנים
שמרי משמרת הבית
והלשכה אשר פניה
דרך הצפון לכהנים
שמרי משמרת המזבח
המה בני צדוק הקרבים
מבני לוי אל יהוה לשרתו
וימד את החצר ארך
מאה אמה ורחב מאה

שרים חד מן ד׳ דק׳ בשין וסימנ׳ שמנים ומחוצה קדמו כנסתי: וה׳ ושרים כחללים. ס׳ דרך הצפון חד מן ז׳ וסימנ׳ והשער
פני ולשכה הצל׳ ויוציאני ודרך לפניהם:

אמה מרבעת והמזבח
לפני הבית: ויבאני אל
אלם הבית וימד אל אלם
חמש אמות מפה וחמש
אמות מפה ורחב השער
שלש אמות מפו ושלש
אמות מפו: ארך האלם
עשרים אמה ורחב
עשתי עשרה אמה
ובמעלות אשר יעלו אליו
ועמדים אל האילים אחד
מפה ואחד מפה: ויביאני
אל ההיכל וימד את
האילים שש אמות רחב
מפו ושש אמות רחב
מפו רחב האהל: ורחב
הפתח עשר אמות
וכתפות הפתח חמש
אמות מפו וחמש אמות
מפו וימד ארכו ארבעים
אמה ורחב עשרים אמה:

ובא לפנימה וימד איל
הפתח שתים אמות והפתח
שש אמות ורחב הפתח
שבע אמות: וימד את
ארכו עשרים אמה ורחב
עשרים אמה אל פני
ההיכל ויאמר אלי זה
קדש הקדשים: וימד
קיר הבית שש אמות
ורחב הצלע ארבע
אמות סביב סביב לבית
סביב: והצלעות צלע
אל צלע שלוש ושלשים
פעמים ובאות בקיר
אשר לבית לצלעות
סביב סביב להיות אחוזים
ולא יהיו אחוזים בקיר
הבית: ורחבה ונסבה
למעלה למעלה לצלעות
כי מוסב הבית למעלה
סביב סביב לבית על כן

חר מן יב נסבין א בסוף תיבותה וסימנ׳: רפוא והדלבוא אבוא הקליא ואתוקהא רצוא ועבד נגוה שלה ושיציא יפוא ובתין
ארעא נעבדה נקוא בארצם נקיא:

רחב לבית למעלה וכן
התחתונה יעלה על
העליונה לתיכונה וראיתי
לבית גבה סביב סביב
מיסדות הצלעות מלו
הקנה שש אמות אצילה
רחב הקיר אשר לצלע
אל החוץ חמש אמות
ואשר מנח בית צלעות
אשר לבית ובין הלשכות
רחב עשרים אמה סביב
לבית סביב סביב ופתח
הצלע למנח פתח אחד
דרך הצפון ופתח אחד
לדרום ורחב מקום המנח
חמש אמות סביב סביב
והבנין אשר אל פני הגזרה
פאת דרך הים רחב
שבעים אמה וקיר הבנין
חמש אמות רחב סביב
סביב וארכו תשעים אמה

ומדד את הבית ארך
מאה אמה והגזרה והבניה
וקירותיה ארך מאה אמה
ורחב פני הבית והגזרה
לקדים מאה אמה ומדד
ארך הבנין אל פני הגזרה
אשר על אחריה ואתוקיהא
מפו ומפו מאה אמה
והיכל הפנימי ואלמי
החצר הספים והחלונים
האטמות והאתיקים
סביב לשלשתם נגד
הסף שחיף עץ סביב סביב
והארץ עד החלנות
והחלנות מכסות על
מעל הפתח ועד הבית
הפנימי ולחוץ ואל כל
הקיר סביב סביב בפנימי
ובחיצון מדות ועשוי
כרובים ותמרים ותמרה
בין כרוב לכרוב ושנים

למפלה למחאה לגולה לכרוב לסור לטמא לחגא לזר לזיני לגדוד לזבח להמזבח לדין לגברים לגר למה לבה לבקרים לאפוד לאים
לאור למרום לנער לשבע לגר לעלות לעינים לפר לפרכת לעריק לקבעי לרד לרב לשמשה לתכן לתבן:

פנים לכרוב ופני אדם
אל התמרה מפו ופני
כפיר אל התמרה מפו
עשוי אל כל הבית סביב
סביב מהארץ עד מעל
הפתח הכרבים והתמרים
עשוים וקיר ההיכל
ההיכל מזוזת רבעה ופני
הקדש המראה כמראה
המזבח עץ שלוש אמות
גבה וארכו שתים אמות
ומקצעותיו לו וארכו
וקירתיו עץ וידבר אלי
זה השלחן אשר לפני
יהוה ושתים דלתות
להיכל ולקדש ושתים
דלתות לדלתות שתים
מוסבות דלתות שתים
לדלת אחת ושתי דלתות
לאחרת ועשויה אליהן
אל דלתות ההיכל כרובים

ותמרים כאשר עשוים
לקירות ועב עץ אל פני
האולם מהחוץ וחלונים
אטמות ותמרים מפו ומפו
אל כתפות האולם וצלעות
הבית והעבים ויוצאני
אל החצר החיצונה
הדרך דרך הצפון
ויבאני אל הלשכה אשר
נגד הגזרה ואשר נגד
הבנין אל הצפון אל פני
ארך אמות המאה פתח
הצפון והרחב חמשים
אמות נגד העשרים
אשר לחצר הפנימי
ונגד רצפה אשר לחצר
החיצונה אתיק אל פני
אתיק בשלשים ולפני
הלשכות מהלך עשר
אמות רחב אל הפנימית
דרך אמה אחת ופתחיהם

חס · דחס · ג · חס · נקוד על כל למע · ל · מל · בע · ח · בנון

ל · מן אלף · כ"ה · ל · ג · ל

ובינך ובקומה ומשקהו את ואהרן אשר עשרון לנו ולבנינו עד יצא חמיה ההיכל מקץ ימות לולא: הלוין וחד מלון ומעקרין

לצפון והלשכות העליונת
קצרות כי יוכלו אתיקים
מהנה מהתחתנות ומ
ומהתכונות בנין: כי מש
משלשות הנה ואין להן
עמודים כעמודי החצרות
על כן נאצל מהתחתונות
ומהתיכונות מהארץ:
וגדר אשר לחוץ לעמת
הלשכות דרך החצר
החיצונה אל פני הלשכות
ארכו חמשים אמה: כי
ארך הלשכות אשר
לחצר החיצונה חמשים
אמה והנה על פני ההיכל
מאה אמה: ומתחתה
לשכות האלה המביא
מהקדים בבאו להנה
מהחצר החצנה: ברחב
גדר החצר דרך הקדים
אל פני הגזרה ואל פני

הבנין לשכות: ודרך
לפניהם כמראה הלשכות
אשר דרך הצפון כארכן
כן רחבן וכל מוצאיהן
וכמשפטיהן וכפתחיהן:
וכפתחי הלשכות אשר
דרך הדרום פתח בראש
דרך דרך בפני הגדרת
הגינה דרך הקדים בבואן:
ויאמר אלי לשכות הצפון
לשכות הדרום אשר אל
פני הגזרה הנה לשכות
הקדש אשר יאכלו שם
הכהנים אשר קרבים
ליהוה קדשי הקדשים
שם ינחו קדשי הקדשים
והמנחה והחטאת והאשם
כי המקום קדש: בבאם
הכהנים ולא יצאו מהקדש
אל החצר החיצונה ושם
ינחו בגדיהם אשר ישרתו

כא יחזירין דמט מה ולית וזגין מהעיף ל' מהשטים ל' מהחד מהמלע מהמערכה מהאנשים מהמלך מהבאר מהשלשים מהנחל ל'
מהבהמה מהקרקע מהוים מהאש מהקדש מהעלם מהבנין מהשמים ומהלוים ומהגר מהחוץ

בהן כי קדש הנה ילבשו
בגדים אחרים וקרבו אל
אשר לעם׃ וכלה את מדות
הבית הפנימי והוציאני
דרך השער אשר פניו
דרך הקדים ומדדו סביב
סביב׃ מדד רוח הקדים
בקנה המדה חמש אמות
קנים בקנה המדה סביב׃
מדד רוח הצפון חמש
מאות קנים בקנה המדה
סביב׃ את רוח הדרום
מדד חמש מאות קנים
בקנה המדה׃ סבב אל
רוח הים מדד חמש מאות
קנים בקנה המדה׃
לארבע רוחות מדדו
חומה לו סביב סביב
ארך חמש מאות ורחב
חמש מאות להבדיל בין
הקדש לחל׃ ויולכני אל

השער שער אשר פנה
דרך הקדים׃ והנה כבוד
אלהי ישראל בא מדרך
הקדים וקולו כקול מים
רבים והארץ האירה
מכבדו׃ וכמראה המראה
אשר ראיתי בבאי לשחת
את העיר ומראות כמ
כמראה אשר ראיתי
אל נהר כבר ואפל אל
פני׃ וכבוד יהוה בא אל
הבית דרך שער אשר
פניו דרך הקדים׃ ותשאני
רוח ותביאני אל החצר
הפנימי והנה מלא כבוד
יהוה הבית׃ ואשמע
מדבר אלי מהבית ואיש
היה עמד אצלי׃ ויאמר
אלי בן אדם את מקום
כסאי ואת מקום כפות
רגלי אשר אשכן שם

אשר ראיתי כמראה

וכלה חד מן ו׳ וסימנ׳ ודעב מכפר אחרן אתכם סעיפיו מדות׃ מדבר חד מן ח דג׃ וסימנ׳ ישמשו משוד ישו ותבוא בי
ואשמע אהבת נעור׃ וה ומדבר המלך׃

בתוך בני ישראל לעולם
ולא יטמאו עוד בית
ישראל שם קדשי המה
ומלכיהם בזנותם ובפגרי
מלכיהם במותם׃ בתתם
ספם את ספי ומזוזתם
אצל מזוזתי והקיר ביני
וביניהם וטמאו את שם
קדשי בתועבותם אשר
עשו ואכל אתם באפי׃
עתה ירחקו את זנותם
ופגרי מלכיהם ממני
ושכנתי בתוכם לעולם׃
אתה בן אדם
הגד את בית ישראל את
הבית ויכלמו מעונותיהם
ומדדו את תכנית׃ ואם
נכלמו מכל אשר עשו
צורת הבית ותכונתו
ומוצאיו ומובאיו וכל
צורתו ואת כל חקתיו

וכל צורתו וכל תורתו
הודע אותם וכתב לעיניהם
וישמרו את כל צורתו
ואת כל חקתיו ועשו אותם׃
זאת תורת הבית על ראש
ההר כל גבלו סביב סביב
קדש קדשים הנה זאת
תורת הבית׃ ואלה מדות
המזבח באמות אמה
אמה וטפח וחיק האמה
ואמה רחב וגבולה אל
שפתה סביב זרת האחד
וזה גב המזבח׃ ומחיק הא
הארץ עד העזרה התחתונה
שתים אמות ורחב אמה
אחת ומהעזרה הקטנה
עד העזרה הגדולה ארבע
אמות ורחב האמה׃
וההראל ארבע אמות
ומהאראיל ולמעלה
הקרנות ארבע׃ והאראיל

אלפבית מן חד חדה והאומחו ל׳ והב ל׳ והגה ל׳ והדבר והחראל ל׳ והחכות ל׳ והוית ל׳ והחו ל׳ וחטי ל׳ והי ל׳ והכות ל׳
והלך ל׳ והמעגד ל׳ והמחה והסכל והעמקים והפרות והצגע והקטר והר והשתיה והתעותי׃ סס״ס כל חד וחד לית דכותהון׃

שתים עשרה ארך
בשתים עשרה רחב רבוע
אל ארבעת רבעיו
והעזרה ארבע עשרה
ארך בארבע עשרה רחב
אל ארבעת רבעיה
והגבול סביב אותה חצי
האמה והחיק לה אמה
סביב ומעלתהו פנות
קדים ויאמר אלי בן
אדם כה אמר אדני
יהוה אלה חקות המזבח
ביום העשותו להעלות
עליו עולה ולזרק דם
ונתתה אל הכהנים הלוים
אשר הם מזרע צדוק
הקרבים אלי נאם אדני
יהוה לשרתני פר בן בקר
לחטאת ולקחת מדמו
ונתתה אל ארבע קרנתיו
ואל ארבע פנות העזרה

ואל הגבול סביב וחטאת
אותו וכפרתהו ולקחת
את הפר החטאת ושרפו
במפקד הבית מחוץ
למקדש וביום השני
תקריב שעיר עזים תמים
לחטאת וחטאו את
המזבח כאשר חטאו
בפר בכלותך מחטא
תקריב פר בן בקר תמים
ואיל מן הצאן תמים
והקרבתם לפני יהוה
והשליכו הכהנים עליהם
מלח והעלו אותם עלה
ליהוה שבעת ימים
תעשה שעיר חטאת
ליום ופר בן בקר ואיל
מן הצאן תמימים יעשו
שבעת ימים יכפרו את
המזבח וטהרו אתו ומלאו
ידו ויכלו את הימים והיה

ידיו ק

והשגתם : והלבשתם : וקדשתם : ושננתם : וקשרתם : וכתבתם : והודעתם : והנחתם : וטמנתם : והקרבתם : ושלחתם :
שמעתם ל : נטעתם ל : הדחתם ל : אליו לית דכותהון קמצין בסופ :

ביום השמיני והלאה יעשו
הכהנים על המזבח את
עולותיכם ואת שלמיכם
ורצאתי אתכם נאם
אדני יהוה׃
וישב אתי דרך שער
המקדש החיצון הפנה
קדים והוא סגור׃ ויאמר
אלי יהוה השער הזה
סגור יהיה לא יפתח
ואיש לא יבא בו כי יהוה
אלהי ישראל בא בו
והיה סגור׃ את הנשיא
נשיא הוא ישב בו לאכל
לחם לפני יהוה מדרך
אולם השער יבוא
ומדרכו יצא׃ ויביאני
דרך שער הצפון אל פני
הבית וארא והנה מלא
כבוד יהוה את בית יהוה
ואפל אל פני׃ ויאמר אלי

יהוה בן אדם שים לבך
וראה בעיניך ובאזניך
שמע את כל אשר אני
מדבר אתך לכל חקות
בית יהוה ולכל תורתו
ושמת לבך למבוא הבית
בכל מוצאי המקדש׃
ואמרת אל מרי אל בית
ישראל כה אמר אדני
יהוה רב לכם מכל תע
תועבותיכם בית ישראל׃
בהביאכם בני נכר ערלי
לב וערלי בשר להיות
במקדשי לחללו את
ביתי בהקריבכם את
לחמי חלב ודם ויפרו
את בריתי אל כל
תועבותיכם׃ ולא שמרתם
משמרת קדשי ותשימון
לשמרי משמרתי במקדשי
לכם׃ כה אמר

וישב כ״ד וסימנ׳ הרכוש ויקח המשקים השב כי בא ויענו רעת הכסף הכסף ויונתו לשקר צדוק כי צדקתי בעידם יואש עלין
ויקרא שפן המקדש למלאך שפן כי צדקו אונם יעתר מזרח׃

אדני יהוה כל בן נכר
ערל לב וערל בשר לא
יבוא אל מקדשי לכל בן
נכר אשר בתוך בני יש
ישראל כי אם הלוים
אשר רחקו מעלי בתעות
ישראל אשר תעו מעלי
אחרי גלוליהם ונשאו
עונם והיו במקדשי
משרתים פקדות אל
שערי הבית ומשרתים
את הבית המה ישחטו
את העלה ואת הזבח
לעם והמה יעמדו לפניהם
לשרתם יען אשר ישרתו
אותם לפני גלוליהם והיו
לבית ישראל למכשול
עון על כן נשאתי ידי
עליהם נאם אדני יהוה
ונשאו עונם ולא יגשו
אלי לכהן לי ולגשת על

כל קדשי אל קדשי
הקדשים ונשאו כלמתם
ותועבותם אשר עשו
ונתתי אותם שמרי משמרת
הבית לכל עבדתו ולכל
אשר יעשה בו
והכהנים הלוים בני צדוק
אשר שמרו את משמרת
מקדשי בתעות בני ישראל
מעלי המה יקרבו אלי
לשרתני ועמדו לפני
להקריב לי חלב ודם נאם
אדני יהוה המה יבאו
אל מקדשי והמה יקרבו
אל שלחני לשרתני ושמרו
את משמרתי והיה
בבואם אל שערי החצר
הפנימית בגדי פשתים
ילבשו ולא יעלה עליהם
צמר בשרתם בשערי
החצר הפנימית וביתה

יעשה לו במקומו נבלה ותתעב כל מלאכה שנבו יגח ששת והבאת והלבשת העור בעמיתך קלעי נזרו לשור פרש התמיד והתמיד
ויבמתו אביה לבקר והאנשים העם אחי ספות גמול תריבו והדבר סופתכם למלאכי עבדתו גמלך לדעת לאיש לאיש וכתורה:

פארי פשתים יהיו על
ראשם ומכנסי פשתים
יהיו על מתניהם לא יחגרו
ביזע ובצאתם אל החצר
החיצונה אל החצר
החיצונה אל העם
יפשטו את בגדיהם אשר
המה משרתם בם והניחו
אותם בלשכת הקדש
ולבשו בגדים אחרים ולא
יקדשו את העם בבגדיהם
וראשם לא יגלחו ופרע
לא ישלחו כסום יכסמו
את ראשיהם ויין לא ישתו
כל כהן בבואם אל החצר
הפנימית ואלמנה וגרושה
לא יקחו להם לנשים כי
אם בתולת מזרע בית
ישראל והאלמנה אשר
תהיה אלמנה מכהן יקחו
ואת עמי יורו בין קדש

לחל ובין טמא לטהור
יודעם ועל ריב המה יעמדו
לשפט במשפטי ושפטהו
ואת תורתי ואת חקתי
בכל מועדי ישמרו ואת
שבתותי יקדשו ואל מת
אדם לא יבוא לטמאה
כי אם לאב ולאם ולבן
ולבת לאח ולאחות אשר
לא היתה לאיש יטמאו
ואחרי טהרתו שבעת
ימים יספרו לו וביום באו
אל הקדש אל החצר
הפנימית לשרת בקדש
יקריב חטאתו נאם אדני
יהוה והיתה להם לנחלה
אני נחלתם ואחזה לא תתנו
להם בישראל אני אחזתם
המנחה והחטאת והאשם
המה יאכלום וכל חרם
בישראל להם יהיה וראשית

כל בכורי כל וכל תרומת
כל מכל תרומותיכם לכהנים
יהיה וראשית עריסותיכם
תתנו לכהן להניח ברכה
אל ביתך: כל נבלה וטרפה
מן העוף ומן הבהמה לא
יאכלו הכהנים:
ובהפילכם את
הארץ בנחלה תרימו
תרומה ליהוה קדש מן
הארץ ארך חמשה
ועשרים אלף ארך ורחב
עשרה אלף קדש הוא
בכל גבולה סביב: יהיה
מזה אל הקדש חמש
מאות בחמש מאות
מרבע סביב וחמשים
אמה מגרש לו סביב: ומן
המדה הזאת תמוד ארך
חמש ועשרים אלף ורחב
עשרת אלפים ובו יהיה

המקדש קדש קדשים:
קדש מן הארץ הוא
לכהנים משרתי המקדש
יהיה הקרבים לשרת את
יהוה והיה להם מקום
לבתים ומקדש למקדש:
וחמשה ועשרים אלף
ארך ועשרת אלפים
רחב יהיה ללוים משרתי
הבית להם לאחזה
עשרים לשכת: ואחזת
העיר תתנו חמשת אלפים
רחב וארך חמשה ועשרים
אלף לעמת תרומת הקדש
לכל בית ישראל יהיה:
ולנשיא מזה ומזה לתרומת
הקדש ולאחזת העיר
אל פני תרומת הקדש
ואל פני אחזת העיר מפאת
ים ימה ומפאת קדמה
קדימה וארך לעמות

ל׳ אנשים לבתים לגר לדוד לחנותה לוחתים לזבוב לחיו לטובה ליאש לכלב לית למחנה לנגע לסתר לעבר לפתח לצדיק
לקרב ל׳ לראש ל׳ לשמע ל׳ לתכו ל׳: לפבית למד בראש תיב וכל חד וח ל׳ דכות

אחד החלקים מגבול ים
אל גבול קדימה לארץ
יהיה לו לאחזה בישראל
ולא יונו עוד נשיאי את
עמי והארץ יתנו לבית
ישראל לשבטיהם׃
כה אמר
אדני יהוה רב לכם נשיאי
ישראל חמס ושד הסירו
ומשפט וצדקה עשו
הרימו גרשתיכם מעל
עמי נאם אדני יהוה׃
מאזני צדק ואיפת צדק
ובת צדק יהי לכם׃ האיפה
והבת תכן אחד יהיה
לשאת מעשר החמר
הבת ועשירית החמר
האיפה אל החמר יהיה
מתכנתו׃ והשקל עשרים
גרה עשרים שקלים ח
חמשה ועשרים שקלים

עשרה וחמשה שקל ה
המנה יהיה לכם׃ זאת
התרומה אשר תרימו
ששית האיפה מחמר
החטים וששיתם האיפה
מחמר השערים׃ וחק
השמן הבת השמן מעשר
הבת מן הכר עשרת
הבתים חמר כי עשרת
הבתים חמר׃ ושה אחת
מן הצאן מן המאתים
ממשקה ישראל למנחה
ולעולה ולשלמים לכפר
עליהם נאם אדני יהוה׃
כל העם הארץ
יהיו אל התרומה הזאת
לנשיא בישראל׃ ועל
הנשיא יהיה העולות
והמנחה והנסך בחגים
ובחדשים ובשבתות בכל
מועדי בית ישראל הוא

אלפבית מן חד וחד פתח אנחותי ל׳ אדני ל׳ בנגינותי ל׳ בעצמי ל׳ גאולי ל׳ דלתותי ל׳ חורי ל׳ וכדי ל׳ ויצורי ל׳ זמתי ל׳ חטאתי ל׳
ירכבי כחני למקדשי מעיני נשיאי סביבתי עתותי פתחי צבאותי קדושי רדי שאגתי תרומתי׃ ס וחלין כל חד וחד לית דכותיה׃ פת

יעשה את החטאת ואת
המנחה ואת העולה ואת
השלמים לכפר בעד
בית ישראל׃
כה אמר אדני יהוה
בראשון באחד לחדש
תקח פר בן בקר תמים
וחטאת את המקדש׃
ולקח הכהן מדם החטאת
ונתן אל מזוזת הבית ואל
ארבע פנות העזרה
למזבח ועל מזוזת שער
החצר הפנימית׃ וכן
תעשה בשבעה בחדש
מאיש שגה ומפתי
וכפרתם את הבית׃
בראשון בארבעה עשר
יום לחדש יהיה לכם
הפסח חג שבעות ימים
מצות יאכל׃ ועשה
הנשיא ביום ההוא בעדו

ובעד כל עם הארץ פר
חטאת׃ ושבעת ימי החג
יעשה עולה ליהוה שבעת
פרים ושבעת אילים
תמימים ליום שבעת
הימים וחטאת שעיר
עזים ליום׃ ומנחה איפה
לפר ואיפה לאיל יעשה
ושמן הין לאיפה׃ בשביעי
בחמשה עשר יום לחדש
בחג יעשה כאלה שבעת
הימים כחטאת כעלה
וכמנחה וכשמן׃
כה אמר אדני יהוה שער
החצר הפנימית הפנה
קדים יהיה סגור ששת
ימי המעשה וביום השבת
יפתח וביום החדש יפתח׃
ובא הנשיא דרך אולם
השער מחוץ ועמד על
מזוזת השער ועשו הכהנים

ליום חדש מן כ׳ רג׳ וסימנ׳ נכנים ופרוזה נשיא ואמרת אלה ויצוה ומאכל׳ היולדו שבעת ושבעת שנ׳ בן וכבש אחד
ואיל למולדה שנ׳ בן פתשגן פתשגן׃

את עולתו ואת שלמיו
והשתחוה על מפתן השער
ויצא והשער לא יסגר
עד הערב: והשתחוו עם
הארץ פתח השער ההוא
בשבתות ובחדשים לפני
יהוה: והעלה אשר יקרב
הנשיא ליהוה ביום
השבת ששה כבשים
תמימם ואיל תמים: ומנחה
איפה לאיל ולכבשים
מנחה מתת ידו ושמן הין
לאיפה: וביום החדש פר
בן בקר תמימם וששת
כבשים ואיל תמימם יהיו:
ואיפה לפר ואיפה לאיל
יעשה מנחה ולכבשים
כאשר תשיג ידו ושמן
הין לאיפה: ובבוא הנשיא
דרך אולם השער יבוא
ובדרכו יצא: ובבוא עם

הארץ לפני יהוה במועדים
הבא דרך שער צפון
להשתחות יצא דרך
שער נגב והבא דרך שער
נגב יצא דרך שער צפונה
לא ישוב דרך השער
אשר בא בו כי נכחו יצא
והנשיא בתוכם בבואם
יבוא ובצאתם יצאו:
ובחגים ובמועדים תהיה
המנחה איפה לפר ואיפה
לאיל ולכבשים מתת ידו
ושמן הין לאיפה:
וכי יעשה הנשיא נדבה
עולה או שלמים נדבה
ליהוה ופתח לו את השער
הפנה קדים ועשה את
עלתו ואת שלמיו כאשר
יעשה ביום השבת ויצא
וסגר את השער אחרי
צאתו: וכבש בן שנתו

Marginalia: ז׳ · ב׳ · חס׳ כת · ד׳ · תמימים ק · שש ק · מל כת · מל כת · ויצא

והשתחוו חד מן ז׳ וסימנהון עבדיך וראוך בשופר שחוה השער רוממו רוממו: ויצאו חרמון ד׳ וסימנהון ומלכים מכך פרוח מהרו והנשיא: סס

תמים תעשה עולה ליום
ליהוה בבקר בבקר
תעשה אתו ומנחה תעשה
עליו בבקר בבקר ששית
האיפה ושמן שלישית
ההין לרס את הסלת
מנחה ליהוה חקות עולם
תמיד׃ ועשו את הכבש
ואת המנחה ואת השמן
בבקר בבקר עולת תמיד׃

כה אמר אדני יהוה כי
יתן הנשיא מתנה לאיש
מבניו נחלתו היא לבניו
תהיה אחזתם היא ב
בנחלה׃ וכי יתן מתנה
מנחלתו לאחד מעבדיו
והיתה לו עד שנת הדרור
ושבת לנשיא אך נחלתו
בניו להם תהיה׃ ולא יקח
הנשיא מנחלת העם

להונתם מאחזתם מאחזתו
ינחל את בניו למען אשר
לא יפצו עמי איש מאחזתו׃
ויביאני במבוא
אשר על כתף השער אל
הלשכות הקדש אל
הכהנים הפנות צפונה
והנה שם מקום בירכתים
ימה׃ ויאמר אלי זה המקום
אשר יבשלו שם הכהנים
את האשם ואת החטאת
אשר יאפו את המנחה
לבלתי הוציא אל החצר
החיצונה לקדש את
העם׃ ויוציאני אל החצר
החיצונה ויעבירני אל
ארבעת מקצועי החצר
והנה חצר במקצע החצר
חצר במקצע החצר
בארבעת מקצעות החצר
חצרות קטרות ארבעים

לאחד וחד מן ז̇ פת̇ וסימנ̇ מתת ויקרא קרא תלקטו מתנה נעסב בו׃ ל̇ חקות חד מן ט̇ מל̇ . בלבבם העמים נותן בריתי והמזבח
בית יהוה ומנחה וישתמר הירעת׃ בחקות מחקות כה̇

ארך ושלשים רחב מדה
אחת לארבעתם מהקצעות
וטור סביב בהם סביב
לארבעתם ומכשלות עשוי
מתחת הטירות סביב׃
ויאמר אלי אלה בית
המבשלים אשר יבשלו
שם משרתי הבית את
זבח העם׃ וישבני אל
פתח הבית והנה מים
יצאים מתחת מפתן הבית
קדימה כי פני הבית
קדים והמים ירדים מ
מתחת מכתף הבית
הימנית מנגב למזבח׃
ויוצאני דרך שער צפונה
ויסבני דרך חוץ אל שער
החוץ דרך הפונה קדים
והנה מים מפכים מן
הכתף הימנית׃ בצאת
האיש קדים וקו בידו

וימד אלף באמה ויעברני
מי אפסים׃ וימד אלף
ויעברני במים מים ברכים
וימד אלף ויעברני מי
מתנים׃ וימד אלף נחל
אשר לא אוכל לעבר
כי גאו המים מי שחו נחל
אשר לא יעבר׃ ויאמר
אלי הראית בן אדם
ויולכני וישבני אל שפת
הנחל׃ בשובני והנה אל
שפת הנחל עץ רב מאד
מזה ומזה׃ ויאמר אלי
המים האלה יוצאים אל
הגלילה הקדמונה וירדו
על הערבה ובאו הימה
אל הימה המוצאים
ונרפאו המים׃ והיה כל
נפש חיה אשר ישרץ
אל כל אשר יבוא שם
נחלים יחיה והיה הדגה

ה׳ מלין דמנוקדין׃ ובינך ובקומה וישקהו את ואהרן אשר עשרון לנו ולבנינו עד יצא המוח והיכל מהקצעות לוהא׃ ∘∘∘׃
ודדין חד מן ד׳ וסימנ׳ עבריך חיים ראמים כסאותם מאניותיהם הערבה סוסים׃

רבה מאד כי באו שמה
המים האלה וירפאו וחי
כל אשר יבוא שמה הנחל
והיה יעמדו עליו דוגים
מעין גדי ועד עין עגלים
משטוח לחרמים יהיו
למינה תהיה דגתם כדגת
הים הגדול רבה מאד
בצאתו וגבאיו ולא ירפאו
למלח נתנו ועל הנחל
יעלה על שפתו מזה
ומזה כל עץ מאכל לא
יבול עלהו ולא יתם פריו
לחדשיו יבכר כי מימיו
מן המקדש המה יוצאים
והיו פריו למאכל ועלהו
לתרופה
כה אמר אדני יהוה גה
גבול אשר תתנחלו את
הארץ לשני עשר שבטי
ישראל יוסף חבלים

ונחלתם אותה איש כאחיו
אשר נשאתי את ידי
לתתה לאבתיכם ונפלה
הארץ הזאת לכם בנחלה
וזה גבול הארץ לפאת
צפונה מן הים הגדול
הדרך חתלן לבוא צדדה
חמת ברותה סברים אשר
בין גבול דמשק ובין גבול
חמת חצר התיכון אשר
אל גבול חורן והיה גבול
מן הים חצר עינון גבול
דמשק וצפון צפונה וגבול
חמת ואת פאת צפון
ופאת קדים מבין חורן
ומבין דמשק ומבין הגלעד
ומבין ארץ ישראל הירדן
מגבול על הים הקדמוני
תמדו ואת פאת קדימה
ופאת נגב תימנה מתמר
עד מי מריבות קדש נחלה

אלפבית מן חד חד וחד בריש מלתא יאטם ל׳ ובצע ל׳ וגמא ל׳ ודכה ל׳ וחפך ל׳ וונה ל׳ וזבה ל׳ וחכה ל׳ ויטה ל׳ וידע ל׳ וכחזו ל׳ ולע
ומה ימן יסע יפרה יצלה יקח ירוה ישנא יתם חלון כל חד וחד לית דכותיהון

אל הים הגדול ואת פאת
תימנה נגבה ופאת ים הים
הגדול מגבול עד נכח לבוא
חמת זאת פאת ים וחלקתם
את הארץ הזאת לכם
לשבטי ישראל והיה
תפלו אותה בנחלה לכם
ולהגרים הגרים בתוככם
אשר הולדו בנים בתוככם
והיו לכם כאזרח בבני
ישראל אתכם יפלו
בנחלה בתוך שבטי ישראל
והיה בשבט אשר גר
הגר אתו שם תתנו נחלתו
נאם אדני יהוה
ואלה שמות
השבטים מקצה צפונה
אל יד דרך חתלן לבוא
חמת חצר עינן גבול דמשק
צפונה אל יד חמת והיו
לו פאת קדים הים דן

אחד ועל גבול דן מפאת
קדים עד פאת ימה אשר
אחד ועל גבול אשר מפאת
קדימה ועד פאת ימה
נפתלי אחד ועל גבול
נפתלי מפאת קדימה עד
פאת ימה מנשה אחד
ועל גבול מנשה מפאת
קדימה ועד פאת ימה
אפרים אחד ועל גבול
אפרים מפאת קדים ועד
פאת ימה ראובן אחד
ועל גבול ראובן מפאת
קדים עד פאת ימה יהודה
אחד ועל גבול יהודה
מפאת קדים עד פאת
ימה תהיה התרומה אשר
תרימו חמשה ועשרים
אלף רחב וארך כאחד
החלקים מפאת קדימה
עד פאת ימה והיה המקדש

כאחד וחד מן יב׳ פתי׳ וסימנ׳ חן שבטי והלוים והליותי מבנין מהסה צביים מבני הנבלים החלקים ונכרים למיכיהו ודבר הימי׳ השרים:
אל יד חד מן ה׳ וסימנהון
ויעמד השבטים שנבו כעני׳
שנ׳ בו וכל אסתר במא׳:

בתוכו׃ התרומה אשר
תרימו ליהוה ארך חמשה
ועשרים אלף ורחב עשרת
אלפים׃ ולאלה תהיה
תרומת הקדש לכהנים
צפונה חמשה ועשרים
אלף וימה רחב עשרת
אלפים וקדימה רחב
עשרת אלפים ונגבה
ארך חמשה ועשרים
אלף והיה מקדש יהוה
בתוכו׃ לכהנים המקדש
מבני צדוק אשר שמרו
משמרתי אשר לא תעו
בתעות בני ישראל כאשר
תעו הלוים׃ והיתה להם
תרומיה מתרומת הארץ
קדש קדשים אל גבול
הלוים׃ והלוים לעמת
גבול הכהנים חמשה
ועשרים אלף ארך ורחב

עשרת אלפים כל ארך
חמשה ועשרים אלף
ורחב עשרת אלפים׃ ולא
ימכרו ממנו ולא ימר ולא
יעבור ראשית הארץ כי
קדש ליהוה׃ וחמשת
אלפים הנותר ברחב על
פני חמשה ועשרים אלף
חל הוא לעיר למושב
ולמגרש והיתה העיר
בתוכה׃
ואלה מדותיה פאת צפון
חמש מאות וארבעת
אלפים ופאת נגב חמש
מאות חמש וארבעת
אלפים ומפאת קדים
חמש מאות וארבעת
אלפים ופאת ימה חמש
מאות וארבעת אלפים׃
והיה מגרש לעיר צפונה
חמשים ומאתים ונגבה

ג̇ תטמאו אמר ותהיה — וחס׳

יר̇ — ב̇ — ק̇ — חמש ל̇ — קר׳

חד מן ח̇ מלין דכתבין ולא קריין וסימנ׳ אם במקום: אם אמנון: אם כאשר: אם גואל: נא יוו: את אשר: ידרך הדרך: חמש דנגב:

חמשים ומאתים וקדימה
חמשים ומאתים וימה
חמשים ומאתים׃ והנותר
בארך לעמת תרומת
הקדש עשרת אלפים
קדימה ועשרת אלפים
ימה והיה לעמת תרומת
הקדש והיתה תבואתה
ללחם לעבדי העיר׃
והעבד העיר יעבדוהו
מכל שבטי ישראל׃ כל
התרומה חמשה ועשרים
אלף בחמשה ועשרים
אלף רביעית תרימו
את תרומת הקדש אל
אחזת העיר׃ והנותר
לנשיא מזה ומזה לתרומת
הקדש ולאחזת העיר
אל פני חמשה ועשרים
אלף תרומה עד גבול
קדימה וימה על פני

חמשה ועשרים אלף
על גבול ימה לעמת חלקים
לנשיא והיתה תרומת
הקדש ומקדש הבית
בתוכה׃ ומאחזת הלוים
ומאחזת העיר בתוך
אשר לנשיא יהיה בין
גבול יהודה ובין גבול
בנימן לנשיא יהיה׃ ויתר
השבטים מפאת קדימה
עד פאת ימה בנימן אחד׃
ועל גבול בנימן מפאת
קדימה עד פאת ימה
שמעון אחד׃ ועל גבול
שמעון מפאת קדימה
עד פאת ימה יששכר
אחד׃ ועל גבול יששכר
מפאת קדימה עד פאת
ימה זבולן אחד׃ ועל גבול
זבולן מפאת קדמה עד
פאת ימה גד אחד׃ ועל

תו ק ב מל פ

כן מן ק ת
יחידין
דראשי
פס
מסרתה
מכה
ומסרתה
מכה
וחדה
מלה
בינהון

כול עינ מל כת ב מ א

חס כת ל בט בענ

ואל קין ואל מנחתו׃ והאמה מזה והאמה מזה׃ וחלב נבלה וחלב טרפה׃ וכל בגד וכל עור׃ ואיפה לפר ואיפה לאיל׃ ומאחזת הלוים
ומאחזת העיר׃ ובני יהודה ובני ירושלם׃ וכי תאכלו וכי תשתו׃

גבול גד אל פאת נגב תימנה
והיה גבול מתמר מי
מריבות קדש נחלה על
הים הגדול ׃ זאת הארץ
אשר תפילו מנחלה לשבטי
ישראל ואלה מחלקותם
נאם אדני יהוה ׃
ואלה תוצאת העיר
מפאת צפון חמש מאות
וארבעת אלפים מדה ׃
ושערי העיר על שמות
שבטי ישראל שערים
שלושה צפונה שער
ראובן אחד שער יהודה
אחד שער לוי אחד ׃ ואל
פאת קדימה חמש מאות
וארבעת אלפים ושערים
שלשה ושער יוסף אחד
שער בנימן אחד שער
דן אחד ׃ ופאת נגבה
חמש מאות וארבעת

אלפים מדה ושערים
שלשה שער שמעון
אחד שער יששכר אחד
שער זבולן אחד ׃ פאת
ימה חמש מאות וארבעת
אלפים שעריהם שלשה
שער גד אחד שער
אשר אחד שער נפתלי
אחד ׃ סביב שמנה עשר
אלף ושם העיר מיום
יהוה שמה ׃

תתתעג

דבר יהוה אשר היה
אל הושע בן בארי בימי
עזיה יותם אחז יחזקיה
מלכי יהודה ובימי ירבעם
בן יואש מלך ישראל ׃
תחלת דבר יהוה בהושע
ויאמר יהוה ׃

סביב חד מן ג׳ ר׳ פ׳ וסימן שמנה רשעים בעתהו׃ יחזקיה חד מן ג׳ וסימנהון הושע מיכה אתר קד׳ ג׳ ר׳ פ׳ וסימן דבר חכמה דברי׃ תחלת חד מן

אל הושע לך קח לך
אשת זנונים וילדי זנונים
כי זנה תזנה הארץ מאחרי
יהוה׃ וילך ויקח את גמר
בת דבלים ותהר ותלד
לו בן׃ ויאמר יהוה אליו
קרא שמו יזרעאל כי
עוד מעט ופקדתי את
דמי יזרעאל על בית
יהוא והשבתי ממלכות
בית ישראל׃ והיה ביום
ההוא ושברתי את קשת
ישראל בעמק יזרעאל׃
ותהר עוד ותלד בת ויאמר
לו קרא שמה לא רחמה
כי לא אוסיף עוד ארחם
את בית ישראל כי נשא
אשא להם׃ ואת בית יהודה
ארחם והושעתים ביהוה
אלהיהם ולא אושיעם
בקשת ובחרב ובמלחמה

בסוסים ובפרשים׃ ותגמל
את לא רחמה ותהר ותלד
בן׃ ויאמר קרא שמו לא
עמי כי אתם לא עמי ואנכי
לא אהיה לכם׃

והיה מספר בני
ישראל כחול הים אשר
לא ימד ולא יספר והיה
במקום אשר יאמר להם
לא עמי אתם יאמר להם
בני אל חי׃ ונקבצו בני
יהודה ובני ישראל יחדו
ושמו להם ראש אחד
ועלו מן הארץ כי גדול
יום יזרעאל׃ אמרו לאחיכם
עמי ולאחותיכם רחמה׃
ריבו באמכם ריבו כי
היא לא אשתי ואנכי לא
אישה ותסר זנוניה מפניה
ונאפופיה מבין שדיה׃ פן
אפשיטנה ערמה והצגתיה

כיום הולדה ושמתיה
כמדבר ושתה כארץ
ציה והמתיה בצמא ואת
בניה לא ארחם כי בני
זנונים המה כי זנתה אמם
הובישה הורתם כי אמרה
אלכה אחרי מאהבי נתני
לחמי ומימי צמרי ופשתי
שמני ושקויי לכן הנני
שך את דרכך בסירים
וגדרתי את גדרה
ונתיבותיה לא תמצא
ורדפה את מאהביה
ולא תשיג אותם ובקשתם
ולא תמצא ואמרה אלכה
ואשובה אל אישי הראשון
כי טוב לי אז מעתה והיא
לא ידעה כי אנכי נתתי
לה הדגן והתירוש והי
והיצהר וכסף הרביתי
לה וזהב עשו לבעל לכן

ולקחתי דגני בעתו ותירושי
במועדו והצלתי צמרי
ופשתי לכסות את ערותה
ועתה אגלה את נבלתה
לעיני מאהביה ואיש לא
יצילנה מידי והשבתי כל
משושה חגה חדשה
ושבתה וכל מועדה
והשמתי גפנה ותאנתה
אשר אמרה אתנה המה
לי אשר נתנו לי מאהבי
ושמתים ליער ואכלתם
חית השדה ופקדתי
עליה את ימי הבעלים
אשר תקטיר להם ותעד
נזמה וחליתה ותלך אחרי
מאהביה ואתי שכחה
נאם יהוה לכן
הנה אנכי מפתיה והלכתיה
המדבר ודברתי על לבה
ונתתי לה את כרמיה משם

אלפבית מן חד חד רויש תיבותא א אזר ל אכנר ל אגרה ל אדר ל אחדיתו ל אוילי ל אזות ל אחלי אטון ל איכה ל
אכלה ל אלמו ל אמון ל אנוסה אספה ל אעופה ל אפריון ל אצים ל אקיש ל אריצא ל אשות ל אתנה ל

ואת עמק עכור לפתח
תקוה וענתה שמה כימי
נעוריה וכיום עלותה
מארץ מצרים׃
והיה ביום ההוא
נאם יהוה תקראי אישי
ולא תקראי לי עוד בעלי׃
והסרתי את שמות ה
הבעלים מפיה ולא יזכרו
עוד בשמם׃ וכרתי להם
ברית ביום ההוא עם
חית השדה ועם עוף
השמים ורמש האדמה
וקשת וחרב ומלחמה
אשבור מן הארץ
והשכבתים לבטח׃ וא
וארשתיך לי לעולם
וארשתיך לי בצדק
ובמשפט ובחסד וברחמים׃
וארשתיך לי באמונה
וידעת את יהוה׃

והיה ביום ההוא
אענה נאם יהוה אענה
את השמים והם יענו
את הארץ׃ והארץ תענה
את הדגן ואת התירוש
ואת היצהר והם יענו את
יזרעאל׃ וזרעתיה לי
בארץ ורחמתי את לא
רחמה ואמרתי ללא עמי
עמי אתה והוא יאמר
אלהי׃ ויאמר
יהוה אלי עוד לך אהב
אשה אהבת רע ומנאפת
כאהבת יהוה את בני
ישראל והם פנים אל
אלהים אחרים ואהבי
אשישי ענבים׃ ואכרה
לו בחמשה עשר כסף
וחמר שערים ולתך
שערים׃ ואמר אליה
ימים רבים תשבי לי לא

כאהבת כאהבם כאחדלי כאחלים כאכל כאכלם כאמר כאמרם כאלף כאניות כאפר כאפלה כאנשים כאלמנה כאפי כאפך
כאחיך׃
הלין ר״ו מלין רישיהון
כ״א

תזני ולא תהיי לאיש וגם
אני אליך׃ כי ימים רבים
ישבו בני ישראל · אין
מלך ואין שר ואין זבח
ואין מצבה ואין אפוד
ותרפים׃ אחר ישבו בני
ישראל ובקשו את יהוה
אלהיהם ואת דויד מלכם
ופחדו אל יהוה ואל טובו
באחרית הימים׃

שמעו דבר יהוה
בני ישראל כי ריב ליהוה
עם יושבי הארץ כי אין
אמת ואין חסד ואין
דעת אלהים בארץ׃
אלה וכחש ורצח וגנב
ונאף פרצו ודמים בדמים
נגעו׃ על כן תאבל הארץ
ואמלל כל יושב בה בחית
השדה ובעוף השמים
וגם דגי הים יאספו׃ אך

איש אל ירב ואל יוכח
איש ועמך כמריבי כהן׃
וכשלת היום וכשל גם
נביא עמך לילה ודמיתי
אמך׃ נדמו עמי מבלי
הדעת כי אתה הדעת
מאסת ואמאסך מכהן
לי ותשכח תורת אלהיך
אשכח בניך גם אני׃ כרבם
כן חטאו לי כבודם בקלון
אמיר׃ חטאת עמי
יאכלו ואל עונם ישאו
נפשו׃ והיה כעם ככהן
ופקדתי עליו דרכיו
ומעלליו אשיב לו׃ ואכלו
ולא ישבעו הזנו ולא
יפרצו כי את יהוה עזבו
לשמר׃ זנות ויין ותירוש
יקח לב׃ עמי בעצו
ישאל ומקלו יגיד לו כי
רוח זנונים התעה ויזנו

וישבו כ׳ וסימנ׳ לגור ויושב בארצך בסכות נשיכם אחים נשיהם בספתיו ציים רבים בארץ זקנים רבעים ורביעים וישבו
ישחו וישרים עדי עד כתוב לארץ׃

מתחת אלהיהם על
ראשי ההרים יזבחו
ועל הגבעות יקטרו
תחת אלון ולבנה ואלה
כי טוב צלה על כן תזנינה
בנותיכם וכלותיכם
תנאפנה לא אפקוד
על בנותיכם כי תזנינה
ועל כלותיכם כי תנאפנה
כי הם עם הזנות יפרדו
ועם הקדשות יזבחו ועם
לא יבין ילבט אם זנה
אתה ישראל אל יאשם
יהודה ואל תבאו הגלגל
ואל תעלו בית און ואל
תשבעו חי יהוה כי כפרה
סררה סרר ישראל
עתה ירעם יהוה ככבש
במרחב חבור עצבים
אפרים הנח לו סר סבאם
הזנה הזנו אהבו הבו

קלון מגניה צרר רוח
אותה בכנפיה ויבשו
מזבחותם שמעו
זאת הכהנים והקשיבו
בית ישראל ובית המלך
האזינו כי לכם המשפט
כי פח הייתם למצפה
ורשת פרושה על תבור
ושחטה שטים העמיקו
ואני מוסר לכלם אני
ידעתי אפרים וישראל
לא נכחד ממני כי עתה
הזנית אפרים נטמא
ישראל לא יתנו מע
מעלליהם לשוב אל
אלהיהם כי רוח זנונים
בקרבם ואת יהוה לא
ידעו וענה גאון ישראל
בפניו וישראל ואפרים
יכשלו בעונם כשל גם
יהודה עמם בצאנם

ילבט חד מן ג̇ וסימנהון יבין שפתים שפתים: אפרים חד מן ד̇ קמ̇ וסימנ̇ חטריה דגברא עריר ומתקן: וכל סיפיה ופס
פרושה חד מן ג̇ מל̇ וסימנ̇ ורשת רשתי רשת: מלוו:

ובבקרם ילכו לבקש את
יהוה ולא ימצאו חלץ
מהם׃ ביהוה בגדו כי בנים
זרים ילדו עתה יאכלם
חדש את חלקיהם׃

תקעו שופר בגבעה
חצצרה ברמה הריעו
בית און אחריך בנימין׃
אפרים לשמה תהיה
ביום תוכחה בשבטי
ישראל הודעתי נאמנה׃
היו שרי יהודה כמסיגי
גבול עליהם אשפוך כמים
עברתי׃ עשוק אפרים
רצוץ משפט כי הואיל
הלך אחרי צו׃ ואני כעש
לאפרים וכרקב לבית
יהודה׃ וירא אפרים את
חליו ויהודה את מזרו
וילך אפרים אל אשור

וישלח אל מלך ירב
והוא לא יוכל לרפא לכם
ולא יגהה מכם מזור׃ כי
אנכי כשחל לאפרים
וככפיר לבית יהודה אני
אני אטרף ואלך ואשא
ואין מציל׃ אלך אשובה
אל מקומי עד אשר
יאשמו ובקשו פני בצר
להם ישחרנני׃ לכו ונשובה
אל יהוה כי הוא טרף
וירפאנו יך ויחבשנו׃
יחינו מימים ביום השלישי
יקמנו ונחיה לפניו׃ ונדעה
נרדפה לדעת את יהוה
כשחר נכון מצאו ויבוא
כגשם לנו כמלקוש יורה
ארץ׃ מה אעשה לך
אפרים מה אעשה לך
יהודה וחסדכם כענן
בקר וכטל משכים הלך׃

ג̇ מלין יתירין דוקפין וכולהון סוף פס ולית חוגן׃ פרג להודלתי ל̇ למשמרת ל̇ ותספח ל̇ אחרית ל̇ ינו ל̇ ומשגב ל̇ ערבא ל̇ פלך
עבדית ל̇ הרשע ל̇ ללכת ל̇ ∘∘∘∘

על כן חצבתי בנביאים
הרגתים באמרי פי
ומשפטיך אור יצא׃ כי
חסד חפצתי ולא זבח
ודעת אלהים מעלות׃
והמה כאדם עברו ברית
שם בגדו בי׃ גלעד קרית
פעלי און עקבה מדם׃
וכחכי איש גדודים חבר
כהנים דרך ירצחו שכמה
כי זמה עשו׃ בבית ישראל
ראיתי שעריריה שם
זנות לאפרים נטמא׃
ישראל׃ גם יהודה שת
קציר לך בשובי שבות
עמי׃ כרפאי
לישראל ונגלה עון
אפרים ורעות שמרון
כי פעלו שקר וגנב יבוא
פשט גדוד בחוץ׃ ובל
יאמרו ללבבם כל רעתם

זכרתי עתה סבבום
מעלליהם נגד פני היו׃
ברעתם ישמחו מלך
ובכחשיהם שרים׃ כלם
מנאפים כמו תנור בערה
מאפה ישבות מעיר
מלוש בצק עד חמצתו׃
יום מלכנו החלו שרים
חמת מיין משך ידו את
לצצים׃ כי קרבו כתנור
לבם בארבם כל הלילה
ישן אפהם בקר הוא
בער כאש להבה׃ כלם
יחמו כתנור ואכלו את
שפטיהם כל מלכיהם
נפלו אין קרא בהם אלי׃
אפרים בעמים הוא
יתבולל אפרים היה עגה
בלי הפוכה׃ אכלו זרים
כחו והוא לא ידע גם
שיבה זרקה בו והוא לא

כל לישן הפיכה דלית וזגין ומתהפכת ל׳ ההפך ל׳ הפכה ל׳ ההפכה ל׳ הפככם ל׳ והפכה ל׳ ההפך ל׳ והפך ל׳ ונהפך׃

ידע׃ וענה גאון ישראל
בפניו ולא שבו אל יהוה
אלהיהם ולא בקשהו׃
בכל זאת׃ ויהי אפרים
כיונה פותה אין לב
מצרים קראו אשור
הלכו׃ כאשר ילכו אפרוש
עליהם רשתי כעוף
השמים אורידם איסרם
כשמע לעדתם׃
אוי להם כי נדדו
ממני שד להם כי פשעו
בי ואנכי אפדם והמה
דברו עלי כזבים׃ ולא
זעקו אלי בלבם כי ייליל
על משכבותם על דגן
ותירוש יתגוררו יסורו
בי׃ ואני יסרתי חזקתי
זרועתם ואלי יחשבו רע׃
ישובו לא על היו כקשת
רמיה יפלו בחרב שריהם

מזעם לשונם זו לעגם
בארץ מצרים׃ אל חכך
שפר כנשר על בית יהוה
יען עברו בריתי ועל תורתי
פשעו׃ לי יזעקו אלהי
ידענוך ישראל׃ זנח
ישראל טוב אויב ירדפו׃
הם המליכו ולא ממני
השירו ולא ידעתי כספם
וזהבם עשו להם עצבים
למען יכרת׃ זנח עגלך
שמרון חרה אפי בם
עד מתי לא יוכלו נקין׃
כי מישראל והוא חרש
עשהו ולא אלהים הוא
כי שבבים יהיה עגל
שמרון׃ כי רוח יזרעו
וסופתה יקצרו קמה אין
לו צמח בלי יעשה קמח
אולי יעשה זרים יבלעהו׃
נבלע ישראל עתה היו

יוכלו חד מן יא וסימנ׳ לקום אמתעם ויהונתן עפרכת ונלחמו ונלחמו אויביה מביא זנה נעו מים׃ על חד מן ב׳ וסימנ׳ חזקתי שבר׃
אפרים חד מן ב׳ וסימנהון
ואנכי מות שאול׃

בגוים ככלי אין חפץ בו׃
כי המה עלו אשור פרא
בודד לו אפרים התנו
אהבים׃ גם כי יתנו בגוים
עתה אקבצם ויחלו
מעט ממשא מלך שרים׃
כי הרבה אפרים מזבחות
לחטא היו לו מזבחות
לחטא׃ אכתוב לו רבו
תורתי כמו זר נחשבו׃
זבחי הבהבי יזבחו בשר
ויאכלו יהוה לא רצם
עתה יזכר עונם ויפקד
חטאותם המה מצרים
ישובו׃ וישכח ישראל
את עשהו ויבן היכלות
ויהודה הרבה ערים
בצרות ושלחתי אש
בעריו ואכלה ארמנתיה׃

אל תשמח ישראל אל
גיל כעמים כי זנית מעל
אלהיך אהבת אתנן על
כל גרנות דגן׃ גרן ויקב
לא ירעם ותירוש יכחש
בם׃ לא ישבו בארץ יהוה
ושב אפרים מצרים
ובאשור טמא יאכלו׃ לא
יסכו ליהוה יין ולא יערבו
לו זבחיהם כלחם אונים
להם כל אכליו יטמאו
כי לחמם לנפשם לא יבוא
בית יהוה׃ מה תעשו ליום
מועד וליום חג יהוה׃ כי
הנה הלכו משד מצרים
תקבצם מף תקברם
מחמד לכספם קמוש
ירשם חוח באהליהם׃
באו ימי הפקדה באו ימי
השלם ידעו ישראל
אויל הנביא משגע איש
הרוח על רב עונך ורבה

מעט חד מן ד׳ קמץ וסימנ׳ ונשארתם ואוסיפה ותנו ידעתם פנה וקצף חכהעם: ל׳ ורבה חד מן ד׳ וסימנ׳ עליך העזובה משמה רעה: בודד חד מן ג׳ וסימנ׳ במועדיו פרא כצפור:

משטמה׃ צפה אפרים
עם אלהי נביא פח יקוש
על כל דרכיו משטמה
בבית אלהיו׃ העמיקו
שחתו כימי הגבעה יזכור
עונם ויפקוד חטאותם׃

כענבים במדבר מצאתי
ישראל כבכורה בתאנה
בראשיתה ראיתי
אבותיכם המה באו
בעל פעור וינזרו לבשת
ויהיו שקוצים כאהבם׃
אפרים כעוף יתעופף
כבודם מלדה ומבטן
ומהריון׃ כי אם יגדלו את
בניהם ושכלתים מאדם
כי גם אוי להם בשורי
מהם׃ אפרים כאשר
ראיתי לצור שתולה בנוה
ואפרים להוציא אל הרג
בניו׃ תן להם יהוה מה
תתן תן להם רחם משכיל
ושדים צמקים׃ כל רעתם
בגלגל כי שם שנאתים
על רע מעלליהם מביתי
אגרשם לא אוסף
אהבתם כל שריהם
סררים׃ הכה אפרים
שרשם יבש פרי בל
יעשון גם כי ילדון והמתי
מחמדי בטנם׃ ימאסם
אלהי כי לא שמעו לו
ויהיו נדדים בגוים׃
גפן בוקק ישראל
פרי ישוה לו כרב לפריו
הרבה למזבחות כטוב
לארצו היטיבו מצבות׃
חלק לבם עתה יאשמו
הוא יערף מזבחותם ישדד
מצבותם׃ כי עתה יאמרו
אין מלך לנו כי לא יראנו

מכרה מכרה׃ ושעריה וי׃ לרבעה לר׃ מעונה מע׃ נעזה נעזואתננה וא׃ רכבה לר׃ חולה לח׃ כבכורה כב׃ חכה חב׃ ערכה ער׃
חד מן יא זוגין מן חד
חד מפ חד וחד לא מפחד
בסוף
תיבה

את יהוה והמלך מה
יעשה לנו דברו דברים
אלות שוא כרת ברית
ופרח כראש משפט על
תלמי שדי לעגלות בית
און יגורו שכן שמרון כי
אבל עליו עמו וכמריו
עליו יגילו על כבודו כי
גלה ממנו גם אותו לאשור
יובל מנחה למלך ירב
בשנה אפרים יקח ויבוש
ישראל מעצתו נדמה
שמרון מלכה כקצף
על פני מים ונשמדו במות
און חטאת ישראל קוץ
ודרדר יעלה על מזבחותם
ואמרו להרים כסונו
ולגבעות נפלו עלינו

מימי הגבעה חטאת
ישראל שם עמדו לא

תשיגם בגבעה מלחמה
על בני עלוה באותי ואסרם
ואספו עליהם עמים
באסרם לשתי עונתם
ואפרים עגלה מלמדה
אהבתי לדוש ואני עברתי
על טוב צוארה ארכיב
אפרים יחרוש יהודה
ישדד לו יעקב זרעו
לכם לצדקה קצרו לפי
חסד נירו לכם ניר ועת
לדרוש את יהוה עד
יבוא וירה צדק לכם
חרשתם רשע עולתה
קצרתם אכלתם פרי
כחש כי בטחת בדרכך
ברב גבוריך וקאם שאון
בעמך וכל מבצריך
יושד כשד שלמן בית
ארבאל ביום מלחמה
אם על בנים רטשה ככה

טוב בטוב מטוב חד מן יט · וסימנ׳ יקח ויקחו ועינכם ולאביו ובתים תחת חזאל תאבו ויסרי ירדו ורננו ואפרים בנותיכם וילמדו
תעלץ ולולא אשרי טעם וברכך׳

עשה לכם בית אל מפני
רעת רעתכם בשחר
נדמה נדמה מלך ישראל
כי נער ישראל ואהבהו
וממצרים קראתי לבני
קראו להם כן הלכו
מפניהם לבעלים יזבחו
ולפסלים יקטרון ואנכי
תרגלתי לאפרים קחם
על זרועתיו ולא ידעו כי
רפאתים בחבלי אדם
אמשכם בעבתות אהבה
ואהיה להם כמרימי על
על לחיהם ואט אליו
אוכיל לא ישוב אל ארץ
מצרים ואשור הוא מלכו
כי מאנו לשוב וחלה חרב
בעריו וכלתה בדיו ואכלה
ממעצותיהם
ועמי תלואים למשובתי
ואל על יקראהו יחד לא

ירומם איך אתנך אפרים
אמגנך ישראל איך
אתנך כאדמה אשימך
כצבאים נהפך עלי לבי
יחד נכמרו נחומי לא
אעשה חרון אפי לא
אשוב לשחת אפרים כי
אל אנכי ולא איש בקרבך
קדוש ולא אבוא בעיר
אחרי יהוה ילכו כאריה
ישאג כי הוא ישאג ויחרדו
בנים מים יחרדו כצפור
ממצרים וכיונה מארץ
אשור והושבתים על
בתיהם נאם יהוה
סבבני בכחש אפרים
ובמרמה בית ישראל
ויהודה עד רד עם אל
ועם קדושים נאמן אפרים
רעה רוח ורדף קדים כל
היום כזב ושד ירבה וברית

עוד הרמון וי רבת עי וסימני הארץ מכיהו כה שמעה שלשה אריבתעדר ואן רד אושיבך הירש ישכו רשע יומם
קדושים חד מן ג מל וסימנ
ועם קדושים
לך אשר בארץ
הקדושים לוי

עם אשור יכרתו ושמן
למצרים יובל וריב ליהוה
עם יהודה ולפקד על
יעקב כדרכיו כמעלליו
ישיב לו בבטן עקב את
אחיו ובאונו שרה את
אלהים וישר אל מלאך
ויכל בכה ויתחנן לו בית
אל ימצאנו ושם ידבר
עמנו ויהוה אלהי הצבאות
יהוה זכרו ואתה באלהיך
תשוב חסד ומשפט שמר
וקוה אל אלהיך תמיד
כנען בידו מאזני מרמה
לעשק אהב ויאמר
אפרים אך עשרתי
מצאתי און לי כל יגיעי
לא ימצאו לי עון אשר
חטא ואנכי יהוה אלהיך
מארץ מצרים עד אשיב
אשיבך באהלים כימי

מועד ודברתי על הנ
הנביאים ואנכי חזון
הרביתי וביד הנביאים
אדמה אם גלעד און אך
שוא היו בגלגל שורים
זבחו גם מזבחותם כגלים
על תלמי שדי ויברח
יעקב שדה ארם ויעבד
ישראל באשה ובאשה
שמר ובנביא העלה יהוה
את ישראל ממצרים
ובנביא נשמר הכעיס
אפרים תמרורים ודמיו
עליו יטוש וחרפתו ישיב
לו אדניו כדבר אפרים
נשא הוא בישראל ויאשם
בבעל וימת ועתה יוספו
לחטא ויעשו להם מסכה
מכספם כתבונם עצבים
מעשה חרשים כלה להם
הם אמרים זבחי אדם

אהב חד מן ט וסימנ׳ לך נא וילך מנח כנען בגדיה צדקתה יבחר ויבחר ועז׳ — ה׳ צבאות חד מן ד׳ וסימנ׳ זכרו שמעו מקים העגע׳
אדמה חד מן ב׳ וסימנהון
וביד הנביאים מה אעשה׳

עגלים ישקון לכן יהיו
כענן בקר וכטל משכים
הלך כמץ יסער מגרן
וכעשן מארבה ואנכי
יהוה אלהיך מארץ מצרים
ואלהים זולתי לא תדע
ומושיע אין בלתי אני
ידעתיך במדבר בארץ
תלאבות כמרעיתם וי
וישבעו שבעו וירם לבם
על כן שכחוני ואהי להם
כמו שחל כנמר על דרך
אשור אפגשם כדב ש
שכול ואקרע סגור לבם
ואכלם שם כלביא חית
השדה תבקעם שחתך
ישראל כי בי בעזרך אהי
מלכך אפוא ויושיעך
בכל עריך ושפטיך אשר
אמרת תנה לי מלך וש
ושרים אתן לך מלך

באפי ואקח בעברתי
צרור עון אפרים
צפונה חטאתו חבלי
יולדה יבאו לו הוא בן לא
חכם כי עת לא יעמד
במשבר בנים מיד שאול
אפדם ממות אגאלם
אהי דבריך מות אהי
קטבך שאול נחם יסתר
מעיני כי הוא בין אחים
יפריא יבוא קדים רוח
יהוה ממדבר עלה ויבוש
מקורו ויחרב מעינו הוא
ישסה אוצר כל כלי
חמדה תאשם שמרון
כי מרתה באלהיה בחרב
יפלו עלליהם ירטשו
והריותיו יבקעו
שובה ישראל עד יהוה
אלהיך כי כשלת בעונך
קחו עמכם דברים ושובו

אלפבית מן חד חד משמש את בש׃ ארחת אתברית ביבש בשלש גור גיר געד דופק דלק דומשק חפץ חמץ ויף ויע ף
יע זרוע חנס חרחס טוחז ירוחם יחם ככל כלול׃

אל יהוה ואמרו אליו כל
תשא עון וקח טוב
ונשלמה פרים שפתינו
אשור לא יושיענו על
סוס לא נרכב ולא נאמר
עוד אלהינו למעשה
ידינו אשר בך ירחם יתום
ארפא משובתם אהבם
נדבה כי שב אפי ממנו
אהיה כטל לישראל
יפרח כשושנה ויך
שרשיו כלבנון ילכו
ינקותיו ויהי כזית הודו
וריח לו כלבנון ישבו
ישבי בצלו יחיו דגן
ויפרחו כגפן זכרו כיין
לבנון אפרים מה לי עוד
לעצבים אני עניתי
ואשורנו אני כברוש
רענן ממני פריך נמצא
מי חכם ויבן אלה נבון

וידעם כי ישרים דרכי
יהוה וצדיקים ילכו בם
ופשעים יכשלו בם

דבר יהוה אשר היה אל
יואל בן פתואל שמעו
זאת הזקנים והאזינו כל
יושבי הארץ ההיתה
זאת בימיכם ואם בימי
אבתיכם עליה לבניכם
ספרו ובניכם לבניהם
ובניהם לדור אחר יתר
הגזם אכל הארבה ויתר
הארבה אכל הילק
ויתר הילק אכל החסיל
הקיצו שכורים ובכו
והיללו כל שתי יין על
עסיס כי נכרת מפיכם
כי גוי עלה על ארצי

עצום ואין מספר שניו
שני אריה ומתלעות לביא
לו׃ שם גפני לשמה ותאנתי
לקצפה חשף חשפה
והשליך הלבינו שריגיה׃
אלי כבתולה חגרת שק
על בעל נעוריה׃ הכרת
מנחה ונסך מבית יהוה
אבלו הכהנים משרתי
יהוה׃ שדד שדה אבלה
אדמה כי שדד דגן הוביש
תירוש אמלל יצהר׃
הבישו אכרים הילילו
כרמים על חטה ועל
שערה כי אבד קציר
שדה׃ הגפן הובישה
והתאנה אמללה רמון
גם תמר ותפוח כל עצי
השדה יבשו כי הביש
ששון מן בני אדם׃ חגרו
וספדו הכהנים הילילו

משרתי מזבח באו לינו
בשקים משרתי אלהי
כי נמנע מבית אלהיכם
מנחה ונסך׃ קדשו צום
קראו עצרה אספו זקנים
כל ישבי הארץ בית יהוה
אלהיכם וזעקו אל יהוה׃
אהה ליום כי קרוב יום
יהוה וכשד משדי יבוא׃
הלוא נגד עינינו אכל
נכרת מבית אלהינו
שמחה וגיל׃ עבשו פרדות
תחת מגרפתיהם נשמו
אצרות נהרסו ממגרות
כי הביש דגן׃ מה נאנחה
בהמה נבכו עדרי בקר
כי אין מרעה להם גם
עדרי הצאן נאשמו׃
אליך יהוה אקרא כי אש
אכלה נאות מדבר ולהבה
להטה כל עצי השדה׃

גם בהמות שדה תערוג
אליך כי יבשו אפיקי מים
ואש אכלה נאות המדבר

תקעו שופר בציון והריעו
בהר קדשי ירגזו כל ישבי
הארץ כי בא יום יהוה כי
קרוב: יום חשך ואפלה
יום ענן וערפל כשחר
פרש על ההרים עם רב
ועצום כמהו לא נהיה מן
העולם ואחריו לא יוסף
עד שני דור ודור: לפניו
אכלה אש ואחריו תלהט
להבה כגן עדן הארץ
לפניו ואחריו מדבר שממה
וגם פליטה לא היתה לו:
כמראה סוסים מראהו
וכפרשים כן ירוצון: כקול
מרכבות על ראשי ההרים
ירקדון כקול להב אש

אכלה קש כעם עצום
ערוך מלחמה: מפניו י
יחילו עמים כל פנים קבצו
פארור: כגבורים ירצון
כאנשי מלחמה יעלו
חומה ואיש בדרכיו ילכון
ולא יעבטון ארחותם: ואיש
אחיו לא ידחקון גבר
במסלתו ילכון ובעד השלח
יפלו לא יבצעו: בעיר ישקו
בחומה ירצון בבתים יעלו
בעד החלונים יבאו כגנב:
לפניו רגזה ארץ רעשו
שמים שמש וירח קדרו
וכוכבים אספו נגהם: ויהוה
נתן קולו לפני חילו כי רב
מאד מחנהו כי עצום עשה
דברו כי גדול יום יהוה
ונורא מאד ומי יכילנו: וגם
עתה נאם יהוה שבו עדי
בכל לבבכם ובצום ובבכי

ובמספד׃ וקרעו לבבכם
ואל בגדיכם ושובו אל
יהוה אלהיכם כי חנון
ורחום הוא ארך אפים
ורב חסד ונחם על הרעה׃
מי יודע ישוב ונחם וה׳
והשאיר אחריו ברכה
מנחה ונסך ליהוה אלהיכם׃
תקעו שופר
בציון קדשו צום קראו
עצרה׃ אספו עם קדשו
קהל קבצו זקנים אספו
עוללים ויונקי שדים יצא
חתן מחדרו וכלה מחפתה׃
בין האולם ולמזבח יבכו
הכהנים משרתי יהוה
ויאמרו חוסה יהוה על
עמך ואל תתן נחלתך
לחרפה למשל בם גוים
למה יאמרו בעמים איה
אלהיהם׃ ויקנא יהוה

לארצו ויחמל על עמו׃
ויען יהוה ויאמר לעמו
הנני שלח לכם את הדגן
והתירוש והיצהר ושבעתם
אתו ולא אתן אתכם
עוד חרפה בגוים׃ ואת
הצפוני ארחיק מעליכם
והדחתיו אל ארץ ציה
ושממה את פניו אל הים
הקדמני וספו אל הים
האחרון ועלה באשו ותעל
צחנתו כי הגדיל לעשות׃
אל תיראי אדמה גילי
ושמחי כי הגדיל יהוה
לעשות׃ אל תיראו בהמות
שדי כי דשאו נאות
מדבר כי עץ נשא פריו
תאנה וגפן נתנו חילם׃
ובני ציון גילו
ושמחו ביהוה אלהיכם
כי נתן לכם את המורה

ב׳ בספ׳ ב׳ ב׳ בע׳ ט׳

ויאמרו חד מן ג׳ רפ׳ וסימנ׳ זקניך נחלו אמת חולית חוסה תמיד תמיד בגוים חננו׃ ל׳ קבצו חד מן ב׳ רפ׳
וסימנהון את כל ישראל זקנים׃

לצדקה ויורד לכם גשם
מורה ומלקוש בראשון
ומלאו הגרנות בר והשיקו
היקבים תירוש ויצהר
ושלמתי לכם את השנים
אשר אכל הארבה הילק
והחסיל והגזם חילי
הגדול אשר שלחתי
בכם ואכלתם אכול
ושבוע והללתם את שם
יהוה אלהיכם אשר
עשה עמכם להפליא
ולא יבשו עמי לעולם
וידעתם כי בקרב ישראל
אני ואני יהוה אלהיכם
ואין עוד ולא יבשו עמי
לעולם והיה
אחרי כן אשפוך את רוחי
על כל בשר ונבאו בניכם
ובנותיכם זקניכם חלמות
יחלמון בחוריכם חזינות

יראו וגם על העבדים
ועל השפחות בימים
ההמה אשפוך את רוחי
ונתתי מופתים בשמים
ובארץ דם ואש ותימרות
עשן השמש יהפך לחשך
והירח לדם לפני בוא יום
יהוה הגדול והנורא והיה
כל אשר יקרא בשם יהוה
ימלט כי בהר ציון ובירושלם
תהיה פליטה כאשר
אמר יהוה ובשרידים
אשר יהוה קרא כי הנה
בימים ההמה ובעת ההיא
אשר אשוב את שבות
יהודה וירושלם וקבצתי
את כל הגוים והורדתים
אל עמק יהושפט ונשפטתי
עמם שם על עמי ונחלתי
ישראל אשר פזרו בגוים
ואת ארצי חלקו ואל

בימים ההמה חד מן ט · וסימנהון כי תרבו ושל׳ אעשה אתכם יבואו ובקש אשפוך אשיב יחזקו ראיתי ביהודה:

עמי ידו גורל ויתנו הילד
בזונה והילדה מכרו ביין
וישתו: וגם מה אתם לי
צר וצידון וכל גלילות
פלשת הגמול אתם
משלמים עלי ואם גמלים
אתם עלי קל מהרה
אשיב גמלכם בראשכם:
אשר כספי וזהבי לקחתם
ומחמדי הטובים הבאתם
להיכליכם: ובני יהודה
ובני ירושלם מכרתם
לבני היונים למען הרחיקם
מעל גבולם: הנני מעירם
מן המקום אשר מכרתם
אתם שמה והשבתי גמלכם
בראשכם: ומכרתי את
בניכם ואת בנותיכם ביד
בני יהודה ומכרום לשבאים
אל גוי רחוק כי יהוה דבר:

קראו זאת בגוים קדשו
מלחמה העירו הגבורים
יגשו יעלו כל אנשי המלחמה:
כתו אתיכם לחרבות
ומזמרתיכם לרמחים
החלש יאמר גבור אני:
עושו ובאו כל הגוים מסביב
ונקבצו שמה הנחת יהוה
גבוריך: יעורו ויעלו הגוים
אל עמק יהושפט כי
שם אשב לשפט את
כל הגוים מסביב: שלחו
מגל כי בשל קציר באו
רדו כי מלאה גת השיקו
היקבים כי רבה רעתם:
המונים המונים בעמק
החרוץ כי קרוב יום יהוה
בעמק החרוץ: שמש
וירח קדרו וכוכבים אספו
נגהם: ויהוה מציון ישאג
ומירושלם יתן קולו ורעשו

שמים וארץ ויהוה מחסה
לעמו ומעוז לבני ישראל׃
וידעתם כי אני יהוה
אלהיכם שכן בציון הר
קדשי והיתה ירושלם
קדש וזרים לא יעברו
בה עוד   והיה
ביום ההוא יטפו ההרים
עסיס והגבעות תלכנה
חלב וכל אפיקי יהודה
ילכו מים ומעין מבית יהוה
יצא והשקה את נחל
השטים׃ מצרים לשממה
תהיה ואדום למדבר
שממה תהיה מחמס בני
יהודה אשר שפכו דם
נקיא בארצם׃ ויהודה
לעולם תשב וירושלם
לדור ודור׃ ונקיתי דמם
לא נקיתי ויהוה שכן
בציון׃

דברי עמוס אשר היה
בנקדים מתקוע אשר
חזה על ישראל בימי עזיה
מלך יהודה ובימי ירבעם
בן יואש מלך ישראל׃
שנתים לפני הרעש׃ ויאמר
יהוה מציון ישאג
ומירושלם יתן קולו ואבלו
נאות הרעים ויבש ראש
הכרמל׃
כה אמר יהוה על שלשה
פשעי דמשק ועל ארבעה
לא אשיבנו על דושם
בחרצות הברזל את
הגלעד׃ ושלחתי אש
בבית חזאל ואכלה ארמנות
בן הדד׃ ושברתי בריח
דמשק והכרתי יושב
מבקעת און ותומך שבט

מבית עדן וגלו עם ארם
קירה אמר יהוה׃
כה אמר יהוה על שלשה
פשעי עזה ועל ארבעה
לא אשיבנו על הגלותם
גלות שלמה להסגיר
לאדום׃ ושלחתי אש
בחומת עזה ואכלה
ארמנתיה׃ והכרתי יושב
מאשדוד ותומך שבט
מאשקלון והשיבותי ידי
על עקרון ואבדו שארית
פלשתים אמר אדני יהוה׃

כה אמר יהוה על שלשה
פשעי צר ועל ארבעה
לא אשיבנו על הסגירם
גלות שלמה לאדום ולא
זכרו ברית אחים׃ ושלחתי
אש בחומת צר ואכלה
ארמנתיה׃

כה אמר יהוה
על שלשה פשעי אדום
ועל ארבעה לא אשיבנו
על רדפו בחרב אחיו
ושחת רחמיו ויטרף לעד
אפו ועברתו שמרה נצח׃
ושלחתי אש בתימן
ואכלה ארמנות בצרה׃
כה אמר יהוה
על שלשה פשעי בני
עמון ועל ארבעה לא
אשיבנו על בקעם הרות
הגלעד למען הרחיב
את גבולם׃ והצתי אש
בחומת רבה ואכלה
ארמנותיה בתרועה
ביום מלחמה בסער
ביום סופה׃ והלך מלכם
בגולה הוא ושריו יחדו
אמר יהוה׃
כה אמר יהוה על שלשה

ג׳
ל׳ בריש בט
ל׳
מל
מל
בע
קו״ד

והצתי אש חד מן ז׳ וסימנהון בשעריה בוערה מצרים דמשק ידוי רבה: ל׳ אחרות חרות חד מן ד׳ מל׳ בע׳ וסימנהון
וכל שריהו אחרות עת להרות והרות בשנאיהם להרות ולאבד:

פשעי מואב ועל ארבעה
לא אשיבנו על שרפו
עצמות מלך אדום לשיד
ושלחתי אש במואב
ואכלה ארמנות הקריות
ומת בשאון מואב בתרועה
בקול שופר והכרתי
שופט מקרבה וכל שריה
אהרוג עמו אמר יהוה
כה אמר יהוה
על שלשה פשעי יהודה
ועל ארבעה לא אשיבנו
על מאסם את תורת
יהוה וחקיו לא שמרו
ויתעום כזביהם אשר
הלכו אבותם אחריהם
ושלחתי אש ביהודה
ואכלה ארמנות ירושלם
כה אמר יהוה
על שלשה פשעי ישראל
ועל ארבעה לא אשיבנו
על מכרם בכסף צדיק
ואביון בעבור נעלים
השאפים על עפר ארץ
בראש דלים ודרך ענוים
יטו ואיש ואביו ילכו אל
הנערה למען חלל את
שם קדשי ועל בגדים
חבלים יטו אצל כל מזבח
ויין ענושים ישתו בית
אלהיהם ואנכי השמדתי
את האמרי מפניהם
אשר כגבה ארזים גבהו
וחסן הוא כאלונים ואשמיד
פריו ממעל ושרשיו מ
מתחת ואנכי העליתי
אתכם מארץ מצרים
ואולך אתכם במדבר
ארבעים שנה לרשת
את ארץ האמרי ואקים
מבניכם לנביאים ומבחוריכם
לנזירים האף אין זאת

מכרם חד מן ג̇ וסימנהון ונתתי בכסף צדיק ואולך חד מן ד̇ וסימנהון קוממיות לא בלו אותו לרשת את ארץ [illegible]
שמרו חד מן ב̇ וסימנ̇
וחקיו לא ועדותיו [illegible]

בני ישראל נאם יהוה׃
ותשקו את הנזרים יין
ועל הנביאים צויתם
לאמר לא תנבאו׃ הנה
אנכי מעיק תחתיכם׃
כאשר תעיק העגלה׃
המלאה לה עמיר׃ ואבד
מנוס מקל וחזק לא יאמץ
כחו וגבור לא ימלט נפשו׃
ותפש הקשת לא יעמד
וקל ברגליו לא ימלט
ורכב הסוס לא ימלט
נפשו׃ ואמיץ לבו בגבורים
ערום ינוס ביום ההוא
נאם יהוה׃
שמעו את הדבר הזה
אשר דבר יהוה עליכם
בית ישראל על כל ה
המשפחה אשר העליתי
מארץ מצרים לאמר׃
רק אתכם ידעתי מכל

משפחות האדמה על
כן אפקוד עליכם את כל
עונתיכם׃ הילכו שנים
יחדו בלתי אם נועדו׃
הישאג אריה ביער
וטרף אין לו היתן כפיר
קולו ממענתו בלתי
אם לכד׃ התפל צפור
על פח הארץ ומוקש
אין לה היעלה פח מן
האדמה ולכוד לא ילכוד׃
אם יתקע שופר בעיר
ועם לא יחרדו אם תהיה
רעה בעיר ויהוה לא
עשה׃ כי לא יעשה אדני
יהוה דבר כי אם גלה
סודו אל עבדיו הנביאים׃
אריה שאג מי לא יירא
אדני יהוה דבר מי לא
ינבא׃ השמיעו על ארמנות
באשדוד ועל ארמנות

ומלט חד מן ח׳ וסימנהון ואבד ותפש ב׳ בו מי גבר בחמרדו אי נקי רשע שקר׃ ועם חד מן ג׳ בט׳ וסימנהון כחול ולבט וחרדו׃

בארץ מצרים ואמרו
האספו על הרי שמרון
וראו מהומת רבות בתוכה
ועשוקים בקרבה ולא
ידעו עשות נכחה נאם
יהוה האוצרים חמס ושד
בארמנותיהם
לכן כה אמר אדני
יהוה צר וסביב הארץ
והורד ממך עזך ונבזו
ארמנותיך כה אמר יהוה
כאשר יציל הרעה מפי
הארי שתי כרעים או ב
דל אזן כן ינצלו בני
ישראל הישבים בשמרון
בפאת מטה ובדמשק
ערש שמעו והעידו ב
בבית יעקב נאם אדני
יהוה אלהי הצבאות כי
ביום פקדי פשעי ישראל
עליו ופקדתי על מזבחות

בית אל ונגדעו קרנות
המזבח ונפלו לארץ והכיתי
בית החרף על בית הקיץ
ואבדו בתי השן וספו בתים
רבים נאם יהוה
שמעו הדבר הזה
פרות הבשן אשר בהר
שמרון העשקות דלים
הרצצות אביונים הא
האמרות לאדניהם הביאה
ונשתה נשבע אדני יהוה
בקדשו כי הנה ימים באים
עליכם ונשא אתכם
בצנות ואחריתכן בסירות
דוגה ופרצים תצאנה
אשה נגדה והשלכתנה
ההרמונה נאם יהוה
באו בית אל ופשעו הגלגל
הרבו לפשע והביאו לבקר
זבחיכם לשלשת ימים
מעשר תיכם וקטר מחמץ

צהר בתם הרי וינהו הוכית ומהיר יתהרס הקץ הוים המסים נהומת שמיתהו הלאת הדלי יהדל תהל חפץ נגיד והלא והלכתם
הברו ל׳ הברו ל׳ הברי ל׳ להבר ל׳ הצו ל׳ בהעתם ל׳ בהעתו ל׳ הצו ל׳ ההרמונה ל׳

תודה וקראו נדבות ה
השמיעו כי כן אהבתם
בני ישראל נאם אדני
יהוה׃ וגם אני נתתי לכם
נקיון שנים בכל עריכם
וחסר לחם בכל מקומתיכם
ולא שבתם עדי נאם
יהוה׃ וגם אנכי מנעתי
מכם את הגשם בעוד
שלשה חדשים לקציר
והמטרתי על עיר אחת
ועל עיר אחת לא אמטיר
חלקה אחת תמטר
וחלקה אשר לא תמטיר
עליה תיבש׃ ונעו שתים
שלש ערים אל עיר
אחת לשתות מים ולא
ישבעו ולא שבתם עדי
נאם יהוה׃ הכיתי אתכם
בשדפון ובירקון הרבות
גנותיכם וכרמיכם ותאניכם

וזיתיכם יאכל הגזם ולא
שבתם עדי נאם יהוה׃
שלחתי בכם דבר בדרך
מצרים הרגתי בחרב
בחוריכם עם שבי
סוסיכם ואעלה באש
מחניכם ובאפכם ולא
שבתם עדי נאם יהוה׃
הפכתי בכם כמהפכת
אלהים את סדם ואת
עמרה ותהיו כאוד מצל
משרפה ולא שבתם עדי
נאם יהוה׃ לכן כה אעשה
לך ישראל עקב כי זאת
אעשה לך הכון לקראת
אלהיך ישראל׃ כי הנה
יוצר הרים וברא רוח
ומגיד לאדם מה שחו
עשה שחר עיפה ודרך
על במתי ארץ יהוה אלהי
צבאות שמו׃

ואעלה חרמן ג׳ וסימנהון ואתאפק באש שרו׃ ודובר חרמוה׳ וסימנהון מישרים תמים אמת ישרים שלום לכל זרעו׃

שמעו את הדבר
הזה אשר אנכי נשא
עליכם קינה בית ישראל
נפלה לא תוסיף קום
בתולת ישראל נטשה
על אדמתה אין מקימה
כי כה אמר אדני יהוה
העיר היצאת אלף
תשאיר מאה והיוצאת
מאה תשאיר עשרה
לבית ישראל כי
כה אמר יהוה לבית
ישראל דרשוני וחיו ואל
תדרשו בית אל והגלגל
לא תבאו ובאר שבע
לא תעברו כי הגלגל
גלה יגלה ובית אל יהיה
לאון דרשו את יהוה
וחיו פן יצלח כאש בית
יוסף ואכלה ואין מכבה
לבית אל ההפכים ללענה

משפט וצדקה לארץ
הניחו עשה כימה וכסיל
והפך לבקר צלמות ויום
לילה החשיך הקורא
למי הים וישפכם על
פני הארץ יהוה שמו
המבליג שד
על עז ושד על מבצר
יבוא שנאו בשער מוכיח
ודבר תמים יתעבו לכן
יען בושסכם על דל
ומשאת בר תקחו ממנו
בתי גזית בניתם ולא תשבו
בם כרמי חמד נטעתם
ולא תשתו את יינם כי
ידעתי רבים פשעיכם
ועצמים חטאתיכם צררי
צדיק לקחי כפר ואביונים
בשער הטו לכן המשכיל
בעת ההיא ידם כי עת
רעה היא דרשו טוב

ועצמים חדמוד חס וסימנהון אור כול ברמן ונשל כי ידעתי ושפט כירבים: יהוה שמו חדמו ד וסימנהון איש
מלחמה יוצר אותה הקורא הקרא:

ואל רע למען תחיו ויהי
כן יהוה אלהי צבאות
אתכם כאשר אמרתם
שנאו רע ואהבו טוב
והציגו בשער משפט
אולי יחנן יהוה אלהי
צבאות שארית יוסף
לכן כה אמר
יהוה אלהי צבאות אדני
בכל רחבות מספד ובכל
חוצות יאמרו הו הו וקראו
אכר אל אבל ומספד אל
יודעי נהי ובכל כרמים
מספד כי אעבר בקרבך
אמר יהוה הוי
המתאוים את יום יהוה
למה זה לכם יום יהוה
הוא חשך ולא אור כי
כאשר ינוס איש מפני
הארי ופגעו הדב ובא
הבית וסמך ידו על הקיר

ונשכו הנחש הלא חשך
יום יהוה ולא אור ואפל
לא נגה לו שנאתי
מאסתי חגיכם ולא אריח
בעצרתיכם כי אם תעלו
לי עלות ומנחתיכם לא
ארצה ושלם מריאיכם
לא אביט הסר מעלי
המון שריך וזמרת נבליך
לא אשמע ויגל כמים
משפט וצדקה כנחל
איתן הזבחים ומנחה
הגשתם לי במדבר ארבעים
שנה בית ישראל ונשאתם
את סכות מלככם ואת
כיון צלמיכם כוכב
אלהיכם אשר עשיתם
לכם והגליתי אתכם
מהלאה לדמשק אמר
יהוה אלהי צבאות שמו
הוי השאננים

מרבץ חרמון ד׳ וסימנ׳ ולאשה שכיריה ועגלים ומשתם: ל׳ בבית חרמון ו׳ רפ וסימנ׳ יאכל יושבות
וראשית חד מן ו׳ וסימנ׳ ראובן דגנך להניח ב׳ בו חשותים ימלאו:
יותרו: סגיעי ורעהו ישבתי ישבות

בציון והבטחים בהר
שמרון נקבי ראשית
הגוים ובאו להם בית
ישראל עברו כלנה וראו
ולכו משם חמת רבה
ורדו גת פלשתים הטובים
מן הממלכות האלה
אם רב גבולם מגבלכם
המנדים ליום רע ותגישון
שבת חמס השכבים
על מטות שן וסרחים
על ערשותם ואכלים
כרים מצאן ועגלים
מתוך מרבק הפרטים
על פי הנבל כדויד חשבו
להם כלי שיר השתים
במזרקי יין וראשית
שמנים ימשחו ולא נחלו
על שבר יוסף לכן עתה
יגלו בראש גלים וסר
מרזח סרוחים נשבע

אדני יהוה בנפשו נאם
יהוה אלהי צבאות מתאב
אנכי את גאון יעקב
וארמנתיו שנאתי והסגרתי
עיר ומלאה והיה אם
יותרו עשרה אנשים
בבית אחד ומתו ונשאו
דודו ומסרפו להוציא
עצמים מן הבית ואמר
לאשר בירכתי הבית
העוד עמך ואמר אפס
ואמר הס כי לא להזכיר
בשם יהוה כי
הנה יהוה מצוה והכה
הבית הגדול רסיסים
והבית הקטן בקעים
הירצון בסלע סוסים
אם יחרוש בבקרים כי
הפכתם לראש משפט
ופרי צדקה ללענה
השמחים ללא דבר

ואמר חד מן ח׳ בסיפ׳ וסימנ׳ ונשאו דודו ג׳ בתוכו שרדיה ענוך הקנני ושלי׳ שנ בת׳ ללענה חד מן ב׳ וסימנ׳
והפכים הפכתם
ורדו חד מן ב׳ וסימנ׳
ברגת גת פלשתים

האמרים הלוא בחזקנו
לקחנו לנו קרנים׃ כי הנני
מקים עליכם בית ישראל
נאם יהוה אלהי הצבאות
גוי ולחצו אתכם מלבוא
חמת עד נחל הערבה׃

כה הראני אדני יהוה
והנה יוצר גבי בתחלת
עלות הלקש והנה לקש
אחר גזי המלך׃ והיה
אם כלה לאכול את
עשב הארץ ואמר אדני
יהוה סלח נא מי יקום
יעקב כי קטן הוא׃ נחם
יהוה על זאת לא תהיה
אמר יהוה׃ כה
הראני אדני יהוה והנה
קרא לרב באש אדני
יהוה ותאכל את תהום
רבה ואכלה את החלק׃

ואמר אדני יהוה חדל
נא מי יקום יעקב כי קטן
הוא׃ נחם יהוה על זאת
גם היא לא תהיה אמר
אדני יהוה׃ כה
הראני והנה אדני נצב
על חומת אנך ובידו אנך׃
ויאמר יהוה אלי מה
אתה ראה עמוס ואמר
אנך ויאמר אדני הנני
שם אנך בקרב עמי
ישראל לא אוסיף עוד
עבור לו׃ ונשמו במות
ישחק ומקדשי ישראל
יחרבו וקמתי על בית
ירבעם בחרב׃
וישלח אמציה כהן
בית אל אל ירבעם מלך
ישראל לאמר קשר
עליך עמוס בקרב בית
ישראל לא תוכל הארץ

נחם ונחם חד מן ו׳ וסימנ׳ אפעו פרשו זאת זאת ציון ירושלם׃ ישחק לישחק חד מן ה׳ וסימנ׳ משלים ונשמו
ולא תטפו ושבועתו ושבועתו׃

להכיל את כל דבריו: כי
כה אמר עמוס בחרב
ימות ירבעם וישראל
גלה יגלה מעל אדמתו:
ויאמר אמציה אל עמוס
חזה לך ברח לך אל ארץ
יהודה ואכל שם לחם
ושם תנבא: ובית אל לא
תוסיף עוד להנבא כי
מקדש מלך הוא ובית
ממלכה הוא: ויען עמוס
ויאמר אל אמציה לא
נביא אנכי ולא בן נביא
אנכי כי בוקר אנכי ובולס
שקמים: ויקחני יהוה
מאחרי הצאן ויאמר
אלי יהוה לך הנבא אל
עמי ישראל: ועתה שמע
דבר יהוה אתה אמר לא
תנבא על ישראל ולא
תטיף על בית ישחק:

לכן כה אמר יהוה אשתך
בעיר תזנה ובניך ובנתיך
בחרב יפלו ואדמתך ב
בחבל תחלק ואתה על
אדמה טמאה תמות
וישראל גלה יגלה מעל
אדמתו:
כה הראני אדני יהוה
והנה כלוב קיץ: ויאמר
מה אתה ראה עמוס
ואמר כלוב קיץ ויאמר
יהוה אלי בא הקץ אל
עמי ישראל לא אוסיף
עוד עבור לו: והילילו
שירות היכל ביום ההוא
נאם אדני יהוה רב הפגר
בכל מקום השליך הס:
שמעו זאת
השאפים אביון ולשבית
ענוי ארץ: לאמר מתי
יעבר החדש ונשבירה

לאמר חד מן ט׳ ר׳ פ׳ וסימנהון הן ישלח שובו נא כי ארץ לאמרים יעבור החדש אל הכהנים אלהים עמך לך אתנו והמבדו׳

שבר והשבת ונפתחה
בר להקטין איפה ולהגדיל
שקל ולעות מאזני מרמה:
לקנות בכסף דלים ואביון
בעבור נעלים ומפל בר
נשביר: נשבע יהוה בגאון
יעקב אם אשכח לנצח
כל מעשיהם: העל זאת
לא תרגז הארץ ואבל
כל יושב בה ועלתה
כאר כלה ונגרשה ע׳
ונשקה כיאור מצרים:
והיה ביום
ההוא נאם אדני יהוה
והבאתי השמש בצהרים
והחשכתי לארץ ביום
אור: והפכתי חגיכם
לאבל וכל שיריכם לקינה
והעליתי על כל מתנים
שק ועל כל ראש קרחה
ושמתיה כאבל יחיד:

ואחריתה כיום מר:

הנה ימים באים נאם
אדני יהוה והשלחתי רעב
בארץ לא רעב ללחם
ולא צמא למים כי אם
לשמע את דברי יהוה:
ונעו מים עד ים ומצפון
ועד מזרח ישוטטו
לבקש את דבר יהוה
ולא ימצאו: ביום ההוא
תתעלפנה הבתולת היפות
והבחורים בצמא: הני
הנשבעים באשמת
שמרון ואמרו חי אלהיך
דן וחי דרך באר שבע
ונפלו ולא יקומו עוד:

ראיתי את אדני נצב
על המזבח ויאמר הך
הכפתור וירעשו הספים

שק חד מן ד׳ קמ׳ וסימנ׳ ויפל בחלותם בתענית והעליתי: וכלה שק בשק וכל אתנחתה וס פסוק: ל׳ ללחם חד מן ד׳ דג׳
ותרעב לא זכרו והשלחתי נ׳ דרד׳: חי׳ וללחם ל׳

ובצעם בראש כלם
ואחריתם בחרב אהרג
לא ינוס להם נס ולא
ימלט להם פליט אם
יחתרו בשאול משם ידי
תקחם ואם יעלו השמים
משם אורידם ואם
יחבאו בראש הכרמל
משם אחפש ולקחתים
ואם יסתרו מנגד עיני
בקרקע הים משם אצוה
את הנחש ונשכם ואם
ילכו בשבי לפני איביהם
משם אצוה את החרב
והרגתם ושמתי עיני
עליהם לרעה ולא לטובה
ואדני יהוה הצבאות
הנוגע בארץ ותמוג
ואבלו כל יושבי בה
ועלתה כיאר כלה ושקעה
כיאר מצרים הבונה

בשמים מעלותו ואגדתו
על ארץ יסדה הקרא
למי הים וישפכם על פני
הארץ יהוה שמו
הלוא כבני כשיים
אתם לי בני ישראל נאם
יהוה הלוא את ישראל
העליתי מארץ מצרים
ופלשתיים מכפתור וארם
מקיר הנה עיני אדני
יהוה בממלכה החטאה
והשמדתי אתה מעל פני
האדמה אפס כי לא
השמיד אשמיד את בית
יעקב נאם יהוה כי הנה
אנכי מצוה והנעותי בכל
הגוים את בית ישראל
כאשר ינוע בכברה ולא
יפול צרור ארץ בחרב
ימותו כל חטאי עמי
האמרים לא תגיש ותקדים

ומלט חד מן יג וסימנ תפש לגבוה דשביה שביה צדקיה חמיה ועיק דפשט ידיה באתתה בחימתה ושקרת
בונה חב חד מן ה מל בע וסימנ הבונה בש אתה בונה החומה הנה אני ושלו ושלו: במיכא: ע

בעדינו הרעה ביום ההוא
אקים את סכת דויד
הנפלת וגדרתי את פ
רציהן והרסתיו אקים
ובניתיה כימי עולם למען
יירשו את שארית אדום
וכל הגוים אשר נקרא
שמי עליהם נאם יהוה
עשה זאת   הנה
ימים באים נאם יהוה
ונגש חורש בקצר ודרך
ענבים במשך הזרע
והטיפו ההרים עסיס
וכל הגבעות תתמוגגנה
ושבתי את שבות עמי
ישראל ובנו ערים נשמות
וישבו ונטעו כרמים
ושתו את יינם ועשו גנות
ואכלו את פריהם ונט
ונטעתים על אדמתם
ולא ינתשו עוד מעל
אדמתם אשר נתתי להם
אמר יהוה אלהיך

חזון עבדיה כה אמר
אדני יהוה לאדום שמועה
שמענו מאת יהוה וציר
בגוים שלח קומו ונקומה
עליה למלחמה הנה קטן
נתתיך בגוים בזוי אתה
מאד זדון לבך השיאך
שכני בחגוי סלע מרום
שבתו אמר בלבו מי
יורדני ארץ אם תגביה
כנשר ואם בין כוכבים
שים קנך משם אורידך
נאם יהוה אם גנבים
באו לך אם שודדי לילה
איך נדמיתה הלוא יגנבו
דים אם בצרים באו לך

חס׳ ה׳ מל׳ · וחס׳ · מל׳ · כת׳ · מל׳ · בע׳ · ומל׳ · מל׳ · ג׳ · חס׳ יוד · ד׳

אלפבית מן חד חד חד נו ו וחד פס בס תיב דלית: אתהן אתהם: בנעוריהן בנ: וחמתן וח: ובמשפטיהן וב: וידעתין וי:
לפיהן לפ: מוצאיהן מוצ: משכנותיהן פר: שמניהן שמ: תאכלון תא:

הלוא ישאירו עללות:
איך נחפשו עשו נבעו
מצפניו: עד הגבול שלחוך
כל אנשי בריתך השיאוך
יכלו לך אנשי שלמך
לחמך ישימו מזור
תחתיך אין תבונה בו:
הלוא ביום ההוא נאם
יהוה והאבדתי חכמים
מאדום ותבונה מהר עשו
וחתו גבוריך תימן למען
יכרת איש מהר עשו
מקטל: מחמס אחיך
יעקב תכסך בושה ונכרת
לעולם: ביום עמדך מנגד
ביום שבות זרים חילו
ונכרים באו שערו ועל
ירושלם ידו גורל גם
אתה כאחד מהם: ואל
ביום אחיך ביום נכרו
ואל תשמח לבני יהודה

ביום אבדם ואל תגדל
פיך ביום צרה: אל תבוא
בשער עמי ביום אידם
אל תרא גם אתה ברעתו
ביום אידו ואל תשלחנה
בחילו ביום אידו: ואל
תעמד על הפרק להכרית
את פליטיו ואל תסגר
שרידיו ביום צרה: כי קרוב
יום יהוה על כל הגוים
כאשר עשית יעשה לך
גמלך ישוב בראשך: כי
כאשר שתיתם על הר
קדשי ישתו כל הגוים
תמיד ושתו ולעו והיו
כלוא היו: ובהר ציון תהיה
פליטה והיה קדש וירשו
בית יעקב את מורשיהם:
והיה בית יעקב אש ובית
יוסף להבה ובית עשו
לקש ודלקו בהם ואכלום

אלפביתא מן חד וחד תאירו ל' תבא ל' תבעה ל' תגדל ל' תדייתו ל' תהוה ל' תוכחהו ל' תחנותי ל' תטח ל' תוע ל' תכסו ל'
תלוה תמיד תנחה תסוביה תעלנה תפריעו תצמיד תקראנה תרוממי תשכן תתעו: סס חלין כל חד וחד לית

ולא יהיה שריד לבית
עשו כי יהוה דבר וירשו
הנגב את הר עשו והש
והשפלה את פלשתים
וירשו את שדה אפרים
ואת שדה שמרון ובנימן
את הגלעד וגלת החל
הזה לבני ישראל אשר
כנענים עד צרפת וגלת
ירושלם אשר בספרד
ירשו את ערי הנגב ועלו
מושעים בהר ציון
לשפט את הר עשו
והיתה ליהוה המלוכה

ויהי דבר יהוה אל יונה
בן אמתי לאמר קום
לך אל נינוה העיר
הגדולה וקרא עליה כי
עלתה רעתם לפני ויקם
יונה לברח תרשישה
מלפני יהוה וירד יפו
וימצא אניה באה תרשיש
ויתן שכרה וירד בה
לבוא עמהם תרשישה
מלפני יהוה ויהוה הטיל
רוח גדולה אל הים ויהי
סער גדול בים והאניה
חשבה להשבר וייראו
המלחים ויזעקו איש
אל אלהיו ויטלו את
הכלים אשר באניה
אל הים להקל מעליהם
ויונה ירד אל ירכתי
הספינה וישכב וירדם
ויקרב אליו רב החבל
ויאמר לו מה לך נרדם
קום קרא אל אלהיך
אולי יתעשת האלהים
לנו ולא נאבד ויאמרו

הדין ב׳ חס׳ בע׳ — חס׳ בע׳ — ב׳ ועלו מושעים כת׳ וכרוזיך מושיעים כת׳

תרשישה חד מן ה׳ וסימנהון ויקם ב׳ בו ותפלל אלישע ודברי׳ ויקרב חד מן ה׳ פת׳ וסימנ׳ אהרן כי קם יואב מדמשק
החובל:

איש אל רעהו לכו ונפילה
גורלות ונדעה בשלמי
הרעה הזאת לנו ויפלו
גורלות ויפל הגורל על
יונה ויאמרו אליו הגידה
נא לנו באשר למי הרעה
הזאת לנו מה מלאכתך
ומאין תבוא מה ארצך
ואי מזה עם אתה ויאמר
אליהם עברי אנכי ואת
יהוה אלהי השמים אני
ירא אשר עשה את ה
ים ואת היבשה וייראו
האנשים יראה גדולה
ויאמרו אליו מה זאת
עשית כי ידעו האנשים
כי מלפני יהוה הוא ברח
כי הגיד להם ויאמרו
אליו מה נעשה לך וישתק
הים מעלינו כי הים הולך
וסער ויאמר אליהם

שאוני והטילני אל הים
וישתק הים מעליכם כי
יודע אני כי בשלי הסער
הגדול הזה עליכם ויחתרו
האנשים להשיב אל
היבשה ולא יכלו כי הים
הולך וסער עליהם
ויקראו אל יהוה ויאמרו
אנה יהוה אל נא נאבדה
בנפש האיש הזה ואל
תתן עלינו דם נקיא כי
אתה יהוה כאשר חפצת
עשית וישאו את יונה
ויטלהו אל הים ויעמד
הים מזעפו וייראו ה
אנשים יראה גדולה
את יהוה ויזבחו זבח
ליהוה וידרו נדרים וימן
יהוה דג גדול לבלע את
יונה ויהי יונה במעי הדג
שלשה ימים ושלשה

ולא יכלו חד מן ג׳ וסימנ׳ חכנים להבקיע היבשה· ל׳ באשר ובא׳ יט וסימנ׳ חגר חשך הסהר כרע ימצא אמצא ותחלנו תגורי
בחבריך ובחרו הגידה נא תמותי מה יתרון סוף ודברתיך אבחר ותעשו ואפרחו תליני:

לילות ויתפלל יונה אל
יהוה אלהיו ממעי הדגה
ויאמר קראתי מצרה
לי אל יהוה ויענני מבטן
שאול שועתי שמעת
קולי ותשליכני מצולה
בלבב ימים ונהר יסבבני
כל משבריך וגליך עלי
עברו ואני אמרתי נגרשתי
מנגד עיניך אך אוסיף
להביט אל היכל קדשך
אפפוני מים עד נפש
תהום יסבבני סוף חבוש
לראשי לקצבי הרים
ירדתי הארץ בריחיה
בעדי לעולם ותעל מ
משחת חיי יהוה אלהי
בהתעטף עלי נפשי את
יהוה זכרתי ותבוא אליך
תפלתי אל היכל קדשך
משמרים הבלי שוא

חסדם יעזבו ואני בקול
תודה אזבחה לך אשר
נדרתי אשלמה ישועתה
ליהוה ויאמר יהוה לדג
ויקא את יונה אל היבשה

ויהי דבר יהוה אל יונה
שנית לאמר קום לך אל
נינוה העיר הגדולה וקרא
עליה את הקריאה אשר
אנכי דבר אליך ויקם
יונה וילך אל נינוה כדבר
יהוה ונינוה היתה עיר
גדולה לאלהים מהלך
שלשת ימים ויחל יונה
לבוא בעיר מהלך יום
אחד ויקרא ויאמר עוד
ארבעים יום ונינוה
נהפכת ויאמינו אנשי
נינוה באלהים ויקראו
צום וילבשו שקים מגדולם

ונהר חד מן ד׳ וסימנ׳ ויצא ויחרב יסובבני ויחרב. ל׳ לראשי חד מן ד׳ וסימנהון חבוש סכותה שומר שמאל
ישועתה חד מן ב׳ וסימנהון
ליהוה ...

ועד קטנם ויגע הדבר
אל מלך נינוה ויקם
מכסאו ויעבר אדרתו
מעליו ויכס שק וישב
על האפר ויזעק ויאמר
בנינוה מטעם המלך
וגדליו לאמר האדם
והבהמה הבקר והצאן
אל יטעמו מאומה אל
ירעו ומים אל ישתו
ויתכסו שקים האדם
והבהמה ויקראו אל
אלהים בחזקה וישבו
איש מדרכו הרעה ומן
החמס אשר בכפיהם
מי יודע ישוב ונחם
האלהים ושב מחרון
אפו ולא נאבד וירא
האלהים את מעשיהם
כי שבו מדרכם הרעה
וינחם האלהים על

הרעה אשר דבר לעשות
להם ולא עשה וירע
אל יונה רעה גדולה ויחר
לו ויתפלל אל יהוה
ויאמר אנה יהוה הלוא
זה דברי עד הייתי על
אדמתי על כן קדמתי
לברח תרשישה כי
ידעתי כי אתה אל חנון
ורחום ארך אפים ורב
חסד ונחם על הרעה
ועתה יהוה קח נא את נפשי
ממני כי טוב מותי מחיי
ויאמר יהוה ההיטב
חרה לך ויצא יונה מן
העיר וישב מקדם לעיר
ויעש לו שם סכה וישב
תחתיה בצל עד אשר
יראה מה יהיה בעיר
וימן יהוה אלהים קיקיון
ויעל מעל ליונה להיות

נחם ונחם חד מן ג׳ פת׳ וסימנ׳ אמנון פרעה זאת זאת ציון האלהים׃ וכל ישעיה כות׳ ויזעק חד מן ד׳ וסימנהון
ברק סיסרא בנינוה אותי׃

צל על ראשו להציל
לו מרעתו וישמח יונה
על הקיקיון שמחה
גדולה׃ וימן האלהים
תולעת בעלות השחר
למחרת ותך את הקיקיון
ויבש׃ ויהי כזרח השמש
וימן אלהים רוח קדים
חרישית ותך השמש
על ראש יונה ויתעלף
וישאל את נפשו למות
ויאמר טוב מותי מחיי׃
ויאמר אלהים אל יונה
ההיטב חרה לך על
הקיקיון ויאמר היטב
חרה לי עד מות׃ ויאמר
יהוה אתה חסת על
הקיקיון אשר לא עמלת
בו ולא גדלתו שבן לילה
היה ובן לילה אבד׃ ואני
לא אחוס על נינוה
העיר הגדולה אשר יש
בה הרבה משתים עשרה
רבו אדם אשר לא ידע
בין ימינו לשמאלו ובהמה
רבה׃

דבר יהוה אשר היה
אל מיכה המרשתי
בימי יותם אחז יחזקיה
מלכי יהודה אשר חזה
על שמרון וירושלם׃
שמעו עמים כלם
הקשיבי ארץ ומלאה
ויהי אדני יהוה בכם
לעד אדני מהיכל קדשו׃
כי הנה יהוה יצא ממקומו
וירד ודרך על במותי
ארץ׃ ונמסו ההרים
תחתיו והעמקים יתבקעו
כדונג מפני האש כמים

אלפבית מן חד וחד ש בריש תיב׳ שארח ל׳ שכון ל׳ שגון ל׳ שרה ל׳ שחיא ל׳ שורים ל׳ שופתו ל׳ שטו ל׳ שואחו ל׳
שכלה שלשלמה שמחתים שנאן שסווו שעה שפרודו שציא שקוינהו שרשי ששופתי שתי׳ ל׳ טורפא׃

מגרים במורד׃ בפשע
יעקב כל־זאת ובחטאות
בית ישראל מי־פשע
יעקב הלוא שמרון ומי
במות יהודה הלוא
ירושלם׃ ושמתי שמרון
לעי השדה למטעי כרם
והגרתי לגי אבניה ויסדיה
אגלה׃ וכל־פסיליה יכתו
וכל־אתנניה ישרפו באש
וכל־עצביה אשים שממה
כי מאתנן זונה קבצה
ועד־אתנן זונה ישובו׃
על־זאת אספדה ואילילה
אילכה שילל וערום
אעשה מספד כתנים
ואבל כבנות יענה׃ כי
אנושה מכותיה כי־באה
עד־יהודה נגע עד־שער
עמי עד־ירושלם׃ בגת
אל־תגידו בכו אל־תבכו

בבית לעפרה עפר
התפלשתי׃ עברי לכם
יושבת שפיר עריה־בשת
לא יצאה יושבת צאנן
מספד בית האצל יקח
מכם עמדתו׃ כי־חלה
לטוב יושבת מרות כי־ירד
רע מאת יהוה לשער
ירושלם׃ רתם המרכבה
לרכש יושבת לכיש
ראשית חטאת היא לבת
ציון כי־בך נמצאו פשעי
ישראל׃ לכן תתני שלוחים
על מורשת גת בתי אכזיב
לאכזב למלכי ישראל׃
עד היורש אבי לך יושבת
מרשה עד־עדלם יבוא
כבוד ישראל׃ קרחי וגזי
על־בני תענוגיך הרחבי
קרחתך כנשר כי גלו
ממך׃ הוי חשבי

און ופעלי רע על משכבותם
באור הבקר יעשוה כי
יש לאל ידם: וחמדו שדות
וגזלו ובתים ונשאו ועשקו
גבר וביתו איש ונחלתו:
לכן כה אמר
יהוה הנני חשב על המ
המשפחה הזאת רעה
אשר לא תמישו משם
צואריתכם ולא תלכו
רומה כי עת רעה היא:
ביום ההוא ישא עליכם
משל ונהה נהי נהיה
אמר שדוד נשדנו חלק
עמי ימיר איך ימיש לי
לשובב שדינו יחלק: לכן
לא יהיה לך משליך ח
חבל בגורל בקהל יהוה
אל תטפו יטיפון לא יטפו
לאלה לא יסג כלמות:
האמור בית יעקב הקצר

רוח יהוה אם אלה מעלליו
הלוא דברי ייטיבו עם
הישר הולך: ואתמול עמי
לאויב יקומם ממול שלמה
אדר תפשטון מעברים
בטח משובי מלחמה:
נשי עמי תגרשון מבית
תענגיה מעל עלליה
תקחו הדרי לעולם: קומו
ולכו כי לא זאת המנוחה
בעבור טמאה תחבל
וחבל נמרץ: לו איש הלך
הולך רוח ושקר כזב
אטף לך ליין ולשכר
והיה מטיף העם הזה:
אסף אאסף יעקב כלך
קבץ אקבץ שארית
ישראל יחד אשימנו כ
כצאן בצרה כעדר בתוך
הדברו תהימנה מאדם:
עלה הפרץ לפניהם פרצו

ועברו שער ויצאו בו
ויעבר מלכם לפניהם
ויהוה בראשם׃
ואמר שמעו
נא ראשי יעקב וקציני
בית ישראל הלוא לכם
לדעת את המשפט׃
שנאי טוב ואהבי רעה
גזלי עורם מעליהם
ושארם מעל עצמותם׃
ואשר אכלו שאר עמי
ועורם מעליהם הפשיטו
ואת עצמתיהם פצחו
ופרשו כאשר בסיר
וכבשר בתוך קלחת׃
אז יזעקו אל יהוה ולא
יענה אותם ויסתר פניו
מהם בעת ההיא כאשר
הרעו מעלליהם׃
כה אמר יהוה
על הנביאים המתעים

את עמי הנשכים בשניהם
וקראו שלום ואשר לא
יתן על פיהם וקדשו
עליו מלחמה׃ לכן לילה
לכם מחזון וחשכה לכם
מקסם ובאה השמש
על הנביאים וקדר עליהם
היום׃ ובשו החזים וחפרו
הקסמים ועטו על שפם
כלם כי אין מענה אלהים׃
ואולם אנכי מלאתי כח
את רוח יהוה ומשפט
וגבורה להגיד ליעקב
פשעו ולישראל חטאתו׃
שמעו נא זאת
ראשי בית יעקב וקציני
בית ישראל המתעבים
משפט ואת כל הישרה
יעקשו׃ בנה ציון בדמים
וירושלם בעולה׃ ראשיה
בשחד ישפטו וכהניה

לג ול׳ כב וסימ׳ וישמעאל שמעוני וזיו ושטמנו מתנו ישנו בו בנוע חרב חכמו ואולו והיותם חפץ אבל אבשלום שוקל הקשבת
קרעת והיה איש עמו שקול נפשכם׃

במחיר יורו ונביאיה בכ׳
בכסף יקסמו ועל יהוה
ישענו לאמר הלוא
יהוה בקרבנו לא תבוא
עלינו רעה לכן בגללכם
ציון שדה תחרש
וירושלם עיין תהיה
והר הבית לבמות יער
והיה באחרית
הימים יהיה הר בית
יהוה נכון בראש ההרים
ונשא הוא מגבעות ונהרו
עליו עמים והלכו גוים
רבים ואמרו לכו ונעלה
אל הר יהוה אל בית
אלהי יעקב ויורנו
מדרכיו ונלכה בארחתיו
כי מציון תצא תורה
ודבר יהוה מירושלם
ושפט בין עמים רבים
והוכיח לגוים עצמים

עד רחוק וכתתו חרבתיהם
לאתים וחניתתיהם
למזמרות לא ישאו גוי
אל גוי חרב ולא ילמדון
עוד מלחמה וישבו איש
תחת גפנו ותחת תאנתו
ואין מחריד כי פי יהוה
צבאות דבר כי כל
העמים ילכו איש בשם
אלהיו ואנחנו נלך בשם
יהוה אלהינו לעולם
ועד ביום
ההוא נאם יהוה אספה
הצלעה והנדחה
אקבצה ואשר הרעתי
ושמתי את הצלעה
לשארית והנהלאה
לגוי עצום ומלך יהוה
עליהם בהר ציון מעתה
ועד עולם ואתה
מגדל עדר עפל בת

ב׳ ועל יהוה ועל סוסים
חצי הספר ל׳ והוא מן אלף כול נון בסוף
ב׳
ד׳ מה נעשה מדרכיו מדרכין

אחרין בחיין גבולין דינין האיין ויחנה זן חטין טחון ידעתין כארכן לפיהן משפטו נון סנגין עיין פרין צירנן קבצו ראשן שוממין ל׳ תחתיהן ל׳:

ציון עדיך תאתה ובאה
הממשלה הראשנה
ממלכת לבת ירושלם:
עתה למה תריעי רע
המלך אין בך אם יועצך
אבד כי החזיקך חיל
כיולדה: חולי וגחי בת
בת ציון כיולדה כי עתה
תצאי מקריה ושכנת
בשדה ובאת עד בבל
שם תנצלי שם יגאלך
יהוה מכף איביך: ועתה
נאספו עליך גוים רבים
האמרים תחנף ותחז
בציון עינינו: והמה לא
ידעו מחשבות יהוה
ולא הבינו עצתו כי קבצם
כעמיר גרנה: קומי ודושי
בת ציון כי קרנך אשים
ברזל ופרסתיך אשים
נחושה והדקות עמים

רבים והחרמתי ליהוה
בצעם וחילם לאדון כל
הארץ: ועתה תתגדדי
בת גדוד מצור שם עלינו
בשבט יכו על הלחי את
שפט ישראל:
ואתה בית לחם אפרתה
צעיר להיות באלפי יהודה
ממך לי יצא להיות מושל
בישראל ומוצאתיו מקדם
מימי עולם: לכן יתנם
עד עת יולדה ילדה ויתר
אחיו ישבון על בני יש
ישראל: ועמד ורעה בעז
יהוה בגאון שם יהוה
אלהיו וישבו כי עתה
יגדל עד אפסי ארץ:
והיה זה שלום אשור כי
יבוא בארצנו וכי ידרך
בארמנותינו והקמנו
עליו שבעה רעים ושמנה

חס׳
חס׳
כת׳
ומוצאותיו ק׳

ישובון חד מן ו׳ וסימנ׳ בה ענר בה ענר ופדויי ופדויי ופליטי יולדה גבול תסתיר ויגל באיוב׳ לגוי עצום חד מן ג׳ וסימנ׳
הרף הקטו והנחלאה:
קבצם
חד מן
ב׳ וסימ׳
כעמיר גרנה: ומאר צות

נסיכי אדם ורעו את
ארץ אשור בחרב ואת
ארץ נמרד בפתחיה
והציל מאשור כי יבא
בארצנו וכי ידרך
בגבולנו
והיה שארית יעקב
בקרב עמים רבים כטל
מאת יהוה כרביבים
עלי עשב אשר לא יקוה
לאיש ולא ייחל לבני
אדם והיה שארית יעקב
בגוים בקרב עמים רבים
כאריה בבהמות יער
ככפיר בעדרי צאן אשר
אם עבר ורמס וטרף
ואין מציל תרם ידך
על צריך וכל איביך
יכרתו   והיה ביום
ההוא נאם יהוה והכרתי
סוסיך מקרבך והאבדתי

מרכבתיך והכרתי ערי
ארצך והרסתי כל מ
מבצריך והכרתי כשפים
מידך ומעוננים לא יהיו
לך והכרתי פסיליך
ומצבותיך מקרבך ולא
תשתחוה עוד למעשה
ידיך ונתשתי אשיריך
מקרבך והשמדתי עריך
ועשיתי באף ובחמה
נקם את הגוים אשר
לא שמעו   שמעו
נא את אשר יהוה אמר
קום ריב את ההרים
ותשמענה הגבעות קולך
שמעו הרים את ריב
יהוה והאתנים מסדי
ארץ כי ריב ליהוה עם
עמו ועם ישראל יתוכח
עמי מה עשיתי לך ומה
הלאתיך ענה בי כי

ארור ברוך גור רחוד הפך וכתוב זנח חרק טעם יקוש כסוס לבוש מהר נאור סחוב עזוב פגש צרור קבור רטוב שקולתים

העלתיך מארץ מצרים
ומבית עבדים פדיתיך
ואשלח לפניך את משה
אהרן ומרים עמי זכר
נא מה יעץ בלק מלך
מואב ומה ענה אתו
בלעם בן בעור מן
השטים עד הגלגל
למען דעת צדקות יהוה
במה אקדם יהוה אכף
לאלהי מרום האקדמנו
בעולות בעגלים בני שנה
הירצה יהוה באלפי
אילים ברבבות נחלי
שמן האתן בכורי פשעי
פרי בטני חטאת נפשי
הגיד לך אדם מה טוב
ומה יהוה דורש ממך כי
אם עשות משפט ואהבת
חסד והצנע לכת עם
אלהיך קול

מי כת
מה ק
ה
ח

יהוה לעיר יקרא ותושיה
יראה שמך שמעו מטה
ומי יעדה עוד האש בית
רשע אצרות רשע
ואיפת רזון זעומה האזכה
במאזני רשע ובכיס אבני
מרמה אשר עשיריה
מלאו חמס וישביה דברו
שקר ולשונם רמיה
בפיהם וגם אני החליתי
הכותך השמם על
חטאתך אתה תאכל
ולא תשבע וישחך ב
בקרבך ותסג ולא תפליט
ואשר תפלט לחרב אתן
אתה תזרע ולא תקצור
אתה תדרך זית ולא תסוך
שמן ותירוש ולא תשתה
יין וישתמר חקות עמרי
וכל מעשה בית אחאב
ותלכו במעצותם למען

האיש ק
ומל
וחש
רחס
ט מל

חקות חד מן ט מל וסימנ בלבבם העמים נותן בריתי המזבח בית ייי ומנחה וישתמר הידעת : בחקות מחקות דכוות
במה חד מן ה דג קמ וסימנ אדעאושוע היתה אפתנו אפתנו אקדם אהבתנו הוגעתם וברימ

תתי אתך לשמה וישביה
לשרקה וחרפת עמי
תשאו׃
אללי לי כי הייתי כאספי
קיץ כעללת בציר אין
אשכול לאכול בכורה
אותה נפשי׃ אבד חסיד
מן הארץ וישר באדם
אין כלם לדמים יארבו
איש את אחיהו יצודו
חרם׃ על הרע כפים
להיטיב השר שאל
והשפט בשלום והגדול
דבר הות נפשו הוא
ויעבתוה׃ טובם כחדק
ישר ממסוכה יום מצפיך
פקדתך באה עתה תהיה
מבוכתם׃ אל תאמינו ברע
אל תבטחו באלוף משכבת
חיקך שמר פתחי פיך׃
כי בן מנבל אב בת קמה

באמה כלה בחמתה׃
איבי איש אנשי ביתו׃
ואני ביהוה אצפה אוחילה
לאלהי ישעי ישמעני
אלהי׃ אל תשמחי איבתי
לי כי נפלתי קמתי כי
אשב בחשך יהוה אור
לי׃ זעף יהוה
אשא כי חטאתי לו עד
אשר יריב ריבי ועשה
משפטי יוציאני לאור
אראה בצדקתו׃ ותרא
איבתי ותכסה בושה
האמרה אלי איו יהוה
אלהיך עיני תראינה
בה עתה תהיה למרמס
כטיט חוצות׃ יום לבנות
גדריך יום ההוא ירחק
חק׃ יום הוא ועדיך יבוא
למני אשור ועדי מצור
ולמני מצור ועד נהר וים

חשך חרמן ד׳ פת׳ וסימנ׳ שואל ערנה עמיאל מיכאל׃ לאור חרמן ז׳ וסימנהון ויקרא והולכתי נקיה זעף צדיק
מגלה יקום׃ אותה חרמן ב׳ וסימנה׃ נפשי רע׳

מים וְהַר הָהָר׃ וְהָיְתָה
הָאָרֶץ לִשְׁמָמָה עַל־
יֹשְׁבֶיהָ מִפְּרִי מַעַלְלֵיהֶם׃
רְעֵה עַמְּךָ
בְשִׁבְטֶךָ צֹאן נַחֲלָתֶךָ
שֹׁכְנִי לְבָדָד יַעַר בְּתוֹךְ
כַּרְמֶל יִרְעוּ בָשָׁן וְגִלְעָד
כִּימֵי עוֹלָם׃ כִּימֵי צֵאתְךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אַרְאֶנּוּ
נִפְלָאוֹת׃ יִרְאוּ גוֹיִם וְיֵבֹשׁוּ
מִכֹּל גְּבוּרָתָם יָשִׂימוּ יָד
עַל־פֶּה אָזְנֵיהֶם תֶּחֱרַשְׁנָה׃
יְלַחֲכוּ עָפָר כַּנָּחָשׁ כְּזֹחֲלֵי
אֶרֶץ יִרְגְּזוּ מִמִּסְגְּרֹתֵיהֶם
אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִפְחָדוּ
וְיִרְאוּ מִמֶּךָּ׃ מִי־אֵל כָּמוֹךָ
נֹשֵׂא עָוֺן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע
לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא־
הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ
חֶסֶד הוּא׃ יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ
יִכְבֹּשׁ עֲוֺנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ

בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאותָם׃
תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד
לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ
לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם׃

מַשָּׂא נִינְוֵה סֵפֶר חֲזוֹן
נַחוּם הָאֶלְקֹשִׁי׃ אֵל קַנּוֹא
וְנֹקֵם יְהוָה נֹקֵם יְהוָה וּבַעַל
חֵמָה נֹקֵם יְהוָה לְצָרָיו
וְנוֹטֵר הוּא לְאֹיְבָיו׃ יְהוָה
אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָול־כֹּחַ
וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה יְהוָה בְּסוּפָה
וּבִשְׂעָרָה דַּרְכּוֹ וְעָנָן אֲבַק
רַגְלָיו׃ גּוֹעֵר בַּיָּם וַיַּבְּשֵׁהוּ
וְכָל־הַנְּהָרוֹת הֶחֱרִיב אֻמְלַל
בָּשָׁן וְכַרְמֶל וּפֶרַח לְבָנוֹן
אֻמְלָל׃ הָרִים רָעֲשׁוּ מִמֶּנּוּ
וְהַגְּבָעוֹת הִתְמֹגָגוּ וַתִּשָּׂא
הָאָרֶץ מִפָּנָיו וְתֵבֵל וְכָל־

שׁכני חד מן ד׳ וסימנהון ורעה בחגוי בחגוי לבדד׳ ל׳ חטאותם חד מן ג׳ וסימנהון פן תספו קרא בגרון ישוב ירחמנו׃ ס״ס
וכל פריש אחרי כות כת׳ וכל וזכור ויפקוד כת׳׃

וישבי בה׃ לפני זעמו מי
יעמוד ומי יקום בחרון
אפו חמתו נתכה כאש
והצרים נתצו ממנו׃ טוב
יהוה למעוז ביום צרה
וידע חסי בו׃ ובשטף ע
עבר כלה יעשה מקומה
ואיביו ירדף חשך׃ מה
תחשבון אל יהוה כלה
הוא עשה לא תקום פ
פעמים צרה׃ כי עד סירים
סבכים וכסבאם סבואים
אכלו כקש יבש מלא׃ ממך
יצא חשב על יהוה רעה
יעץ בליעל׃
כה אמר יהוה אם שלמים
וכן רבים וכן נגזו ועבר
ועניתך לא אענך עוד׃
ועתה אשבר מטהו
מעליך ומוסרתיך אנתק׃
וצוה עליך יהוה לא יזרע

משמך עוד מבית אלהיך
אכרית פסל ומסכה
אשים קברך כי קלות׃
הנה על ההרים רגלי
מבשר משמיע שלום
חגי יהודה חגיך שלמי
נדריך כי לא יוסיף עוד
לעבור בך בליעל כלה
נכרת׃ עלה מפיץ על פניך
נצור מצורה צפה דרך
חזק מתנים אמץ כח מ
מאד׃ כי שב יהוה
את גאון יעקב כגאון
ישראל כי בקקום בקקים
וזמריהם שחתו׃ מגן
גבריהו מאדם אנשי חיל
מתלעים באש פלדות
הרכב ביום הכינו והברשים
הרעלו׃ בחוצות יתהוללו
הרכב ישתקשקו ברחבות

נתצו חד מן ג׳ וסימנהון עריו כאש דמתיך׃ עבו׳ סימן׃

אכלו חד מן ג׳ חסרין וסימנ׳ כקש קברות ושלו׳׃

ויודע חד מן ג׳ רפ׳ וסימנהון דעת חסי איש צרי׃

מראיהן כלפידים כברקים
ירוצצו׃ יזכר אדיריו
יכשלו בהלכתם ימהרו
חומתה והכן הסכך׃ ס
שערי הנהרות נפתחו
וההיכל נמוג׃ והצב גלתה
העלתה ואמהתיה
מנהגות כקול יונים
מתפפת על לבבהן׃ ונינוה
כברכת מים מימי היא
והמה נסים עמדו עמדו
ואין מפנה׃ בזו כסף בזו
זהב ואין קצה לתכונה
כבד מכל כלי חמדה׃
בוקה ומבוקה ומבלקה
ולב נמס ופק ברכים
וחלחלה בכל מתנים ופני
כלם קבצו פארור׃ איה
מעון אריות ומרעה הוא
לכפירים אשר הלך ס
אריה לביא שם גור אריה

ואין מחריד׃ אריה טרף
בדי גרותיו ומחנק ללבאתיו
וימלא טרף חריו ומענתיו
טרפה׃ הנני אליך נאם
יהוה צבאות והבערתי
בעשן רכבה וכפיריך
תאכל חרב והכרתי
מארץ טרפך ולא ישמע
עוד קול מלאככה׃
הוי עיר דמים כלה כחש
פרק מלאה לא ימיש
טרף׃ קול שוט וקול רעש
אופן וסוס דהר ומרכבה
מרקדה׃ פרש מעלה
ולהב חרב וברק חנית
ורב חלל וכבד פגר ואין
קצה לגויה יכשלו בגויתם
מרב זנוני זונה טובת חן
בעלת כשפים המכרת
גוים בזנוניה ומשפחות
בכשפיה׃ הנני אליך נאם

אלפבית חד חד בסוף תיבותא ברא ל׳ בקרב ל׳ במתג ל׳ בפיד ל׳ בוקה ל׳ בפידו ל׳ ברגז ל׳ ברוח ל׳ בתפי ל׳ כרך ל׳ בהכשל
בריבם ל׳ ועדרון ל׳ בס במפגע ל׳ בכת ל׳ בערוץ ל׳ בפסק ל׳ בריד ל׳ בפשׁ ל׳ בתנומות ל׳

יהוה צבאות וגליתי שוליך
על פניך והראיתי גוים
מערך וממלכות קלונך
והשלכתי עליך שקצים
ונבלתיך ושמתיך כראי
והיה כל ראיך ידוד ממך
ואמר שדדה נינוה מי
ינוד לה מאין אבקש
מנחמים לך התיטבי
מנא אמון הישבה
ביארים מים סביב לה
אשר חיל ים מים חומתה
כוש עצמה ומצרים ואין
קצה פוט ולובים היו
בעזרתך גם היא לגלה
הלכה בשבי גם עלליה
ירטשו בראש כל חוצות
ועל נכבדיה ידו גורל וכל
גדוליה רתקו בזקים
גם את תשכרי תהי נעלמה
גם את תבקשי מעוז

מאויב כל מבצריך תאנים
עם בכורים אם
ינועו ונפלו על פי אוכל
הנה עמך נשים בקרבך
לאיביך פתוח נפתחו
שערי ארצך אכלה
אש בריחיך מי מצור
שאבי לך חזקי מבצריך
באי בטיט ורמסי בחמר
החזיקי מלבן שם תאכלך
אש תכריתך חרב תאכלך
כילק התכבד כילק
התכבדי כארבה הרבית
רכליך מכוכבי השמים
ילק פשט ויעף מנזריך
כארבה וטפסריך כגוב
גבי החונים בגדרות ביום
קרה שמש זרחה ונודד
ולא נודע מקומו אים
נמו רעיך מלך אשור
ישכנו אדיריך נפשו עמך

אפוא
מקומו:
עלליה חד מן ג̇ וסימנ̇
מעל גם הלכו: מנא ס̇
עמך חד מן ח̇ וסימנ̇ והשביע בפרסות בקרבך שמעו תפגעו וח ועמך ח̇ זרחה חד מן ד̇ וסימנ̇ השמש והשמש שמש וזרעת

על ההרים ואין מקבץ׃
אין כהה לשברך נחלה
מכתך כל שמעי שמעך
תקעו כף עליך כי על מי
לא עברה רעתך תמיד׃

המשא אשר חזה חבקוק
הנביא׃ עד אנה יהוה
שועתי ולא תשמע אזעק
אליך חמס ולא תושיע׃
למה תראני און ועמל
תביט ושד וחמס לנגדי
ויהי ריב ומדון ישא׃ על
כן תפוג תורה ולא יצא
לנצח משפט כי רשע
מכתיר את הצדיק על
כן יצא משפט מעקל׃
ראו בגוים והביטו והתמהו
תמהו כי פעל פעל ב

בימיכם לא תאמינו כי
יספר׃ כי הנני מקים את
הכשדים הגוי המר וה
נמהר ההולך למרחבי
ארץ לרשת משכנות לא
לו׃ איום ונורא הוא ממנו
משפטו ושאתו יצא׃ וקלו
מנמרים סוסיו וחדו מזאבי
ערב ופשו פרשיו ופרשיו
מרחוק יבאו יעפו כנשר
חש לאכול׃ כלה לחמס
יבוא מגמת פניהם קדימה
ויאסף כחול שבי׃ והוא
במלכים יתקלס ורזנים
משחק לו הוא לכל מבצר
ישחק ויצבר עפר וילכדה׃
אז חלף רוח ויעבר ואשם
זו כחו לאלהו׃ הלוא אתה
מקדם יהוה אלהי קדשי
לא נמות יהוה למשפט
שמתו וצור להוכיח יסדתו׃

כנשר חד מן ד׳ ודפיין
תביט חד מן ח׳ וסימנ׳ אחריך בוגדים ועמל ראיתו בעינך וסימנ׳ משפטו חד מן ו׳ וסימן ואיש שבא יום בקשו צדיק בחוץ׃
חש יעיר יעוף יטוס

טהור עינים מראות ב
רע והביט אל עמל
לא תוכל למה תביט
בוגדים תחריש בבלע
רשע צדיק ממנו ותעשה
אדם כדגי הים כרמש
לא משל בו כלה בחכה
העלה יגרהו בחרמו
ויאספהו במכמרתו על
כן ישמח ויגיל על כן יזבח
לחרמו ויקטר למכמרתו
כי בהמה שמן חלקו
ומאכלו בראה העל כן
יריק חרמו ותמיד להרג
גוים לא יחמול על
משמרתי אעמדה ע
ואתיצבה על מצור ואצפה
לראות מה ידבר בי ומה
אשיב על תוכחתי ויענני
יהוה ויאמר כתב חזון
ובאר על הלחות למען

ירוץ קורא בו כי עוד חזון
למועד ויפח לקץ ולא
יכזב אם יתמהמה חכה
לו כי בא יבא לא יאחר
הנה עפלה לא ישרה
נפשו בו וצדיק באמונתו
יחיה ואף כי
היין בוגד גבר יהיר ולא
ינוה אשר הרחיב כשאול
נפשו והוא כמות ולא ישבע
ויאסף אליו כל הגוים
ויקבץ אליו כל העמים
הלא אלה כלם עליו משל
ישאו ומליצה חידות לו
ויאמר הוי המרבה לא לו
עד מתי ומכביד עליו
עבטיט הלוא פתע יקומו
נשכיך ויקצו מזעזעיך
והיית למשסות למו כי
אתה שלות גוים רבים
ישלוך כל יתר עמים מדמי

שטה כל חד וחד לית רבו ותתמהמה ל׳ והתמהו ל׳ התמהמהו ל׳ תמהו ל׳ יתמהמה ל׳ תמהו ותמהו ותמהו להתמהמהנו והתמהמהנו ס״ס

אדם וחמס ארץ קריה
וכל ישבי בה׃
הוי בצע בצע רע לביתו
לשום במרום קנו להנצל
מכף רע׃ יעצת בשת
לביתך קצות עמים רבים
וחוטא נפשך׃ כי אבן
מקיר תזעק וכפיס מעץ
יעננה׃ הוי בנה
עיר בדמים וכונן קריה
בעולה׃ הלוא הנה מאת
יהוה צבאות וייגעו עמים
בדי אש ולאמים בדי
ריק יעפו׃ כי תמלא
הארץ לדעת את כבוד
יהוה כמים יכסו על ים׃

הוי משקה רעהו מספח
חמתך ואף שכר למען
הביט על מעוריהם׃
שבעת קלון מכבוד שתה

גם אתה והערל תסוב
עליך כוס ימין יהוה וקיקלון
אל כבודך׃ כי חמס לבנון
יכסך ושד בהמות יחיתן
מדמי אדם וחמס ארץ
קריה וכל ישבי בה׃
מה הועיל פסל כי פסלו
יצרו מסכה ומורה שקר
כי בטח יצר יצרו עליו
לעשות אלילים אלמים׃
הוי אמר לעץ
הקיצה עורי לאבן דומם
הוא יורה הנה הוא תפוש
זהב וכסף וכל רוח אין
בקרבו׃ ויהוה בהיכל
קדשו הס מפניו כל הארץ׃

תפלה לחבקוק הנביא
על שגינות׃ יהוה שמעתי
שמעך יראתי יהוה
פעלך בקרב שנים חייהו

ויאמר חרמן ו׳ רפ ופת׳ וסימנ׳ חצילני וחוס תשוע רכב והרכבה פריו״ל משקה חרמוד׳ וסימנ׳ חטאו כלו וחברו חוי׳ ל״ב
ויעננה חד מן ב׳ וסימנ׳
וכפיס מעץ מוכיח אלוה׃

בקרב שנים תודיע ברגז
רחם תזכור אלוה מתימן
יבוא וקדוש מהר פארן
סלה כסה שמים הודו
ותהלתו מלאה הארץ
ונגה כאור תהיה קרנים
מידו לו ושם חביון עזה
לפניו ילך דבר ויצא רשף
לרגליו עמד וימדד ארץ
ראה ויתר גוים ויתפצצו
הררי עד שחו גבעות
עולם הליכות עולם לו
תחת און ראיתי אהלי
כושן ירגזון יריעות ארץ
מדין הבנהרים
חרה יהוה אם בנהרים
אפך אם בים עברתך
כי תרכב על סוסיך
מרכבתיך ישועה עריה
תעור קשתך שבעות
מטות אמר סלה נהרות

תבקע ארץ ראוך יחילו
הרים זרם מים עבר נתן
תהום קולו רום ידיהו
נשא שמש ירח עמד
זבלה לאור חציך יהלכו
לנגה ברק חניתך בזעם
תצעד ארץ באף תדוש
גוים יצאת לישע עמך
לישע את משיחך מחצת
ראש מבית רשע ערות
יסוד עד צואר סלה:

נקבת במטיו ראש פרזו
יסערו להפיצני עליצתם
כמו לאכל עני במסתר:
דרכת בים סוסיך חמר
מים רבים שמעתי ותרגז
בטני לקול צללו שפתי
יבוא רקב בעצמי ותחתי
ארגז אשר אנוח ליום
צרה לעלות לעם יגודנו:

אלפבית מן חד חד האמת ל' הבנהרים ל' הנוי ל' הדרכי ל' החרימו ל' הות ל' הזכיר ל' החיתם ל' הטובה לחים
הכלב ל' הלוה ל' המדבר ל' הנמצא ל' הסכת ל' העבד ל' הפנו ל' הצאן ל' הקץ הראש ל' התרים: oooo

כי תאנה לא תפרח ואין
יבול בגפנים כחש מעשה
זית ושדמות לא עשה
אכל גזר ממכלה צאן
ואין בקר ברפתים ואני
ביהוה אעלוזה אגילה
באלהי ישעי יהוה אדני
חילי וישם רגלי כאילות
ועל במותי ידרכני למנצח
בנגינותי

דבר יהוה אשר היה אל
צפניה בן כושי בן גדליה
בן אמריה בן חזקיה בימי
יאשיהו בן אמון מלך
יהודה אסף אסף כל
מעל פני האדמה נאם
יהוה אסף אדם ובהמה
אסף עוף השמים ודגי
הים והמכשלות את

הרשעים והכרתי את
האדם מעל פני האדמה
נאם יהוה ונטיתי ידי על
יהודה ועל כל יושבי
ירושלם והכרתי מן
המקום הזה את שאר
הבעל את שם הכמרים
עם הכהנים ואת המשתחוים
על הגגות לצבא השמים
ואת המשתחוים הנשבעים
ליהוה והנשבעים במלכם
ואת הנסוגים מאחרי יהוה
ואשר לא בקשו את יהוה
ולא דרשהו הס מפני
אדני יהוה כי קרוב יום
יהוה כי הכין יהוה זבח
הקדיש קראיו
והיה ביום זבח יהוה
ופקדתי על השרים ועל
בני המלך ועל כל הלבשים
מלבוש נכרי ופקדתי על

אלפבית מן חד חד לעיל אגילה ל׳ בערה גתה ל׳ דתונה ל׳ הברה ל׳ ועקה ל׳ זבולה ל׳ חרבה ל׳ וטהרה ל׳ ירשה ל׳ כברה ל׳
לחכה ל׳ מנוחה ל׳ נשחתה ל׳ ספחה עבה לל׳ פשוטה ל׳ צעירה ל׳ קרבה ל׳ רעננה ל׳ שבתה ל׳ תבואתה:ooooo

כל הדולג על המפתן ביום
ההוא הממלאים בית
אדניהם חמס ומרמה׃
והיה ביום ההוא
נאם יהוה קול צעקה
משער הדגים ויללה מן
המשנה ושבר גדול מ
הגבעות׃ הילילו ישבי
המכתש כי נדמה כל עם
כנען נכרתו כל נטילי כסף׃
והיה בעת ההיא
אחפש את ירושלם בנרות
ופקדתי על האנשים
הקפאים על שמריהם
האמרים בלבבם לא
ייטיב יהוה ולא ירע׃ והיה
חילם למשסה ובתיהם
לשממה ובנו בתים ולא
ישבו ונטעו כרמים ולא
ישתו את יינם׃ קרוב יום
יהוה הגדול קרוב ומהר

מאד קול יום יהוה מר
צרח שם גבור׃ יום עברה
היום ההוא יום צרה
ומצוקה יום שאה ומשואה
יום חשך ואפלה יום ענן
וערפל׃ יום שופר ותרועה
על הערים הבצרות ועל
הפנות הגבהות׃ והצרתי
לאדם והלכו כעורים
כי ליהוה חטאו ושפך
דמם כעפר ולחמם כגללים׃
גם כספם גם זהבם לא
יוכל להצילם ביום עברת
יהוה ובאש קנאתו תאכל
כל הארץ כי כלה אך
נבהלה יעשה את כל ישבי
הארץ׃
התקוששו וקושו
הגוי לא נכסף׃ בטרם לדת
חק כמץ עבר יום בטרם
לא יבוא עליכם חרון אף

מדעוף מהדר מהשטים מהדלג מהבאר מהמערכה מהאנשים מהמלך מהגבעות מהראש מהשלשים מהקרקע
מהנחל ל׳ מהבהמה ל׳ מהים ל׳ מהאש ל׳ מהחוץ ל׳ מהלבנון ל׳ מהקדש ל׳ מהשמים ל׳ מהעולם ל׳

יהוה בטרם לא יבוא
עליכם יום אף יהוה׃
בקשו את יהוה כל ענוי
הארץ אשר משפטו
פעלו בקשו צדק בקשו
ענוה אולי תסתרו ביום
אף יהוה׃ כי עזה עזובה
תהיה ואשקלון לשממה
אשדוד בצהרים יגרשוה
ועקרון תעקר׃
הוי ישבי חבל הים
גוי כרתים דבר יהוה
עליכם כנען ארץ פ
פלשתים והאבדתיך
מאין יושב׃ והיתה חבל
הים נות כרת רעים
וגדרות צאן׃ והיה חבל
לשארית בני יהודה
עליהם ירעון בבתי
אשקלון בערב ירבצון
כי יפקדם יהוה אלהיהם

ושב שבותם׃ שמעתי
חרפת מואב וגדופי בני
עמון אשר חרפו את עמי
ויגדילו על גבולם׃ לכן חי
אני נאם יהוה צבאות
אלהי ישראל כי מואב
כסדם תהיה ובני עמון
כעמרה ממשק חרול
ומכרה מלח ושממה עד
עולם שארית עמי יבזום
ויתר גוי ינחלום׃ זאת להם
תחת גאונם כי חרפו
ויגדלו על עם יהוה צבאות׃
נורא יהוה עליהם כי רזה
את כל אלהי הארץ
וישתחוו לו איש ממקומו
כל איי הגוים׃ גם אתם
כושים חללי חרבי המה׃
ויט ידו על צפון ויאבד
את אשור וישם את נינוה
לשממה ציה כמדבר׃

משפטו חד מן ה׳ וסימנ׳ ואיש שב אוים בקשו צדק בחיק׃ ל׳ וישתחוו חד מן ז׳ וסימנ׳ ויעבדו ב׳ בן וקמו רוח ויזכרו
גוים מלכים׃ ל׳ לאדם חד מן ח׳ וסימנ׳ מי שם דרכו והערתי לב האדם שאמחנו׃

ורבצו בתוכה עדרים
כל חיתו גוי גם קאת גם
קפוד בכפתריה ילינו
קול ישורר בחלון חרב
בסף כי ארזה ערה זאת
העיר העליזה היושבת
לבטח האמרה בלבבה
אני ואפסי עוד איך
היתה לשמה מרבץ
לחיה כל עובר עליה ישרק
יניע ידו: הוי
מראה ונגאלה העיר
היונה: לא שמעה בקול
לא לקחה מוסר ביהוה
לא בטחה אל אלהיה
לא קרבה: שריה בקרבה
אריות שאגים שפטיה
זאבי ערב לא גרמו לבקר:
נביאיה פחזים אנשי
בגדות כהניה חללו קדש
חמסו תורה: יהוה צדיק

בקרבה לא יעשה עולה
בבקר בבקר משפטו
יתן לאור לא נעדר ולא
יודע עול בשת: הכרתי
גוים נשמו פנותם החרבתי
חוצותם מבלי עובר נצדו
עריהם מבלי איש מאין
יושב: אמרתי אך תיראי
אותי תקחי מוסר ולא
יכרת מעונה כל אשר
פקדתי עליה אכן
השכימו השחיתו כל
עלילותם:
לכן חכו לי נאם יהוה
ליום קומי לעד כי
משפטי לאסף גוים
לקבצי ממלכות לשפך
עליהם זעמי כל חרון
אפי כי באש קנאתי
תאכל כל הארץ כי אז
אהפך אל עמים שפה

אלפבית מן חד וחד מלרע לאוים ל. לבהמה ל. לגר ל. לדין ל. להמזבח ל. לזיתו לזר ל. לחגא ל. לטמא לכרוב ל. לילדה
למחנה ל. לנשר ל. לשבע ל. לעד ל. לפר ל. לצדיק ל. לקבצי ל. לרב ל. לרד ל. לשמח לתבן ל....

ברורה לקרא כלם בשם
יהוה ולעבדו שכם אחד
מעבר לנהרי כוש עתרי
בת פוצי יובלון מנחתי
ביום ההוא לא תבושי
מכל עלילתיך אשר
פשעת בי כי אז אסיר
מקרבך עליזי גאותך
ולא תוספי לגבהה עוד
בהר קדשי והשארתי
בקרבך עם עני ודל וחסו
בשם יהוה שארית
ישראל לא יעשו עולה
ולא ידברו כזב ולא ימצא
בפיהם לשון תרמית כי
המה ירעו ורבצו ואין
מחריד רני בת ציון
הריעו ישראל שמחי
ועלזי בכל לב בת ירושלם
הסיר יהוה משפטיך
פנה איבך מלך ישראל

יהוה בקרבך לא תיראי
רע עוד
ביום ההוא יאמר לירושלם
אל תיראי ציון אל ירפו
ידיך יהוה אלהיך בקרבך
גבור יושיע ישיש עליך
בשמחה יחריש באהבתו
יגיל עליך ברנה נוגי
ממועד אספתי ממך היו
משאת עליה חרפה הנני
עשה את כל מעניך בעת
ההיא והושעתי את
הצלעה והנדחה אקבץ
ושמתים לתהלה ולשם
בכל הארץ בשתם בעת
ההיא אביא אתכם ובעת
קבצי אתכם כי אתן אתכם
לשם ולתהלה בכל עמי
הארץ בשובי את שבותיכם
לעיניכם אמר יהוה

בשנת שתים לדריוש
המלך בחדש הששי ב
ביום אחד לחדש היה
דבר יהוה ביד חגי הנביא
אל זרבבל בן שאלתיאל
פחת יהודה ואל יהושע
בן יהוצדק הכהן הגדול
לאמר׃ כה אמר יהוה
צבאות לאמר העם הזה
אמרו לא עת בא עת בית
יהוה להבנות׃
ויהי דבר יהוה ביד חגי
הנביא לאמר׃ העת לכם
אתם לשבת בבתיכם
ספונים והבית הזה חרב׃
ועתה כה אמר יהוה
צבאות שימו לבבכם
על דרכיכם׃ זרעתם
הרבה והבא מעט אכול

ואין לשבעה שתו ואין
לשכרה לבוש ואין לחם
לו והמשתכר משתכר
אל צרור נקוב׃
כה אמר יהוה צבאות
שימו לבבכם על דרכיכם׃
עלו ההר והבאתם עץ
ובנו הבית וארצה בו
ואכבדה אמר יהוה׃ פנה
אל הרבה והנה למעט
והבאתם הבית ונפחתי
בו יען מה נאם יהוה
צבאות יען ביתי אשר
הוא חרב ואתם רצים
איש לביתו׃ על כן עליכם
כלאו שמים מטל והארץ
כלאה יבולה׃ ואקרא
חרב על הארץ ועל
ההרים ועל הדגן ועל
התירוש ועל היצהר
ועל כל אשר תוציא

ביום אחד לחדש חד מן ג׳ וסימנהון בשנת שתים לדריוש היה דבר ויבא עזרא׃ מעט למעט חד מן ז׳ קמ׳ וסימנ׳ ותשארנה ואוסיפה ותנו זרעתם פנה וקצף והכהנים׃

האדמה ועל האדם ועל
הבהמה ועל כל יגיע
כפים׃ וישמע
זרבבל בן שאלתיאל
ויהושע בן יהוצדק הכהן
הגדול וכל שארית העם
בקול יהוה אלהיהם
ועל דברי חגי הנביא
כאשר שלחו יהוה
אלהיהם וייראו כל
העם מפני יהוה׃ ויאמר
חגי מלאך יהוה במלאכות
יהוה לעם לאמר אני
אתכם נאם יהוה׃ ויער
יהוה את רוח זרבבל בן
שאלתיאל פחת יהודה
ואת רוח יהושע בן
יהוצדק הכהן הגדול
ואת רוח כל שארית
העם ויבאו ויעשו
מלאכה בבית יהוה

צבאות אלהיהם׃
ביום עשרים
וארבעה לחדש בששי
בשנת שתים לדריוש
המלך׃ בשביעי בעשרים
ואחד לחדש היה דבר
יהוה ביד חגי הנביא
לאמר׃ אמר נא אל
זרבבל בן שאלתיאל פחת
יהודה ואל יהושע בן
יהוצדק הכהן הגדול ואל
שארית העם לאמר׃ מי
בכם הנשאר אשר ראה
את הבית הזה בכבודו
הראשון ומה אתם ראים
אתו עתה הלוא כמהו
כאין בעיניכם׃ ועתה חזק
זרבבל נאם יהוה וחזק
יהושע בן יהוצדק הכהן
הגדול וחזק כל עם הארץ
נאם יהוה ועשו כי אני

אתכם נאם יהוה צבאות׃
את הדבר אשר כרתי
אתכם בצאתכם ממצרים
ורוחי עמדת בתוככם
אל תיראו׃ כי
כה אמר יהוה צבאות
עוד אחת מעט היא
ואני מרעיש את השמים
ואת הארץ ואת הים
ואת החרבה׃ והרעשתי
את כל הגוים ובאו חמדת
כל הגוים ומלאתי את
הבית הזה כבוד אמר
יהוה צבאות׃ לי הכסף
ולי הזהב נאם יהוה
צבאות׃ גדול יהיה כבוד
הבית הזה האחרון מן
הראשון אמר יהוה
צבאות ובמקום הזה אתן
שלום נאם יהוה צבאות׃

בעשרים וארבעה לתשיעי
בשנת שתים לדריוש
היה דבר יהוה אל חגי
הנביא לאמר׃ כה אמר
יהוה צבאות שאל נא
את הכהנים תורה
לאמר׃ הן ישא איש
בשר קדש בכנף בגדו
ונגע בכנפו אל הלחם
ואל הנזיד ואל היין ואל
השמן ואל כל מאכל
היקדש ויענו הכהנים
ויאמרו לא׃ ויאמר חגי
אם יגע טמא נפש בכל
אלה היטמא ויענו
הכהנים ויאמרו יטמא׃
ויען חגי ויאמר כן העם
הזה וכן הגוי הזה לפני
נאם יהוה וכן כל מעשה
ידיהם ואשר יקריבו
שם טמא הוא׃ ועתה

את השמים ואת הארץ חד מן ז̇ וסימנ̇ בראשית זכור ביני העידותי ודכו̇ הקהילו לברך לכל ודכו̇ יסתר מרעיש והרים׃

שימו נא לבבכם מן היום
הזה ומעלה מטרם שום
אבן אל אבן בהיכל
יהוה: מהיותם בא אל
ערמת עשרים והיתה
עשרה בא אל היקב
לחשף חמשים פורה
והיתה עשרים: הכיתי
אתכם בשדפון ובירקון
ובברד את כל מעשה
ידיכם ואין אתכם אלי
נאם יהוה: שימו נא
לבבכם מן היום הזה
ומעלה מיום עשרים
וארבעה לתשיעי למן
היום אשר יסד היכל
יהוה שימו לבבכם:
העוד הזרע במגורה
ועד הגפן והתאנה
והרמון ועץ הזית לא
נשא מן היום הזה אברך:

ויהי דבר יהוה
שנית אל חגי בעשרים
וארבעה לחדש לאמר:
אמר אל זרבבל פחת
יהודה לאמר אני מרעיש
את השמים ואת הארץ:
והפכתי כסא ממלכות
והשמדתי חזק ממלכות
הגוים והפכתי מרכבה
ורכביה וירדו סוסים
ורכביהם איש בחרב
אחיו: ביום ההוא נאם
יהוה צבאות אקחך זרבבל
בן שאלתיאל עבדי נאם
יהוה ושמתיך כחותם כי
בך בחרתי נאם יהוה
צבאות:

בחדש השמיני בשנת
שתים לדריוש היה דבר

וסכ׳ חדמן ר׳ וסימניהון חרביעי שימו תחזקנה מיום ו׳ ודריו חד מן ז׳ וסימניהון כל עבדיך חיים ראמים מאוניותיהם כסאותם
הערבה סוסים:

יהוה אל זכריה בן ברכיה
בן עדו הנביא לאמר
קצף יהוה על אבותיכם
קצף ואמרת אליהם
כה אמר יהוה צבאות
שובו אלי נאם יהוה
צבאות ואשוב אליכם
נאם יהוה צבאות אל
תהיו כאבתיכם אשר
קראו אליהם הנביאים
הראשנים לאמר כה
אמר יהוה צבאות שובו
נא מדרכיכם הרעים
ומעלליכם הרעים ולא
שמעו ולא הקשיבו אלי
נאם יהוה אבותיכם איה
הם והנביאים הלעולם
יחיו אך דברי וחקי אשר
צויתי את עבדי הנביאים
הלוא השיגו אבותיכם
וישובו ויאמרו כאשר

זמם יהוה צבאות
לעשות לנו כדרכינו
וכמעללינו כן עשה
אתנו ביום
עשרים וארבעה לעשתי
עשר חדש הוא חדש
שבט בשנת שתים
לדריוש היה דבר יהוה
אל זכריה בן ברכיהו בן
עדוא הנביא לאמר
ראיתי הלילה והנה איש
רכב על סוס אדם והוא
עמד בין ההדסים אשר
במצלה ואחריו סוסים
אדמים שרקים ולבנים
ואמר מה אלה אדני
ויאמר אלי המלאך הד
הדבר בי אני אראך
מה המה אלה ויען
האיש העמד בין
ההדסים ויאמר אלה

ברכיהו חד מן ד׳ וסימנהון דחדש שבט ואחיו אסף ומן אחיו ברכיהו בן משלמות: אראך חד מן ב׳ וסימנהון אל הארץ אשר: מה המה אלה:

אשר שלח יהוה להתהלך
בארץ ויענו את מלאך
יהוה העמד בין ההדסים
ויאמרו התהלכנו בארץ
והנה כל הארץ ישבת
ושקטת ויען מלאך יהוה
ויאמר יהוה צבאות עד
מתי אתה לא תרחם את
ירושלם ואת ערי יהודה
אשר זעמתה זה שבעים
שנה ויען יהוה את
המלאך הדבר בי דברים
טובים דברים נחמים
ויאמר אלי המלאך
הדבר בי קרא לאמר
כה אמר יהוה צבאות
קנאתי לירושלם ולציון
קנאה גדולה וקצף גדול
אני קצף על הגוים
השאננים אשר אני
קצפתי מעט והמה עזרו

לרעה לכן כה אמר יהוה
שבתי לירושלם ברחמים
ביתי יבנה בה נאם יהוה
צבאות וקוה ינטה על
ירושלם עוד קרא לאמר
כה אמר יהוה צבאות
עוד תפוצנה ערי מטוב
ונחם יהוה עוד את ציון
ובחר עוד בירושלם

ואשא את עיני
וארא והנה ארבע קרנות
ואמר אל המלאך הדבר
בי מה אלה ויאמר אלי
אלה הקרנות אשר זרו
את יהודה את ישראל
וירושלם

ויראני יהוה
ארבעה חרשים ואמר
מה אלה באים לעשות
ויאמר לאמר אלה
הקרנות אשר זרו את

נ״ם ונ״ם חד כין ו׳ פת וסימנ׳ אמנון פרעה זאת זאת ציון האלהים׃ וכל ישעיה כה׳ ל׳ מעט חד מן ז׳ קמ׳ וסימנ׳
ונשארתם ואוסיפה ותנו ודעתם פנה יקצף הכהנים׃

יהודה כפי איש לא נשא
ראשו ויבאו אלה להחריד
אתם לידות את קרנות
הגוים הנשאים קרן אל
ארץ יהודה לזרותה:
ואשא עיני וארא והנה
איש ובידו חבל מדה:
ואמר אנה אתה הלך
ויאמר אלי למד את
ירושלם לראות כמה
רחבה וכמה ארכה: והנה
המלאך הדבר בי יצא
ומלאך אחר יצא לקראתו:
ויאמר אליו רץ דבר אל
הנער הלז לאמר פרזות
תשב ירושלם מרב אדם
ובהמה בתוכה: ואני אהיה
לה נאם יהוה חומת אש
סביב ולכבוד אהיה
בתוכה: הוי
הוי ונסו מארץ צפון

נאם יהוה כי כארבע
רוחות השמים פרשתי
אתכם נאם יהוה: הוי
ציון המלטי יושבת בת
בבל: כי כה
אמר יהוה צבאות אחר
כבוד שלחני אל הגוים
השללים אתכם כי הנגע
בכם נגע בבבת עינו: כי
הנני מניף את ידי עליהם
והיו שלל לעבדיהם
וידעתם כי יהוה צבאות
שלחני:
רני ושמחי בת ציון כי
הנני בא ושכנתי בתוכך
נאם יהוה: ונלוו גוים
רבים אל יהוה ביום ההוא
והיו לי לעם ושכנתי
בתוכך וידעת כי יהוה
צבאות שלחני אליך:
ונחל יהוה את יהודה

מן זה תיקון סופ׳ חכמים זכרו׳ לטובה ולברכה

ג׳ · ד׳ג׳ · ומ״ל · ג׳ · חס׳ · ב׳ ילמדון · רץ חס׳ כת׳ · ב׳ אל ארץ · כול׳ חס׳

יח מלין תיק סופ׳: ואברהם ברעתי מרחם אמו מקללים הזמרה לאנמות תמיר כבודו איש לאהליך ישראל בבו וחברו רדב הימ׳ ב׳ בו וירשיעו ואחיו מחללים והפחתם וימירו קובעים בבבת עינו:

חלקו על אדמת הקדש
ובחר עוד בירושלם׃ הס
כל בשר מפני יהוה כי
נעור ממעון קדשו׃ ויראני
את יהושע הכהן הגדול
עמד לפני מלאך יהוה
והשטן עמד על ימינו
לשטנו׃ ויאמר יהוה
אל השטן יגער יהוה
בך השטן ויגער יהוה
בך הבחר בירושלם
הלוא זה אוד מצל מאש׃
ויהושע היה לבש בגדים
צואים ועמד לפני המלאך׃
ויען ויאמר אל העמדים
לפניו לאמר הסירו
הבגדים הצאים מעליו
ויאמר אליו ראה העברתי
מעליך עונך והלבש אתך
מחלצות׃ ואמר ישימו
צניף טהור על ראשו

וישימו הצניף הטהור
על ראשו וילבשהו בגדים
ומלאך יהוה עמד׃ ויעד
מלאך יהוה ביהושע
לאמר׃ כה אמר יהוה
צבאות אם בדרכי תלך
ואם את משמרתי תשמר
וגם אתה תדין את ביתי
וגם תשמר את חצרי
ונתתי לך מהלכים בין
העמדים האלה׃ שמע
נא יהושע הכהן הגדול
אתה ורעיך הישבים
לפניך כי אנשי מופת
המה כי הנני מביא את
עבדי צמח׃ כי הנה האבן
אשר נתתי לפני יהושע
על אבן אחת שבעה
עינים הנני מפתח פתחה
נאם יהוה צבאות ומשתי
את עון הארץ ההיא

והעמידה · וה עמידיה · ושברה · שבריה · פשעה · פשעה · וגידה · וגידיה · פתוחה · פתוחיה · צרה · צרה · צויה · חדיקה וחרפה

ביום אחד ביום ההוא
נאם יהוה צבאות תקראו
איש לרעהו אל תחת
גפן ואל תחת תאנה וישב
המלאך הדבר בי ויעירני
כאיש אשר יעור משנתו
ויאמר אלי מה אתה
ראה ואמר ראיתי והנה
מנורת זהב כלה וגלה
על ראשה ושבעה נרתיה
עליה שבעה ושבעה
מוצקות לנרות אשר על
ראשה ושנים זיתים עליה
אחד מימין הגלה ואחד
על שמאלה ויען ואמר
אל המלאך הדבר בי
לאמר מה אלה אדני ויען
המלאך הדבר בי ויאמר
אלי הלוא ידעת מה המה
אלה ואמר לא אדני ויען
ויאמר אלי לאמר זה דבר

יהוה אל זרבבל לאמר
לא בחיל ולא בכח כי אם
ברוחי אמר יהוה צבאות
מי אתה הר הגדול לפני
זרבבל למישר והוציא
את האבן הראשה ת
תשאות חן חן לה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
ידי זרבבל יסדו הבית
הזה וידיו תבצענה וידעת
כי יהוה צבאות שלחני
אליכם כי מי בז ליום
קטנות ושמחו וראו את
האבן הבדיל ביד זרבבל
שבעה אלה עיני יהוה
המה משוטטים בכל
הארץ ויען ואמר אליו
מה שני הזיתים האלה
על ימין המנורה ועל
שמאולה ויען שנית
ואמר אליו מה שתי שבלי

כאיש חד מן ב׳ רפ׳ וסימנ׳ ... ויצאו ויקם ויאסף ... כגבור ... קשת ... נדחים לנביאים מלאך ואחי כמהלך
מיושב ... ויען ויאסף

השבלים אשר ביד שני
צנתרות הזהב המריקים
מעליהם הזהב ויאמר
אלי לאמר הלוא ידעת
מה אלה ואמר לא אדני
ויאמר אלה שני בני
היצהר העמדים על
אדון כל הארץ
ואשוב ואשא עיני
ואראה והנה מגלה עפה
ויאמר אלי מה אתה ראה
ואמר אני ראה מגלה
עפה ארכה עשרים
באמה ורחבה עשר
באמה ויאמר אלי זאת
האלה היוצאת על פני
כל הארץ כי כל הגנב
מזה כמוה נקה וכל הנשבע
מזה כמוה נקה הוצאתיה
נאם יהוה צבאות ובאה
ובאה אל בית הגנב ואל

בית הנשבע בשמי לשקר
ולנה בתוך ביתו וכלתו
ואת עציו ואת אבניו
ויצא המלאך הדבר בי
ויאמר אלי שא נא עיניך
וראה מה היוצאת הזאת
ואמר מה היא ויאמר
זאת האיפה היוצאת
ויאמר זאת עינם בכל
הארץ והנה ככר עפרת
נשאת וזאת אשה אחת
יושבת בתוך האיפה
ויאמר זאת הרשעה
וישלך אתה אל תוך
האיפה וישלך את אבן
העפרת אל פיה
ואשא עיני וארא
והנה שתים נשים יוצאות
ורוח בכנפיהם ולהנה כנ
כנפים ככנפי החסידה
ותשאנה את האיפה בין

תוצא היצא והוצא ותצא ויוצא ואצא ולהוצא כמוצא התוציא ממוצא שיוצא מצא ויצאתי ויצאנו ויצאו ויצאו
ואיצאה ל׳ ואיצאה ל׳ ויצאה ל׳ והוצאה ל׳ הוציאה ל׳ הוציאה ל׳ הוצאתיה ל׳

הארץ ובין השמים ׃ ס
ואמר אל המלאך הדבר
בי אנה המה מולכות
את האיפה ׃ ויאמר אלי
לבנות לה בית בארץ
שנער והוכן והניחה ׃
שם על מכנתה ׃ ואשב
ואשא עיני ואראה ׃
והנה ארבע מרכבות
יצאות מבין שני ההרים
וההרים הרי נחשת ׃
במרכבה הראשנה ס
סוסים אדמים ובמרכבה
השנית סוסים שחרים ׃
ובמרכבה השלשית ס
סוסים לבנים ובמרכבה
הרבעית סוסים ברדים
אמצים ׃ ואען ואמר אל
המלאך הדבר בי ׃ מה
אלה אדני ׃ ויען המלאך
ויאמר אלי אלה ארבע

רוחות השמים מהתיצב
על אדון כל הארץ ׃ אשר
בה הסוסים השחרים
יצאים אל ארץ צפון
והלבנים יצאו אל אח
אחריהם והברדים יצאו
אל ארץ התימן והאמצים
יצאו ויבקשו ללכת ׃
להתהלך בארץ ויאמר
לכו והתהלכו בארץ
ותתהלכנה בארץ ׃ ויזעק
אתי וידבר אלי לאמר
ראה היוצאים אל ארץ
צפון הניחו את רוחי
בארץ צפון ׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר ׃
לקוח מאת הגולה מחלדי
ומאת טוביה ומאת יד
עיה ובאת אתה ביום
ההוא ובאת בית יאשיה
בן צפניה אשר באו מבבל ׃

ויזעק חד מן ד̇ וסימנהון
לה חד מן ג̇ ל̇ מפחי וסימנ נבה לבנות בעו ׃ נלב ס ׃ ברק והוכן חד מן ג̇ וסימנהון בחסד הסוכך והניחה שסע
טיסרא בניחה אותי ׃ ס

ולקחת כסף וזהב ועשית
עטרות ושמת בראש
יהושע בן יהוצדק הכהן
הגדול ואמרת אליו
לאמר כה אמר יהוה
צבאות לאמר הנה איש
צמח שמו ומתחתיו יצמח
ובנה את היכל יהוה והוא
יבנה את היכל יהוה
והוא ישא הוד וישב
ומשל על כסאו והיה
כהן על כסאו ועצת
שלום תהיה בין שניהם
והעטרת תהיה לחלם
ולטוביה ולידעיה ולחן
בן צפניה לזכרון בהיכל
יהוה ורחוקים יבאו ובנו
בהיכל יהוה וידעתם כי
יהוה צבאות שלחני
אליכם והיה אם שמוע
תשמעון בקול יהוה

אלהיכם ויהי
בשנת ארבע לדריוש
המלך היה דבר יהוה
אל זכריה בארבעה
לחדש התשעי בכסלו
וישלח בית אל שראצר
ורגם מלך ואנשיו לחלות
את פני יהוה לאמר אל
הכהנים אשר לבית יהוה
צבאות ואל הנביאים
לאמר האבכה בחדש
החמשי הנזר כאשר
עשיתי זה כמה שנים
ויהי דבר יהוה
צבאות אלי לאמר אמר
אל כל עם הארץ ואל
הכהנים לאמר כי צמתם
וספוד בחמישי ובשביעי
וזה שבעים שנה הצום
צמתני אני וכי תאכלו
וכי תשתו הלוא אתם

לאמר חד מן ט׳ ר׳ פ׳ וסימנ׳ לאסורים ישלח לאמר מתי ויעבור אל הכהנים שובו נא אלהים עשו לך אתן וחבירו׃
ויהי דבר יהוה צבאות ג׳
וסימנ׳
הצום קנאתי צום׃

האכלים ואתם השתים
הלוא את הדברים אשר
קרא יהוה ביד הנביאים
הראשנים בהיות ירושלם
ישבת ושלוה ועריה
סביבתיה והנגב והשפלה
ישב׃ ויהי דבר
יהוה אל זכריה לאמר׃
כה אמר יהוה צבאות
לאמר משפט אמת
שפטו וחסד ורחמים
עשו איש את אחיו׃
ואלמנה ויתום גר ועני
אל תעשקו ורעת איש
אחיו אל תחשבו בלבבכם׃
וימאנו להקשיב ויתנו
כתף סררת ואזניהם
הכבידו משמוע׃ ולבם
שמו שמיר משמוע את
התורה ואת הדברים
אשר שלח יהוה צבאות

ברוחו ביד הנביאים
הראשנים ויהי קצף גדול
מאת יהוה צבאות׃ ויהי
כאשר קרא ולא שמעו
כן יקראו ולא אשמע
אמר יהוה צבאות׃ וא
ואסערם על כל הגוים
אשר לא ידעום והארץ
נשמה אחריהם מעבר
ומשב וישימו ארץ חמדה
לשמה׃
ויהי דבר יהוה צבאות
לאמר׃ כה אמר יהוה
צבאות קנאתי לציון
קנאה גדולה וחמה גדולה
קנאתי לה׃ כה
אמר יהוה שבתי אל ציון
ושכנתי בתוך ירושלם
ונקראה ירושלם עיר
האמת והר יהוה צבאות
הר הקדש׃

חד מן אלף וסימנ׳ אשמע בניא גבר דרש חזין ויישן זע חו טל ילד כף לפני מר נורע שר עור פרץ צמח קץ רגש שלח
תמצאה ל׳ הלין מן חד חד קמץ

כה אמר יהוה צבאות
עד ישבו זקנים וזקנות
ברחבות ירושלם ואיש
משענתו בידו מרב ימים
ורחבות העיר ימלאו
ילדים וילדות משחקים
ברחבתיה׃ כה
אמר יהוה צבאות כי
יפלא בעיני שארית העם
הזה בימים ההם גם
בעיני יפלא נאם יהוה
צבאות׃ כה
אמר יהוה צבאות הנני
מושיע את עמי מארץ
מזרח ומארץ מבוא
השמש׃ והבאתי אתם
ושכנו בתוך ירושלם
והיו לי לעם ואני אהיה
להם לאלהים באמת
ובצדקה׃
כה אמר יהוה צבאות

תחזקנה ידיכם השמעים
בימים האלה את הדברים
האלה מפי הנביאים
אשר ביום יסד בית יהוה
צבאות ההיכל להבנות׃
כי לפני הימים ההם שכר
האדם לא נהיה ושכר
הבהמה איננה וליוצא
ולבא אין שלום מן הצר
ואשלח את כל האדם
איש ברעהו׃ ועתה לא
כימים הראשנים אני
לשארית העם הזה נאם
יהוה צבאות׃ כי זרע
השלום הגפן תתן פריה
והארץ תתן את יבולה
והשמים יתנו טלם וה
והנחלתי את שארית
העם הזה את כל אלה׃
והיה כאשר הייתם
קללה בגוים בית יהודה

חד מן ל׳ בחד לשון וכל חה לרב׳ וישלחהו משליח תשלחו תשלחום וישלחום שלחו תשלחני משליח ושלחתם ותשלח ואשלח ל׳.
תשלח שלחו שלחה שלחתי ישלח שלחהו וישלח ומשלח והמשלח וישלח וישלחו וישלחם ובשלח בשלחי בשלח התשלח שלחיך משלח

ובית ישראל כן אושיע
אתכם והייתם ברכה
אל תיראו תחזקנה יש
ידיכם: כי כה
אמר יהוה צבאות כאשר
זממתי להרע לכם
בהקציף אבתיכם אתי
אמר יהוה צבאות ולא
נחמתי: כן שבתי זממתי
בימים האלה להיטיב
את ירושלם ואת בית
יהודה אל תיראו: אלה
הדברים אשר תעשו
דברו אמת איש את
רעהו אמת ומשפט
שלום שפטו בשעריכם:
ואיש את רעת רעהו
אל תחשבו בלבבכם
ושבעת שקר אל תאהבו
כי את כל אלה אשר
שנאתי נאם יהוה:

ויהי דבר יהוה צבאות
אלי לאמר: כה אמר
יהוה צבאות צום הרביעי
וצום החמישי וצום
השביעי וצום העשירי
יהיה לבית יהודה לששון
ולשמחה ולמעדים
טובים והאמת והשלום
אהבו:
כה אמר יהוה צבאות
עד אשר יבאו עמים
וישבי ערים רבות: והלכו
ישבי אחת אל אחת
לאמר נלכה הלוך
לחלות את פני יהוה
ולבקש את יהוה צבאות
אלכה גם אני: ובאו עמים
רבים וגוים עצומים
לבקש את יהוה צבאות
בירושלם ולחלות את
פני יהוה:

עד חד מן יב דרכת חס וסימנ כל ימי מולך טוב לו לכן שלשה אחב לא תטהרי תעבירנה רד אושיבך ויירש אשר יבאו זקנים וזקנות ס מועדים חד מן ג בליש חס וסימנ צום הרביעי ולכל העלות ומנת המלך:

כה אמר יהוה צבאות
בימים ההמה אשר יחזיקו
עשרה אנשים מכל
לשנות הגוים והחזיקו
בכנף איש יהודי לאמר
נלכה עמכם כי שמענו
אלהים עמכם׃
משא דבר יהוה
בארץ חדרך ודמשק
מנחתו כי ליהוה עין אדם
וכל שבטי ישראל׃ וגם
חמת תגבל בה צר וצידון
כי חכמה מאד׃ ותבן צר
מצור לה ותצבר כסף
כעפר וחרוץ כטיט
חוצות׃ הנה אדני
יורשנה והכה בים חילה
והיא באש תאכל׃ תרא
אשקלון ותירא ועזה
ותחיל מאד ועקרון כי
הביש מבטה ואבד מלך

מעזה ואשקלון לא תשב׃
וישב ממזר באשדוד
והכרתי גאון פלשתים׃
והסרתי דמיו מפיו ושקציו
מבין שניו ונשאר גם הוא
לאלהינו והיה כאלף
ביהודה ועקרון כיבוסי׃
וחניתי לביתי מצבה מעבר
ומשב ולא יעבר עליהם
עוד נגש כי עתה ראיתי
בעיני׃
גילי מאד בת ציון הריעי
בת ירושלם הנה מלכך
יבוא לך צדיק ונושע
הוא עני ורכב על חמור
ועל עיר בן אתנות׃
והכרתי רכב מאפרים
וסוס מירושלם ונכרתה
קשת מלחמה ודבר
שלום לגוים ומשלו מים
עד ים ומנהר עד אפסי

ארץ גם את בדם בריתך
שלחתי אסיריך מבור
אין מים בו שובו לבצרון
אסירי התקוה גם היום
מגיד משנה אשיב לך כי
דרכתי לי יהודה קשת
מלאתי אפרים ועוררתי
בניך ציון על בניך יון
ושמתיך כחרב גבור
ויהוה עליהם יראה ויצא
כברק חצו ואדני יהוה
בשופר יתקע והלך
בסערות תימן יהוה
צבאות יגן עליהם ואכלו
וכבשו אבני קלע ושתו
המו כמו יין ומלאו כמזרק
כזוית מזבח והושיעם
יהוה אלהיהם ביום ההוא
כצאן עמו כי אבני נזר
מתנוססות על אדמתו
כי מה טובו ומה יפיו דגן

בחורים ותירוש ינובב
בתלות שאלו מיהוה
מטר בעת מלקוש יהוה
עשה חזיזים ומטר גשם
יתן להם לאיש עשב בשדה
כי התרפים דברו און
והקסמים חזו שקר
וחלמות השוא ידברו
הבל ינחמון על כן נסעו
כמו צאן יענו כי אין רעה

על הרעים חרה אפי
ועל העתודים אפקוד
כי פקד יהוה צבאות את
עדרו את בית יהודה
ושם אותם כסוס הודו
במלחמה ממנו פנה ממנו
יתד ממנו קשת מלחמה
ממנו יצא כל נוגש יחדו
והיו כגבורים בוסים בטיט
חוצות במלחמה ונלחמו

הסורים הסירים: בסירים בשירים: בוסים בושים: בשום בשום: גרש גרש: השביעני ה שביעני: ויסכו וישכו: ויסירו
וישירו: יסור ישר: יוסר יושר: לרס לראש: מסתולל מג: סכין שכ: סחי שחי: סחיש שחיס: עשק עש: תסובב תני ונסב וני:
שיאו ל: ושיאן ל: ולשבי ל: ולשבי ל:

כי יהוה עמם והבישו
רכבי סוסים וגברתי
את בית יהודה ואת בית
יוסף אושיע והושבותים
כי רחמתים והיו כאשר
לא זנחתים כי אני יהוה
אלהיהם ואענם והיו
כגבור אפרים ושמח
לבם כמו יין ובניהם יראו
ושמחו יגל לבם ביהוה
אשרקה להם ואקבצם
כי פדיתים ורבו כמו רבו
ואזרעם בעמים ובמרחקים
יזכרוני וחיו את בניהם
ושבו והשבותים מארץ
מצרים ומאשור אקבצם
ואל ארץ גלעד ולבנון
אביאם ולא ימצא להם
ועבר בים צרה והכה
בים גלים והבישו כל
מצולות יאר והורד גאון

ולא ימותו מן האנשים את בניהם

אשור ושבט מצרים יסור
וגברתים ביהוה ובשמו
יתהלכו נאם יהוה
פתח לבנון דלתיך
ותאכל אש בארזיך
הילל ברוש כי נפל ארז
אשר אדרים שדדו
הילילו אלוני בשן כי ירד
יער הבציר קול יללת
הרעים כי שדדה אדרתם
קול שאגת כפירים כי
שדד גאון הירדן
כה אמר יהוה אלהי רעה
את צאן ההרגה אשר
קניהן יהרגן ולא יאשמו
ומכריהן יאמר ברוך
יהוה ואעשר ורעיהם לא
יחמול עליהן כי לא אחמול
עוד על ישבי הארץ נאם
יהוה והנה אנכי ממציא
את האדם איש ביד

חד מן מח דנסבין אלף באמצע תיבו ולא קר ותאספון והאספסף ויאצל משאת מראון חלאמה ויאסף המלאכים וירא ב בן הניראים
ויתאוו ויבקשו מקבצאל בראדך רפאנו פארוח כאביר הובאש ויאת בארת בארת שאסיך רפאתי מאום ואעשר בארמון: עד
סוף:

רעהו וביד מלכו וכתתו
את הארץ ולא אציל
מידם: וארעה את צאן
ההרגה לכן עניי הצאן
ואקח לי שני מקלות
לאחד קראתי נעם
ולאחד קראתי חבלים
וארעה את הצאן:
ואכחד את שלשת
הרעים בירח אחד
ותקצר נפשי בהם וגם
נפשם בחלה בי: ואמר
לא ארעה אתכם המתה
תמות והנכחדת תכחד
והנשארות תאכלנה
אשה את בשר רעותה:
ואקח את מקלי את
נעם ואגדע אתו להפר
את בריתי אשר כרתי
את כל העמים: ותפר
ביום ההוא וידעו כן עניי

הצאן השמרים אתי כי
דבר יהוה הוא: ואמר
אליהם אם טוב בעיניכם
הבו שכרי ואם לא חדלו
וישקלו את שכרי שלשים
כסף: ויאמר יהוה אלי
השליכהו אל היוצר
אדר היקר אשר יקרתי
מעליהם ואקחה שלשים
הכסף ואשליך אתו
בית יהוה אל היוצר:
ואגדע את מקלי השני
את החבלים להפר את
האחוה בין יהודה ובין
ישראל:
ויאמר יהוה אלי עוד
קח לך כלי רעה אולי:
כי הנה אנכי מקים רעה
בארץ הנכחדות לא
יפקד הנער לא יבקש
והנשברת לא ירפא

לאחד ולא חד מן ז פת וסימנ מתת תלקטו ויקרא קרא מתנה נעם בבו: ל ותקצר חד מן ד דג וסימנ נפש העם נפשו ושמשון נפשו בעמל נפשי בהם: נפש העם

והנצבה לא יכלכל ובשר
הבריאה יאכל ופרסיהן
יפרק׃ הוי רעי האליל
עזבי הצאן חרב על זרעו
ועל עין ימינו זרעו יבוש
תיבש ועין ימינו כהה
תכהה׃
משא דבר יהוה על
ישראל נאם יהוה נטה
שמים ויסד ארץ ויצר
רוח אדם בקרבו׃ הנה
אנכי שם את ירושלם
סף רעל לכל העמים
סביב וגם על יהודה יהיה
במצור על ירושלם׃ והיה
ביום ההוא אשים את
ירושלם אבן מעמסה
לכל העמים כל עמסיה
שרוט ישרטו ונאספו
עליה כל גויי הארץ׃ ביום
ההוא נאם יהוה אכה

כל סוס בתמהון ורכבו
בשגעון ועל בית יהודה
אפקח את עיני וכל סוס
העמים אכה בעורון׃
ואמרו אלפי יהודה בלבם
אמצה לי ישבי ירושלם
ביהוה צבאות אלהיהם׃
ביום ההוא אשים את
אלפי יהודה ככיור אש
בעצים וכלפיד אש בעמיר
ואכלו על ימין ועל שמאול
את כל העמים סביב
וישבה ירושלם עוד תחתיה
בירושלם׃ והושיע יהוה
את אהלי יהודה בראשנה
למען לא תגדל תפארת
בית דויד ותפארת ישב
ירושלם על יהודה׃ ביום
ההוא יגן יהוה בעד יושב
ירושלם והיה הנכשל
בהם ביום ההוא כדויד

אלפבית מן חד וחד ל׳ ברוש תיבות ראה רבה ראיתם רדם רהוטינו רום רוח רטוב רירו רכבו רמנו רננת רספו רעל רפיתו רצועים רפידתו רקמתי רר רשם רתם׃ הלין כל חד וחד לית דכותיהון

ובית דויד כאלהים כמלאך
יהוה לפניהם והיה ביום
ההוא אבקש להשמיד
את כל הגוים הבאים על
ירושלם ושפכתי על בית
דויד ועל יושב ירושלם
רוח חן ותחנונים והביטו
אלי את אשר דקרו וספדו
עליו כמספד על היחיד
והמר עליו כהמר על
הבכור ביום ההוא יגדל
המספד בירושלם כמי
כמספד הדדרמון בבקעת
מגדון וספדה הארץ
משפחות משפחות לבד
משפחת בית דויד לבד
ונשיהם לבד משפחת
בית נתן לבד ונשיהם לבד
משפחת בית לוי לבד
ונשיהם לבד משפחת
השמעי לבד ונשיהם לבד

כל המשפחות הנשארות
משפחת משפחת לבד
ונשיהם לבד ביום ההוא
יהיה מקור נפתח לבית
דויד ולישבי ירושלם
לחטאת ולנדה והיה
ביום ההוא נאם יהוה
צבאות אכרית את שמות
העצבים מן הארץ ולא
יזכרו עוד וגם את הנביאים
ואת רוח הטמאה אעביר
מן הארץ והיה כי ינבא
איש עוד ואמרו אליו
אביו ואמו ילדיו לא
תחיה כי שקר דברת
בשם יהוה ודקרהו אביהו
ואמו ילדיו בהנבאו והיה
ביום ההוא יבשו הנביאים
איש מחזינו בהנבאתו
ולא ילבשו אדרת שער
למען כחש ואמר לא

כאלהים חד מן ג׳ בכף וסימנ׳ והייתם ובית דויד מי אל גדול ל׳ אביהו חדמן ד׳ וסימנהון וירדו ותצלח ודקרהו וישלה ושימהו ויחל:
א׳
בת׳
א׳
בנ׳
א׳
בב׳

נביא אנכי איש עבד
אדמה אנכי כי אדם
הקנני מנעורי ואמר אליו
מה המכות האלה בין
ידיך ואמר אשר הכיתי
בית מאהבי׃ חרב
עורי על רעי ועל גבר
עמיתי נאם יהוה צבאות
הך את הרעה ותפוצין
הצאן והשבתי ידי על
הצערים׃ והיה בכל ה
הארץ נאם יהוה פי
שנים בה יכרתו יגועו
והשלישית יותר בה׃
והבאתי את השלשית
באש וצרפתים כצרף
את הכסף ובחנתים
כבחן את הזהב הוא יקרא
בשמי ואני אענה אתו
אמרתי עמי הוא והוא
יאמר יהוה אלהי׃

הנה יום בא
ליהוה וחלק שללך בקרבך׃
ואספתי את כל הגוים
אל ירושלם למלחמה
ונלכדה העיר ונשסו
הבתים והנשים תשגלנה
ויצא חצי העיר בגולה
ויתר העם לא יכרת מן
העיר׃ ויצא יהוה ונלחם
בגוים ההם כיום הלחמו
ביום קרב׃ ועמדו רגליו
ביום ההוא על הר הזיתים
אשר על פני ירושלם
מקדם ונבקע הר הזיתים
מחציו מזרחה וימה גיא
גדולה מאד ומש חצי
ההר צפונה וחציו נגבה׃
ונסתם גיא הרי כי יגיע
גיא הרים אל אצל ונסתם
כאשר נסתם מפני הרעש
בימי עזיה מלך יהודה

כיום חד מן יא׳ רפ׳ וסימנ׳ וירדם מנגן אפשיטנה יהודקיב סכלו מסה בעינך זנח תקרא ועניתה׃ ל׳ ונלחם חד מן ח׳ ובליום
פת׳ וסימנ׳ חבה וחיינו ועבדך ויצא ותמרמר׃

ובא יהוה אלהי כל קדשים
עמך והיה ביום ההוא
לא יהיה אור יקרות
יקפאון והיה יום אחד
הוא יודע ליהוה לא יום
ולא לילה והיה לעת
ערב יהיה אור והיה
ביום ההוא יצאו מים
חיים מירושלם חצים
אל הים הקדמוני וחצים
אל הים האחרון בקיץ
ובחרף יהיה והיה יהוה
למלך על כל הארץ ב
ביום ההוא יהיה יהוה
אחד ושמו אחד יסוב
כל הארץ כערבה מגבע
לרמון נגב ירושלם
וראמה וישבה תחתיה
למשער בנימן עד מקום
שער הראשון עד שער
הפנים ומגדל חננאל עד

יקבי המלך וישבו בה
וחרם לא יהיה עוד וישבה
ירושלם לבטח
וזאת תהיה המגפה אשר
יגף יהוה את כל העמים
אשר צבאו על ירושלם
המק בשרו והוא עמד
על רגליו ועיניו תמקנה
בחריהן ולשונו תמק
בפיהם והיה ביום ההוא
תהיה מהומת יהוה רבה
בהם והחזיקו איש יד
רעהו ועלתה ידו על יד
רעהו וגם יהודה תלחם
בירושלם ואסף חיל כל
הגוים סביב זהב וכסף
ובגדים לרב מאד וכן
תהיה מגפת הסוס
הפרד והגמל והחמור
וכל הבהמה אשר יהיה
במחנות ההמה כמגפה

כל תריעשרה ר״פ גם ב מוד׳ וגם וסימנהון וגם שתה וגם על העברים וגם מה אתם וגם יהודה וגם חמת׳ ל לרב מאד
חד מן ה׳ וסימנ׳ ואסף ויעש שלמה ותתן למלך כי בבמעגד ויאספו׳

הזאת והיה כל הנותר
מכל הגוים הבאים על
ירושלם ועלו מדי שנה
בשנה להשתחות למלך
יהוה צבאות ולחג את
חג הסכות והיה אשר
לא יעלה מאת משפחות
הארץ אל ירושלם
להשתחות למלך יהוה
צבאות ולא עליהם יהיה
הגשם ואם משפחת
מצרים לא תעלה ולא
באה ולא עליהם תהיה
המגפה אשר יגף יהוה
את הגוים אשר לא יעלו
לחג את חג הסכות זאת
תהיה חטאת מצרים
וחטאת כל הגוים אשר
לא יעלו לחג את חג
הסכות ביום ההוא יהיה
על מצלות הסוס קדש
ליהוה והיה הסירות ב
בבית יהוה כמזרקים
לפני המזבח והיה כל סיר
בירושלם וביהודה קדש
ליהוה צבאות ובאו כל
הזבחים ולקחו מהם
ובשלו בהם ולא יהיה
כנעני עוד בבית יהוה
צבאות ביום ההוא

משא דבר יהוה אל
ישראל ביד מלאכי
אהבתי אתכם אמר
יהוה ואמרתם במה
אהבתנו הלוא אח עשו
ליעקב נאם יהוה ואהב
את יעקב ואת עשו
שנאתי ואשים את הריו
שממה ואת נחלתו לתנות

כמגפה הזאת ל׳ מל׳ ג׳ את פל׳ העמים ל׳ ל׳
ג׳ ח׳ וח׳ ובמה ב׳

אל ישראל חד מן ו׳ וסימנ׳ שלחה הדקבצו קמתם סרני פלשתים נסבלת חוברים מלאכי: וכל משתחוה למלך דכוה אל במא
ואמר נתן אל דויד אתה הזה:

מדבר: כי תאמר אדום
רששנו ונשוב ונבנה
חרבות כה אמר יהוה
צבאות המה יבנו ואני
אהרוס וקראו להם
גבול רשעה והעם אשר
זעם יהוה עד עולם:
ועיניכם תראינה ואתם
תאמרו יגדל יהוה מעל
לגבול ישראל: בן יכבד
אב ועבד אדניו ואם אב
אני איה כבודי ואם אד
אדנים אני איה מוראי
אמר יהוה צבאות לכם
הכהנים בוזי שמי
ואמרתם במה בזינו את
שמך: מגישים על מזבחי
לחם מגאל ואמרתם ב
במה גאלנוך באמרכם
שלחן יהוה נבזה הוא:
וכי תגשון עור לזבח אין

רע וכי תגישו פסח וחולה
אין רע הקריבהו נא
לפחתך הירצך או הישא
פניך אמר יהוה צבאות:
ועתה חלו נא פני אל
ויחננו מידכם היתה זאת
הישא מכם פנים אמר
יהוה צבאות: מי גם בכם
ויסגר דלתים ולא תאירו
מזבחי חנם אין לי חפץ
בכם אמר יהוה צבאות
ומנחה לא ארצה מידכם:
כי ממזרח שמש ועד
מבואו גדול שמי בגוים
ובכל מקום מקטר מגש
לשמי ומנחה טהורה כי
גדול שמי בגוים אמר
יהוה צבאות: ואתם מ
מחללים אתו באמרכם
שלחן אדני מגאל הוא
ונבו נבזה אכלו ואמרתם

יח תיקון סופ

חד מן ח׳ זוגין מן בֿ בֿ כתבין חד בחי וחד ביוד וסימנ׳ ראה ראי ורמה רומי מכה מכי מרוח מרוי בוזה בוזי סומך רחמו רומיו לקחו ומדוי ומתבזוי:

הנה מתלאה והפחתם
אותו אמר יהוה צבאות
והבאתם גזול ואת הפסח
ואת החולה והבאתם
את המנחה הארצה
אותה מידכם אמר יהוה
צבאות׃ וארור נוכל
ויש בעדרו זכר ונדר
וזבח משחת לאדני כי
מלך גדול אני אמר יהוה
צבאות ושמי נורא בגוים׃
ועתה אליכם המצוה
הזאת הכהנים׃ אם לא
תשמעו ואם לא תשימו
על לב לתת כבוד לשמי
אמר יהוה צבאות
ושלחתי בכם את המארה
וארותי את ברכותיכם
וגם ארותיה כי אינכם
שמים על לב׃ הנני גער
לכם את הזרע וזריתי

פרש על פניכם פרש
חגיכם ונשא אתכם אליו׃
וידעתם כי שלחתי אליכם
את המצוה הזאת להיות
בריתי את לוי אמר יהוה
צבאות׃ בריתי היתה
אתו החיים והשלום
ואתנם לו מורא וייראני
ומפני שמי נחת הוא׃ תורת
אמת היתה בפיהו ועולה
לא נמצא בשפתיו בשלום
ובמישור הלך אתי ורבים
השיב מעון׃ כי שפתי
כהן ישמרו דעת ותורה
יבקשו מפיהו כי מלאך
יהוה צבאות הוא׃ ואתם
סרתם מן הדרך הכשלתם
רבים בתורה שחתם
ברית הלוי אמר יהוה
צבאות׃ וגם אני נתתי
אתכם נבזים ושפלים

לכל העם כפי אשר
אינכם שמרים את דרכי
ונשאים פנים בתורה׃

הלוא אב אחד לכלנו
הלוא אל אחד בראנו
מדוע נבגד איש באחיו
לחלל ברית אבתינו׃
בגדה יהודה ותועבה
נעשתה בישראל ובירושלם
כי חלל יהודה קדש יהוה
אשר אהב ובעל בת אל
נכר׃ יכרת יהוה לאיש
אשר יעשנה ער וענה
מאהלי יעקב ומגיש
מנחה ליהוה צבאות׃
וזאת שנית
תעשו כסות דמעה את
מזבח יהוה בכי ואנקה
מאין עוד פנות אל המנחה
ולקחת רצון מידכם׃

ואמרתם על מה על כי
יהוה העיד בינך ובין אשת
נעוריך אשר אתה בגדתה
בה והיא חברתך ואשת
בריתך׃ ולא אחד עשה
ושאר רוח לו ומה האחד
מבקש זרע אלהים
ונשמרתם ברוחכם ובא
ובאשת נעוריך אל יבגד׃
כי שנא שלח אמר יהוה
אלהי ישראל וכסה חמס
על לבושו אמר יהוה
צבאות ונשמרתם ברוחכם
ולא תבגדו׃
הוגעתם יהוה בדבריכם
ואמרתם במה הוגענו
באמרכם כל עשה רע
טוב בעיני יהוה ובהם
הוא חפץ או איה אלהי
המשפט׃ הנני שלח
מלאכי ופנה דרך לפני

אהב חד מן ט׳ וסימנהון לך נא וילך מנוי כמען בגדיה צדקות ויבחר יבחר מושל דכאת תקום׃ ל׳ ולקחת חד מן ד׳ וסימנ׳ דודאי אתנו הדעת רצון׃ ל׳ ונשמרתם חד מן ג׳ וסימנ׳ לנפשתיכם ברוחכם ברוחכם׃

ופתאם יבוא אל היכלו
האדון אשר אתם
מבקשים ומלאך הברית
אשר אתם חפצים הנה
בא אמר יהוה צבאות׃
ומי מכלכל את יום בואו
ומי העמד בהראותו כי
הוא כאש מצרף וכברית
מכבסים׃ וישב מצרף
ומטהר כסף וטהר את
בני לוי וזקק אתם כזהב
וככסף והיו ליהוה מגישי
מנחה בצדקה׃ וערבה
ליהוה מנחת יהודה
וירושלם כימי עולם
וכשנים קדמניות׃ וקרבתי
אליכם למשפט והייתי
עד ממהר במכשפים
ובמנאפים ובנשבעים
לשקר ובעשקי שכר
שכיר אלמנה ויתום ומטי

גר ולא יראוני אמר יהוה
צבאות׃ כי אני יהוה לא
שניתי ואתם בני יעקב
לא כליתם׃ למימי אבתיכם
סרתם מחקי ולא שמרתם
שובו אלי ואשובה אליכם
אמר יהוה צבאות ואמ
ואמרתם במה נשוב׃
היקבע אדם אלהים כי
אתם קבעים אתי ואמרתם
במה קבענוך המעשר
והתרומה׃ במארה אתם
נארים ואתי אתם קבעים
הגוי כלו׃ הביאו את כל
המעשר אל בית האוצר
ויהי טרף בביתי ובחנוני
נא בזאת אמר יהוה
צבאות אם לא אפתח
לכם את ארבות השמים
והריקתי לכם ברכה
עד בלי די׃ וגערתי לכם

באכל ולא ישחית לכם
את פרי האדמה ולא
תשכל לכם הגפן בשדה
אמר יהוה צבאות ואשרו
אתכם כל הגוים כי תהיו
אתם ארץ חפץ אמר
יהוה צבאות
חזקו עלי דבריכם
אמר יהוה ואמרתם מה
נדברנו עליך אמרתם
שוא עבד אלהים ומה
בצע כי שמרנו משמרתו
וכי הלכנו קדרנית מפני
יהוה צבאות ועתה
אנחנו מאשרים זדים
גם נבנו עשי רשעה גם
בחנו אלהים וימלטו אז
נדברו יראי יהוה איש
אל רעהו ויקשב יהוה
וישמע ויכתב ספר
זכרון לפניו ליראי יהוה

ולחשבי שמו והיו לי אמר
יהוה צבאות ליום אשר
אני עשה סגלה וחמלתי
עליהם כאשר יחמל איש
על בנו העבד אתו
ושבתם וראיתם בין
צדיק לרשע בין עבד
אלהים לאשר לא עבדו
כי הנה היום בא בער
כתנור והיו כל זדים וכל
עשה רשעה קש ולהט
אתם היום הבא אמר
יהוה צבאות אשר לא
יעזב להם שרש וענף
וזרחה לכם יראי שמי
שמש צדקה ומרפא
בכנפיה ויצאתם ופשתם
כעגלי מרבק ועשותם
רשעים כי יהיו אפר תחת
כפות רגליכם ביום אשר
אני עשה אמר יהוה

ליום חרמו כב רג וסימנ נכנים ופרווה נשיא בבפ ואמרת ואלה ויצוה ומאכלך חילולו שבעת ושבעת בבו וכבש
אחה והיו לו למזרח שנבו פתשגו פתשגן : ○○

צבאות׃ זכרו תורת
משה עבדי אשר צויתי
אותו בחרב על כל
ישראל חקים ומשפטים
הנה אנכי שלח לכם את
אליה הנביא לפני בוא
יום יהוה הגדול והנורא
והשיב לב אבות על
בנים ולב בנים על אבותם
פן אבוא והכיתי את
הארץ חרם׃

בסיפ׳ · מל׳ · ה׳ · מל׳ · ב׳ יעזרו והכיתי׃

לאברהם הלוי בן יוסף
ישׁ זה ארבעה נביאים ולבניו אחריו
חזק הכותב ואמץ
הקורא׃
יבא גואל בחיינו ובחיי
כל בית ישראל אמן׃

סוים זה הדפתר בחדש
תשרי בשנת אלף
מאותים ועשרים ושמנה
שנים׃

סימן טוב יהיה זה הדפתר
לבעליו ולכל הקורא׃
והחוגה והנורם׃ ביוה׳

יהושע שש מאות וחמשים
וששה פסוקים
שפטי שש מאות ושמנה
עשר פס׃
שמואל אלף וחמש מאות
וארבעה פס׃
מלכים אלף וחמש מאות ו
שלשים וחמשה׃
ישעיה אלף ומאתים ושבעים ושנ
ירמיהו אלף ושלש מאות וששים
וארבעה׃ יחזקאל אלף קץ ע
תרי עשרה אלף וחמשים׃

לישועתך קויתי יהוה׃ ברוך אתה יהוה למדני חקיך׃
עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ

בשם אל
שדי

זה מצחף שקנה רבינו

הגדול נשיאנו גדליה

הנשיא הנגיד והראש

בן מרינו חקרו ושהוב

אלחנן הנשיא בן ארוננו

גדליה נשיא גליות כל ישראל

נכר דויד המלך משיח

כתב אוהבו ומשרתו אברהם

הלוי בן משה החבר מעין

מתגבר בן אברהם אל הלוי

נחשא טבא סימנא מעליא יחיה זה מצחף לרבנא
יצחק בן רבנא יוסף ■ ועל גיעי יוסף ודויד בני רבנא יצחק
ואל שדי יברכם וישמרם ויזכם להגות וללמוד ולעשות
ולקיים כל מצות כדי שיירשו שני עולמים ויתן להם שכר
תמימים: חבלים לחפיל לו בנעימים: כבוד ועשר ועוז
ותעצומים: מתוק לנפש ומרפא לעצמים: ברכות
תהומים ושפע ימים: נטות חסד ולשאת רחמים: ודים
להגביר בעדת מתקוממים: הם בשפל ולתתו במרומים:
וכטוב לבלות ארך ימים: דברים טובים דברים ניחומים:
הנחלת טובות שני עולמים: יצחק ובנו יוסף ודויד לחיים
שניהם נרשמים: בספר זכרון עם יראים ותמימים: ככ
אז נדברו יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה וישמע
ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו: גיל יגיל
אבי צדיק ויולד חכם וישמח בו: כל הברכות בתורה
והאמורות בכתובים והעתידות והנחמות והרשומות
בנביאים האחרונים בפי כל נביא וחוזה יתקימו וידבקו
על רבנא יצחק ועל יוסף ודויד בנו אמן: ועל כל אהבי תורה
אמן ואמן נצח סלה ועד:
זה השחיף קניתי אני יצחק בן יוסף .... יחיה ויזכה

זה הספר ארבעה נביאים האחרונים יש לי יצחק בן יוסף יחי

PROPHETARUM POSTERIORUM

CODEX BABYLONICUS PETROPOLITANUS

PRAEFATIO

ADNOTATIONES CRITICAE

PRAEFATIO.

I. Tribus annis abhinc cum auctore Justo Olshauseno Petropolim profectus essem, ut celeberrimam et pretiosissimam codicum Bibliorum Hebraicorum quae ibi est collectionem perlustrarem, simulatque mihi Prophetarum posteriorum codicis Babylonici, cui nunc Petropolitani cognomen est, videndi copia facta est, cognovi, eum omnes qui ad hoc usque tempus noti sunt libros Veteris Testamenti Hebraici manu scriptos cum aetate tum auctoritate longe superare, quaeque ille memoratu digna haberet cum viris doctis communicare constitui. Cum autem alii alia scire cuperent, omnibus vero me vel longa descriptione et variis lectionibus collectis satisfacere posse desperarem, valde optandum esse existimabam ut totus in lucem ederetur. Quae cum Joanni Deljanow, qui Bibliothecae Publicae Caesareae praeest, viro de artibus et literis optime merito dixissem, is quantum inde utilitatis ad cognitionem Scripturae Sacrae redundaturum esset intellexit atque, qua est erga omnes literarum studiosos benevolentia, id statim agere coepit ut pecunia ad tantum opus necessaria pararetur. Eam cum brevi spatio interiecto Michael de Reutern redituum publicorum praefectus sese assignaturum pollicitus esset, AUGUSTISSIMUS IMPERATOR ALEXANDER II hoc ut fieret permisit atque ut totius codicis imago in officina, ubi tabulae geographicae in usum exercitus imperii Russici depinguntur, photolithographiae ope me praecipiente conficeretur.

II. Prophetarum posteriorum codicem Babylonicum Petropolitanum scriba confecit auctumno anni 916 p. Chr. n. (mense Thischri an. 1228 Sel.), vid. fol. 224[a] (corp. epigraph. Firkow. 28). Primi autem eius possessores fuerunt Chakam[1]) ben Jehuda huiusque filius. Qua de re, quamquam in folio 225[a] nomina sunt deleta, tamen, si quibus literis incipiant verba *Ch*abalim, *k*abod, *m*athoq, reliqua consideraveris, nullum esse dubitandi locum videbis. Quae in eadem pagina leguntur זה השחיף קניתי אני.....יחיה ויזכה, fortasse ab ipsius Chakami manu profecta sunt.

Quadraginta annis post, 956/57 p. Chr. n. (1268 Sel.) R. Isaak ben R. Joseph Ismael codicem hereditate accepit (fol. 1[a], epigr. 52).

Qui post eum codicem possedit Gedaljah ben Elchanan quando vixerit, incertum est, cum atramentum quidem et literarum formae priscam epigraphi 68 (fol. 224[b]) vetustatem testentur, epigraphum 67 autem (an. 992 p. Chr. n., in codice F 92), quo A. Firkowitsch et D. Chwolson[2]) ad aetatem definiendam utuntur, procul dubio falsum sit[3]):

נחשא טבא זה המצחף קניתי אני אברהם בר משה הלוי החבר והרב
לאדונינו גדליה הנשיא פה עיר ספרד מידי ר׳ אפרים המלמד ירושלמי
בבואנו מארץ גלותנו שנת תֹשנֹב ליצירה סֹטֹ כונאד אכרוי (sic) אמן

1) „Auch Name eines christlichen Arztes in Damaskus (gest. 825/6, Vater des Isa, über welchen s. mein Donnolo und sonst Citate in einem demnächst erscheinenden Artikel der D. M. Zeitschr., enthaltend Bemerkungen über Haeser's Geschichte der Medicin)" Steinschneider.

2) Achtzehn hebräische Grabschriften in der Krim, St. Petersburg 1866, p. 41. 71. 103. 104.

3) Catalog der hebräischen Bibelhandschriften der Kaiserlichen öffentl. Bibliothek in St. Petersburg, 1875, p. 132.

Neque magis epigr. 69 fide dignum est (cod. Bab., in fine fol. 1ª):

1 זה ספר נביאים ארבעה אחרנים
נתן אותם כבוד גדולת קדושת
הדרת פנת מעלת השר רבנא
גדליה הנשיא לכבוד . . .
5 לאברהם הלוי בן משה

6 רח׳ סימן טוב . . . .
פרוסי . . . . . יוסף . . . .
הלוים בני אברהם . . . .
וראה בנים לבניך . . . .
10 . . . .

Etiam hoc ignotum est, quo tempore vixerit Abraham ha-Levi ben Joseph Schahmarar (?), qui in epigrapho 92 (f. 224ª) commemoratur:

לאברהם הלוי בן יוסף שהמרר(?)
יש זה ארבעה נביאים ולבניו אחריו
רח׳ סימן טוב כונאד אברוי [1] אמן

Quod enim Chwolson (p. 104) ait: „primis decenniis saeculi duodecimi“, hoc dixit ratione habita epigraphi 93 (an. 1127, initio fol. 1ª):

2. . . . בת רבי ישועה קנתה . . . .
3. . . . . . . אברהם הלוי בן יוסף שהממר הנודע לחיף אבו בנשת . . . .
5. . . ואין אברהם הלוי יכול . . . .
7. תשרי . . תלט למנין שטרות דר נשאבור שהרסתאן ואקרסתן בישראל . . . .
8. משה בן אברהם
9. בן יוסף בכרימ׳

At hic si non omnia adulterina sunt, annus certe falsus est.

Anno 1332 (fol. 224ª, epigr. 117) Joseph ben R. Mordechai Prophetas posteriores Mordechaeo Kohen ben Jakob Kohen vendidit:

מכר יוסף בן ר׳ מרדכי אלו ארבעה הספרים ישעיה
ירמיה יחזקאל ותרי עשר למרדכי הכהן בן יעקב הכהן ברפ׳ כספ׳ וקיבל המעות מידי זה מרדכי
ולא נשאר אצלו מפרוטה ולעילא והמכירה פסוקה חלוטה גמורה בלי חזרה והנשמע לפנינו כתבנו
והתמנו שריר ובריר וקים ביום ראשון לשבוע בחודש אלול שנת אתרמג לשטרות סימן טוב לכל ישראל
יוסף בן ר׳ אליא ע׳ שמואל בר׳ יהודה קוסטנדיני ע׳

Ab hoc Mar Joseph ben R. Salomo anno 1350 (fol. 225ᵇ, epigr. 125) codicem emit:

עדות שהיתה בפנינו אנו חותמי מטה ביום שני לשבוע
בחודש מרחשון בששה עשר יום בו שנת חמשת
אלפים ומאה ועשרה שנים ליצירה איך בא
מרדכי הכהן בן יעקב ואמר כתבו וחתמו בכל
לשון של זכות כי אני בחפצי וברצוני מכרתי
אלו הארבעה ספרים ישעיה ירמיה יחזקאל
ותרי עשר למר יוסף בן ר׳ שלמה בקצ כס׳
והגיעו הדמים מידו לידי מרדכי הכהן ולא
נשאר אצל יוסף הקונה מפרוטה ולעילא
והמערער על זה הנביאים יהיו דבריו
בטלים ונשברים ומה ששמענו מפיהם
כתבנו שריר ובריר וקיים
ר׳ יוסף בן ר׳ שארית עד׳ ר׳ נתנאל בן ר׳ יעקב עד׳
ר׳ אליא בן ר׳ חזקיה הלוי עד׳ אברהם בן יוסף עד׳
שלמה בן ר׳ נתנאל עד׳ ואני חזקיה הלוי [2] בן ר׳ אליא המלמד עד׳

---

1) *kunâd abrui* lingua Persica significat: „(Deus) det (ei) splendorem“.

2) Hiskiah Levi etiam in codice B 12 (epigr. 140, an. 1380) testis est: ואני חזקיה הלוי בן ר׳ אליא המלמד ממקומי עד. Quem in Chersoneso Taurica vixisse docent epigrapha 114,6. 116,6. 141,6 (cod. B 12, vid. Catal. p. 256. 257. 260).

Anno denique 1378 (fol. 225ᵇ, epigr. 139) Mar Sar Schalom ben R. Schemarja codicem a Josepho ben R. Salomo emit:

עדות שהיתה בפנינו אנו חותמי מטה ביום שלישי ל(שבו)ע בחודש אלול בכ׳ יום שנת חמשת אלפים
ומאה ושלשים ושמונה שנים ליצירה ביום הזה איך בא מ׳ יוסף בן ר׳ שלמה ואמר לנו כתבו
וחתמו בכל לשון של זכות כי אני בחפצי ורצוני מכרתי לו ארבעה ספרים שהם נביאים
ישעיה ירמיה יחזקאל ותרי עשר למר שר שלום בן ר׳ שמריא בקנ׳ כס׳ והגיעו הדמים
מידי שר שלום לידי יוסף המוכר ולא נשאר אצל שר שלום הקונה מפרוטה ולעילא
וכל מי שיקום ויערער על זו המכירה יהיו דבריו בטלים ונשברים כחרש הנשבר והשם
ית׳ יעשה סימן טוב עליו ועל ביתו ועל בניו ויזכהו השם לקרוא וללמוד הוא וזרעו
וזרע זרעו כמ׳ שנא׳ לא ימושו מפיך ומפי זרעך וג׳ וכל מה ששמענו מפיהם כתבנו
והתמנו שריר ובריר וקיים   מ׳ משה בן מ׳ אליא המכונה .... עד׳
...... בן אליקים עד׳   אליא בן עבד עד׳   חננאל בן ר׳ יפת עד׳
יוסף בן .... עד׳   ואני חזקיהו הלוי בן ר׳ אליא המלמד ממקומי עד׳

Abr. S. Firkowitsch se codicem Babylonicum anno 1839 in synagoga Tschufutkalensi reperisse ait (Abne Sikkaron, Vilnae 1872, introd. p. 12).

III. Omnium qui punctationem habent Babylonicam librorum longe maximi momenti est hic codex Prophetarum posteriorum Petropolitanus: nullus enim exstat codex Veteris Testamenti Hebraici quem initio saeculi decimi scriptum esse ipse scriba testetur; nullus qui punctationem Babylonicam eadem integritate exhibeat; nullus qui tot Judaeorum Orientalium lectiones in textu habeat aut in massora commemoret; nullus denique qui toties cum Targum Chaldaico consentiat.

Scripserunt autem de codice Prophetarum posteriorum Babylonico Petropolitano et de Babyloniorum punctandi ratione hi:

1845 Ephraim Moses Pinner, Prospectus der der Odessaer Gesellschaft für Geschichte und Alterthümer gehörenden ältesten hebräischen und rabbinischen Manuscripte, ein Beitrag zur biblischen Exegese, Odessa, 4°, p. 18—28;

1848 H. Ewald, Die Assyrisch-hebräische Punctation (in: Jahrbücher der biblischen Wissenschaft, Erstes Jahrbuch: 1848; Göttingen 1849, p. 160—172);

1848 Em. Roediger, Hall. Allgem. Literatur-Zeitung 1848, mens. Aug., Num. 169, col. 194—199;

1857 Abr. Geiger, Urschrift und Uebersetzungen der Bibel, Breslau 1857, p. 485—490;

1862 Jul. Fürst, Geschichte des Karäerthums, Leipzig, I. p. 19sqq., 134sqq.;

1863 Simcha Pinsker, Einleitung in das Babylonisch-Hebräische Punktationssystem, Wien 1863, XLIV et 192 pag. (Censuras huius libri scripserunt A. Geiger, Jüd. Zeitschrift II (1863) p. 137—146; Th. Nöldeke, Literar. Centralblatt 1863, Num. 43, col. 1015—1020; H. Ewald, Gštting. Gelehrte Anzeigen 1863, p. 921—940; ? Monatsschrift für Gesch. u. Wiss. des Judenthums, hrsg. v. Z. Frankel XII (1863) p. 355—359, 399—402);

1863 Kalisch, Hebrew Grammar, London, II p. 63 sqq. (quem librum non vidi);

1864 Jul. Fürst, Zeitschr. der Deutschen Morgenl. Gesellschaft, Leipz. XVIII, p. 314—323;

1865 Justus Olshausen, Monatsbericht der Königl. Akademie der Wissenschaften zu Berlin, 10. Juli 1865, Sitzung der philosophisch-historischen Klasse, p. 329—336;

1874 Abr. Geiger, Zeitschrift der Deutschen Morg. Ges.: XXVIII p. 148—150. 487—489. 675—677 (Eadem in Jüd. Zeitschr. XI (1875) p. 198—204).

Ex reliquis, quorum numerus exiguus est, codicibus more Babylonico punctatis primo loco commemorandi sunt Petropolitani tres:

1) F 132, continens fragmenta Deuteronomii cum Targum Onkelosi, fragm. Haphtar. cum Targ. Jonathani, conf. Pinner, Prosp. B 15, p. 40—44; Pinsker, Einleit. p. 48—52. 45. 46; Catal. p. 159—161. — Huius codicis sunt duo folia, quae S. Pinsker anno 1846 Societati Orientali Germanicae dono dedit, v. Zeitschr. d. D. Morg. Ges. V (1851) p. 288: „Zwei Bruchstücke eines auf Baumwollenpapier geschriebenen Deuteronomiums mit dem Targum des Onkelos nach jedem Verse, Ende von Cap. 8 u. Anfang von Cap. 9, besonders werthvoll als Originalprobe der unlängst entdeckten superlinearen Vocalisation und Accentuation.“ — Folium tertium anno 1841 Francofurtum ad Moen. missum est: paginae alterius (Jes. 49, 17 ch.—49, 22 hebr.) imago exstat in Zion, Ephemerid. Hebr. (ed. Creizenach et Jost) I (1840/41) post pag. 168 (conf. p. 152) et in Oostersche

Wandelingen, ontworpen en bijeengezameld door G. J. Polak, Amsterd. 1846 post p. 26. — Hac pagina usus S. D. Luzzatto acute de punctatione Assyrica disputavit, Oost. Wand. p. 22—31. — Folium quartum fuit in possessione J. S. Reggio, v. Luzz. p. 23: ואני ראיתי בעיני עוד התיכה אחת קטנה מהתנ״ך ההוא שנשלחה לידידי החכם המפואר יש״ר והיא כוללת חמשה פסוקים הסמוכים לאותם שנדפסו בציון.

2) F 133, continens fragm. Haphtar. cum Targ. Jon., conf. Pinner, Prosp. B 16, p. 44—47, Catal. p. 161—163.

3) F 139, continens Prophetas minores (Mich. 1, 13 — Mal. 3, 2) Persice (prima tantum vox singulorum versuum Hebraice affertur), conf. Pinner, Prosp. B 18, p. 48. 49, Catal. p. 165. 166.

Sed in codice F 81 (II Par. 36, 8 — Ps. 2, 6; Prov. 8, 14—9, 18. 22, 9—23, 22) signa Babylonica erasa sunt, conf. Catal. p. 106—109.

Ceterae Bibliothecae publicae quinque libros possident Babylonice punctatos: quattuor libros precationum[1]) et Hagiographorum fragmenta[2]).

De codicibus Tschufutkalensibus vid. quae attuli in Zeitschrift für luth. Theologie 1875, p. 606 (conf. etiam S. Baerii Librum Jobi, Lips. 1875).

Signa Babylonica breviter explicavi fol. 225[b]; multa quae huc pertinent in „Adnotationibus criticis" invenies (v. indicem); de aliis alio loco dicetur. De origine punctationis Babylonicae nihil fere notum esse demonstravi in Zeitschr. f. luth. Theologie p. 621—623.

Mense Augusto anni 1873 rem aggressus, quae quam fuerit plena difficultatis et molestiae explicare hoc loco non lubet[3], nunc opus confectum verbi Divini amicis trado gratissimo animo in IMPERATOREM omnium Russorum generosissimum et munificentissimum, qui aditum ad pretiosissimum Bibliorum Hebraicorum codicem omnibus patefecit.

Denique facere non possum quin Joanni Deljanow Davidis Filio et Athanasio Bytschkow Theodori Filio, cuius curae libri manu scripti Bibliothecae Publicae Caesareae mandati sunt, hoc quoque loco gratias agam quam maximas, quippe qui tres per annos eadem semper comitate faverint mihi et studia mea adiuverint.

---

1) Unus est Oxonii (*Opp. Add.*, 4°, 96), v. Ad. Neubauer, Monatsschr. für Gesch. u. Wiss. des Judenthums XX (1871) p. 320—326; duo Berolini (*Codd. Or. fol.* 627. 629), v. M. Steinschneider, Hebr. Bibliographie (1873) Num. 75, p. 54—59; unus Parisiis, v. J. Dérenbourg, Journal Asiatique XVI (1870) p. 513.

2) Parisiis, v. Dérenbourg, p. 513.

3) Quo modo literas, vocales, accentus posteriori manu additos aut in rasura positos esse significaverim, in fine folii 225[b] exposui.

Scribebam Petropoli die 10. (22.) mensis Martii MDCCCLXXVI.

Hermannus Strack.

ADNOTATIONES CRITICAE.

(**Compendia vocum:** Mm. = massora magna; Mp. = massora parva; Mf. = massora finalis; B. Rabb. = Biblia Rabbinica, ed. Buxtorf; Ochlah = Das Buch Ochlah W'ochlah, herausgeg. von Dr. S. Frensdorff, Hannover 1864, 4°).

Jes. *1,2*. Mass. magn. גדלתי ter: Jes. 1,2. 23,4. I Paral. 25,4 (h. l. nomen viri). Haec adnotatio non exstat in Bibliis Rabbinicis (in massora parva ubique ג׳).

Jes. 1,5. Mm. דוי ter: Jes. 1,5. Jer. 8,18. Thr. 1,22 (pro לבו scribendum est ולבי). Iidem loci enumerantur in B. Rabb. ad Jes. 1,5.

Jes. 1,6. Mm. מתם quater: Jud. 20,48. Psalm. 38,4. 8. Jes. 1,6. Eadem in B. Rabb. ad Jud. 20; Ps. 38.

Jes. 1,6. חבשו. Codex Bibl. Tschufutkal. 102 Mp.: בבל שְׁה כת.

Jes. 1,9. Mm. Alphabetum vocabulorum semel lectorum, quorum litera secunda est מ. Idem א״ב in Mp. ad Jes. 63,7 (fol. 50a). Deest in B. Rabb.

Jes. 1,12. Mm. לראות ter = B. Rabb. ad Ex. 34,24 (ג׳ ומל׳). Tertius locus est Deut. 31,11.

Jes. 2,2. Mm. הר בית יהוה ter (non in B. Rabb.): Jes. 2,2 באחרית; Mich. 4,1 והכרו; II Paral. 33,15 וכל המזבחות (sic legendum est pro וכל המקמות quod in Bibliis non reperitur.—II Par.: בהר בית יהוה).

Jes. 2,2. Mm. ונשא bis decies: Ex. 25,28. II Reg. 20,17. Jes. 39,6. Jer. 51,9. Jes. 2,2. Mich. 4,1. Jes. 6,1. 52,13. 57,7. 15. Am. 4,2. Dan. 11, 12. Eadem in B. Rabb. ad Ex. 25.

Jes. 2,7. סוסים. Prima manu correctum, fuit אלילים e v. 8.

Jes. 2,11. (f. 3a) Mm.: א״ב מן חד וחד חסיר בווי. In B. Rabb. Mf. ו (f. 27,2,4): מ״ח מלין מיחדין חסרים וי״ו. In utraque massora quinque tantum vocabula inveniuntur: אֱלי Gen. 24,39; פְּדת Exod. 8,19; קָמֻר Deut. 2,13; טְרים I Reg. 7,20; מְדַע Ezech. 18,19.

Jes. 3,4. ימשלו. Dagesch post. m. additum.

Jes. 3,15. (f. 3b) Mm. Plane eadem adnotantur ad Jer. 18,3 (f. 73a), Ochlah Num. 99 (Nachweise p. 29).~Jes. 36,12 (f. 28a); Jer. 6,29 (f. 60b); Ezech. 8,6 (f. 127a) [ubique ה׳ מלין] adduntur כסיה Exod. 17,16; שיניהם Jes. 36,12; והבירו II Reg. 18,27;—omittuntur מנהסערה Iob 38,1; לגאיונים Ps. 123,4; בנימן I Par. 9,4. De כסיה v. Minchath Schai: ובחומש כ״ קדמון מצאתי למערבאי כסיה מלה חדא למדנחאי כם יה תרין מלין; cod. Kennic. 608 (Ms. Orient. Berol. fol. 8) Mp.: ל׳ ומל׳ חד׳ למע׳, cf. codd. Bibl. Tschuf. 51a. 62 (ad Ex. 17,16). 81 (ad Gen. 5,32). Orientales nullo loco כם יה aliter scripsisse, aliter legisse traduntur.~In Mp. codicis Bab. ad Jes. 18,2. 7 קו־קו dicitur: חד כת ותרין קר. Occidentales duo verba et scribunt et legunt.

Jes. 3,17. פתהן. Litera פ pr. m. habuit vocalem קמץ רחב; posterior manus mutavit in Kamez chatuph. B. Rabb. Mp.: ל׳ מדנחאי פָּתהן, cf. Geiger, Urschrift p. 404. 405.

Jes. 3,22. והָחריטים. Pr. m. fuit והַח׳.

Jes. 4,4. Hoc א״ב habet 36 (18 × 2) vocabula; 76 (38 × 2) sunt in Mm. ad Jer. 5,7. 26 (f. 58b. 59a); Ochlah Num. 7; B. Rabb. Mf. init. lit. ד.~In codice librarii ut videtur incuria utroque loco est יסערנו (Ps. 58,10 ישערנו, idem lapsus in B. Rabb. Mf.;—ס saepe pro ש in massora et manu scripta et impressa) et שחרו (Ps. 78, 34 ושחרו).

Jes. 5,8. Mm. בְּבַיִת sexies: Ex. 12,46. I Reg. 3,17. II Sam. 7,6. I Par. 17,5. Jes. 5,8. Am. 6,9. Eadem ad Am. 6,9 (fol. 192b), B. Rabb. ad Ex. 12,46. I Reg. 3,17.

Jes. 5,8. Mm. בְּשדה quinquies: Num. 20,17. 21,22. Jes. 5,8. Ruth 2,22 [Hooght: יפגעו, non יפגעון]. 2,8. Iidem loci afferuntur in B. Rabb. ad Num. 20,17. Jes. 5,8.

Jes. 5,12. Mm. וּמַעֲשֵׂה decies: Jes. 5,12. 19,25. 64,7. 65,22. I Reg. 7,33. I Par. 23,28. Ps. 19,2. 102,26. 90,17 (bis). Eadem in B. Rabb. ad I Reg. 7.—Jes. 29,23 fuit וֹּמעשה: circellus massoreticus, Scheba, Vav erasa sunt; in margine nihil adnotatur.

Jes. 5,14. הִרחִיבָה שְּׁאול. Dagesch in ש litera posteriori manu additum est. Eadem Kamez in Kamez dag. mutavit.

Jes. 5,24. Mm. ׳י מלין, sed enumerantur XIII: במחזה Gen. 15,1; ירפה Jes. 5,24; יונה Ezech. 18,7; המנה Ez. 45,12; ומוצא Koh. 7,26; יצחק Gen. 21,6; עשן (bis reperitur: Jos. 8,20. 21. Pathach breve ע literae ex errore librarii profectum est; lege: עשן Exod. 19,18 [B. Rabb.: ל]); תושב Lev. 22,10; הצר Num. 10,9; מקשה Jes. 3,24; לעולה Ez. 40,40; החולה Mal. 1,13; דוה Thren. 5,17. Massoram hanc corruptam esse ordo quoque vocabulorum demonstrat. In Mm. ad Ez. 6,9 (f. 125ᵇ); Mal. 1,13 (f. 222ᵃ) atque in libro Ochlah Num. 210 (cf. Nachweise p. 44. 45) bene desunt יצחק ,עשן ,תושב ,הצר, — additur: הזונה Ez. 6,9.

Jes. 5,28. קשתותיו. E Pathach dagessato primae literae rasura Pathach breve factum est; Dagesch literae ת posteriori manu videtur additum esse. ש Dagesch non habet, cf. Jer. 51,56 (f. 118ᵃ).

Jes. 5,28. כצר. Pr. m. super צ fuit Kamez; vocales Tiberienses rasura deletae. Cod. anni 1009 (B 19ᵃ) et Baer legunt כצר.

Jes. 5,29. Mm.=Ochlah Num. 135. Hanc massoram non esse Orientalem tribus argumentis probatur quibus alia addi posse haud negaverim: 1) liber Paralipomenon in ea primum habet inter Hagiographa locum: hic fuit ordo Palaestinensium (תקון ארץ ישראל, v. quae attuli in Zeitschr. für luth. Theologie 1875, p. 605); 2) Orientales II Sam. 6,23 scripsisse ולד, legisse ילד notum est ex indice impresso in fine Bibliorum Rabbinicorum, quocum consentit Mf. codicum B 19ᵃ, F 79, Tschuf. mass. 7; 3) Jer. 49,12 in cod. Bab. scribitur ושתו, legitur ישתו, cum Occidentales ישתו et scribant et legant.

Jes. 5,30. Mm. חשך. Iidem loci (Jes. 5,30. Iob 18,6. Jes. 13,10 [Mp.: ד]. Thren. 4,8) laudantur ad Ez. 30,18 et in B. Rabb. Iob 18,6. De חשך septies occurrente Cod. ad Ez. l. l. et B. Rabb. ad Gen. 39,9[1]) eadem tradunt (Gen. 39,9. I Sam. 25,39. II S. 18,16. II Reg. 5,20. Jes. 14,6. Ez. 30,18. Ps. 78,50). Cod. Bab., B. Rabb., Concord. contra massoram Ez. 30,18 habent חשך. Massora est Occidentalis; Orientales חשך legisse cum ipso codice tum paraphrasi Chaldaica (איתי חשוך בימם), quae plerumque cum Orientalibus consentit, demonstratur.

Jes. 6,2. עמדים. Lineola Psik et adnotatio marginalis posteriori manu additae sunt, cf. 9,13. 28,16.

Jes. 6,2. Mm. יעופף bis. Eadem B. Rabb. ad Gen. 1,20.

Jes. 6,2. בשתים. Vera codicis scriptura ובשתים ,בשתים ,שתים, rel. ubique (uno ni fallor excepto loco Jes. 7,21 ושתי) recentissima falsarii manu in ובשתים ,בשתים ,שתים, rel. mutata est; quod a Pinskero (Einleit. p. 141—144) animadversum non esse miror. Falsarii manum dico: manifestum enim est multam operam in id collatam esse, ne quis mutationes oculis perciperet.

Jes. 6,9. Mm. ראו in Bibliis impressis non nisi bis legitur: Gen. 26,28 ויאמרו; Jes. 6,9 וראו; tertium locum כי ראו reperire non potui. B. Rabb. ad Gen. 26,28. I Sam. 1,11 dicunt, bis scribi ראו (G. 26, Jes. 6), bis ראה (Ex. 3,7. I S. 1), semel וראה (Koh. 9,11).~„ד" in Mp. codicis, quia quater legitur *raô*.

1) Falso igitur Salomo Minnorzi (Minchath Schai ad Ez. l. l.) hos locos in B. Rabb. nusquam enumerari dicit.

Jes. 6,12. Mm. ורבה quater: Ex. 23,29. Jes. 6,12. Hos. 9,7 משטמה. Koh. 6,1 רעה. Eadem ad Hos. 9,7; B. Rabb. ad Ex. 23; Jes. 6.

Jes. 7,1. Mm. ויהי בימי quinquies: Gen. 14,1. Jes. 7,1. Jer. 1,3. Ruth 1,1. Esth. 1,1. Eadem ad Jer. 1,3 (רפ supervacaneum est, cum ויהי בימי quinquies tantum exstet in Bibliis); B. Rabb. ad Gen., Jer., Ruth, Esth.~Cod. Bibl. Tschuf. 81 ad Gen. 14 haec habet: (Jes. 7) ויהי בימי ה אמרפל מלך שנער (G. 14) אחז בן יותם יהויקים בן יאשיהו (Jer. 1) שפט השפטים (Ruth 1) בימי אחשורוש (II Sam. 21,1?) וסוראי מוספין בימי דוד (Esth. 1). — II Sam. 21,1 legimus: ויהי רעב בימי דוד.

Jes. 7,6. Mm. Deest in Bibl. Rabb.

Jes. 7,6. טבאל. Pathach Bab. א literae posteriori manu (quae vocales Tiberienses scripsit) in Kamez mutatum est.

Jes. 7,15. יאכל. Zere Tib. post. m. additum.

Jes. 7,19. ונחו. Pr. m. Mil'el.

Jes. 7,19. הבתות. Primo scriptum fuit הבתות (Path. dag. super ב), quod, fortasse iam pr. m., in הבתות (Kamez) mutatum est.

Jes. 8,1. יברכיהו. Vocales Tib. post. m. additae.

Jes. 8,4. Mm.=Jer. 36,19 (ubi ידע ידע מן יט); B. Rabb. ad Ps. 92,7. Koh. 9,12.~Massora parva codicis ad Jer. 38,24 (ז; יב). 40,15 (ז) fide utrum digna sit an non nescimus. Libri impressi quinquies habent ידע: Jos. 22,22. Jer. 40,15. Ps. 92,7. Iob 14,21. Prov. 24,12.

Jes. 8,6. השלח. Dagesch in ל litera et lineola dagessans super Chirek erasae sunt.

Jes. 8,7. ועצמים Kibbuz Tib., ut multis aliis locis, rasura deletum.

Jes. 8,10. Mm.=Ochlah Num. 50.

Jes. 8,20. Mm.=Ochlah Num. 48, nisi quod pro ולבשמים (II Par. 32,27), לבשמים (I Par. 9,30) codicis impressum est למחות (II Rg. 14,27), למחות (Prov. 31,3); melius: cetera enim vocabula omnia carent litera Vav.

Jes. 8,21. והתקצף. Pr. m. videtur Pathach fuisse.

Jes. 9,3. וסבלו. Pr. m. ב habuit Scheba, v. 14,25. Schurek breve occurrit 10,27.

Jes. 9,13. ואגמון. Lineola Psik et adnotatio marg. post. m. additae sunt. De Psik post accentum distinctivum cf. Jes. 6,3 (post Thebir); 66,19 (p. Teres); 66,20 (p. Legarmeh); Jer. 51,37 (p. Thebir); Jer. 52,3 (p. Legarmeh).

Jes. 9,17. Mm.=Ezech. 12,18; B. Rabb. Mf. in voce אכל (eaedem voces memoriales et eodem ordine).

Jes. 9,18. נעתם. Pr. m. נ habuit Pathach breve.

Jes. 10,2. Mm. מדין ter: Jos. 15,61. Jud. 5,10. Jes. 10,2.— B. Rabb. ad Jud. 5 (Mp.); Jes. 10 addunt: חד שם קרתא וחד לשון ארח וחד לשון דין.

Jes. 10,3. ממרחק. Zere breve, ita Jer. 6,20; puncto eraso Chirek breve factum est Jes. 46,11. Jer. 5,15. 31,10; Chirek br. pr. m.: Jes. 17,13. 30,27. Jer. 4,16. Ez. 23,40. Zach. 10,9; Pathach breve: Jes. 8,9. 13,5. 33,17. Jer. 8,19.

Jes. 10,12. Mm. (fol. 9[a])=Ez. 47,12 (f. 176[b]):

יאטם Ps. 58,5	יָלַע Prov. 20,25
יבצע Jes. 10,12	יִמַּח Ps. 109,13
ינמא Iob 39,24	ינון Ps. 72,17
ידכא Iob 22,9 (176[b] ידכה)	יִסַּע Jes. 33,20
יהפך Thren. 3,3	יֵעָרֶה Jes. 32,15
יונֶה Ezech. 18,7	יפרה Jes. 11,1 (deest f. 9[a])
יְזַכֶּה Ps. 119,9	יִצְלה Jes. 44,16
יְחַכֶּה Jes. 30,18	יקה (? Iob 3,8 יקו)
יַטֶּה Jes. 31,3 (? Iob 15,29 יִטֶּה)	ירזה Jes. 17,4
יֵידע Ps. 138,6	ישנא Thren. 4,1
יכהה Jes. 42,4	יתום Ez. 47,12 (176[b] יתם).

Haec vocabula omnia ex Hagiographis et Prophetis posterioribus collecta sunt. Alphabetum quod eundem habet titulum, alia autem continet, affertur ad Jes. 28,27 (f. 22[b]), tertium ad Mich. 2,6 (f. 199[b]), quartum in l. Ochlah Num. 67.

Jes. 10,13. נבנ֯תי. Litera Vav addita est post positum vocalis signum. Quod cum saepe factum sit, colligi potest partem certe massorae ad fidem non eiusdem quem punctator habuerit codicis descriptam esse. Exempla nonnulla afferre liceat: Jes. 39,4 הראית֯ם, in marg. מל כת; Jes. 55,2 בלא֯ לחם in m. מל; Jes. 55,8 מחשב֯תי, in m. מל כת; Jes. 55,8 מחשב֯תיכם, in m. ב מל; Jes. 58,11 ועצמ֯תיך, in m. מל; Jes. 65,7 אב֯תיכם, in m. מל בם; Jer. 15,13 ואוצר֯תיך, in m. כול מל. Similiter literae vocalibus ornatae non raro a massoreta deletae sunt, ut ו in וללוים Jes. 66,21 ubi in m. ל קרחי („semel sine Vav copulativo"); ו in כמלאו֯ת (nunc כמלאת) Jer. 25,12 cf. adnot. marg.

Jes. 10,13. כאביר, Mp. cf. Mm. ad Zach. 11,5 (f. 218[a]).

Jes. 10,16. Mm. האדון יהוה צבאות quinquies in Jesaiae vaticiniis: 1,24. 3,1. 10,16. 33. 19,4. Eadem in B. Rabb. ad Jes. 3,1.

Jes. 10,24. Mm. ישב. Eadem ad 20,6. 37,16.—ישב in Jesaiae vaticiniis quinquies defective scriptum esse traditur: 6,1 בשנת; 10,24 אל תירא; 20,6 ואמר; 26,21 לפקד עון; 37,16 יהוה צבאות רפ[1]). Codicis verba cum massora non consentiunt: 6,1 יושב plene; 20,6 et 26,21 Vav a massoreta deletum est; 5,3 ישב sine Vav.—Librarium cum in uno eodemque vocabulo quater erravisse vix credas, veri simile est massoretam discrepante libro usum fuisse. Quae coniectura exemplis nonnullis comprobetur: 1) Ad Jer. 40,5. 41,16 Mm. dicit: גדליה ה בנביא hosque affert locos: Jer. 40,5. 6. 8. 41,16. Zeph. 1,1. In codice autem Vav litera semel tantum (Zeph. 1,1) deleta non est.—2) Ad Jer. 46,12 Mm.: יחדיו ג מל, sc. 46,12. 21. 49,3. In codice Jod ubique supra literas additum.—3) Jer. 37,13. 14 יראיה, in marg. utroque loco adnotatur איה כת.—4) Jer. 31,2. Librarii manu in textu שרידו, in margine ‍ִ, ב מל quod signum in libris veteribus saepe docet aliter legi ac scribi. (Hoc loco adnotari debebat: דו כת די ק). Nunc inferiore Vav literae parte erasa שרידֵי et scribitur et legitur, in marg. nihil adnotatur.—5) Jer. 2,26 כהניהם ונביאיהם, Mp.: ל. Cum vero כה' ונב' etiam Jer. 32,32 occurrat, ל ad lectionem vulgatam וכה' ונב' pertinere apparet. Idem factum est Jer. 14,4 וחפו ראשם. Mp. ל discrepat cum codice, in quo וחפו ראשם bis exstat (14,3. 4), consentit cum ceteris libris et manu scriptis et editis, qui 14,3 habent וחפו ראשם, 14,4 autem חפו ראשם. Jer. 5,2 אכן לשקר, in marg. לכן לש ל. Quam adnotationem a Geigero (Zeitschr. der Deutsch. Morgenl. Gesellsch. 1874, p. 149; Jüd. Zeitschr. f. Wissensch. u. Leben XI, p. 198. 199) recte intellectam non esse non est quod mireris, cum viro doctissimo unus tantum locus ad manum fuerit.—6) Persaepe in ipso textu scriptae sunt consonae, quae secundum adnotationes marginales nihil aliud quam leguntur. Jes. 22,18 צנוף, Mp. צניף כת צנוף ק. Ex unius Jeremiae libro haec collegi exempla:

Jer. 2,27	ילדתנו, Mp.	ל תני כת תנו ק;
4,30	בפוך, Mp.	יך כת וך ק;
8,6	במרוצתם, Mp.	רצות כת רוצת ק;
13,20	וראו et שאו, Mp. bis	אי כת או ק;
18,16	שריקות, Mp.	שרוקת כת ופול;
22,14	וספון, Mp.	י כ ו ק;
26,24	בֶן, Mp.	בני כת בן ק;
27,3	המלאכים, Mp.	לא כת הי וק;
29,7	הגליתי, Mp.	הגילתי כת הגליתי ק;
31,24	ונסעו, Mp.	עי כת ופול;
32,4	את עיניו, Mp.	נו כת ניו ק;
32,19	האדם, Mp.	אדם כת האדם ק;
36,23	יקרעה, Mp.	ו כ י ק;
40,3	הדבר, Mp.	ה ל כ וק;
40,16	תעשה, Mp.	תעש כ תעשה ק;
48,21	מופעת, Mp.	מי כת מו ק;
48,44	הנ֯ם, Mp.	ילק;
49,18	ושכינה, Mp.	כניה כת;
49,30	עליכֶם, Mp.	הם כת כם ק;
50,15	אשיותיה, Mp.	אשוית כת אשיות ק;
51,29	קָמוּ, Mp.	מה כת מו ק.

Jes. 10,24. Mm. בדרך מצרים ter: Jes. 10,24. 26. Am. 4,10. Non exstat in B. Rabb. (Mp. ad Jes. 10,24: ג). In Concordantiis Buxtorf. desunt: Jes. 10,24. 26.

Jes. 10,27. וחבל. Pr. m. duplicem habet punctationem: Babylonicam (Pathach breve, Makkeph) et Tiberiensem (Pathach [quod rasura deletum], Mercha). Idem factum est Jes. 27,13 בהר; 66,17 בשר (quo loco Pathach Tib. totum, Munach ex parte erasum est).

Jes. 10,33. ישפלו. Kamez posteriori manu scriptum.

Jes. 10,34. באדיר. Beth habuit Pathach, quod pr. m. in Scheba videtur mutatum esse.

Jes. 11,6. Mm.=Ochlah Num. 39.

Jes. 11,7. ופָרה. Apud Babylonios Vav copulativum ante literas במ״ף, si vocalibus instructae sunt, habet Scheba; Schurek nisi vocalibus carent non adhibetur hoc uno excepto loco, cf. Pinsker Einleitung p. 3.

1) Iisdem locis in Mp. codicis B 19[a]: ה חס בסיפ; massorae impressae, quae pro 20,6 affert 6,5, fides habenda non est. In B. Rabb. et in editione Baeriana ישב sexies Vav litera caret (et 6,5 et 20,6).

Jes. 11,11. Mm. אדני, ואדני, לאדני, tetragrammate non apposito, de Deo in Bibliis centies tricies quater dicitur, in Prophetis posterioribus his triginta quattuor locis: Jes. 3,17 וספח (ס ut saepe in massora pro ש). 4,4 רחץ; 3,18 יסיר; 6,1. 8. 11. 7,14. 20. 8,7. 9,7. 16. 10,12. 11,11 יוסיף; 21,6. 8. 16. 29,13. 30,20. 37,24. 38,14 עשקה לי; 38,16. 49,14 עזבני (ubi ואדני); Ezech. 18,29 ואמרו; 18,25 ואמרתם; 33,17 ואמרו; 33,20 ואמרתם; 21,14 הוחדה; Amos 5,16. 7,7. 8. 9,1. Zach. 9,4 יורישנה; Mich. 1,2 מהיכל; Mal. 1,12 מחללים.—Bibl. Rabbin. (Mf. in voce אדני) addunt Jes. 28,2 לאדני, ut sint 35 loci. Codex habet ליהוה.

Jes. 38,14. Bibl. Rabb. et Hooghtiana contra massoram: יהוה עשקה לי. Codex vetus Heidenheimii in margine habet: כן בבבלי וסא ידוד, quam adnotationem S. Baer (Jes. p. 89) hoc modo vertit: „sic (אדני) scribendum, in babylonico aliisque Codd. exstat יהוה", ut אדני sit lectio Occidentalium (quam sequuntur Baer, edit. Mantuana, cod. B 19[a]), יהוה Orientalium. Quod si re vera ita se habet, massora codicis Babylonici h. l. non est Orientalis. Ceterum Jes. 38,14 in codice scriptum est אדני עשקה לי, absque adnotatione marginali.

Ezech. 21,14 B. Rabb., editio Mantuana, Hooghtius contra massoram: יהוה, cod. Bab. אדני יהוה. Minchath Schai h. l.: במקצת ספרים כ״י כתוב כה אמר אדני יהוה וגם בדפוס ישן יש הערה מחילוף זה וכן הוא בתרגום ובשאר ספרים אינו כן.

Jes. 12,6. קדוש. Incertum est, accentus utrum sit Mahpach an Mercha. Mahpach nullo alio loco ante Silluk reperitur.

Jes. 13,8. Mm.=Amos 1,2 (f. 189[a]), B. Rabb. ad Lev. 8,23.— וישחט ויתמהמה Gen. 19,16; ויאמר Gen. 24,12; וימאן Gen. 39,8, ואמר לה Lev. 8,23; ונבהלו Jes. 13,8; ויאמר דוייי מציון Amos 1,2; Esr. 5,15.—מרעימין ומפסיקין=זרקין מסלסלין, cf. Pinsker, Einl. p. 19. 20. XLI.

Jes. 13,14. Mm. Haec adnotatio in Bibliis Rabbinicis non exstat.

מְמֻלָּח	Exod. 30,35	משכב	II Reg. 4,32
מְדַבֵּר	Ps. 87,3	מקטר	Mal. 1,11
מְלָשְׁשׁ	Ps. 52,4	משלך	II Sam. 20,21
מְחַכְּמִם	Ps. 58,6	מגש	Mal. 1,11
מְחֻפָּשׂ	Ps. 64,7	מדבך	Ps. 22,16
מְפֻזָּר	Esth. 3,8	מצהב	Esr. 8,27
נְטַשׁ	Jes. 32,14	מדה	Jes. 13,14
עָזֻב	Jes. 32,14	מרדף	Jes. 14,6 (Hooght מְ, cod. *mordâph*)
		מנח	Ez. 41,9

Jes. 13,14. וכצאן. כ pr. m. habuit Pathach dag.

Jes. 13,19. כמהפכת, He mappikatum in media voce, cf. 8,19 והמהגים; 29,9 התמהמהו; Jer. 29,26 המהפכת; Jer. 49,18. 50,40 כמהפכת; Hab. 2,3 יתמהמה; neque vero semper, ut Jer. 20,2. 3 כמהפכת etc.

Jes. 14,10. Mm. Eadem ad Jer. 16,19. Joel 2,17 (אמת et וישמעו eundem locum significant: Jes. 43,9); Bibl. Rabb. ad Jes. 14,10.

Jes. 14,10. Mm. כמנו quater: Gen. 34,10. Jes. 14,10. Deut. 5,23. II Sam. 18,3. Eadem in B. Rabb. ad Gen. 34; II Sam. 18, nisi quod additum est כמנו uno loco (II Sam. 18) plene scribi.

Jes. 14,12. Mm. שחר quater: Jes. 8,20. 14,12. Ps. 57,9 אעירה. 108,3 וחברו.—B. Rabb. ad Jes. 8; Ps. 108 (שחר ה׳) praeterea afferunt: Ps. 139,9 כנפי שחר; Cant. 6,10 כמו שחר; Iob 3,9 בעפעפי שחר; 41,10 כעפעפי שחר et extra massoram (וחד): Iob 30,30 עורי שחר מעלי (ubi שחר non est nomen sed verbum). Quo factum sit, ut cod. Bab. hos quattuor locos omittat, nescio.

Jes. 14,21. הכינו. Kamez in rasura positum.

Jes. 14,24. Mm. דִמִּיתִי bis: Num. 33,56 והיה; Jes. 14,24 נשבע ייי (ייי est in codice). Eadem B. Rabb. ad Num. 33.

Jes. 14,24. Mm. הָיָתָה quater: Jes. 14,24 כן; 64,9 ערי קדשך; II Par. 15,19 ומלחמה; Thren. 1,8 לנידה. Eadem ad Jes. 64,9; B. Rabb. ad Jes. 14,24.

Jes. 14,26. היעוצה. Posteriori manu Pathach brevi in Path. dag. mutato Pathach Tib. (sub ה) et Dagesch (in י) addita sunt.

Jes. 14,27. Mm. יָעָץ ter: Jes. 14,27. 32,7. 8. Non in B. Rabb.

Jes. 14,32. Mm. יִסַּד quater: Jes. 14,32. 28,16. I Par. 9,22. Esth. 1,8. Eadem B. Rabb. Mf. in voce יסד.

Jes. 15,5. Mm. מַעֲלֵה חד מן יא בהי, enumerantur novem loci: Lev. 11,4 גרה; 11,5 וֹדוּמ; Deut. 14,7 וֹדוּמ; Jos. 10,10 בית חורון; Jos. 18,17 אדומים שנים בבנימן; Jer. 48,5 הלוחית; Jes. 15,5 הלוחית; Jes. 66,3 מנחה; Neh. 9,4 הלוים. Deest in B. Rabb.— De hac massora S. Baer Bibericensis haec ad me scripsit: „שנים בבנימן zeigt keinen neuen Vers an, sondern bezieht sich eben auf Jos. 18,17; auch ist nicht שנים sondern שניה zu lesen in der Bedeutung des sonst gewöhnlichen תנינא. Die Massora sagt also, dass das zweite bei dem Stamme Benjamin vorkommende אדמים gemeint sei, weil nämlich ein ähnlicher Ausdruck sich schon 15,7 [אשר נכח למעלה אדמים] findet. Auch B. Rabb. zu Lev. 11,5 muss die Mp.: ט׳ כתיב ה״א ,י׳ כתיב ה״א heissen: wie schon der Verfasser des מבין חדות [Amst. 1765, fol. 59[b]] corrigirt. Genau betrachtet ist die ganze Angabe überflüssig, wie sie auch in handschriftl. Massora nicht steht: denn aus der Massora: מעלי ג׳ כתיבין יו״ד בלישנא zu Lev. 11,4 [in B. Rabb.] und aus der Massora: מעלֵה ה׳ פתחין zu Jer. 50,9 [in B. Rabb.] folgt ja von selbst, dass alle andern Stellen He und Zere (מעלֵה) haben".—Praeter locos supra allatos מעלֵה legitur in codice etiam Jer. 48,35, quod pugnat cum massora ad Jes. 15,5. Jer. 33,6.

Jes. 16,1. כר Pr. m. corr., fuit כד.

Jes. 16,3. Mm. שיתי ter: Ex. 10,1. Jes. 16,3. Jer. 31,21. In B. Rabb. haec vox semel (Jes. 16) plene scripta esse traditur. In codice et Jes. 16 et Jer. 31 est שיתי.

Jes. 16,5. Mm. והוכן ter: Jes. 16,5. Nah. 2,6. Zach. 5,11. Eadem ad Zach. 5,11.—Mp. in B. Rabb. ad Jes. 16: ג׳ ב׳ מל׳ חד חס (Nah. 2,6 scribitur והכן).

Jes. 16,12. ולא יוכל quater: Ex. 10,5. Jes. 16,12. Jer. 44,22. Koh. 6,10. Iidem loci afferuntur in B. Rabb. ad Ex. 10,5.

Jes. 17,3. Mm. Eadem in l. Ochlah Num. 11 (cf. Nachweise p. 7), nisi quod in massora impressa desunt כיונה et כזית. Bene

desunt: nam כְּיונה (Jer. 48,28. Hos. 7,11), כַּיונה (Ps. 55,7. Jes. 38,14), כַּזית (Iob 15,33. Hos. 14,7 [כְּזית Ps. 52,10]) plus semel leguntur in Bibliis.

Jes. 17,11. נחלה pr. m. habuit Pathach, Path. breve.

Jes. 18,5. Mm. = Jes. 23,17 (f. 18[a]); Hos. 9,10 (f. 183[b]); Zeph. 3,7 (f. 209[a]); Zach. 9,4 (f. 217[a]); Ochlah Num. 44.—Fol. 18[a] et liber Ochlah pro altero ואתננה recte לאתננה.

Jes. 19,6. Mm. Ex his viginti duobus vocabulis in libro Ochlah Num. 71, qui quinquaginta duo enumerat, quattuor desiderantur: וָנֵכר (?וָנֶכד Jes. 14,22); וָפלא Jes. 29,14; וָשב (ter in Bibliis: I Sam. 17,15. Jes. 6,10. Ezech. 35,7; fortasse legendum וָשבו Zach. 10,9); ותהו (bis: Jes. 40,17. 41,29). Cf. ad Jer. 12,4 (f. 66[b]).

Jes. 19,11. אולים. Vav in rasura. Librarius qui initio Vav omiserat se ipse correxit.

Jes. 19,13. נואלו שרי צען נשאו שרי et 19,14 כהתעות. Vocales Tiberienses recenti manu additae sunt.

Jes. 19,17. Mm. = Ezech. 41,18 (f. 169[a]); Ochlah Num. 27. Codex omittit להחומה, להעם, addit לרב (לְרוב Esth. 10,3?); pro alteroutro לתבן legendum est לתתן I Reg. 6,19. Brevius alphabetum in Mm. ad Zeph. 3,8 (f. 208[b]).

Jes. 19,24. יהיה pr. m. (sine rasura) ex יהוה emendatum.

Jes. 20,2. Codex h. l. palam Occidentales sequitur. Mp. codicis Heidenheimiani habet למדנחאי ב׳ פסוקין (v. Baer, Jes. p. 88).

Jes. 20,6. יושב rasura in ישב mutatum. De Mm. v. ad Jes. 10,24.

Jes. 21,3. Mm. משמע quater: Jes. 21,3 חלחלה; 33,15 צדקות (צ׳ librarii incuria bis positum); Prov. 28,9 מסיר; Koh. 1,8 כל הדברים. Eadem in B. Rabb. ad Koh. 1,8.

Jes. 21,5. Ante שתה litera ה erasa est.

Jes. 21,13. ארחות Kamez breve posteriori manu in Cholem mutatum.—Mm. in B. Rabb. non reperitur. Vocabula Kamez et Pathach h. l. latius patere ex exemplis iamiamque afferendis elucebit:

אמור Ez. 25,8 (cod. אמֹר) אֲמָר־ Prov. 25,7
אורחות Jes. 21,13 (cod. אֹר׳) ארחַת Gen. 37,25
בקרוב Ps. 27,2 (Baer def.) בקְרָב־ II Sam. 15,5
גויתינו Neh. 9,37 גוְיָתינו Gen. 47,18
דועכו Ps. 118,12 (Baer def.) דָעכו Jes. 43,17
הודיעונו I Sam. 6,2 הודיעֻנו Iob 37,19
ויקום Koh. 12,4 ויָקָם Iob 22,28
זָרוע Ps. 97,11 (Baer def.) זֵרע Lev. 11,37
חנון Jes. 30,19 חנַן Gen. 33,5
טהור Hab. 1,13 טהָר־ Prov. 22,11
יחיונו II Rg. 7,4 יחיֵנו Hos. 6,2 (sic def. cod.)
כתום Ps. 78,72 (Baer def.) כתָם־ Jes. 18,5
לאמֹתָם (Thr. 2,12 לאִמֹּתם / Gen. 25,16 לאֻמֹּתם) ? לאמָתם
מעצור I Sam. 14,6 מעצָר Prov. 25,28
נתון Num. 20,21 נתָן־ Gen. 38,9
עוניתי Ps. 119,71 (Baer עני׳) ענִיתי Ps. 35,13
צֹאת Jes. 4,4 צֵאת Ezech. 4,12
קראוני Jer. 13,22 (cod. def.) קראַני Iob 4,14
רמוני Thr. 1,19 רמָני II Sam. 19,27
שכלתי Gen. 43,14 שכָלתי Gen. 43,14
תְאומי Cant. 4,5 תָאֳמי Cant. 7,4

Jes. 22,7. עמקַיך. Pr. m. fuit עמקֶיךָ (Pathach, Kamez).

Jes. 22,13. Mm. Alphabetum totum affertur B. Rabb. Mf. fol. 26.

Jes. 22,17. עטה. Pr. m. videtur fuisse עֹטֶה (Cholem, Pathach).

Jes. 22,23. Mm. לְכסא sexies: Jer. 52,32 מעל (lapsus calami pro ממעל); Jes. 22,23 כבוד; Ps. 9,5 ישבת; Ps. 132,11 אשית; 132,12 ישבו; Neh. 3,7 פחת. Iidem loci afferuntur in B. Rabb. ad Jes. 22; Ps. 132; Neh. 3.

Jes. 23,6. Mm. תרשישה. Conf. Mm. ad Jon. 1,3 (f. 196[b]). Massora utraque emendationem exigit. תרשישה quater (unde ד׳ in Mp.) occurrit: Jes. 23,6. Jon. 1,3 (bis). 4,2; praeterea semel ותרשישה (nomen viri) I Par. 1,7. Vid. B. Rabb. ad Jes. 23.

Jes. 23,7. Mm. הֲזאת quinquies: Jes. 23,7. Ruth 1,19. Iob 20,4. 35,2. Thren. 2,15. Eadem in B. Rabb. ad Iob 20,4.

Jes. 23,12. תוסיפי. Vav finale in Jod mutatum est signo vocalis Schurek iam posito.

Jes. 23,13. שמה· Mappik (quod h. l. et Jer. 33,2 Mp. ועשה· in exemplis impressis excidit) nonnumquam a sinistra literae ה scribitur, v. praeterea Jes. 34,15 Mp. צלה·; Jes. 48,16 היותה·; Jer. 50,29 Mp. לה·; Hab. 1,10 וילכדה·.

Jes. 23,14. מעזכן· ע pr. m. habuit Schurek breve, ז fuit sine Dagesch.

Jes. 23,15. בימי, fuit בימי (pr. m. corr.?)

Jes. 23,16. נשכחה. Athnach in syllaba ultima posteriori manu videtur additum esse.

Jes. 23,17. Mm., v. ad Jes. 18,5.

Jes. 24,2. Mm. כקונה quater plene scriptum. Massora ut saepe non ad unam vocabuli de quo quaeritur formam pertinet: כקונה nisi h. l. non legitur, הקונה bis: Ezech. 7,12 אל ישמח et Prov. 20,14 רע רע, קונה semel: Prov. 15,32 לב.—Eadem in B. Rabb. ad Ezech. 7; Prov. 20.

Jes. 24,2. נשֵׂא. Pr. m. fuit נשה.

Jes. 24,5. Mm. = Ezech. 36,34; B. Rabb. ad Lev. 25,23.

Jes. 24,7. נֶאֶנחו. Vocales Tiber. posterior manus addidit.

Jes. 24,19. Mm. רֹעה ter. B. Rabb. ad Gen. 29,9. Jes. 24,19. Prov. 25,19 addunt ג׳ מל׳ ליש. Ibidem רֹעה in Jesaia Milʿel esse traditur.

Jes. 24,19. ארץ. Kamez Bab. posteriori manu in Pathach mutatum est. Hic locus non commemoratur in Mm. ad Jes. 49,13 (יד׳ זק׳ קמ׳).

Jes. 24,22. Mm. ואֻספו bis: Jes. 24,22. Hos. 10,10. Haec adnotatio deest in B. Rabb.

Jes. 24,22. Mm. וְסֻגְּרו bis: Jes. 24,22. Koh. 12,4. Non in B. Rabb.

Jes. 25,6. שמנים, שמרים, שמנים. Pr. m. corr.

Jes. 25,8. קָלֹד כו׳. Haec adnotatio supervacanea est iis locis, quibus scribitur אדני יהוה aut יהוה אדני, cf. ad Jes. 11,11.

Jes. 25,9. Mm. שמחה quater: Jes. 25,9. Ps. 90,14 ונרננה; Ps. 118,24. Cant. 1,4; semel נשמחה: Ps. 66,6. Quattuor ונשמחה enumerantur in B. Rabb. ad Jes. 25,9.

Jes. 25,10. Mm. במו novies. Eadem ad Jes. 43,2 (ubi verbum תנוח recte omittitur). De sex locis: Jes. 43,2 כי תלך; 44,16. 19 חציו; Ps. 11,2 לירות; Iob 16,4 אחבירה; 16,5 ושל (=ושלאחריו) omnes consentiunt; de tribus (apud Orientales?) est controversia: Iob 19,16 פי; 37,8 ארב; Jes. 25,10 מדמנה. In B. Rabb. (Mm. ad Jes. 25; Iob 37) dissensionis nulla fit mentio, nisi quod Jes. 25,10 במי Kthib, במו Kri esse dicitur.

Jes. 26,16. Mm. = Ochlah Num. 37.

Jes. 27,1. והחזקה in rasura, fuit והגדלה.

Jes. 27,1. על. Pr. m. עַל (Pathach, Mahpach).

Jes. 27,3. אשקנה Dagesch in Nun litera deletum.

Jes. 27,9. Mm. = Hos. 14,4 (f. 185[b]); cf. Ezech. 31,7 (f. 154[b] quo loco desunt נר Jes. 27,9; דומשק II Reg. 16,10) Idem א״ב est in l. Ochlah Num. 38, ubi adduntur: וַיִּרֶף Exod. 4,26; טְחוֹן Deut. 9,21, omittuntur ויעף Jes. 6,6; יחם (Jes. 44,16 יָחֹם, Koh. 4,11 יֵחָם).

Jes. 27,10. ונעֱזָב. Kamez Tib. posteriori manui debetur.

Jes. 27,13. בהר. De punctatione duplici v. ad 10,27.

Jes. 28,6. Mm. Liber Ochlah Num. 26 addit: לַגַּד Jes. 65,11 (in cod. Mp. פת לַ ter pathachatum); לַמַּס Iob 6,14; לַעֲגָלִים I Reg. 12,32; לַתּוֹרה Neh. 8,7 [falso, nam לְתוֹרה exstat Jes. 8,20).—In utraque massora hi sunt errores (qui Frensdorffium fugerunt): 1) לַבָּתִּים bis legitur Jos. 7,14. Ezech. 45,4; 2) לְנגע pertinet ad Ochlah Num. 48 = Mm. ad Jes. 8,20 (f. 8[a]).~Praeterea cf. Mm. ad Ezech. 45,4 (f. 173[b]).

Jes. 28,12. הָנִיחוּ. Kamez Tib. posteriori manu additum. Pr. m. fuit הַנִיחוּ (Path. dag. Bab.).

Jes. 28,16. מוסד. Lineola Psik et adnotatio marginalis posteriori manu additae sunt.

Jes. 28,16. מוסד. Pr. m. fuit מוסד (sine Dagesch).

Jes. 28,20. Mm. חורן נגדין i. q. נסוג אחור. Liber Ochlah Num. 372 affert quinquaginta duo (cum additamentis LVI) vocabula חד וחד לי׳ בטעמ׳ מלע׳ והלוף כל קרי׳ מלרע, e quibus quinque tantum in Mm. codicis inveniuntur: קינה, צרה, חומה, זרה, בוצע.~Alphabetum cum multum difficultatis habeat, nonnulla certe adnotanda esse existimavi:

אֱזלוּ־ Iob 14,11 ἅπ. εἰρ.

בֹּצֵעַ Prov. 1,19. Ter Milra (in cod. et in Bibl. Mant.): Jer. 6,13. 8,10. Habak. 2,9.

גמד Jud. 3,16 ἅπ. εἰρ.

דָּלוּ Iob 28,4. Milra Jes. 38,14. דלו pertinet ad Ochlah Num. 51 = Mm. ad Jes. 38,14 (f. 31[a]).

הרה Gen. 14,10 ἅπ. εἰρ.

ופשו Hab. 1,8 ἅπ. εἰρ.

זָרָה Iob 19,17. Sexies Milra (Ex. 30,9 al.).

חומה Ezech. 42,20. Ceteris locis Milra.

טורפי Ezech. 22,27 ἅπ. εἰρ.

ירפפו Iob 26,11 ἅπ. εἰρ.

כֹּרָה (Cholem, Pathach breve) Prov. 26,27. Milra Prov. 16,27. Hoc par verborum omittitur in Mm. ad Jes. 38,14 et Ochlah Num. 51.

לָעוּ Iob 6,3, ἅπ. εἰρ.

ומדד (?Ezech. 41,15 ומדד ארך Bibl. Rabb., Bibl. Mant., Hooght; ומֹדֹד cod. Bab.).

נָדְדוּ Jes. 22,3 (Baer; cod. Munach). Quater Milra. Deest in l. Ochlah Num. 372.

ספו Ps. 73,19 ἅπ. εἰρ.

עיש (?Iob 38,32 ועַיִשׁ ἅπ. εἰρ.).

פָּרֶץ Iob 28,4. Ceteris locis Milra. Deest Ochlah Num. 372.

צרה Jes. 28,20 }
קינה Ezech. 19,14 } Ceteris locis Milra.

רבצה Ezech. 19,2 ἅπ. εἰρ.

שְׁכֵחָה Prov. 2,17. Milra Hos. 2,15 שָׁכְחָה.

תְלֹה Iob 26,7 ἅπ. εἰρ.

נמד, הרה, ופשו, ספו (ועיש) cum per se sonum in syllaba paenultima habeant, חורן נגדין vocari nequeunt.

Alphabetum, ut fere omnia alia alphabeta, exemplis nonnullis augeri potest. S. Baerio haec duo debeo: ארבעה Prov. 30,24; בָּטַח 31,11, quae vocabula ceteris locis oxytona sunt.

Jes. 28,27. Mm. Conf. ad 10,12 (f. 9[a]).

יאתה bis: Prov. 1,27. Iob 37,22	ילקטון Ps. 104,28
יבל?	ימכר Lev. 25,15 (ימכר־)
ינורך Ps. 5,5	יניעו Ps. 22,8
ידיחון?	יסר (Prov. 9,7 יֹסֵר; Ps. 118,18 יַסֹּר)
יהולל Prov. 12,8	יעביר Ezech. 48,14
יוסב Jes. 28,27	יפץ Iob 38,24
יזידון Deut. 17,13	יצוה Exod. 34,34
יהולל Ps. 29,9	יקוט Iob 8,14
יטיפון Mi. 2,6	ירד Gen. 43,20
יינך (Koh. 9,7 יינך; I Sam. 1,14 יינך)	ישלח Prov. 17,11
	יתנו Jer. 38,20
יכלה Prov. 22,8	

Jes. 29,3. והקימתי. Pr. m. fuit Mil'el.

Jes. 29,14. Mm. Conf. Mm. ad Jer. 52,33 (f. 120[a]) et Ochlah Num. 95 (Nachweise p. 27. 28). Codex utroque loco recte omittit הכסא Prov. 7,20; בכסה Ps. 81,4.—Fol. 120[a] (ubi י״א זונין) deest הפלה, הפלא (quae verba in Ochlah לבד ממסורתא).—Mm. ad Jes. 29,14 octo laudat vocabula quae non afferuntur in l. Ochlah:

יתרא II Sam. 17,25	יתרה Jes. 15,7
חגבא Neh. 7,48	חגבה Esr. 2,45
עדינא I Par. 11,42	עדינה Jes. 47,8
יקירא Esr. 4,10 (ויקירא)	יקירה Dan. 2,11

Jes. 29,23 Mm. ידי vicies bis: Deut. 9,15 (ידי). 9,17 (ידי). II Sam. 22,21. 35. Jes. 19,25. 29,23 בראתו; 45,11. 12. 60,21. 65,2. Ezech. 13,18. Ps. 18,21. 18,35 מלמד; 18,25 וישב; 22,17.

28,2. 143,6. 144,1. Koh. 2,11. Dan. 10,10 (יָדַי). Neh. 6,9 (יָדָי). Cant. 5,5 (וְיָדַי). Accuratius igitur fuit: „יָדַי septies decies, יָדַי quater, וִידֵי semel". In B. Rabb. ad Ps. 18; 144 iidem loci afferuntur (כא et in fine: וחד וידי נטפו מר ואצבעתי).

Jes. 30,8. Mm. וּתְהִי quater decies: Gen. 24,51 אשה; Lev. 15,24 נדתה; Num. 23,10 אחריתי; I Sam. 18,21 למוקש; 18,21 פלשתים; 18,17 פלשתים; II Reg. 19,25 לחשות; Jes. 37,26 להשאות; I Reg. 1,2 סכנת; Jes. 30,8 כתבה; Iob 21,2 שמעו; Iob 13,5 החרש; 6,10 נחמתי; Ruth 2,12 משכרתך. Iidem loci in B. Rabb. ad I Sam. 18.

Jes. 30,11. השביתו. Punctator, qui initio הִ (Chirek breve) scripserat ipse mendum correxit et, ne quis de vera vocis appellatione in dubio esset, infra literam Pathach Tib. posuit.

Jes. 30,24. Mm. = Ochlah Num. 9, excepto quod in codice ונבה semel exstat. Liber Ochlah habet:

וְנָבְהָ Iob 40,10	וְהִגְּבַהּ II Par. 3,4
וְנָבְהָ Ps. 138,6	וְהַגָּבַהּ Ezech. 21,31

Jes. 30,24. ברחת. Kamez a posteriori manu profectum est.

Jes. 30,25. כל. Kamez chatuph Tib. erasum est.

Jes. 30,32. Mm. נִלְחַם duodecies pathachatum: Num. 21,26. Jud. 11,25. 9,17. II Sam. 8,10. I Par. 18,10. I Reg. 14,19. II Reg. 13,12. 14,15. Jes. 30,32. 63,10. II Par. 20,29. 27,5. Eadem ad Jes. 63,10 (f. 50ᵃ), nisi quod I Par. 18 post II Sam. 8 deest. Quod facile fieri potuit, cum utrique versui in Mm. ad Jes. 30,32 una eademque esset vox memorialis. — Mm. in B. Rabb. ad Jud. 9,17 (יב פתחין) duobus mendis laborat: addit enim Jud. 9,45 (v. Minchath Schai), omittit I Par. 18,10 (Mp. יב), ut in textu Biblico נלחם sit tredecies, Mm. vero duodecim enumeret locos. — Orientales quomodo legerint Jud. 9,45, notum non est.

Jes. 30,33. מאתמול. Pr. m. fuit מאתמול.

Jes. 31,8. אשור. Pr. m. corr. ex איש.

Jes. 31,9. Mm. יעבור sexies plene: Jes. 31,9 וסלעו; 40,27 למה תאמר; 41,3 ירדפם; Ps. 148,6 חק עולם (error librarii, legas: חק דלעולם. In Psalmo enim est: לעולם חק); Esth. 1,19 אם עלה מלך; 9,27 קימו. — B. Rabb. ad Jes. 26,20 (ו מל) septimum laudant locum Jes. 26,20: falso, cum scribatur quidem יעבור, legatur autem יַעֲבָר־. Codicis quoque Mp. ad 40,27. 41,3 habet: ו מל.

Jes. 32,2. Mm. כצל quater: Jes. 32,2. Ps. 109,23. 102,12 נטוי; 144,4. Eadem in B. Rabb. ad hunc locum.

Jes. 32,9. 11. 18. שאננות. Pr. m. fuit שאננות.

Jes. 33,1. תושד. Kamez posteriori manu, quae etiam Path. Tib. addidit, in Pathach mutatum est.

Jes. 33,3. מרוממתך. Schurek Tib. a posteriori manu profectum est.

Jes. 33,7. Mm. = Ochlah Num. 34. חלקם in codice librarii errore habet Chirek breve, cum esse debeat Chirek dag. (חִלְקָם Thr. 4,16).

Jes. 33,7. מַלְאֲכֵי. Mappik (Dagesch) in א; conf. Jer. 13,18 מראשותיכם; 23,31 וַיִּנְאֲמוּ; Mm. ad Hag. 1,13 (f. 210ᵃ).

Jes. 33,9. קָמַל. Fuit קָמַל.

Jes. 33,9. כערבה. Fuit בערבה.

Jes. 33,13. Mm. Aliud alphabetum vocabulorum defective scriptorum occurrit in Mm. ad Jer. 13,21 (f. 68ᵇ). Utrumque in B. Rabb. non reperitur.

Jes. 33,20. תראינה. Pr. m. fuit תחזינה (e v. 17.?), Mahpach deletum non est.

Jes. 33,20. Mp. אלק („א non legitur") pertinet ad נאוה. Circellus massoreticus primae manui debetur.

Jes. 34,6. פרים rasura in כרים mutatum est.

Jes. 34,10. לנצח. E Kamez rasura Scheba factum est.

Jes. 34,12. Mm. Hoc אב in B. Rabb. non exstat.

אהמה	כריתותיהָ Jer. 3,8
בתולתיהָ Thren. 1,4	לכהניהָ Jer. 1,18
נדריהָ Ps. 80,13	מעשיהָ Prov. 31,31
דדיהָ Prov. 5,19	נהרתיהָ Ez. 31,4 (Ez. 31,15: נהרותיה)
המוניהָ Ez. 32,20	שכיריהָ Jer. 46,21
ויגידהָ Jes. 44,7	עושיהָ Jes. 22,11
ונסכיהָ Num. 29,31	פפתיתיהָ (פתוחיהָ? Ps. 74,6)
זרועותיהָ Prov. 31,17	צירהָ (צִרֶיהָ? I Sam. 4,19)
חריהָ Jes. 34,12	קרואיהָ Prov. 9,18
טמאיהָ	שלוחיהָ Exod. 18,2
יעשהָ (ויעשהָ? Lev. 9,16. II Sam. 12,4)	תעשיהָ

Haud pauca vocabula addi possunt, ut: אנפיה Ezech. 38,6; מפתיה Hos. 2,16; צביה Jes. 29,7; פשעיה Thren. 1,5; שבריה Ps. 60,4 (quae S. Baerio debeo).

Jes. 34,12. יקראו. Imperf. Niph. post. m. in impf. Kal mutatum est. Infra vocem fuerunt vocales Tiberienses: ◌ְ ◌ָ ◌ֵ.

Jes. 34,15. שם. Punctator cum Sakeph, quod per errorem posuerat, in Thebir correxisset ipse infra literam figuram Tiberiensem accentus Thebir addidit, ne quis quomodo legendum esset dubitare posset. Eadem ratione factum est ut legamus Athnach Tiberiense Jer. 1,13 ראה (supra literam primum fuit Tiphcha), Tiphcha Tib. Jer. 7,10 ואמרתם (supra lit. fuit Athnach). Jes. 45,10 תחילין et Jer. 22,29 שמעי habent Chirek et Babylonicum et Tiberiense, quia Jod e Vav litera correctum est. — Punctatio Tib. non ita raro adhibetur si scriba formas vocalium sive accentuum Babylonicorum non satis expressisse sibi videbatur. Conf. Jer. 32,18 לַאלפים; 38,6 המלך; 45,1 יאשיהו. Jod prius vocis יחזקיהו Jer. 15,4, quod supra lineam scriptum eandem quam Jethib habet figuram, duplici Scheba instructum est. Vocalis אָ saepe prima manu vocabulis Vav litera carentibus subscripta est ne signum א cum Kadma confunderetur.

Jes. 35,2. Mm. נִתַּן et וְנִתַּן (nittan, w'nittan) vicies semel: Lev. 19,20. Num. 26,62. Jos. 24,33 (נִתַּן־). Jud. 16,5 (נִתַּן־ correptum ex נִתַּן). Jes. 9,5 (נִתַּן־). Jes. 29,12 (ונתן). Jes. 35,2 (נִתַּן־). Jer. 13,20 (נִתַּן־). Jer. 51,55 ואבד. Ez. 15,4. 16,34 (נִתַּן־). Ez. 32,25(!). II Par. 34,16. Dan. 11,11 (וְנִתַּן). Koh. 10,6. Esth. 4,8. 6,8. Exod. 5,16 (נִתָּן). Jes. 33,16 (נִתַּן). Ez. 32,25 (נִתַּן). II Par. 28,5 (נִתַּן). Eadem in B. Rabb. ad II Par. 34,16 (ubi quibus locis נִתַּן scribendum sit expresse dicitur). De נִתַּן־ sexies(?) makke-

*

phato (ָ: Mp. in cod. Bab.) B. Rabb. nihil tradunt. Massora accuratius dicere poterat: „נתַּן novies, נתָּן (Path. brev.) sexies, וְנתַּן bis, נתָּן quater". ~ Codex Bab. Ezech. 32,25 contra massoram pro נִתַּן חתיתם habet נָתְנוּ חתיתם (conf. v. 24. 26).

Jes. 35,10. Mm. ישובון novies: I Reg. 8,35. II Paral. 6,26. Jes. 35,10. 51,11. Jer. 44,28. Mich. 5,2. Psalm. 104,9. 104,29. Iob 36,10. Prov. 2,19. Eadem eodem ordine ad Jes. 51; Jer. 44; Mich. 5; in B. Rabb. ad I Reg. 8,35.

Jes. 36,2. Mm. ירושלימה quinquies He litera terminatur: I Reg. 10,2. II Reg. 9,28. Jes. 36,2. Ezech. 8,3. II Par. 32,9. B. Rabb. ad Jes. 36 addunt ד׳ מנהון חס. ~ II Par. 32,9 ירושלימה plene scribi docet Mm. et codicis et Bibliorum Rabb. ad Jer. 26,18.

Jes. 36,12. האֵל. Pr. m. videtur fuisse האל.

Jes. 36,12. Mm. Conf. adnot. ad 3,12.

Jes. 37,6. Mm. תאמרון decies = Mm. ad Jer. 21,3. Utraque massora corrupta est: אדני Gen. 32,5; לאיש יבש גלעד I Sam. 11,9; בטחנו II Reg. 18,22; אדניכם Jes. 37,6; לצדקיהו (?Jer. 21,3 אל צדקיהו); מלך יהודה Jes. 37,10; דמיסב קלע?; כאשר (?Jes. 8,12, ubi in marg.: „י"); אדניכם II Reg. 19,6; יחזקיהו (?חזקיהו II Reg. 19,10) — Pro דמיסב קלע S. Baer דמסב את כלי (v. Jer. 21,4) scribendum esse conicit, ut massora codicis hunc in modum emendanda sit: „צדקיהו דמסב את כלי Jer. 21,3; מלך יהודה Jes. 37,10; קשר Jes. 8,12". — Jer. 27,4 תאמרון librarius ipse punctis duobus appositis literam ן irritam esse iussit. ~ B. Rabb. (Mp. „ט׳") ad Gen. 32; II Reg. 18 novem enumerant locos: Gen. 32,5. I Sam. 11,9. II Reg. 18,22. 19,6. Jes. 37,6. II Reg. 19,10. Jes. 8,12. Jer. 21,3. Jes. 37,10 (pro דד״ה legendum est דישע׳). ~ In S. Baerii codice Hierosolymitano ad Jer. 21 Mm. bene haec adnotantur: תאמרון ט׳ ח׳ מלי וא׳ חסר וסמנהון כה תאמרון לאדני לעשו׳ (G. 32), ויאמרו למלאכים הבאים (I S. 11), וכי תאמרון אלי דמלכים (II R. 18), ויאמר להם ישעיהו (II R. 19,6), וחברו כה תאמרון אל חזקיהו (II R. 19,10), וחברו (Jes. 37,10), (Jes. 37,6), למה תאמרון קשר לכל אשר יאמר העם הזה קשר (Jes. 8), כה תאמרן אל צדקיהו (Jer. 21), בתרא׳ חס׳.

Jes. 37,7. Pr. m. לארצו. Posterior manus initio vocabuli addidit א (quae litera non est in rasura) mutavitque Scheba in Chirek breve.

Jes. 37,12. בתלשר ר pr. m. e ד corr.

Jes. 37,17. Mm. ושְׁמַע quinquies: Deut. 5,24 קרב; Num. 23,18 וישא; II Reg. 19,16 הטה; Jes. 37,16 הטה; Dan. 9,18 הטה. Eadem in B. Rabb. ad Num. 23; Dan. 9. In Mf. (f. 58,2, 1) per errorem: ה׳ זקפין קמצין; nam Dan. 9,18 in Bibliis et Mantuanis et Hooghtianis est ושמַע (Segoltha).

Jes. 37,19. Mm. ונתון septies: Gen. 41,43 אברך; Ez. 23,46 העלה; Jes. 37,19 את אלהיהם; Jer. 37,21 ככר לחם; Koh. 8,9 את כל זה; Esth. 2,3 תמרוקיהן; 6,9 הלבוש. Eadem ad Ez. 23,46. In B. Rabb. ad Gen. 41; Jer. 37 additur קדמ׳ וג׳ בתראין מל׳.

Jes. 37,20. Mm. ועתה יהוה אלהינו ter: II Reg. 19,19. Jes. 37,20. Dan. 9,15 (quo loco B. Rabb., Mf. f. 3,2,2, B. Mant. habent אדני). Deest in B. Rabb.

Jes. 37,20. Mm. וְיֵדְעוּ undecies Raphe: I Sam. 17,46. 47. I Reg. 18,37. II Reg. 19,19. Jes. 37,20 ממלכות; Jes. 19,12 יעץ; 41,20 יראו; II Par. 12,8 עבודתי; Ps. 83,19 שמך; 59,14 מושל; 109,27 ידך. Eadem ad Jes. 41,20; B. Rabb. ad Ps. 59,14 (eodem ordine).

Jes. 37,38. Mp. אררט quater: ter ארָרָט (Gen. 8,4. II Reg. 19,37. Jes. 37,38), semel אררַט (Jer. 51,27). Eadem in B. Rabb. ad Gen. 8; II Reg. 19.

Jes. 37,38. אסר, ם pr. m. habuit Pathach.

Jes. 38,9. ליחזקיהו. Puncto literam delendam esse significatur. Plerumque librarius binis utitur punctis: Jes. 65,22 ישבוּ; Jer. 27,4 תאמרון; 29,26 בְבית; 34,17 וְאל; 37,3 שלמיהוּ; 41,3[b] וְאת; 47,3 לְאבות. Quae puncta, cum his similibusque locis omnibus literae vocalibus instructae non sint, a librario ipso, non a punctatore videntur profecta esse.

Jes. 38,11. אביט, pr. m. ex אבט corr.

Jes. 38,12. Mm. Alphabetum ἅπαξ εἰρημένων quae ĭ vocali terminantur. Deest in B. Rabb.

אשורי Iob 31,7	מדשתי Jes. 21,10
באותי Hos. 10,10	נחמתי Zach. 8,14
גוי Jes. 50,6	ספי Ez. 43,8
דורי Jes. 38,12	עתי Lev. 16,21
הורתי Cant. 3,4	פְקֻדתי Jes. 38,10
והמותי Ex. 23,27	צמתי II Sam. 12,22
זמתי (Ps. 17,3 Milra; Jer. 4,28 Mil'el)	קפדתי Jes. 38,12
	רפדתי Iob 17,13
חמותי Jes. 44,16	שכלתי (Jer. 15,7 שכ׳. Gen. 43,14 שָׁכֹלְתִּי שָׁכָלְתִּי)
טובתי Ps. 16,2	
יריתי Gen. 31,51	תחנתי II Reg. 6,8
כתפי Iob 31,22	תאבתי (Ps. 119,40. 174)
לְהוֹתי Iob 30,13	

Jes. 38,14. Mm. Eadem Ochlah Num. 51 (ubi pro רוּחא וְרוּחא recte רוּחָא וְרוּחָה). Pro נֹכֵּר codicis legendum est נִכַּר (Iob 34,19, in editione Baeriana recte Munach in syllaba paenultima; B. Rabb., Bibl. Mant., Hooght habent Makkeph). — Jer. 52,23 Mm. (f. 119[b]: יב׳ זוגין) praeterea, sed falso, afferuntur הרם נתן et נִתַּן. (Jud. 16,5) et הֶרֶם (II Reg. 6,7) semel quidem sunt paroxytona; הֵרֶם autem bis legitur (Exod. 14,16. Jes. 58,1) et נָתַן novies (v. adn. ad 35,2). ~ Plus duodecim paria exstant in Bibliis: שָׁמוֹר Koh. 5,12. I Sam. 9,24; זַמֹּתִי Ps. 17,3. Jer. 4,28; שַׁתָּ Ps. 90,8. שַׁתָּה Ps. 8,7; שָׂכָר Deut. 23,5. II Reg. 7,6; כָּרֶה Prov. 16,27. 26,27; שָׁכְחָה Hos. 2,15. שָׁכֵחָה Prov. 2,17. — Jer. 52,23 cod. habet רוחה et in marg.: ל׳ מלרע, quod cum massora magna discrepat.

Jes. 39,2. ממשלתו. Zere breve rasura in Chirek breve mutatum (id quod Pinskerum fugit, v. Einl. p. 56). Hoc vocabulum ĕ et ĭ vocalibus scribitur: ĕ Jer. 34,1. Mich. 4,8; ĭ Jes. 22,21. Jer. 51,28. Conf. ad Jes. 10,3.

Jes. 39,4. כל אשר. Mp. איכא דאמרי = א״ד (sunt qui dicant). Haec compendia ubique (Jer. 29,20. 50,21. Amos 3,1. Zach. 14,8)

posteriori manui debentur, a qua Jes. 39,4 et circellus massoreticus profectus est.

Jes. 39,7. Mm. יֵצְאוּ quater decies (et semel וייצאו): Gen. 15,14 דן; Num. 27,21 אלעזר; Jos. 8,5 ואני; Deut. 28,7 יתן; Jud. 21,21 וראיתם; II Reg. 20,18 ומבניך; Jes. 39,7 ומבניך; Zach. 14,8 חיים (librarii errore repetitum); Jer. 17,19 בשער; Ez. 21,24 דרכים; 30,9 מלאכים; 42,14 מהקדש; II Par. 21,15 בחליים; Jer. 46,9 עלו (ויצאו). — Locus quartus decimus (II Reg. 7,12), hîc omissus, laudatur in B. Rabb. ad Jer. 17,19 (B. Rabb. quoque Zach. 14 ante Ezech. 21 afferunt).

Jes. 40,5. Mp. כי פי יהוה דבר quater: Jes. 1,20 (ubi in marg.: ד׳). 40,5. 58,14 תתענג; Mich. 4,4 וישבו. Eadem in Mm. ad Jes. 58,14. Massora non consentit cum Hebraico exemplo: quarto enim loco (Mich. 4) scribitur: כי פי יהוה צבאות דבר (ita B. Rabb., Bibl. Mant., Hooght) et adnotatur: ל׳. — B. Rabb. ad Jes. 40,5 in Mp. habent: ג׳ בסיפ׳, in Mm.: ג׳ דסמיכי בקריאה (laudantur Jes. 1,20. 40,5. 58,14). De Michaeae loco inter Occidentales et Orientales dissensio num fuerit nescimus. In versione Chaldaica est: ארי במימרא דיהוה צבאות גזיר כן.

Jes. 40,12. Mm. Haec vocabulorum series non continet omnia ἅπαξ εἰρημένα quae a radicibus כל, כלה, אכל derivantur; מַאֲכָל, כלותם, וְכַלְכֵּלוּ, וַיְכַלּוּ plus semel occurrunt; וַיֹּאכְלוּם et הָאֹכֵל frustra quaesivi. — אֻכָּל Exod. 3,2; וַתֵּכֶל Ex. 39,32; אֲכָלְתָּ Gen. 3,11; הַאֲכַלְתָּם Ps. 80,6; וְכָל Jes. 40,12; תְּאֻכְּלוּ Jes. 1,20; וְאָכָל Gen. 27,10; וַיְכֻלּוּ Gen. 2,1; כַּלּוּ Ex. 5,13; כָּלּוּ Ps. 72,20; כַּכֹּל Iob 24,24; כֶּאֱכֹל Jes. 5,24; כאכלם II Reg. 4,40; וַאֲכַלֵּם Ex. 32,10; וּתְכַל Num. 17,25; ולכלכל Ruth 4,15; יִכֶל Iob 33,21; ומאכלות Prov. 30,14; תאכלהו Iob 20,26.

Jes. 40,14. בארח. Totum in rasura.

Jes. 40,24. שֹׁרֵשׁ, fuit שֹׁרָשׁ.

Jes. 40,24. בָּהֶם. Ita 64,4. Jer. 5,13. 18,23. Ez. 37,8. 10. 39,9. 21. Haud raro Pathach (Segol Tib.) vocali scribitur, ut Jes. 43,9. 66,19. Jer. 44,2. 52,18.

Jes. 40,24. וַיִּבְשׁוּ, posteriori (sed antiqua) manu mut. in וַיִּבָשׁוּ.

Jes. 40,31. וקוי, *weqôjê* post. m. mut. in *weqôwê*. In marg. pr. m. fuit: ב׳ חמה ירשו ארץ, v. Psalm. 37,9.

Jes. 41,1. Mm. לַמִּשְׁפָּט quinquies decies: Num. 35,12 עמדו; Deut. 17,8 יפלא; Jos. 20,6 וישב; Jud. 4,5 יושבת; II Sam. 15,2 והשכים; 15,6 ויעש; Jes. 28,26 ויסרו; 59,11 נהמה; 54,17 יוצר; 41,1 איים; Jer. 30,11 ויסרתיך; 46,28 וחבירו; Mal. 3,5 וקרבתי; Psalm. 9,8 לעולם; Ps. 76,10 בקום. — Eadem ad Jer. 46,28; in B. Rabb. ad II Sam. 15,2.

Jes. 41,1. נקרבה. Puncta in fine versus erasa sunt.

Jes. 41,7. הולם. Pr. m. fuit Milra הוֹלֶם. — Mp. לֹ (i. e. לית „semel") pr. m. ex ב׳ correctum est. Semel legitur הולם (He Vav; h. l.); semel חולם (Cheth, Vav; Deut. 13,4). — Mm. (זוגין מן ב׳ ב׳ חד בחית וחד בהי) enumerat 36 vocabula:

אחיהוד Num. 34,27	אחיחוד I Par. 8,7
הצן Ez. 23,24	בחצן Jes. 49,22
בהלה (?Lev. 26,16 בֶּהָלָה)	בחלה (?Zach. 11,8 בָּחֲלָה)
והמותי Ex. 23,27	חמותי Jes. 44,16
ההרס Jes. 19,18	החרסה Jud. 14,18
ונהה Mich. 2,4	ונחה Jes. 11,2
הורי Gen. 49,26	חורי Jes. 19,9
הה Ez. 30,2	חח Ex. 35,22
הרום I Par. 4,8	חרום Lev. 21,18
הולם Jes. 41,7	חולם Dt. 13,4 (def. v. 2. 6. G. 41,1)
יהלמון Psalm. 74,6	יחלמון Joel 3,1
המק Zach. 14,12	חמק Cant. 5,6
הלם I Par. 7,35	לחלם Zach. 6,14
מהולל Koh. 2,2 (plene)	מחולל Jes. 53,5 (defect.)
נהה Ezech. 32,18	נחה Ex. 32,34
פרהה Num. 8,4	פרחה Iob 30,12
יהדי I Par. 2,47	יחדי I Par. 5,14
הרות Am. 1,13	חרות Ex. 32,16

In Mm. ad Ezech. 32,18 („י״ג זונין", sunt 14) quattuor paria omittuntur: חולם, יחלמון, ונחה, חמותי. Liber Ochlah Num. 213 ט״ו זונין affert (desunt: חולם, החרסה, בחלה).

Jes. 41,10. תִּשְׁתָּע. Pr. m. fuit Pathach.

Jes. 41,19. וְהֲדַס. Pr. m. Kamez. Atramentum quo vocalis scripta erat paene evanuit; lineola superior posteriori manu renovata est (ad Pathach, ut videtur, efficiendum). Conf. 55,13, quo loco pr. m. הֲדָס, post. m. הֲדַס.

Jes. 41,19. תִּדְהָר. Pr. m. fuit Pathach.

Jes. 42,4. יָרוּץ. Pr. m. fuit יֵרוּץ; conf. Mp.: לֹ et Ezech. 29,7 תֵּרוֹץ.

Jes. 42,6. ואֶצָּרְךָ (Zere breve). Initio fuit ואֵצרך (Zere); lineolam prima fortasse manus addidit. ואֶצָּרְךָ (Zere dag., Dagesch in צ litera) scribendum esse docet Mp. ב׳ ad Jes. 49,5 ואֶצָּרְךָ. — Jer. 1,5 falso אֶצּוֹרך (Zere breve, Dagesch).

Jes. 42,15. Mm. = Ochlah Num. 28, nisi quod codex pro לְבַן I Par. 27,12, לַבֵּן Ps. 9,1 habet לַבֵּן לְבַן. — In Mp. pro לֹ legendum est בֹ (v. 59,18).

Jes. 42,16. Mm. לָאוֹר septies: Gen. 1,5. Jes. 42,16. 59,9. Mi. 7,9. Zeph. 3,5. Iob 24,14 יקום; Iob 12,22 ויוציא. Iidem loci enumerantur ad Mich. 7,9 et in B. Rabb. ad Gen. 1; Mich. 7.

Jes. 43,6. תכלאו. Pr. m. corr. ex תכלאי.

Jes. 43,10. נוצר. Pr. m. fuit *nozár* (Milra, Pathach). Mercha (hic enim accentus videtur deletus esse) perraro ante Rebia servit (v. Jes. 7,1. 37,10. Jer. 20,34).

Jes. 43,14. Mm. Eadem ad Jer. 29,1 (f. 86ª); B. Rabb. Mf. (in voce בבל) בבלה vicies novies:

ביד Jer. 29,3	ונשא II Reg. 20,17
הגולה Jer. 29,4	החיל II Reg. 24,16
הגולה Jer. 29,20	יגל יהויכין II Reg. 24,15 (B. R. bene: ב׳ בפס)
כי אמרתם Jer. 29,15	
לביא Jer. 39,7	עמודי II Reg. 25,13
בקחתו Jer. 40,1	שלחתי Jes. 43,14
החילים Jer. 40,7	למגיד Jer. 20,4 (B. R. bene: למגור)
ויאסרהו Jer. 52,11	

חסן Jer. 20,5	ואת עמודי Jer. 52,17
מושבים Jer. 27,16 (מבבלה)	אמר נא Ez. 17,12
ואם נבאים Jer. 27,18	והבאתי Ez. 12,13
כגלתו Jer. 27,20 (f. 86^a et B. R. bene: 'בג)	והביאתידהו Ez. 17,20
	הצבא II Par. 33,11
יובאו Jer. 27,22	ולתשובת II Par. 36,10
ואת יכניה Jer. 28,4	עליו II Par. 36,6
דברי Jer. 29,1	

Contra hanc massoram בבלה in cod. Bab. exstat etiam Jer. 28,3 (Mp. !כט); B. Rabb., Biblia Mant., Hooghtius habent בבל.

Jes. 44,9. Mm. Conf. Mm. ad Ez. 41,20 (f. 169^b) et Ez. 46,22 (f. 176^a), Ochlah Num. 96.

וּבֵנֶיךָ Gen. 16,5 (Ez. 41. 46, Ochl. bene: וּבֵינֶיךָ)
וּבְקוּמָה Gen. 19,33
אֶת Gen. 37,12
וַיִּשָּׁקֵהוּ Gen. 33,4

אֵיָּה Deest f. 169^b, 176^a. Ochlah: אליו Gen. 18,9. In tractatu Soph'rim VI, 3 legimus: ויאמרו אליו אי״ה נקוד, ad quem locum Jacobus Naumburg (נחלת יעקב, 1793, f. 7^a) haec adnotat: צריך להיות אי״ו רצה לומר אותיות אי״ו מן אליו״ נקוד.

וְאַהֲרֹן Num. 3,39
אֲשֶׁר Num. 21,30

עִשָּׂרוֹן. Ochlah: ועשרון Num. 29,15 (ubi ועשרון עשרון). Minchath Schai h. l.: ועשרון דיום ראשון של חג נקוד על וא״ו בתראה מסורת ואבות דר' נתן וכן צריך להגיה במדרש רבה פ' במדבר ובמס' סופרי' פ״ו כו'. In tr. Soph'rim l. l. dicitur: עשרון עשרון שבחג ביט״ הראשון וי״ו שבעשרון השני נקוד.

לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד Deut. 29,28
יָצָא II Sam. 19,20
הֵמָּה Jes. 44,9
הַהֵיכָל Ezech. 41,20
מְהֻקְצָעוֹת Ezech. 46,22
לוּלֵא Psalm. 27,13

Massora manu scripta (f. 36^a. 169^b. 176^a) cum impressa (in libro Ochlah, B. Rabb. ad Num. 3,39) de octo Pentateuchi locis consentit; praeterea ne in hoc quidem discrepant quod puncta extraordinaria decies in Lege occurrunt. In codice autem (f. 169^b. 176^a) octo tantum versuum mentio fit (f. 36^a add. איה), unde facile apparet, aut אליו לנו ולבנינו עד trium vocabulorum vice fungi aut duas voces (אליו et Num. 9,10 רחקה) librarii incuria excidisse. Hoc ut credam facilius adducor, cum איה f. 36^a aperte ex אליו depravatum sit.—Massora est Occidentalis: Mp. enim ad Jes. 44,9 habet: ה' מלין נקוד ונק' על כלו למע'. Orientales de punctis extr. alia statuisse duobus exemplis probare possum. In codicibus enim mass. Tschufutkalensibus 7 et 18^a hanc inveni adnotationem: וחית השדה נקוד על י למד v. Iob 39,15. Cod. mass. Tsch. 19 (massora in Pentat., v. Luth. Zeitschr. 1875, p. 616 in.) ad Deut. 5,7 dicit: תמונה נקוד על וא ופול. — Ceterum conf. Prolegomena (mea) Crit. in Vet. Test. Hebr. (Lips. 1873), p. 88–91.

Jes. 44,13. בְּמַקְצֻעוֹת. Pr. m. fuit Cholem, cf. Ez. 41,22. 46,22.

Jes. 44,24. Mm. Octies vocabula scriptione dissecta sunt, quorum coniuncta lectio tradita est:

כי טוב Jud. 16,25	מי אתי Jes. 44,24
מבן ימין I Sam. 9,1	בחר בתיהם II Par. 34,6
לם רבה Jes. 9,6	מן בית Thren. 1,6
מן המערה I Sam. 24,9	כי ענים Thren. 4,3

Eadem in B. Rabb. ad II Par. 34,6. In Ochlah Num. 100 pro לם רבה est אבי עד Jes. 9,5 (cf. Nachweise p. 29).

Jes. 45,3. ומטמני. Kibbuz Tib. rasura deletum est.

Jes. 45,5. אאזרך. Pr. m. fuit: Pathach, Path. br., Kamez br. Hae vocales post. m. mutatae sunt in: Path. br., Path. dag., Zere br. (ita in exemplis impressis corrigendum est). ז litera Dagesch non habet:

Jes. 45,8. יחד. Pr. manu fuit Kamez.

Jes. 45,9. Mm. רָב tricies ter kamezatum (addi debebat: וכל אתנח' וסופ' פסו'). Iidem loci enumerantur ad Ez. 17,17. 38,15; in B. Rabb. ad II Par. 28,8 (רב ל״ג קמצין וג' ורב חטף קמץ בקריאה):

רכושם Gen. 13,6	המון II Par. 13,8
רכושם Gen. 36,7	המון II Par. 20,2
וימת Num. 21,6	בזוז II Par. 28,8
מצריו Deut. 33,7	ויקבצו II Par. 32,4
ויצאו Jos. 11,4	ויאספו II Par. 30,13
ואני Jos. 17,14	וברקים Ps. 18,15
העם Jud. 7,4	בשרתי Ps. 40,10
הרב Jud. 11,25	שלום Ps. 119,165
חרפתי I Sam. 25,39	אכל Prov. 13,23 (רָב־)
ושלל II Sam. 3,22	מאוצר Prov. 15,16
ועבדך I Reg. 3,8	יקרא Prov. 20,6 (רָב־)
היורדים Jes. 31,1	חכמה Koh. 1,18 (רָב־)
בנפל Jes. 30,25	והעמיד Dan. 11,11
חרש Jes. 45,9	העם Esr. 10,13
ריבך Jerem. 51,36	מלכות Esth. 1,7
בחיל Ez. 17,17	פנינים Prov. 20,15 (וְרָב־)
שרשיה Ez. 17,9	אלפים Prov. 14,4 (וְרָב־)
ושובבתיך Ez. 38,4	כופר Iob 36,18 (וְרָב־)

Accuratius igitur massoreta dixisset: רב ל' קמצין וג' בחטף קמץ, ורב ג' בחטף קמץ.

לָ״ג, qui numerus vocibus memorialibus respondet, ter tantum exstat in codice (Jes. 45 Mm. Mp., Ez. 17 Mm.); septem locis legimus לָ״ב (Jes. 30. 31. Jer. 51. Ez. 17,17. 38,4. 15 Mp.; Ez. 38,15 Mm.). Septies massoretam in hac una voce erravisse cum vix credendum sit, non sine veritatis specie conicias, de uno loco Occidentales (ל״ג) ab Orientalibus (ל״ב) dissensisse.

Jes. 45,21. יוֹעֲצוּ, Vav sine Dagesch. Pr. m. fuit נוֹעֲצוּ.

Jes. 45,23. Mm. ולא ישוב sexies: Deut. 28,31 תורא; Jes. 45,23 אשתבע; Jer. 8,4 ונפל; Prov. 30,30 אריה; Ps. 78,39 אדכר; Iob 39,22 ונחך. Eosdem locos commemorant B. Rabb. ad Deut. 28, ad Jer. 8, in Mf. f. 56,2, 4.—Haec adnotatio pugnat

cum Mp. codicis ad Jer. 8,4: בו ק̇, quod Kri Occidentalibus ignotum est.

Jes. 47,9. כְּשפיך (Dag. h. l. et 47,12 in exemplis impressis excidit). Pr. m. fuit כַשפיך (Path. dag. Bab. et Path. Tib.); in versu duodecimo nihil mutatum est.

Jes. 47,12. Mm. Eadem ad Jon. 1,8; B. Rabb. ad Jud. 5,27.— באשר quinquies decies: Gen. 21,17. 39,9. 23. Jud. 5,27. 17,8. 9. I Sam. 23,13. II Reg. 8,1. Jes. 47,12. 56,4 (ובחרו pr. m. corr.). Jon. 1,8. Ruth 1,17. Koh. 3,9. 7,2. 8,4; — ובאשר quater: Jes. 66,4 אבחר; 65,12 תעשו; Iob 39,30 ואפרחו; Ruth 1,16 תליני.

Jes. 47,13. Mm. Simillimum est alphabetum ad Ez. 3,3 (f. 122[a]). Longe maior vocabulorum numerus affertur Ochlah Num. 4.

Jes. 47,14. לחמם. Pr. m. fuit לַחְמָם (ל Path. br., ח Scheba, מ sine Dagesch).

Jes. 48,7. שמעתם. Pathach (pr. m.?) in Kamez mutatum est. Mm. Kamez postulat. ~Mm. h. l. et Jer. 12,2 (f. 67[a]) variis mendis laborat: 1) pro דמשמשין ת̇ scribi debebat דמש׳ תָם; 2) plus undecim exstant ἅπαξ εἰρημένα quae in תָם syllabam exeunt; 3) והנשתם, quod in Bibliis non reperitur, depravatum est ex והשנתם (sic bene in Mm. ad Ez. 43); 4) והלבשתם bis legitur.

והנשתָם (Gen. 44,4 והשנתם)	שמעתָם Jes. 48,7
וקדשתָם Ex. 19,10	נטעתָם Jer. 12,2
והלבשתָם Ex. 29,8. Num. 20,26	ושלחתָם Jer. 27,3
והודעתָם Deut. 4,9	והקרבתָם Ez. 43,24
ושננתָם Deut. 6,7	הדחתָם Dan. 9,7
וקשרתָם Deut. 6,8	

Mm. ad Ez. 43,24 (f. 171[b]) addit:

והנחתָם Num. 17,19	וטמנתָם Jer. 43,9
וכתבתָם Deut. 6,9. 11,20	

Mf. in B. Rabb. f. 44,2,3 (lit. מ) enumerat quadraginta voces semel lectas, quae תם syllaba terminantur (מ׳ יחידאין משמשין תם בסוף תיב׳), omittit ושננתם, (והלבשתם), והנחתם, (וכתבתם).

Jes. 48,8. פִּתחה. Posterior manus h. l. et 60,11 (ופִתחו) Chirek dag. in Schurek dag. mutavit. Cod. B 19[a], Bibl. Mant., B. Rabb., Baer habent Chirek.

Jes. 48,10. Primo scriptum fuit בכסף; postea ב litera rasura in כ mutatum est.

Jes. 48,14. בהם. Pr. m. fuit בכם.

Jes. 48,15. הֲבִאתיו. Fuit הֲבִאתיו; fortasse pr. m. mut.

Jes. 49,6. Mm. לְאור tredecies sine Dagesch. Eadem ad Jes. 60,19. Jer. 13,16. 31,35.

Jes. 49,7. Mm. וישתחוו septies. Eadem ad Zeph. 2,11.

Jes. 49,13. Mm. ארץ יד זק קמ כו׳ = B. Rabb. ad Jes. 14,9.

ירכיבהו Deut. 32,13	חשף Jes. 52,10
שאול Jes. 14,9	ותשכח Jes. 51,13 (Segoltha)
הכינו Jes. 14,21	נהי Jer. 9,18
אבל Jes. 33,9	הנני Jer. 31,8 (Segoltha)
רנו Jes. 44,23	עזי Jer. 16,19
רנו Jes. 49,13	משא Zach. 12,1
ואשים Jes. 51,16	בחרבם Ps. 44,4 (Rebia)

Quater ארץ athnachatum Pathach (Segol) vocalem habet:

רנעי Psalm. 35,20	ענוים Prov. 30,14 (מארץ)
קצוי Psalm. 48,11	רגזה Prov. 30,21

Jes. 49,17. בניך. Pr. m. fuit בֹּנַיִךְ „qui te aedificant". Vocales Tiberienses ּ ָ ַ erasae sunt. Targum (ed. De Lagarde): יוחון יבנון חרבתיך; LXX: καὶ ταχὺ οἰκοδομηθήσῃ ὑφ᾽ ὧν καθῃρέθης. Lectio vulgata est בָנָיִךְ.

Jes. 49,19. ושממֹתיך, fuit ושממֹתיך.

Jes. 49,22. Mm. אֹב מן ב̇ ב̇ ותרין לישנין. Aliud alphabetum, quod eundem habet titulum, v. ad Jer. 12,16 (f. 67[b]). Conf. Ochlah Num. 59 (Nachweise p. 17—21).

Jes. 50,7. Mp. וָאדע ter: Jes. 50,7. Jer. 32,8. Ez. 10,20. Eadem ad Ez. 10; B. Rabb. ad Jer. 32 (nisi quod in B. Rabb. ובטעם זקף delendum est, cum Jes. 50 accentus sit Tiphcha).

Jes. 50,9. ירשיענו. Prima, ut videtur, manu in ירשיעֻני correctum est. Pro Mp. ל̇ legi debet ב̇; ירש׳ enim exstat etiam Iob 9,20.

Jes. 51,2. Mm. = Mm. ad Jes. 65,16 (f. 51[b]).

Jes. 51,2. וארמהו, pr. m. in וארבהו corr.

Jes. 51,20. עלפו. Accentus Thebir puncto superimposito irritus factus est, conf. ad 38,9.

Jes. 52,11. Mm. = Mm. ad 62,9 (f. 49[b]); Ez. 7,11 (f. 126[a]); Ez. 23,24 (f. 145[b]); Am. 4,3 (f. 191[a]).

צהר Gen. 6,16	יהל Iob 31,26
בהם Gen. 14,5	תהל Iob 41,9
היי Gen. 24,60	הפיץ Iob 40,11
וינהו I Sam. 7,2	נגה (יגה?) Iob 18,5)
הומה I Reg. 1,41	והללו Jes. 62,9
ומהיר Jes. 16,5	והללתם Joel 2,26
ההרם Jes. 19,18	הברו Jer. 51,11
המץ Jes. 16,4	הברו Jes. 52,11
הזים Jes. 56,10	הברי Jes. 47,13
המסים Jes. 64,1	להבר Jer. 4,11
נה Ezech. 7,11	הצו Num. 26,9
הומת (? המות Ez. 7,16)	בהצתם Num. 26,9
שמתהו (? שמהו Ez. 7,20)	בהצתו Ps. 60,2
הלאת Ez. 24,12	הצן Ezech. 23,24
הלל Psalm. 10,3	ההרמונה Am. 4,3
יהל Jes. 13,20	

Ochlah Num. 211 pro הזים codicis habet אהוא quod ter legitur (Esr. 8,15. 21. 31); contra massora manu scripta ope libri Ochlah ter emendari potest (נגה, שמתהו, הומת).

Jes. 52,7. משמיע (bis). Pathach furtivum praeter hunc locum in codice Bab. semel repperi: 53,6 הפגיע, conf. Pinsker, Einl. p. 17. 45.

Jes. 52,14. מִשחת. Pr. m. fuit מִשחת, ut Ez. 37,13 בפִתחי; Am. 2,6 מִכרם. Quae omnia posteriori manu mutata esse Pinsker, Einleit. p. 155, non vidit.

Jes. 54,6. כאשה. Accentus utrum sit Munach an Darga, dubitari potest. Ante Thebir in codice Babylonico, quantum vidi, semel servit Munach: Jes. 19,17 יזכיר אתה, raro Mahpach: Jer. 7,28

הַיָּם אֶחָד זֶה הַגּוֹי; Jer. 41,16 שְׁאֵרִית הָעָם; 43,10 הִנְנִי שֹׁלֵחַ; 52,20 (ubique Teres, non Thebir, exspectatur). Jer. 52,21[a] עֶשְׂרֵה אַמָּה Thebir in Jethib corrigendum esse, figura Jethib repetiti quae sequitur demonstrat. Codex Bab. F 132 (=B 15) bis habet Mahpach: Deut. 33,4 זֹאת הָאָרֶץ; Jos. 1,7 לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת; in codice Bab. F 133 (=B 16) servit Munach: II Reg. 7,9 אֲנַחְנוּ עֹשִׂים; 7,14 מַחֲנֵה אֲרָם; 7,17 וירמסהו העם; I Sam. 12,3 מִי לָקַחְתִּי.

Jes. 54,9. כִּימֵי. Targum: כיומי נח; B. Rabb., Bibl. Mant., Hooght כי מי.

Jes. 54,16. Mm. = Jer. 51,34; Jer. 22,28 (usque ad ויהי לחזקיהו); B. Rabb. ad Exod. 35,22 (ubi pro ומן ויצאו משה falso ומן ויצאו משה.)~מכלי ,ובכלי ,בכלי ,וכלי ,כלי) sine articulo octies decies exstant: Ex. 35,22. Num. 19,15. Deut. 22,5. I Sam. 17,40 (בכלי). I Reg. 6,7. 19,21 (ובכלי). II Reg. 12,14 bis. Jes. 54,16. 66,20 (בכלי). Jer. 48,11 (מכלי). 18,4. 51,34. Ezech. 4,9 (בכלי). 9,1. 2. Iob 28,17. Prov. 20,15. Praeterea כלי in î vocalem exit: 1) omnibus locis, quibus יוצר ,חרש ,חפץ vel חמדה sequitur, excepto ויהי לחזקיהו II Par. 32,27 (כְלִי חמדה); 2) in Levitico libro; 3) in Numerorum libro a versu ויצאו משה ואלעזר הכהן (31,13) usque ad finem libri; 4) in Prophetis duodecim minoribus et in Psalmis, nisi quod bis (Am. 6,5 הפרטים; Ps. 7,14 הכין) כְּלֵי occurrit.

Jes. 55,2. בלֹא לחם. Conf. ad 10,13.

Jes. 55,3. אזנכם. Dagesch in Nun litera posteriori manu additum. Idem factum est in חפצך 58,13; מחשבות ,מחשבתיהם rel. 59,7. 65,2. 66,18; לנפשכם Jer. 6,16. Dagesch nunc quoque deest in אפשעה Jes. 27,4; נפשכם 55,2[b]. 3[a]; נפשך Jer. 5,17; אמללו Jer. 14,2; והכלמו Jer. 14,3; מחשבות rel. Mich. 4,12. Jer. 18,11. 18; ברגלך Ez. 6,11, cf. Pinsker, Einleit. p. 111.

Jes. 55,4. Mm. „Quindecim (יה מלין) ἅπαξ εἰρημένα (exeuntia in הָ [אָ])", enumerantur quattuordecim:

עֱנָה Exod. 22,22
מַרְבֶּה Lev. 11,42
לְמַרְבֵּה Jes. 9,6
מִקְרֶה Deut. 23,11
(sic) וְנַעֲשָׂה (?Jos. 9,24 וַנַּעֲשֶׂה Mf. in B. Rabb.; Mp. לֿ)
(sic) תִּרְאֶה (?I Reg. 18,1 הֵרָאֵה Mf. in B. Rabb.)
(sic) תְּהוּא (?Jer. 17,17 תהיה cod., Mp. לֿ; תהיה Mf.)
[מְזָרֵה Jer. 31,10 additur in Mf.; cod. Zere]
(sic) וַתִּקְרֶא Jer. 32, 23 (cod. Zere; Mp. לֿ)
(sic) תֹּבֵא Prov. 1,10 (Mf. falso תאבה)
(l. מלוה) מַלְוֶה Prov. 19,17
(l. מחסה) מַחְסֶה Jes. 28,17 (cod. Zere)
(l. מרעה) מַרְעֶה Jes. 32,14 (cod. Zere)
(sic) וּמְצַוֶּה Jes. 55,4 (cod. Zere)
(sic) תִּרְאֶה Dan. 1,13

Mf. in B. Rabb. (קמץ, f. 54,1,4) כה מלין קמצין post תראה addit:

הַזֶּה Num. 8,7	יֵלֵד Prov. 27,1
מַשֵּׁה Deut. 15,2	כֹּהֵן Ezech. 18,4
הֶעֱלָה Hab. 1,15	וָעֶד Jer. 29,32
הָעֶבְרַת Jos. 7,7	חֲבֵל Jes. 66,7
יַיְשֵׁר Prov. 3,6	פֵּתַח Ps. 119,130

Quae XXV vocabula in una eademque serie coniungenda non esse quis est qui non videat?

Jes. 55,13. Mm. = Ochlah Num. 117: duodecim vocabula leguntur, perinde ac si Vav litera initio scribatur. Hanc massoram Occidentalem esse ex eo colligi potest, quod Orientales (v. indicem impressum et Mf. in cod. B 19[a]) Jos. 15,51, qui locus hic omittitur, נשן scribunt, legunt וגשן.

Jes. 55,13. הדם. Kamez Bab. in Pathach mutatum (conf. 41,19); infra ד fuit Pathach Tib.

Jes. 56,7. Mm. = Ezech. 40,2 (f. 166[a]); B. Rabb. (eadem eodem ordine) ad Jes. 56.~אל הר sexies decies: Exod. 3,1. 24,13. 19,23. 34,2.4. Num. 27,12. Deut. 32,49. 34,1. Jos. 15,10. Jes. 16,1 שלחו; Ez. 40,2. Jes. 2,3. Mich. 4,1 והבירו; Jes. 56,7. Cant. 4,6. Psalm. 43,3; praeterea omnibus locis quibus sequitur הכרמל. — Secundum cod. B 19[a] et codd. massor. Tschufutkal. 7. 18[a] Orientales Jes. 56,7 habent על הר (conf. etiam Pinsker, Einleit. p. 125). Quod si ita se habet, massora codicis Babylonici est Occidentalis.

Jes. 57,6. בחלקי. Pathach dag., Dagesch, Schurek a posteriori manu profecta sunt. Prima manu videtur fuisse Pathach breve, Scheba (בַחֲלְקֵי).

Jes. 57,6. Mm. (f. 46[a]). Novies fit, ut vocabula binis literis constantia nulla voce interposita repetantur. Tria paria, quae l. Ochlah Num. 72 addit:

אֵל אֵל Iob 16,11
עַל עַל Dan. 2,24
שָׁם שָׁם Exod. 15,25

huc non pertinent: primum enim vocabula diversos intellectus habent, tum duo paria variis punctis instructa sunt. — In Mm. codicis ad Jer. 2,13 (f. 54[b]) afferuntur לֿ מלין בֿ זונין (sunt XXXI), quae omnes exstant in alphabeto libri Ochlah Num. 72 tribus exceptis:

כִּי בָא כִּי בָא Psalm. 96,13
בָּא בָא Jer. 46,20
בָּא בָּא Ezech. 7,6

Jes. 57,7. עלית. ע pr. m. ex א corr.

Jes. 57,8. גלית. Prima, ut videtur, manu in גִּלִּית mutatum.

Jes. 57,10. Mm. Eadem ad Jer. 18,12 (f. 73[b]); B. Rabb. ad Jer. 18. נואש quater: Jes. 57,10. Jer. 18,12. 2,25 ותאמרו (f. 73[b] recte ותאמרי); Iob 6,26 ולרוח אמרי; semel ונואש: I Sam. 27,1.

Jes. 57,12. צדקתך (Path., Kam.) pr. m. in צִדְקָתֵךְ mutatum.

Jes. 58,7. ערום. Pr. m. videtur fuisse עָרוֹם. Infra ע literam Kamez Tib. erasum est.

Jes. 58,12. משבב. ש litera puncto diacritico caret.

Jes. 58,13. חפצך. Conf. ad Jes. 55,3.

Jes. 58,14. Mm. Vid. ad Jes. 40,5.

Jes. 59,2. הסתירו. Atramentum (in î vocali) renovatum est.

Jes. 59,4. Mm. נשפט quinquies. Eadem ad Jer. 25,31; B. Rabb. ad Jes. 59. Pro דֿ in Mm. codicis f. 47[a] scribendum est הֿ.

Jes. 59,5. צִפְעוֹנֵי. Rasura in צִפְ׳ mutatum.

Jes. 59,6. Mm. = Jer. 44,8. Pro ומעשי, quod in Scriptura Sacra non reperitur, legendum est למעשי. Iidem loci eodem ordine (liber Paralipomenon initio τῶν ἁγιογράφων, v. ad Jes. 5,29) laudantur in Bibliis Rabbinicis Mf. f. 51,1,3 (מעשי יא״ כתיב יוֹד). — מעשי, למעשי, במעשי undecies in Jod literam exeunt: Jes. 59,6. Jer. 1,16 (למעשי) משפטי; Jer. 44,8 (במעשי); II Par. 34,25. Psalm. 8,7 (במעשי); 92,5 (במעשי); 107,24. 111, 2. 7. 118,17. 138,8. — Jer. 1,16. 44,8 ה in י mutatum est. — Mp. ad Jer. 1,16: יוֹד בליש ביוד!

Mm. codicis est Occidentalis: Babylonii enim aliis quoque locis habent מעשי:

1) Cantic. 7,2, v. indicem impressum [כתֹ delendum est], cod. B 19[a], F 73 (fol. 69[a]), cod. Bibl. Tschufutkal. 114, cod. massor. Tschuf. 7;

2) Thren. 4,2, v. cod. B 19[a], cod. mass. Tschuf. 7;

3) Kohel. 5,5, v. indicem impressum [כתֹ delendum est], cod. Bibl. Tschuf. 114, cod. mass. Tschuf. 7;

4) Psalm. 8,4. In Mm. codicis B 19[a]: למדנה מעשי אצבעתיך כתֹ יוֹ למעֹר כתֹ הֹ pro יוֹ למעֹר legendum est יֹ ולמעֹר. (Codex B 19[a] [מעֲשֵׂי] h. l. Orientales sequitur).

In Mf. codicis B 19[a] (v. Pinsker, Einl. p. 131) haec leguntur: למע מעשיהם מעשי און, למד מעשה.

Jes. 59,10. בנשף. ב in codice nunc כ literae simillimum est, cum ἡ κάθετος γραμμή posteriori, sed antiqua manu crassior facta sit.

Jes. 59,10. 11. 12. Vocales Tiber. manu recenti additae sunt excepto Segol priori in נֶגְדֵּךָ quod manui antiquae debetur. (47,15 נֶגְדוֹ Segol Tib. rasura deletum est).

Jes. 59,15. Mm. = Zachar. 10,5 (f. 217[b]). Eadem Ochlah Num. 52, nisi quod pro שכין Prov. 23,2 in codice est סכין (conf. Mm. ad 4,4 [ויסערנו]; 11,11 [וספח]).

Jes. 59,16. וַתּוֹשַׁע. Mahpach a post. m. profectum est. ותושע primum Milra fuisse Pathach vocalis (non Path. breve) et rasurae vestigia infra ש literam demonstrant. Conf. Jes. 63,5 וַתּוֹשַׁע לִי (pr. m. Mil'el).

Jes. 59,17. כמעיל. כ pr. m. habuit Pathach et Bab. et Tib.

Jes. 60,4. תֵּאָמַנָה. Dagesch et Pathach Tib. post. m. add.

Jes. 60,7. אֲפָאֵר. Kamez Tib. erasum. Pathach Bab. prima an posteriori manu in Kamez mutatum sit, incertum est.

Jes. 60,11. וּפִתְּחוּ. Vid. ad 48,8.

Jes. 60,14. Mm. = Ezech. 46,3.

Jes. 60,16. ושד post. m. in וְשֹׁד mutatum. Cod. F 132 (= B 15) Mp.: מדנ׳ וְשֹׁד; cod. Bibl. Tschufutkal. 102 Mp.: בבל ושד קרי.

Jes. 60,18. Mm. Eadem ad Jer. 33,10 (f. 93[b]); B. Rabb. ad Jes. 60. Iob 37,4. — יִשָּׁמַע decies, וַיִּשָּׁמַע semel: Ex. 23,13 תשמרו (primo loco in Concordantiis falso affertur I Sam. 1,13, ubi יִשָּׁמֵעַ); Jes. 60,18. 65,19. Jer. 6,7. 33,10. Ezech. 19,9. 26,13. Nah. 2,14. Iob 37,4 (f. 93[b] יעקבם (יעקב; Neh. 6,7 וַיִּשָּׁמַע וגם נביאים; II Par. 30,27.

Jes. 62,9. Mm. (f. 49[b]). Vid. ad 52,11.

Jes. 62,10. סֹלּוּ סֹלּוּ. Dagesch in utroque verbo post. m. videtur additum esse. Vid. ad Jer. 47,6.

Jes. 63,6. ואשכרם. Literam quartam primum ב fuisse non negaverim. Cum vero כ a prima manu profectum sit, codicem Bab. ואשברם legere (Pinner, Prospectus p. 20; Geiger, Urschrift p. 414) dici nequit.

Jes. 63,7. Mp. Vid. ad 1,9.

Jes. 63,9. וַיְנַטְּלֵם וַיְנַשְּׂאֵם. Utrumque Gaja (neque vero Mercha verbi prioris) post. m. additum.

Jes. 63,10. וְעִצְּבוּ. Dagesch post. m. add.

Jes. 63, 10. וְהוּא נִלְחַם בָּם. Vav post. m. videtur deletum esse. Targum (ed. De Lagarde): והוא אגיח קרבא בהון; in B. Rabb.: הוא אגיח וגו׳.

Jes. 63,13. כַּסּוּס. Path. Tib. (infra כ) et Dag. (in ס) erasa sunt.

Jes. 63,19. Mm. (לוּא, וְלֹא, לֹא), ולו, לו vicies bis. Iidem loci hebr. ad Mich. 2,11; in B. Rabb. chald. ad Gen. 17,18. Num. 14,2, hebr. et chald. Mf. f. 43,1, 1 (ubi נגרע pro בגוע Num. 20, היא לנו pro הואלנו Jos. 7).

Mm. Jes. 63,19		Mm. Mich. 2,11
ישמעאל Gen. 17,18 (יש׳)		ישמעאל
מיתא Gen. 23,13 (מתי)		שמעני
לבן Gen. 30,34 (ל׳)		יהי
סטיתא Gen. 50,15 (ישטמנו)		ישטמנו
נסוף Num. 20,3 (גוענו)	II	בגוע
בארעא Num. 14,2 (בארץ)	I	מתנו
ובמדברא Num. 14,2 (במדבר)		שנ בו
בלעם Num. 22,29 (ב׳)		חרב
חכימא Deut. 32,29 (חכמו)		חכמו
יהושע Jos. 7,7 (יה׳)		הואלנו
קטליה Jud. 8,19 (הרגתי)		החייתם
אחיי Jud. 13,23 (אשתו) [1]		חפץ
בזוניה I S. 14,30 (משלל)		אכל
אתקיל II S. 18,12 (שקל)	II	שוקל
אבשלום II S. 19,7 (אב׳)	I	אבשלום
ובזכותה Jes. 48,18 (וצדקתך)		הקשבת
לא שלטת ביה Jes. 63,19 (לא משלת בם)		קרעת
חיתא בישתא Ez. 14,15 (חיה רעה)		חיה
גברא Mi. 2,11 (איש)		איש
דשמע Ps. 81,14 (שמע)		עמי
ולא מתעכסא Iob 6,1 (כעשי) [2]		שקול
רוחיה Iob 16,4 (נפשכם)		נפשכם

Jes. 64,5. יִשָּׁאֻנוּ. Kibbuz Tib. (conf. ad 34,15) rasura deletum. Idem factum est 62,9 יֹאכְלֻהוּ; 63,15 מִזְּבֻל; Jer. 13,27 נִאֻפַיִךְ; Jer. 22,11 שַׁלֻּם; 29,13 תדרשֻׁני.

Jes. 64,8. תִּקְצֹף. Vocales Tib. post. m. add.

Jes. 64,9. Mm. הָיְתָה quater: vid. ad 14,24.

Jes. 64,10. הָלַּלוּךָ. Vocales Tib. et Dagesch post. m. add.

1) B. Rabb. recte אתתיה.

2) Idem lapsus in B. Rabb. ad Gen. 17; ad Num. 14 recte מתכעסא; Mf. מתרגזא.

Jes. 64,11. תתאפק. Vocalis utraque (et Bab. et Tib.) פ literae erasa est.

Jes. 65,1. Mm. ללא (וללא) undecies: Jes. 65,1 bis. Hos. 2,25. Am. 6,13. Iob 26,2. 3. 39,16. II Par. 15,3 ter. Iidem loci in B. Rabb. ad Iob 26. — קדמ דנדרשתי של׳ בע׳, quod in codice additur, significat Jes. 65,1 scribi ללוא שאלו, sed ללא בקשוני.

Jes. 65,3. על־הלבנים. Pathach Tib. post. m. add.

Jes. 65,5. אלה. ל habet Pathach, non Path. breve. Vid. Jes. 49,12ᵇ. 49,15ᵇ. Jer. 6,29. 30,4. Ez. 11,2. Hab. 2,6. Pinsker, Einleit. p. 109 hanc punctationem semel (Hab. 2,6) occurrere putat.

Jes. 65,7. אבתיכם. Vid. ad Jes. 10,13.

Jes. 65,7. על־חיקם. Primum fuit in textu עַל־ (infra ע Path. Tib. videtur erasum esse), in marg. אל׳ ק. Nunc Mp. ex parte deleta est, עַ posterior manus in עָ mutavit.

Jes. 65,11. ממסך. Fuit Pathach breve.

Jes. 65,14. ומשבר. Pathach posteriori, ut videtur, manu in Zere mutatum.

Jes. 65,20. ולא. Vav sine Scheba. Conf. 65,22 ולא יטעו.

Jes. 65,22. ישבו (punctum infra Vav excidit). De duplici puncto vid. ad Jes. 38,9.

Jes. 66,2. Mm. = Jer. 23,28. In Mm. ad Jer. 29,10 pro הלוא altero recte מלאת. Iidem loci in B. Rabb. ad Num. 11; I Reg. 6. — דבָרִי tredecies: Num. 11,23. II Sam. 19,44. I Reg. 6,12. 17,1. Jes. 55,12. 66,2. Jer. 1,12. 23,29 הלוא; 23,28 הנביא בׄ בו; 29,10 הלוא (leg. מלאת); Jon. 4,2. Iob 29,22.

Jes. 66,17. בשר־. Pathach Tib. erasum, v. ad 10,27.

Jes. 66,21. ללוים. Vid. ad 10,13.

Jes. 66,24. Mm. Hoc אבׄ deest in B. Rabb.

אחון Ex. 33,19	מנון Prov. 29,21
בחון Jer. 6,27	נדון II Sam. 19,10
גחון Lev. 11,42	סאון Jes. 9,4
דראון Jes. 66,24	עינן
הריון Ruth 4,13	פתחון (?Ez. 16,63. 29,21)
ומהריון Hos. 9,11	צנון
חנון Jes. 30,19	קלון Jes. 22,18
טחון Thr. 5,13	רזון I Reg. 11,23
יחון Deut. 28,50	שריון I Sam. 17,38
כליון Jes. 10,22	תחון Ps. 59,6
לישון Koh. 5,11	

Jer. *1,3.* Mm. Vid. ad Jes. 7,1.

Jer. 1,16. למעשי. Vid. ad Jes. 59,6.

Jer. 1,18. Mm. „יׄו זונין“, laudantur XV. Deest העם הארץ Ezech. 45,16, v. B. Rabb. Mf. f. 11 (יׄו זונין מיחדין נסבין הארץ). — Gen. 1,26. 24,3. 34,30. 35,16 כברת הא׳; ? אל הא׳; Jud. 2,2 לישבי הא׳ (ita B. Rabb.; recte, cum ליושב הא׳ bis exstet: Exod. 34,12. 15); Jer. 25,26 כל הממלכות הא׳; Jer. 1,18 ולעם הא׳; 52,16 ומדלות הא׳ (B. Rabb. falso afferunt II Reg. 25,12, ubi ומדלת [quod bis reperitur, v. Jer. 40,7]); Zeph. 2,3 ענוי הא׳ (leg. ענוי; B. Rabb. falso עמי); Ps. 59,14 לאפסי הא׳; Neh. 9,24. Psalm. 50,4 ואל הארץ; Ps. 136,6. Neh. 10,32.

Pro אל הארץ B. Rabb. habent:

הארץ כנען   דבר אל בני ישראל ·

Hoc quoque procul dubio falsum est: הארץ כנען legitur Num. 34,2, versus autem incipit: צו את בני ישראל.

Plus sedecim Sugin exstare, docet S. Frensdorff, Die Massora Magna, t. I, p. 341 (Hannov. et Lips. 1876): וְשָׁבְתָה הארץ Lev. 25,2 (versus incipit דבר אל בני יש׳) et מִלְחֶם הארץ Num. 15,19 semel leguntur.

Jer. 2,12. שֹׁמּוּ. Dagesch post. m. add., v. ad 47,6.

Jer. 2,13. Mm. Vid. ad Jes. 57,6.

Jer. 2,14. אם־יליד. Dagesch. Conf. 3,24 את־יגיע; 36,21 את־יהודי; Zach. 11,3 קול יללת.

Jer. 2,18. מה־לך. Lamed dagessatum.

Jer. 2,20. אעבוד. ר a massoreta in ד mutatum.

Jer. 2,21. נכריה. נ primo Kamez breve videtur habuisse.

Jer. 2,24. Mm. = Ochlah Num. 115. — Jer. 37,19 in codice contra hanc massoram scribitur ואיי, legitur ואיה. Mm. ad Jer. 36,29 (f. 98ᵇ) habet ואיו נביאיכם.

Jer. 2,26. כהניהם ונביאיהם. Mp., v. ad Jes. 10,24.

Jer. 2,30. וּמוסר. Vav primum punctis duobus (quae addenda sunt) irritum factum, deinde rasura deletum est.

Jer. 2,30. ונביאכם. Jod litera addita est post positum vocalis signum. Conf. Jer. 11,9 ובישבי et adn. ad Jes. 10,13.

Jer. 2,34. Mm. Eadem ad Ez. 25,7. 28,13, Ochlah Num. 54.

Jer. 3,3. ויִמנעו. Pr. m. fuit וימ׳.

Jer. 3,7. Mm. כׄ כתבין הי כו׳. Eadem Ochlah Num. 112, ubi צידה (quod est vocabulum vicesimum primum) „extra massoram“ et „פלונתׄ דרׄ נחמן“ esse traditur. Codex Bibl. Tschufutk. 66 (fragm. Gen.) ad Gen. 27,3: (Kamez Bab.) למערבא ולנהרדעי וצודה לי צידה כתב צִיד קורין ולסוראי צידה כתׄ וכן קורין; cod. Bibl. Tsch. 81 (Pentat.) l. l.: למעׄ ולמדנחׄ צידה כתׄ ציד קרׄ ופלוגׄ במקצׄ על כתב ושווין בקרי.

Massora non est Orientalis:

1) Jos. 7,21 Orientales scribunt וארא, legunt ואראה (v. indicem impressum, cod. B 19ᵃ, cod. F 79, cod. vet. Heidenheimii);

2) Jos. 24,8 Orient. scribunt ואביא, legunt ואביאה (v. indicem impr., cod. B 19ᵃ);

3) Jer. 18,10 in cod. Bab. quidem הרעה scribitur, הרע legitur; codex Bibl. Tschuf. 84 (Proph. post., vetus) autem haec habet in Mm.: למעׄ ועשה הרעה כתׄ הרע קורין, ולמדנחׄ ועשה הָרָעָה כתׄ וכן קורין (signa Babyl.).

Jer. 3,16. Mm. = Jer. 50,4. Joel 3,2. בימים ההמה novies: Jer. 3,16. 18. 5,18. 50,4. 20 יבוקש; Joel 3,2. 4,1. Zach. 8,23. Neh. 13,15; ceteris locis בימים ההם (ושארא=ושא׳). — B. Rabb. ad Jer. 3 octo locos (ח׳) enumerant omisso Jer. 50,20; ad Num. 9,7. Jer. 14,15. Neh. 13 ההמה duodecies occurrere tradunt: octo locis modo allatis (non Jer. 50,20), praeterea Num. 9,7. II Reg. 18,4. Jer. 14,15. Zach. 14,15. — Massora codicis est Orientalis,

v. indicem impressum (למע' בימים ההם ,למד' ההמה) necnon Mm. in codicibus Bibl. Tschuf. 48 et 84.

Jer. 4,6. Mm. = 6,19. אנכי מביא quater: 4,6. 6,19. 32,42. 51,64. בספ supervacaneum est, cum אנכי מביא nisi his quattuor locis non occurrat. Haec adnotatio deest in B. Rabb. (6,19 Mp.: ד).

Jer. 4,8. Mp. כַּ֫. Conf. Jer. 38,25. Quod A. Geiger codicem Bab. כַּב habere dixit (v. כרם חמד IX [1859], p. 69 sqq.) in errore Pinskeri originem habuit (v. Geigerum in Zeitschr. der deutschen morgenl. Gesellsch. XXVIII [1874], p. 676). Codex Bibl. Tschufutk. 42ª (Pentat.) ad Gen. 23,6 in Mp. habet: לבבליא כב רפי, in Mm.: מִמֶּנּוּ כב רפי לבבליא וסימ׳ קברו (G. 23,6), עצמת (G. 26,16), עמי (Ex. 1,9), חדל (Ex. 14,12), נפקד (N. 31,49), המסו (Dt. 1,28), שגבה (Dt. 2,36), נשבע (Jud. 21,1), תחרש (IS. 7,8), חזקו (IR. 20,23), צר (II R. 6,1), חנרו (Jer. 4,8), אל תכחד (Jer. 38,25), רחוק (Jes. 59,9), רחק (l. רחקה), (Jes. 59,11), הסתרת (Jes. 64,6), נגתקה (Ps. 2,3), הרחק (Ps. 103,12), ויאמרו (Iob 21,14), האמרים (Iob 22,17), להשיב (Esr. 10,14), וישב (II Par. 29,10): ולבני ארץ ישראל כל ממנו בקריא דגש כת וקר. Massoreta, qui Orientales ab Occidentalibus de voce ממנו XXIII locis dissentire ait, tantum XXII attulit. Uterque numerus falsus est: verus traditur in codice Babylonico. Locis modo laudatis addi debent Gen. 3,22 et Num. 13,31. In cod. Bibl. Tschuf. 94 (proph. prior.) ad Jud. 21,1 haec adnotantur in Mp.: ט בנביא למדנ, in Mm.: ממנו ט בנביאים נשבע תחרש חזקו צר חנרו תכחד רחק רחקה הסתרת למדנחאי[1]. Ceterum conf. Prolegomena Critica in Vet. Test., p. 38. 39.

Jer. 4,29. Mm. (f. 57ᵇ). Eadem ad Mal. 1,6 (f. 221ᵇ). B. Rabb. ad Prov. 19,16 et liber Ochlah Num. 94 (ר׳ זוגין) addunt: הַשָּׂדֶה Lev. 25,34; וּשְׂדֵי II Sam. 1,21[2]).

Jer. 4,30. בפוך. Mp., v. ad Jes. 10,24. Cod. Bibl. Tschuf. 48 Mp.: למדנ בפיך כת, cf. Pinsker, Einleit. p. 131.

Jer. 5,2. Mp.: לכן לש ל, v. ad Jes. 10,24.

Jer. 5,3. Mm. אתם sexies decies sine Vav in vaticiniis Jeremiae: 5,3. 7,19. 13,21. 23,2. 3. 25,18. 27,4. 8. 21. 29,21. 32,23. 33. 34,16. 35,4. 41,6. 44,21. Iidem loci in B. Rabb. ad 23,3.

Jer. 5,7. 26. Mm. (f. 58ᵇ. 59ª). Vid. ad Jes. 4,4.

Jer. 5,21. יראו. Atramentum recenti manu renovatum.

Jer. 6,6. עֵצָה. Orientales עצה scripsisse traduntur, conf. Pinsker, Einleit. p. 125.

Jer. 6,7. Mm. Conf. Ochlah Num. 19 (ubi desunt: כהקיר Jer. 6,7; ככיור Zach. 12,6; כתרן Jes. 30,17); Mm. codicis ad Ez. 35,15 (f. 160ᵃᵇ) et Hos. 3,1 (f. 180ª).

Jer. 6,10. Mm. = Hos. 8,5.

Jer. 6,16. לנפשכם; *6,19* מחשבותם. Dagesch post. m. add., v. ad Jes. 55,3.

Jer. 6,29. Mm. Vid. ad Jes. 3,15.

Jer. 7,2. וּקְרָאת שָׁם. Sine Makkeph. Conf. 19,2.

Jer. 7,9. Mm. (f. 61ª). Conf. Mm. ad Jer. 23,23 (f. 79ª); Hab. 3,8 (f. 206ᵇ), Ochlah Num. 65.

Jer. 7,9. הגנב. Psik et adn. marg. post. m. add.

Jer. 7,22. Mm. = Ochlah Num. 126.—Massora non est Babylonica: 1) Jud. 1,21 Orientales ישב scribunt, ישבי legunt (v. indicem impressum; cod. B 19ª; cod. F 80, fol. 13ª); 2) Ezech. 16,59 ועשיתי in codice Bab. est et Kri et Kthib.

Jer. 7,27. Mm. = Ez. 40,4; Ochlah Num. 92.

Jer. 8,4. Mm. כה אמר יהוה quater in libro Jeremiae: 8,4. 13,13. 26,4. 34,2. Haec adnotatio deest in B. Rabb.

Jer. 8,4. יָשׁוּב וְלֹא. Conf. adnot. ad Jes. 47,12 et Pinsker, Einleit. XLIII adn. 1.—Scheba Vav literae a massoreta in circellum mutatus est.

Jer. 8,7. אֶת־. Segol posteriori manu additum.

Jer. 8,9. Mm. בדבר יהוה quinquies: II Par. 30,12. Jer. 8,9. I Reg. 20,35. I Sam. 3,21. Psalm. 33,6; praeterea ubique [septies] eo capite, quod agit de נביא אחד זקן (I Reg. 13,11), uno excepto loco: וימתהו כדבר ײ (13,26). Iidem loci in B. Rabb. ad Jer. 8,9.

Jer. 8,18. Mm. Pro ממושבתיכם (Lev. 23,17) in B. Rabb. ad Lev. 23,21, Ez. 36,25, Mischp'te ha-t'amim f. 22ᵇ (Roedelheim 1808) affertur בכל מושבותיכם (Lev. 23,21). Massora est Occidentalis: 1) Codex Bibl. Tschuf. 77 (Pent. vet. Aegypt.) ad Lev. 23,21 מושבתיכם habet in Mp.: ח בטע, in Mm.: ח בטע וסימנהון מהמנ תלוש ממושבתיכם (sic), ההרותיה (II R. 15,16), מבליגיתי (Jer. 8,18), גלוליכם (Ez. 36,25), תועבותיכם (Ez. 44,6), למבראשנה (I Par. 15,13), ונבזביתך (Dan. 5,17), שהם (Cant. 6,5), ומדנח פוטי פרע הדא מלתא ומערב תרתין; 2) in codice Bab. גלוליכם Ez. 36 et תועבותיכם Ez. 44 nisi Tiphcha accentum non habent.—תילגש in מהמנ תלוש corrigendum est.

Jer. 8,20. כָּלָה. Accentus figura nisi paululum curvata non est. Mercha alias ante Athnach non servit.

Jer. 9,19. Mm. = Jer. 29,22 (f. 87ª).

Jer. 9,21. האדמה. Hi duo circelli et ק litera post. m. add.

Jer. 10,2. ומאתות. Vav cop. perantiqua manu additum.

Jer. 10,5. המה. Dagesch in מ litera erasum. Conf. 10,2 מהמה.

Jer. 10,5. ולא. Vav cop. posteriori, sed antiqua manu add.

Jer. 10,8. מוּסַר duodecies pathachatum: Jes. 53,5. Jer. 10,8. 30,14. Iob 12,18. 20,3. Prov. 1,3. 1,8 שמע; 4,1. 7,22. 15,5. 15,33 ענוה; 13,1 לץ (leg. ולץ); praeterea omnibus locis quibus nomen divinum sequitur. Eadem in B. Rabb. ad Jer. 30.

Jer. 10,19. ואשאנו. Dagesch in Nun litera erasum est, ut Jes. 27,3 אשקנה; 40,19 ירקענו; 62,2 יקבנו; saepe in voce ממנו. Dagesch reperitur Jes. 14,25 אבוסנו; 17,10 תזרענו; 22,21 אחזקנו; 28,4 יבלענה; 46,7 ישיענו; 63,14 תניחנו. Conf. ad Ez. 32,7 et Pinsker, Einleit. p. 105.

Jer. 10,19. Mm. Conf. Ochlah Num. 1.

Jer. 10,22. Mm. בָּאָה undecies: Gen. 29,6. 37,25. I S. 25,19. Jes. 66,18. Jer. 10,22. Jon. 1,3. Mich. 4,8 (ובאה). Zach. 14,18.

---

1) למדנ et למדנחאי posteriori, sed antiqua manu addita sunt.

2) Frensdorff, Nachweise p. 27: «Die Rab. Bib ed. Bomb. von 1517 hat merkwürdigerweise auch nur ה׳ זוגין, lässt das וקמצין aus und zählt das השדה und ושדי nicht; das chald. Gedenkzeichen steht auch dort, wo freilich das בחלקא als Zeichen für ושדה fehlt».

Prov. 13,12. Esth. 2,13. 14; וכל מלכים ויחזקאל כוֹ duobus locis exceptis: I Reg. 2,28 והשמועה; Ezech. 7,7 הצפירה (Mp.: לֹ בטֹ בםֹ). Eadem in B. Rabb. Mf. f. 15, 2, 3.

Jer. 11,11. אלהם. ל pr. m. e ש correctum (antecedit אשמע).

Jer. 11,14. בעד. Fuit בעת.

Jer. 11,15. Mm. מַה ומַה חד מן כֹב פתֹ, i. e. מה et ומה praeter eos locos quibus ה vel ע sequitur, vicies bis habent Segol. Haec massora aperte est Tiberiensis (Occidentalis), cum apud Babylonios inter מַה et מֶה nullum sit discrimen. — Laudantur loci viginti et tres:

מֶה־היה Ex. 32,1 — מֶה לידידי Jer. 11,15
מֶה־היה Ex. 32,23 — מֶה נאם Hag. 1,9 (cod. Kamez)
מֶה קול I S. 4,6 — מֶה כבודי Ps. 4,3
מֶה קול I S. 4,14 — מֶה נאץ Ps. 10,13
מֶה היה I S. 4,16 — מֶה בר נדרי Prov. 31,2
מֶה היה II S. 1,4 — מֶה היה Thr. 5,1 (זכר)
ומֶה קול I S. 15,14 — אני ?
ומֶה גם I R. 14,14 — ומֶה לא תשא Iob 7,21
מֶה משפט II R. 1,7 — מֶה־הוה Koh. 2,22
ומֶה לעשות II R. 4,14 — מֶה האדם Koh. 2,12
מֶה תכו Jes. 1,5 — מֶה היה Koh. 7,10
מֶה להם Jer. 8,9

Jer. 16,10. מה דבר (Mp. codicis כֹבֹ), qui locus hic omittitur, affertur in Mm. ad Jer. 22,8 (f. 77[a]: תגיד post תכו).

In B. Rabb. ad Exod. 32,1 (מה ומה כֹדֹ ופתחין) desunt I S. 4,16, II S. 1,4, אני; adduntur Jos. 7,25 מֶה עכרתנו (falso), Jes. 5,4 מה לעשות (falso), Jer. 16,10 מֶה דבר.

Jer. 11,20. אֱראה. Chateph Path. Tib. primae manui debetur.

Jer. 11,22. הבחורים. Librarius, qui primum Vav omiserat, se ipse correxit.

Jer. 12,1. דרך. Accentu caret. Conf. 14,6 עמדו; 21,10 שמתי; adn. ad Ezech. 22,12.

Jer. 12,2. Mm. (f. 67[a]). Vid. ad Jes. 48,7.

Jer. 12,4. ספתה. Kamez ם literae primum Cholem videtur fuisse.

Jer. 12,4. Mm. (f. 66[b]). Conf. ad Jes. 19,6. In libro Ochlah duodecim vocabula desunt:

וָאח Koh. 4,8 — וָליש Jes. 30,6 (Mp. לָ)
וָאיש Esth. 1,8 — וָנכד Jes. 14,22
וָאשמרה Ps. 119,55 — וָנער Jer. 51,22 (Mp. לָ̤)
וָנמא Jes. 35,7 — וָפלא Jes. 29,14 (Mp. ל)
וָהב Num. 21,14 — וָקדם Ps. 139,5
וָכרם Num. 16,14 — וָרמש Gen. 1,24

וָאח et וָרמש huc non pertinent, cum semel occurrat וְאח Prov. 17,17 (v. Ochlah Num. 47), semel וְרמש Hos. 2,20.

Jer. 12,11. שַׁמָּה a massoreta, ut videtur, in שָׁמָּה correctum, quod verbum ter (Mp. גֹ) legitur: Jes. 23,13; Jer. 12,11; ושמה Jer. 13,16.

Jer. 12,16. Mm. Conf. ad Jes. 49,22.

Jer. 13,2. מתנֵיךָ (Path. Bab., Kamez Bab.) recenti manu in מתני (Kamez Bab. et Tib.) emendatum (conf. 13,1. 4).

Jer. 13,11. לוֹ, rasura in לי mutatum.

Jer. 13,21. Mm. Conf. ad Jes. 33,13.

Jer. 13,25. שכחת. Scheba rasura dissecto posteriori manu punctum supra ח additum est: שכחֹת (excidit in exemplis impressis). Pathach breve in forma שָׁמַעַת perraro adhibetur in punctatione Babylonica, conf. שכחת Jes. 17,10: פשעת Jer. 3,13; ידעת Jer. 50,24; Pinsker, Einleit. p. 75 (qui l. l. et p. 93 adn. Jer. 13,25 שכחת in שכחֹת mutatum esse non vidit).

Jer. 13,25. ותבטחי. Infra Cheth Chirek Tib. erasum est, conf. ad Jes. 34,15.

Jer. 14,2. בָארץ perantiqua manu in לָארץ mutatum.

Jer. 14,9. Mm. = Zach. 4,1. כְּאיש vicies: Num. 14,15. Jud. 6,16. 20,1. 8. 11. I Sam. 11,7. II Sam. 19,15. Jes. 42,13. 66,13. Jer. 6,23. 50,42. 14,9. 23,9. Zach. 4,1. Ps. 38,15. Prov. 6,11. 24,34. Esr. 3,1. Neh. 7,2. 8,1. Haec adnotatio deest in B. Rabb. — Semel exstat כָּאיש: Jud. 8,21.

Jer. 14,17. יומם ולילה, quae vocabula punctis iam instructa erant, massoreta (גֹ) in לילה ויומם mutavit.

Jer. 14,17. Mm. Viginti et quattuor verba semel coniunguntur cum וְאַל, ceteris locis antecedit אַל:

ואל אראה Num. 11,15 — אל א׳ Gen. 21,16.
ואל תגעו Num. 16,26 — אל ת׳ Ps. 105,15. I Par. 16,22
ואל תזכור II Sam. 19,20 — אל ת׳ Ps. 25,7 (אל תזכר־ 79,8)
ואל תתנו Jes. 62,7 — אל ת׳ Esr. 9,12
ואל יתהלל Jer. 9,22 — אל י׳ I Reg. 20,11. Jer. 9,22 bis
ואל תדמינה Jer. 14,17 — אל ת׳ non reperitur
ואל תלך Jer. 16,5 — אל ת׳ Prov. 1,15
ואל תבאו Hos. 4,15 — אל ת׳ Jer. 42,19
ואל תעלו Hos. 4,15 — אל ת׳ Num. 14,42
ואל תרא Obad. 12 — אל ת׳ Ob. 13. Prov. 23,31
ואל תשמח Obad. 12 — אל ת׳ Hos. 9,1
ואל תהיו ? Zach. 1,4 — אל ת׳ Ps. 32,9
ואל אבושה Jer. 17,18 — אל א׳ Ps. 25,2. 31,2. 18. 71,1
ואל תבוא Ps. 143,2 — אל ת׳ Jer. 16,5. Ob. 13. Prov. 4,14. 23,10. 27,10
ואל יבאו Ps. 69,28 — אל י׳ non reperitur
ואל תַּסְתֵּר Ps. 69,18 — אל ת׳ Ps. 27,9. 102,3. 119,19. 143,7.
ואל תעזבני Ps. 27,9 — אל ת׳ Ps. 38,22. 71,9. 18. 119,8
ואל תבישני Ps. 119,116 — אל ת׳ Ps. 119,31.
ואל ישמחו Ps. 35,24 — אל י׳ Ps. 35,19
ואל תבכו Neh. 8,9 — אל ת׳ Jer. 22,10. Mi. 1,10
ואל תאמר Koh. 5,5 — אל ת׳ Deut. 9,4. Jer. 1,7. Prov. 3,28 etc.
ואל תהי Koh. 7,17 — אל ת׳ Koh. 7,16. Prov. 3,7 etc.
ואל תאכלו Esth. 4,16 — אל ת׳ Ex. 12,9
ואל תשתו Esth. 4,16 — אל ת׳ non reperitur

Haec adnotatio non ex omni parte emendata est: 1) אל תדמינה, אל תשתו, אל יבאו non exstant in Bibliis; 2) Zach. 1,4 B. Rabb., Bibl. Mant., Hooghtius, cod. Bab. habent אל תהיו, cum de hoc

versu cogitari ex ipso verborum ordine et e Mf. in B. Rabb. (f. 7,1,2 ואל ולית זונא כ֗ב יהידאין; f. 7,1,3 ואל ה׳ ר֗פ, vox memorialis utroque loco כאבותיכם) apertum sit; 3) non omnia verba enumerantur, deest enim: ואל תשתי Jud. 13,4 (אל ת׳ Jud. 13,7).

In B. Rabb. Buxt. Mf. f. 7,1,2 כ֗ב יהידאין desunt: ואל יתהלל, ואל יבאו ,ואל תעזבני ,ואל תעלו ,ואל תבאו ,ואל תלך (bene), ואל תבכו; adduntur:

ואל תגדל Obad. 12
ואל תסגר Obad. 14
ואל אחתה Jer. 17,18 } falso, cum אל ת׳ (אל א׳) non reperiatur
ואל אטבעה Ps. 69,15

ואל תעמד Obad. 14, falso, cum bis exstet (Gen. 19,17)
ואל תעצבו Neh. 8,10, falso, cum bis legatur (Neh. 8,11).

Aegre fero quod editione Chajimiana Petropoli uti non possum, v. Frensdorff, Die Massora Magna, I, 212, adn. 7: „Die Anführungen in ed. Bomb. sind die richtigen; wenn aber Buxt. (wie es scheint willkürlich) ganz andere anführt und dafür viele, die in ed. Bomb. angeführt sind, auslässt, so ist das doppelt tadelnswerth und beruht auf Missverständniss unserer Angabe“.

Jer. 15,1. Mm. (f. 70ª). „חד מן ל֗ב“, enumerantur triginta vocabula. Eadem a) usque ad הוצאתיה in Mm. Jer. 37,4, f. 99ª [add. הוציאה ante הוצאתיה] et Zach. 5,4, f. 214ª [add. הוציאה הוציאה ante הוצאתיה; om. מן ante מצא]; b) usque ad הוצאה Ezech. 38,8, f. 164ª [om. מן ante מצא]. In Mm. Jer. 38,22, f. 101ª sedecim alia vocabula ab eadem radice derivata afferuntur.~ס֗ד exstant in B. Rabb. Mf. f. 36,2,1. Multa ἅπαξ εἰρημένα addi posse docet Frensdorff, Die Massora Magna, I, 87, adn. 3.

Jer. 15,4. הוקיהו. De Scheba duplici v. ad Jes. 34,15.

Jer. 15,14. והעבדתי ut 17,4. Targum utroque loco ותישתעבדון. Plerique libri manu scripti et editi omnes 15,14 habent והעברתי, v. Minchath Schai h. l. et Geiger, Urschrift p. 95 adn.

Jer. 15,14. אשר. Sic, sine vocalibus et sine accentu.

Jer. 15,14. ק֗ד i. e. 15,14; כ֗ת i. e. 17,4.

Jer. 15,18. Mm. הָיוֹ sexies. Deest in B. Rabb.

Jer. 16,9. Mm. כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל septies in vaticiniis Jeremiae: 16,9. 27,21. 28,14. 29,8. 32,15. 42,18. 51,33. Non in B. Rabb.

Jer. 17,1. מזבחותיכם. Fuit מזבחותיהם.

Jer. 17,4. ובך. Vav vocali caret. Circellum mass. et adnotationem marg. recentissima manus addidit.

Jer. 17,10. ובחן. Circellus, qui in media litera positus Vav irritum esse iusserat, rasura deletus est.

Jer. 17,11. יעזבנו. Dagesch in Nun erasum est, conf. ad 10,19.

Jer. 17,13. עזביך. Supra Jod fuit Chirek breve. Litera ultima in codice Kamez non habet.

Jer. 17,16. Mm. אנוש quater: Jes. 17,11. Jer. 17,16 התאויתי; 30,12. 15; semel ואנוש: Jer. 17,9. Eadem ad Jer. 30,12, excepto quod Jer. 17,16 omittitur, additur Iob 34,6 חצי. Deest in B. Rabb.

Jer. 17,18. אבשה אני יחתו המה ואל (f. 72ᵇ, col. 1, lin. ult.) perantiqua manu additum est, quae etiam (col. 2, init.) אבשה in אחתה emendavit et pro Sakeph accentu in אני (altero) Athnach scripsit. Eadem manus Jer. 40,4 vocabula omissa addidit.

Jer. 17,18. Mm. = Ezech. 20,15. הָבִיא octies: Gen. 18,19. Deut. 6,23 ואותנו (leg. אותנו); II Sam. 17,14. Jes. 1,13 תוסיפו; Jer. 17,18 תבשו (ad Ez. 20 recte: יבושו); 17,24. Ez. 20,15. Ruth 3,15. Iidem loci in B. Rabb. ad Jes. 1; Ez. 20.

Jer. 17,27. Mm. Eadem ad 21,14. 43,12. 50,32. Am. 1,14; B. Rabb. ad Jer. 21. Sextus locus est Jer. 49,27.

Jer. 18,11. Mp. יוצר ter in prophetis: עליכם Jer. 18,11; וכמו Jes. 41,25; גבי Am. 7,1. Quae adnotatio quid significet, nescio, cum neque ad scripturam plenam neque ad defectivam pertineat.— Ad יוצר Jer. 19,1 Mp. habet: ג֗ בנביי.

Jer. 18,18. Mm. על ירמיהו ter: 18,18. 25,1. 37,15.~Haec massora est Orientalis. In codice vet. Bibl. Tschuf. ad Jer. 39,11 על ירמיהו haec leguntur: למעׄ על ירמיהו כ֗ת וכן ק֗ד ומסיר במסרתא רבתא ובזעירתא על ירמיהו ד ויקצפו (37,15), נבוכנצר (39,11; sic), לכו ונחשבה (18,18), הראשנות (25,1). Iidem loci in B. Rabb. ad Jes. 18. Orientales Jer. 39,11 habuisse אל י׳, index impressus, cod. B 19ª, codices mass. Tschuf. 7. 18ª testantur.—In cod. Bab. 25,1 אל antiqua manu in על mutatum est; 37,15 Mp.: ד!

Jer. 18,21. תן. Nun in rasura; fuit Thav.

Jer. 18,23. Mm. וִיהִיו undecies: Ex. 7,19. 26,24. Num. 17,3. 31,3. I Reg. 8,59. Jer. 18,23. 42,17. Hos. 9,17. Thren. 1,21. Prov. 3,22. Cant. 7,9. Ad Jer. 42 additur semel exstare וִיהִיו Ezech. 37,9, semel וַיִּהְיוּ Ez. 37,10.~B. Rabb. ad Ex. 26 praeterea addunt: וא׳ דמטעׄ ביה דסבי׳ ויהיו בשוא תחת הוי״ו והוא ויהיו בפתח תחת הוי״ו ויאמרו להם :הנשיא׳ יחיו ויהיו חטבי עצים (Jud. 9,21) בפתח תחת הוי״ו.

Jer. 19,3. Mm. Deest in B. Rabb.

Jer. 20,2. Mm. וַיַּכֶּה decies: Jos. 10,40. I Reg. 22,24. 34. II R. 2,8. 14 (bis). 8,21. Jes. 37,36 במחנה אשור; Jer. 52,27. 20,2.

Jer. 20,3. Mm. (f. 74ᵇ) וַיֹּצֵא tredecies defective: Num. 17,23. המטות 24; Jud. 19,25. II Sam. 10,16 הדדעזר; 13,18. 22,20. II Reg. 15,20. 23,6. 10,22. Jer. 20,3. 52,31. II Par. 16,2. Iob 12,22. Iidem loci in B. Rabb. ad Num. 17.

Jer. 20,6. Mm. Tredecim vocabula, quorum litera prima est Vav cop., in medio versu ita repetuntur, ut una vox interposita sit:

וביד Gen. 19,16 — והשמיעו Jer. 46,14
וענו Num. 24,24 — וכן Nah. 1,12
ופגע Jos. 19,11 — ושרי II Par. 8,9
ואצבעת II S. 21,20 — ובחשך Koh. 6,4
ואתה I R. 5,23 — ונשם Iob 37,6
ואפס II R. 14,26 — ואל Esth. 4,16
ושם Jer. 20,6

B. Rabb. Mf. lit. ו, f. 28,2,3 (כ֗ה פסוקים דמיין מסורתא מכא ומסורתא מכא נסבין ו׳ ומלה ביניהון) addunt:

1) ובין רעי ובין Gen. 14,8;

2) והרשי עץ והרשי II Sam. 5,11; falso, nam etiam I Par. 14,1 exstat והרשי קיר והרשי;

3) ומגדל חננאל ומגדל Neh. 12,39;

4)—12) novem vocabula, quae initio versus eadem ratione repetuntur.

Ceterum conf. ad Ez. 48,22.

Jer. 21,9. Mm. בחרב ברעב octies: Jer. 27,13. 29,18. 38,2 היושב תינ׳; 42,17. 22. 44,12 ולקחתי קד (cum in eodem versu sequatur בחרב וברעב); 44,13. Ezech. 6,11. Eadem ad Jer. 27,13; B. Rabb. ad Jer. 38.∼ובחרב וברעב bis: Jer. 16,4. 44,18. Eadem B. Rabb. Mf. in voce חרב. — Universa haec adnotatio huc non pertinet: nam היושב תינ׳ est 38,2, non 21,9 (היושב קדמ׳). Ceterum codex quater a massora discrepat (conf. ad. Jes. 10,24): Jer. 27,13. 29,18. 42,17 (quo loco Scheba supra Vav iam positum erat) Vav circello deletum est; Jer. 42,22 etiam nunc legitur בחרב וברעב.— De בחרב וברעב neque in Mm. codicis neque in B. Rabb. traditum est. Concordantiae hos locos enumerant: Jer. 14,12. 15. 21,9 (in cod. Vav deletum). 27,8. 32,36. 44,12. 27.

Jer. 22,14. Mm. (f. 77[b]). Similia alphabeta ad Joel 4,4 (f. 188[b]); Zach. 7,13 (f. 215[b]). In libro Ochlah Num. 21 (conf. Nachweise p. 10. 11) haud pauca vocabula adduntur, desunt quinque (quae in B. Rabb. Levit. init. afferuntur):

(f. 188) וְדָע Koh. 11,9 וְדָ֑ע (וַדַע I Reg. 20,2. Ps. 139,23 bis. Iob 11,6)

(f. 77. 188) זָמָם Thren. 2,17 (זָמַם Deut. 19,19. Jer. 51,12. Zach. 1,6)

(f. 215) זָע Esth. 5,9 ἅπ. εἰρ.

(f. 77. 188. 215) טָל Cant. 5,2 טָל (טַל Jud. 6,37. 38. II S. 1,21. I R. 17,1. Ps. 110,3. Jes. 18,4. 26,19. טָל in fine versus: Deut. 33,28. Jud. 6,39. 40. Iob 38,28. Prov. 3,20)

(f. 77. 215) מָר Jer. 4,18 מָ֑ר (מַר I S. 15,32. 22,2. Jes. 5,20. 33,7. 38,15. 17. Ez. 3,14. Zeph. 1,14. Prov. 27,7. Thren. 1,4. Koh. 7,26. מָר in fine versus: Ez. 27,31. Am. 8,10. Koh. 7,26).

Jer. 22,23. Primo fuisse ישַׁבְּתִּי, מקוננְּתִי, Pinsker, Einleit. p. 103 non vidit. Posteriori manu Scheba in Pathach breve mutato Dagesch rasura deletum est.

Jer. 22,24. אֹתְּקנך in אֹתַקנך mutatum. Supra ק, quae litera nunc Pathach habet, aliud signum primitus num fuerit incertum est.

Jer. 23,4. יחתו. Punctator ipse Kamez in Pathach correxit.

Jer. 23,6. Mm. (f. 78[b]). Simile alphabetum Ochlah Num. 33, ubi desunt: זכרו (זִכְרוּ ter); חכו (חִכּוּ ter); טובו?; כפרו Ps. 49,8; צאתו (צֵאתוֹ ter).

Jer. 23,12. כחלקלקות. Fuit בחל׳.

Jer. 23,18. דברי. Jod litera Cholem non habet.

Jer. 23,22. Primo videtur fuisse וַיְשִׁבוּם, post וְי׳; nunc est וַיְ׳.

Jer. 23,23. Mm. Conf. ad 7,9. Pro החרימו (sic in cod., v. Jer. 51,3) legendum est ההרימו Esr. 8,25.

Jer. 23,31. וינאמו. Aleph mappik. v. ad Jes. 33,7.

Jer. 23,39. Mp. S. Baer: „Die Note besagt, dass Sakeph, der Trenner אפסוקי, so zweimal mit לכן verbunden vorkommt: לָכֵן הִנְנִי ונשיתי und לָכֵן אָשׁוּב Hos. 2,11".

Jer. 24,8. בָּעִיר (conf. 21,7. 38,4) perantiqua manu in בָּאָרֶץ mutatum.

Jer. 24,9. Mm. (f. 80[a]). Eadem (XVI) vocabula et decem alia laudantur ad Ez. 36,14 (f. 161[a]); series tota exstat in libro Ochlah Num. 91.∼Massora huc non pertinet, cum לזועה non sit ex סֹבֹ מלין דכתבין מוקדם מואחר. — Haec adnotatio videtur non esse Babylonica: Orientales enim et Occidentales de his vocabulis diversa statuisse scimus:

Jer. 29,7. Occid. הגליתי; Or. הגילתי Kthib, הגליתי Kri (codex vet. Heidenheimii; Pinsker, Einl. p. 126; conf. etiam codd. mass. Tschuf. 7. 18[a]);

Jer. 29,23. Liber Ochlah et Mm. codicis Bab. (f. 161[a]): הוידע Kthib, היודע Kri; in textu autem codicis Bab. היודע est et Kthib et Kri;

Ezech. 17,7. Occid. כפנה; Or. כנפה Kthib, כפנה Kri (codd. mass. Tschuf. 7. 18[a]);

Iob 18,13. Occid. בדיו; Or. בדוי Kthib, בדיו Kri (codex B 19[a]; codd. mass. Tschuf. 7. 18[a]);

Iob 26,12. Occid. ובתובנתו Kthib, ובתבונתו Kri; Or. ובתבונתו (cod. mass. Tschuf. 7. 18[a]).

Jer. 25,1. Utrumque אֹל antiqua manu in עֹל mutatum. De על ירמיהו vid. ad 18,18.

Jer. 25,5. Mm. Eadem ad Jer. 42,14. Am. 8,5. Zach. 7,3; B. Rabb. ad Jer. 25,5. Ps. 105,11.

Jer. 25,6. Mm. אותי in libris qui e Josua et Judicibus nominantur ubique plene scribitur, duobus locis exceptis: Jos. 14,7 בשלח משה; Jud. 9,15 משהים. In ceteris Scripturae Sacrae libris אותי tricies bis cum Vav reperitur:

קדשתם Deut. 32,51	וזכרו Ez. 6,9 Mp.
לא תיראו Jer. 5,22 (האותי)	עוד נדפו Ez. 20,27 Mp.
אויל Jer. 4,22, v. Mp.	שכחת שנ בת Ez. 23,35 (bis) Mp.
עזבתם Jer. 5,19 Mp.	ויבא ר פ Ez. 40,3
שבתך Jer. 9,5 Mp.	אפס Jes. 54,15 (מאותי)
השכל Jer. 9,23 Mp.	דאגת שנ בת Jes. 57,11 (ואתי bis)
בפרת Jer. 13,5 (def.)	יום יום Jes. 58,2 (ואתי)
מנת Jer. 13,25	מעונה Zeph. 3,7 Mp.
עזבו Jer. 16,11 Mp.	פדית Ps. 31,6
עריץ Jer. 20,11 Mp.	נהג Thren. 3,2
לדעת Jer. 24,7 (def.)	קרוא Esth. 5,12
תכעיסו Jer. 25,6 Mp.	גם מיום Neh. 5,14
כלם דהו של בע Jer. 31,34	מיראים Neh. 6,14
נתתם Jer. 37,18 Mp.	

Non XXXII, sed XXIX loci afferuntur. — Pro עוד נדפו scribi debebat עוד זאת נדפו.

Massora magna non consentit cum codice: 1) Jer. 13,5. 24,7. Jes. 57,11 (bis). 58,2 legitur ואתי ,אתי absque ulla adnotatione; 2) Zeph. 3,7 Vav supra lineam additum est; 3) Ezech. 8,3 scribitur ותבא אותי, Mp. לֹבֹ מל.

B. Rabb. Mf. f. 13,2,3 (אותי כ׳ מלאים) omittunt Jer. 5,19. 24,7. Neh. 5,14. Ceterum conf. S. Frensdorff, Die Massora Magna, I, p. 225, adn. 6.

Jer. 25,11. וְלִשְׁמָּה a massoreta in לְשַׁמָּה emendatum.∼Mp.: לחרבה לשמה bis: 25,11. 18.

Jer. 25,12. כמלאת. Fuit כמלאות. Conf. ad Jes. 10,13.

Jer. 25,18. ואת שריה. Vav litera circello, qui nunc rasura deletus est, irrita facta erat.

Jer. 25,27. וקוו. Vid. Geiger, Urschrift p. 412, adn. 2.

Jer. 26,5. Mm. Inde a בראשית Jer. 26,1 usque ad בראשית 27,1 plerumque על, quinquies tantum אל reperitur: 26,5. 8. 19 (bis). 20.∼Jer. 26,19 אל־הרעה in עלה׳ emendatum est.

Jer. 26,18. Mm. *Jeruschalajim* quinquies plene: Jer. 26,18 וירושלים (Bibl. Mant. sine Jod); Esth. 2,6 מירושלים; I Par. 3,5 בירושלים (Hooght sine Jod); II Par. 25,1 מירושלים; 32,9 ירושלימה. Eadem B. Rabb. Jer. 26; II P. 25.

Jes. 27,1. Mm. ירמיה (וירמיה) sexies: 1) Jer. 27,1 בראשית usque ad 29,27 לא גערת תנינה; 2) in libro Danielis, Dan. 9,2; 3) in libro Esrae (Neh. 10,3. 12,1); 4) I Par. 5,24 ואלה ראשי וירמיה; 5) I Par. 12,4 וירמיה ויחזיאל; 6) 12,10 החמישי.—In B. Rabb. Mf. f. 37,1,1 pro ומן בראשית ממלכות Jer. 26,1 scribendum est ומן ב׳ ממלכת Jer. 27,1.—Hooghtius Jer. 28,12 contra massoram habet ירמיהו.

Jer. 27,9. ואל־חל׳, fuit ואל׳. Jethib a prima manu profectum est, quae Makkeph non delevit.

Jer. 27,16. 28,11. כה אמר יהוה, Jethib, Munach, Sakeph. Scribendum est: Sarka, Munach, Segoltha. Sakeph enim in eodem hemistichio non repetitur; Jethib alterum non eandem quam Jethib prius habet figuram. Originem erroris ex eo repetendam esse existimo, quod vocabula כה אמר יהוה saepe habent accentus Jethib, Munach, Sakeph.

Jer. 28,3. משיב. Supra ש in codice exstat Thebir, quod puncto superimposito deletum est.

Jer. 28,11. נבכדנאצר, fuit נבוכ׳.—Mm. *Nebucadnezar* octies VIII literis scribitur: II Reg. 24,1. 10. 11. 25,1. 8 (sic) בא נבוזרדאן; Jer. 28,11. 14. I Par. 5,41.

Jer. 29,16. על־. Supra ע literam א erasum est. Pathach breve antiquae manui debetur. Mp. pertinet ad אל כסא, v. Ochlah Num. 77.

Jer. 29,20. שלחתי. Dagesch in ל erasum est.—Mp. א׳ ד׳ (vid. ad Jes. 39,4) post. m. add.

Jer. 29,23. וַיְנַאֲפוּ (Pathach breve, Scheba, Path.) antiqua manu in וַיְנַאֲפוּ (Path. dag., Chirek breve, Scheba) mutatum. Jod Dagesch non habet.

Jer. 29,28. Mm. = Amos 9,14 (f. 195ᵇ); B. Rabb. ad Lev. 25,51. In libro Ochlah Num. 12 additur: כהן Ez. 18,14, כהם II Reg. 17,15.

Jer. 30,11. Primo fuit אִתְּךָ (כי), post אתך (sine Dagesch). Nunc lectio primaria restituta est.

Jer. 30,11. אִתְּךָ (אך) posteriori, ut videtur, manu in אתך mutatum.

Jer. 30,18. Mm. = Ez. 22,24 (f. 144ᵇ). 29,19 (f. 152ᵇ). Conf. Ochlah Num. 42 (ubi נשמה Dan. 7,11 reperiri traditur, v. Minchath Schai ad Ez. 22).∼הכה, טבחה, כבכורה, מכרה, נצה huc non pertinent, vid. Mm. ad Jes. 18,5 (f. 14ᵇ) et Ochlah Num. 44.—Massora est Occidentalis: 1) Amos 3,6 Orientales habent עשה, quod verbum in massora codicis non commemoratur; 2) עצה apud Occidentales semel occurrit: Deut. 20,19, bis apud Babylonios: Dt. 20 et Jer. 6,6.

Jes. 31,3. כנגע ב׳ post. m. add.

Jer. 31,10. ממרחק rasura in ממ׳ mutatum, v. ad Jes. 10,3.

Jer. 31,16. Mm. Conf. Ochlah Num. 197.

Jer. 31,28. שקדתי, in rasura, fuit עליהם.

Jer. 31,30. Versus totus post. m. additus est.

Jer. 31,32. החזיקי. Munach pr. m.?

Jer. 31,34. למקטנם. Pr. m. supra מ fuit Chirek breve (ק sine Dagesch).

Jer. 31,34. Mm. „כ׳ זונין", sunt כ׳ד מלין. In B. Rabb. Mf. f. 41,1,1. 2 (כ׳ נסבין למ׳ כו׳) bis exstat למאה (I Par. 12,14. II Par. 5,12), additur למוליך Ps. 136,16. In libro Ochlah Num. 367 octo vocabula desunt, adduntur quinque: למשעי Ez. 16,4; למוליך Ps. 116,16; למוסרי I Par. 15,13; למבראשנה II Par. 30,3.

Jer. 31,34. ולחטאתם. Pr. m. fuit ולחטאתם.

Jer. 31,37. השמים ה sine vocali.∼למטה ט sine Dagesch.

Jer. 31,40. וכל־. Scheba et Kamez breve erasa sunt.—השדמות, fuit השרמות.—In marg. ante שדמות videtur י deletum esse.

Jer. 32,4. Mm. = 46,6. Am. 9,1; B. Rabb. ad Am. 9,1. Prov. 19,5; Hebraice in B. Rabb. ad I R. 18,40. Jer. 46.

Jer. 32,8. Mm. דדי quinquies [defective]: ואקנה 32,9; ואתן 32,12; ושל?; ושל?; plene scribitur Jes. 5,1 אשירה et in Cant. Cant.—Haec aperte depravata sunt. In B. Rabb. (Jer. 32,8 דודי; v. 9. 12 דדי) adnotatur: ג׳ ב׳ חס א׳ מל.

Jer. 32,11. ואת המצוה. Conf. Talm. b. Nedarim 37ᵇ; Geiger, Urschrift p. 255; Pinsker, Einleit. p. 126.

Jer. 32,21. ובאזרוע א sine Makkeph contra Mm. ad Hag. 1,13.

Jer. 32,22. ודבש. Codex in fine versus puncta non habet.

Jer. 32,29. Mm. על העיר septies decies [Mp. י״ז]: Gen. 34,25 כאבים; Deut. 20,20. Jud. 9,33. II Sam. 12,28. I R. 20,12. II R. 6,14. 10,5. 24,11. 25,4. Jer. 22,8 ועברו; 37,8 ושבו; 32,29. 26,20. 52,7. Ez. 10,2 בינות; Neh. 11,9. 13,8 כה עשו (ועל העיר); praeterea omnibus locis quibus antecedit וגנותי, nisi quod semel (II Reg. 19,34) reperitur וגנותי אל העיר.—B. Rabb. ad Jer. 32 (י״ז וכל וגנותי דכו׳ במ״א) eosdem locos enumerant omisso tantum decimo septimo (ועל ד׳).

Jud. 9,33 Orientales habent אל העיר, v. indicem impressum, cod. B 19ᵃ.

Jer. 32,29. ושרפוה, fuit ושרפום.

Jer. 32,32. להם; *33,4* צבאות. Circelli post. m. add.

Jer. 33,3. ובצרות. Orientales ונצרות non solum legunt, sed etiam scribunt, v. codd. mass. Tschuf. 7. 18ᵃ, cod. Petrop. B 19ᵃ.

Conf. Minchath Schai h. l.; Geiger, Urschrift p. 482; Pinsker, Einl. p. 127.

Jer. 33,4. הנתצים נתצים literis minoribus, conf. 37,6 לאמר.

Jer. 33,6. Mm. מַעְלֶה octies: I S. 7,10. Jer. 33,6. 18. Jes. 8,7. Jer. 48,35 דמואבאי; Nah. 3,3. Ps. 135,7. Jer. 50,9 (בבבל). Eadem in B. Rabb. ad I S. 7; Mf. f. 50,2,1, hebr. et chald. ad Jer. 50; Nah. 3.—Jer. 48,35 in codice contra massoram מעֹלה (conf. ad Jes. 15,5).

Jer. 33,8. לכול. Supra כ fuit Jethib.

Jer. 33,8. Mm. Deest in B. Rabb.

Jer. 33,21. Mm.=Ochlah Num. 280.

Jer. 33,25. Mm. חקות novies: Jer. 5,24. 10,3. 31,35 נותן; 33,25. Ez. 43,18. 44,5. 46,14. Mich. 6,16. Iob 38,33. In Mm. ad Ez. 46, Mi. 6: ט מל; codex autem Jer. 31,35 habet חקת. Quae adduntur וכל דאו׳ (=דאורייתא) אתקרי בחקות מחקות דכוו׳ (Mm. ad Ez. Mi. om. וכל דא׳ את׳), depravata esse videntur. בחקת enim semel exstat in Pentateucho: Lev. 20,23 (בחקות quater, in libro Reg. et in Ez.), מחקות uno tantum Scripturae Sacrae loco reperitur: Lev. 18,30. Ceterum conf. B. Rabb. Mf. in voce et Frensdorff, Die Massora Magna, t. I p. 70.

Jer. 34,3. Mm. ופיהו, פיהו vicies semel (כא): Ex. 4,15. I Par. 16,12. Ps. 10,7. Iob 3,1. 35,16. 40,23. Prov. 16,23. 20,17. 24,7. 19,24. 16,26. Koh. 9,7. Thren. 1,18. 3,29. Cant. 1,2. I Reg. 7,31 (ופיהו מבית); Jer. 34,3 (ופיהו). Mal. 2,6 (בפיהו). Ps. 5,10 (בפיהו). Koh. 6,7 (לפיהו). Mal. 2,7 (מפיהו).—B. Rabb. ad Cant. 1,2 פיהו כו׳ vicies bis occurrere tradunt (Koh. 9,7 bis [לב בו]), omittunt Iob 3,1 (falso), addunt Ps. 105,5 (מפתיו משפטי פיהו; in Ps. autem est ומשפטי פיו). Conf. etiam Frensdorff, I p. 131.

Jer. 34,9. Mp. חפשים quinquies: Jer. 34,9. 10. 11. 16 ותכבשו; Jes. 58,6. Deest in B. Rabb.

Jer. 34,10. לבלתי עבד בם עוד. Pr. m. add.

Jer. 34,21. וביד חיל מלך בבל bis: Jer. 34,21. 38,3. Non in B. Rabb.—Jer. 38,3 legitur ביד ח׳ מ׳ ב׳; חיל accentu caret, vocalis post. m. addita est.

Jer. 35,4. שֹׁמֵר pr. m. in שֹׁמֵר emendatum.

Jer. 35,9. Mm. (f. 95[b]). Particulam ולבלתי quater non antecedit לבלתי: Jer. 33,20. 35,9. 17,27. Ezech. 13,3. Vid. B. Rabb. ad Ez. 13.

Jer. 35,15. להם pr. m. in לכם mutatum.

Jer. 36,2. מימי perantiqua manu corr., fuit בימי.

Jer. 36,10. בחָצַר. Vocales Tib. erasae sunt.

Jer. 36,22. האח. Supra ה fuit Pathach Bab.

Jer. 36,23. עַל prima, ut videtur, manu in אֶל mutatum.

Jer. 36,29. Mm. יבוא in Jeremiae vaticiniis ubique plene scribitur, quattuor locis exceptis: 6,26. 17,8. 36,29. 37,19. De primo et tertio alii alia tradunt.—B. Rabb. ad Num. 8,24 in libro Samuelis et in Prophetis posterioribus septies יבא (sine Vav) scribi dicunt: I Sam. 2,34. Jes. 52,1. Jer. 17,8. 6,26. 37,19. Ezech. 44,2. Hab. 2,3.

Jer. 36,32[a]. Legarmeh bis in uno hemistichio, ut 28,14[a]. 29,32[a]. 30,11[b]. Falso igitur Pinsker, Einleit. p. 24 init.: והלגרמה אינו מתרדף.

Jer. 36,32. נריהו. Pro Segoltha Sarka scribi debebat, v. Pinsker, Einl. p. 19.

Jer. 37,7. לדרשני. Vav pr. m. in Jod corr.

Jer. 37,7. הַיֹּצֵא. Vocales Tib. a pr. m. videntur profectae esse.

Jer. 37,10. הכשדים. ה antiqua manu deletum.

Jer. 37,17. ויאמר. Post. m. add.

Jer. 37,19. ואיי Kthib, ואיה Kri. Hoc non consentit cum Mm. ad 2,24. 36,29.

Jer. 37,20. תשבני. Fuit תשיבני.

Jer. 37,21. Mm.=Ez. 45,23. In Mm. ad Mal. 3,17 post נשיא (Num. 7,11) bene additur ב׳ בפ׳. Pro ואלה legendum est כאלה (Num. 28,24). Iidem loci afferuntur in B. Rabb. Mf. in v. יום.

Jer. 38,3. חיל. Vid. ad 34,21.

Jer. 38,6. Mm. Eadem in B. Rabb. ad I Sam. 5,10. Jer. 38.

Jer. 38,9. אֵת antiqua manu in אֶל mutatum.

Jer. 38,10. בטרם. Fuit מט׳, pr. m. corr.

Jer. 38,11. הסחבות. Fuit הסבב׳, pr. m. corr.

Jer. 38,12. בלוי. Supra Vav fuit Zere. De בלואי in Mp. v. Mm. ad Hag. 1,13.

Jer. 38,15. ולא. Vav post. m. deletum.

Jer. 38,16. אֹת. Circellus a post. m. profectus est. Lectio primaria discrepat cum Mm. ad Jer. 39,12 (f. 102[a]), Ez. 48,16 (f. 177[b]).

Jer. 38,17. Mm. יָצֹא septies: Gen. 8,7. 27,30. Num. 35,26. II Sam. 16,5. II Reg. 5,11. Jer. 38,17; (ter plene: Gen. 8; II Sam. 16; II R. 5). Locus septimus (II Sam. 18,2), quem massoreta codicis Bab. praetermisit, exstat in B. Rabb. ad Num. 35.

Jer. 39,1. אל ירושלם ter decies: Jer. 39,1. Ez. 13,16. 14,21. 21,7. 24,2. Zach. 14,2. 17. I Par. 15,3 ויקהל; 28,1 ויקהל; II Par. 5,2. 20,27. 23,2. 12,5; praeterea ubique in libro Esrae, nisi quod Neh. 7,2 occurrit על יר׳. In B. Rabb. ad Zach. 14,17 per errorem omittitur I Par. 15,3.—Massoram codicis Occidentalem esse ex eo concludi potest, quod Babylonii etiam Ez. 14,22 habent אל יר׳, v. indicem impressum, cod. Bibl. Tschuf. 52, mass. Tsch. 18[a] necnon ipsum codicem Babylonicum. In Mm. ad Ez. 14,21 (f. 133[b]: אל יר׳ חד מן יג) quarto decimo loco (i. e. post librum Paral.) affertur Ez. 14,22 והנה נותרה!

Jer. 39,3. Ante התוך Vav erasum est.

Jer. 39,3. נרגל Makkeph bis post. m. add., conf. 39,3.—שר־אצר (bis) pr. m., conf. ad 39,13.

Jer. 39,5. ירחו. Fuit יריחו. Conf. 52,8 ירחו.

Jer. 39,12. Mm.=Ez. 48,16; Ochlah Num. 98. Conf. ad Jer. 38,16.

Jer. 39,13. Mm. Conf. Ochlah Num. 178 (ג׳ נו̈נין זעירין).

Jer. 39,13. שר־אצר, ונר־גל, ונבושז־בז. Makkeph ubique post. m. add.—Jes. 37,38 שראצר (unum vocabulum).

Jer. 40,4. Conf. ad 17,18.—Mp. ז אלך pr. m. in linea altera spatii inter columnas interiecti scripta erat.

Jer. 40,4. לך. Dagesch rasura deletum.

Jer. 40,5. Mm. (גדליה quinquies) = Mm. ad 41,16. Conf. ad Jes. 10,24 (Num. 1).

Jer. 40,5. ויתן־לו. Accentus est Darga.

Jer. 40,8. ויוחנן, fuit ויונדב.~בן pr. m. in בני corr. — קׄ in Mp. recenti manu additum.

Jer. 40,11. Mm. וגם in vaticiniis Jesaiae et Jeremiae novies initio versus positum est: Jes. 28,7. 31,2. 66,21. Jer. 3,10. 5,18. 13,26. 26,20. 36,25. 40,11. Eadem in B. Rabb. ad Jes. 28 (de tribus locis Jes.) et Mf. in v. גם (de sex locis Jerem.).

Jer. 40,12. Mm. ויאספו decies. Vid. Frensdorff, Die Massora Magna, I, p. VIII.

Jer. 40,15. המצפה pr. m. in במצפה corr.

Jer. 40,15. למה. Dagesch deletum. Idem factum est in אָנָּא Jes. 38,3; אָנָה Jer. 15,2; הֵמָּה Jes. 56,11. Jer. 44,14. 51,64. Ez. 25,4; וְהֵמָּה Hos. 6,7; הֵנָּה Jer. 31,8. 48,47; וְהֵנָּה Jer. 38,22; מֵהֵמָּה Jer. 10,2; שָׁמָּה Jer. 13,7. 22,27. 29,7. 40,4; למה Mich. 4,9. Semel, quantum vidi, Dagesch deletum non est: Jes. 34,15 שָׁמָּה. Haec vocabula omnia in codice Bab. plerumque sine Dagesch scribuntur, conf. Pinsker, Einleit. p. 103.

Jer. 40,16. Mm. Eadem in B. Rabb. h. l.

Jer. 41,3. Mm. ואת כל היהודים quater (ד Mp.; Mm. falso הׄ): Jer. 41,3 (ואת). Esth. 3,6 (את). 3,13 (את). 4,16 (את).

Jer. 41,5. זְקָן. Vocales et Bab. et Tib.; Tib. post. m. add.

Jer. 41,6. ובכה. *w'bakhôh* posteriori, ut videtur, manu in *w'bokhêh* mutatum. Conf. Raph. Chajim in Minchath Schai h. l.

Jer. 41,8. Mm. מטמונים ter: Jer. 41,8. Iob 3,21 (ממטמונים). Prov. 2,4 (וכמטמונים; B. Rabb., B. Mant., Hooghtius defective).

Jer. 41,12. Mm. = Ez. 17,8. אל מים רבים ter: Jer. 41,12. Ez. 17,8 שתולה; 31,7 שרשו.

Jer. 42,1. ויזניה. Scheba post. m. add.

Jer. 42,1. Mm. = 43,2. הושעיה ter: Jer. 42,1. 43,2. Neh. 12,32. Eadem in B. Rabb. Mf. f. 23,1, 3.

Jer. 42,3. ואֶת־. Segol post. m. add.

Jer. 42,16. בָּאָרֶץ prima, ut videtur, manu in בְּאֶ' (Scheba, Pathach Bab.) mutatum.

Jer. 42,20. התעיתים. Supra Jod fuit Path. Bab.; infra ע post. m. Chirek Tib. additum est.

Jer. 44,1. במגדל. Pro בׄ in Mp. primo fuisse videtur לׄ. Jer. 46,14 במגדול (Mp. מל).

Jer. 44,1. ובארץ. Chateph Pathach Tib. a pr. m. profectum est.

Jer. 44,8. Mm. Vid. ad Jes. 59,6.

Jer. 44,18. Mm. Sedecim vocabula (ומן פלשתים, quod bis reperitur, omittimus) semel particulam ומן sequuntur:

ומן העבדה Jes. 14,3	ומן העוף Gen. 7,8
ומן מצרים Jes. 20,5	ומן הלחם Ex. 29,34
ומן אז Jer. 44,18	ומן האיל Lev. 9,19
ומן האש Ez. 1,13	ומן השמן Lev. 14,26
ומן השלל I Par. 26,27	ומן המקדש Lev. 21,12
ומן הערים II Par. 15,8	ומן הקדשים Lev. 21,22
ומן אויבי Ps. 18,4	ומן הבקר Num. 31,28
ומן הנשים Esr. 10,11	ומן כל Jud. 7,23

In Mm. ad Ez. 1,13 (f. 121ᵃ יוׄ יחידיין falso 1) post ומן העוף additur ומן הבהמה [1]), quod quinquies exstat: Gen. 6,20. 7,2. 8. Num. 31,47. Ez. 44,31; 2) pro ומן הערים scribitur ומן העדים. Bene deest ומן הפלשתים.

B. Rabb. Mf. in v. מן (טוׄ יחידאין משמשין ומן) omittunt ומן הבהמה, ומן אויבי, ומן הנשים; addunt ומן לשון ארמית דכותי' (quo de errore conf. Frensdorff, l. l. p. 254, adn. 4); pro ומן המקדש falso habent ומן הקדש.

Jer. 44,22. Mm. כהיום quater: Gen. 39,11. Dt. 6,24. I Sam. 9,13. Jer. 44,22. Eadem in B. Rabb. ad G. 39. — Orientales etiam Dan. 9,7 habent כהיום, v. indicem impressum, cod. B 19ᵃ, cod. mass. Tschuf. 7.

Jer. 44,27. אשר. Accentus est Darga.

Jer. 44,30. איביו. Supra ב fuit Kamez Bab.; Cholem supra Jod a posteriori manu profectum est.

Jer. 45,4. לי. Geiger, Urschrift p. 482. Minchath Schai h. l.: בגליון א׳ מסׄם כתוב עליו למדנחאי הארץ לי היא עד כאן וכן תׄי וית כל ארעא דישראל דילי היא.

Jer. 46,5. Mm. = Mich. 1,7. Tertio loco (Iob 4,20) B. Mant. et Hooghtius falso יֻכַּתּוּ; in editione Baeriana bene יֻכַּתּוּ.

Jer. 46,12. יחדו. Conf. ad Jes. 10,24 (Num. 2). ~ Mm. = Bibl. Rabb. h. l. In Mm. codicis ad 46,21 pro הילילי (49,3) per errorem scriptum est הילילו.

Jer. 46,14. סביביך (Path., Kam.). Pr. m. fuit Kamez, Chirek breve.

Jer. 46,28. הדחתיך שמה. Cod. Bibl. Tschuf. 52: לבבל שם.

Jer. 47,2. ישבי, fuit ישבי, pr. m. corr.

Jer. 47,6. באה. Pr. m. בָּאָה. Conf. ad 10,22.

Jer. 47,6. אל־תערך. Conf. ad 51,3.

Jer. 47,6. ודמי. Dagesch post. m. add., conf. סלו סלו Jes. 62,10; שמו Jer. 2,12; ויסבו Jer. 41,14; ונקטו Ez. 6,9. ~ ונדמו Jer. 25,37; ותמו 44,27; הקלו Ez. 22,7.

Dagesch deest: דמו Jes. 23,2; ירנו Jes. 24,14. 42,11. 61,7. 65,14; ונגלו Jes. 34,4; נזלו Jes. 63,19. 64,2; יבזו Jes. 10,2 (sed 11,14 יבזו). ~ יהלו Jes. 13,10. ~ ונמסו Jes. 34,3; ונמקו Jes. 34,4; יקלו Jes. 30,16; ונשמו Jer. 4,9; נשמה Jer. 12,11.

Alia exempla quae huc pertinent v. ad Mich. 1,16. — Dagesch deletum est: Jer. 48,2 תִּדֹּמִּי.

Jer. 48,2. Mm. (f. 111ᵃ) = 51,41. תהלת quater: Jer. 48,2. 49,25. 51,41. Ps. 145,21. Semel (Jer. 49,25) תהלת legitur, scribitur תהלה. Iidem loci in B. Rabb. ad Ps. 145.

Jer. 48,7. כמיש. Non solum circellus supra Jod sed etiam massora magna pallidiore atramento scripta est, fortasse eadem manu, quae 17,18. 40,4 vocabula omissa addidit. — Mm. Conf. Ochlah Num. 80.

Jer. 48,17. אמרו. Antiqua manu add.

1) In codice quo massoreta usus est fortasse scriptum erat ומן העוף דמן הבהמה. Gen. 7,8 enim incipit מן הבהמה.

Jer. 48,33. ימארץ. Vav post. m. add.

Jer. 48,33. הידד. Tiphcha ante Silluk in codicibus Babylonicis nonnumquam habet figuram ד literae, v. Jes. 1,1. 4. 7. 8. 9. 10. 11. Ez. 18,26; cod. F 132: Deut. 5,17; cod. F 133: I Reg. 17,18 chald.

Jer. 48,35. מַעֲלֶה. Vid. ad Jes. 15,5. Jer. 33,6.

Jer. 48,36. יהמה. Fuit ולבי.

Jer. 48,37. גררות pr. m. in גרדת mutatum. Litera quae ג sequitur ר videtur esse.

Jer. 48,46. בָנֶיךָ, ובנתֶיךָ (Pathach, Kamez). Pr. m. fuit בָנַיִךְ, ובנתַיִךְ (Path., Chirek breve).

Jer. 49,4. מי. Pr. m. ex כי corr.

Jer. 49,10. ולא. Vav antiqua manu deletum.

Jer. 49,14. Mm. Ez. 23,40. שָׁלוּחַ quinquies: I Reg. 14,6. Ez. 3,5. Jer. 49,14. Ez. 23,40. Iidem loci in B. Rabb. ad I Reg. 14 (ubi bene „ה“).

Jer. 49,16. Mm. בחגוי ter: Jer. 49,16. Obad. v. 13. Cant. 2,14. Quae adduntur קדמ בחגיו כת ופול, non consentiunt cum ipsis codicis verbis et desunt in B. Rabb. Mf. f. 30,2, 4.

Jer. 49,19. Mm. ארגיעה ter: Jer. 49,19 אדום; 50,44 ובבל (plene, Mil'el); Prov. 12,19 לשון שקר.∼B. Rabb. ad Jer. 49: „ארגיעה bis: Jer. 49. Prov. 12; ארגעה semel: Jer. 50,44; ארגיע semel: Jes. 51,4“.

Jer. 49,19. יעידנו. Fuit יעודני.

Jer. 49,20. ומחשבתיו. Dagesch in exemplis impressis addendum est.

Jer. 49,24. אחזתה. Dagesch in ת erasum est.

Jer. 49,28. Mm. עָלוּ אֶל bis: 49,28. 31. Non in B. Rabb.

Jer. 49,31. קומו. מ fuit ל, pr. m. corr.

Jer. 50,1. Mm. = 51,60. אל בבל sexies: 50,1. 9 מעיר ומעלה; 29. 45. 51,60. Post „חד מן ו“ fortasse addendum est „בסיפ“, cum אל בבל etiam II Par. 36,20 reperiatur. — B. Rabb. Mf. in v. אל בבל ר) addunt II Par. 36,20, omittunt Jer. 50,9.

Jer. 50,9 B. Rabb., B. Mant., Hooghtius על ב'; cod. Bab. אל ב', cod. Bibl. Tschuf. 52 Mp: לבבל אל.

Jer. 50,29 B. Rabb., B. Mant., Hooghtius, cod. Bab. אל ב'. Index impressus autem, cod. B 19ª, cod. mass. Tschuf. 7, hoc loco Occidentales אל, Orientales על habere tradunt.

Jer. 50,6. שובבים. Post. m. in שובבום mutatum.

Jer. 50,14. ירו. Vulgata lectio est יְדוּ.

Jer. 50,15. הנקמו. ה fuit נ, pr. m. corr.

Jer. 50,21. ואל. Fuit ואל, fortasse iam pr. m. mut. De ו, quod in marg. post. m. additum est, v. ad Jes. 39, 4.

Jer. 50,39. Mm. יָשְׁבוּ vicies: Gen. 47,4. 6. Ex. 23,33. Lev. 23,42. Dt. 3,19 נשיכם; 25,5. Jos. 1,14. Ez. 31,6. Jer. 50,39 ציים איים; Hos. 3,4. 9,3. Zach. 8,4 זקנים; II Reg. 10,30 רביעים; II Reg. 15,12 רביעים; Iob 15,28 וישכון; 38,40. Ps. 140,14. 132,12. Neh. 8,14. Thr. 2,10. — Eadem ad Hos. 3,4; B. Rabb. ad Ex. 23 (hoc quoque loco רביעים רביעים post זקנים!).

Jer. 50,46 fin. פ i. e. פתוחה. Conf. Delitzschii praefationem (p. VIII) ad librum Jesaiae a Baerio editum (Lips. 1872).

Jer. 51,3. ואל־יתעל, אַל־ידרך. Vulgata lectio est ואל אֶל. Conf. Jer. 47,6, Ez. 21,35, Pinsker, Einleit. p. XXII fin. ∼ Codex mass. Tschufutk. 7, Occidentales ואַל־יתעל ... אֶל־ידרך, Orientales אַל־ידרך ... ואַל־יתעל legisse testatur.

Jer. 51,16. מקצה־ארץ. Ante א' nihil erasum est.

Jer. 51,19. Mm. יעקוב quinquies plene: Lev. 26,42. Jer. 33,26. 51,19. Duo loci, qui in massora codicis desunt (Jer. 30,18. 46,27), afferuntur in B. Rabb. ad Lev. 26; Jer. 30.

Jer. 51,25. עָלֶיךָ, Path., Kamez. Fuit Path., Chirek breve; pr. m. corr.

Jer. 51,30. במצדות. ר pr. m. in ד corr.

Jer. 51,37. תנים. Psik post accentum distinctivum, v. ad Jes. 9,13.

Jer. 51,40. לטבוח. Conf. 41,6 כפגש; 47,4 לשדוד, Ez. 30,4 בנפל; sed Jes. 30,25 בנפל, Jer. 1,10 לנתוש ולנתוץ. B. Mant. et Hooghtius ubique sine Dagesch.

Jer. 51,56. קשתותם. ש sine Dagesch, conf. Jes. 5,28.

Jer. 51,59. Segol quater a pr. m. profectum est.

Jer. 52,8. וישגו. Sic in exemplis impressis corrigendum est.

Jer. 52,11. Mm. = Ochlah Num. 107. 108.

Jer. 52,28. Mm. (f. 119ᵇ). Vid. ad Jes. 38,14.

Jer. 52,33. Mm. Vid. ad Jes. 29,14.

Ezech. *1,4.* Mm. וָאֵרֶא sexies: Ez. 1,4. 15. 27. 23,13. 44,4. Eadem Mp. ad 1,27 (ubi וְ בם).∼B. Rabb. ad 1,4 bene ה' בסיפ cum וארא quinquies tantum in libro Ezechielis legatur.

Ez. 1,5. Mm. ומראיהן, מראיהן quinquies: Gen. 41,21 (ומ'). Lev. 14,37 (ומ'). Ez. 1,5. 13. Nah. 2,5.∼B. Rabb. ad Ez. 1,5 (ד) non afferunt Ez. 1,13 ודמות.

Ez. 1,8. Mm. = 7,27; B. Rabb. ad 1,8. וִידֵי quater: Ex. 17,12 כבדים; Jer. 10,9. Ez. 1,8. 7,27.

Ez. 1,21. בלכתם, ut 10,11. בלכתם 1,17. 24. 10,11 bis; בלכתן 1,9. 12. 17.

Ez. 1,24. המולה. Dagesch post m. add.

Ez. 2,2. Mm. = 43,6 (ubi melius ח). מִדַּבֵּר novies (leg. octies): Gen. 31,29. Ex. 34,33. Num. 7,89. I Sam. 25,17. Ez. 2,2. 43,6. Ps. 52,5. 34,14, et semel וּמִדַּבֵּר: II Sam. 14,13.

Ez. 2,4. קשה. In medio ה linea, quae literam irritam reddiderat, erasa est. Adnotationem marginalem שי ק recentissima manus addidit.

Ez. 3,5. שפה, לשון; Jethib, Sakeph pr. m. in Thebir, Tiphcha corr. De accentibus Tib. v. ad Jes. 34,15.

Ez. 3,12. כבוד. Cholem in rasura, fuit Kamez breve.

Ez. 3,14. נשאתני. Hoc loco et 11,24 fuit נשאַתְני.

Ez. 3,15. Mm. אל נהר כבר bis: 3,15 ואבוא; 43,3 וכמראה. Ceteris locis על נ' כ': Ez. 1,1. 3. 3,23. 10,22. — Mp. ב in B. Rabb. Ez. 3,15. 43,3 pertinet ad אל נהר. Locus tertius est Jer. 46,10 אל נהר פרת.∼In codice Bab. אל נהר פרת etiam Jer. 46,2 (Mp. ב) occurrit.

Ez. 3,27. אתך. Vav litera post positum vocalis signum addita

est, ut 3,17 אֹתם; 7,8 תועבֹתיך; 8,14 הצפֹנה; 11,10 אשפֹט; 16,27 שנאֹתיך; 43,18 העשֹתו; 46,12 עֹלתו; Jer. 2,30 נביאכם; Jer. 35,14 השכֹם; Zach. 1,2 אבֹתיכם; 6,15 ורחֹקים; Mal. 2,5 ויראו. Mp. omnibus his locis (uno, Ez. 16,27, excepto), plene scribendum esse testimonio suo confirmat. Conf. ad Jes. 10,13.

Mm. אוֹתְךָ septies decies plene: Gen. 17,2. 20,6. 40,19. 41,39. Ex. 9,15 ואך; 25,9 ככל אשר אני; 25,22 בתרׄ דונועדתי; 32,10. Deut. 9,14 הרף; II Sam. 24,24 כי כן (¹ קנו אקנה (מאותך); Jer. 25,15. Ez. 2,3 שולח; 2,4 שולח; 3,27. 29,5. 38,4. Ps. 25,5.— B. Rabb. Mf. f.13,2,3 omittunt Ez. 2,4, addunt Ez. 38,17 (B. Mant., Hooghtius, cod. Bab. defective).

Ez. 21,34 (Mp. יׄז מל לשׁ זכׄ) et Ez. 40,4 codex Bab. habet אֹתְךָ. Vulgata lectio utroque loco est אוֹתְךָ.

Ez. 4,9. Mm.=Mich. 3,12. Eadem et XXV alia vocabula in libro Ochlah Num. 75.

Ez. 4,11. ההין. Supra ה fuit Kamez.

Ez. 5,4. Mm. אֹתָם vicies quinquies in libro Ezechielis:

5,4 ושרפת	34,14 במרעה, Mp. חס כת
7,27 ונשיא	34,23 ירעה
11,20 ועשו	36,19 (plene) ואפיץ
13,20 כסתותיכנה	36,37 ארבה
16,37 שנאת	37,17 וקרב
18,19 ויעשה	37,21 קד דודבר
20,4 התשפט	37,22 ועשיתי
20,13 אשר יעשה תינׄ	37,23 קד דולא יטמאו
20,23 (plene) להפיץ	39,24 ואסתיר
28,26 לבטח	39,27 ²) בתר דושובבי
29,14 פתרום	39,28 בהגלותי
33,7, Mp. חס צפה	43,8 ואכל
34,4 רדיתם	

B. Rabb., Mf. f. 14,1,1: כׄה חסרים ביחזקאל, tantum XXVI locos³) afferunt: 5,4. 12,15 bis, בהפיצי; 13,20. 20,13. 28,26. 29,14. 33,7. 34,4. 34,10 ולא ירעו; ונתתי אתם; 36,19. 37. 37,19; 37,21. 39,27. 43,8 (pro יאכל אתם באש legendum est ואכל; 16,21 בהעביר (באפי; 18,19. 20,4. 20,15 לבלתי הביא; 20,19 משפטי שמרו (leg. את ואת; 20,22 והשיבתי; 20,23. 39,24. 34,23. 37,17.

Octo אתם, quae in Mf. (impressa) commemorantur, sed in Mm. codicis desunt: 12,15 (bis). 34,10. 37,19. 16,21. 20,15. 19. 22, in textu Bibliorum Rabb. plene scribuntur; septem אתם in codice allata, sed in Mf. omissa: 7,27. 11,20. 16,37. 34,14. 37,22. 23. 39,28, in textu B. Rabb. Vav litera carent.— Ceterum conf. Frensdorff, Die Massora Magna I, 227, adn. 5.

Ez. 5,4. ממנו. Dagesch in Nun litera erasum est, conf. ad Jer. 10,19. Idem factum est Jes. 53,3. Jer. 30,21. 31,11. 38,27.

1) Scribendum est aut כי קנו אקנה הרף aut קנו אקנה ממני הרף.
2) Error librarii pro דושובבי.
3) ממנו תצא אש ושרפתם et אתם באש (leg. ושרפתם) unum locum significant: 5,4; הוא ירעה אתם et (leg. להן) והוא יהיה להם aeque pertinent ad אתם 34,23.

42,11. Ez. 48,14. Hos. 10,5. Am. 5,11. Nah. 1,5. 7. Hab. 1,7. 13. Zach. 10,4 (quater); ממֶנו Jes. 59,9; ממני Hos. 14,5.

Ez. 5,9. כל antiqua manu irritum factum.

Ez. 5,11. אֶחמול. Sic.

Ez. 5,12. אׄרִיק. Circellus et Mp. לׄ post. m. add.

Ez. 5,15. מוסר. Pathach Bab. posteriori manu, quae infra ם Path. Tib. addidit, in Kamez Bab. mut. Conf. Mm. ad Jer. 10,8.

Ez. 5,16. Mm.=B. Rabb. ad Ex. 10,10.

Ez. 6,2. Mm. (f. 124ᵇ). אל הרי quater: 6,2 אדם קדׄם; 19,9 למען לא ישמע; 34,13 ורעיתים; 34,14 ושלׄ.—Mm. ad 19,9. 34,13 אל הרי quinquies (הׄ) legi traditur: 34,13 ורעיתים; 34,14 במרעה; 6,2 שים פניך; 36,1 הנבא; 19,9 בסוגר. Iidem (V) loci B. Rabb. ad 6,2. In codice 36,1 עַל in אֶל mutatum est (Mp. אל הרי הׄ).

Ez. 6,6. ויֶאשמו. Chirek breve, Scheba (שׁ sine Dagesch); initio videtur fuisse: Zere, Zere breve.

Ez. 6,11. ברגלך. Sine Dagesch, v. ad Jes. 55,3 et Ez. 44,18.

Ez. 6,13. חלליכם in חלליהם mutatum.

Ez. 7,11. מהמהם. Litera prima vocalem Zere breve videtur habere.

Ez. 7,15. החרב. Fuit הדבר, pr. m. corr.

Ez. 7,16. אֶל־ההרים. Vocalis fere tota erasa est, ut nunc sit אל־. 18,6. 11. 22,9. 47,7 Makkeph quoque deletum est.

Ez. 7,20. עדיו rasura in עֶדיו mutatum.

Ez. 8,3. המקנה. Fuit המַקנה.

Ez. 8,6. Mm. Vid. ad Jes. 3,15.

Ez. 8,10. והִנה. Dagesch forte in codice nonnumquam deest, ut Jer. 14,16 מִפְני; 14,22 ונקוה; 35,4 הַשרים; Ezech. 5,2 והַשלישית; 22,20 באַפי; 33,27 הַשדה; 40,1 הַשנה; 40,31 ואֵלַמו.

Ez. 8,16. כעשרים. Fuit בעשרים.

Ez. 8,17. Mm.=Zach. 2,12. יׄח תקון סופרים:

Gen. 18,22 ואברהם	II Par. 10,16 bis והברו דדב היםׄ
Num. 11,15 ברעתי	Iob 32,3 וירשיעו
Num. 12,12 מרחם אמו	Iob 7,20 ואהיה
I Sam. 3,13 מקללים	Mal. 1,12 Mp. מחללים
Ez. 8,17 הזמרה	Mal. 1,13 Mp. והפחתם
Hab. 1,12 לא נמות	Ps. 106,20 וימירו
Jer. 2,11 המיר כבודו	Mal. 3,8 Mp. קבעים
I R. 12,16 bis איש לאהליך	Zach. 2,12 בבבת עינו

Liber Ochlah Num. 168 addit:

Num. 12,12 ויאכל חצי בשרו	Hos. 4,7 כבודם בקלון אמיר
II Sam. 16,12 אולי יראה יהוה בעוני	Thr. 3,20 ותשיח עלי נפשי

omittit Mal. 1,12. 3,8; I Reg. 12 et II Par. 10 singuli תקון loco habentur.— Conf. libros laudatos in Prolegom. Crit. p. 87. 88.

Ez. 9,4. Mp. Conf. Mm. ad 30,2; Ochlah Num. 40.

Ez. 10,5. בקול pr. m. in כקול corr.

Ez. 10,8. Mm. וַיֵּרָא vicies: Gen. 12,7. 17,1. 18,1. 26,2. 24 בלילה; 35,9. 46,29. Ex. 3,2. Lev. 9,23. Num. 16,19. 17,7. 20,6. Deut. 31,15. Jud. 6,12. 13,3 מלאך; II Sam. 22,11. I Reg. 9,2. II Par. 7,12 (וחברו=ורעהו). Ez. 10,8. 19,11. Eadem B.

Rabb. ad Lev. 9; Ez. 19.∼In Mm. codicis ad Ez. 19 deest Jud. 13,3; pro בלילה (Gen. 26,24) librarii incuria scriptum est הלילה.

Ez. 10,9. Mm. (f. 129[a]) ומראֶה septies: Ex. 24,17. Num. 9,16. Lev. 13,3. 32. Ezech. 10,9 האופנים הכרובים; Dan. 1,13. 8,26.∼B. Rabb. קמצין ז׳ ad Ex. 24; Ez. 10; Dan. 1 addunt semel legi ומראָה: Num. 12,8.—„ח״ in Mm. codicis (Mp. bene ז׳) in errore librarii originem habet, qui האופ׳ הכר׳ ad duos locos pertinere putavit.

Ez. 10,11. בִּלְכתם initio versus. In medio versu et in fine בְּלֶכתם; vid. ad 1,21.

Ez. 10,22. Mm. = B. Rabb. h. l.∼ואותם ter: Lev. 14,11 (defect.). Ez. 10,22. 33,31.

Ez. 11,1. יאזניהו. Vav in codice vocali caret, conf. 20,8 שקוצי; 39,9 ובערו (prius); Jer. 30,8 יעבדו; Joel 1,2 והאזינו; 4,16 ורעשו.

Ez. 11,8. וחרב. ו posteriori manu additum.

Ez. 11,10. Mm. = B. Rabb. ad Num. 20,23.—על גבול quinquies (Mp. ד׳!): Num. 20,23. 22,36. Jos. 19,12. Ez. 11,10. 48,21 (בתר בפ׳ = ב׳ בפ׳).

Ez. 11,15. רחקו. Utrumque Pathach (et Bab. et Tib.) fortasse post. m. add.

Ez. 11,16. מעט. Kamez Bab. posteriori, ut videtur, manu in Pathach Bab. mutatum est, quae etiam Pathach Tib. addidit.—Mm. מְעַט, לִמְעַט septies: Deut. 28,62. II Sam. 12,8. Hos. 8,10 יתנו; Hag. 1,6. 1,9 (למעט). Zach. 1,15. II Par. 29,34 (למעט). Eadem ad Hos. 8, Hag. 1, Zach. 1, nisi quod pro יתנו per errorem scribitur ותנו; B. Rabb. ad II S. 12; Hag. 1.∼Haec adnotatio huc non pertinet; B. Rabb., B. Mant., Hooghtius Ez. 11,16 habent מעט.

Ez. 12,7. Mm. = B. Rabb. ad Lev. 8,35. צֻוֵּיתִי quinquies: Lev. 8,35. 10,13. Ez. 12,7. 24,18. 37,7.

Ez. 12,19. בְּדאגה. Scheba rasura in Chirek mutatum.

Ez. 12,25. כל, post. m. irritum factum.

Ez. 13,2. אֶל־. Pathach breve posteriori manu, quae etiam massoram parvam irritam esse iussit, in Chirek breve mutatum est.—Mm. Septies scribitur אל, legitur על: I Reg. 20,43 סר וזעף דרמיא; II R. 19,9 תרהקה דמלכי; Ez. 13,2 הנבאים; Ez. 13,17 המתנבאות; Cant. 2,17 הרי בתר; Dan. 9,17 והאר פניך; Neh. 3,37 ואל תכס. De omnibus his locis alii alia statuunt.—Deest in B. Rabb.

Ez. 13,17. Mm. שים פניך על ter: Ez. 13,17. 29,2. 35,2.∼Haec massora est Orientalis: codices mass. Tschuf. 7. 18[a] testantur, Ez. 13,17 Occidentales habere אל, Orientales על. Ex epistola quam S. Baer tribus ante annis ad me scripsit, haec afferre liceat: „Die Variante muss lauten: למע׳ אֶל בנות למד׳ על. Dies beweist ausser der Mf. [f. 17,2,1] אל בנות ג׳ noch eine andere [f. 6,2,3], welche lautet אֶל בנות אלין מלין בכל קריאה אֶל כו׳ und darunter anführt“. Falso igitur Pinsker, Einleit. p. 129 massorae parvae codicis fidem habuit.

Ez. 13,20. נפשם. Pathach breve, Scheba, Kamez (Bab.) post. m. in Scheba, Kamez, Chirek (Bab. et Tib.) mutata sunt.

Ez. 14,1. Mm. Sexies occurrit ויבוא, ubi ויבאו exspectatur: Num. 13,22 בנגב; Jes. 45,24 עדיו (יבוא); Ez. 23,44 מבוא (error librarii pro כבוא; Mp. ו׳ סביר); Ez. 36,20 הגוים (Mp. ו׳ סביר); Ez. 14,1 אלי; Ez. 20,38 וברותי (יבוא).∼Etiam ad Jer. 51,48 (יבוא) adnotatur in Mp.: ו׳ סביר!—B. Rabb. ad Num. 13 ויבא ה׳ סבירי׳ לשון רבי׳ addunt II Sam. 3,22 (בא), Jer. 51,48 (יבוא). Conf. Minchath Schai ad Ez. 23,44 et Frensdorff, Die Massora Magna I, 370, adn. 6.

Ez. 14,4. על perantiqua manu in אל mutatum.

Ez. 14,7. Mm. וְיַעל septies Raphe: Ex. 10,12. II S. 24,22. Ez. 14,7. Esr. 1,3. II Par. 36,23 (וְיָעַל:) והבירו; I Reg. 22,20. II Par. 18,19 והבירו. Eadem in B. Rabb. ad II Sam. 24.

Ez. 14,11. מאחרי. Perantiqua (non prima) manu add.

Ez. 14,19. אל הארץ. Orientales h. l. habent על ה׳ (Pinsker, Einleit. p. 129; cod. vet. Heidenheimii; cod. mass. Tschuf. 18[a]).—De אל ה׳ et על ה׳ in Bibliis v. Mm. in B. Rabb. ad Ez. 14,17.

Ez. 14,21. Mm. Vid. ad Jer. 39,1.

Ez. 16,4. ומולדֹתיך. In marg. nihil adnotatur.

Ez. 16,5. על recenti manu in אל mutatum, a qua etiam Mp. profecta est.∼B. Rabb., B. Mant., Hooghtius אל פני.

Ez. 16,8. כנפי. Supra Jod Pathach Bab. erasum est.

Ez. 16,11. ואעדך. Dagesch in codice deest, conf. 24,24 וידעתם; Mal. 2,14 ואמרתם.

Ez. 16,13. Mm. Deest in B. Rabb. et in libro Ochlah.

Ez. 16,16. Ante ותזני fissura est in membrana.

Ez. 16,24. Mm. Conf. Ochlah Num. 23.

Ez. 16,26. תזנותֹיך. Fuit Pathach, Chirek breve; pr. m. corr.

Ez. 16,27. שנאֹתיך. Fuit שׂנאתיך.

Ez. 16,29. ק׳ in Mp. post. m. videtur additum esse.

Ez. 16,36. על. Prima manu corr.

Ez. 16,37. Mm. אליהם ה׳ דמיש: Ez. 16,37. 23,27. Esth. 3,4. 9,23. 26. Deest in B. Rabb.

Ez. 16,44. כאמה, fuit באמה, conf. 16,59 כאשר.

Ez. 16,46. 48. היא. Jod Vav literae simillimum est.

Ez. 16,47. Mm. = 20,44, Ochlah Num. 192.

Ez. 16,49. שִׂבעת. Pr. m. fuit שְׂבעת. Conf. ad Jes. 52,14.

Ez. 16,52. מֵהֵן. Zere Tib. a pr. m. profectum est. Punctator signa Tib. haud raro adhibuit ut de vocalibus alios libros alia tradere significaret, ut Jer. 11,20 אֶראה; Jer. 37,7 הַיֹּצֵא; Ezech. 19,7 הֶחריב; 19,12 הֻשׁלכה; 22,12 נָשׁך; 23,32 מרבָה, supra ב Path. Bab., Mp. ל׳!; 36,35 יָשָׁבו; Hos. 4,13 ולבנָה, supra נ Kamez Bab.; Nah. 3,17 ונודד, Kamez Bab.; Hab. 2,3 יתמהמה, Pathach Bab., Mp. ל׳!; Zeph. 2,15 מַרְבֵּץ (מַ rasura in מֵ mutatum).

Saepe occurrit Kibbuz אֻ in syllabis defective scriptis, ne signum אֿ cum Kadma confundatur; saepe Segol, ut הֶביון, נֶגדך, אֶביון (Hab. 3,4). Segol in אֶת et בֶן plerumque a pr. m. profectum est.

Ez. 16,53. Adnotationes marginales יכוק; יכוק; ו׳ק fortasse primae manui debentur.

Ez. 16,57. ארם, fuit אדם, pr. m. corr.

Ez. 16,62. וידעת. Vid. ad Jer. 13,25 et Zeph. 3,11.

Ez. 17,14. לעמדה. Cholem (non Raphe) in rasura; Mappik quoque ex parte erasum est.

Ez. 17,17. רָב. Mp. לֵב, vid. ad Jes. 45,9.

Ez. 17,23. תשכנה. Nun in codice Dagesch (v. Minchath Schai h. l.) non habet, v. ad Jer. 47,6. Mich. 1,16.∼In Mp. Vav fortasse a pr. m. profectum est.

Ez. 18,2. In Mp. נים ק post. m. add.

Ez. 18,6. אֶל־ rasura in אל mutatum, neque vero accentus additus est. Vid. ad 7,16.

Ez. 18,7. Mm. Deest in B. Rabb. et in libro Ochlah. Alphabetum vocabulorum quae in Pathach (Segol) exeunt. [Litera ultima est ה].

איבה	Iob 9,26 אֵבֶה	לעולה	Ez. 40,40
בונה	octies Milra	מפנה	Nah. 2,9
גאה	Jes. 2,12. Jer. 48,29 גָּאֶה	נִדָּה	Ez. 16,53
דומה	Cant. 2,9	עלפה	Ez. 31,15
הומה	Prov. 20,1 הֹמֶה	פדה	Ps. 34,23
והזונה	Ez. 6,9 הזוֹנֶה (Mm.)	צאנה (sic)	{ Ps. 8,8 צֹנֶה ?
זונה {	Ps. 73,27 זוֹנֶה		Cant. 3,11 צְאֶינָה
	Hos. 4,15 זֹנֶה	קונה (sic)	Dt. 26,68 קֹנֶה
חותה	Prov. 25,22 חֹתֶה	רובה	Gen. 21,20 רֹבֶה
טלה	Jes. 65,25 וטלֶה	שונה	Ez. 45,20
יונה	Ez. 18,7	תכוה	Jes. 43,2 תִכָּוֶה
כרה	Prov. 16,27		

Omnia vocabula praeter נדה (et צאנה) sunt oxytona. Ceterum conf. Mm. ad Ez. 6,9 = Ochlah Num. 210.

Ez. 18,8. ותרב ית; *18,14.* עשֹ־ה. Fissura in membrana.

Ez. 18,10. שֹׁפֵךְ. Fuit Scheba, Kamez breve.

Ez. 18,12. Mm. (f. 139[a]) = B. Rabb. Mf. f. 56,2,3. In Mm. codicis ad Ez. 33,15 omittuntur Lev. 15,52 et Deut. 17,16.∼ ישיב vicies quater: Gen. 50,15. Ex. 21,34. Lev. 15,51.52 מעט; Dt. 17,16 ירבה; 32,43. I S. 26,23. II S. 22,21. Ps. 18,21. I R. 2,17. Jes. 44,19. Ez. 18,7.8.12. 33,15. Hos. 12,3. 15. Ps. 54,7 (ישוב כת׳ הרע); Iob 9,13. 39,12 (ישוב כת׳ התאמין); Prov. 15,1. 12,14 (ישוב כת׳ מפרי); 25,13. Dan. 11,18.

Ez. 18,13. Mm. יִחְיֶה octies decies: Gen. 17,18. 31,32. Ex. 19,13. Num. 24,23. Dt. 8,3 bis. II S. 1,10. II R. 10,19. Ez. 18,13.22. 33,19. 47,9 ישרץ; Prov. 15,27. Neh. 2,3. Hab. 2,4 עפלה; Koh. 6,3. 11,8, praeterea omnibus locis quibus חיו antecedit. Mm. ad Ez. 33 et B. Rabb. Mf. f. 31,1,4 addunt locum duodevicesimum hic omissum: Ps. 89,49 גבר (post ישרץ).

Ez. 18,14. כֹּהֵן. Supra ה fuit Pathach Bab.

Ez. 18,23. החפֹץ. Fuit החפֵץ.

Ez. 18,24. עשה (prius). Thebir supra ש positum error punctatoris est.—עָשָׂה הרשָׁע; Munach ante Thebir, conf. ad Jes. 54,6.

Ez. 18,25. דרכיכם. Dagesch in כ priori erasum est, ut Jer. 44,21 in voce מלכיכם. Dagesch exstat in דרכיכם Jes. 55,8. Jer. 7,3.5. 18,11. 26,13. Ez. 18,29. 20,43. 36,31. Hag. 1,5.7; in מדרכיכם Jes. 55,9. Jer. 15,7. Ez. 33,11. 36,32. Zach. 1,4. Dagesch non fuit in דרכיהם Jer. 16,17; כדרכיכם Ez. 20,44, al.

Aliis quoque locis codex Bab. habet Dagesch, quod in ceteris libris non reperitur: וברכּתי Jes. 44,3; כתפות Ez. 41,26; וכתפות Ez. 41,2; לשכות 40,22. 42,13 ter; בלשכת 44,19.

Ez. 18,25. 26. יתכן: ובשוב רשע antiqua manu, quae etiam מצדקתו usque ad רשע addidit, in יתכנו: בשוב צדיק emendatum.

Ez. 18,26. עשׂה. De Tiphcha accentu vid. ad Jer. 48,33.

Ez. 18,30. 31. ולא usque ad פשעיכם antiqua manu add. (non eadem, quae v. 25. 26 correxit).

Ez. 19,9. ישמע. Zere in Path. mut., a massoreta, ut videtur: v. Mm. ad Jes. 60,18.

Ez. 19,9. Mm. Vid. ad Ez. 6,2.

Ez. 19,12. ויבשו. Dagesch a pr. m. profectum est.

Ez. 20,8. בָּהֶם. Ita 20,11. 13. 16. 21. 25. 33,18. 34,27. 35,8. 42,14. 46,23. Jes. 39,1. Jer. 51,48. Hos. 7,7. Zach. 11,8. 12,8. Mal. 2,17. Minus saepe reperitur בָהֶם (Pathach Bab.): Ez. 30,9. 37,23. Obad. 18. Conf. ad Jes. 40,24.

Ez. 20,18. אבותיכם. ב h. l. כ literae simillimum est.

Ez. 20,26. Mm. = B. Rabb. ad Jer. 31,34. יֵדְעוּ duodecies: Lev. 23,43. I Reg. 14,2. Jes. 44,9 יצרי; 45,6. Jer. 31,34. Ez. 20,26. Hos. 9,7. Ps. 9,21. 78,6 אחרון; Neh. 4,5. II Par. 6,29. 33.

Ez. 20,31. Pro כהעביר in exemplis impressis esse debet בה׳.

Ez. 20,38. וברותי. Vulgata lectio est וברותי.

Ez. 20,44. אִתְּכם. Thav dagessatum.

Ez. 21,7. Mm. Deest in B. Rabb.∼והנבא אֶל quater: Ez. 21,2. 7. 37,9 (הנבא). Am. 7,15 (הנבא).—Ez. 36,1 הנבא עַל־הרי in ה׳ אֶל־ mutatum est. Mp. אל הרי ה׳ ad 36,1 pugnat cum Mm. ad 21,7 et cum Mm. ad 6,2 (אל הרי ד׳), consentit cum Mm. ad 19,9. 34,13.

Ez. 21,13. אֵלַי לאמר. Dagesch post. m. videtur additum esse, ut 21,23. 22,17. 23. 28,11. 32,1. 33,1. 34. 35,1. 37,15. 38,1. Dagesch deest 24,15. 25,1 al., conf. Pinsker, Einl. p. 60. (Quod ait לאמר in Jeremiae vaticiniis post accentum distinctivum cum Dagesch non reperiri falsum est, v. 27,12 הָאֵלֶּה לֵּ׳; 34,1 עָרֶיהָ לֵ׳).

Ez. 21,26. Mm. Conf. Ochlah Num. 2.

Ez. 21,34. Mp. Vid. ad 3,27.

Ez. 21,35. אֶל־תערה, v. Pinsker, Einl. p. XXII fin.

Ez. 22,6. Mm. = 39,8; B. Rabb. ad 28,3. הִנֵּה in Ezechielis libro decies initio versus: 3,8. 7,10 הצפירה; 15,5.4. 16,44.49. 22,6. 31,3. 28,3. 39,8.

Ez. 22,7. הקלו. Dagesch post. m. add., v. ad Jer. 47,6.

Ez. 22,8. קָדָשַׁי (Kamez br. Bab.). Fortasse fuit Kamez. Lectio primaria ceteris locis est Kamez breve (22,26 al.).

Ez. 22,9. ואֶל־ rasura in ואל mut., v. ad 7,16.

Ez. 22,18. ובדיל וברזל pr. m. in ובדיל וברזל corr.

Ez. 22,24. נֻשְׁמָה rasura in נֻ mut., quod Pinskerum, Einl. p. 156 fugit. Conf. ad Jes. 52,14.

Ez. 23,8. Mm. Mm. ad Hab. 3,11 (f. 207[a]) omittit אלכה, נהרסה, addidit אנורה, נשחתה. Conf. Ochlah Num. 32.

Ez. 23,13. לשתיהן. Vid. ad Jes. 6,2.

Ez. 23,15. מולדתם. Supra ל fuit Pathach. Vocales Tib. antiqua (non prima) manu additae sunt.

Ez. 23,17. דודים. Conf. Geiger; Urschrift p. 402.

Ez. 23,30. אֱלה־לך. Cum Makkeph accentum distinctivum sequi non possit, haec punctatio aut in librarii errore originem habet (conf. Jes. 21,17 כי Thebir, Makkeph) aut alios legere אלה־לך, alios אֱלה לך indicat, conf. ad Jes. 10,27.

Ez. 23,36. Mm. לְהֶן quater decies (pathach.) = B. Rabb. h. l.~ Gen. 19,8. 26,18 bis. 31,5. Ex. 1,18. Num. 27,7. I S. 9,11. Jes. 34,17. Ez. 23,36. 34,23. 42,6. II Par. 18,16. Iob 30,24. Ruth 1,9. — In codice etiam Ez. 23,37 להן, Mp. יד בנון! Lectio vulgata est להם.

Ez. 24,2. על־ירושלם a massoreta (Mp. ל׳ סמיכה אל, conf. etiam Mm. Jer. 39,1) in אֱל־יר׳ mutatum. Massoreta igitur non semper eodem quo punctator usus est codice, conf. ad Jes. 10,13.

Ez. 24,6. Mm. Pro עתה עתה scribi debebat עונה עתה. In libro Ochlah Num. 43 deest ושערה Lev. 13,4 (bene, v. Mm. codicis ad Jes. 18,5 = Ochlah Num. 44), additur מוסדה Jes. 30,32. In codice Jes. 30,32 est מוסדה, in margine adnotatur: ל מן יח מלין דלא מפ הׄ.

Ez. 24,18. צִוֵּיתִי, fuit צִוִּיתִי (Mp. הׄ). Utrumque vocabulum quinquies exstat in Bibliis: צִוֵּיתִי Lev. 8,31. 10,18. Dt. 3,21. Jes. 13,3. 45,12 (v. Mm. in B. Rabb. ad Lev. 8,31); צִוִּיתִי v. ad Ez. 12,7.

Ez. 25,14. כאפי וכחמתי. Fuit באפי ובח׳.

Ez. 25,14. וידעו את נקמתי. Antiqua manu add.

Ez. 26,8. ושפך. Cholem (supra פ) perantiqua manu in Pathach mutatum.

Ez. 26,8. Duo Athnach in uno versu, conf. Pinsker, Einleit. p. 31,6; cod. F 132: Deut. 7,2; cod. F 133: Jes. 58,2.

Ez. 26,16. Mm. וְיָרְדוּ septies. Eadem ad 27,28. 47,8. Hag. 2,22.

Ez. 26,17. אבדת. Supra ת fuit Kamez Bab.

Ez. 26,18. Mm. (f. 150ᵃ). עַתָּה sine Vav vicies quinquies [initio versus]: Ex. 18,11.19. Deut. 2,13. I S. 15,3. II Reg. 4,26. 18,25.21. Jes. 30,8. 33,10. 48,7. Ez. 7,3. 43,9. 7,8. 26,18. Mich. 4,14 תתגנדדי; 4,9. I Par. 22,19. II Par. 7,15 עיני; 6,40. 1,9.10. 30,8. I Par. 22,11 בני (in codice בנו); II Par. 29,10. Ps. 20,7. Iidem loci in B. Rabb. ad II Par. 6,40 (כה רפ), nisi quod pro עתה אל תקשו ערפכם II P. 30,8 falso affertur עתה אל ת׳ לבבכם Psalm. 95,8.

Ez. 26,20. כחרבות. Fuit בח׳. Conf. Minchath Schai h. l.

Ez. 27,2. Mm. על צר bis: Ez. 27,2. Jes. 23,3. Conf. Ochlah Num. 87.

Ez. 27,10. מלחמתֵךְ. De duplici Zere v. ad Jes. 34,15.

Ez. 27,11. שלטיהם. Infra ש est Chirek, quod paene evanuit.

Ez. 27,13. תבל. Beth kamezatum. Ben Naphtali scribit תוּבָל, Ben Ascher תוּבַל.

Ez. 27,15. והבנים (*w'hobnajim*). Infra בנ Scheba et Chirek erasa sunt.

Ez. 27,20. דדן רכלתך. Jethib, Sakeph (non Athnach); B. Mant. Paschta, Sakeph.

Ez. 27,20. Mm. Conf. Ochlah Num. 10 (אֹב חד א׳ חד לא׳).

Ez. 27,24. וארזים. Supra ר fuit Kam. Bab., pr. m. corr.

Ez. 27,26. השאטים. Vulgata lectio est השטים. Targum דבזו יתיך. — 27,8 codex Bab. et Biblia impressa שטים. Targum שייטין.

Ez. 27,31. וּבכו. Sic; conf. ad Jes. 11,7.

Ez. 27,33. העשרת = העֲשָׁרֹת. Conf. Pinsker, Einleit. p. 91. XLIII; Ewald, Gött. Gel. Anzeigen 1863, p. 933: So ist es zunächst eine blosse Erleichterung der Aussprache, wenn sie [die assyr. Punctation] statt בֹשֶׁת Jer. 2,36 oder העֲשָׁרֹת Hez. 27,33 vielmehr בֹּשֶׁת und העֲשֶׁרֶת zu lesen vorschreibt.

Ez. 27,34. נשברת. Conf. Pinsker, p. 92; Ewald, p. 934: Wenn er [Pinsker] aus נִשְׁבֶּרֶת Hez. 27,34 beweisen will, dass unsre gewöhnliche Punctation so für נִשְׁבַּרְתְּ (*Du*, weibl., bist gebrochen) sprechen wolle, so zeigt die Stelle Jer. 2,17 vielmehr, dass sie das Wort ganz anders verstehen konnte.

Ez. 28,13. בעֵדן. Zere supra ע, ut 31,16. 36,5.35. Joel 2,3; raro Pathach (= Segol Tib.): 28,9.18 bis. Am. 1,5.

Ez. 28,16. מלו. Accentus videtur esse Darga.

Ez. 28,17. לראוה, fuit לד׳. ~ *28,18.* חללת, fuit חללי.

Ez. 28,18. ארצך. Post. m. quinque punctis irritum factum.

Ez. 28,24. Mm. Deest in B. Rabb.

Ez. 28,26. מכל. Cod. Bib. Tschuf. 52 Mp.: לבבל מכל.

Ez. 29,2. על, fuit אל. Conf. Mm. ad 13,17.

Ez. 29,3. התנים, fuit התנין.

Ez. 29,5. תקבץ. Cod. Bibl. Tschuf. 52 Mp.: לבבל תקבר.~ Supra ד vocis השדה in exemplis impressis esse debet Pathach.

Ez. 29,13. שָׁמָּה quater in fine versus (B. Rabb. ad 36,21 bene addunt בסיפ): 29,13. 36,21. 40,1. 48,35 סביב (hoc vocabulum in exemplis impr. addendum est).

Ez. 30,9. Mm. = Jes. 39,7 (v. adn. crit.).

Ez. 30,12. חָרָבָה. Vulgata lectio est חָרָבָה. Targum יבישתא.

Ez. 30,17. ופיבסת, fuit ופי בסת.

Ez. 30,18. חשך (post. m.?) in חשך mutatum.~In Mm. עבדי est error librarii pro עבדו I Sam. 25,39. Ceterum conf. ad Jes. 5,30.

Ez. 30,18. הוא. דוא Kthib, היא Kri. Conf. Jes. 30,33 (Mp. היא ק). Jer. 22,16. 45,4. Ez. 18,20. 21,19. 26,17. 32,16. Hos. 2,4. Am. 5,13. Nah. 3,10. Hag. 2,6. Zach. 5,6; ההוא Kthib, ההיא Kri: Jer. 3,17. 8,1. 25,13. 28,1.17. 31,1. 33,15. 50,4. 20. Ezech. 14,17. Joel 4,1. Mich. 3,4. Zeph. (1,12.) 3,19. Zach. 3,9. Conf. Geiger, Urschrift p. 235. 236. — Mm. in B. Rabb. ad Ps. 73,16 docet, ter scribi הוא, legi היא: I Reg. 17,15. Jes. 30,33. Iob 31,11.

Ez. 30,21. בֶן. Segol post. m. add.

Ez. 31,8. ברושים. Vav Cholem vocalem habet.

Ez. 31,11. אֵל. Occidentales habent אַל, v. Minchath Schai h. l. et Geiger, Urschrift p. 293 fin.

Ez. 31,18. בעצי. Supra ב fuit Scheba, pr. m. corr.

Ez. 31,18. Mm. Quater scribitur המונה, legitur המונו: 31,18. 32,31.32. 39,11. Eadem B. Rabb. ad 39,11.

Ez. 32,4. אֵל. Prima manu fuit אַל.

Ez. 32,6. Mm. Alphabetum verborum, quorum litera prima est י, ultima ן:

יאספון Ps. 104,22 — ילקטון Ps. 104,28
יבהלון Ps. 104,29 — ימלאון Ez. 32,6
יגועון Ps. 104,29 — ינובון Ps. 92,15
ידחקון Joel 2,8 — ישׂברון Ps. 104,27
יהתיבון Esr. 6,5 — יעדרון Jes. 7,25
יובילון Zeph. 3,10 — יפילון Iob 29,24
יזידון Deut. 17,13 — יקימון Iob 4,4
יטיפון Mich. 2,6 — ירויון Ps. 36,9 ירוְין
ייחלון Jes. 51,5 — ישתקשקון Nah. 2,5
יכרתון Jos. 3,13. Ps. 37,9 — יתמלאון Iob 16,10

Mm. ad Joel 2,7 (f. 187ᵃ) omittit: יכרתון, ייחלון, יובילון, יהתיבון,
ימלאון, ינובון, יעדרון, יפילון, יקימון, addit:
יהמיון Ps. 39,7. 83,3. Jes. 17,2 — יניעון Ps. 59,16 (ינר׳ Kthib). 109,25
יחילון Jes. 13,8 — יעבטון Joel 2,7

יכתירון {? Ps. 142,8 יכתִרו / Prov. 14,18 יכתִירו

B. Rabb. Mf. f. 34,2, 2 omittunt יכרתון, ייחלון, יהתיבון, addunt:
יאחזון Jes. 13,8 — ירבון Ps. 139,18
יאכֵלון Deut. 18,1 — ירבְין Deut. 8,13
יהמיון Ps. 83,3. (39,7. Jes. 17,2) — ירומון Jes. 49,11
יחילון Jes. 13,8 — ירזמון Iob 15,12
יחלומון Joel 3,1 — ירשיעון Ex. 22,8
יחדלון Ex. 9,29 — ישקון Hos. 13,2
יכליון Jes. 31,3 — ישׂכרון Jes. 49,26
ילַמֵּדון Deut. 4,10

His verbis haud pauca alia addi possunt, ut:
יאכְלון Deut. 4,28 — יחפזון Ps. 104,7
יִבּראון Ps. 104,30 — יִרְאון Deut. 4,28
ידרכון Ps. 11,2 — יִרְגְּזון Hab. 3,7
יחזיון Jes. 26,11 — יִרְגָּזון Ex. 15,14
יחסיון Ps. 36,8 — יִשׂבעון Ps. 104,28
יחסרון Gen. 18,28 — יתיבון Esr. 5,5

Ez. 32,7. אכסנו. Dagesch in נ erasum est, ut 33,12 תצילנו; Jer. 31,10 יקבצנו; 31,33 אכתבנה; Hos. 12,5 ימצאנו; Joel 2,11 יכילנו; Amos 1,3. 6. 9. 11. 13. 2,4. 6 אשיבנו; Mich. 2,12 אשׂימנו; 7,15 אראנו. Dagesch (pr. m.) reperitur Mich. 6,6 האקדמנו. Conf. ad Jer. 10,19.

Ez. 32,20. חֹללֵי ל sine Scheba, ut 31,17. 18. 32,28. 29. 35,8. Ceteris locis Scheba (sexies Cheth habet Pathach [non Path. breve]: Jes. 22,2 [Milra]. Jes. 66,16. Jer. 8,23. 25,33. 51,49. Ez. 21,34). — מעלליכם, ומע׳, מעלליהם, ומע׳ ubique sine Scheba.

Ez. 32,23. הנפלים. ה et Path. dag. post. m. add.

Ez. 32,25. נתנו. Fortasse error librarii, v. ad Jes. 35,2.

Ez. 32,26. מחֻללי. Vocalis brevis in syllaba acuta!

Ez. 32,29. נִתְּנוּ. Mp. ז in exemplis impr. addenda est.

Ez. 32,30. חללים, perantiqua (non prima) manu add.

Ez. 32,30. וישכבו, fuit וישבבו.

Ez. 32,31. Mm. = Amos 7,3. נִחַם, ונִחַם sexies: II S. 13,39 אמנון; Ez. 32,31 פרעה; Am. 7,3 זאת; 7,6 זאת; Zach. 1,17 ציון; ירושלם?; praeterea ubique in libro Jesaiae. In Mm. ad Zach. 1,17 et Jon. 3,9 pro ירושלם recte האלהים (Jon. 3,9). — In B. Rabb. ad Zach. 1,17 pro: נחם ה׳ על זאת, עוד קרא להם, וחברו legendum est: נחם ה׳ על זאת, וחברו, עוד ק׳ ל׳. — In codice Bab. etiam Joel 2,13 scribitur ונחַם, conf. Minchath Schai h. l.

Ez. 32,31. וכל, עַל. Makkeph in codice saepe deest, ut נהר 1,3; אל 3,5. 23,5. 42. 24,23. 26,7; בנהר 10,15; דבר 13,1. 22,23. 33,34; כל 13,18 (prius). 32,13. 43,11; כי 13,23. 29,21. 36,11; בני 23,17; מלך 24,2. 26,7 (prius); עד 28,15; ביד 30,12 (prius); ודבר 33,30; על 36,21; לבית 36,37; בכל 45,1; והנה 46,19.

Ez. 33,7. Mm. מִמֶּנִּי quinquagies septies. B. Rabb. ad Num. 22,6 decem locos enumerant, qui in Lege reperiuntur.

Ez. 33,21. בְּשְׁתֵּי. Supra Scheba rasurae signum esse debet, ut 37,22 לשתי supra ל, vid. ad Jes. 6,2.

Ez. 33,31. וַיבואו (Path. dag., Dag.) in וְיבואו mutatum. De Scheba duplici v. ad Jes. 34,15.

Ez. 34,17. Mm. אַתֵּנה, ואתנה quater: Gen. 31,6 (וא׳). Ez. 13,11 (וא׳). 20 (א׳). 34,17 (וא׳). Eadem in B. Rabb. ad Gen. 31.

Ez. 34,21. Mm. החוצה sedecies: Gen. 15,5. 19,17. 24,29. 39,12. 13. 15. 18. Deut. 25,5. 24,11. Jos. 2,19. Jud. 12,9. I Sam. 9,26. II Sam. 13,17. I Reg. 8,8. II Par. 5,9. Ez. 34,21 בצדם (sic in Mm. codicis pro בצד). Iidem loci in B. Rabb. ad Jud. 12.

Ez. 34,28. ק in adnot. marg. post. m. add.

Ez. 35,8. ומלאתי. Accentus infra ת post. m. add.

Ez. 35,11. Mm. = Hos. 3,1 (f. 180ᵃ); B. Rabb. Mf. f. 38,1,1. In libro Ochlah Num. 19 omittitur כאכול Jes. 5,24, additur כארבעים Jos. 4,13.

Ez. 35,11. משנאתיך. Supra א Cholem videtur fuisse.

Ez. 35,14. אֶעֱשׂה. Metheg post. m. videtur additum esse.

Ez. 35,15. Mm. Conf. Ochlah Num. 19.

Ez. 36,1. אֶל, fuit עַל. Vid. ad Ez. 6,2. 21,7.

Ez. 36,2. האח. Kam. Bab. in Path. mut.; infra ה Kamez Tib. erasum est.

Ez. 36,8. עָנפיכם. Kamez breve pr. m. in circellum mut.

Ez. 36,13. 14. ונייך, נייך. Vav (post נ) rasura in Jod mut.

Ez. 36,35. יָשָׁבוּ. Mp. לָ. Haec adnotatio marginalis magnum argumentum est, punctatorem et massoretam nonnunquam certe discrepantibus codicibus usos fuisse (v. ad Jes. 10,13. Ez. 24,2). Conf. 23,32 מרבָה, supra ב Path. Bab., Mp. לָ.

Ez. 36,38. קֳדשים. Scheba, Cholem post. m. in Kam. br., Kam. mutatum.

Ez. 37,2. והֶעבירני, fuit והע׳.

Ez. 37,10. Mm. Conf. Ochlah Num. 45.

Ez. 37,12. ישראל. Sine vocalibus et sine accentu.

Ez. 37,13. בפתחי rec. m. in בפ׳ mut., v. ad Jes. 52, 14.

Ez. 37,16. Mm. Totum alphabetum affertur Ochlah Num. 13.

Ez. 37,17. וקרב. Pathach Bab. rasura in Zere mut.

Ez. 37,22. Mm. Quater decies in fine vocis ה scribitur, ו legitur:
יקרחה Lev. 21,5 — יזנה Ez. 23,43
שפכה Deut. 21,7 — יהיה Ez. 37,22
נשברה I Reg. 22,49 — שממה Ez. 35,12

*

עלה II Reg. 24,10	שפכה Ps. 73,2
נצתה Jer. 2,15	מרה
היה Jer. 50,6	עודינה Thr. 4,17
(sic) נשובה Jer. 22,6 (נושבה)	שלה Dan. 3,29.

Ochlah Num. 113 pro מרה recte חמרמרה Iob 16,16.

Massora non est Orientalis:

1) Jes. 1,6. חבשו in Bibliis impressis et in codice Babylonico. Cod. Bibl. Tschuf. 102 Mp. בבל שָׁה כת;

2) Jer. 48,27. Biblia impressa: נמצאה Kthib, נמצא Kri, codex Bab.: נמצאה Kthib, נמצאו Kri;

3) Thr. 4,17. Orientales עודינו et scribunt et legunt, v. indicem impressum, cod. B 19ᵃ, cod. mass. Tschuf. 7;

4) Neh. 13,10. Occidentales נתנה et scribunt et legunt; Orientalibus נתנה est Kthib, נתנו Kri, vid. ind. impr., cod. B 19ᵃ, cod. mass. Tschuf. 7.

Ez. 38,2. נשיא, fuit נשא; pr. m. corr.

Ez. 38,3. ואמרת כה אמר.. יהוה. Rebia, Mahpach, Jethib, Rebia pr. m. in Sakeph, Mercha, Tiphcha, Athnach mut.

Ez 38,4. ואֶת Segol post. m. add., ut אֶת 43,3.

Ez. 38,5. וכוֹבע. Supra Vav alterum Cholem vocalis est.

Ez. 38,11. אֶעלה, rasura in אֶעלה mut.

Ez. 39,9. בנֶשק. 39,10 Nun habet Pathach (= Segol Tib.).

Ez. 39,16. Mm. שֵׁם sexies habet Zere breve (Segol Tib.; קליל levis, parvus): Gen. 16,15 אברם; 21,3 אברהם; I Sam. 8,2 בכורה; I Reg. 16,24 נטר; Ez. 39,16 קרתה; Prov. 30,4 דברה. Iidem loci in B. Rabb. ad Gen. 16 (אברם אברהם נטר קרתא דבריה בוכרא).

Ez. 39,22. Mm. אני יהוה אלהיהם octies: Ex. 29,46 bis. Lev. 26,44. Ez. 28,26 לבטח; 34,30. 39,22.28. Zach. 10,6. Eadem in B. Rabb. ad Ex. 29.

Ez. 39,23. 24. מהם ואתנם usque ad פני מהם in rasura. Prima manu corr.

Ez. 40,9. שְׁתים. Vid. ad Jes. 6,2.

Ez. 40,16. תמרים מ in codice ubique sine Dagesch, conf. v. 22 (ותימ'). 26.31.34.37. 41,18 sqq.

Ez. 40,24. Mm. דרך הדרום sexies: 40,24 bis. 40,27 bis. 40,45. 42,12. ~ Mp. ad 40,27 („ו"!) septimum addit locum: 40,44 ופניהם. ~ B. Rabb. ad 40,24 (ז בקריאה) septem locos afferunt.

Ez. 40,39. Mm. (f. 167ᵇ). מפּה undecies בצורא ביתא: 40,10 ter. 40,12 (prius). 40,39 (alterum). 40,41 bis. 40,48 bis. 40,49 bis.

Ez. 40,42. גזית. ז dagessatum, ut Jes. 9,9. Am. 5,11; conf. Pinsker, Einleit. p. 17. XLIII.

Ez. 40,44. לשכות. כ dagessatum, v. ad 18,25.

Ez. 41,15. אַחריה, fuit Pathach, Pathach breve.

Ez. 41,15. Mm. (f. 168ᵇ) = Ochlah Num. 104.

Ez. 42,5. העֶליונת. Sic.

Ez. 42,8. אֶל post. m., quae etiam adnotationem marginalem delevit, in אֶל mut.

Ez. 42,11. אשר. א vocali caret, quamquam Makkeph non sequitur, ut 8,17. 20,26. 24,6. 43,1.

Ez. 42,13. Mp. ב̇ מל כפ̇. In codice ter לשכות.

Ez. 42,14. Mm. 'כּא יחידין דמש (= דמשמשין) מה. Mm. ad Zeph. 1,10 addit מהראש II Sam. 16,1; מהגבעות Zeph. 1,10; omittit ומהלוים II Par. 34,13; ומהגר Ez. 14,7.~B. Rabb. Mf. f. 43,2,4 (כב מלין) addunt מהראש. Conf. etiam Ochlah Num. 195.

Ez. 42,15. והוציאני. Supra א fortasse fuit Zere.

Ez. 42,16. המדה. In codice accentus deest, ut Jes. 3,3 שַׂר; 7,20 ושער; 10,16 לכן (Rebia?); 11,15 בעים; 25,9 נגילה; 26,16 בצר; 49,24 היקח; Jer. 14,6 עמדו; 21,10 שמתי; 33,4 כה; 46,28 כי; Ez. 22,12 ותבצעי; 31,7 מים; 32,2 כתנים; 34,3 החלב; Hos. 4,14 כי הם (sine Makk. et sine acc.); Hos. 9,3 בארץ; 9,14 רחם; 12,3 ולפקד; Am. 6,14 אלהי; 8,8 ועלתה; Hab. 3,3 כסה; Zach. 3,8 הנני; 4,3 ושנים; 12,1 אדם; Mal. 2,6 היתה.

Ez. 43,3. ראיתי. Thebir accentum ex errore punctatoris ortum esse, docet figura Jethib repetiti supra בבאי.

Ez. 43,3. אל פני. Pr. m., ut videtur, corr.

Ez. 43,15. Mm. Deest in B. Rabb.

Ez. 43,24. Mm. Vid. ad Jes. 48,7.

Ez. 44,1. Mm. וַיָּשֶׁב vicies quinquies: Gen. 14,16 הרכוש; 20,14. 40,21. Ex. 4,7. 15,19. 19,8. Jud. 9,56. 17,3. 4. I Sam. 14,27. 25,21. II S. 15,29 צדוק (hic locus deest in Concordantiis); 22,25. I Reg. 2,30 בניהו (pr. m. corr.); II Reg. 13,25. 17,3. 20,11. 22,9 שפן; Ez. 44,1. I Par. 21,27. II Par. 34,16 שפן; Ps. 18,25. 94,23. Iob 33,26. Prov. 20,26.~In B. Rabb. Mf. f. 56,2,1 (רש!) per errorem omittitur II Par. 34,16.

Ez. 44,3. ישב־. Kadma accentum Makkeph sequitur, ut Jes. 44,9. 52,4. Jer. 5,5. 12,8. 32,20. 33,24. 36,9. 30. Ez. 26,2. 20.

Ez. 44,13. עֶל rasura in עַל mutatum.

Ez. 44,18. ומכנסי. Nun sine Dagesch, ut והשלכו Jer. 22,28; ויאשמו Ez. 25,2; יפשטו 44,19; אמשכם Hos. 11,4. Dagesch post. m. additum est אזנכם Jer. 25,4. 35,15; מחשבות rel. Jer. 29,11. 51,29; ממלכות Jer. 29,18. 51,27; נצובו Ez. 21,3; ונשקה Am. 8,8 et Mp.; ישתקשקון Nah. 2,5. Conf. ad Jes. 55,3.

Ez. 44,20. Mm. In Mm. ad Mich. 5,8 (f. 201ᵇ) additur לְבוּשׁ Hag. 1,6.~Ochlah Num. 73 (cf. Nachweise p. 22. 23) XIX vocabula addit, omittit נוֹר; סחוב Jer. 22,19; עזֹב Ex. 23,1; תרוֹם Mich. 5,8.—Mm. et Mp. in codice atramento pallidiore scriptae sunt, ut Mp. et Mm. ad 47,12 (f. 176ᵇ). Conf. ad Jer. 48,36 (f. 111ᵇ).

Ez. 44,27. חטאתו. Supra א in codice est Scheba.

Ez. 44,29. בִּשראל, ut Jes. 8,18. 9,7. 14,1. Jer. 32,20. Ez. 45,8. 16. Hos. 13,1. Mal. 2,11.—Ben Ascher scribit בְּישראל, Ben Naphtali בִּישראל.

Ez. 45,4. Mm. Conf. ad Jes. 28,6.

Ez. 45,8. Mm. Deest in B. Rabb.

Ez. 45,17. ובכל. Vav sine vocali, Beth sine Scheba.

Ez. 46,12. עֹלתו. Vid. ad Jes. 10,13. Ez. 3,27.

Ez. 46,14. Mp. בסמך recenti manu add.

Ez. 46,17. Mm. In Mm. ad Zach. 11,7 recte לאַחד ולאַחד.

Ez. 46,23. מהקצעות. Vocales Tib. a pr. m. profectae sunt.

Ez. 47,5. נאו. Infra נ Mahpach erasum est.

Ez. 47,7. אל. Vid. ad Ez. 7,16.

Ez. 47,12. Mm. = Jes. 10,12, nisi quod pro ירוה ,ימה ,יזבה in Mm. ad Jes. recte scribitur ירזה ,ימח ,יזכה.

Ez. 47,12. לְחדשיו. Kamez Tib. post. m. add.; supra ל pr. m. fuit Pathach Bab.

Ez. 47,18. הקדמוני. Athnach pr. m. in Tiphcha corr.

Ez. 47,20. פאם pr. m. in פאת corr.

Ez. 48,1. Mm. = B. Rabb. h. l. ~ אל יד quinquies: II Sam. 18,4. Ez. 48,1 bis. Ps. 123,2 bis; praeterea ubique in libro Estherae [2,3. 8. 14], uno loco excepto (6,9 v. Mm. in B. Rabb.). — Massora non est Babylonica: 1) Zach. 14,13 Orientales habent אל יד, Occid. על יד, v. indicem impressum et cod. Bab.; 2) Esth. 2,14 Orient. על יד, Occid. אל יד, v. ind. impr., cod. B 19[a], cod. mass. Tschuf. 7, cod. Bibl. Tschuf. pap. 2 (in fine libri Esth.).

Ez. 48,7. יהודה. Supra ד fuit Rebia; pr. m. corr.

Ez. 48,14. יעבור, fuit יעביר.

Ez. 48,21[a]. Legarmeh in eodem hemistichio bis ponitur, ut Zach. 13,2[a]. Conf. ad Jer. 36,32.

Ez. 48,22. Mm. Octies vocabula [quorum litera prima Vav est] initio versus ita repetuntur, ut una vox interposita sit (conf. ad Jer. 20,6):

ואיפה Ez. 46,7	ואל Gen. 4,5
ומאחזת Ez. 48,22	והאמה Exod. 26,13
ובני Joel 4,6	וחלב Lev. 7,24
וכי Zach. 7,6	וכל Lev. 15,17

In B. Rabb. ad Ez. 46 (חד מן ה) omittitur Ex. 26. ~ „Wie Heidenheim richtig bemerkt, fasst diese Gruppe nur solche Verse zusammen, in denen die zwei genannten Wörter nicht wieder vorkommen; darum ist z. B. וכל בגד וכל (Num. 31,20) nicht mitgezählt, weil וכל noch mehrfach im Verse sich findet", Frensdorff, Die Massora Magna I, 375.

Ez. 48,25. 26. 33. יִשָּׂכָר recentissima manu in יִשְׂשָׂכָר mutatum est, quod Pinsker, Lickute Kadmoniot (Vindobon. 1860), append. p. 98 fin., non vidit. De punctatione nominis יששכר (quam A. Firkowitsch in multis codicibus et Petropolitanis et Tschufutkalensibus mutavit) cf. Lickute p. 99. 102 et Manuel du lecteur (Journal Asiatique, XVI [1870] p. 417: דע כי היה בן אשר ינקוד ממלת יששכר השין הראשון ויוציא אותה בסין וישבות השין השני מן הנקוד ולא יוציא אותו בפה כמן יִשָּׂכָר (1 וכולם על זה המנהג ובן נפתלי יחליפהו כי הוא ינקוד השנים ויוציאם בסינין כמו יִשְׂשָׂכָר. In libro massoretico Adath Deborim (v. Zeitschr. f. luth. Theologie 1875, p. 616) haec leguntur (f. 24[a]): דע ישכילך האלהים כי המלמד אהרן בן משה בן אשר יו אל הידה מנקד מן מלת יששכר השין הראשון ויוציא אותו בסין ומשבית השני מן הנקוד ולא יבטא בו כמו יִשָׂשכָר (?leg. יִשָּׂשכָר) וכמוה ינהיג הכל · ובן נפתלי יחליף אותו משום כי ינקוד הב ויוציא הראשון בשין והשני בסין כמ יִשְׂשָׂכר וינהיג הכל זה המנהג. ומשה מוהה הידה מנקד הב ויקראם בב סינים כמ יִשְׂשָׂכָר. וזה חלופם בזו המלה.

1) D'après cette exposition, Ben Ascher lisait *Jisachar*, sans dâgesch dans le premier sîn et en passant complétement le second sîn, et Ben Nephtali prononçait *Jissachar* ou 'Ισσαχάρ, en faisant entendre les deux sîn. Cette différence réelle dans la prononciation n'existe pas d'après R. Méir Hallévi, Jahbi Nakdân, Norzi et autres, qui attribuent à Ben Ascher la ponctuation avec dâgesch. Du reste, ni Ebn Ezra (*Comm. sur l'Exode*, init.) ni Kamhi (*Miklol*, 80[a]) ne parlent de ce dâgesch; ils comparent au contraire ומחצצרים (I Chr. 15,24), où un dâgesch dans le premier sadé sérait impossible. (Dérenbourg).

Ez. 48,28. על־הים. Perantiqua manu mut.; fuit אל־תוך.

Ez. 48,32. ישער pr. m. in 'וש corr. De ךְ vid. ad Jes. 34,15.

Hos. *1,1.* בֵּן. Vocalis Bab. recentissima manu add. Idem factum est Hab. 1,1. Zach. 1,1. 7.

Hos. 1,1. Mm. יחזקיה ter: Hos. 1,1. Mich. 1,1. Esr. 2,16 אטר קד (ליחזקיה [Neh. 2,45 לחזקיה]). ~ Mp. in B. Rabb. ad Mich. 1 (בׄ הושע) locum tertium omittit.

Hos. 1,1. אחַז. Mercha in exemplis impressis addendum est, ut Tiphcha 2,25 והוּא.

Hos. 1,2. Mp. Conf. Ochlah Num. 33 et 73.

Hos. 1,4. יזרעאל. Dagesch fortasse a pr. m. profectum est.

Hos. 1,7. Mp. בסיפׄ מוגׄ, conf. 2,21. 11,9. Jer. 6,10. 15,19. 51,46. Joel 1,12. Am. 1,12. 5,2. Hab. 1,5.

Hos. 2,4. Mm. „יוׄ יחידיין", enumerantur XV. Deest in B. Rabb. Liber Ochlah Num. 168 quindecim vocabula addit, unum omittit ותשב (?וְתָשֹׁב) I Reg. 13,6. Iob 10,16; וַתּוֹשֶׁב II R. 17,26).

Hos. 2,7. אלכה. Kadma et Rebia in eadem voce, ut Kadma et Teres Jes. 51,13 ותשכח. Erravit igitur Pinsker, Einleit. p. 40: הקדמא אינו משרת לעולם בנקוד הבבלי עם הטעם במלה אחת.

Hos. 2,14. Mm. Ochlah Num. 35 alia manu additur אפאיהם Deut. 32,26.

Hos. 2,14. נתנו. Makkeph in codice deest, ut 4,7 חטאו; Am. 2,2 ושלחתי; 4,12 אעשה (alterum); Jon. 1,4 סער; 1,6 מה; 3,3 אל; Hab. 2,13 בזי (prius); Zeph. 1,18 כל; Zach. 2,10 נאם (prius); 14,2 כל; Ez. 37,13 כי. Conf. ad Ez. 32,31.

Hos. 2,15. א אשר־ particulae אשר plerumque vocali caret, si Makkeph sequitur. Vid. Jes. 5,5. 7,16 bis. 7,23. 8,12. 18. 20. 13,17. 18,2 al. (Conf. Ewald, Lehrbuch § 20[e], adn.). Raro scribitur אֲשֶׁר־, ut Jes. 23,17[b]. Hos. 12,9. Zach. 4,1. 6,6. Perraro in אשר־ Schin Pathach vocalem habet, ut Mich. 1,1.

Hos. 2,22. וידעַת. Conf. ad Jer. 13,25. Zeph. 3,11.

Hos. 2,22. כי אני pr. m. in אֵת־ mutatum.

Hos. 3,2. ואכרה. Vid. Pinsker, Einl. p. XLIV, adn.

Hos. 4,12. ומקלו. Conf. Pinsker, Einl. p. 131. Codex Bibl. Tschuf. 1, Mp. למדנ ומקולו כת ופלג.

Hos. 4,14. כי הם, sine Makkeph et sine accentu, v. ad 2,14. Ezech. 42,16.

Hos. 4,14. ועם. Supra ע fortasse fuit Pathach. Mm. ad Am. 3,6 Kamez postulat.

Hos. 5,11. Mp. בםׄ פםׄ fortasse iam pr. m. add. — Mm. Deest in B. Rabb. ~ זקפין, conf. Mm. ad Jes. 28,6 (f. 21[a]). 48,7 (f. 39[b]).

Hos. 6,4. וּכטל. Pr. m. fuit וכטל (ט sine Dagesch).

Hos. 6,7. והמה. Dagesch in מ deletum, v. ad Jer. 40,15.

Hos. 6,11. שם pr. m. in שת corr.

Hos. 7,4. כלם. ל in codice sine Dagesch, ut 4,3 הַשמים; 7,9

בו; 8,5 אַפִּי; 9,7 הַשָּׁלֹם; 11,2 לַבְּעָלִים; Joel 1,12 הַשָּׂדֶה; 2,16 מֵחֻפָּתוֹ; Am. 1,2 וַיֹּאמַר; 4,1 הַדֹּבְר; 4,12 לָךְ (prius); 7,1 בִּתְחִלַּת; 7,10 וַיִּשְׁלַח; Obad. 4 מִשָּׁם; Mich. 1,14 שִׁלּוּחִים; Zeph. 3,15 פִּנָּה; Hag. 2,21 הַשָּׁמַיִם; Ez. 45,13 הַשְּׂעֹרִים; conf. ad Ez. 8,10.

Hos. 7,4. תנור. ד pr. m. in ר corr.

Hos. 7,5. מַלְכֵּנוּ. Conf. Mich. 5,4 בארצֵינו; Jes. 53,1 לשמעָתֵינו.

Hos. 7,7. כתנור. Supra Vav est circellus massoreticus.

Hos. 7,12. איסרם. Pr. m. fuit אֵיסֹרֵם.

Hos. 8,3. טוב. Dagesch est in codice (errore punctatoris).

Hos. 8,10. Mm. Vid. ad Ez. 11,16.~זָ. Sic in codice.

Hos. 9,2. ירעם. Sic (non ירְעֵם) in codice.

Hos. 9,3. בארץ. Sine accentu, v. ad Ez. 42,16.

Hos. 9,9. ויִפקוד. Vav sine Scheba. Vulgata lectio est יפקוד.

Hos. 9,10. Mm. Vid. ad Jes. 18,5.

Hos. 9,10. והמה. Vav post positum Scheba deletum est.

Hos. 10,1. לארצו ה. Pr. m. corr.; fuit למצבות.

Hos. 10,6. לְמֶלֶךְ. Munach in exemplis impr. excidit.

Hos. 10,9. עלוה. Supra ע in codice est Pathach, non Kamez.

Hos. 10,10. שְׁתֵּים. Vid. ad Jes. 6,2.

Hos. 10,11. אהבְתִּי recenti manu in אֹהַבְתִּי mutatum.

Hos. 10,11. Mm. = B. Rabb. ad Neh. 9,25. מטוב ,בטוב ,טוב undevicies: G. 24,10 ויקח (sic recte in codice). 45,18. 20. 23 (מטוב). Dt. 6,11. 28,47 (ובטוב). II Reg. 8,9. Jes. 1,19. 63,7. 65,14 (מטוב). Jer. 31,12. Hos. 10,11. Esr. 9,12. Neh. 9,25. Prov. 11,10 (בטוב). Ps. 27,13 (בטוב). 65,5 (בטוב). 119,66. 128,5 (בטוב).

Hos. 11,4. אמשכם. Sine Dagesch, v. ad Ez. 44,18.

Hos. 11,4. ואהיה. Litera tertia est ה.

Hos. 11,4. ואט. Zere prima, ut videtur, manu in Path. Bab. corr.

Hos. 12,1. Mm. עַד quater decies defective:

רד Hos. 12,1	הארץ Gen. 8,22
אושיבך Hos. 12,10	מי[1] Gen. 19,12
היורש Mich. 1,15	בא הנה ואשל II S. 14,32
ישבו Zach. 8,4	עד שלשה I R. 12,5
וישבי[2] Zach. 8,20	אריב Jer. 2,9
רשע Ps. 39,2 (בעד)	תטהר (leg. תטהרי) Jer. 13,27
יומם Jer. 15,9 (בעד)	הצאן Jer. 33,13

Iidem loci in B. Rabb. ad Gen. 8,22 (ובתראין בעד = וב בעד). In Mm. codicis ad Zach. 8,20 (חד מן יב) duo בעד non afferuntur. Pro אריב לא תטהרי legendum esse conicio אוי דלא תטהרי (Jer. 13,27: אוי לך ירושלם לא תטהרי).

Hos. 12,1. Mm. קדושים ter plene: Hos. 12,1. Ps. 16,3 (לקד׳). II Par. 35,3 (הקד׳). Deest in B. Rabb. (Mp. ג מל׳). — Orientales etiam Dan. 8,24 קדושים habere, Baerius e massora manu scripta mecum communicavit.

Hos. 12,8. Mm. = B. Rabb. ad I S. 1,5. אָהֵב novies: Gen. 27,9. 14. I S. 1,5. Hos. 12,8. Mal. 2,11. Ps. 11,7. 47,5. 78,68. 99,4.~Mm. ad Mal. 2 (f. 222[b]) post locum nonum addit מושל דכאת תקום, v. adnot. crit.

Hos. 13,9. Mp. Conf. ad Jes. 10,24 (Num. 6).

Hos. 13,10. מלך; *Joel 1,8* כבתולה. מ et ב in codice sine Dagesch.

Hos. 13,10. ושרים. ש punctum diacrit. in codice non habet.

Hos. 14,4. Mm. (f. 185[b]). Vid. ad Jes. 27,9.

Hos. 14,6. Mm. Conf. Mm. ad Jes. 17,3; Ochlah Num. 11.

Joel *1,9.* בֵּבית antiqua manu in מִבֵּית corr.

Joel 1,17. נשמו. Dagesch post. m., ut videtur, add.; v. ad Mich. 1,16.

Joel 2,2. ההרים; *2,3.* להבה. Utrumque vocabulum in codice Athnach accentum habet.

Joel 2,5. קַשׁ. Pathach Tib. pr. m. videtur additum esse.

Joel 2,6. In Mp. ו ex parte erasum est.

Joel 2,7. Mm. Vid. ad Ezech. 32,6.

Joel 2,10. רגזה. Supra נ est Scheba.

Joel 2,11. ומי. Vav (sine Scheba) pr. m. videtur add. esse.

Joel 2,11. יכילנו. Dagesch in נ erasum, v. ad Ez. 32,7.

Joel 2,13. ונחם. Pathach contra Mm. ad Jon. 3,9, v. ad Ez. 32,29.

Joel 2,16. מחֻפתה. פ sine Dagesch, v. ad Hos. 7,4.

Joel 2,17. Mm. וְיֹאמְרוּ novies initio versus: Deut. 32,7. Jer. 16,19. Jes. 43,9. 14,10. Joel 2,17. Ps. 35,27. 70,5. I Par. 16,31. Iob 38,35. Conf. ad Jes. 14,10.

Joel 2,22. שדה post. m. in שדהֿ mutatum.

Joel 3,2. Mm. Vid. ad Jer. 3,16.

Joel 4,4. Mm. Vid. ad Jer. 22,14.

Joel 4,13. גת. Dagesch in exemplis impr. addendum est.

Joel 4,16. ורעשו. Vav alterum sine vocali, v. ad Ez. 11,1.

Joel 4,17. אלהיכם. Sakeph accentus est in codice.

Amos *1,2.* Mm. Vid. ad Jes. 13,7.

Am. 1,3. 6. אשיבנו. Dagesch in נ deletum, v. ad Ez. 32,7. In אשיבנו 2,1 Dagesch non fuit.

Am. 1,5. קירה. Fuit קידה.

Am. 1,10. 2,1. Signa vocalium et accentuum Bab. erasae sunt, ut Mich. 1,4. 10.

Am. 2,6. מִכְּרם post. m. in מָ mut. conf. ad Jes. 52,14.~Mm. מכרם ter: Num. 20,19. Am. 2,6. Neh. 13,15. Eadem in B. Rabb. ad Num. 20.

Am. 2,6. ואֶביון. Sic, pr. m. 4,1 אֶביונים.

Am. 2,11. לנביאים (Path. dag., Dag.) pr. m. in לַנְּ corr.

Am. 3,1. בני in marg. pr. m.; ד׳ א׳ (v. ad Jes. 39,4) posteriori, sed antiqua, manu additum.

Am. 3,6. Mm. ועם ter kamezatum (B. Rabb. ad I Sam. 13,5 pro בט [=בטעם] recte habent קמצין). Locus tertius est Hos. 4,14.

Am. 3,9. עַל ארמנות. Vav copul. perantiqua manu add.

Am. 4,2. ואחריתכן. Tiphcha ד literae figuram habet, v. ad Jer. 48,33.

---

[1] עד מי בא הנה ואשל. Baerii coniectura pro מיכיהו כה שמעה.

[2] וישבי post ישבו facile omitti potuit.

Am. 4,3. והשלכתנה. Pinsker, Einleit. p. 155 'והש scribi ait.

Am. 4,10. באש. א sine Mappik contra Mm. ad Hag. 1,13.

Am. 4,12. לך (prius) sine Dag.; אעשה (alterum) sine Makkeph.

Am. 5,2. מקימה. ה sine Mappik.

Am. 5,4. יהוה in rasura, fuit !אדני

Am. 5,8. Mm. יהוה שמו quater: Ex. 15,3. Jer. 33,2. Am. 5,8. 9,6. B. Rabb. Mf. f. 3,2,3 eosdem locos afferunt (falso: 'ר pro 'ד).

Am. 5,9. עז. Cholem linea irritum factum est, posteriori, ut videtur, manu. Vulgata lectio est עֹז. Codex B 19ª ad Prov. 30,25 (f. 420ᵇ) in Mp. habet: למעֹ ;ז, in Mm.: עז ז קמצ למערב וסימ׳ יתר שאת ויתר עז (Gen. 49,3), ארור אפם כי עז (Gen. 49,7), יצילני מאיבי עז (II S. 22,18) והביד (Ps 18,18), על כן יכבדוך (Jes. 25,3), המבלינ שד על עז (Am. 5,9), הנמלים עם (Prov. 30,25), וחד עיר עז לנו (Jes. 26,1) עֹז).

Am. 6,9. Mm. (f. 192ᵇ). In exemplis impr. legendum est חד מן ו רפ.~Iidem loci in Mm. ad Jes. 5,8.

Am. 6,13. לנ׳; fuit לו. Pr. m. corr.

Am. 7,3. Mm. Vid. ad Ez. 32,31.

Am. 7,9. Mm. ישחק, לישחק quinquies: Jer. 33,26 (Mp. ד). Am. 7,9 (Mp. ד). 7,16 (Mp. ה). Psalm. 105,9 ושבועתו (לישחק); I Par. 16,16 ושבועתו (Biblia impr. לִיצחק).~B. Rabb. ad Jer. 33 (ישחק ד כנוי ליצחק) locum quintum non afferunt. Conf. Minchath Schai ad Ps. 105: לישחק בשי״ן ובד״ה ליצחק וחד פסוק סימן צחקה שרה פי׳ הצד״י קודם לשי״ן כי ד״ה קודם תילים לסדר בעלי המסו׳.

Am. 8,5. החדש. Litera tertia est ד.

Am. 8,8. ונשקה; Mp. קעה ק. Utrumque Dagesch post. m. add., v. ad Ez. 44,18.

Am. 8,14. אלהיך. Accentum distinctivum (Teres) sequitur Makkeph. Conf. Ez. 23,30.

Am. 9,1. ויאמר. Supra מ vocalis (Path. br.) in codice non est.

Am. 9,9. יפיל. Makkeph in exemplis impr. delendum est.

Am. 9,14. Mm. Pro ובמשפטיהן וכ׳ (sic in codice) scribendum est: וכמשפטיהן וכ׳, vid. Ez. 42,11. 7,27. In Mm. ad Jer. 29,28 ובמשפטיהן וב׳; in libro Ochlah Num. 12 (typographi, ut videtur, errore) וכמשפטיהן וכ׳.~Conf. ad Jer. 29,28.

Obad. *12.* נכרו. Pr. m., ut videtur, fuit נִכרו.

Obad. 12. Mm. Conf. Ochlah Num. 74.

Obad. 15. ישוב. Fuit ישיב.

Obad. 19. הנגב. Supra נ fuit Teres.

Jon. *1,3.* Mm. Post וסימנהון massoreta omisit עברו Jes. 23,6. Conf. ad Jes. 23,6.

Jon. 1,13. Mm. ולא יכלו ter. Eadem in B. Rabb. ad Ex. 8,14. II Reg. 3,26. Jon. 1,13.

Jon. 1,14. In marg. נה (Kam. Bab. supra נ) erasum est.

Jon. 1,15. ויטלהו. Vocales Tib. post. m. add.

Jon. 3,4. ויאמר (Path. Bab.). Mp. צֹא. Idem adnotatur ad 4,2. Zach. 1,10.12. Loci omnes enumerantur in B. Rabb. Mf. f. 9ᵇ. Codex cum massora impressa non consentit: Jes. 38,3 scribitur ויאמֹר (Rebia in syllaba paenultima), Mf. autem postulat ויאמַר (Milra).

Jon. 4,9. הקיקיון. Supra Jod in codice est Chirek.

Jon. 4,10. Mm. Deest in B. Rabb.

Mich. *1,1.* המורשתי a massoreta in המֹרשתי mut., ut Ez. 18,19 מדוע in מדֻע; Zach. 2,8 רוין in רֻין. Vid. ad Jes. 10,13 (fin. adn.).

Mich. 1,1. אשר. ש habet Path., non Path. br.; v. ad Hos. 2,15.

Mich. 1,4. כמים. Supra כ fuit Path. dag. Scheba Tib. fortasse a prima manu profectum est. In Mp. כְ posterior manus Scheba addidit. Et כְמים (Jer. 51,55. Mich. 1,4. Iob 11,16, v. Mm. codicis ad Jer. 51) et כַדונג (Mich. 1,4. Ps. 22,15. 97,5) ter in Bibliis reperitur.

Mich. 1,9. באה. Accentus primum fuit in syllaba ultima.

Mich. 1,14. תתני rasura in תתני mut. In marg. נו antiqua manu deletum est.

Mich. 1,14. שלוחים. ל sine Dagesch, v. ad Ez. 8,10. Hos. 7,4.

Mich. 1,16. וגזי. ז sine Dagesch, ut תשכנה Ez. 17,23; ונשסו Zach. 14,2.~Nonnumquam Dagesch post. m. videtur additum esse: ישקו Joel 2,9; נגזו Nah. 1,12; וקושו Zeph. 2,1; נשמו Joel 1,17; נשמה Zach. 7,14. Alia exempla v. ad Jer. 47,6.

Mich. 2,6. Mm. Conf. ad Jes. 10,12.

Mich. 2,8. ואתמול recenti manu in ואתמול mut., v. ad Jes. 30,33.

Mich. 2,8. משובי. מ duobus punctis (מׄ v. ad Jes. 38,9) et linea irritum factum erat. Puncto infra מ et linea in מ erasis post. m. punctum superius in Chirek dag. mutatum et Dagesch in ש litera additum est.

Mich. 2,11. Mm. (f. 200ª). Vid. ad Jes. 63,19.

Mich. 2,12. אשימנו. Dagesch in נ erasum, v. ad Ez. 32,7.

Mich. 2,13. הפרץ. Supra ר fuit Jethib.

Mich. 3,2. רעה. ה a punctatore add. Kamez supra ע recenti manu, quae etiam adnotationem marginalem הלק scripsit, in ° mutatum est.

Mich. 3,3. ופרשו פרשו in rasura, post. m.

Mich. 3,5. וקדשו עליו, fuit וקראו שלום; pr. m. corr.

Mich. 3,7. מענה. Supra נ in codice est Zere Bab.~Mp. בהי׳ :ב Mich. 3,7. Prov. 15,23 (במענה). 16,1.

Mich. 3,8. ולישראל. ל Scheba non habet.

Mich. 3,12. Mm. Vid. ad Ezech. 4,9.

Mich. 4,1. אליו. ע perantiqua manu in א mutatum est. Mp. ל postulat עליו; conf. Jes. 2,2 ונהרו אליו.

Mich. 4,3ᵇ. אל. Munach in exemplis impr. delendum est.

Mich. 4,8. הממשלה. De vocali (Zere br.) v. ad Jes. 39,2.

Mich. 4,9. למה. Dagesch in מ erasum, v. ad Jer. 40,15.

Mich. 4,12. מחשבות. Sine Dagesch, v. ad Jes. 55,3. Ez. 44,18.

Mich. 4,12. Mm. קבצם bis = B. Rabb. ad Ps. 107,3.

Mich. 4,13. והחרמתי. Conf. Pinsker, Einleit. p. 89 sqq.; Ewald, Gött. Gel. Anzeigen 1863, p. 934.

Mich. 4,14. נדוד, fuit גדול; pr. m. corr.

Mich. 5,4. אדם. Supra ד Rebia pr. m. deletum est.

Mich. 5,8. Mm. Vid. ad Ez. 44,20.

Mich. 6,3. ומה. Utrumque Kamez a post. m. profectum est. Primaria lectio est Pathach Bab.

Mich. 6,5. Orientales scribunt מי, legunt מה (v. Pinsker, Einleit. p. 130; codex vet. Heidenheimii; cod. mass. Tschuf. 18[a]).∼ Mp. cum codicis verbis non consentit, conf. ad Jes. 10,24 (Num. 6).

Mich. 6,6. Mm. בַּמָּה octies kamezatum: Gen. 15,8. Jud. 6,15. I Sam. 24,38. I Reg. 22,21. II Par. 18,20. Mich. 6,6. Mal. 1,2 (Mp. הָ). 2,17 (הָ וּה ובמה). II S. 21,3 (וּבַמָּה). Iidem (IX) loci enumerantur in B. Rabb. ad I R. 22 (בַּמה ה קמצין ... וחד ובמה).

Mich. 6,10. רֹשׁע (Zere).∼*6,11.* רֶשַׁע. Supra ר Pathach; Segol antiqua (non prima) manu add.

Mich. 6,16. Mm. Vid. ad Jer. 33,25.

Mich. 7,3. Mm. הַשַּׂר quater pathachatum: שואל Mich. 7,3; עדנה (?II Par. 17,14, Bibl. impr. הַשָּׂר); עמיאל ?; מיכאל Dan. 12,1.—B. Rabb. ad Mich. 7, Dan. 12 afferunt: Mich. 7,3. I Par. 15,27. 27,8. Dan. 12,1.

Mich. 7,12. וים, fuit ויום.

Mich. 7,14. Mm.=B. Rabb. ad Deut. 33,16. שֹׁכְנִי quater: Dt. 33,16. Jer. 49,16. Obad. 3. Mich. 7,14.

Mich. 7,17. ממך. In ך Dagesch erasum est, ut Ez. 32,6 ממך; Hab. 2,17 יכסך; Zach. 1,9 אראך. Suffixa ךָ, נָּה, נּוּ in codice Bab. Dagesch non habent. (Conf. ad Jer. 10,19. Ez. 32,7. 5,4).

Mich. 7,19. Mm. חטאותם ter: Num. 16,26. Jes. 58,1. Mich. 7,19. Conf. B. Rabb. ad Jes. 58,1; Frensdorff, Die Massora Magna I, 62, adn. 5.

Nah. *1,7.* Mm. ויודע ter Raphe: דעת Num. 24,16; חסי Nah. 17; איש צרי? — B. Rabb. ad II Par. 2,6 (וידע ג' בקריאה וחס) tertio loco afferunt וידע לפתח פתוחים II Par. 2,6 (quo in versu occurrit איש חכם).

Nah. 1,12. נגזו. Dag. post. m. videtur add. esse, v. ad Mich. 1,16.

Nah. 2,11. Mm. Deest in B. Rabb.

Nah. 2,12. ומרעה, fuit מרעה; pr. m. corr.

Nah. 3,4. כשפים. Dagesch lene initio vocis post literam consonam haud raro a punctatore omissum est, ut Ez. 6,2 פניך; 9,5 באזני; 11,1 בניהו; 22,30 גדר; 25,17 גדלות; 27,34 במעמקי; 29,7 בך; 31,14 בין; 32,25 בכל; 44,15 בני; Hab. 1,9 פניהם; Zeph. 1,1 גדליה; Mal. 2,14 בריתך; Jer. 17,4 תיקד.

Nah. 3,17. מזנריך. Pr. m. corr.

Nah. 3,18. נפשו. Accentus est Darga.

Hab. *1,3.* Mm.=B. Rabb. ad Gen. 19,17. תַּבִּיט quinquies: Gen. 19,17. Hab. 1,13. 1,3. Ps. 10,14 ראיתה; 91,8.

Hab. 1,7. Mm.=Zeph. 2,3; B. Rabb. ad I Sam. 27,11. משפטו sexies: I S. 27,11. Jer. 30,18. Hab. 1,7 איום; Zeph. 2,3. 3,5. Prov. 16,33.

Hab. 1,8. Mm.=B. Rabb. ad Deut. 32,11. כְּנֶשֶׁר quater: Hab. 1,8. Dt. 32,11. Prov. 23,5. Iob 9,26 יטום (ם in massora saepe pro שׁ, cf. Jes. 4,4. 11,11. 59,15).

Hab. 1,13. בְּרע. Duo puncta a pr. m. profecta sunt, v. ad Jes. 38,9.

Hab. 2,3. ילא post. m. in ולא mutatum.

Hab. 2,3. בא. Kamez Bab. rasura in Cholem mutatum.

Hab. 2,6. Mm.=B. Rabb. ad II Reg. 9,17. ויאמר sexies: Jes. 44,17 הצילני; 44,16. 58,9. II Reg. 9,17 רכב; Hab. 2,6. Ps. 58,2.

Hab. 2,6. עבטיט. Makkeph post ב! Vid. Pinsker, Einl. p. 110.

Hab. 2,10. יעצת־. Makkeph et lineola dagessans post. m. add.

Hab. 2,10. וחוטא. Vocalis supra ט est Zere.

Hab. 2,13. יעפו. Circellus massoreticus in codice deest.

Hab. 2,15. משקה quater: Gen. 40,1. I Reg. 10,21 כלי (in codice בלי); II Par. 9,20 וחברו; Hab. 2,15. B. Rabb. ad Hab. 2 addunt, semel legi וּמַשְׁקֵה Jes. 32,6.

Hab. 2,17. יכסך. Dagesch in ך deletum esse (v. ad Mich. 7,17) Pinsker, Einleit. p. 119 non vidit.

Hab. 3,2. Mp. תזכור bis plene: Hab. 3,2. Thr. 3,20. Deest in B. Rabb.

Hab. 3,4. וקרנים, fuit וּקָ; in ו est rasura.

Hab. 3,8. Mm. Conf. ad Jer. 7,9; Ochlah Num. 65.

Hab. 3,8. אפך. Rebia in exemplis impressis addendum est.

Hab. 3,11. Mm. (f. 207[a]). Vid. ad Ez. 23,8.

Hab. 3,19. יהוה אדני. Mp. ה דכת אלהים יהוה aperte depravata est.—יהוה אלהים in Prophetarum libris quinquies reperitur: II Sam. 7,22. 25. II Reg. 19,19 (יהוה אלהינו) Jer. 10,10 (ויהוה אלהים, Mp. codicis Bab. ד). Jon. 4,6; v. Frensdorff, Die Massora Magna I, 332, adn. 3.

Zeph. *1,1.* בֶּן־. De Zere br. (Bab.) v. ad Hos. 1,1.

Zeph. 1,3. והכרתי. Rebia supra ת est error punctatoris.

Zeph. 1,8. והיה ביום. Dagesch lene accentu coniunctivo antecedente haud raro reperitur in codice Bab., plerumque post *a* vocalem: Zeph. 1,10. Jes. 26,9. 64,6. Jer. 1,5. 2,2. 3,25 בבשתנו; 25,12. 29,25. 26. 30,8. 34,22. 36,6. 37,8. Ez. 8,15. 17. Mich. 4,8. Hab. 3,14. 15. Zach. 6,11 כסף; 12,3 ביום; 13,8 בכל, Mal. 2,6 בפיהו;∼post *u*: Jes. 10,3 כבודכם; 11,14 בכתף; Jer. 7,32 בתפת; 36,10 בן; Zach. 10,7 כגבור;∼post *i*: Jes. 51,7 בלבם; 54,12 כדכד (v. Baer, Liber Jesaiae, Lips. 1872, p. 79); 59,21 בפיך; Jer. 1,3 בימי; Jer. 43,1 ויהי כְּכלות; Mich. 6,7 בטני; Mal. 2,3 פרש;∼post Path. br. (Segol) אל־תרא גם.

Zeph. 1,10. Mm. Vid. ad Ezech. 42,14.

Zeph. 1,12. ביום ההוא antiqua (fortasse prima) manu in בעת ההוא mutatum. In Vav fuit Schurek.

Zeph. 1,17. Vocales Tib. post. m. add.

Zeph. 1,18. כל sine Makkeph, v. ad Hos. 2,14.

Zeph. 2,1. התקוששו. Vav litera Cholem iam scripto addita est.

Zeph. 2,2. בטרם. Psik post accentum distinct., conf. ad Jes. 9,13.

Zeph. 2,7. בני recenti manu, quae etiam ק בית addidit, in בני mutatum.

Zeph. 2,7. שבותם. Schurek post. m. videtur additum esse.

Zeph. 2,14. ישודד. Pr. m. in ישורר corr.

Zeph. 2,14. ארזה. Supra ה Raphe erasum est.

Zeph. 2,15. יֹשֵׁם. Pr. m. in יִשְׁרֹק mut., conf. Jer. 18,16: כל עובר עליה ישם ויניד בראשו.

Zeph. 3,7. Mm. (f. 209ª). Vid. ad Jes. 18,5.

Zeph. 3,8. Mm. Vid. ad Jes. 19,17.

Zeph. 3,11. פשׁעת. Conf. וידעת Ez. 16,62. Hos. 2,22; השבעת Ez. 27,33; vid. etiam ad Jer. 13,25.

Zeph. 3,15. איביך. In Jod altero circellus, qui literam irritam reddiderat, erasus est.

Zeph. 3,15. תיראי. Targum: לא תידחלין מן קדם בישא עוד. Conf. etiam Minchath Schai h. l.

Zeph. 3,17. יגיל. Sic.

Zeph. 3,20. וּבְעֵת (Scheba duplex). Supra ב fuit Kam. Bab.; pr. m. corr.

Hag. *1,1.* שׁאלתיאל.~Mp., (Hag. 1,1) אלך והוא חד מן ג̇ בשנת (2,23) אקחך וכול כתיבי. Haec inter se non consentiunt. אלך pertinet ad scripturam codicis; והוא כו׳ ad vulgatam lectionem שְׁאַלְתִּיאֵל. Pro ג̇ scribendum est ב̇, v. Mm. in B. Rabb. ad hunc locum: כל כתיבי׳ מפקי׳ א׳ וכל נביאים לא מפקין א׳ במ̇ב̇ וסימ׳ הדין דריש חגי... ודסוף חגי.

Hag. 1,1. יהושֻׁע. Supra ש est Schurek.

Hag. 1,6. והמשׂתכר. Mercha et Sakeph in eadem syllaba. Quod nisi per errorem factum est, punctator alios Sakeph alios Mercha scribere indicare voluit.

Hag. 1,9. מה. Supra מ Kamez, vid. ad Jer. 11,15.

Hag. 1,11. כל. Post. m. deletum.

Hag. 1,13. Mm. = Ochlah Num. 198, excepto quod in codice pro אשכים (Jer. 25,3) falso אשפים scriptum est. Codicis verba cum massora non consentiunt, v. Jer. 25,3. 32,31 ובאזרוע; 38,12 בלואי; Am. 4,10 באש.

Hag. 1,15. עשרים וארבעה. Kadma ante Thebir, nullo servo intercedente; conf. Jer. 41,9 שם ישמעאל.

Hag. 2,2. Mp. Ter scribitur שלתיאל sine א post ש: Hag. 1,12. 14. 2,2. Codicis verba cum massora discrepant, conf. ad Jes. 10,24.

Hag. 2,6. Mm. את השמים ואת הארץ tredecies: Gen. 1,1. Ex. 20,11. 31,17. Deut. 4,26. 30,19. 31,28. II Reg. 19,15 לבדך לכל; Jes. 37,16 ודומ; Jer. 23,24 יסתר; [32,17 אהה]; Hag. 2,6 ומרעיש; [2,21 ודומ]; II Par. 2,11 חורם (in codice הורם). Duo loci hic omissi exstant in B. Rabb. ad Hag. 2,21.

Hag. 2,12. הנזיר pr. m. in הנזיד corr.

Zach. *1,1.* בחדש השמיני. Vocales Tib. post. m. add.

Zach. 1,1. 7. בֵּן. Zere br. rec. m. add., cf. ad Hos. 1,1.

Zach. 1,2. אבֹתיכם. Mp. מל כת. Vid. ad Ez. 3,27.

Zach. 1,8. בַּמְּצֻלָה. Pr. m. בַּמְּצוּלָה videtur fuisse.

Zach. 1,9. אראך. In ך fuit Dagesch, v. ad Mich. 7,17.~Mm. אראך bis: Gen. 12,1. Zach. 1,9. Liber Ochlah Num. 13 addit, semel legi וַאֲרָאֵךְ Jud. 4,22.

Zach. 1,10—2,5. Signa Bab. deleta; Tiberiensia posteriori (non antiqua) manu addita sunt.

Zach. 1,11. יֹשֶׁבֶת. Sic, Zere Tib., conf. 1,15 וְקֶצֶף.

Zach. 1,15. מעט. Sic, Pathach. De Mm. et Mp. v. ad Ez. 11,16.~והֵמה. Infra ה in codice est Tiphcha (non Athnach); pr. m.

Zach. 2,8. רוץ. Vav litera post positum vocalis signum deleta est, v. ad Mich. 1,1.

Zach. 2,10. נאֻם. De Makkeph omisso v. ad Hos. 2,14.

Zach. 3,5. ואמר. Scheba, Kamez. Conf. Pinsker, Einl. p. 46.

Zach. 3,6. ויעד. ר pr. m. in ד corr.

Zach. 4,3. הגלה. ה sine Raphe.

Zach. 4,4. 6,5. אלה. ל habet Pathach, v. ad Jes. 65,5.

Zach. 4,6. אלי לאמר. Dagesch post accentum distinct., ut 4,13 (post. m.). 6,8 (post. m.); post acc. coniunct. 7,4. 4,8 (?post. m.). 6,9 (post. m.). Conf. etiam ad Ez. 21,13.

Zach. 4,10. לִפְנֵי posteriori manu, quae etiam ק in marg. addidit, in לִפְנֵי mutatum est.

Zach. 5,11. Mm. = B. Rabb. h. l. לה ter sine Mappik: Num. 32,42 נבח (leg. ונבח); Zach. 5,11 לבנות; Ruth 2,14 בעז.

Zach. 6,2. 3. במֹרכבה, ובמֹר, ut Nah. 3,2 ומֹרכבה; Hag. 2,22 מֹרכבה; sed Mich. 1,13 המֶרכבה. Biblia impressa ubique habent Segol.

Zach. 6,8. אותי. Mp. לב מל pugnat cum Mm. ad Jer. 25,6.

Zach. 6,8. ויאמר perantiqua (non prima) m. in וידבר mut.

Zach. 6,10. 14. ידעיה, ut ישעיהו, שמעיה.

Zach. 6,15. ורחֹקים. Vid. ad Ezech. 3,27.

Zach. 7,1. התשיעי. Jod post Schin, contra Mp. ad Jer. 36,9.

Zach. 7,2. שראצר, unum vocabulum, vid. ad Jer. 39,13.

Zach. 7,12. התורה ואת־הדברים. Mahpach ante Thebir (Bab.); conf. ad Jes. 54,6. Hoc quoque loco Teres (non Thebir) exspectatur: sequitur enim Rebia.

Zach. 7,13. Mm. Vid. ad Jer. 22,14.

Zach. 7,14. נשמה. Dagesch post. m. add., v. ad Mich. 1,16.

Zach. 8,10. Mm. In B. Rabb. Mf. f. 57ᵇ (ל״א בחד לישן) ultimo loco additur שִׁלּוּחֶיהָ Exod. 18,2. Multa alia addi posse Concordantiae docent.

Zach. 8,20. Mm. Vid. ad Hos. 12,1.

Zach. 9,10. וְדִבֶּר post. m. in וְדִבֵּר mutatum.

Zach. 9,15. קֶלַע. Supra ק Kamez Bab.

Zach. 10,4. ממנו. Quater Dagesch in נ erasum, v. ad Ez. 5,4.

Zach. 10,6. והושבותים. Scheba rasura in Chirek mut.

Zach. 10,7. והיו כגבור. De Dagesch v. ad Zeph. 1,8.

Zach. 10,8. רָבוּ וְרָבוּ Mil'el; in Bibliis impr. Milra.

Zach. 11,3. קול יללת. Dag. in י, v. ad Jer. 2,14. ל sine Scheba.

Zach. 11,5. ואעשר. Pr. m. fuit וָאַעְשִׁר.~Mm. Conf. Ochlah Num. 103. ויתאוה II S. 23,15 (מבאר); ויבקעו 23,16 (מבאר); מקבצאל 23,20 (הבאר).

Zach. 11,6. אחמול. Sic.

Zach. 11,13. אדר. Mp. ל perantiqua (fortasse pr.) manu in ב mut. (Mich. 2,8).

Zach. 11,13. יקרתי. Pathach Tib. antiqua (non pr.) manu add.

Zach. 11,15. Signa Bab. deleta sunt.

Zach. 11,16. יאכל. Zere Bab. in Pathach mutatum. Adnotatio

marg. יג׳ huc non pertinet: יאכַל enim, hoc loco addito quadragies occurrit, יאכֵל autem, hoc loco omisso, tredecies (v. Mm. ad Jes. 65,22).

Zach. 12,2. Mm. Deest in B. Rabb. et in libro Ochlah.

Zach. 12,7. ־בית. Conf. Hag. 1,2 ־עֵת; Ez. 39,16 ־שֵׁם (Mm.).

Zach. 12,11. ־הדר pr. m. in ־הדד mut.; nunc Raphe del.

Zach. 13,2. Legarmeh bis in uno hemistichio, v. ad Jer. 36,32.

Zach. 13,7. רעי. Conf. Geiger, Urschrift p. 293.∼B. Rabb. ad Zach. 11,17: רעי ה׳ חס׳ ו׳ בקריא׳, sc. Jes. 44,28 (Mp. cod. ה). 38,12. Zach. 11,17 (Mp. cod. ה). 13,7 (Mp. cod. ה). Ps. 23,1.

Zach. 13,7. עמיתי pr. m. in עמיתו mut., quod Pinsker, Einl. p. 131 non vidit.∼Conf. Geiger, p. 293.

Zach. 14,3. Mm. וּכְיום ,כְיום undecies: Jos. 10,13. I Sam. 18,10. Hos. 2,5. Am. 8,10. Zach. 14,3. Jes. 9,3 סבלו; Ps. 95,8. 90,4. Thr. 2,7. 22. Hos. 2,17 וענתה (וכיום).—B. Rabb. Mf. f. 35,1, 3 (כיום יא״) eosdem versus afferunt (ultimo loco Hos. 2,17).—Ez. 30,9 codex Bab.: ביום מצרים; Targum, B. Rabb., B. Mant., Hooghtius, Concordantiae: כיום מ׳.

Zach. 14,4. Codex h. l. palam Occidentales sequitur. Conf. Pinsker, Einl. p. 131; cod. vet. Heidenheimii: למערב׳ ועמדו רגליו ביום ההוא על הר ,למדנ וע׳ ר׳ על הר; cod. mass. Tschufutk. 18ª: למע ועמדו רגליו ביום ההוא ,למדנ לים פיה ביום ההוא. Cod. Bibl. Tschuf. 102 falso: בבל לא קרי ביום.

Zach. 14,5. נִסתם ,ונִסתם ,ונִסתם. Pathach br. ubique (post., ut videtur, manu) in Chirek br. mutatum est.∼ונסתם (prius). Supra ת fuit Kamez.—Lectio Orientalis (נַסְתֶּם ,וְנַסְתֶּם ,וְנִסְתַּם) servatur in codice (Bab.) F 133. Conf. Minchath Schai h. l.; Geiger, Urschrift p. 482; Pinsker, Einl. p. 2; De Rossi, Variae Lectiones, III p. 221.

Zach. 14,6—14,21. Signa Babylonica deleta sunt.

Zach. 14,13. אל יד. Occidentales habent אל יד, v. ad Ez. 48,1.

Zach. 14,14. Mm לָרב מאד quinquies: Zach. 14,14. II Par. 4,18. 9,9. 24,24 כי במעצור (Occidentales habent במצער); 30,13. Iidem loci in B. Rabb. Mf. f. 44,2, 4.

Zach. 14,15. והגמל. Vav copul. sine Scheba. Conf. ולא Jes. 35,9. 65,20. 22; ויפקוד Hos. 9,9. His quinque locis Biblia impressa Vav non habent. Praeterea v. ad Joel 2,11. Jer. 17,4.

Zach. 14,15. כמגפה, fuit במ׳. Pr. m. mut., v. Mp.

Zach. 14,16. למלך. Supra ל prius fuit Pathach dag.

Mal. *1,1—1,13.* Signa Bab. deleta; *1,1—1,3.* Signa Tib. post. manu (eadem qua Zach. 1,10 sqq.) addita sunt.

Mal. 1,1. Mm. = B. Rabb. ad Gen. 49,2. אל ישראל septies: Gen. 43,8. 49,2. Num. 32,14. I Sam. 7,7. 13,13. Jer. 30,4. Mal. 1,1; praeterea omnibus locis quibus antecedit משחתיך למלך, uno II Sam. 12,7 excepto.

Mal. 1,12. Mp. Vid. ad Ezech. 8,17.

Mal. 1,12. אדני. Conf. Mm. ad Jes. 4,4 et Biblia Mantuana. B. Rabb. et Hooghtius falso יהוה.

Mal. 1,13, אתו. Vav Cholem iam scripto additum est.

Mal. 1,13. Mm. Vid. ad Jes. 5,24.

Mal. 1,13. יהוה׃ צבאות׃. Signum versus finiti post צבאות ab eo qui literas consonas scripsit, post יהוה a punctatore profectum est.

Mal. 2,5. ויראני. Vid. ad Ezech. 3,27.

Mal. 2,6. היתה. Accentus in codice om., v. ad Ez. 42,16.

Mal. 2,10. נבגד. Supra ג fuit Pathach.

Mal. 2,11. Mm. אָהֵב novies: Gen. 27,9. 14. I Sam. 1,5. Hos. 12,8. Mal. 2,11. Ps. 11,7 צדקות; 78,68 ויבחר; 47,5 יבחר. Pro loco nono Ps. 99,4 ועז (qui in Mm. ad Hos. 12 exstat) scribitur מושל Ps. 89,10; דכאת 89,11; תקום 102,14. Qui versus cum ab אתה vocabulo incipiant, massoreta hanc adnotationem e Psalmorum libro videtur descripsisse, in quo una eademque pagina utramque massoram (אהב ט et אתה יו׳ רפ״ בתלים) continebat.

Mal. 2,13. Mm. ולקחת (infinit.) quater: Gen. 30,15. 43,18. II Reg. 5,26. Eadem in B. Rabb. ad Gen. 30.∼ולקחת G. 30 praeteritum (non infinitivum) esse existimat Pinsker, Einl. p. 182; conf. Geiger, Jüd. Zeitschrift II (1863) p. 146.

Mal. 2,14. ואמרתם. Dagesch in codice om., v. ad Ez. 16,11.

Mal. 2,14. ואשת בריתך. ב sine Dagesch, v. ad Nah. 3,4.

Mal. 3,1. Mm. „כֹּ זוגין“, afferuntur XIX:

חורב Ex. 33,6	ובחרב Deut. 9,8
לאום Prov. 14,28	ולאם Gen. 25,23
למשול Ez. 19,14	ולמשל Gen. 1,18
תמות Jud. 16,30	ותמת
הוכה Ps. 102,5	והכה Exod. 22,1
נאור Jud. 4,19	ונאר I Sam. 16,20
חובר Ps. 58,6	וחבר Deut. 18,11
אוניות II Par. 8,18	ואניות Jes. 60,9
שבועת Koh. 8,2	ושבעת Zach. 8,17
פתאום Ps. 64,8	ופתאם Mal. 3,1
אומרה Ps. 42,10	ואמרה Gen. 46,31
אותתם Ps. 74,4	ואתתם Iob 21,29
שואג Ez. 22,25	ושאג Ps. 22,24
אצבעותי Ps. 144,1	ואצבעתי Cant. 5,5
נוצר Prov. 28,7	ונצר Prov. 24,12
קודש Dan. 11,30	וקדש Dan. 8,13
מוריד I Sam. 2,6	ומריד II Sam. 22,48
קדמונים Ez. 38,17	וקדמנים Iob 18,20
אחוז Esth. 1,6	ואחז I Par. 24,6

Ochlah Num. 248 (כ״ה זוגין) omittit ותמת ,תמות, addit:

ידוע Jos. 23,13	וידע Jer. 9,23
גולה II Reg. 24,14	וגלה I Sam. 22,8
לזבוח II Par. 11,16	ולזבח I Sam. 1,3
מצורע II Par. 26,23	ומצרע II Sam. 3,29
זובח Jes. 66,3	וזבח Mal. 1,14
חולה Neh. 2,2	וחלה Mal. 1,8

Mal. 3,1 והאדון. Vav copulat. sine Scheba.

Mal. 3,14. עבד. Conf. Geiger, Urschrift p. 483 adn.; Pinsker, Einleit. p. XLIII, adn. 1.

Mal. 3,22. ־אל. Circellus massoret. post. m. add.

Mass. fin. f. 224[a].	Cod. Bab.	Cod. B 19[a]	B. Rabb.
Lib. Sam.	1504 v.	1506 v.	1506 v.
Lib. Reg.	1535 v.	1534 v.	1534 v.
Lib. Jes.	1272 v.	1291 v.	1295 v.
Lib. Jer.	1364 v.	1364 v.	1365 v.
Lib. Ezech.	1270 v.	1273 v.	1273 v.
Lib. XII Proph.	1050 v.	1050 v.	1050 v.

In fine libri Ezechielis codex Bab. f. 178[a] recte habet תְּתְּעַנּ.

Addenda. *Jes. 5,30.* del. „cum ipso codice tum", v. ad Ez. 30,18.

Jes. 9,13. add. „בטרם (post Legarmeh)".

Jes. 10,13 (1). lin. 8 add. „alia exempla ad Ezech. 3,27".∼ lin. 11 add. „vid. ad Mich. 1,1".

Jes. 11,7. lin. 4 add. „conf. ad Ez. 27,31".

Jes. 25,9. lin. 1 leg. „ונשמחה".

Jes. 27,3. add. „conf. ad Jer. 10,19. Ez. 32,7".

Jes. 30,33. add. „conf. ad Mich. 2,8".

Jes. 34,15. lin. 8 add. „Jes. 30,11 הַשביתו; Ez. 33,31 וְיבואו; 35,10 לְי; 48,32 וְשער".∼lin. 12 add. „Ez. 21,9 ממֶך; 27,10 מלחמתֶך".

Jes. 39,7. post „Mm." add. „= Ez. 30,9".

Jes. 40,24. add. „Conf. etiam ad Ez. 20,8".

Jes. 54,6. del. „semel"; post יזכיר add. „Ez. 18,24 עשָׂה הרשָׁע"; post הים add. „Zach. 7,12 (v. adn.)".

Jes. 55,3. add. „Conf. ad Ez. 44,18".

Jes. 57,10. lin. 2 leg. „נואש".

Jes. 64,5. add. „8,7 ועצמים; 45,3 ומטמֻני".

Jes. 65,5. add. „Zach. 4,4. 6,5".

Jes. 65,22. Mm. Eadem in B. Rabb. ad Lev. 21,22. יאכֵל tredecies: Lev. 21,22. Num. 6,4. Deut. 28,55. Num. 6,3. Jes. 7,15. 22. 44,16. 65,22. Iob 31,8. 40,15. 5,5. Koh. 5,16. 11. Conf. ad Zach. 11,16.

Jer. 2,13. לְהצֵב. In צ est Dagesch, conf. Jes. 16,8 יָעֵזר (v. 9 sine Dag.). Vid. Baerii Librum Genesis (Lips. 1869) p. VIII et Librum Psalmorum Hebr. atque Latinum (Lips. 1874) p. IX.∼ Jes. 25,4 מַחסה, 30,2 ולחסות Dagesch erasum est.

Jer. 8,4. leg. „45,23", non „47,12".

Jer. 8,9. הנה in codice vocalibus caret.

Jer. 10,19. lin. 4 leg. „יושיענו".

Jer. 10,22. add. „In codice contra hanc Mm. Jer. 47,5 pr. m. בּאה (post. m. in בָּאה mut.)".

Jer. 12,1. leg. „42,16", non „22,12".

Jer. 13,25 (1). „Conf. ad Zeph. 3,11".

Jer. 20,6. (p. 018) leg. „in fine", non „initio".

Jer. 22,27. שמה. In מ Dag. videtur fuisse, cf. ad 40,15.

Jer. 24,9. lin. 10 add. „Cod. Bibl. Tschuf. 84 Mm. ad Jer. 29,23: למעֹר ואנכי הוידע כתֹ היודע קרֹ ולמדנחֹ היודע כתֹ וכן קרֹ".

Jer. 25,6. (p. 018[b] fin.) add. „4) Jes. 37,6 מלך אשור אותי, Mp. לבֹ מל; 5) Jer. 7,19 האותי, Mp. בֹ לא תיראו; 6) Zach. 6,8 ויזעק אותי, Mp. לבֹ מל".

Jer. 25,12. De Dagesch in כמלאת conf. ad Zeph. 1,8.

Jer. 29,20. אשר sine Makkeph, vid. ad Ez. 32,31. שלחתי sine accentu, vid. ad Ez. 42,16.

Jer. 29,28. add. „Conf. ad Am. 9,14".

Jer. 36,9. Mp. התשׁעי ter defective: Jer. 36,9 דקראו צום; Zach. 7,1 דכסלו (in cod. התשיעי); I Par. 24,11 לישוע. Deest in B. Rabb. (Mp. ubique גֹ חס).

Jer. 36,32[a]. add. „Ez. 48,21[a]. Zach. 13,2[a]".

Jer. 39,13 (2). post „37,38" add. „et Zach. 7,2".

Jer. 47,5. בָּאה. Sic, non „47,6".

Ez. 11,1. add. „Jer. 22,18 יאשיהו".

בנלך ואעי

INDEX.

e) est Orientalis: Jer. 3,16. 4,8. 18,18. 50,1(?). Ez. 13,17. Zach. 14,14(?).

f) cum codicis verbis pugnat: Jes. 10,24. 40,5. 43,14. Jer. 2,24. 21,9. 25,6 (cf. Add.). 26,5. 36,9 (Add.). 38,16. 49,16. Ez. 23,36. 24,2. 32,25. 42,13. Mich. 6,5. Hag. 2,2.

g) non ad eiusdem quem punctator habuit libri fidem scripta est: Jes. 10,13. 24,19. Jer. 2,30. 8,18. 33,6. 48,35. Ez. 3,27. 24,2. 36,35. Hos. 4,14. Joel 2,13. Jon. 3,4. Mich 1,1. Hag. 1,13.

h) Mm. non consentit cum Mp.: Jes. 45,9. 23. Jer. 25,6 (cf. Add.). 52,23. Ez. 11,10. 14,1. 21,7. 23,36. Am. 7,9.

i) Mm. non consentit cum Mm.: Ez. 6,2. 40,24. 42,14.

k) non e codice Prophetarum posteriorum sed aliunde sumpta est; (e codice massoretico?): Jer. 21,9. 24,9. Ez. 11,16. Zach. 11,16; (e Psalmorum codice?): Mal. 2,11.

l) depravata est (emendatur)): Jes. 2,2(1). 5,24. 8,20. 17,3. 18,5. 19,6. 21,3. 23,6. 28,6. 37,6. 38,14. 39,7. 40,12. 44,9. 48,7. 50,9. 52,11. 55,4. Jer. 1,18. 12,4. 14,17. 23,6. 23. 30,18. 31,34. 32,8. 33,8. 34,3. 38,17. 44,18. 49,14. 51,19. Ez. 1,4. 3,27. 18,12. 13. 24,6. 29,13. 32,31. 37,22. 47,12. Hos. 2,4. 12,1. Am. 9,14. Nah. 1,7. Hab. 2,15. 3,19. Hag. 1,1. 2,6.

Massora impressa depravata est (emendatur): Jes. 28,6. 30,32. 37,6. 50,7. 52,11. 55,4. 57,6. 63,19. Jer. 1,18. 11,15. 14,17. 17,18. 20,6. 27,1. 34,3. 44,18. Ez. 3,27. 26,18. 44,1. 48,2. Am. 5,8.

Orientalium lectiones: Jes. 1,6. 3,15. 17. 5,29. 11,11. 20,2. 44,9. 55,13. 56,7. 59,6. 60,16. Jer. 3,7. 4,8. 30. 6,6. 7,22. 8,18. 18,18. 24,9. 30,18. 32,29. 33,3. 39,1. 44,22. 45,4. 46,28. 50,1. 51,3. Ez. 13,17. 14,19. 28,26. 29,5. 31,11. 37,22. Hos. 4,12. 12,1. (Am. 5,9?). Mich. 6,5. Zach. 14,4. 5.

Pathach furtivum a) מַשְׁמִיעַ: Jes. 52,7.

b) וִידַעַתְּ: Jer. 13,25. Zeph. 3,11.

Pinsker, Einleitung, emendatur: Jes. 6,2. 52,7. 14. 65,5. Jer. 22,23. Ez. 13,17. 27,33. 34. Am. 4,3. Hab. 2,17. Zach. 13,7.

Psik post accentum distinctivum: Jes. 9,13. Zeph. 2,2.

Punctatio duplex a) alios aliter legere indicat: Jes. 10,27. Ez. 16,52. 27,11. Am. 2,6.

b) ne quis, quomodo legendum sit, dubitare possit adhibetur: Jes. 34,15 (v. Add.).~Kibbuz Tib. erasum est: Jes. 64,5 (conf. Add.).

Punctum duplex literam delendam esse significat: Jes. 38,9. Raro punctum singulum adhibetur: Jes. 38,9. 51,20. Jer. 28,3.

Samech in massora pro שׂ scribitur: Hab. 1,8.

Scheba in מעלליכם,חללי non scribitur: Ez. 32,20.

Scriptura codicis a falsario mutata: Jes. 6,2. 48,8. 52,14. Jer. 17,4. 22,23. Ezech. 2,4. 16,49. 22,24. 48,25. Hos. 7,12. 10,11. Mich. 2,8 (bis?). Zach. 11,5. 14,5.

Sectiones apertae (פתוחות): Jer. 50,46.

Surani: Jes. 7,1. Jer. 3,7.

Targum: Jes. 49,17. 54,9. 63,10. Jer. 15,14. Ez. 27,26. 30,12. Zeph. 3,15.

Vav copulativum sine Scheba (errore?): Zach. 14,15.

Vav ante במֹּה habet Scheba: Jes. 11,7 (cf. Add.).

Vocales Tiberienses: a) primae manui debentur: Ez. 16,52. Jes. 34,15 (cf. Add.). Jer. 11,20. 44,1. Ez. 46,23. Joel 2,5; saepe in אֶת (Jer. 51,59), כָּל ,בֶּן.

b) a posteriori manu profectae sunt: Jes. 19,13. 24,7. 27,10. 28,12. 33,1. 3. 59,10. 60,4. 64,8. 10. 65,3. Jer. 37,7. Ez. 5,15. 23,15. Jon. 1,15. Zach. 1,10. Mal. 1,1; haud raro in אֶת (Jer. 8,7. 42,3. Ez. 38,4), בֶּן (Ez. 30,21).

c) deletae sunt: Jes. 23,14. 34,12. 55,13. 58,7. 60,7. Jer. 36,10. Ez. 36,2; saepe in כָּל (Jes. 30,25), אֶת ,בֶּן.

Vocalibus et accentibus vocabula nonnulla carent: Jer. 15,14. 34,21. Ez. 37,12. Mal. 1,13. (Jer. 31,37 ה in השמים).

אֵד Jes. 39,4	יששכר Ez. 48,25.
אֵלֶּה Jes. 65,5. Zach. 4,4	ממשלה Jes. 39,2.
אשר Ez. 42,11. Hos. 2,15	מרחק Jes. 10,3
בהם Jes. 40,24. Ez. 20,8	מרכבה Zach. 6,2
בִישראל Ez. 44,29	עדן Ez. 28,13
בלכתם Ez. 1,21	קֳדשים Ez. 22,8
גזית Ez. 40,42	שְתים Jes. 6,2. Ez. 33,21
הִוא Ez. 30,18	תְמרים Ez. 40,16

ת ו ש ל ב ע

CORRIGENDA.

In foliis photolithographiae ope impressis nonnulla corrigenda esse non est quod mireris. Primum enim in ipso codice atramentum multis locis evanuit, ut quid librarius scripserit saepe intenta oculorum acie vix cognoscere potuerim, in imagine autem photographica haud raro ne vestigia quidem literarum, nedum accentuum et vocalium apparuerint. Operarii autem, quibus praescriptum erat ut, quae in tabulis photographicis deessent, lapidi inscriberent, linguae Hebraicae ignari neque artem quam exercebant satis didicerant neque semper ea qua par est diligentia utebantur. Quo factum est ut, quamquam singula folia ter quaterve emendabam, et lapides locis nimium temptatis atramentum chemicum non satis reciperent et errata, quae e lapide prorsus erosa esse videbantur, rursus apparerent in foliis impressis. Accedit quod ipsis aestivis mensibus, qui eiusmodi operibus maxime idonei sunt, nihil fere proficere potui, cum et photographi et lithographi toti in tabulis geographicis conficiendis occupati essent. Nihilo minus confido fore ut haec editio iis qui aequa postulant probetur.

Folia impressa omnia cum ipso codice diligenter comparavi. Ea errata quae alicuius momenti esse videbantur primo loco correxi; deinde de accentibus dixi qui aut desunt aut minus recte impressi sunt; postremo loco menda operarum leviora commemoravi. Locos nonnullos, ubi Dagesch lene post literam consonam, Dagesch forte post vocalem dagessatam, Makkeph omissa sunt (ceterum v. adnot. ad Nah. 3,4; Ez. 8,10. Hos. 7,4; Ez. 32,31. Hos. 2,14), enumerare supervacaneum duxi. — Reliqua in adnotationibus emendata sunt.

I. *Jes.* 8,12 תאמרון add. Mp. ׳י; 13,10 חשך add. Mp. ךָ; 29,8 (f. 22[b]) Mp. השביע; 39,2 ובכל, non וככל; 42,16 (f. 34[b]) Mp. ז, non ז; 47,9 ותבאנה; 50,7 ואדני; 56,12 ונסבאה et 60,4 סביב; 63,7 אשר־; *Jer.* 3,7 וקוה, non וקיה; 6,19 Mm. כאשר non בא׳; 12,2 Mm. והודעתם; 12,16 Mm. תחרש תחרש non ח׳ הובשת; 21,7 (f. 76[b]) Mm. בפם; 23,1 רעים; 25,37 add. Mp. ךָ; 31,34 Mm. למלה (Iob 30,9) non לכלה; 32,29 Mp. ׳ה; 46,8 אבידה non אכ׳; 50,29 זדה; 50,36 Mp. חם; 51,9 Mm. רפאנו, non רפאני; *Ezech.* 7,11 Mp. lin. 1 הברו, non הברי; 9,3 הכבוד; 11,22 וכבוד non וכביד; 20,1 לחדש; 20,31 בהעביר non כ׳; 28,24 Mm. leg. אלקום (Prov. 30,31), ללבאתיו (Nah. 2,13); 32,29 נתנו add. Mp. ׳ו; 33,31 כמבוא; 38,15 Mp. חרש non חדש; 45,17 העולות; *Mich.* 4,2 ונלכה.

II. Accentus: *Jes.* 2,2 באחרית; 5,20 ולטוב; 11,6 נהג; 12,1 אודך; 15,6 יהיו; 22,3 מרחוק; 39,1 בעת; 44,9 כלם Jethib; 48,6 מעתה Sakeph; 51,5 אלי Jethib; 51,22 יריב; 52,11 סורו et 53,6 כלנו Jethib; 54,14 תקרב; 56,7 והביאותים Jod prius sine acc.; 60,15 ואין; 63,14 משמים Jethib; 65,3 על־ del. acc.; *Jer.* 1,6 אדני; 1,15 הנני; 5,8 מיזנים Athn.; 7,3 ישראל Sakeph; 8,1 בעת; 15,4 מלך; 17,22 צויתי; 25,3 אלי Athn.; 29,14 יהוה Segoltha; 32,21 חזקה Jethib supra ק; 39,7 עור Athn.; 42,14 שופר Tiphcha Bab.; *Ezech.* 3,3 ויאמר; 6,3 מביא; 14,17 ואמרתי Rebia; 16,37 וגליתי; 18,7 לחמו Jethib; 20,1 באו; 21,19 חרב; 23,4 אהלה Rebia; 23,42 ועטרת; 26,8 בנותיך; 26,12 ואבניך, del. acc. infra ו; 28,23 בחרב; 28,25 ונקדשתי del. Mercha infra ד; 29,11 לא־תעבר; 31,12 ההרים Rebia; 41,9 אשר; 44,2 אלי Segoltha; 44,8 משמרתי Thebir; 48,29 תפילו; *Hos.* 9,13 בניו; *Am.* 6,10 לאשר; *Obad.* 1 אמר, non Mercha; *Jon.* 1,3 וירד; *Mich.* 4,2 ודבר; 4,5 ילכו Munach ante Rebia; *Nah.* 1,14 וצוה; 2,1 שלמי; *Hab.* 2,19 תפוש, supra ת accentus non est.

Punctum duplex in fine versus deest: Jes. 1,21 מרצחים; 45,14; Jer. 42,15; Ez. 11,23. 18,31. 43,25; Am. 6,11; Mich. 4,6.

III. *Jes.* 6,5 עם Path. in fine ע literae esse debet; 8,9 וחתו (prius) Kam. Bab.; 8,16 תעודה Athn. Bab. et Tib.; 8,19 הידענים Path. dag.; 9,2 הגוי; 9,3 שבט; 10,12 גדל; 12,2 ולא; 12,4 שמו, ביום; 13,3 עליזי Path. dag.; 13,8 כיולדה Kam. supra ד, del. Mahpach; 14,3 ומרגזך Kam. br. supra ר; 20,4 אשור; 25,8 ומחה Mp. ד; 28,9 עתיקי; 28,26 למשפט; 29,7 כחלום; 30,10 תראו supra א nihil erasum; 32,4 לדעת Kam. Bab.; 32,14 משוש; 33,20 לנצח supra ל nihil nisi Kam.; 35,9 יהיה Path. supra Jod alterum; 36,22 חלקיהו; 42,14 החשיתי del. Meth.; 42,24 למשסה; 43,4 אהבתיך; 45,10 תחילין; 45,24 תשבע Path. Bab.; 46,6 ישתחוו; 47,9 בעצמת infra ע Kam. chatuph erasum est; 49,23 קוי Kam. Bab.; 50,6 למרטים; 51,3 תודה, nihil erasum; 51,6 שמים; 51,8 לדור; 51,22 כוס; 52,3 אמר Path. Bab.; 53,3 איש; 55,7 לסלוח ם sine Dag.; 57,15 ונשא; 58,6 פתח; 59,9 צדקה Kam. Bab.; 60,14 המנאציך; 62,8 עוד; 63,18 מקדשך; 64,6 בשמך; 65,3 המכעסים; 65,9 יורש; 65,16 המתברך.

Jer. 1,2 למלכו; 1,9 אלי; 2,11 בלוא; 3,19 אמרתי; 4,5 ואמרו; 4,16 המרחק; 7,2 להשתחות; 7,23 הדבר Path. dag.; 8,18 Mm. ההרותיה supra ת nullus est accentus; 10,10 מקצפו; 10,19 אוי; 11,3 ישראל; 14,14 דברתי אליהם; 18,7 אדבר Path. dag.; 22,2 והנביאים; 23,14 שערורה; 25,17 שלחני; 26,4 לא; 26,11 בשערים; 26,16 השרים; 26,23 ויכה Path. dag.; 32,12 לעיני; 32,18 ומשלם et הגבור Dag.; 32,27 כל Dag.; 32,37 ובחמתי; 32,44 הנגב Path. dag.; 33,2 Mp. עשה Mappik (v. adn. ad Jes. 23,13); 36,2 את; 36,6 דברי; 37,6 ויהי Path. Bab.; 38,1 הדברים Path. dag.; 39,2 בחדש Dag.; 40,14 עמון Path. dag.; 48,14 ואנשי; 48,28 כיונה non כו׳; 49,9 דים Path. dag.; 50,29 אשר Path. supra ש.

Ezech. 1,11. מכסות Path. dag.; 2,8 ואתה et 3,2 המגלה Kam. Bab.; 3,1 ויאמר; 3,16 לאמר; 3,19 נפשך; 4,17 בעונם; 5,9 אשר; 7,4 וידעתם 5 יהוה; 10,17 בהם Dag.; 11,17 וקבצתי; 15,5 בהיותו Dag.; 15,6 הגפן Path. dag.; 16,61 הקטנות; 18,3 יהיה sine Dag.; 19,10 ממים מ prius sine Dagesch; 12 ותתש Path. Bab.; 21,9 מתערה; 21,13 ויהי; 23,10 לקחו Kam. Bab.; 29 כי; 25,11 et 28,24 גלוליכן 49 Dag.; כבוא 44; שלו 42; והמתך Dag.; 26,1 ויהי; 28,24 ממאיר; 30,2 יהוה 11 מצרים; 12 ונתתי; 31,12 וישטהו Kibbuz Tib.; 32,1 היה del. Makkeph; 32,13 ההלחם; 33,4 דמו Kam. Bab.; 36,6 הנני del. Raphe supra ה; 37,2 פני del. Makkeph; 37,8 מלמעלה; 41,5 ורחב; 41,8 גבה; 43,24 עלה; 44,3 נשיא, הנשיא, והיה; 44,7 להיות; 44,11 והמה Kam. Bab.; 44,27 הקדש infra ד vocalis non est; 45,3 עשרת 5 ועשרת.

Hos. 6,8 פעלי; 7,15 יחשבו; 11,8 אתנך; 12,14 ממצרים; *Joel* 4,13 גת; *Am.* 5,12 בשער; 6,10 עצמים עמך. Supra ך vocalis non est; *Jon.* 1,5 מעליהם מ sine Dag.; *Mi.* 3,3 אכלו; *Hab.* 1,8 מרחוק 2,9 לשום; 3,2 שנינות, י post ג; *Hag.* 2,23 כחותם ת et ם sine Dag.

Vocalis (Scheba) in Vav copul. deest: *Jes.* 6,10 ובאזניו; 8,9 והאזינו; 14,1 ובחר; 27,9 והחמנים; 30,25 והיה; 65,15 והנחתם *Jer.* 7,29 ושאי; 14,8 וכארח; *Ez.* 14,7 ונמכו.

INDICES.

I

SINGULA VOCABULA

בונה (מל' 5, הבונה) Am. 9,6
בושו (מל' 3) Ezech. 36,32
בחגוי (3) Jer. 49,16
בחרב ברעב (8) Jer. 21,9. 27,13
בַטּוֹב (דג' 9) Jer. 29,32 Mp
בטוב v. טוב
ביום אחד לחדש (3) Hag. 1,1
בימים ההמה (9) Jer. 3,16. 50,4. Joel 3,2
בְּכוֹ (5) Mi. 1,10.
בַּמָּה (8) Mi. 6,6
בְּמוֹ (9) Jes. 25,10. 43,2
במחיר (3) Jes. 45,13
בְּמִים (רפ' 7) Ezech. 27, 26
במעשי v. מעשי
ברכיהו (4) Zachar. 1,7
בְּרֶצַח (2) Ezech. 21,27
בְשדה (5) Jes. 5,8
בשרירות (מל' 2) Jer. 11,8 Mp.

גדליה (5, Proph.) Jer. 40,5. 41,19
גִדַּלְתִּי (3) Jes. 1,2

דְּבָרִי (13) Jes. 66,2. Jer. 23,28. 29,10
דַבְּרִי (דג' 3) Jer. 31,20
דֹּדִי (חס' 5) Jer. 32,8
דַוָּי (3) Jes. 1,5
דורש (מל' 4) Ez. 34,6
דָיִם (3) Jer. 49,9
דִּמִּיתִי (2) Jer. 14,24
דרך הדרום (7) Ez. 40,24. 27
דרך הצפון (6) Ezech. 40,44

הֵא (3) Ezech. 16,43
האדון יהוה צבאות (5) Jes. 10,16
הארץ (ל' דסמי' 16) Jer. 1,18
הארץ י"ו זוג' ל' דכוו' ובכל הא' ואלהי הא' Jer. 1,18
הבונה v. בונה
הָבִיא (8) Jer. 17,18. Ez. 20,15
הָבִיאוּ (9, והביאו) Jer. 27,12
הָבִין (5) Jes. 56,11
הוּלֶדֶת (3) Ez. 16,4
הוצאתים (2) Ez. 20,14
הוּקַם (3) Jer. 35,14 Mp.
הושיעה (3) Jer. 42,1. 43,2
הֲזֹאת (5) Jes. 23,7
החולה (פת' 1, קמ' 2) Ez. 34,16
החוצה (16) Ezech. 34,21
הָיוֹ (6) Jer. 15,18
הֲיִצְלַח (2) Ezech. 15,4
הָיְתָה (4) Jes. 14,24. 64,9
הלוא אני (3) Jes. 45,21
המונו (4 Kthib המונה) Ez. 31,18
הֲמִיתוּ (3) Jer. 26,21
הִנֵּה (10 ר"פ, Ez.) Ez. 22,6. 39,8
הַסּוֹכֵךְ (3) Ezech. 28,14 Mp.
הצבאות (4) Hos. 12,6
הר בית יהוה (3) Jes. 2,2
הרוג v. אהרוג (מל' 4)
הרוג (3, 1 והר') Jes. 22,13
הַשַּׂר (פת' 4) Mi. 7,3
הַשָּׁלוֹם (4) Jer. 25,37
התשעי (חס' 3) Jer. 36,9 Mp.

וָאֵדַע (3) Jes. 50,7 Mp. Ez. 10,20
וָאוֹלֵךְ (4) Amos 2,10
ואוֹתָם (חד חס' 3) Ez. 10,22
ואל (דבר) (יחידיין 24) Jer. 14,17
וְאָמַר (6, Amos) Am. 6,10
וְאנכי (ר"פ 9) Jer. 3,19
וְאֻספו (חס' 2) Jes. 24,22
וָאַעלה (3) Amos 4,10
וָאֶפְּלה (3) Ezech. 9,8
וָאֵרֶא (5? קמ', Ezech.) Ez. 1,4. 1,27 Mp.
ואת חקותי (2) Ezech. 20,16
ואת כל היהודים (4, את כ"ה) Jer. 41,3
ואתֵנה (4) Ezech. 13,11
ובטרם (3) Jer. 13,16
וביושבי (מל' 3) Jer. 11,9 Mp.
וּבְמים (3) Ezech. 16,4
ובקשתם (3) Jer. 29,13
וְגדול (8) Jer. 10,6
וגם (9 ר"פ, Jes. Jer.) Jer. 40,11
וגם (5 ר"פ, XII proph.) Zach. 14,14
ודובר (5) Amos 5,10
ודליהו (3) Jer. 36,12
והארץ (8 ר"פ) Jes. 24,5. Ez. 36,34.
וְהָביאו v. הביאו
והוכן (3) Jes. 16,5. Zach. 5,11
וּהְיוּ (רפ' 7) Jer. 48,28
והישבים (3) Jer. 24,8
והנבא אל (4) Ez. 21,7
והעלה (חס' 5) Ez. 20,32
והצתי אש (6) Jer. 17,27. 21,14. 43,12. 50,32. Am. 1,14
והקימותי (מל' 3) Ez. 16,60
והשתחוו (7) Jes. 60,14. Ez. 46,3

טוב (טוב] 19 מטוב, בטוב 12]) Hos.10,11.

יֹאכֵל (13) Jes.65,22

יֵאָמֵר (15) Jer.7,32 Mp.

יבא (4 חס' Jer.) Jer. 36,29

ידאה (וידאה, 3) Jer. 48,40

יָדַי, יָדָי (22[21+1 וידי]) Jes. 29,23.

יֵדע (19) Jes.8,4.Jer.36,19

יֵדעו (12) Ezech. 20,26

יהוה שמו (4) Amos 5,8

יוכלו (11) Jer.6,10.Hos.8,5

יונדב (3 ליונדב, Jerem.) Jer. 35,6. 19

יוֹסֵף (4) Joel 2,2 Mp.

יוצר (3?, Proph.) Jer.18,11

יחדיו (3 מל') Jer.46,12.21

יחזקיה (3) Hos.1,1

יִחְיֶה (18) Ez.18,13.33,19

יֻכַּתּוּ (3) Jer. 46, 5. Mi.1,7

יִלָּבֵט (3) Hos.4,14

יְמַלֵּט (13) Jer. 32, 4. 46, 6. Am.9,1

יְמַלֵּט (8) Amos 2,14

יִסַּד (4) Jes.14,32

יֻסַּד (4) Hag.2,18

יעבור (6 מל') Jes.31,9

יעופף (2) Jes.6,2

יעטה (4) Jer.43,12

יַעֲנֶנָּה (2) Hab.2,11

יָעָץ (3) Jes.14,27

יעקוב (5 מל') Jer.51,19

יֵעָשֶׂה (36) Ezech.44,14

יִפְתֶּה (3) Ezech.14,9

יצא (3 סביר יצאה) Jer. 48, 45

יצא (7 [3 מל']) Jer. 38,17

יָצְאוּ (8) Jes.48,1.Jer.9,2. Ez.15,7.36,20

יֵצְאוּ (14) Jes.39,7.Ez.30,9

יֵצֵאוּ (4) Ezech.46,10

יָקֻם (3) Jer.28,6.

יֵרָאֶה (13) Jes.60,2

יְרֵאתֶם (3) Ezech.11,8

יֵרְדוּ (5) Jer.50,27

ירושלמה (5, ה in fine) Jes. 36,2

ירושלים (5 מל', ויר') Jer.26,18

ירמיה (6) Jer.27,1

ישחק (לישחק, 5) Am. 7, 9

יָשָׁב (5) Jerem. 49,1

יֵשֵׁב (5 חס' Jer.) Jer. 10,24. 20,6. 37,16

יֵשְׁבוּ (20) Jer. 50, 39. Hos. 3,4

יֵשֵׁבוּ (4) Ezech.26,16

ישובון (10) Jes.35,10.51,11 Jer.44,28.Mi.5,2

ישועתה (2) Jon.2,10

יָשִׁיב (24) Ez.18,12 (f.139ª). 33,15

ישלח (12 דג') Jer.17,8

ישלים (3) Jes.44,26

יִשָּׁמַע (10) Jes. 60, 18. Jer. 33,10

ישע (5) Jes.61,10

כְּאַחַד (12) Ezech. 48,8

כְּאִישׁ (20) Jer.14,9.Zach.4,1

כאלהים (3) Zach.12,8

כַּגּוֹיִם (3) Ezech.20,32

כה אמר יהוה (4 Jer.) Jer.8,9

כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישר' (3) Jer.35,17

כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל (7 Jer.) Jer.19,3

כה אמר יהוה צבאות אלהי ישר' לאמר (3) Jer. 28, 2

כהַיום (4) Jer.44,22

כְּיוֹם (וכיום, 11) Zach.14,3

כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישר' (7 [Jer.]) Jer. 16,9

כי פי יהוה דבר (4) Jes. 40,5 Mp. 58,14

כְּלִי (וכלי, 18) Jes.54,16. Jer. 22, 28. 51,34

כְּמִים (3) Jer.51,55

כמֹנו (4) Jes. 14,10

כְּנשר (4) Hab. 1,8

כַּפִּי (בכפי, 8) Ez. 21,22

כְּצל (4) Jes. 32,2

כְּקול (10) Joel 2,5 (f. 186ᵇ)

כקונה (מל' 4, קונה, הקונה) Jes. 24, 2

כשדימה (3) Ezech. 11,24

כשילו (2) Jer. 26, 9

כתיבא אל (5) Jer. 30,2 Mp.

לְאָדָם (5) Zeph.1,17

לְאור (13 רפ') Jes.49,6.60,19. Jer. 13,16.31,35

לָאור (7) Jes. 42,16. Mi.7,9

לְאחד (פת' 7, ולאחד) Ez.46,17. Zach. 11,7

לְאיש (33) Jer. 26,11

לאמר (9 ר"פ) Jer.25,5.42,14. Amos 8,5.Zach.7,3.

לגוי עצום (3) Mich. 4,7

לָהֶן (14) Ezech. 23,36

לוֹ (ולו, 22) Jes. 63,19. Mi. 2,11

לוים (4 דקמ' לכהנים) Jer. 33,21

לחומת (3 Jer.) Jer.15,20

לַיום (20) Jer. 37,21. Ez. 45,23. Mal.3,17

לישחק v. ישחק

לְכסא (רפ' 6) Jes.22,23

ללא (11) Jes. 65,1

לַלֶּחם (דג' 4) Amos 8,11

ללענה (2) Amos 6,12

למעט v. מעט

לַמִּשְׁפָּט (דג' 15) Jes.41,1. Jer. 46,28.

לָקוח (4) Jer. 32,14 Mp.

לְראות (3) Jes. 1,12

לראשי (4) Jon. 2,6

לרב מאד (5) Zachar. 14,14

לָשון (17) Jes. 57,4

מִדַּבֵּר (ומדבר 9) Jz.2,2.43,6

מָדִין (3) Jes.10,2

מֶה (פת' 22, ומֶה) Jer. 11,15.22,8

מובאים (3) Ezech.23,42

מוסר (פת' 12) Jer.10,8

מובחי (רפ' 8) Jes. 60,7

מטוב v. טוב

מטמונים (3) Jer. 41,8

מִכרם (3) Amos 2,6

ממני (57) Ezech. 33,7

מעט (7, למעט) Ez. 11,16. Hos. 8,10. Hag. 1,6. Zach.1,15

מעדים (חס' בליש 3) Zach. 8,19

מַעֲלה (8) Jer. 33,6

מַעֲלֶה (בהי"ו 11) Jes. 15,5

מענֵה (3) Mich. 3,7 Mp.

מעשי (ביו"ד 11, במעשי ומעשי) Jes.59,6. Jer.44,8

מעשיהו (2) Jer. 35,4

מִפֶּה (בצורא ביתא, בה"י 11) Ez.40,39

מראיהן (בנו"ן 5, ומראיהן) Ez.1,5

מרבק (4) Jer. 46,21. Amos 6,4

מַשכיל (2) Jer. 50,9

משמע (חס' 4) Jes. 21,3

משנה (4) Jer.16,18

משפטו (6) Hab.1,7. Zeph.2,3

מַשְׁקֵה (4) Hab. 2,15

מְתֹם (4) Jes. 1,6

נאם אדני יהוה צבאות (4) Jer. 2,19

נאם המלך יהוה צבאות שמו (3) Jer. 46,18

נאפות (3) Ezech.16,38

נבוכדראצר / נבוכדנאצר (חס' ו'ו 8) Jer. 28,11

נואש (4) Jes. 57,10. Jer.18,12

נִדּו (2) Ezech. 14,5

נִחַם (פת' 6, ונחם) Ez.32,31. Am. 7,3. Jon.3,9. Zach.1,17

נלחם (פת' 12) Jes.30,32. 63,10

נִמְגוּ (4) Jer. 49,23

נקיא (מל' 2) Joel 4,20 Mp.

נֵריָהו (3) Jer. 36,14. 43,6

נשפט (5) Jes. 59,4. Jer. 25,31 (f. 81b)

נָתַן, נְתַן (ונתן 21) Jes. 35,2

נְתָנו (6) Ez. 31,14. 32,29

נִתְּצו (3) Nah. 1,6

נָתַתִּי (3) Ezech. 9,10

סביב (ר"פ 3) Ezech. 48,35

סלולה (2) Jerem. 18,15

עד (חס' 14) Hos. 12,1. Zach. 8,20

עֲדָיו (3) Ezech. 7,20

עֹדנו (חס' 3, ועדנו) Jer.40,5

על (7 Kthib אל) Ez.13,2

עָל (2) Hos. 7,16

על (בצורא ביתא 7) Ez.40,15

על גבול (5) Ezech. 11,10

על העיר (17) Jer. 32,29

עֲלוּ אל (2) Jer. 49,28

על ירמיהו (3) Jer. 18,18

על צר (2) Ezech. 27,2

עִמָּךְ (5) Ez.26,11. Nah.3,13

ענן (פת' 4) Ez. 8,11.

ערוך (4) Jer. 6,23

עתה (קרחי 25) Ez. 26,18 (f.150a)

פיהו (ופיהו, 21) Jer. 34,3

פרושה (מל' 3) Hos. 5,1

פֵרשתי (3) Jes. 65,2

צדקותיו (3 Kthib צדקתו) Ez.3,20 (f.122b)

צִוָּהו (11) Jer.36,8

צִוִּיתִי (5) Ezech.12,7

צוֹם (3) Jer. 35,16

צמחה (4) Ezech. 17,9

צפונה (מל' 5) Jer.1,13

צֹרֵף (חס' 4) Jer.51,17

קִבְצו (רפ' 2) Joel 2,16

קִבְּצָם (2) Mich. 4,12

קדושים (מל' 3) Hos. 12,1

קְדֹש (חס' 3) Jes. 49,7

קומה (2 Kthib קומו) Jer. 46,16 Mp.

קונה v. כקונה

קלקל (2) Ezech. 21,26

רָאוֹ (3) Jes. 6,9

רָב (33 (קמ' Jer. 45,9. Ez. 17,17. 38,15

רהב (רהבים, ורהב rel.,12 (בה"י Jes.51,9

רוחם (3) Ezech. 13,3

רָמָה (3 (בטע' Jes.26,11 Mp.

רֹעָה (3) Jes. 24,19

שים פניך על (3) Ez. 13,17

שָׁמָּה (4 (בס' פס' Ez.29,13

שָׂק (4 (קמ' Amos 8,10.

שאלתיאל (3 (אל"ק Hag. 1,1 Mp.

שודד (7 (מל' Jer. 51,56

שולח (2 (מל' Ezech. 2,3

שולל (3) Mi. 1,8

שחר (4) Jes. 14,12

שָׁטִים (2) Ez.27,8 Mp.

שיתי (3) Jes. 16,3

שכני (4) Mi. 7,14

שלוח (5) Jer.49,14. Ez.23,40

שלום שלום (5) Jer. 6,14

שלשיה (3) Jer. 48,34

שלתיאל (3) Hag.2,2 Mp.

שֶׁם־ (6) Ez. 39,16

שְׁמוּע (4 (מל' Jer. 20,1

שְׁמַע (4 (קמ' Jer. 36,13

שָׁמְרוּ (2) Amos 2,4

שָׂרִים (4) Ezech. 40,44

תאכל (17) Jes.9,17. Ez.12,18

תאכלנה (4) Jer. 24,3 Mp.

תאמרון (10) Jes.37,6. Jer.21,3

תביט (5) Hab. 1,3

תהלות (4) Jes. 63,7

תהלת (4) Jer. 48,2. 51,41

תועבותיה (3) Ezech.11,18

תזכור (2 (מל' Hab.3,2 Mp.

תחלת (3 (ר"פ Hos. 1,2

תעשה (4 Zere) Jer. 40,16

תרשישה (ותרשישה, 5) Jes. 23,6. Jon.1,3

Vocabula semel lecta, quae ex eadem radice derivantur.

אכל, כל Jes. 40,12

ברך Jes. 51,2. 65,16

גדל Jes. 51,18

הפך Hos. 7,8

יצא Jer. 15,1.37,4.38,22. Ez. 38,8. Zach.5,4

ירד, רד Jes. 58,7

לקח Jer. 9,11.29,22

מלך Jes. 7,6

נשא Jes. 46,1

עבד Jes. 43,23

צדק Jer. 3,11

ראה Ezech. 11,25

רחם Jer. 31,20

רפא Jer. 51,9

שלח Zach. 8,10

תמה Hab. 2,3

II
ALPHABETA

[בריש תיב'=בר"ת; בסוף תיב'=בס"ת; במצע תיב'=במ"ת]

אא, אב, אג בר"ת Hos.2,14(179[b])

א, וא; ב, וב בר"ת Jer.10,19(65[a])

תרין א, חד וא; תרין ב, חד וב בר"ת Ezech.37,16(163[a])

אב, בג, גד בר"ת Jes.26,16(20[a])

א-ת, ב-ש, ג-ר Jes.27,9(20[b]). Ez. 31,7(154[b]). Hos. 14,4(185[b])

אל א' על א'; אל ב' על ב' Ezech.21,26(143[a])

מן ב ב אתין Ez.9,4(128[a] Mp.). Ez.30,2(153[a])

בא, כא; בב, כב בר"ת Jes.47,13(39[a]). Ez. 3,3(122[a])

ב-א, ב-ב, ב-ג Nah. 2,11(204[a])

חד כך, חד כך Jes. 4,4(4[a]). Jer.5,7.26(58[b].59[a])

הא', הב', הג', (ה רפי ופתח) Jer. 7,9(61[a]). Jer. 23,23(79[a]). Hab. 3,8(206[b])

א-ה, ב-ה, ג-ה Jer.30,18(88[b]). Ez.22,24(144[b]). Ez. 29,19(152[b])

א-הָ, ב-הָ, ג-הָ Jes.34,12(26[b])

וא', וב', וג' (ראש פסוק) Jes.11,6(10[a])

וא', והא'; וב', והב' Jes.30,24(24[a])

והא', והב', והג' Ezech.43,15(171[a])

ותא', ותב', (לשון נקבה) Ezech.16,13(134[b])

מלא ו' במ"ת Jer.33,8(93[a])

אמ׳, במ׳, גמ׳ Jes.1,9(2^{a}). Jes. 63,7(50^{a})

א-ָם, ב-ָם Jes.33,7(25^{b})

א-ם, א-ן; ב-ם; ב-ן, דלוג Jer. 29,28(87^{b}).Am.9,14(195^{b})

מלעיל, מלרע vid. תנועה, טעם

א-ן, ב-ן, ג-ן Ez.4,9(123^{b}). Mi. 3,12(200^{b})

א-ֹן, ב-ֹן, ג-ֹן Jes.66,24(53^{a})

א-ן, א-ם; ב-ן, ב-ם Jer. 29,28 (87^{b}).Am.9,14(195^{b})

רא׳, רב׳, ר׳ג Zach.12,2(219^{a})

חד בך, חד בד Jes.4,4(4^{a}).Jer.5,7.26(58^{b}.59^{a})

שא׳, שב׳, שג׳ Jon.4,10(198^{b})

תא׳, תב׳, תג׳ Obad.1,12(196^{a})

תנועה

חד מלרע, חד מלעיל, דלוג, כ׳ בר״ת Jes.17,3(14^{a}); conf. ז׳זוגין Hos. 14,6(186^{a})

מלעיל זקף, ל׳ בר״ת, דלוג Jes.28,6(21^{a})

מל־ע, ל בר״ת Jes.19,17(15^{b})

תרין תרין מלעיל, ל׳ בר״ת, דלוג Jes.42,15(34^{a})

[חולם] חט׳; אָרור, בָרוך, גור Ez.44,20 (173 , Mi.5,8(201^{b})

[חולם] סוף מלתא קמוץ; אָלה בָנה Jer.23,6(78^{b})

[חולם], א-ֹן, ב-ֹן, ג-ֹן Jes.66,24(53^{a})

[פתח] הא׳, הב׳ (ה רפי ופתח) Jer.7,9(61^{a}). Jer. 23,23(79^{a}). Hab. 3,8(206^{b})

חד פַתח וחד קָמץ Ez.16,24(135^{a})

חד קמץ(ō,ū)וחד פתח(ŏ,a,ă,e) Jes.21,13(16^{b})

[קָמץ] וָא׳, וָב׳, וָג׳ Jes.19,6(15^{a}). Jer. 12,4(66^{b})

[קָמץ] קמצין Jer.22,14(77^{b}).Joel 4,4(188^{b}) conf. Zach.7,13(215^{b})

[קמץ] א-ָה, ב-ָה Jes.34,12(26^{b})

(קמץ) אָ-ם, ב-ָם Jes.33,7(25^{b})

חסר ו׳ במ״ת Jes.2,11(3^{a})

קר׳ ו׳ וכת׳ י׳ במ״ת Jer.48,7(110^{b})

חסר בט״ת Jes.33,13(26^{a})

חסר במ״ת Jer.13,21(68^{b})

חסר ו׳ במ״ת Jes.2,11(3^{a})

[טעם] חורן נגדין Jes.28,20(21^{b})

[טעם] לעיל Ez. 23,8(145^{a}),Hab.3,11(207^{a})

יא׳, יב׳ (יאטם, יבצע) Jes.10,12(9^{a}).Ez.47,12(176^{b})

יא׳, יב׳, (יאתה, יבל) Jes.28,27(22^{a})

יא׳, יב׳ (יאונה, יבל) Mich.2,6(199^{b})

יא-ן, יב-ן, יג-ן Ez.32,6(155^{b}). Joel 2,7(187^{b})

כת׳ י׳ וקר׳ ו׳, במ״ת Jer.48,7(110^{b})

א-ִי, ב-ִי, ג-ִי Jes.38,12(30^{b})

א-ַי, ב-ַי, ג-ַי Ezech.45,8(174^{a})

כא׳, כא׳ (17 vocabula) Ez.35,15(160^{a}).Hos.3,1(180^{a})

כא׳, כב׳, כג׳ Jer.6,7(59^{b})

כא׳, כב׳, כג׳ Ez.25,14(148^{b})

כא׳, כב׳ (כס׳ עד כק׳) Ezech.35,15(160^{b})

כא׳, כא׳; כב׳, כב׳, חד מלרע וחד מלעיל Jes.17,3(14^{a}), conf. ז׳זוגין Hos. 14,6(186^{a})

כא׳, בא׳; כב׳, בב׳ Jes.47,13 (39^{a}). Ez. 3,3(122^{a})

לא׳, לב׳, לג׳ Ezech.45,4(173^{b})

לא׳, א׳, לב׳, ב׳ Ezech.27,20(150^{b})

לא׳, לב׳, מלרע [תנועה] Jes.19,17(15^{b}).Ez.41,18(169^{a})

לא׳, לב׳ מלעיל, זקף [תנועה] Jes.28,6(21^{a})

תרין תרין, לא׳ לב׳ מלעיל [תנועה] דלוג Jes.42,15(34^{a})

אל׳, בל׳, גל׳ Ezech.28,24(152^{a})

בּ בּ ותרין לישנין Jes.49,22(41^{a})

בּ בּ ותרין לישנין Jer.12,16(67^{b})

III
VARIA

י״ז מלין **א** מפיק — Hag.1,13 (210[a])

י״ב נסבין **א** בס״ת — Ez.41,15 (168[b])

זוגין חד **א** בס״ת וח׳ **ה** — Jes.29,14 (22[b])

ג׳ מלין ד״א **אתואתא** — Ez. 16,47 (136[a]). 20,44(142[a])

ט׳ זוגין מן ב׳ ב׳ תיבותא סמיכין להדדי מן ב׳ ב׳ **אתין** כל חד וחד ל׳ דכוו׳ — Jes. 57,6 (46[a])

ד׳ כת׳ **ב** ברי׳ ולא קר׳ וחד חלוף — Jer. 52,11 (119[a])

זוגין חד **בח** וחד **בה** — Jes.41,7 (33[a]). Ez.32,18(156[a])

ל״א מלין קריין **בה** (ושארא **בח**) — Jes. 52,11 (43[a]).62,9(49[b]).Ez. 7,11.23,24.Am.4,3

י״ג מלין ל׳ כלישנהון דקרן **ה** — Ez.24,12(147[b])

י״א זוגין חד מפק **ה** וחד לא מפק — Jes.18,5(14[b]).23,17(18[a]).Hos. 9,10.Zeph.3,7.Zach.9,4.

שטה לא מפק **ה** בס״ת — Ez.24,6 (147[a])

כ׳ מלין **ה** בס״ת (ובכָה, ידכָה) — Jer.7,27(62[a]). Ez.40,4(166[b])

זוגין חד **הָ** וחד **הֶ** — Zach.3,9(213[a])

ה׳ זוגין חד **בה** וחד בי בס״ת — Jer.4,29(57[b]).Mal.1,6(221[b])

כ׳ מלין כת׳ **ה** בס״ת ולא קר׳ — Jer.3,7(56[a])

י״ד מלין כת׳ **ה** בס״ת וקר׳ **ו** — Ez.37,22(163[b])

ה׳ מלין כת׳ **ו** בס״ת וקר׳ **ה** — Jer.2,24(55[a])

י״ב חסירין **ו** בר״ת וקריין — Jes.55,13(45[a])

י״ו יחידין **וְת** — Hos.2,4(179[a])

י״א זוגין חד מלרע וחד מלעיל **ות** בר״ת — Jes.8,10(7[b])

כ׳ זוגין חד **ו** במ״ת וחד **ו׳** בר״ת — Mal.3,1(223[a])

כ״ב זוגין חד מלעל וחד מלרע, **ו** בר״ת **ו** בס״ת — Ez.37,10(162[b])

י״ב יחידין דראשי פסו׳ דאית בהון מן ג׳ ג׳ מלין ותלתיהון לית **ו** — Jes.66,6(52[b])

שטה ל׳ מלין ב׳ **זוגין** — Jer.2,13(54[b])

זרקין ומלסלסלין — Jes.13,8(11[a]).Am.1,2(189[a])

זקף v. **תנועה**

ג׳ מל׳ן דכתב׳ **זן** וקר׳ **נון** — Jer.39,13(102[a])

[**טעם**] י״ב זוגין חד מלרע וחד מלעיל חד משך לס״ת וחד לר״ת — Jes.38,14(31[a]).Jer.52,23(119[b])

ח׳ מלין תילגש **בטעם** (כתרין טעמין) — Jer.8,18(63[a])

[**טעם**] ז׳ זרקין ומסלסלין — Jes.13,8(11[a]).Am.1,2(189[a])

ה׳ זוגין חד **בה** וחד בי בס״ת — Jer.4,29(57[b]).Mal.1,6(221[b])

י״ב חסירין **י** בס״ת וקר׳ — Jer.7,22(61[b])

כתיב, קרי

ה״י כתב׳ חדה תיב׳ וקר׳ תרתין מלין — Jes.3,15(3[b]).36,12(28[a]).Jer.6,29. 18,3(73[a]).Ez.8,6(127[a])

ח׳ מלין כתב׳ ב׳ תיב׳ וקר׳ חדה מלה — Jes.44,24(36[b])

ח׳ מלין כתב׳ ולא קריין — Jer.39,12(102[a]).Ez 48,16(177[b])

י״ח זוגין חד מלרע וחד מלעיל **ל** בר״ת — Jes.8,20(8[a])

כ״ו זוגין דנסבין **למ׳** — Jer.31,34(90[a])

שטה כל חד וחד לית זוגה — Jes.53,5(43[b]) i. e. vocabula quae in duo **ל׳** exeunt

ח׳ זוגין חד **לשון זכר** וחד **לשון נקבה** — Jer. 2,34(55[b]). Ez.25,7(148[a]). 28,13(151[b])

ד׳ זוגין חד **מ׳** וחד **מן** — Jer.31,16(89[b])

כ״א יחידין דמש׳ **מה׳** — Ez.42,14(170[a]).Zeph.1,10(207[b])

ס״ב מלין **מוקדם ומואחר** — Jer.24,9(80[a]). Ez.36,14(161[a])

י״ב יחידין דראשי פסו׳ דאית בהון מן ג׳ ג׳ **מלין** ותלתיהון לית **ו** — Jes.66,6(52[b])

מלעיל, מלרע v. **תנועה** et **טעם**

י״ג יחידין דראשי פסו׳ **מסורתה מכה** ומסרתה מכה וחדה מלה בינירון — Ez.48,22(178[a])

י״ג יחידין במצע פסו׳ **מסרתה מכה** ומסרתה מכה וחדה מלה בינירון — Jer.20,6(75[b])

ג׳ מלין כתב׳ **זן** וקר׳ **נון** — Jer.39,13(102[a])

ה״י מלין **דמנקדין** — Jes.44,9(36[a]).Ez,41,20.46,22

כ׳ זוגין חד **בסין** וחד **בשין** — Jes.59,15(47[b]).Zach.10,5(217[b])

י״א יחידין דזקפין דמש׳ **ת** (**תָם**) — Jes.48,7. Jer.12,2. Ez.43,24

י״ח מלין **תיקון** סופרים — Ez.8,17(127[b]).Zach.2,12(212[b])

תנועה

[**פתח**] י׳ מלין דפשטין ציב — Jes.5,24.Ez.6,9(125[b]).Mal.1,13

[**צירי**] י״ה מלין (ענֵה מרבֵה) — Jes.55,4(44[b])

[**קמץ**] י״א יחידין דזקפין דמש׳ **ת** (**תָם**) — Jes.48,7. Jer.12,2. Ez.43,24

[**קמץ**] י״ג יחידין דזקפין וכולהון ס״פ — Hos.5,11(181[b])

שטה כל חד וחד **קמצין**, **מ׳** בר״ת — Jes.13,14(11[b])

י״א זוגין חד **מלרע** וחד **מלעיל**, **ות** בר״ת — Jes.8,10(7[b])

י״ח זוגין חד **מלרע** וחד **מלעיל ל׳** בר״ת — Jes.8,20(8[a])

כ״ב זוגין חד **מלעל** וחד **מלרע**, **ו** בר״ת **ו** בס״ת — Ez.37,10(162[b])

Печатано съ разрѣшенія Императорской Публичной Библіотеки.
Petropoli, typis Zederbaum & Goldenblum

Explicantur signa punctandi rationis quae dicitur Babylonicae.

I. Vocales.

	Cholem	Schureq	Qamez	Pathach	Zere	Chireq
simplex	ב	ב	ב	ב	ב	ב
brevis	—	ב	ב	ב	ב	ב
dagessata (i. e. ante Dagesch)	—	ב	ב	ב	ב	ב

II. Accentus.

A. Distinctivi.

1. Silluq ב. — Servus est Mercha. (Eos tantum servos h. l. commemoramus, qui ipsos distinctivos antecedunt).
2. Athnachtha sive אספא (ut Hos. 14, 12), ב = Tib. ב. — Servus: Munach.
3. Segoltha, ב = Tib. ב. Hic accentus semper sequitur Sarqa. — Servus: Munach.
4. Saqeph, ב = Tib. ב et ב, formam habet literae Sajin. Hic accentus, quem secundum Tiberiensium punctandi rationem in uno eodemque versu dimidio repetere licet, apud Babylonios non bis reperitur. — Servus est Munach; si vero syllaba nulla intercedit, Mercha.
5. Tiphcha, ב, ante Athnach hanc habet figuram: ב, ante Silluq in prima codicis pagina septies: ב, unde verisimile est apud Babylonios hunc accentum nomen דחי׳ s. דחויה habuisse. — Servus: Mercha.
6. Rebia, ב = ב. Figura huius accentus videtur indicare aliud ei apud Babylonios nomen fuisse. Equidem coniecerim חוננה, quo nomine Massoretae nonnulli accentum Athnach appellant. — Rebia repetitur in systemate Babylonico. — Servi: Munach, rarius: Qadma.
7. Sarqa, ב = ב, nonnisi semel ponitur, plerumque ante Segoltha. Servus: Munach.
8. Jethib, ב = בב et בב, formam habet literae Jod duorumque Tiberiensium accentuum Jethib et Paschta vice fungitur. Si prius Jethib sequitur alterum, hoc sic scribitur: ב. — Servi: plerumque Mahpach, rarius Mercha, Munach.
9. Thebir, ב = ב, i. e. prima litera vocabuli Thebir. Servi: Darga et Mercha, nulla ratione habita singulaene syllabae an plures inter servum et accentum intercedant. Raro serviunt Munach et Mahpach.
10. Segoltha mesulsaltha, ב = ב׀, i. q. apud nos Schalscheleth. Octies tantum exstat in iis libris qui accentus quos dicunt prosaicos habent.
11. Teres, ב = ב et ב. Hunc accentum ubique Rebia sequitur. — Servi: Munach, Qadma, Mercha, Mahpach.
12. Legarmeh, ב = ב׀ Hunc quoque accentum semper Rebia excipit. — Servit plerumque Mercha.

B. Coniunctivi.

1. Thalscha ב et 2. Qadma ב medium quendam inter accentus et servos locum obtinent, coniunctivis tamen propiores.
3. Mercha, 4. Munach, 5. Mahpach, 6. Darga iisdem quibus apud Tiberienses formis scribuntur.

Praeterea notanda sunt: 1. Lineola Psiq ב׀, cuius idem fere est usus atque apud Tibrienses; 2. Maqqeph ־ב; 3. Metheg ב, quod raro adhibetur.

Signo ▬ rasura significatur. — Signis ⌞ ⌟ indicatur verba sive accentus sive vocales quibus ea subscripta sunt esse in rasura posita. Lineam autem curvam ~ adhibebam ad ea quae manu secunda addita sunt notanda.